

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

59. sējums

2016. gada 15. decembris

Saturs

EIROPAS PARLAMENTS

2013.–2014. GADA SESIJA

2013. gada 9.–12. decembra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 89 E, 28.3.2014.

PIEŅEMTIE TEKSTI

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

2016/C 468/01	Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija ar Eiropas Parlamenta ieteikumu Padomei, Komisijai un Eiropas Ārējās darbības dienestam attiecībā uz sarunām par ES un Kanādas stratēģiskās partnerības nolīgumu (2013/2133(INI))	2
2016/C 468/02	Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par sanācijas un noregulējuma režīmu iestādēm, kas nav bankas (2013/2047(INI))	5
2016/C 468/03	Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par ES kosmosa rūpniecības politiku — kosmosa nozares ekonomiskās izaugsmes potenciāla apgūšanu (2013/2092(INI))	12
2016/C 468/04	Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par mākoņdatošanas potenciāla atraisīšanu Eiropā (2013/2063(INI))	19
2016/C 468/05	Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija ar atzinumu par novērtējuma ziņojumu attiecībā uz Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādi (BEREC) un biroju (2013/2053(INI))	30
2016/C 468/06	Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par projektu Padomes regulai, ar ko paredz kritērijus, kas nosaka, kad reģenerēts papīrs vairs nav atkritumi, saskaņā ar 6. panta 1. punktu Direktīvā 2008/98/EK par atkritumiem (D021155/01 – 2012/2742(RPS))	33

2016/C 468/07	Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par dzimumu līdztiesības aspektiem Eiropas pamatsistēmā, kas izveidota dalībvalstu stratēģijām attiecībā uz romu integrāciju (2013/2066(INI)) . . .	36
2016/C 468/08	Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par starptautiskās sabiedrības centieniem saistībā ar attīstības un valsts izveides sekmēšanu Dienvidsudānā (2013/2090(INI))	45
2016/C 468/09	Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par CARS 2020: rīcības plānu konkurētspējīgai un ilgtspējīgai Eiropas autobūves nozarei (2013/2062(INI))	57
2016/C 468/10	Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par seksuālo un reproduktīvo veselību un ar to saistītām tiesībām (2013/2040(INI))	66
2016/C 468/11	Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par brīvprātīgo darbu un brīvprātīgo aktivitāti Eiropā (2013/2064(INI))	67

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

2016/C 468/12	Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par ES līdzekļu devēju koordināciju attīstības palīdzības jomā (2013/2057(INL))	73
2016/C 468/13	Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra rezolūcija par 2012. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā (2013/2152(INI))	80
2016/C 468/14	Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra rezolūcija par ikgadējo ziņojumu par ES konkurences politiku (2013/2075(INI))	100
2016/C 468/15	Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra rezolūcija par piena ražošanas saglabāšanu kalnu apvidos, mazāk attīstītos apgabalos un attālākajos reģionos pēc piena kvotu atcelšanas (2013/2097(INI))	114
2016/C 468/16	Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra rezolūcija par ES pieeju attiecībā uz noturību pret katastrofām un to riska mazināšanu jaunattīstības valstīs — pieredze, kas gūta saistībā ar pārtikas nodrošinājuma krīzēm (2013/2110(INI))	120
2016/C 468/17	Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra rezolūcija par sievietēm ar invaliditāti (2013/2065(INI))	128
2016/C 468/18	Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra rezolūcija par rīcības plānu Eiropas mazumtirdzniecības nozarē — ieguvums visām iesaistītajām pusēm (2013/2093(INI))	140

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

2016/C 468/19	Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par ekoinovācijām — nodarbinātība un izaugsme ar vides politikas palīdzību (2012/2294(INI))	146
2016/C 468/20	Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par prasību noteikt izmērojamas un obligātas saistības pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu Eiropas Savienībā (2013/2963(RSP))	155
2016/C 468/21	Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par progresu, kas gūts, īstenojot dalībvalstu stratēģijas romu tautības iedzīvotāju integrācijai (2013/2924(RSP))	157
2016/C 468/22	Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par Viļņas augstākā līmeņa sanāksmes rezultātiem un Austrumu partnerības nākotni, īpaši attiecībā uz Ukrainu (2013/2983(RSP))	163
2016/C 468/23	Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par Albānijas 2013. gada progresa ziņojumu (2013/2879(RSP))	167

2016/C 468/24	Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par gatavošanos Eiropadomes 2013. gada 19. un 20. decembra sanāksei (2013/2626(RSP))	173
2016/C 468/25	Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par konstitucionālajām problēmām, kas saistītas ar vairāku līmeņu pārvaldību Eiropas Savienībā (2012/2078(INI))	176
2016/C 468/26	Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par Eiropas Parlamenta attiecībām ar iestādēm, kas pārstāv valstu valdības (2012/2034(INI))	187
2016/C 468/27	Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par Zaļo infrastruktūru (ZI) — Eiropas dabas kapitāla pilnveide (2013/2663(RSP))	190
2016/C 468/28	Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par Eiropas Centrālās bankas 2012. gada pārskatu (2013/2076(INI))	195
2016/C 468/29	Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par stāvokli Centrālāfrikas Republikā (2013/2980(RSP))	202
2016/C 468/30	Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par orgānu izņemšanu Ķīnā (2013/2981(RSP))	208
2016/C 468/31	Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par stāvokli Šrilankā (2013/2982(RSP))	210

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Otrdienā, 2013. gada 10. decembra

2016/C 468/32	Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra lēmums par ziņojumiem par faktu vākšanas braucieniem lūgumrakstu izvērtēšanai (Reglamenta 202. panta 5. punkta interpretācija) (2013/2258(REG))	213
---------------	--	-----

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

EIROPAS PARLMENTS

Otrdienā, 2013. gada 10. decembra

2016/C 468/33	P7_TA(2013)0519 Programma "Tiesiskums" laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam ***I Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko izveido programmu "Tiesiskums" laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam (COM(2011)0759 – C7-0439/2011 – 2011/0369(COD)) P7_TC1-COD(2011)0369 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 10. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2013, ar ko izveido programmu "Tiesiskums" laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam	214
---------------	---	-----

2016/C 468/34	<p>P7_TA(2013)0520</p> <p>Programma “Tiesības un pilsonība” laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido programmu “Tiesības un pilsonība” laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam (COM(2011)0758 – C7-0438/2011 – 2011/0344(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0344</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 10. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2013, ar ko izveido programmu “Tiesības, vienlīdzība un pilsonība” laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam . . . . . 216</p>
2016/C 468/35	<p>P7_TA(2013)0521</p> <p>Autonomās tirdzniecības preferences Moldovai ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 55/2008, ar ko ievieš autonomās tirdzniecības preferences Moldovas Republikai (COM(2013)0678 – C7-0305/2013 – 2013/0325(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0325</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 10. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2013, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 55/2008, ar ko ievieš autonomās tirdzniecības preferences Moldovas Republikai . . . . . 217</p>
2016/C 468/36	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu protokolu starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti (14165/2013 – C7-0415/2013 – 2013/0315(NLE)) . . . . . 218</p>
2016/C 468/37	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar kuru dalībvalstīm atļauj Eiropas Savienības interesēs ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas 1990. gada Konvenciju par drošību ķīmisko vielu izmantošanā darba vietā (Konvencija Nr. 170) (11463/2013 – C7-0236/2013 – 2012/0320(NLE)) . . . . . 219</p>
2016/C 468/38	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam attiecībā uz to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu par šaujamo ieroci, to detaļu, sastāvdaļu un municijas nelegālas izgatavošanas un aprites apkarošanu, kas papildina Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību (12324/2013 – C7-0379/2013 – 2013/0083(NLE)) . . . . . 220</p>
2016/C 468/39	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par nolīguma vēstuli apmaiņas veidā noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Ķīnas Tautas Republiku saskaņā ar 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (GATT) XXIV panta 6. punktu un XXVIII pantu attiecībā uz koncesiju grozīšanu Bulgārijas Republikas un Rumānijas saistību sarakstos, tām pievienojoties Eiropas Savienībai (16112/2012 – C7-0285/2013 – 2012/0304(NLE)) . . . . . 221</p>
2016/C 468/40	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu pārskatītu Saprašanās memorandu ar Amerikas Savienotajām Valstīm par tādas liellopu gaļas importu, kas iegūta no dzīvniekiem, kuriem nav izēdināti daži augšanas veicinoši hormoni, un par palielinātām muitas nodevām, ko Amerikas Savienotās Valstis piemēro dažiem Eiropas Savienības produktiem (14374/2013 – C7-0377/2013 – 2013/0324(NLE)) . . . . . 222</p>

2016/C 468/41	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par protokolu, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts nolīgumā starp Eiropas Savienību un Kotdivuāras Republiku (2013–2018) (08701/2013 – C7-0216/2013 – 2013/0102(NLE)) . . . . .</p>	223
2016/C 468/42	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko atver autonomas Savienības tarifa kvotas dažu zvejas produktu importam Kanāriju salās un paredz šo kvotu pārvaldību 2014.–2020. gadā (COM(2013)0552 – C7-0262/2013 – 2013/0266(CNS)) . . . . .</p>	224
2016/C 468/43	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Somijas pieteikums EGF/2013/001 FI/Nokia) (COM(2013)0707 – C7-0359/2013 – 2013/2264(BUD)) . . . . .</p>	225
2016/C 468/44	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Vācijas pieteikums EGF/2013/003 DE/First Solar) (COM(2013)0706 – C7-0358/2013 – 2013/2263(BUD)) . . . . .</p>	228
2016/C 468/45	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Dānijas pieteikums EGF/2012/011 DK/Vestas) (COM(2013)0703 – C7-0357/2013 – 2013/2262(BUD)) . . . . .</p>	231
2016/C 468/46	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu (EK) Nr. 2004/585/EK (12007/3/2013 – C7-0375/2013 – 2011/0195(COD)) . . . . .</p>	235
2016/C 468/47	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (12005/2/2013 – C7-0376/2013 – 2011/0194(COD)) . . . . .</p>	237
2016/C 468/48	<p>P7_TA(2013)0539</p> <p>Īpaši nosacījumi zvejai dziļūdens krājumos Ziemeļaustrumu Atlantijā, noteikumi par zveju starptautiskajos ūdeņos Ziemeļaustrumu Atlantijā ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz īpašus nosacījumus zvejai dziļūdens krājumos Ziemeļaustrumu Atlantijā un noteikumus zvejai starptautiskajos ūdeņos Ziemeļaustrumu Atlantijā un atceļ Regulu (EK) Nr. 2347/2002 (COM(2012)0371 – C7-0196/2012 – 2012/0179(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0179</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 10. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. ../2014, ar ko paredz īpašus nosacījumus zvejai dziļūdens krājumos Ziemeļaustrumu Atlantijā un noteikumus zvejai starptautiskajos ūdeņos Ziemeļaustrumu Atlantijā un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 2347/2002 . . . . .</p>	239

2016/C 468/49	<p>P7_TA(2013)0540</p> <p>Civilās aizsardzības mehānisms ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Savienības Civilās aizsardzības mehānismu (COM(2011)0934 – C7-0519/2011 – 2011/0461(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0461</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 10. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. ../2013/ES par Savienības civilās aizsardzības mehānismu . . . . 263</p>
2016/C 468/50	<p>P7_TA(2013)0541</p> <p>Kredītīgumi saistībā ar mājokļa īpašumu***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par kredītīgumiem saistībā ar mājokļa īpašumu (COM(2011)0142 – C7-0085/2011 – 2011/0062(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0062</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 10. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/.../ES par patērētāju kredītīgumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 . . . . . 265</p>
2016/C 468/51	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembrī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par tādu rīsu importu, kuru izcelsme ir Bangladešā (COM(2012)0172 – C7-0102/2012 – 2012/0085(COD)) . . . . . 266</p>
2016/C 468/52	<p>P7_TA(2013)0543</p> <p>Siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu izsoļu grafiks ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Direktīvas 2003/87/EK grozījumiem, kas precizē noteikumus par siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu izsoļu grafiku (COM(2012)0416 – C7-0203/2012 – 2012/0202(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0202</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 10. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) Nr. ../2013, ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, precizējot noteikumus par siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu izsoļu grafiku . . . . . 272</p>
Trešdiena, 2013. gada 11. decembra	
2016/C 468/53	<p>Eiropas Parlamenta lēmums par iebildumu neizteikšanu pret Komisijas 2013. gada 30. oktobra deleģēto regulu par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību deklarāciju var darīt pieejamu tīmekļa vietnē (C(2013)7086 – 2013/2928(DEA)) . . . . . 273</p>

2016/C 468/54	<p>P7_TA(2013)0552</p> <p>Apmaiņas, atbalsta un mācību programma euro aizsardzībai pret viltošanu (programma “Perikls 2020” ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido apmaiņas, atbalsta un mācību programmu euro aizsardzībai pret viltošanu (programmu “Perikls 2020”) (COM(2011)0913 – C7-0510/2011 – 2011/0449(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0449</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. ./2014, ar ko izveido apmaiņas, atbalsta un mācību programmu euro aizsardzībai pret viltošanu (programmu “Perikls 2020”) un atceļ Padomes Lēmumus 2001/923/EK, 2001/924/EK, 2006/75/EK, 2006/76/EK, 2006/849/EK un 2006/850/EK . . . . . 274</p>
2016/C 468/55	<p>P7_TA(2013)0553</p> <p>Grozījumu izdarīšana Regulā (ES) Nr. 99/2013 par Eiropas statistikas programmu 2013.–2017. gadam ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 99/2013 par Eiropas statistikas programmu 2013.–2017. gadam (COM(2013)0525 – C7-0224/2013 – 2013/0249(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0249</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2013, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 99/2013 par Eiropas statistikas programmu 2013.–2017. gadam . . . . . 275</p>
2016/C 468/56	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar kuru dalībvalstīm atļauj Eiropas Savienības interesēs ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) 2011. gada Konvenciju par pienācīgu darbu mājāsaimniecībās nodarbinātajām personām (Konvencija Nr. 189) (11462/2013 – C7-0234/2013 – 2013/0085(NLE)) . . . . . 276</p>
2016/C 468/57	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes Lēmumam par protokola noslēgšanu Partnerības un sadarbības nolīgumam starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Armēnijas Republiku, no otras puses, par Pamatnolīgumu starp Eiropas Savienību un Armēnijas Republiku par vispārējiem principiem Armēnijas Republikas līdzdalībai Savienības programmās (16469/2012 – C7-0009/2013 – 2012/0247(NLE)) . . . . . 277</p>
2016/C 468/58	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai starp Eiropas Savienību un Francijas Republiku noslēgtu nolīgumu par Savienības tiesību aktu par nodokļu uzlikšanu uzkrājumu radītiem ienākumiem un administratīvo sadarbību nodokļu jomā piemērošanu Senbertelemī kopienai (COM(2013)0555 – C7-0360/2013 – 2013/0269(NLE)) . . . . . 278</p>
2016/C 468/59	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko groza Lēmumu 2002/546/EK attiecībā uz tā piemērošanas termiņu (COM(2013)0781 – C7-0420/2013 – 2013/0387(CNS)) . . . . . 279</p>
2016/C 468/60	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra lēmums par priekšlikumu iecelt <i>Phil Wynn Owen</i> par Revīzijas palātas locekli (C7-0313/2013 – 2013/0811(NLE)) . . . . . 280</p>
2016/C 468/61	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra lēmums par priekšlikumu iecelt <i>Alex Brenninkmeijer</i> par Revīzijas palātas locekli (C7-0312/2013 – 2013/0810(NLE)) . . . . . 281</p>
2016/C 468/62	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra lēmums par priekšlikumu iecelt <i>Henri Grethen</i> par Revīzijas palātas locekli (C7-0309/2013 – 2013/0807(NLE)) . . . . . 282</p>

2016/C 468/63	Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra lēmums par priekšlikumu iecelt <i>Nikolaos Milionis</i> par Revīzijas palātas locekli (C7-0310/2013 – 2013/0808(NLE)) 283
2016/C 468/64	Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra lēmums par priekšlikumu iecelt <i>Danièle Lamarque</i> par Revīzijas palātas locekli (C7-0311/2013 – 2013/0809(NLE)) 284
2016/C 468/65	Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra lēmums par Eiropas Centrālās bankas priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Centrālās bankas Uzraudzības valdes priekšsēdētāja iecelšanu (N7-0103/2013 – C7-0424/2013 – 2013/0901(NLE)) 285
2016/C 468/66	P7_TA(2013)0565 Kopīgi noteikumi un procedūras Savienības ārējās darbības instrumentu īstenošanai ***I Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz kopīgus noteikumus un procedūras Savienības ārējās darbības instrumentu īstenošanai (COM(2011)0842 – C7-0494/2011 – 2011/0415(COD)) P7_TC1-COD(2011)0415 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko paredz kopīgus noteikumus un procedūras, lai īstenotu Savienības instrumentus ārējās darbības finansēšanai 286
2016/C 468/67	P7_TA(2013)0566 Stabilitātes instruments ***I Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Stabilitātes instrumentu (COM(2011)0845 – C7-0497/2011 – 2011/0413(COD)) P7_TC1-COD(2011)0413 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko izveido Stabilitātes un miera veicināšanas instrumentu 288
2016/C 468/68	P7_TA(2013)0567 Eiropas kaimiņattiecību instruments ***I Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu (COM(2011)0839 – C7-0492/2011 – 2011/0405(COD)) P7_TC1-COD(2011)0405 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu 290
2016/C 468/69	P7_TA(2013)0568 Pirmspievienšanās palīdzības instruments ***I Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pirmspievienšanās palīdzības instrumentu (PPI II) (COM(2011)0838 – C7-0491/2011 – 2011/0404(COD)) P7_TC1-COD(2011)0404 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko izveido Pirmspievienšanās palīdzības instrumentu (IPA II) 293

2016/C 468/70	<p>P7_TA(2013)0569</p> <p>Partnerības instruments sadarbībai ar trešām valstīm ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Partnerības instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm (COM(2011)0843 – C7-0495/2011 – 2011/0411(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0411</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko izveido Partnerības instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm . . . . . 296</p>
2016/C 468/71	<p>P7_TA(2013)0570</p> <p>Finanšu instruments demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanai visā pasaulē ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido finanšu instrumentu demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanai visā pasaulē (COM(2011)0844 – C7-0496/2011 – 2011/0412(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0412</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko izveido finanšu instrumentu demokrātijai un cilvēktiesībām visā pasaulē . . . . . 298</p>
2016/C 468/72	<p>P7_TA(2013)0571</p> <p>Finanšu instrumenta izveide sadarbībai attīstības jomā ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā (COM(2011)0840 – C7-0493/2011 – 2011/0406(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0406</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā 2014.–2020. gadam . . . . . 300</p>
2016/C 468/73	<p>P7_TA(2013)0572</p> <p>Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014.–2020. gads) (COM(2011)0608 – C7-0319/2011 – 2011/0269(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0269</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 . . . . . 303</p>
2016/C 468/74	<p>Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz obligāto automātisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā (COM(2013)0348 – C7-0200/2013 – 2013/0188(CNS)) . . . . . 305</p>

2016/C 468/75	P7_TA(2013)0574	Sistēma radioaktīvo materiālu pārvadātāju reģistrācijai ***I	
		Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par radioaktīvo materiālu pārvadātāju reģistrācijas Kopienas sistēmas izveidošanu (COM(2012)0561 – C7-0320/2012 – 2011/0225(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0225	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu <i>Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. ./2014</i> par radioaktīvo materiālu pārvadātāju reģistrācijas Kopienas sistēmas izveidošanu [Gr. 1]	316

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

2016/C 468/76		Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembrī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Protokolu par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem, palielinot Vispārējās tiesas tiesnešu skaitu (02074/2011 – C7-0126/2012 – 2011/0901B(COD))	330
2016/C 468/77		Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2008/118/EK attiecībā uz Francijas tālākajiem reģioniem un īpaši Majotu (COM(2013)0577 – C7-0268/2013 – 2013/0280(CNS))	333
2016/C 468/78		Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 2010/18/ES saistībā ar Majotas statusa maiņu (14220/2013 – C7-0355/2013 – 2013/0189(NLE))	334
2016/C 468/79		Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par grozījumu izdarīšanu konkrētās regulās par kopējo tirdzniecības politiku attiecībā uz konkrētu pasākumu pieņemšanas procedūru (13283/1/2013 – C7-0411/2013 – 2011/0039(COD))	337
2016/C 468/80		Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko attiecībā uz deleģēšanas un īstenošanas pilnvaru piešķiršanu konkrētu pasākumu pieņemšanai groza konkrētas regulas saistībā ar kopējo tirdzniecības politiku (13284/1/2013 – C7-0408/2013 – 2011/0153(COD))	340
2016/C 468/81		Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembrī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par maksājumu kontu tarifu salīdzināmību, maksājumu kontu maiņu un piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām (COM(2013)0266 – C7-0125/2013 – 2013/0139(COD))	342
2016/C 468/82		Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembrī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izveido jūras telpiskās plānošanas un integrētās piekrastes pārvaldības satvaru (COM(2013)0133 – C7-0065/2013 – 2013/0074(COD))	368
2016/C 468/83	P7_TA(2013)0589	Atsevišķu direktīvu grozīšana vides, lauksaimniecības, sociālās politikas un sabiedrības veselības jomā, pamatojoties uz Majotas statusa maiņu ***I	
		Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza atsevišķas direktīvas vides, lauksaimniecības, sociālās politikas un sabiedrības veselības jomā, pamatojoties uz Majotas statusa maiņu attiecībā uz Savienību (COM(2013)0418 – C7-0176/2013 – 2013/0192(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0192	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 12. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/.../ES, ar kuru groza atsevišķas direktīvas vides, lauksaimniecības, sociālās politikas un sabiedrības veselības jomā, pamatojoties uz Majotas statusa maiņu attiecībā uz Savienību	397

2016/C 468/84	P7_TA(2013)0590	
	Savienības rīcība iniciatīvai “Eiropas kultūras galvaspilsētas” no 2020. līdz 2033. gadam ***I	
	Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko nosaka Savienības rīcību iniciatīvai “Eiropas kultūras galvaspilsētas” no 2020. līdz 2033. gadam (COM(2012)0407 – C7-0198/2012 – 2012/0199(COD))	
	P7_TC1-COD(2012)0199	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 12. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. ./2014/ES, ar ko nosaka Savienības rīcību iniciatīvai “Eiropas kultūras galvaspilsētas” no 2020. līdz 2033. gadam un <i>atceļ Lēmumu Nr. 1622/2006/EK</i>	
	[Gr. 84]	404
2016/C 468/85	P7_TA(2013)0591	
	Atsevišķu regulu grozīšana zivsaimniecības un dzīvnieku veselības jomā, pamatojoties uz Majotas statusa maiņu ***I	
	Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza atsevišķas regulas zivsaimniecības un dzīvnieku veselības jomā, pamatojoties uz Majotas statusa maiņu attiecībā uz Savienību (COM(2013)0417 – C7-0175/2013 – 2013/0191(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0191	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 12. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. ./2013, ar kuru groza atsevišķas regulas zivsaimniecības un dzīvnieku veselības jomā, pamatojoties uz Majotas statusa maiņu attiecībā uz Savienību	417
2016/C 468/86		
	Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra lēmums par iebildumu neizteikšanu pret Komisijas 2013. gada 30. oktobra deleģēto regulu, ar ko groza I, II un IV pielikumu Regulai (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu (C(2013)07167) – 2013/2929(DEA)	423

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- *** Piekrišanas procedūra
- **I Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums
- **II Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums
- ***III Parastā likumdošanas procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir atkarīgs no akta projektā ierosinātā juridiskā pamata.)

Parlamenta grozījumi:

Jaunais teksts ir norādīts **treknā slīprakstā**. Svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■ vai svītrojumu. Aizstātās vietas norādītas, iezīmējot jauno tekstu **treknā slīprakstā** un dzēšot vai svītrojot tekstu, kurš tiek aizstāts.

EIROPAS PARLAMENTS

2013.–2014. GADA SESIJA

2013. gada 9.–12. decembra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 89 E, 28.3.2014.

PIEŅEMTIE TEKSTI

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P7_TA(2013)0532

Sarunas par ES un Kanādas stratēģiskās partnerības nolīgumu

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija ar Eiropas Parlamenta ieteikumu Padomei, Komisijai un Eiropas Ārējās darbības dienestam attiecībā uz sarunām par ES un Kanādas stratēģiskās partnerības nolīgumu (2013/2133(INI))

(2016/C 468/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pašreizējās sarunas starp ES un Kanādu par stratēģiskās partnerības nolīgumu,
- ņemot vērā 2006. gada 14. februāra rezolūciju par cilvēktiesību un demokrātijas klauzulu Eiropas Savienības nolīgumos ⁽¹⁾,
- ņemot vērā nesēnās rezolūcijas par attiecībām ar Kanādu, jo īpaši 2010. gada 5. maija rezolūciju par ES un Kanādas augstākā līmeņa sanākumi ⁽²⁾, 2011. gada 8. jūnija rezolūciju par ES un Kanādas tirdzniecības attiecībām ⁽³⁾ un 2013. gada 13. jūnija rezolūciju par ES lomu plašākas transatlantiskās partnerības veidošanā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 1976. gada pamatnolīgumu par tirdzniecisko un ekonomisko sadarbību starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Kanādu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 1990. gada deklarāciju par EK un Kanādas transatlantiskajām attiecībām,
- ņemot vērā 1996. gada kopīgo politisko deklarāciju un kopīgo rīcības plānu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par ES un Kanādas attiecībām (COM(2003)0266),
- ņemot vērā 2004. gada ES un Kanādas partnerības programmu,
- ņemot vērā 2011. gada ziņojumu ES un Kanādas Apvienotajai sadarbības komitejai,
- ņemot vērā ES un Kanādas 2013. gada aprīļa parlamentu sanāksmes rezultātus,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 21. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 90. panta 4. punktu un Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A7-0407/2013),

⁽¹⁾ OV C 290 E, 29.11.2006., 107. lpp.

⁽²⁾ OV C 81 E, 15.3.2011., 64. lpp.

⁽³⁾ OV C 380 E, 11.12.2012., 20. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0280.

⁽⁵⁾ OV L 260, 24.9.1976., 2. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- A. tā kā ES un Kanādas attiecības ir senas un stipras un to pamatā ir kopīgas intereses un vērtības; tā kā kopīgajām demokrātijas un cilvēktiesību aizsardzības vērtībām būtu jāveido jebkura tāda abu pušu starpā noslēgta nolīguma pamats, kura nolūks ir nodrošināt satvaru šo pušu attiecībām;
- B. tā kā ES un Kanāda jau ilgu laiku ir izvērsti sadarbojušās politikas un ekonomikas jomā, sadarbībai oficiāli aizsākoties 1976. gadā, kad ES parakstīja pamatnolīgumu ar Kanādu, kurš bija pirmais nolīgums ar ESAO valsti; tā kā šis nolīgums ilgu laiku veidoja pienācīgu pamatu attiecību paplašināšanai, politiskās saiknes stiprināšanai un turpmākai sadarbībai;
- C. tā kā Kanāda ir nostiprinātas parlamentārās demokrātijas valsts; tā kā Kanādai un ES ir līdzīgas demokrātiskās vērtības un principi;
- D. tā kā stratēģiskās partnerības nolīgums, par ko šobrīd notiek sarunas, atjauninātu attiecības starp ES un Kanādu un dotu tām jaunu impulsu, kā arī ievērojami sekmētu politisko, ekonomisko un kultūras attiecību paplašināšanu un sadarbības uzlabošanu daudzās jomās; tā kā ar to kodificē ES un Kanādas statusu kā stratēģiskajām partnerēm;
- E. tā kā stratēģiskās partnerības nolīgums ne vien uzlabotu attiecību institucionālo struktūru, bet līdz ar visaptverošu ekonomikas un tirdzniecības nolīgumu arī sniegtu Eiropas un Kanādas iedzīvotājiem reālus ieguvumus un iespējas, ja visas ieinteresētās personas tiktu iesaistītas procesā; tā kā ir paredzams, ka tirgu atvēršana un regulatīva sadarbība sniegs svarīgus ekonomiskus ieguvumus un pozitīvi ietekmēs nodarbinātību gan Kanādā, gan ES, un, ņemot vērā transatlantiskās partnerības paplašināšanu un pastāvošo NAFTA satvaru, tās rezultātā varētu izveidot transatlantisku tirgu, no kā iegūtu visi iesaistītie dalībnieki, ar nosacījumu, ka pašreizējie sociālie un vides standarti netiktu pazemināti;
- F. tā kā no ES un Kanādas pastiprinātām attiecībām visām ES un Kanādas iedzīvotāju grupām būtu vienlīdzīgi jāgūst labums un iespējas atbilstīgi viņu dzīves apstākļiem un prasībām; tā kā būtu jāatzīst ES un Kanādas dažādie ekonomikas un ražošanas apstākļi un tā kā ir jāgarantē ilgtspējīga un atbildīga resursu izmantošana;
- G. tā kā 2013. gada 18. oktobrī Komisijas priekšsēdētājs un Kanādas premjerministrs panāca politisku vienošanos par visaptveroša ekonomikas un tirdzniecības nolīguma galvenajiem elementiem, kamēr sarunas par stratēģiskās partnerības nolīgumu turpinās; tā kā visaptverošs ekonomikas un tirdzniecības nolīgums un stratēģiskās partnerības nolīgums saistībā ar ES un Kanādas attiecību stiprināšanu viens otru savstarpēji papildina;
- H. tā kā līdztekus sarunām par stratēģiskās partnerības nolīgumu notiek sarunas par ES un Kanādas PDR nolīgumu, ar kuru būtu jānostiprina attiecības arī terorisma apkarošanas jomā un jānodrošina pienācīga aizsardzība pret nesamērīgu profilēšanas praksi, kam pamatā ir ES pasažieru datu uzkrāšana;
- I. tā kā Kanāda 2011. gadā oficiāli izstājās no Kioto protokola; tā kā ES ir atkārtoti aicinājusi Kanādu samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas saskaņā ar savām starptautiskajām saistībām;
- J. tā kā būtu steidzami jāatrisina jautājums par pilnīga bezvīzu režīma ieviešanu, nodrošinot, lai visu ES dalībvalstu — tostarp Rumānijas un Bulgārijas — iedzīvotājiem un uzņēmumiem būtu vienlīdzīgas iespējas sadarboties ar Kanādas partneriem;
- K. tā kā ES un Kanādas stratēģiskā partnerība būtu pienācīgi jāatspoguļo starptautiskos forumos un organizācijās; tā kā šajā sakarībā ir jāizsaka nožēla par Kanādas atbalstīto Arktikas Padomes lēmumu attiecībā uz ES novērotājas statusu; tā kā ES ir apņēmusies sadarboties ar Kanādas iestādēm, lai rastu risinājumu šim jautājumam,

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

1. nosūta Padomei, Komisijai un Eiropas Ārējās darbības dienestam šādus ieteikumus:
    - a) veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai ātri noslēgtu nolīgumu;
    - b) uzstāt, ka visos ES nolīgumos ar trešām valstīm būtu jāiekļauj abpusējas nosacījumu izpildes un politiskas klauzulas par cilvēktiesībām un demokrātiju, tā kopīgi atkārtoti apstiprinot apņemšanos ievērot šīs vērtības un neatkarīgi no cilvēktiesību aizsardzības stāvokļa šajās valstīs; pieņemt atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka neviena puse nevar ļaunprātīgi izmantot atcelšanas mehānismu;
    - c) uzstāt, ka šādam nosacījumu izpildes principam vajadzētu būt daļai no stratēģiskās partnerības nolīguma ar Kanādu, lai nodrošinātu konsekventu ES pieeju šajā jautājumā;
    - d) mudināt, ja iespējams, visas iesaistītās puses pēc iespējas drīzāk parafēt un parakstīt stratēģiskās partnerības nolīgumu un visaptverošo ekonomikas un tirdzniecības nolīgumu un uzsvērt, ka tie viens otru papildina;
    - e) nodrošināt, lai pilsoniskā sabiedrība un galvenās ieinteresētās personas būtu pilnībā iesaistītas procesā, informētas par šo procesu un lai ar tām šajā sakarībā apspriestos;
    - f) nodrošināt, lai nolīgumā būtu iekļauta stingra apņemšanās parlamentiem sadarboties, tādējādi atzīstot Eiropas Parlamenta un Kanādas parlamenta nozīmīgo lomu ES un Kanādas attiecībās, kas it īpaši tiek īstenota ar sen izveidoto parlamentu sadarbības delegāciju;
    - g) sniegt Parlamentam periodiskus ziņojumus par šā nolīguma īstenošanu, kuriem vajadzētu dot pārskatu par veiktajiem pasākumiem un gūtajiem rezultātiem attiecībā uz nolīguma dažādajām jomām, balstoties uz objektīviem rādītājiem;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju ar Eiropas Parlamenta ieteikumu Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, kā arī dalībvalstīm un Kanādas valdībai un parlamentam.
-

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0533

Sanācijas un noregulējuma režīms iestādēm, kas nav bankas**Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par sanācijas un noregulējuma režīmu iestādēm, kas nav bankas (2013/2047(INI))**

(2016/C 468/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Maksājumu un norēķinu sistēmu komitejas (CPSS) un Starptautiskās Vērtspapīru komisiju organizācijas (IOSCO) 2012. gada jūlija konsultatīvo ziņojumu “Finanšu tirgus infrastruktūras sanācija un noregulējums”,
  - ņemot vērā CPSS un IOSCO 2013. gada augusta konsultatīvo ziņojumu “Finanšu tirgus infrastruktūras sanācija”,
  - ņemot vērā Starptautiskās Apdrošināšanas uzraudzītāju asociācijas (IAIS) 2013. gada jūlija ziņojumus “Sistēmiski nozīmīgas pasaules mēroga apdrošināšanas sabiedrības — sākotnējā novērtēšanas metodoloģija” un “Sistēmiski nozīmīgas pasaules mēroga apdrošināšanas sabiedrības — politikas pasākumi”,
  - ņemot vērā Finanšu stabilitātes padomes 2013. gada 18. jūlija publikāciju “Sistēmiski nozīmīgas pasaules mēroga apdrošināšanas sabiedrības (G-SIIs) un tām piemērojamie politikas pasākumi”⁽¹⁾;
  - ņemot vērā Finanšu stabilitātes padomes 2013. gada augusta konsultatīvo ziņojumu “Efektīvu noregulējuma režīmu galveno īpašību piemērošana finanšu iestādēm, kas nav bankas”,
  - ņemot vērā Komisijas dienestu veikto apspriešanos par iespējamu sanācijas un noregulējuma režīmu finanšu iestādēm, kas nav bankas,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Regulu (ES) Nr. 648/2012 par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (ETIR)⁽²⁾,
  - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem (CVD) un grozījumiem Direktīvā 98/26/EK (CVDR),
  - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību sanācijas un noregulējuma režīmu (COM(2012)0280) (BSND), un Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu par minēto priekšlikumu⁽³⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0343/2013),
- A. tā kā finanšu tirgus infrastruktūras novērtējums tagad ir iekļauts SVF un Pasaules Bankas finanšu nozares novērtēšanas programmās;
- B. tā kā efektīvi sanācijas plāni un noregulējuma instrumenti ir izšķiroši svarīgi, lai uzlabotu finanšu nozares iestāžu, kas nav bankas, stabilitāti;
- C. tā kā finanšu tirgus infrastruktūra tiek organizēta, izmantojot ļoti dažādus virzienus; tā kā, lai atvieglotu atbilstošu sanācijas plānu un, galvenokārt, noregulējuma plānu izstrādi, ka šie plāni ir jānošķir, pamatojoties uz organizatorisko sarežģītību, ģeogrāfisko tvērumu un uzņēmējdarbības modeli;

⁽¹⁾ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_130718.pdf⁽²⁾ OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.⁽³⁾ A7-0196/2013.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- D. tā kā, ņemot vērā to, ka ETIR un CVDR mērķis ir mazināt sistēmisko risku, izmantojot labi regulētu tirgus infrastruktūru, var rasties neparedzētas sekas;
- E. tā kā, lai gan obligāta centralizēta tīrvērtē pozitīvi ietekmē finanšu tirgu vispārējā sistēmiskā riska mazināšanos, tā ir palielinājusi centrālo darījumu partneru (CDP) sistēmiskā riska koncentrāciju, atgādinot, ka visi CDP savos tirgos ir sistēmiski nozīmīgi;
- F. tā kā lielākie tīrvērtē dalībnieki parasti ir iesaistīti vairāk nekā vienā CDP un līdz ar to — ja vienam CDP rodas grūtības saistību izpildē, arī pārējie, visticamāk, saskarsies ar grūtībām;
- G. tā kā CDP dalībnieku daudzkārtēja nonākšana grūtībās attiecībā uz saistību izpildi postoši ietekmēs ne tikai finanšu tirgus dalībniekus, bet attiecīgās sabiedrības kopumā;
- H. tā kā pamatojums CDP izmantošanai ir mazināt darījumu partneru risku, veidojot pareizas produktu drošības rezerves pirms produktu piedāvāšanas centralizētai tīrvērtē, lai jebkura darījumu partnera saistību neizpilde neietekmētu pārējo tirgu;
- I. tā kā riska pārvaldības procesi rāda, ka CDP mazina darījumu partnera risku un nenoteiktību un novērš kaitīgās ietekmes izplatību;
- J. tā kā ETIR pilnībā nenovērš riskus, ko rada tas, ka CDP nepareizi novērtē drošības rezerves prasības attiecībā uz visu konkrēto produktu kategoriju;
- K. tā kā CDP ir motivēti piemērot zemākas drošības rezerves, jo īpaši, klientu piesaistīšanas nolūkā laižot tirgū jaunus produktus vai aktīvu kategorijas; tā kā pēc produkta vai aktīvu kategorijas sadalītu rezerves fondu efektivitāte vēl ir jānovērtē;
- L. tā kā nav pārbaudīti riski, ko rada produktu drošības rezervju šķērseniska veidošana (portfeļa rezerves veidošana), norobežojot aktīvus viena CDP rezerves fonda ietvaros un tāpēc, lai gan pieprasījumu pēc nodrošinājuma samazināšana īsā termiņā var samazināt izmaksas, drošības rezervju šķērseniskai veidošanai nevajadzētu apdraudēt CDP spēju pareizi pārvaldīt risku un, to veicot, būtu jāatzīst riskam pakļauto vērtību analītiķu noteiktie ierobežojumi;
- M. tā kā viens no galvenajiem labumiem, ko klienti gūst no tīrvērtē dalībnieka, ir tā sniegtā aizsardzība pret darījumu partnera risku gan attiecībā uz CDP, gan citiem tīrvērtē dalībniekiem;
- N. tā kā ES starptautiskie centrālie vērtspapīru depozitāriji (SCVD) ir globālas sistēmiski svarīgas iestādes, kas veicina euroobligāciju tirgus attīstību un pašlaik darbojas ar banku darbības licenci;
- O. tā kā centralizēta tīrvērtē ir pastiprinājusi vajadzību pēc nodrošinājuma pārvaldības un saistītiem pakalpojumiem, ko pašlaik sniedz CVD, kā arī turētājbankas;
- P. tā kā gaidāmās *Target2* vērtspapīru programmas ieviešanas dēļ CVD ir jāizpēta jaunu pakalpojumu ieviešanas iespējas;
- Q. tā kā, ja, neīstenojot vērtspapīru jomas tiesību aktus, CVD nespēs pildīt saistības, maksātspējas standarta procedūras nenodrošinās pilnīgu sistēmu klientu aktīvu pārvaldībai;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- R. tā kā IAIS 2013. gada jūlijā ziņoja par pasaules mērogā sistēmiskām apdrošināšanas sabiedrībām un secināja — lai gan tradicionālais apdrošināšanas uzņēmējdarbības modelis finanšu krīzes laikā izrādījās daudz mazāk nestabils nekā banku darbības modelis, lielās, savstarpēji ļoti saistītās pārrobežu apdrošināšanas sabiedrības, it īpaši tās, kuras veic ievērojamas darbības ārpus parastās apdrošināšanas, piemēram, garantiju sniegšanu kredītiem un investīcijām, tomēr var radīt ievērojamu sistēmisko risku; tā kā, pamatojoties uz IAIS novērtēšanas metodi, FSP par sistēmiskām ir atzinusi deviņas lielas apdrošināšanas sabiedrības, no kurām piecām galvenā mītne atrodas Savienībā;
- S. tā kā, lai gan aktīvu pārvaldnieka saistību neizpildes sistēmiskais risks nav tik izteikts kā izšķiroši svarīgas tirgus infrastruktūras sistēmiskais risks, attīstoties aktīvu pārvaldnieku uzņēmējdarbības modeļiem, tie var kļūt sistēmiski nozīmīgāki — tas ir faktors, kuru FSP izskatīja, risinot jautājumu par paralēlo banku darbību,
1. aicina Komisiju par prioritāti izvirzīt CDP un kredīriskam pakļautu CVD sanāciju un noregulējumu, un tad, kad tiek apsvērta iespēja izstrādāt līdzīgus tiesību aktus citām finanšu iestādēm, pienācīgi nodalīt katru veidu, rūpīgi izpētot tās iestādes, kas var radīt sistēmiskus riskus ekonomikai;
  2. uzsver, ka ES tiesību aktos ir svarīgi ievērot starptautiski atzītus principus, par kuriem vienojušās CPSS-IOSCO, FSP un IAIS;
  3. uzsver, ka jebkuros sanācijas noteikumos finanšu iestādēm, kas nav bankas, ir būtiski ietvert skaidrus noteikumus par intervences posmu, saskaņā ar kuriem kompetentās iestādes atbilstīgi uzrauga izstrādātos finansiālās veselības rādītājus un saskaņā ar kuriem tām ir pilnvaras veikt agrīnu intervenci vienības finanšu spriedzes gadījumos un prasīt tai veikt korektīvus pasākumus saskaņā ar iepriekš apstiprinātu sanācijas plānu, lai nepieļautu pēdējā līdzekļa izmantošanu — vienības noregulēšanu, kam var būt postošas sekas;
  4. uzskata, ka finanšu iestādēm, kas nav bankas, pašām būtu jāizstrādā visaptveroši un patstāvīgi sanācijas plāni, kuros būtu noteiktas izšķiroši svarīgas darbības un pakalpojumi un aprakstītas stratēģijas un pasākumi, kas nepieciešami, lai nodrošinātu minēto darbību nepārtrauktu veikšanu un pakalpojumu sniegšanu, un ka šie sanācijas plāni būtu jāpārskata attiecīgajai uzraudzības iestādes; uzskata, ka būtu jāparedz pilnvaras minētajai uzraudzības iestādei pieprasīt veikt izmaiņas sanācijas plānā, ka tai šajā procesā vajadzētu būt vadošajai iestādei un būtu jākonsultējas ar noregulējuma iestādi, kas, ja tā pati nav uzraudzības iestāde, varētu uzraudzības iestādei sniegt ieteikumus;
  5. uzskata, ka būtu jāparedz pilnvaras uzraudzības iestādēm veikt intervenci, pamatojoties uz finanšu stabilitātes argumentu, un pieprasīt īstenot vēl neaktivizētās sanācijas plānu daļas vai vajadzības gadījumā veikt citas darbības; tomēr attiecīgajām iestādēm būtu jāapzinās risks radīt tirgus nenoteiktību jau tā saspringtos apstākļos;
  6. uzskata, ka visu valstu noregulējuma un uzraudzības iestādēm būtu jācenšas sadarboties un pastāvīgi citai citu informēt;
  7. uzskata, ka attiecībā uz grupām, kuru vienības atrodas dažādās jurisdikcijās, dažātajām noregulējuma iestādēm būtu jāvienojas par grupas noregulējuma plānu; šādiem grupu noregulējuma plāniem būtu jāpamatojas uz pieņemumu par sadarbību starp iestādēm dažādās jurisdikcijās;
  8. uzskata, ka, nosakot noregulējuma pasākumus, būtu jānošķir dažādi pakalpojumi un darbības, kurus attiecīgajai finanšu tirgus infrastruktūras iestādei atļauts sniegt vai veikt;
  9. uzsver nepieciešamību izvairīties no jebkādiem konfliktiem starp sanācijas un noregulējuma plāniem un spēkā esošajiem tiesību aktiem, jo īpaši Finanšu nodrošinājuma līgumu direktīvu (FNLD) un Eiropas tirgus infrastruktūras regulu (ETIR), jo tas varētu ierobežot CDP un CVD sanācijas un noregulējuma pilnvaras vai kavēt to efektīvu īstenošanu;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

10. uzsver, ka tirgus infrastruktūrai, finanšu iestādēm un paralēlās banku sistēmas vienībām paredzētu konkrētu noregulējuma režīmu nozīmīguma novērtēšanas kontekstā ir steidzami jāizstrādā instrumenti efektīvai finanšu riska uzkrājuma un plūsmas uzraudzībai gandrīz reālajā laikā uzņēmuma, nozares un valsts robežās Savienībā un pāri šīm robežām, kā arī starp Savienību un citiem pasaules reģioniem; mudina Komisiju nodrošināt, lai ESRK, Eiropas uzraudzības iestāde un citas kompetentās iestādes šajā nolūkā efektīvi izmantotu attiecīgos datus, kas sniegti, ievērojot tiesību aktus banku darbības, apdrošināšanas un tirgus infrastruktūras jomā;

CDP

11. aicina Komisiju nodrošināt, lai CDP būtu saistību neizpildes pārvaldības stratēģija attiecībā uz visiem produktiem, kam tie ir veikusi tīrvērti, kā daļa no uzraudzības iestādes apstiprināta plašāka sanācijas plāna, īpašu uzmanību pievēršot tiem produktiem, kuri ir noteikti tiesību aktos centralizētas tīrvērtes vajadzībām, jo šādos gadījumos ir lielāka riska koncentrācijas iespējamība;

12. uzsver, ka ir svarīgi uzraudzīt riskus, ko CDP rada tīrvērtes dalībnieku koncentrācija, un aicina uzraudzības iestādes informēt EBI par ikviena CDP desmit lielākajiem tīrvērtes dalībniekiem, lai varētu centralizēti uzraudzīt un novērtēt tādu riskus kā savstarpējā saikne, kaitīgās ietekmes izplatība un iespēja vienlaicīgi kļūt maksātnespējīgiem vairāk nekā vienam CDP;

13. aicina Komisiju izstrādāt instrumentus CDP vienas dienas riska mērīšanai, lai nodrošinātu, ka dienas beigu atlikumi, ko CDP tur komercbankās kontu pārvaldīšanai un maksājumu pakalpojumiem, nepārsniedz iepriekš noteiktās robežas, jo pretējā gadījumā varētu tikt apdraudēta CDP darbību;

14. uzskata, ka, lai uzturētu stimulu labai CDP pārvaldei, ir jāievēro ETIR noteiktā secība saistību neizpildes gadījumā, lai nodrošinātu, ka pirms jebkura tīrvērtes dalībnieka, kas pilda saistības, rezerves fonda iemaksu izmantošanas tiktu izmantoti CDP priekšfinansēti pašu finanšu līdzekļi;

15. aicina Komisiju nodrošināt, ka CDP rīkojas sabiedrības vispārējās interesēs un atbilstoši pieņem savas uzņēmējdarbības stratēģijas, lai būtiski samazinātu iespējamību izraisīt sanācijas un noregulējuma scenārijus;

16. aicina Komisiju atzīt — lai gan aktīvu kategoriju norobežošanas CDP rezerves fonda ietvaros mērķis ir kaitīgās ietekmes izplatības riska mazināšana, nav skaidrs, vai ar to pietiks, lai novērstu šādu izplatību praksē, ņemot vērā to, ka ar rezerves šķērsenisko veidošanu saistītie komerciālie stimuli varētu palielināt risku attiecīgajā sistēmā; aicina Komisiju ierosināt turpmākus pasākumus, lai līdz minimumam samazinātu šo kaitīgās ietekmes izplatības risku;

17. aicina Komisiju nodrošināt, lai tiktu noteikti stingri principi, saskaņā ar kuriem tiktu pārvaldītas CDP un tā tīrvērtes dalībnieku līgumattiecības un tīrvērtes dalībnieku zaudējumu nodošana to klientiem tā, lai pirms saistības nepilnā tīrvērtes dalībnieka jebkādu radīto zaudējumu nodošanas klientam kā daļas no pārredzama zaudējumu sadales procesa tiktu izlietoti attiecīgā tīrvērtes dalībnieka rezerves fonda līdzekļi;

18. uzskata, ka jebkurās līgumattiecībās starp CDP un tā tīrvērtes dalībniekiem būtu jānošķir zaudējumi, ko rada tīrvērtes dalībnieka nespēja pildīt saistības, un citu iemeslu dēļ radušies zaudējumi, piemēram, zaudējumi, kuri rodas, CDP izdarot nepareizu investēšanas izvēli; lai saglabātu pienācīgu uzraudzību, aicina Komisiju nodrošināt, ka CDP riska komiteja tiek pastāvīgi pilnībā informēta par CDP investīcijām; uzskata, ka sanācijas instrumenti, piemēram, dividendžu un dažādas atlīdzības izmaksas apturēšana vai brīvprātīga saistību pārstrukturēšana, izmantojot parāda pārvēršanu pašu kapitālā, būtu jāuzskata par visatbilstošākajiem instrumentiem, kas jāizmanto šādos apstākļos;

19. uzskata, ka visiem CDP vajadzētu būt ieviestiem visaptverošiem sanācijas noteikumiem, kas nodrošina aizsardzību papildus ETIR prasītajiem līdzekļiem un resursiem; šiem sanācijas plāniem būtu jānodrošina aizsardzība pret visiem paredzamajiem apstākļiem, un tie būtu jāiekļauj CDP noteikumos un jāpublicē kā daļa no šiem noteikumiem;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

20. apgalvo, ka CDP gadījumā sanācijas un noregulējuma robežlīnija ir situācija, kad ir izpildītas saistību neizpildes gadījumā veiktās secīgās darbības un ir izsmeltas CDP zaudējumu absorbācijas spējas; uzskata, ka šajā brīdī uzraudzības iestādei būtu aktīvi jāapsver iespēja atcelt CDP valdi un nodot CDP kritiskos pakalpojumus vai tā darbības kontroli citam pakalpojumu sniedzējam; uzskata, ka noregulējuma iestādēm būtu jānodrošina vajadzīgā lēmumu pieņemšanas brīvība situācijas novērtēšanai un zināma rīcības brīvība, kas tām ļautu pamatot savus lēmumus;

21. uzskata, ka noregulējuma iestādēm šāda lēmumu pieņemšanas brīvība būtu jāizmanto šādos specifiskos gadījumos:

- i) kad attiecīgās tirgus finanšu infrastruktūras ilgtspējība ir vai var tikt nopietni apdraudēta, jo tā nespēj ievērot tai piemērojamās prudenciālās prasības,
- ii) kad nav citas alternatīvas ieešanai noregulējuma fāzē, lai izveidojušos situāciju varētu novērst efektīvā veidā un neapdraudot finanšu sistēmas stabilitāti,
- iii) kad noregulējuma pasākums ir nepieciešams sabiedrības interesēs tiktāl, ciktāl tas ar samērīgu līdzekļu palīdzību ļauj sasniegt vienu vai vairākus noregulējuma mērķus;

22. uzsver nepieciešamību izvirzīt "pakalpojuma nepārtrauktību" par vienu no galvenajiem noregulējuma mērķiem;

23. uzsver, ka tīrvērtes dalībnieku līdzdalībā zaudējumu sadalē pirms CDP valdes atcelšanas nevajadzētu iesaistīt tiešo vai netiešo klientu naudu vai aktīvus, savukārt atbildīgā noregulējuma iestāde zaudējumu sadalei var izmantot noregulējuma instrumentus, tādus kā variācijas rezerves samazināšana vai rezerves fonda aizpildīšana no jauna ar saistības pildošo tīrvērtes dalībnieku līdzekļiem, cik vien stingri iespējams vadoties pēc noregulējuma plāna;

24. uzskata — ja noregulējuma iestāde būtu pilnvarota atlikt līguma priekšlaicīgas izbeigšanas tiesību īstenošanu, tādējādi pārtraucot CDP darbību uz, ilgākais, divām dienām, tas ļautu tirgum pareizi pārceļot līgumus, ļaujot kārtīgāk izkļedēt risku; šādu pilnvaru pieejamība un izmantošana būtu rūpīgi jāapsver, kā minimālo nosacījumu izvirzot noregulējuma iestādes lēmumu par to, ka līguma priekšlaicīgas izbeigšanas tiesību īstenošana atlikšana ir nepieciešama finanšu stabilitātes labad, ņemot vērā noregulējuma mērķus, savstarpējo iedarbību ar attiecīgo banku vai citiem noregulējuma režīmiem, ko piemēro tīrvērtes dalībniekiem, CDP saistību neizpildi un riska pārvaldību un ietekmi uz katru no CDP tirgiem, tīrvērtes dalībniekiem un finanšu tirgiem kopumā; tas būtu noteikti jāpapildina ar pilnvarām atcelt pienākumu veikt tīrvērti kā pēdējo līdzekli pēc tam, kad vismaz ir ticis pārbaudīts, vai kāds cits CDP varētu nodrošināt tīrvērti īsā termiņā;

25. atzīst, ka centrālajiem darījumu partneriem ir tīrvērtes dalībnieki no daudzām valstīm; tādēļ uzskata, ka CDP noregulējuma režīms būs efektīvs tikai tad, ja tas būs efektīvs visās iesaistītajās jurisdikcijās; tādēļ uzskata — lai varētu piemērot jauno Eiropas noregulējuma režīmu, ir jāatjaunina valstu maksātspējas režīmi;

26. uzskata, ka CDP, kuriem ir banku darbības licence, būtu jāpiemēro īpašs CDP paredzēts režīms, nevis Banku sanācijas un noregulējuma direktīvā (BSND) ierosinātais banku sanācijas un noregulējuma režīms; šajā sakarībā īpašas bažas pauž par to, ka attiecībā uz bankām ierosinātais režīms tām paredz prasību turēt apkopotu parāda summu, ko var iekšēji rekapitalizēt; uzskata, ka šādas pilnvaras nebūtu piemērotas centrālajiem darījumu partneriem, kam ir banku darbības licence, jo tiem nav raksturīga šādu parāda instrumentu emitēšana;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

CVD

27. konstatē, ka CVD atbild par to, lai tā sanācijas plānā tiktu skaidri paredzēta darbības nepārtrauktība saskaņā ar pieņemamu krīzes scenāriju, lai pat tad, ja citas tā uzņēmējdarbības daļas būtu likvidētas, attiecīgais CVD vai CVDR atļauts esošs trešās puses pakalpojumu sniedzējs varētu turpināt tā galveno funkciju — veikt norēķinus —, kā arī sniegt citus CVD pamatpakalpojumus;

28. aicina gadījumā, ja tuvākajā nākotnē nav paredzēts atsevišķs tiesību akta priekšlikums, CSVDR iekļaut prasību valstu kompetentajām iestādēm nodrošināt atbilstošu sanāciju un noregulējuma plānu izstrādi visiem CVD saskaņā ar FSP un CPSS-IOSCO starptautiskajiem standartiem, iekļaujot atsauci uz BSND pantiem, kas būtu jāpiemēro tiem CVD, kuriem ir banku darbības licence;

29. aicina dalībvalstis, kamēr nav pieņemti tiesību akti vērtspapīru jomā, pilnveidot un saskaņot savus pašreizējos īpašos administratīvos režīmus attiecībā uz CVD, lai precizētu to, kā krīzes gadījumā tiks saglabāta darbības nepārtrauktība, jo īpaši, nodrošinot piekļuvi CVD reģistriem, ierakstiem vai pārskatiem, lai noregulējuma iestāde vai dalībvalsts kompetentā iestāde varētu viegli identificēt aktīvu īpašniekus;

30. aicina Komisiju nodrošināt, ka ierosinātajā sanācijas un noregulējuma režīmā attiecībā uz CVD pēc iespējas tiek nodrošināta CVD nepārtrauktība sanācijas un noregulējuma laikā;

31. aicina Komisiju nodrošināt, ka ierosinātais sanācijas un noregulējuma režīms attiecībā uz CVD nodrošina CVD likumdošanas vides nepārtrauktību, jo īpaši, ievērojot Norēķinu galīguma direktīvu, piegādes pret samaksu noteikumus, jebkādas CVD saiknes darbību un līgumus ar izšķiroši svarīgo pakalpojumu sniedzējiem sanācijas un noregulējuma laikā;

Apdrošināšanas sabiedrības

32. atzīmē, ka ES jau ilgi pastāv prudenciālais regulējums apdrošināšanas jomā; uzsver, ka ir svarīgi, lai dalībvalstis izmantotu konsekventu un konverģējošu pieeju attiecībā uz “Maksāspēja II” īstenošanu pieņemamā termiņā, kā noteikts “*Omnibus II*”; prasa pabeigt sarunas par “*Omnibus II*”, lai savlaicīgi varētu pabeigt “Maksāspēja II” otrā un trešā līmeņa īstenošanu, tādējādi līdz minimumam samazinot tādas situācijas iespējamību, kad ir nepieciešama noregulējuma iestāžu intervence;

33. aicina Komisiju rūpīgi ņemt vērā IAIS paveikto apdrošināšanas sabiedrību sanācijas un noregulējuma jomā un aplūkot to saistībā ar “Maksāspēja II” otro līmeni, tiesību aktiem finanšu konglomerātu jomā un Apdrošināšanas starpniecības direktīvu, kā arī sadarboties ar starptautiskiem partneriem, lai ievērotu grafiku, ko FSP noteikusi, lai īstenotu politikas ieteikumus, tostarp prasību sistēmiskām apdrošināšanas sabiedrībām izveidot sanācijas un noregulējuma plānus un noregulējamības novērtējumus, pastiprinātu grupas uzraudzību un augstākas zaudējumu absorbcijas prasības; atzīst, ka apdrošināšanas saistību ilgtermiņa raksturs, atšķirīgie grafiki, ilgie periodi, kuros var pieprasīt apdrošināšanas prēmijas izmaksu pēc tam, kad beidzies apdrošināšanas līgums, un apdrošināšanas uzņēmējdarbības raksturs salīdzinājumā ar banku darbību kopā ar regulatoriem pieejamajiem instrumentiem jau nodrošina efektīvu noregulējuma praksi; tādēļ uzskata, ka galvenā uzmanība būtu jāpievērš sanācijai;

34. pauž nožēlu, ka IAIS un FSP ir atlikušas vadlīniju par pārpadrošinātāju sistēmiskā statusa novērtēšanu un politikas ieteikumu publicēšanu līdz 2014. gada jūlijam; aicina Komisiju rūpīgi izvērtēt pārpadrošināšanas sabiedrību sistēmisko risku, jo īpaši attiecībā uz to būtisko lomu apdrošināšanas riska pārvaldībā, augsto savstarpējās saistības līmeni un vājo aizstājāmību;

Aktīvu pārvaldība

35. aicina Komisiju rūpīgi izvērtēt, kuri aktīvu pārvaldnieki būtu uzskatāmi par sistēmiski nozīmīgiem, ņemot vērā to darbības vērienu un izmantojot visaptverošu rādītāju kopumu, piemēram: lielumu, uzņēmējdarbības modeli, ģeogrāfisko tvērumu, riska profilu, kredīspēju, to, vai tie tirdzniecību veic paši un vai tiem piemēro prasības attiecībā uz to klientu aktīvu sadalīšanu, un citus attiecīgus faktoros;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

36. atzīmē, ka klientu aktīvi ir sadalīti un tiek turēti depozitārijos un ka tāpēc iespējamība šos aktīvus nodot citam aktīvu pārvaldītājam ir būtisks nodrošinājums;

37. uzskata, ka efektīvs tiesību aktu režīms vērtspapīru jomā varētu mazināt daudzas problēmas, ko rada lielu pārrobežu aktīvu pārvaldnieku nespēja pildīt saistības;

Maksājumu sistēmas

38. aicina Komisiju sadarboties ar attiecīgajiem starptautiskajiem finanšu uzraudzītājiem un iestādēm, lai identificētu jebkādas vājās vietas globālā līmenī sistēmiski svarīgās maksājumu sistēmās un spēkā esošajos noteikumos, lai maksātnespējas gadījumā nodrošinātu pakalpojumu sniegšanas nepārtrauktību;

39. uzskata — tā kā maksājumu sistēmas ir visu naudas pārvedumu pamatā, ir skaidrs, ka tirgus darbības traucējums šādā sistēmā būtiski ietekmētu citus finanšu tirgus dalībniekus; atzīmē, ka jau 1998. gada Norēķinu galīguma direktīvas mērķis bija mazināt iespējamos riskus maksājumu sistēmās, taču uzskata, ka šajā direktīvā nav pietiekami lielā mērā aplūkota sanācija un noregulēšana un ka tāpēc ir jāpieņem konkrēti noteikumi, lai maksājumu sistēmas varētu atbilstoši reaģēt nelabvēlīgos apstākļos;

o

o o

40. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0534

ES kosmosa rūpniecības politika

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par ES kosmosa rūpniecības politiku — kosmosa nozares ekonomiskās izaugsmes potenciāla apgūšanu (2013/2092(INI))

(2016/C 468/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību XIX sadaļas 189. pantu par pētniecības, tehnoloģiju attīstības un kosmosa politiku, kurā īpaši minēta Eiropas kosmosa politikas izstrāde, lai veicinātu zinātnes un tehnikas attīstību, rūpniecības konkurētspēju un Savienības politikas īstenošanu,
  - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 28. februāra paziņojumu “ES kosmosa rūpniecības politika” (COM(2013)0108),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020: stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 28. oktobra paziņojumu “Integrēta rūpniecības politika globalizācijas laikmetam — prioritāte konkurētspējai un ilgtspējai” (COM(2010)0614),
  - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 10. oktobra paziņojumu “Spēcīgāka Eiropas rūpniecība izaugsmei un ekonomikas atveseļošanai” (COM(2012)0582),
  - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 4. aprīļa paziņojumu “Virzībā uz Eiropas Savienības kosmosa stratēģiju pilsoņu interesēs” (COM(2011)0152),
  - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 14. novembra paziņojumu “Nepieciešamo attiecību izveide starp ES un Eiropas Kosmosa aģentūru” (COM(2012)0671),
  - ņemot vērā Padomes 2004. gada 29. aprīļa Lēmumu 2004/578/EK par Eiropas Kopienas un Eiropas Kosmosa aģentūras Pamatlīguma noslēgšanu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Padomes secinājumus, kas pieņemti 2010. gada 11. oktobrī, 2011. gada 31. maijā, 2011. gada 2. decembrī un 2013. gada 30. maijā,
  - ņemot vērā 2012. gada 19. janvāra rezolūciju par Eiropas Savienības kosmosa stratēģiju pilsoņu interesēs ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A7-0338/2013),
- A. tā kā LESD 189. pantā ir izklāstīti precīzi noteikti Eiropas Savienības uzdevumi kosmosa politikas izstrādē, lai veicinātu zinātnes un tehnikas attīstību, rūpniecības konkurētspēju un politikas īstenošanu;
- B. tā kā, palielinoties kosmosa darbībās jauniešastīto valstu konkurencei (kā — Ķīna, Indija), individuālo ES dalībvalstu politiskā nozīme varētu vairs nebūt pietiekama, lai stātos pretī nākotnes izaicinājumiem šajā nozarē;
- C. tā kā kosmosa politika ir stratēģijas “Eiropa 2020” izšķirošs elements;

⁽¹⁾ OV L 261, 6.8.2004., 63. lpp.

⁽²⁾ OV C 227 E, 6.8.2013., 16. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- D. tā kā no kosmosa nozares tieši vai pastarpināti ir atkarīgi neskaitāmi pakalpojumi, kurus pilsoņi izmanto savā ikdienā, piem., televīzija, ātrdarbīgs internets, navigācijas sistēmas vai Eiropas automatiskā neatliekamās palīdzības līnija eCall;
- E. tā kā Eiropas kosmosa rūpniecības konsolidētais apgrozījums gadā ir apmēram 6,5 miljardi euro un tajā strādā vairāk nekā 34 500 augsti kvalificētu darbinieku un tā kā šajā ekonomisko grūtību posmā ir jāpastiprina šīs rūpniecības nozares nozīme, kurai ir spēcīgs izaugsmes un inovāciju potenciāls un kura rada darbavietas ar augstu pievienoto vērtību;
- F. tā kā pašlaik vēl joprojām nav pietiekami koordinēti pasākumi kosmosa politikas jomā starp ES, dalībvalstīm un EKA un tādēļ rodas struktūru dublēšanās un nevar tikt izmantots sinerģijas efekts; uzsver, ka ar skaidras pārvaldības struktūras ieviešanu varētu panākt lielāku efektivitāti kosmosa nozarē;
- G. tā kā EKA kā starpvaldību organizācijai nav nekādas oficiālas saistības ar Eiropas Parlamentu un līdz ar to tai trūkst tiešas atgriezeniskās saiknes ar iedzīvotājiem, kura parasti ir visās ES politikas jomās;
- H. tā kā kosmosa rūpniecības nozare ir apjomīgu investīciju nozare ar ārkārtīgi ilgstošiem izstrādes cikliem un tādēļ drošai plānošanai tajā ir izšķiroša loma; tā kā tās nodrošinātā pārredzamība būs stabila tiesiskā regulējuma un skaidras pārvaldības struktūras pastāvēšanas ieguvums;
- I. tā kā Eiropas nesējraķešu sistēmu ekspluatācija var palīdzēt nodrošināt neatkarīgu piekļuvi kosmosam;
- J. tā kā ES ir patlaban atkarīga no militārajiem GNSS, kas nepieder Eiropai, un *Galileo* tika iecerēts un izstrādāts, un arī turpmāk paliks civilā kontrolē;
- K. tā kā komerciālā tirdzniecība ir daudz svarīgāka Eiropas kosmosa rūpniecības nozarei nekā tās galvenajiem starptautiskajiem konkurentiem;
- L. tā kā uz satelītiem balstīti pakalpojumi ir ļoti svarīgi informācijas sniegšanai digitālās sabiedrības aizvien augošajiem sektoriem un palīdz sasniegt ES digitālās darba kārtības mērķus;
- M. tā kā eksperti lēš, ka desmit gadu laikā navigācijas satelītu un Zemes novērošanas pakalpojumu tirgus apmērs varētu sasniegt USD 300 miljardus un ka jau šobrīd 6–7 % ES rietumu dalībvalstu IKP ir atkarīgi no satelītu radionavigācijas;
- N. tā kā arvien lielāku nozīmi iegūst spektru izmantošanas starptautiska saskaņošana sakarā ar pieaugošo pieprasījumu pēc bezvadu saziņas iespējām un sakarā ar viļņu izplatības fizikālajām īpašībām un ar to saistīto radiofrekvenču deficītu,

Kosmosa politikas balstīšana uz Eiropas prioritātēm

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par ES kosmosa rūpniecības politiku; uzskata, ka Komisijai būtu jākoncentrējas uz nedaudziem paziņojumā nosauktiem kosmosa rūpniecības politikas pasākumiem, lai sasniegtu faktisku izaugsmes potenciāla attīstību kosmosa nozarē;
2. uzsver, ka turpmāko ES kosmosa politiku pārvaldībā iesaistītajiem dalībniekiem, piemēram, Komisijai, Eiropas GNSS aģentūrai, EKA, nacionālajām aģentūrām un tādām specializētajām aģentūrām kā, piemēram, *EUMETSAT*, ir jābūt savstarpēji saistītām un jādarbojas ilgtermiņā;
3. uzskata, ka nacionālās aģentūras varētu sniegt konkrētus priekšlikumus šajā jomā tā, lai Komisija varētu saskaņot dalībvalstu ieguldījumu un definēt ES redzējumu;
4. uzsver, ka Komisijai ir iespējami drīz jāsniiedz skaidra ceļa karte *GMES/Copernicus* un dažādu *Sentinels* satelītu izstrādei un izmantošanai, kā arī šai sarežģītajai sistēmai ierosinātais tiesiskais regulējums un darbības struktūra;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

5. atbalsta Komisijas nodomu rīkoties, lai izveidotu vienotu ES kosmosa tiesisko regulējumu; iestājas par to, ka ir jārada patiens ES iekšējais tirgus kosmosa nozares produktiem un kosmosa nozares atbalstītiem pakalpojumiem; uzskata, ka ir svarīgi politiku formulēt un attīstīt tā, lai tās īstenošana negatīvi neietekmētu un nekropļotu komerciālos tirgus nosacījumus; konstatē, ka divi svarīgi Eiropas kosmosa politikas attīstības stūrakmeņi ir konkurētspējas neitralitāte un pārredzamība;
6. konstatē, ka līdz šim vēl nav horizontālu iestrādņu no Komisijas puses, ar kurām Savienības dažādajās politikas jomās iekļautu kosmosa nozares politiku un tās mērķus; mudina Komisiju turpmāk ņemt vērā kosmosa nozares politiku tādās jomās kā telesakaru, satiksmes, vides, lauksaimniecības, drošības vai kultūras joma;
7. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par to, ka telesakari, navigācija un Zemes novērošana no kosmosa nodrošina ES ar stratēģiski svarīgām zināšanām, kas ir tās ārējo attiecību pamatā, sniedzot palīdzību attīstības jomā un humāno palīdzību;
8. mudina Komisiju prioritāti piešķirt šādām tēmām — institucionāli jautājumi, *Galileo* un *Copernicus*, kosmosa nozares rūpniecība kā izaugsmes dzinējspēks un nodarbinātības instruments, ar kosmosa nozari saistītu darbību ietekmes novērtējums, neatkarīga piekļuve kosmosam, pētniecības un attīstības loma, satelītu sakari, kosmosa novērošana un sekošana un kosmosa atkritumi;
9. atbalsta Komisijas pausto viedokli par to, ka daudziem kosmosa sistēmu komponentiem ir divējāds lietojums vai militārs raksturs, tāpēc uz tiem attiecas 2009. gada 6. maija Direktīva 2009/43/EK, ar ko vienkāršo noteikumus un nosacījumus ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem⁽¹⁾, kurā grozījumi izdarīti ar 2012. gada 14. decembra Direktīvu 2012/47/ES attiecībā uz tādu ražojumu sarakstu, kas saistīti ar aizsardzību, Padomes 2009. gada 5. maija Regula (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei⁽²⁾, vai kopējā nostāja par ieroču eksportu; atzinīgi vērtē paziņojumā iekļauto priekšlikumu līdz 2013. gada beigām iesniegt Parlamentam oficiālu ziņojumu par divējāda lietojuma preču eksporta kontroles sistēmu; aicina Komisiju, dalībvalstis un ES Padomes parasto ieroču eksporta darba grupu (COARM) precizēt, kādi reglamentējošie noteikumi būtu jāpiemēro katrai preču un tehnoloģiju kategorijai;

Institucionāli jautājumi

10. atzīst panākumus, ko iepriekšējos gadu desmitos EKA ir sasniegusi kosmosa nozarē par labu Eiropai, un mudina pārējās valstis, kuras nav EKA dalībvalstis, lemt par pievienošanos un pastiprinātu sadarbību; tomēr konstatē, ka pastiprinātu darbības efektivitāti un ilgtermiņa politisku koordinēšanu un atbildību var panākt tikai EKA un ES ciešākā sadarbībā tādā veidā, ka tiek novērsta centienu dublēšanās un pārklāšanās; mudina Komisiju ļoti rūpīgi pārbaudīt, vai EKA, piemēram, var nākotnē iekļaut kā starpvalstu organizāciju Savienības pārvaldības struktūrās, ciktāl netiek uztverts par piemērotu mērķis pārvērst EKA Eiropas aģentūrā;
11. uzskata, kamēr tas nav noticis, Eiropas Savienībai būtu visciešākajā sadarbībā ar EKA spēcīgāk jākoordinē dalībvalstu kosmosa nozares politika un programmas, lai panāktu patiesu Eiropas nostāju, vienlaikus nodrošinot EKA un tās dalībvalstu interešu ievērošanu; konstatē, ka tikai ar Eiropas nostāju iespējams ļaut kosmosa nozares rūpniecībai kļūt konkurētspējīgai un šo konkurētspēju arī saglabāt;
12. mudina Komisiju, dalībvalstis un EKA izveidot noteikta veida koordinācijas grupu, kuras dalībnieki regulārās sanāksmēs savstarpēji saskaņo stratēģijas un pasākumus kosmosa nozarē, lai novērstu struktūru dublēšanos un attīstītu kopēju pieeju starptautiskajiem jautājumiem un forumiem;
13. norāda, ka kosmosa resursu apjomīgāka izmantošana militārajā jomā nedrīkst samazināt vai ierobežot lietojumu civilām vajadzībām un nākotnē iespējamo pielietojumu civiliem nolūkiem; aicina dalībvalstis un Komisijas augsto pārstāvi/Savienības priekšsēdētāja vietnieci ierosināt novecojušā 1967. gada Kosmosa līguma pārskatīšanu vai ierosināt jaunu tiesisko regulējumu, kurā ņemta vērā tehnoloģiju attīstība kopš 20. gadsimta 60. gadiem;

⁽¹⁾ OV L 146, 10.6.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 134, 29.5.2009., 1. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

Galileo un Copernicus (GMES)

14. uzsver, ka Eiropas kosmosa politikas flagmaņu — *Galileo* izveidei un *Copernicus* turpināšanai jāpiešķir augstākā prioritāte, lai 2014. gadā patiešām varētu sabiedrībai darīt pieejamus pirmos *Galileo* nodrošinātos pakalpojumus;

15. uzsver, ka *EGNOS* ir pirmā Eiropas GNSS darbības programma; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt un īstenot *EGNOS* izmantošanu dažādās jomās, piemēram, transporta jomā;

16. pauž nožēlu, ka līdz šim, veidojot Eiropas satelītu radionavigācijas programmu *Galileo*, ir bijusi kavēšanās; atzinīgi vērtē to, ka līdz šim Zemes orbītā ir palaisti četri satelīti; uzsver, ka ir labāk jāizskaidro sabiedrībai priekšrocības un noderīgums, kas piemīt konkrēti *Galileo* un kosmosa nozares rūpniecībai kopumā, un aicina Komisiju saistībā ar *Galileo* satelītu darbības sākšanu organizēt ES dalībvalstu galvaspilsētās augsta līmeņa pasākumus *Galileo* un tā iespējamo lietojumu veicināšanai;

17. uzsver, ka ES nepieciešams apmācīt cilvēkus, piesaistīt nākamos inženierus, izplatīt informāciju par ES satelītu navigāciju un ierosināt iniciatīvu kopumu visiem lietotājiem *Galileo* un *EGNOS* nodrošināto tehnoloģiju izmantošanai;

18. pauž pārliecību, ka mērķis nodrošināt pilnu darbības jaudu (*Full Operating Capacity* — FOC), izmantojot 27 satelītu konstelāciju kopā ar attiecīgu skaitu rezerves satelītu un atbilstošu infrastruktūru uz Zemes, ir priekšnoteikums tam, lai ar *Galileo* nodrošinātu pievienoto vērtību jo īpaši attiecībā uz augsta līmeņa precizitāti un nepārtrauktu pakalpojumu sniegšanu un tādējādi gūtu daudzas ekonomiskas un sociālas priekšrocības;

19. pauž nožēlu, ka *EGNOS* sistēma pašreiz neaptver visu ES, un aicina paplašināt sistēmu, iekļaujot dienvidu, austrumu un dienvidaustrumu Eiropu un tādējādi nodrošinot sistēmas izmantošanu visā Eiropā;

20. aicina Komisiju un dalībvalstis informēt Parlamentu par iecerēm KDAP misiju un operāciju atbalstam izmantot programmu *Copernicus* un programmas *Galileo* publiski regulēto pakalpojumu;

Kosmosa nozares loma izaugsmes veicināšanā un darbavietu radīšanā

21. konstatē, ka jo īpaši MVU (bet ne tikai tiem) ir nepieciešama sava veida finansējuma sniegšana no valsts iestāžu puses, lai tiem būtu pietiekami līdzekļi ilgtermiņa ieguldījumiem pētniecībā un izstrādē; ir pārliecināts, ka ar valsts finansējumu un to, ka kosmosa nozares produktiem un pakalpojumiem ir publiski pasūtītāji, var veicināt inovācijas un tādējādi veidot izaugsmi un radīt darbavietas;

22. atkārtoti atgādina, ka ES nedrīkst atstāt neizmantotu iespēju attīstīt satelītu navigācijas galapatēriņa tirgu, un uzsver, ka ir būtisks rīcības plāns Eiropas GNSS aģentūrai, lai paplašinātu GNSS tirgu, kuram būs izšķiroša nozīme ES ekonomikas nākotnē;

23. atgādina, ka jauni satelītu navigācijas lietojumi var palielināt drošību, efektivitāti un darbību uzticamību aviācijas, kuģniecības, sauszemes transporta un lauksaimniecības nozarēs un tādās nozarēs kā ceļu drošība, nodevu iekasēšana, satiksmes un stāvvietu pārvaldība, transportlīdzekļu parka pārvaldība, ārkārtas palīdzības zvani, preču uzraudzība un izsekošana, rezervēšana tiešsaistē, kravu pārvadājumu drošība, digitālie tahometri, dzīvnieku transportēšana un ilgtspējīga zemes apsaimniekošana;

24. norāda, ka saskaņā ar paziņojumā sniegto informāciju 60 % no elektroniskajām ierīcēm, kas tiek lietotas Eiropas satelītos, ir importētas no ASV; šajā sakarā aicina izstrādāt iniciatīvu par to, kā aizsargāt sensitīvus datus vai personas datus, un arī izmantot esošo publiskā iepirkuma procedūru, lai iespēju robežās nodrošinātu, ka kosmosa infrastruktūra tiek iepirkta no dalībvalstīm ar mērķi vairāk veicināt izaugsmi šajā nozarē;

25. mudina Komisiju, EKA, EAA un dalībvalstis apzināt svarīgākās tehnoloģijas kopīgā Eiropas neatkarības procesa kontekstā un izstrādāt alternatīvus risinājumus, kas ir mazāk atkarīgi no trešām valstīm; atgādina, ka domstarpību gadījumā pastāv risks, ka ASV varētu slēgt vai bloķēt Eiropas kosmosa infrastruktūru;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

26. mudina Komisiju un dalībvalstis radīt stimulus Eiropas rūpniecībai, lai tā izstrādātu Eiropas līmenī komponentus kosmosa nozarei ar mērķi panākt, ka mazinās atkarība no importa no trešām valstīm;
27. konstatē, ka uzņēmumi, kuri nav kosmosa nozares uzņēmumi, var gūt labumu no produktiem, kas radušies kosmosa pētniecības rezultātā; tādēļ mudina visus dalībniekus veidot sadarbību, apmainoties ar pieredzi kosmosa nozarei un citām nozarēm, un ar partnerības palīdzību strādāt pie tehnoloģiju izstrādēm, kas var novest pie progresīvām inovācijām par labu sabiedrībai; uzsver, cik nozīmīgi ir labāk atspoguļot reālos ieguvumus, ko kosmosa nozare var sniegt Eiropas iedzīvotāju ikdienas dzīvē;
28. uzsver, ka jo īpaši ar kosmosu saistīto pakalpojumu nozare un robotu tehnoloģiju nozare paver daudzveidīgas tirgus iespējas vispirms jau maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU);
29. uzsver, ka autonomas un viedas robotu sistēmas ir izšķirošās tehnoloģijas tālākai kosmosa izpētei; balstoties uz šo apstākli, atgādina par Eiropas naudas līdzekļu efektīvu izmantošanu no "Apvāršņa 2020" jo īpaši darbībām, kas saistītas ar tirgu;
30. uzsver, ka piemērots nodrošinājums ar augsti kvalificētu personālu ir būtiski svarīgs konkurētspējīgai Eiropas kosmosa nozarei; tādēļ aicina visus dalībniekus padarīt ciešāku sadarbību starp augstskolām un tautsaimniecību un (piemēram, izveidojot nacionālās absolventu programmas un mācību shēmas, kā arī konkursus pētniekiem no Eiropas un ārpus tās) mudināt talantīgus jauniešus, jo īpaši — jaunietales — iesaistīties šajā nozarē; turklāt konstatē, ka noteikti ir nepieciešams piesaistīt talantus no trešām valstīm (tostarp — ar pievilcīgiem stimuliem aicinot atgriezties Eiropas talantus);

Pieklūve kosmosam

31. uzsver, cik nozīmīga ir kosmosa pieejamība visām dalībvalstīm un tirgus noiets Eiropas kosmosa nozarei; vienlaikus norāda, ka Eiropas tautsaimniecībai daļēji ir slēgta pieklūve iestāžu tirgiem trešās valstīs; uzsver, cik liela nozīme ir vienādām izejas pozīcijām Eiropas tautsaimniecībai starptautiskā līmenī; tādēļ mudina Komisiju veicināt savstarpīgumu un nodrošināt iespēju vienlīdzību un taisnīgus konkurences nosacījumus tirdzniecības nolīgumu (piem., TTIP) ietvaros;
32. uzsver, cik būtiska neatkarīgai pieejai Visumam ir Eiropas nesējraķešu izstrādāšana un ekspluatācija; tādēļ mudina Komisiju un dalībvalstis kopīgi ar EKA ilgtermiņā rūpēties par Eiropas nesējraķešu sistēmas, kā arī raķešu palaišanas dienesta saglabāšanu un izbūvi;
33. uzskata, ka Eiropas kosmosa rūpniecībai būtu jābalstās uz pastāvošo Eiropas kosmosa infrastruktūru, kas daļēji tika finansēta no Eiropas publiskiem naudas līdzekļiem;

Pētniecības un attīstības loma

34. turklāt atzinīgi vērtē to, ka jaunajā pētniecības pamatprogrammā ("Apvāršnis 2020") paredzēts investēt 1,5 miljardu eiro pētniecībā un inovācijās kosmosa jomā; mudina Komisiju ar to neaprobežoties un "Apvāršņa 2020" ietvaros daļu no budžeta atvēlēt satelītsakaru lietojumprogrammu pētniecībai un izstrādei;
35. uzskata, ka jo īpaši pētniecībā nepieciešama labāka koordinācija starp ES, EKA un dalībvalstīm; aicina šīs trīs puses izstrādāt kopīgu "pētniecības ceļvedi" laika posmam līdz 2020. gadam, definēt kosmosa politikas prioritātes un mērķus, kas būtu kopīgi jāsasniedz, lai dalībniekiem jo īpaši ražotājiem, garantētu drošu plānošanu; uzsver pētniecības sadarbības ar trešām valstīm nozīmi;
36. uzsver, ka GNSS lietojumprogrammu un pakalpojumu attīstība ir svarīga, lai nodrošinātu, ka pilnībā tiek izmantoti *Galileo* infrastruktūrā veiktie ieguldījumi un ka pilnībā tiek sasniegta *Galileo* sistēmas kapacitāte; uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka GNSS pētniecībai un attīstībai, ka arī tās ieviešanai tiek nodrošināts pienācīgs finansējums; pauž nožēlu, ka attiecībā uz lietojumprogrammām, kas balstās uz *EGNOS* un *Galileo*, pētniecību un inovācijām piešķirtā finansējuma samazinājums ievērojami attālina tehnoloģisko progresu un nozares kapacitātes pieaugumu, kā arī vides ziņā efektīvu īstenošanu Eiropas Savienībā, un tādējādi mudina Komisiju ieviest pasākumus, kas MVU dotu iespēju vieglāk piekļūt finansējumam;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

37. konstatē, ka Eiropā vairāki šķēršļi kavē inovatīvu lietojumprogrammu izstrādi; šajā saistībā atgādina Komisijai, ka pastāv neizmantots tirgus attiecībā uz datu, kas saistīti ar kosmosu, komerciālu realizāciju — šie dati ir radušies Zemes novērošanas un satelītu programmās; mudina Komisiju veikt pētījumu, lai konstatētu šos šķēršļus (piem., atbildība par kosmosa objektu/atkritumu nodarīto kaitējumu, nesekaidrība attiecībā uz pakalpojuma pieejamību, drošības apsvērumi un apsvērumi saistībā ar datu aizsardzību, zināšanu trūkums par potenciālu un savstarpējās sadarbības trūkums) un iesniegtu iespējamus risinājuma priekšlikumus šo tirgu izvēršanai;

Satelītsakari

38. uzsver, ka satelītsakariem ir nozīmīga loma Eiropas kosmosa nozarē, jo pasūtījumi no šā ekonomikas atzara nodrošina kosmosa kuģiem un nesējraķetēm stabilu noslodzi un tādējādi palīdz ES mērķim attiecībā uz neatkarīgu piekļuvi kosmosam; šajā saistībā norāda uz neatkarīgo lietderīgās kravas jaudu lomu, kuras rodas, startējot komerciālajiem satelītiem (tā sauktie "*hosted payloads*"), ko var izmantot jaunu produktu un tehnoloģiju testēšanai kosmosā, un tādējādi palīdz samazināt gan izmaksas, gan laiku, kas nepieciešams, lai sāktu jaunu pakalpojumu sniegšanu;

39. uzsver, ka satelītsakari ir efektīva iespēja sniegt multimediju pakalpojumus arī tām ekonomikas un sabiedrības aprindām, ko ar parastajām, ar Zemi saistītajām tehnoloģijām līdz šim nebija iespējams apgādāt;

40. uzsver, ka satelītsakaru tīkliem ir būtiska loma, lai radītu pilnīgu platjoslas interneta pārklājumu ES jo īpaši attālos apgabalos, tādējādi palīdzot sasniegt ES Digitālās programmas mērķus; tādēļ aicina Komisiju nodrošināt, ka attiecībā uz tehnoloģiju neitralitāti dažādās tehnoloģijās pienācīgi ņem vērā satelīta internetu, kuras izmantos, lai paplašinātu platjoslas internetu, piemēram ES kohēzijas politikā;

41. konstatē, ka satelītsakari gūst arvien lielāku loģistikas funkcijas nozīmi krīzes situācijās, kā piemēram, dabas katastrofu gadījumā, vai iekšējās drošības saglabāšanai, jo to datu pārraides sakari un komunikāciju sakari ir neaizstājami situācijās, kad nav nekādas Zemes infrastruktūras vai šāda infrastruktūra tikusi izpostīta;

42. tādēļ mudina Komisiju veikt analīzi par pašlaik pieejamām radiofrekvencēm satelītsakariem, kā arī — kāds būs pieprasījums pēc tām nākotnē, un nākamajā Pasaules Radiosakaru konferencē rūpēties par to, lai, piešķirot globālās un reģionālās radiofrekvences, tiktu pienācīgi ņemtas vērā ES intereses un satelītsakaru nozares intereses;

43. uzskata, ka vēl nebūt nav izsmelts inovāciju potenciāls satelītsakaru jomā; norāda uz iespējam, ko paver jaunākās tehnoloģijas, piemēram, "*Laser Communication Terminals*" (LCT) vai "*High Throughput Satellites*" (HTS), lai varētu apmierināt nepieciešamību pēc arvien pieaugošas datu apmaiņas, kurā arvien pieaug datu apjomi;

44. uzsver, ka Eiropa var saglabāt savu tehnoloģiskā līdera lomu satelītsakaru jomāt ikai tad, ja tiek turpināti pētniecības centieni šajā jomā Eiropas līmenī;

Kosmosa atkritumi

45. uzsver, ka ar kosmosu saistītas infrastruktūras veido pamatu dažādiem pakalpojumiem, ko ikdienā izmanto tautsaimniecība un sabiedrība; norāda, ka pārtraukumi šo infrastruktūru darbībā, piemēram, satelītu un citu kosmosa objektu vai atkritumu sadursmes rezultātā, varētu ietekmēt saimniecisko operatoru un iedzīvotāju drošību;

46. konstatē, ka kosmosa atkritumi kļūst par arvien lielāku problēmu; tādēļ mudina Komisiju un dalībvalstis strādāt pie kosmosa globālās pārvaldības ("*Global Governance*"); vienlaikus aicina Komisiju un dalībvalstis, izmantojot visus diplomātiskos kanālus, mudināt, lai trešās valstis paraksta ES izstrādāto "Rīcības kodeksu attiecībā uz kosmosu";

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

47. aicina Komisiju pēc iespējas drīz atbalstīt Eiropas līmeņa programmas izveidi, kas ierosināta šā gada sākumā, lai atbalstītu objektu novērošanu un izsekošanu kosmosā, tā lai varētu nodrošināt arvien lielāku neatkarību no iestādēm ASV, kuras brīdina par sadursmes iespējām;

o

o o

48. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0535

Mākoņdatošana**Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par mākoņdatošanas potenciāla atraisīšanu Eiropā (2013/2063(INI))**

(2016/C 468/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 27. septembra paziņojumu “Mākoņdatošanas potenciāla atraisīšana Eiropā” (COM(2012)0529) un tā darba dokumentu,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020: stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 19. maija paziņojumu “Digitālā programma Eiropai” (COM(2010)0245),
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 5. maija rezolūciju par jaunu Eiropas digitālo programmu — 2015.eu⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 14. marta Lēmumu Nr. 243/2012/ES, ar ko izveido radiofrekvenču spektra daudzgadu politikas programmu,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 25. janvāra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (COM(2012)0011),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 19. oktobra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu (COM(2011)0665),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 9. marta Direktīvu 1999/5/EK par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzišanu,
- ņemot vērā Eiropas Telekomunikāciju standartu institūta (ETSI) darbu mākoņdatošanas standartu kartēšanas jomā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Direktīvu 2011/83/ES par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK 1999. gada 25. Maijs par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvu 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OV C 81 E, 15.3.2011., 45. lpp.⁽²⁾ OV L 171, 7.7.1999., 12. lpp.⁽³⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.⁽⁴⁾ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvu 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas, kā arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A7-0353/2013),
- A. tā kā dažādi attālinātie datošanas pakalpojumi, ko parasti dēvē par mākoņdatošanu, gan nav nekas jauns, taču tās mērogs, veikspēja un saturs iezīmē būtisku progresu informācijas un komunikācijas tehnoloģiju jomā;
- B. tā kā mākoņdatošana pēdējos gados ir piesaistījusi uzmanību saistībā ar jaunu un inovatīvu liela apjoma uzņēmējdarbības modeļu attīstību, mākoņu pārdevēju spēcīgu iniciatīvu, tehnoloģiskām inovācijām un lielākām datošanas iespējām, zemākām cenām un ātriem sakariem, kā arī iespējamām priekšrocībām ekonomikas un efektivitātes, tostarp enerģijas patēriņa, jomā, ko mākoņpakalpojumi nodrošina visiem lietotājiem;
- C. tā kā mākoņpakalpojumu izvēšana vismazāk apdzīvotos un attālos apgabalos var palīdzēt mazināt to izolāciju, kaut vienlaikus rodas ļoti nopietnas problēmas sakarā ar nepieciešamās infrastruktūras nepietiekamu pieejamību;
- D. tā kā galvenās priekšrocības, ko mākoņpakalpojumi nodrošina pārdevējiem, ir, piemēram, maksa par pakalpojumiem, apjomradīti ietaupījumi, iespēja gūt ienākumus no neizmantotiem un liekiem datošanas resursiem, iespēja veidot klientu bāzi (tā dēvētais piesaistes efekts) un otrreizēja lietotāju informācijas izmantošana, piemēram, reklāmai, vienlaikus pienācīgi ievērojot personas datu privātuma un aizsardzības prasības; tā kā piesaistes efektam var būt negatīva ietekme uz konkurenci, ko tomēr var atrisināt, īstenojot saprātīgus standartizācijas pasākumus un padarot intelektuālā īpašuma licencēšanas nolīgumus pārredzamākus;
- E. tā kā mākoņpakalpojumu nodrošinātās priekšrocības lietotājiem var būt zemākas cenas, plaša pieejamība, ērtība, uzticamība, pielāgošana vajadzībām un drošība;
- F. tā kā mākoņdatošana lietotājiem rada arī riskus, jo īpaši saistībā ar jutīgiem datiem, un tā kā lietotājiem šie riski ir jāapzinās; tā kā gadījumā, ja mākonī esošu datu apstrāde tiek veikta kādā konkrētā valstī, šīs valsts iestādēm var būt piekļuve datiem; tā kā Komisijai vajadzētu ņemt to vērā, sagatavojot priekšlikumus un ieteikumus par mākoņdatošanu;
- G. tā kā, izmantojot mākoņpakalpojumus, lietotājiem informācija ir jānodod mākoņglabāšanas pakalpojumu sniedzējiem — trešai pusei, un tas rada jautājumus saistībā ar piekļuvi individuālu lietotāju informācijai un tās nepārtrauktu kontroli un aizsardzību pret pašu pakalpojumu sniedzēju, citiem attiecīgā pakalpojuma lietotājiem un citām personām; tā kā tādu pakalpojumu sekmēšana, kas tikai un vienīgi lietotājam nodrošina iespēju piekļūt glabātajai informācijai un mākoņglabāšanas pakalpojumu sniedzējiem liedz tai piekļūt, varētu atrisināt dažus ar šo problēmu saistītus aspektus;
- H. tā kā plašāka tādu mākoņpakalpojumu izmantošana, kurus sniedz ierobežots skaits lielo pakalpojumu sniedzēju, rada situāciju, ka to rīcībā nonāk arvien vairāk informācijas, tādējādi uzlabojot darbības efektivitāti, bet vienlaikus palielinot risku pazaudēt informāciju katastrofālā apmērā, risku, ka kļūdas centralizējas dažos punktos, tādējādi graujot interneta stabilitāti, un risku, ka informācijai var piekļūt trešās personas;
- I. tā kā būtu jāprecizē visu mākoņdatošanas pakalpojumos iesaistīto ieinteresēto personu pienākumi un atbildība, jo īpaši attiecībā uz drošību un datu aizsardzības prasību ievērošanu;

⁽¹⁾ OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- J. tā kā šķiet, ka mākoņpakalpojumus vienlīdz izmanto gan privātie patērētāji, gan uzņēmumi;
- K. tā kā lietotāju konkrētām vajadzībām piemēroti standartizēti mākoņpakalpojumi uzņēmumiem var būt ērts veids, kā pamatkapitāla izmaksas pārvērst darbības izdevumos un nodrošināt to, lai ātri būtu pieejama un pēc vajadzībām pielāgojama datu uzglabāšanas un apstrādes papildu spēja;
- L. tā kā jo īpaši dažādu patērētāju ierīču operētājsistēmu nodrošinātāji — izmantojot noklusējuma iestatījumus utml. — arvien vairāk mudina patērētājus izmantot sev piederošus mākoņpakalpojumus, un tas nozīmē, ka šie pakalpojumu sniedzēji veido saistošu klientu bāzi un apkopo lietotāju informāciju;
- M. tā kā ir pienācīgi jāizvērtē ārējo mākoņpakalpojumu lietošana publiskajā sektorā, ņemot vērā iespējamo riska palielinājumu attiecībā uz iedzīvotāju informāciju un nepieciešamību nodrošināt publisko pakalpojumu funkcijas;
- N. tā kā no drošības viedokļa mākoņpakalpojumu ieviešana nozīmē to, ka atbildība par katra individuāla lietotāja informācijas drošību būtu jāuzņemas pakalpojumu sniedzējam, nevis pakalpojumu lietotājam, tādējādi radot nepieciešamību nodrošināt, lai pakalpojumu sniedzējiem būtu juridiskas spējas piedāvāt drošus un stabilus komunikācijas risinājumus;
- O. tā kā mākoņpakalpojumu attīstīšana palielinās pārraidīto datu apjomu un pieprasījumu pēc joslas platuma, augstāka augšupielādes ātruma un pieejamākas ātrgaitas platjoslas;
- P. tā kā ir jāīsteno Eiropas digitalizācijas programmas mērķi, jo īpaši platjoslas izmantošana un vispārēja piekļuve visiem, pārrobežu publiskie pakalpojumi un mērķi pētniecības un inovācijas jomā, lai ES pilnībā izmantotu mākoņdatošanas sniegtās priekšrocības;
- Q. tā kā nesen ir pieredzēti notikumi saistībā ar drošības pārkāpumiem, jo īpaši PRISM spiegošanas skandāls;
- R. tā kā Eiropas teritorijā trūkst serveru klasteru;
- S. tā kā digitālais vienotais tirgus ir svarīgs faktors, lai īstenotu stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus, jo tas sniegtu ievērojamu atbalstu centienos sasniegt Vienotā tirgus akta mērķus un palīdzētu reaģēt uz ekonomikas un finanšu krīzi, kas skārusi ES;
- T. tā kā visas ES nodrošināšana ar platjoslas tīklu, vispārēja un vienlīdzīga piekļuve interneta pakalpojumiem visiem iedzīvotājiem un tīkla neitralitātes garantijas ir svarīgi priekšnoteikumi Eiropas mākoņdatošanas sistēmas attīstībai;
- U. tā kā viens no Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta mērķiem ir uzlabot platjoslas izvēršanu Eiropā;
- V. tā kā mākoņdatošanai būtu jāveicina MVU integrācija, jo samazināsies šķēršļi iekļūšanai tirgū (piemēram, samazināsies IT infrastruktūras izmaksas);
- W. tā kā Eiropas mākoņdatošanas sistēmai ir būtiski svarīgi, lai tiktu nodrošināti ES tiesiskie standarti attiecībā uz datu aizsardzību;
- X. tā kā mākoņdatošanas attīstībai vajadzētu palīdzēt veicināt radošumu, lai labumu gūtu gan tiesību turētāji, gan arī darbu lietotāji; tā kā šajā procesā turklāt nedrīkstētu pieļaut traucējumus vienotajā tirgū un vajadzētu veicināt patērētāju un uzņēmēju uzticēšanos mākoņdatošanai;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

Vispārēja informācija

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par mākoņdatošanas potenciāla atraisīšanu Eiropā un atzinīgi vērtē Komisijas mērķi izveidot vienotu pieeju mākoņpakalpojumu jomā, tomēr uzskata, ka dažos aspektos likumdošanas instruments būtu bijis piemērotāks šajā stratēģijā noteikto vērienīgo mērķu sasniegšanai;
2. uzsver, ka tās politikas jomas, kas sekmē lielaudas un drošu sakaru infrastruktūru, ir ļoti svarīgas attiecībā uz visiem pakalpojumiem, kuru pamatā ir sakari, tostarp mākoņpakalpojumiem, bet uzsver — tā kā Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta budžets ir ierobežots, atbalsts platjoslas tīklu izvēršanai jāpapildina, izmantojot palīdzību no citām Savienības programmām un iniciatīvām, tostarp Eiropas strukturāliem un investīciju fondiem;
3. uzsver, ka mākoņpakalpojumiem ir jāgarantē drošība un uzticamība atbilstoši lielākiem riskiem, kas ir saistīti ar datu un informācijas koncentrēšanos ierobežota skaita pakalpojumu sniedzēju rokās;
4. uzsver, ka Savienības tiesību aktiem vajadzētu būt neitrāliem un tos nedrīkst pielāgot, lai sekmētu vai ierobežotu jebkādu juridisko uzņēmējdarbības formu vai pakalpojumus, ja tas nav sabiedrības interesēs;
5. uzsver, ka mākoņdatošanas stratēģijā būtu jāņem vērā papildu aspekti, piemēram, datu centru enerģijas patēriņš un saistītie vides jautājumi;
6. uzsver ļoti plašās iespējas, kas paveras tad, ja pieklūt datiem var no jebkuras ar internetu savienotas ierīces;
7. uzsver, ka ES ir acīmredzami nepieciešams vairāk serveru klasteru tās teritorijā, ņemot vērā divus aspektus: saistību ar rūpniecības politiku, lai palielinātu sinerģiju ar digitalizācijas programmā noteiktajiem mērķiem attiecībā uz nākamās paaudzes piekļuves tīkliem, un saistību ar Savienības datu aizsardzības režīmu, lai palielinātu uzticēšanos, ko nodrošinātu ES suverenitāte pār attiecīgajiem serveriem;
8. uzsver digitālo prasmju nozīmīgumu visiem iedzīvotājiem un mudina dalībvalstis izstrādāt koncepcijas par to, kā veicināt drošu interneta pakalpojumu, tostarp mākoņdatošanas izmantošanu;

Mākoņdatošana kā līdzeklis izaugsmes un nodarbinātības nodrošināšanai

9. uzsver — ņemot vērā mākoņdatošanas ekonomisko potenciālu sekmēt Eiropas konkurētspēju pasaulē, tā var kļūt par spēcīgu instrumentu izaugsmes un nodarbinātības nodrošināšanai;
10. tāpēc uzsver, ka mākoņpakalpojumu attīstība situācijā, kad nav platjoslas infrastruktūras vai tā nav pietiekami pieejama, var palielināt digitālo plaisu starp pilsētu un lauku teritorijām, tādējādi vēl vairāk apgrūtinot teritoriālo kohēziju un reģionālās ekonomikas izaugsmi;
11. uzsver, ka Savienība saskaras ar vairākiem un vienlaicīgiem kavēkļiem IKP pieaugumam, turklāt laikā, kad iespējas sekmēt izaugsmi ar publiskiem līdzekļiem ierobežo augsts parāda un deficīta līmenis, un aicina Eiropas iestādes un dalībvalstis mobilizēt jebkādas iespējamās sviras izaugsmes veicināšanai; norāda, ka mākoņdatošanai var būt pārveidojoša ietekme visās ekonomikas nozarēs un īpaši tādās jomās kā veselības aprūpe, enerģētika, publiskie pakalpojumi un izglītība;
12. uzsver, ka bezdarbs, tostarp jauniešu un ilgtermiņa bezdarbs, Eiropā ir sasniedzis nepieņemami augstu līmeni un paredzams, ka tuvākajā laikā tas saglabāsies augsts, tādēļ visās politikas jomās ir nepieciešama apņēmīga un steidzama rīcība; norāda, ka e-prasmju un digitālās izglītības pasākumi saistībā ar mākoņdatošanas attīstību var būt ārkārtīgi svarīgi, lai mazinātu pieaugošo bezdarbu, jo īpaši jauniešu bezdarbu;
13. uzsver — lai parādītu, kādu labumu spēj sniegt mākoņdatošana, jāpaplašina lietotāju digitālās prasmes un apmācība; atgādina, ka jāizveido vairāk mākoņdatošanas pārvaldības speciālistiem paredzētu kvalifikācijas sistēmu;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

14. uzsver, ka MVU ir ES ekonomikas stūrakmens un ka ir nepieciešami papildu pasākumi, lai sekmētu ES MVU konkurētspēju pasaulē un nodrošinātu pēc iespējas labvēlīgāku vidi jaunu, daudzsoļošu tehnoloģisko izstrāžu, piemēram, mākoņdatošanas, ieviešanai, kas var būtiski ietekmēt ES uzņēmumu konkurētspēju;

15. uzsver mākoņdatošanas pakalpojumu pozitīvo ietekmi uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), jo īpaši tiem, kas atrodas attālos vai nomaļos rajonos vai nonākuši ekonomiskās grūtībās, jo šādi pakalpojumi, nodrošinot iespēju nomāt datošanas jaudu un glabāt datus, veicina fiksēto izmaksu samazināšanu, kā arī aicina Komisiju apsvērt iespēju izveidot piemērotu sistēmu, lai MVU varētu paātrināt izaugsmi un uzlabot ražīgumu, jo MVU var gūt labumu no mazākām sākotnējām izmaksām un labāk pieejamiem analīzes instrumentiem;

16. mudina Komisiju un dalībvalstis informēt par mākoņdatošanas ekonomisko potenciālu, jo īpaši MVU;

17. norāda, ka ES ir jāizmanto priekšrocības, ko nodrošina šīs tehnoloģijas atrašanās vēl samērā agrīnā attīstības stadijā, un jāstrādā pie tās turpmākas attīstīšanas, lai gūtu labumu no apjomradītiem ietaupījumiem, ko tā varētu nodrošināt, un tādējādi atdzīvinātu Savienības ekonomiku, jo īpaši IKT nozarē;

ES tirgus un mākoņdatošana

18. uzsver, ka iekšējam tirgum arī turpmāk ir jābūt atvērtam visiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri atbilst Savienības tiesību aktu prasībām, jo brīva pakalpojumu un informācijas aprīte pasaulē sekmē Savienības ražošanas nozares konkurētspēju un iespējas, un tā ir izdevīga Savienības iedzīvotājiem;

19. pauž nožēlu par iespējamu masveida, visaptverošu un nevēlamu valdību piekļuvi tai Savienības lietotāju informācijai, kas tiek uzglabāta trešās valsts mākoņos, un pieprasa, lai mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzēji atklāj, kā tie apstrādā informāciju, kuru patērētāji tiem sniedz, izmantojot mākoņpakalpojumus;

20. uzstāj — lai novērstu risku, ka informācijai tieši vai netieši var piekļūt citu valstu valdības, ja tas ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, Komisija veic šādas darbības:

- i) nodrošina to, lai lietotāji būtu informēti par šo risku, tostarp atbalstot Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūru (ENISA), kas sabiedrības interesēs universālajā pakalpojuma direktīvā vēlētos paredzēt informācijas platformas izveidi;
- ii) atbalsta pētniecību tādu tehnoloģiju jomā kā šifrēšanas un anonimitātes nodrošināšanas tehnoloģijas un to komerciālu izvēršanu vai publisku iepirkumu, lai lietotāji varētu viegli aizsargāt savu informāciju;
- iii) iesaista ENISA Eiropas patērētājiem, jo īpaši publiskajam sektoram, piedāvāto mākoņdatošanas pakalpojumu minimālo drošības un privātuma standartu pārbaudē;

21. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu izveidot ES mēroga sertifikācijas sistēmu, kas sniegtu stimulu mākoņdatošanas pakalpojumu izstrādātājiem un sniedzējiem ieguldīt līdzekļus labākā privātuma aizsardzībā;

22. aicina Komisiju sadarbībā ar Savienības ražošanas nozares pārstāvjiem un citām ieinteresētajām personām noteikt jomas, kurās konkrēta Savienības pieeja varētu būt īpaši svarīga pasaules līmenī;

23. uzsver to, cik svarīgi ir nodrošināt Savienības tirgus konkurētspēju un pārredzamību, lai visiem lietotājiem Savienībā sniegtu drošus, ilgtspējīgus un uzticamus pakalpojumus par pieņemamu cenu; aicina ieviest vienkāršu, pārredzamu metodi, ar kuru drošības trūkumus varētu identificēt tā, lai pakalpojumu sniedzējiem Eiropas tirgū būtu pietiekams un piemērots stimuls novērst šādus trūkumus;

24. uzsver, ka visiem mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzējiem, kuri darbojas Savienībā, ir jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi, visiem nosakot vienādas prasības;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

Publiskais iepirkums, inovatīvu risinājumu iepirkums un mākoņdatošana

25. uzsver, ka, ieviešot mākoņpakalpojumus publiskajā sektorā, varētu samazināt publiskās pārvaldes izmaksas un iedzīvotājiem sniegt efektīvākus pakalpojumus, turklāt digitalizācijas radītais sviras efekts visās ekonomikas nozarēs būtu ļoti noderīgs; norāda, ka arī privātais sektors var izmantot šos mākoņpakalpojumu priekšrocības inovatīvu risinājumu iepirkšanai;

26. mudina publiskās pārvaldes iestādes IT iepirkumu jomā apsvērt iespēju izmantot drošus un uzticamus mākoņpakalpojumus, vienlaikus uzsverot to atbildību attiecībā uz tās informācijas aizsardzību, kas saistīta ar iedzīvotājiem, un pakalpojumu pieejamību un nepārtrauktību;

27. jo īpaši aicina Komisiju apsvērt iespēju attiecīgos gadījumos izmantot mākoņpakalpojumus, lai rādītu piemēru citiem;

28. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot Eiropas mākoņdatošanas partnerības darbību;

29. aicina Komisiju un dalībvalstis noteikt mākoņdatošanu par prioritāru jomu pētniecības un attīstības programmās un veicināt to gan publiskajā pārvaldē kā inovatīvu e-pārvaldes risinājumu iedzīvotāju interesēs, gan privātajā sektorā kā novatorisku instrumentu uzņēmējdarbības attīstīšanai;

30. uzsver, ka īpašu uzmanību un koordināciju starp dalībvalstīm prasa situācijas, kad mākoņdatošanas pakalpojumus izmanto publiskas iestādes, tostarp tiesībsardzības iestādes un ES iestādes; atgādina, ka ir jānodrošina datu integritāte un drošība un jānovērš nesankcionētu piekļuve, tostarp ārvalstu valdību un to izlūkdienestu nesankcionēta piekļuve bez juridiskā pamata atbilstoši Savienības vai tās dalībvalstu tiesību aktiem; uzsver, ka tas attiecas arī uz vairāku nevalstisku pakalpojumu sniedzēju veiktām noteiktām personas datu apstrādes darbībām, piemēram, banku, apdrošināšanas sabiedrību, pensiju fondu, skolu un slimnīcu darbībām, jo īpaši, ja tiek apstrādāti noteiktu kategoriju personas dati; uzsver arī, ka viss iepriekš minētais ir īpaši svarīgi, ja dati tiek pārsūtīti (starp dažādām jurisdikcijām ārpus Eiropas Savienības); tāpēc uzskata, ka publiskām iestādēm un arī nevalstiskiem pakalpojumu sniedzējiem un privātajam sektoram jutīgu datu un informācijas apstrādē būtu pēc iespējas jāizmanto ES mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzēji, līdz tiek ieviesti apmierinoši pasaules mēroga noteikumi par datu aizsardzību, tādejādi nodrošinot publisku iestāžu glabātu jutīgu datu un datu bāžu drošību;

Standarti un mākoņdatošana

31. aicina Komisiju uzņemties vadību, veicinot standartus un specifikācijas attiecībā uz privātumu neapdraudošiem, uzticamiem, ļoti sadarbībai drošiem un energoefektīviem mākoņpakalpojumiem kā Eiropas turpmākās rūpniecības politikas neatņemamu daļu; uzsver, ka uzticamība, drošība un datu aizsardzība ir nepieciešama, lai iegūtu patērētāju uzticību un sekmētu konkurētspēju;

32. uzsver, ka standartu pamatā ir paraugprakses piemēri;

33. uzstāj, ka standartiem vajadzētu nodrošināt ērtu un pilnīgu datu un pakalpojumu pārnesamību un augsta līmeņa sadarbību starp mākoņpakalpojumiem ar mērķi palielināt konkurētspēju, nevis to ierobežot;

34. atzinīgi vērtē ETSI uzticēto standartu kartēšanu un uzsver, cik svarīgi ir arī turpmāk nodrošināt atklātu un pārredzamu procesu;

Patērētāji un mākoņdatošana

35. aicina Komisiju nodrošināt to, lai patērētāju ierīces pēc noklusējuma neizmanto tu mākoņpakalpojumus un lai tās nebūtu piesaistītas kādam konkrētam mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzējam;

36. aicina Komisiju panākt, lai visi komerclīgumi starp telekomunikāciju operatoriem un mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzējiem pilnībā atbilstu ES konkurences tiesību aktiem un nodrošinātu patērētāju pilnīgu piekļuvi jebkuram mākoņpakalpojumam ar jebkura telekomunikāciju operatora nodrošinātu interneta savienojumu;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

37. atgādina Komisijai par tās vēl neizmantotajām pilnvarām, kas paredzētas Direktīvā 1999/5/EK (RTTI direktīva) un kas paredz iekārtās iestrādāt aizsardzības pasākumus, kuri aizsargā lietotāju informāciju;
38. aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt patērētāju informētību par visiem riskiem, kas saistīti ar mākoņpakalpojumu izmantošanu;
39. aicina Komisiju nodrošināt to, lai patērētājiem, kurus mudina pieņemt mākoņpakalpojumus vai kuriem tos piedāvā citādi, vispirms tiktu sniegta pamatotu lēmumu pieņemšanai nepieciešamā informācija, jo īpaši informācija par jurisdikciju, kura attiecas uz šajos mākoņpakalpojumos glabātajiem datiem;
40. uzsver, ka šādi sniegtā informācijā, cita starpā būtu jānorāda arī galvenais pakalpojuma sniedzējs un tas, kā pakalpojums tiek finansēts; uzsver, ka lietotājs ir jāinformē arī par to, ka pakalpojums tiek finansēts, izmantojot lietotāju informāciju mērķtiecīgas reklāmas nolūkā vai ļaujot to darīt citām personām;
41. uzsver, ka informācija būtu jāsniedz standartizētā, pārnesamā, viegli saprotamā un salīdzināmā veidā;
42. aicina Komisiju izvērtēt piemērotus pasākumus, lai noteiktu minimālo pieņemamo patērētāju tiesību līmeni mākoņpakalpojumu jomā, aptverot tādas jautājumus kā privātumu, datu uzglabāšanu trešās valstīs, atbildību datu zuduma gadījumā, kā arī citus patērētājiem svarīgus aspektus;
43. aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt īpašus pasākumus attiecībā uz mākoņdatošanas izmantošanu un veicināšanu saistībā ar atvērtu pieeju un atvērtiem izglītības resursiem;

Intelektuālais īpašums, civiltiesības utt. un mākoņdatošana

44. mudina Komisiju rīkoties un turpināt saskaņot tiesību aktus visās dalībvalstīs, lai novērstu nesekmīgas attiecībā uz jurisdikciju un tiesisko sadrumstalotību, kā arī nodrošinātu pārredzamību digitālajā vienotajā tirgū;
45. aicina Komisiju pārskatīt ES tiesību aktus, lai novērstu trūkumus saistībā ar mākoņdatošanu; jo īpaši pieprasa precizēt intelektuālā īpašuma tiesību režīmu un pārskatīt Negodīgas komercprakses direktīvu, Direktīvu par negodīgiem līguma noteikumiem un E-komercijas direktīvu, kas ir vissvarīgākie mākoņdatošanai piemērojamie ES tiesību akti;
46. aicina Komisiju izveidot precīzu tiesisko regulējumu jomā, kas skar ar autortiesībām aizsargātu saturu mākonī, jo īpaši attiecībā uz licencēšanas noteikumiem;
47. atzīst — tas, ka mākoņdatošanas pakalpojumus arvien vairāk izmanto ar autortiesībām aizsargātu darbu uzglabāšanai, nedrīkstētu apdraudēt Eiropas tiesību subjektu tiesības saņemt taisnīgu atlīdzību par viņu darbu izmantošanu, taču vēlas noskaidrot, vai šos pakalpojumus var uzskatīt par tādiem pašiem kā tradicionālie un digitālie ierakstīšanas un uzglabāšanas veidi un iekārtas;
48. aicina Komisiju izpētīt dažādu veidu mākoņdatošanas pakalpojumus un noskaidrot, kā mākoņdatošanas pakalpojumu izmantošana ar autortiesībām aizsargātu darbu uzglabāšanai ietekmē autoratlīdzību sistēmas un, precīzāk, veidus, kā tiek uzliktas noteiktiem mākoņdatošanas pakalpojumiem piemērojamās privātās kopēšanas maksas;
49. aicina Komisiju kopā ar ieinteresētajām personām veicināt tādu decentralizētu pakalpojumu attīstīšanu, kuru pamatā būtu brīvi pieejama un atvērta pirmkoda programmatūra, kas palīdzētu saskaņot visu mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzēju praksi un ļautu ES iedzīvotājiem atgūt kontroli pār saviem personas datiem un saziņu, piemēram, izmantojot šifrēšanu datu nosūtīšanā no to sniedzēja saņēmējam;
50. uzsver, ka līgumi ir galvenie mehānismi attiecību veidošanai starp mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzējiem un viņu klientiem, jo pastāv nenoteiktība attiecībā uz piemērojamiem tiesību aktiem un jurisdikciju, un tāpēc šajā jomā nepārprotami nepieciešamas ES pamatnostādnes;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

51. aicina Komisiju strādāt kopā ar dalībvalstīm, lai attīstītu ES paraugprakses modeļus līgumiem vai līgumu paraugus, kas nodrošinās pilnīgu pārredzamību, ļoti skaidrā formātā sniedzot visus noteikumus un nosacījumus;

52. aicina Komisiju kopā ar ieinteresētajām personām izveidot brīvprātīgas sertifikācijas shēmas pakalpojumu sniedzēju drošības sistēmām, jo tas palīdzētu saskaņot visu mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzēju praksi un ļautu klientiem labāk saprast, ko viņi varētu sagaidīt no šo pakalpojumu sniedzējiem;

53. uzsver, ka jurisdikcijas problēmu dēļ ES patērētājiem praktiski būs maz iespēju meklēt tiesisko aizsardzību, ja mākoņpakalpojumu sniedzējs būs citā jurisdikcijā; tāpēc aicina Komisiju nodrošināt piemērotus līdzekļus tiesiskai aizsardzībai pakalpojumu jomā, jo izveidojusies liela nelīdzsvarotība starp mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzēju un šo pakalpojumu lietotāju tiesībām;

54. aicina Komisiju ātri ieviest kārtību alternatīvai strīdu izšķiršanai un strīdu izšķiršanai tiešsaistē un panākt, ka patērētājiem ir pieejami pienācīgi kolektīvas tiesiskās aizsardzības līdzekļi pret drošības un privātuma pārkāpumiem, kā arī pret nelikumīgiem līguma noteikumiem saistībā ar mākoņpakalpojumiem.

55. pauž nožēlu, ka pašlaik lietotājiem trūkst efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekļu līgumu pārkāpumu gadījumā;

56. aicina sistemātiski veikt patērētāju informēšanu par personas datu apstrādes darbībām, iekļaujot šo informāciju līguma priekšlikumā, kā arī obligāti saņemt lietotāju piekrišanu pirms līguma noteikumu mainīšanas;

57. aicina Komisiju tās ekspertu grupu diskusijās panākt, lai mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzējiem tiktu pieprasīts līgumos iekļaut noteiktas svarīgākās klauzulas, kas garantē pakalpojumu kvalitāti, piemēram, pienākumu nepieciešamības gadījumā atjaunināt programmatūru un aparatūru, noteikt rīcību datu zuduma gadījumā, laiku, kas būtu nepieciešams problēmas atrisināšanai, vai to, cik ātri mākoņpakalpojumu sniedzējs var izņemt materiālus, kas pārkāpj noteikumus, ja mākoņa lietotājs to pieprasa;

58. atgādina, ka gadījumā, ja mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzējs datus izmanto citiem mērķiem, kas nav noteikti pakalpojuma līgumā, tos izpauž vai izmanto neatbilstoši līguma noteikumiem, viņš būtu jāuzskata par datu pārzini un būtu jāsauc pie atbildības par notikušajiem pārkāpumiem un nelikumībām;

59. uzsver, ka mākoņpakalpojumu līgumos ir skaidri un pārredzami jānosaka pušu pienākumi un tiesības attiecībā uz mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzēju veiktām datu apstrādes darbībām; norāda, ka līgumos nav pieļaujama atteikšanās no aizsardzības pasākumiem, tiesībām un aizsardzības, ko nodrošina Savienības tiesību akti datu aizsardzības jomā; mudina Komisiju iesniegt priekšlikumus līdzsvara atjaunošanai starp mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzējiem un to klientiem attiecībā uz mākoņpakalpojumu izmantotajiem noteikumiem un nosacījumiem, tostarp noteikumiem par to, kā:

— nodrošināt aizsardzību pret pakalpojumu sniegšanas patvaļīgu pārtraukšanu un datu dzēšanu;

— garantēt klientiem sapratīgas iespējas attiecībā uz uzglabāto datu atgūšanu pakalpojuma pārtraukšanas un/vai datu dzēšanas gadījumā;

— nodrošināt precīzas pamatnostādnes mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzējiem, lai atvieglotu klientu pāreju pie citiem pakalpojumu sniedzējiem;

60. uzsver, ka mākoņdatošanas pakalpojuma sniedzēja loma saskaņā ar spēkā esošiem ES tiesību aktiem ir jānosaka katrā gadījumā atsevišķi, jo pakalpojuma sniedzēji var būt gan datu apstrādātāji, gan pārzini; mudina uzlabot noteikumus un nosacījumus visiem lietotājiem, izstrādājot starptautiskus paraugprakses modeļus līgumiem un precizējot, kur pakalpojuma sniedzējs glabā datus un kura tiesību aktu joma uz tiem attiecas ES;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

61. uzsver, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš situācijām, kurās līdzsvara trūkums līgumattiecībās starp klientu un mākoņdatošanas pakalpojuma sniedzēju liek klientam piekrist līgumattiecībām un standarta pakalpojumiem, parakstot līgumu, kurā mērķus, nosacījumus un apstrādes veidus nosaka pakalpojuma sniedzējs⁽¹⁾; uzsver, ka šādos gadījumos mākoņdatošanas pakalpojuma sniedzējs ir uzskatāms par datu pārzini un kļūst solidāri atbildīgs ar klientu;

Datu aizsardzība, pamattiesības, tiesībaizsardzība un mākoņdatošana

62. uzskata, ka piekļuve drošam internetam ir ikviena iedzīvotāja pamattiesības un ka mākoņdatošanai šajā ziņā arī turpmāk būs nozīmīga loma; tāpēc atkārtoti savu aicinājumu Komisijai un Padomei nepārprotami atzīt digitālās brīvības par pamattiesībām un būtiski svarīgiem priekšnosacījumiem vispārējo cilvēktiesību izmantošanai;

63. atkārtoti uzsver, ka datu aizsardzības līmenis mākoņdatošanas vidē principā nedrīkst būt zemāks par to, kāds noteikts jebkādas citas datu apstrādes sakarībā;

64. uzsver, ka ES tiesību akti datu aizsardzības jomā ir tehnoloģiski neitrāli un tāpēc jau pilnībā attiecas uz ES sniedzamiem mākoņdatošanas pakalpojumiem, un tādejādi šie akti pilnībā jāievēro; uzsver, ka 29. panta darba grupas (WP29) atzinums mākoņdatošanas jautājumos⁽²⁾ būtu jāņem vērā, jo tas sniedz skaidras norādes par to, kā piemērot Savienības datu aizsardzības principus un noteikumus mākoņpakalpojumiem, aplūkojot, piemēram, pārziņa/apstrādātāja, mērķa ierobežojuma un proporcionalitātes un integritātes un datu drošības definīcijas, kā arī apakšuzņēmēju izmantošanu, pienākumu sadali, datu aizsardzības pārkāpumus un to starptautisku nodošanu; uzsver, ka Savienības datu aizsardzības tiesiskā regulējuma pārskatīšanas gaitā ir jānovērš jebkādi aizsardzības trūkumi saistībā ar mākoņdatošanu, šajā procesā balstoties uz Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja un WP29 sniegtajām turpmākajām norādēm;

65. atkārtoti pauž bažas par neseno atklāto ASV Nacionālās drošības aģentūras novērošanas programmu un līdzīgām programmām, ko izlūkošanas iestādes veic dažādās dalībvalstīs, un atzīst, ka gadījumā, ja līdz šim pieejamā informācija tiks apstiprināta, šīs programmas uzskatāmas par nopietnu pārkāpumu attiecībā uz ES pilsoņu un iedzīvotāju pamattiesībām uz privātumu un datu aizsardzību, kā arī tiesībām uz privāto un ģimenes dzīvi, saziņas konfidencialitāti, nevainības prezumpciju, vārda brīvību, informācijas brīvību un brīvību veikt uzņēmējdarbību;

66. atkārtoti pauž nopietnas bažas par obligātu ES personas datu un saskaņā ar mākoņdatošanas līgumiem apstrādātās informācijas tiešu atklāšanu trešo valstu iestādēm, kas jāveic tiem mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzējiem, kuri ir pakļauti trešo valstu tiesību aktiem vai izmanto glabāšanas serverus, kas atrodas trešās valstīs, kā arī par tiešu atālu piekļuvi personas datiem un informācijai, ko apstrādā trešo valstu tiesībaizsardzības iestādes un izlūkdienesti;

67. pauž nožēlu, ka šāda piekļuve parasti tiek nodrošināta, trešo valstu iestādēm tieši piemērojot pašām savas tiesību normas un neizmantojot juridiskai sadarbībai izveidotus starptautiskus instrumentus, piemēram, savstarpējās tiesiskās palīdzības nolīgumus (TPN) vai cita veida tiesu iestāžu sadarbību;

68. uzsver, ka šāda prakse rada jautājumu par uzticēšanos ārpus ES esošiem mākoņdatošanas un tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem un tām trešām valstīm, kuras neizmanto starptautiskus instrumentus juridiskajai un tiesu sadarbībai;

69. sagaida, ka Komisija un Padome veiks pasākumus šīs situācijas atrisināšanai un nodrošinās ES pilsoņu pamattiesību ievērošanu;

70. atgādina, ka visiem uzņēmumiem, kas sniedz pakalpojumus Eiropas Savienībā, ir jāievēro Savienības tiesību akti, ka tie ir atbildīgi par jebkādiem pārkāpumiem un ka šajā ziņā nav pieļaujami nekādi izņēmumi;

⁽¹⁾ Jo īpaši gadījumos, kad mākoņa pakalpojumus izmanto patērētāji un MVU.

⁽²⁾ Atzinums 5/2012, WP 196 ir pieejams: http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/index_en.htm#h2-1.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

71. uzsver, ka trešo valstu jurisdikcijā esošiem mākoņdatošanas pakalpojumiem ir jāsniedz ES esošajiem lietotājiem skaidrs un pamanāms brīdinājums par to, ka uz viņu personas datiem var tikt attiecinātas trešo valstu iestāžu izlūkošanas un tiesībaizsardzības uzraudzības darbības saskaņā ar slepeniem rīkojumiem vai pieprasījumiem, un vajadzības gadījumā tiem jālūdz datu subjekta nepārprotama piekrišana personas datu apstrādei;

72. mudina Komisiju sarunās par starptautiskiem nolīgumiem, kas ir saistīti ar personas datu apstrādi, pievērst īpašu uzmanību riskiem un problēmām, ko mākoņdatošana rada attiecībā uz pamattiesībām, jo īpaši, bet ne tikai tiesībām uz privāto dzīvi un personas datu aizsardzību, kā noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā; turklāt mudina Komisiju ņemt vērā sarunu partnervalsts noteikumus, ar kuriem nosaka tiesībaizsardzības iestāžu un izlūkdienestu piekļuvi mākoņdatošanas pakalpojumos apstrādātajiem personas datiem, jo īpaši pieprasot, lai šāda tiesībaizsardzības iestāžu un izlūkdienestu piekļuve notiktu tikai atbilstoši tiesību aktos paredzētajai kārtībai un ar precīzu juridisko pamatu, kā arī izvīzot prasību skaidri norādīt piekļuves apstākļus, šādas piekļuves mērķi, ieviestos drošības pasākumus datu nodošanā un personu tiesības, kā arī noteikumus par pārraudzību un efektīvas tiesiskās aizsardzības mehānismu;

73. uzsver savas nopietnās bažas saistībā ar Eiropas Padomes Konvencijas par kibernetiskajiem noziedzīgiem nodarījumiem nolūkā izstrādāt papildu protokolu par to, kā interpretēt 2001. gada 23. novembra Konvencijas par kibernetiskajiem noziedzīgiem nodarījumiem 32. pantu par pārrobežu piekļuvi datoros uzglabātiem datiem ar atļauju vai gadījumos, ja tie ir publiski pieejami⁽¹⁾, lai tādējādi atvieglotu tā efektīvu izmantošanu un īstenošanu tiesiskās, politiskās un tehnoloģiskās attīstības aspektā; ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejā paredzēto izskatīšanu, aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt Konvencijas par kibernetiskajiem noziedzīgiem nodarījumiem 32. panta noteikumu un to interpretācijas dalībvalstīs atbilstību pamattiesībām, tostarp datu aizsardzībai un jo īpaši noteikumiem par personas datu pārrobežu plūsmu, kā tas paredzēts ES Pamattiesību hartā, ES *acquis* datu aizsardzības jomā, Eiropas Cilvēktiesību konvencijā un Eiropas Padomes Konvencijā par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi (Konvencijā Nr. 108), kas ir juridiski saistoša dalībvalstīm; aicina Komisiju un dalībvalstis stingri noraidīt jebkādas pasākumus, kas varētu apdraudēt šo noteikumu piemērošanu; pauž bažas par to, ka šāda papildu protokola apstiprināšanas gadījumā varētu kļūt iespējama tiesībaizsardzības iestāžu neierobežota attāla piekļuve serveriem un datorsistēmām citās jurisdikcijās, neizmantojot TPN un citus tiesiskās sadarbības instrumentus, kas ieviesti, lai garantētu personu pamattiesības, tostarp uz datu aizsardzību un taisnīgu tiesu;

74. uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš MVU, kuri personas datu apstrādē arvien vairāk izmanto mākoņdatošanas tehnoloģiju un kuriem ne vienmēr ir pietiekami līdzekļi vai zināšanas, lai pienācīgi risinātu drošības jautājumus;

75. uzsver, ka datu pārziņa vai apstrādātāja kvalifikācija pienācīgi jāatspoguļo faktiskajā kontroles līmenī, kāds tam piešķirts pār apstrādes līdzekļiem, lai precīzi būtu noteikti pienākumi saistībā ar personas datu aizsardzību mākoņdatošanā;

76. uzsver, ka mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzējiem attiecībā uz personas datu apstrādi ir pilnībā jāņem vērā visi ES datu aizsardzības tiesību aktos noteiktie principi, piemēram, taisnīgums un likumība, mērķa ierobežojums, proporcionalitāte, precizitāte un ierobežots datu glabāšanas laiks;

77. uzsver to, cik svarīgas ir efektīvas, samērīgas un atturošas administratīvās sankcijas, kuras var uzlikt mākoņdatošanas pakalpojumu sniedzējiem, ja tie neievēro ES datu aizsardzības standartus;

⁽¹⁾ [http://www.coe.int/t/dghl/cooperation/economiccrime/Source/Cybercrime/TCY/TCY%202013/T CY\(2013\)14transb_elements_protocol_V2.pdf](http://www.coe.int/t/dghl/cooperation/economiccrime/Source/Cybercrime/TCY/TCY%202013/T CY(2013)14transb_elements_protocol_V2.pdf) http://www.coe.int/t/DGHL/cooperation/economiccrime/cybercrime/default_en.asp

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

78. uzsver, ka ikviena mākoņdatošanas pakalpojuma ietekme uz datu aizsardzību pašlaik ir jāvērtē pēc *ad hoc* principa, lai noteiktu piemērotākos aizsardzības pasākumus;

79. uzsver, ka Eiropas mākoņdatošanas pakalpojuma sniedzējiem vienmēr ir jārikojas atbilstoši ES datu aizsardzības tiesību aktiem, pat ja tas nav saskaņā ar klienta vai trešā valstī esoša pārziņa norādēm vai ja attiecīgie datu subjekti ir (vienīgi) trešo valstu iedzīvotāji;

80. uzsver nepieciešamību starptautiskā līmenī risināt ar mākoņdatošanu saistītās problēmas, jo īpaši attiecībā uz valdību veiktām izlūkošanas darbībām un nepieciešamiem aizsardzības pasākumiem;

81. uzsver, ka ES iedzīvotājiem, kuri ir pakļauti trešo valstu iestāžu izlūkošanas darbībām, vajadzētu būt pieejamiem vismaz tādiem pašiem aizsardzības pasākumiem un tiesiskās aizsardzības līdzekļiem kā attiecīgās trešās valsts iedzīvotājiem;

82. pauž nožēlu par pieeju Komisijas paziņojumā, kurā tā nepiemin ar mākoņdatošanu saistītos riskus un problēmas, un mudina Komisiju turpināt darbu mākoņdatošanas jomā, sagatavojot vienotāku paziņojumu par šo tēmu, kurā būtu ņemtas vērā visu iesaistīto personu intereses un kurā līdzās parastajām atsaucēm uz pamattiesību aizsardzību un nepieciešamību ievērot datu aizsardzības prasības būtu iekļauti vismaz šādi elementi:

- pamatnostādnes, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību ES pamattiesībām un datu aizsardzības prasībām;
- ierobežojoši nosacījumi, atbilstoši kuriem mākonī glabājamiem datiem vai nu var piekļūt tiesībaizsardzības nolūkos, turklāt ievērojot ES Pamattiesību hartu un ES tiesību aktus, vai arī šiem datiem piekļūt nevar;
- aizsardzības pasākumi pret ārvalstu un vietējo struktūru nelikumīgu piekļuvi, piemēram, grozot iepirkuma prasības un piemērojot Padomes Regulu (EK) Nr. 2271/96 ⁽¹⁾, lai reaģētu uz ārvalstu tiesību aktiem, kas varētu izraisīt ES pilsoņu un iedzīvotāju mākonī glabāto datu nelikumīgu masveida nodošanu;
- priekšlikumi par to, kā definēt personas datu nodošanu un kā atjaunināt līgumu standartklauzulas, kas ir pielāgotas mākoņa videi, jo mākoņdatošana bieži ir saistīta ar datu masveida plūsmu no mākoņa klientiem uz mākoņdatošanas pakalpojuma sniedzēju serveriem un datu centriem, iesaistot daudzas dažādas ieinteresētās personas un datiem šķērsojot robežas starp ES un citām valstīm;

83. aicina Komisiju izpētīt nepieciešamību pārskatīt ES un ASV nolīgumu par drošības principiem attiecībā uz datu aizsardzību, lai to pielāgotu tehnoloģiju attīstībai, jo īpaši attiecībā uz aspektiem, kas saistīti ar mākoņdatošanu;

o

o o

84. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Padomes 1996. gada 22. novembra Regula (EK) Nr. 2271/96, ar ko paredz aizsardzību pret trešās valsts pieņemtu tiesību aktu eksteritoriālas piemērošanas sekām un no tiem izrietošām vai ar tiem pamatotām darbībām (OV L 309, 29.11.1996., 1. lpp.).

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0536

Novērtējuma ziņojums par BEREC

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija ar atzinumu par novērtējuma ziņojumu attiecībā uz Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādi (BEREC) un biroju (2013/2053(INI))

(2016/C 468/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas dienestu 2013. gada 23. aprīļa darba dokumentu par novērtējuma ziņojumu attiecībā uz Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādi (BEREC) un biroju (SWD(2013)0152),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 19. maija paziņojumu “Digitālā programma Eiropai” (COM(2010)0245),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pantu,
  - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 5. maija rezolūciju par jaunu Eiropas digitālo programmu — 2015.eu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā elektronisko sakaru regulējumu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Regulu (EK) Nr. 1211/2009, ar ko izveido Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādi (BEREC) un biroju ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 119. panta 1. punktu,
  - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A7-0378/2013),
- A. tā kā Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestāde (BEREC) tika izveidota, lai sekmētu tehnisko un politisko mērķu ievirzi nolūkā pabeigt vienotā tirgus izveidi, izvirzot divus mērķus, proti, nodrošināt maksimāli iespējamo neatkarību regulatoriem un tiesiskā regulējuma īstenošanu tiem padarīt saskaņotāku visā ES;
- B. tā kā novērtējuma ziņojumā augstu vērtēta un atzīta BEREC un BEREC biroja vērtība, jo īpaši attiecībā uz 7. un 7.a panta procedūrām un tīkla neitralitātes un starptautiskās viesabonēšanas jomā;
- C. tā kā ir pagājis tikai neilgs laiks kopš BEREC un BEREC biroja izveidošanas;
- D. tā kā iekšējā tirgus izveide joprojām turpinās, un to vislabāk var atbalstīt, uzlabojot regulējuma kvalitāti katras valstu tirgū atsevišķi, un tā kā visdrošākais un ilgtspējīgākais veids, kā to panākt (nodrošinot, ka reglamentējošie lēmumi valstu tirgos tiek uzskatīti par leģitīmiem), ir, izmantojot augšupējo pieeju, ko pašlaik īsteno BEREC;
- E. tā kā BEREC efektīvi var darboties tikai tad, ja tiek garantēta tās neatkarība no dalībvalstīm un ES iestādēm;
- F. tā kā valstu apsvērumi var sarežģīt kopēju nostāju noteikšanu, apgrūtinot vienošanās panākšanu;

⁽¹⁾ OV C 81 E, 15.3.2011., 45. lpp.

⁽²⁾ OV L 337, 18.12.2009., 1. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- G. tā kā *BEREC* ir būtiska nozīme ES tiesiskā regulējuma saskaņotā piemērošanā visās dalībvalstīs, kas ir ļoti svarīgi, lai veiksmīgi attīstītu elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu iekšējo tirgu;
- H. tā kā valstu līmenī pieņemtās jaunākās iniciatīvas, jo īpaši attiecībā uz izdevumu pārskatīšanas procesu, var ietekmēt neatkarības principa īstenošanu;
- I. tā kā valstu regulatīvās iestādes (VRI) nav viendabīgas, proti, dažkārt tām katrai savā valstī ir ļoti atšķirīgas pilnvaras — dažas atbild tikai par tirgus regulēšanu, citas arī par tādiem aspektiem kā tirgus regulēšana, tīkla drošība, privātums, domēnu reģistrēšana, spektrs un lietotāju pakalpojumi;
- J. tā kā iespējams, ka pašlaik *BEREC* birojs netiek izmantots optimāli;
- K. tā kā dažām Savienības aģentūrām, kas atrodas citās valstīs, ir arī satelītburojs Briselē;
- L. tā kā lielākā daļa ekspertu darba grupu sanāksmju ir notikušas Briselē vai tās rīkojusi VRI un tā kā būtu jāattīsta videokonferenču izmantojums;
- M. tā kā patērētāju vajadzību apmierināšana ir viens no elektronisko sakaru iekšējā tirgus galvenajiem mērķiem;
- N. tā kā *BEREC* Eiropas līmenī pieņemtajiem lēmumiem vajadzētu radīt Eiropas pievienoto vērtību,
1. uzskata, ka novērtējuma ziņojums kopumā ir atbilstošs un līdzsvarots;
  2. uzskata, ka ir vajadzīgs laiks, lai pilnībā attīstītu regulējumam nepieciešamos sadarbības, koordinācijas un neformālo pasākumu aspektus;
  3. uzskata, ka joprojām ir iespējams uzlabot *BEREC* un *BEREC* biroja darbību, vienlaikus atzīstot, ka pieejamie resursi ir ierobežoti; tomēr uzsver, ka Direktīvas 2009/140/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem 7. un 7.a pantā minētās jaunās procedūras izmantošana ir bijusi efektīva, attaisnojot divlīmeņu struktūras izveidi;
  4. uzsver, ka *BEREC* ir mazākā ES aģentūra, no ES budžeta tā saņem tikai EUR 3 768 696 un saskaņā ar ES 2013. gada budžetu tai pienākas 16 amata vietas, kas galvenokārt paredzētas administratīvā atbalsta nodrošināšanai *BEREC* struktūrai, kura sastāv no dalībvalstu regulatoriem;
  5. atgādina par Budžeta komitejas 2008. gada 29. maija atzinumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestādi (COM(2007)0699 – C6-0428/2007 – 2007/0249(COD)), un norāda, ka šajā atzinumā jaunas aģentūras izveide tika noraidīta;
  6. uzskata, ka VRI ir būtiska loma regulatīvajā sistēmā, jo valstu tirgiem ir ar tīklu tipoloģiju saistītas nemainīgas atšķirības, kā arī atšķirības attiecībā uz patērētāju pieprasījuma modeļiem, demogrāfiju u. c.; uzsver — lai Eiropas Savienībā nodrošinātu strukturētu sadarbību un tādējādi veiksmīgu vienotā tirgus darbību, ir būtiski, lai darbotos neatkarīgi regulatori, kuri specializējušies konkrētās nozarēs un kuriem ir pienācīgi resursi;
  7. uzskata, ka *BEREC* ir izšķirīga loma regulatīvajā sistēmā kā iestādei, kuras uzdevums ir saskaņot valstu faktiskās un regulatīvās atšķirības ar mērķi pabeigt elektronisko sakaru iekšējā tirgus izveidi;
  8. iesaka labāk definēt un nostiprināt *BEREC* lomu un jo īpaši tās sadarbību ar VRI, paplašinot *BEREC* pilnvaras, lai tādējādi sekmētu kopēju nostāju veidošanu nolūkā veicināt uz iekšējo tirgu orientētu pieeju, tostarp izvērtējot VRI un Komisijas pašreizējās sadarbības efektivitāti saskaņā ar 7. un 7.a panta procedūrām;
  9. uzskata, ka VRI veikto uzdevumu labāka saskaņošana dalībvalstīs, tām piešķirot pilnvaras attiecīgajos aspektos saistībā ar drošību un izturētspēju elektronisko sakaru iekšējā tirgū, varētu sekmēt labāku *BEREC* darbību un tirgus dalībniekiem nodrošināt paredzamību;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

10. aicina dalībvalstis un Komisiju panākt, ka valsts un Eiropas līmenī VRI neatkarība tiek nostiprināta, nevis vājināta, jo tas ir vienīgais veids, kā kopumā nodrošināt BEREC neatkarību;
  11. uzskata, ka BEREC un BEREC biroja loma un struktūra ir jāpielāgo atbilstoši elektronisko sakaru iekšējā tirgus izveides pakāpei;
  12. aicina Komisiju turpmākajos priekšlikumos saistībā ar BEREC darbības jomu un misiju, nodrošināt BEREC neatkarību no ES iestādēm;
  13. uzskata, ka BEREC ir jārīkojas Eiropas iedzīvotāju interesēs un ka ir jānostiprina mehānisms, ar ko saskaņā notiek atskaitīšanās Eiropas Parlamentam, kas ir vienīgā tieši ievēlētā ES iestāde ar mērķi pārstāvēt Eiropas iedzīvotāju intereses;
  14. iesaka BEREC nostiprināt tās iekšējo pārskatatbildību, gada darba programmā skaidri definējot mērķus un gada ziņojumā izklāstot sasniegumus un panākto attīstību, kas balstīti uz izvirzītajiem mērķiem;
  15. uzskata — lai BEREC darbība būtu saskaņota un konsekventa, ir ārkārtīgi svarīgi precizēt BEREC prioritāros uzdevumus un veicināt komunikāciju ar visām ieinteresētajām personām gada darba programmas izstrādes posmā;
  16. uzskata — lai lēmumu pieņemšanas procesā vairāk tiktu īstenota leņķpēja un neatkarīga pieeja, BEREC pašai ir jāveic analīze un pētījumi, kas būtu pamats šādu lēmumu pieņemšanai;
  17. uzsver, ka BEREC konsultatīvai funkcijai ir jābūt metodiskākai attiecībā uz to likumdošanas priekšlikumu sākotnējo izstrādi, kas attiecas uz elektronisko sakaru nozari;
  18. uzskata, ka BEREC ārējai komunikācijai ir jābūt skaidrākai un tā ir jāuzlabo, lai sekmētu ieinteresēto personu iesaisti visos politikas veidošanas līmeņos;
  19. iesaka oficiāli noteikt Neatkarīgo regulatoru grupas (NRG) funkcijas Briselē, vienlaikus nodrošinot, ka grupas darbība nedublējas ar BEREC birojam uzticētajiem pienākumiem;
  20. iesaka vairāk izmantot tālruni, videokonferences un citus attālinātā darba veidus, ko iespējams īstenot ar elektronisko sakaru palīdzību, lai samazinātu izmaksas un CO₂ emisijas ietekmi;
  21. iesaka Komisijai un dalībvalstīm nodrošināt pienācīgu finansējumu BEREC un VRI;
  22. uzskata, ka BEREC biroja atrašanās vieta nav šķērslis, lai uzraudzītu ES iestāžu ikdienas darbu elektronisko sakaru jomā, kurā BEREC ir īpaši ieinteresēta, un ka šīs atrašanās vieta neapgrūtinās BEREC biroja efektīvu izmantošanu, ja vien intensīvāk tiek izmantotas elektronisko sakaru tehnoloģijas;
  23. uzskata, ka BEREC biroja misija ir jāpārskata, jānostiprina un precīzāk jādefinē, jo īpaši ņemot vērā BEREC revīzijas rezultātus šajā jomā;
  24. iesaka veikt nepieciešamās izmaiņas un apsvērt, kādi resursi ir nepieciešami, lai BEREC birojs varētu efektīvāk un rezultātīvāk atbalstīt BEREC pamatdarbu, nevis tikai sniegt administratīvo atbalstu;
  25. uzskata, ka ikviena diskusija par BEREC biroja atrašanās vietu ir jāveic ar mērķi nostiprināt tā neatkarību no ES iestādēm un dalībvalstīm un pienācīgi jāņem vērā princips, ar ko saskaņā ES iestāžu, aģentūru un struktūru mītnes vietas tiek sadalīti ģeogrāfiski vienmērīgi;
  26. uzskata, ka ir vajadzīga lielāka konsolidācija, lai operatori varētu pilnīgāk izmantot apjomradītos ietaupījumus, un ka BEREC lomai šajā procesā ir jābūt skaidri redzamai;
  27. uzskata, ka veiksmīgākai iekšējā tirgus izveidei ir nepieciešams skaidrs un stabils tiesiskais regulējums, kā rezultātā tiks palielināta konkurence un uzlaboti patērētājiem sniegtie pakalpojumi;
  28. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.
-

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0544

Tādu kritēriju izstrāde, kuri ļauj noteikt, kad pārstrādes papīrs vairs nav atkritumi saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 6. panta 1. punktu**Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par projektu Padomes regulai, ar ko paredz kritērijus, kas nosaka, kad reģenerēts papīrs vairs nav atkritumi, saskaņā ar 6. panta 1. punktu Direktīvā 2008/98/EK par atkritumiem (D021155/01 – 2012/2742(RPS))**

(2016/C 468/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes regulai, ar ko paredz kritērijus, kas nosaka, kad reģenerēts papīrs vairs nav atkritumi, saskaņā ar 6. panta 1. punktu Direktīvā 2008/98/EK par atkritumiem (COM(2013)0502),
  - ņemot vērā Kopīgā pētniecības centra (KPC) 2011. gada marta zinātnisko un tehnisko ziņojumu “Atkritumu stadijas beigu kritēriji tehniskajiem priekšlikumiem saistībā ar makulatūru”;
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem ⁽²⁾ un jo īpaši tās 49. pantu,
  - ņemot vērā Komisijas Lēmumu 2011/753/ES, ar ko paredz noteikumus un aprēķinu metodes, lai pārbaudītu atbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 2. punktā izvirzītajiem mērķiem, un jo īpaši tā 2. panta 2. punktu ⁽³⁾;
  - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 26. janvāra paziņojumu „Stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīva “Resursu ziņā efektīva Eiropa” (COM(2011)0021),
  - ņemot vērā atzinumu, ko 2012. gada 9. jūlijā sniedza Direktīvas 2008/98/EK 39. pantā minētā komiteja,
  - ņemot vērā 5.a panta 4. punkta e) apakšpunktu Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumā 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 88. panta 2. un 3. punktu, kā arī 4. punkta c) apakšpunktu,
- A. tā kā atkritumu beigu stadijas kritēriju definēšana saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK noteikumiem var būt nozīmīgs instruments, lai veicinātā pārstrādi un otrreizējo izejvielu tirgu, un tādējādi var uzlabot resursu izmantošanas efektivitāti;
- B. tā kā ierosinātajā Padomes regulā ir paredzēts, ka makulatūra, kurā nepāira ekvivalents ir vienāds vai mazāks par 1,5 (gaissausās masas) %, vairs nav atkritumi, ja tās sastāvā ietilpstošo papīra šķiedru ir paredzēts izmantot papīra ražošanai un ir ievēroti citi papildu kritēriji;

⁽¹⁾ OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.⁽²⁾ OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 310, 25.11.2011., 11. lpp.⁽⁴⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- C. tā kā vairākmateriālu papīru, kura sastāvā nepapīra komponentu īpatsvars pārsniedz 30 (gaissausās masas) %, uzskata par pilnībā sastāvošu no nepapīra komponentiem; tā kā tipisks vairākmateriālu papīra konteiners satur tikai 30 (gaissausās masas) % nepapīra komponentu vai pat vēl mazāk (24 % polietilēna, 6 % alumīnija) un tādējādi to nevar uzskatīt par nepapīra komponentu; tā kā tādējādi makulatūrā varētu būt jebkāds skaits vairākmateriālu papīra konteineru (kuros ir liels daudzums nepapīra komponentu, kā arī ievērojams daudzums šķidruma un citu pie šiem konteineriem pielipušu pārtikas un organisku vielu atlieku), un tos vairs nevarētu uzskatīt par atkritumu, bet gan par izstrādājumu;
- D. tā kā saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 17. punktu “pārstrāde” ir jebkāda reģenerācijas darbība, kurā atkritumu materiālus pārstrādā produktos, materiālos vai vielās to sākotnējam vai citam nolūkam”;
- E. tā kā regulas projektā atkritumu stadijas beigu punkts tiek definēts kā punkts, kad reģenerēts papīrs ir paredzēts izmantošanai papīra ražošanā par papīra šķiedru, tādējādi novietojot to vēl pirms papīra reālas pārstrādes papīra ražošanas iekārtā; tā kā tas ir pretrunā ar pastāvošo pārstrādes definīciju, saskaņā ar kuru atkritumi ir atkārtoti jāpārstrādā;
- F. tā kā šādiem atkritumiem, kas iegūti pēc savākšanas un šķirošanas, tiek veikta tikai priekšpārstrāde (ne pārstrāde) un tos nevar izmantot bez turpmākas pārstrādes;
- G. tā kā definējot atkritumu stadijas beigas punktā, kad vēl nav notikusi papīra reāla pārstrāde, rastos problēmas attiecībā uz lielu skaitu spēkā esošu Kopienas tiesību aktu, piemēram, tādus, kas saistīti ar ekomarķējumu, publisko iepirkumu, ekodizainu un REACH, kuros līdz šim par “pārstrādi” tika uzskatīts process, kā rezultātā ir saražots izmantošanai gatavs pārstrādāts produkts, turklāt tas ir pretrunā Komisijas Lēmuma 2011/753/ES 2. panta 2. punktam, kur sagatavošana atkārtotai apstrādei ir nepārprotami nodalīta no galīgās pārstrādes;
- H. tā kā saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 6. panta 1. punktu daži konkrēti atkritumi vairs nav atkritumi, tiklīdz tos reģenerē, tostarp pārstrādā, tiem piemēro kādu darbību un tie atbilst konkrētiem kritērijiem, kas jāizstrādā saskaņā ar šajā pantā paredzētajiem nosacījumiem; tā kā šie nosacījumi ir: a) ka viela vai priekšmets atbilst pastāvošajiem tiesību aktiem un produktiem piemērojamiem standartiem (6. panta 1. punkta c) apakšpunkts); un b) vielas vai priekšmeta lietošanai nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz vidi un cilvēku veselību (6. panta 1. punkta d) apakšpunkts);
- I. tā kā nepapīra komponentu robežvērtība 1,5 % pamatojas uz Eiropas standartu EN 643; tā kā saskaņā ar KPC pētījumu šis standarts “ir makulatūras tirdzniecības centrālais elements” un “tajā ir norādīts atkritumu standarta kategoriju Eiropas saraksts”; tā kā šā standarta izmantošana, lai noteiktu atkritumu stadijas beigu kritēriju, nepārprotami ir pretrunā ar Direktīvas 2008/98/EK 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu, kurā ir skaidra atsauce uz “produktiem piemērojamiem standartiem”, nevis uz atkritumiem piemērojamiem standartiem;
- J. tā kā attiecīgajos papīra produktu standartos, piemēram, ISO 1762 attiecībā uz neorganiskiem piemaisījumiem, ISO 5350/1 un 5350/2 — redzamiem netīrumiem un ISO 624 — ekstraktvielām (zemmolekulārie ogļhidrāti) paredzētais tīrības līmenis ir 1 pmm — 15 000 reizes zemāks nekā ierosinātais līmenis;
- K. tā kā vairākmateriālu papīru iekļaušana ir pretrunā KPC pētījumā paustajam nepārprotamajam ieteikumam, kurā slāpīnā makulatūra netika iekļauta atkritumu stadijas beigu kritērijos, jo tā rada būtisku papildu apdraudējumu videi gadījumos, kad šo materiālu eksportē, jo īpaši ārpus ES;
- L. tā kā — kā norādīts Regulas (EK) Nr. 1013/2006 49. panta 2. punktā — gadījumā, kad atkritumus eksportē no Kopienas, kompetentā nosūtīšanas iestāde Kopienā pieprasa un cenšas nodrošināt, ka trešā galamērķa valstī jebkurus eksportētos atkritumus apsaimnieko videi drošā veidā, tostarp spējot pierādīt, ka uzņēmums, kas saņem atkritumus, darbosies saskaņā ar cilvēku veselības un vides aizsardzības standartiem, kas ir būtībā līdzvērtīgi Kopienas tiesību aktos noteiktajiem standartiem;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- M. tā kā piešķirot lietotam papīram, arī vairākmateriālu makulatūrai atkritumu stadijas beigu statusu pirms tas ir atbilstīgi pārstrādāts, šo materiālu var brīvi pārdot pasaules tirgos un uz to vairs neattieksies Regulā par atkritumu sūtījumiem paredzētie aizsardzības pasākumi saistībā ar pareizu pārvaldību; tā kā neattiecinot Regulas par atkritumu sūtījumiem prasības uz atkritumiem ar augstu nepapīra komponentu īpatsvaru, kas turklāt varētu būtiski pārsniegt 1,5 % robežvērtību, jo netiek ieskaitīts pašreizējais vairākmateriālu papīrs, pastāv nepārprotams risks pārkāpt Direktīvas 2008/98/EK 6. panta 1.punkta d) apakšpunkta prasību, ka vielas vai priekšmeta lietošanai nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz vidi un cilvēku veselību;
- N. tā kā ierosināto pārvaldības sistēmu, lai pierādītu atbilstību Padomes regulas priekšlikuma 3. pantā minētajiem kritērijiem un jo īpaši noteikumam, ka nepapīra materiāli vairākmateriālu papīra sūtījumos turklāt ir paredzēti reģenerācijai, šķiet, nebūs nekādu iespēju īstenot attiecībā uz atkritumiem, kas vairs nav atkritumi un tādējādi tie ir pieejami brīvā tirdzniecībā, iespējams pārejot no viena īpašnieka pie otra, un jebkurā gadījumā uz tiem vairs neattiecas prasības apstādāt konkrēto materiālu videi nekaitīgā veidā;
- O. tā kā pasaules mēroga tirdzniecības ar šo varbūtējo atkritumu beigu stadijas papīru stimulēšana, apejot vides un veselības aizsardzībai paredzētos pasākumus, ne tikai atstās papildu negatīvu ietekmi uz vidi šā materiāla transportēšanas laikā, bet varētu arī samazināt Eiropā papīra pārstrādes apjomus, jo samazinātos pieejamās makulatūras daudzums, tādējādi Eiropas papīra ražotājiem nāktos vismaz daļēji to aizstāt, papīra ražošanai izmantojot mazāk apstrādātas šķiedras, un tam būtu nepieciešams vairāk enerģijas, kā arī attiecīgi palielinātos CO2 emisijas, un tas atkal būtu pretrunā kritērijam nepalielināt vispārējo kaitīgo ietekmi uz vidi;
- P. tā kā Komisijas paziņojumā "Resursu ziņā efektīva Eiropa" ir iekļauta stratēģija "aprites ekonomikas" izveidei ES, pamatojoties uz sabiedrību, kura resursus izmanto atkārtot, lai samazinātu atkritumu rašanos un nodrošinātu atkritumu kā resursu izmantošanu; tā kā turpmāku pārstrādes īpatsvara palielināšanu ES nopietni apdraud ierosinātie atkritumu beigu stadijas kritēriji un tādējādi pašreizējais priekšlikums neatbilstu Direktīvas 2008/98/EK 6. panta 1. punkta d) apakšpunktam;
1. neatbalsta Padomes regulas, ar ko paredz kritērijus, kas nosaka, kad reģenerēts papīrs vairs nav atkritumi, saskaņā ar 6. panta 1. punktu Direktīvā 2008/98/EK par atkritumiem, pieņemšanu;
  2. uzskata, ka šis projekts Padomes regulai neatbilst pamataкта mērķim un saturam;
  3. uzskata, ka šajā projektā Padomes regulai tiek pārsniegtas Komisijai pamataktā piešķirtās īstenošanas pilnvaras;
  4. uzskata, ka Komisija nav atbilstoši izvērtējusi šī regulas projekta ietekmi uz papīra pārstrādi, uz makulatūras vērtības ķēdi, uz makulatūras transportu un šā regulas projekta vispārējo ietekmi uz vidi; mudina Komisiju pārskatīt šo regulas projektu un uzlabot ierosinātos atkritumu beigu stadijas kritērijus, ņemot vērā šajā rezolūcijā paustos iebildumus;
  5. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0545

Dzimumu līdztiesības aspekti Eiropas pamatsistēmā, kas izveidota dalībvalstu stratēģijām attiecībā uz romu integrāciju

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par dzimumu līdztiesības aspektiem Eiropas pamatsistēmā, kas izveidota dalībvalstu stratēģijām attiecībā uz romu integrāciju (2013/2066(INI))

(2016/C 468/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ES Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 1., 14., 15., 21., 23., 24., 25., 34. un 35. pantu,
- ņemot vērā starptautiskās cilvēktiesības, galvenokārt Starptautisko konvenciju par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu, ANO 1992. gada Deklarāciju par to personu tiesībām, kuras pieder pie nacionālām vai etniskām, reliģiskām un lingvistiskām mazākumgrupām, Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bērna tiesībām,
- ņemot vērā Eiropas konvencijas cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības jomā, galvenokārt Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, Eiropas Sociālo hartu un attiecīgos Eiropas Sociālo tiesību komitejas ieteikumus, Eiropas Padomes Mazākumtautību aizsardzības pamatkonvenciju un Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu;
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2., 3. un 6. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 8., 9. un 10. pantu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "ES programma attiecībā uz romu integrācijas valsts stratēģijām līdz 2020. gadam" (COM(2011)0173) un Eiropas Padomes 2011. gada 24. jūnija secinājumus,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Romu integrācijas valsts stratēģijas: pirmais solis ES programmas īstenošanā" (COM(2012)0226),
- ņemot vērā priekšlikumu Padomes ieteikumam par efektīviem romu integrācijas pasākumiem dalībvalstīs (COM(2013) 0460),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Romu integrācijas valsts stratēģiju īstenošanā veiktie pasākumi" (COM(2013)0454),
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK⁽¹⁾, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK⁽²⁾, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju,
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas (COM(2008)0426),
- ņemot vērā 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par romu sieviešu stāvokli Eiropas Savienībā⁽³⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 9. marta rezolūciju par ES stratēģiju romu integrācijai⁽⁴⁾,
- ņemot vērā ES Pamattiesību aģentūras (FRA) veikto romu apsekojuma rezultātu analīzi dalījumā pa dzimumiem, pamatojoties uz pieprasījumu, kas tai iesniegts saskaņā ar Reglamenta 126. pantu,

⁽¹⁾ OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.

⁽²⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

⁽³⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 283. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 112. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A7-0349/2013),
- A. tā kā paziņojumā “Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija 2010.–2015.” ir noteikts, ka Komisija “atbalstīs dzimumu līdztiesības popularizēšanu visu stratēģijas “Eiropa 2020” aspektu [...] īstenošanā”, un tā kā Padomes secinājumos par ES pamatsistēmu, kas izveidota dalībvalstu stratēģijām attiecībā uz romu integrāciju, tiek prasīts īstenot dzimumu līdztiesības principu visās politikas jomās un darbībās saistībā ar romu integrācijas veicināšanu;
- B. tā kā romu sievietes biežāk nekā romu vīrieši vai sievietes, kuras nav romu sievietes, tiek dažādi diskriminētas un saskaras ar krustenisko diskrimināciju dzimuma un etniskās izcelsmes dēļ, un viņām ir ierobežota pieejamība nodarbinātībai, izglītībai, veselības aprūpei, sociālajiem pakalpojumiem, kā arī mazas iespējas piedalīties lēmumu pieņemšanas procesā; tā kā romu sievietes bieži vien cieš rasisma, aizspriedumu un stereotipu dēļ un tas negatīvi ietekmē viņu iespējas patiesi integrēties;
- C. tā kā romu sievietēm ir jāievēro patriarhālas un seksistiskas tradīcijas, kas neļauj viņām pašām brīvi lemt par būtiskiem jautājumiem, kuri ietekmē viņu dzīvi, piemēram, par izglītības, darba, seksuālās un reproduktīvās veselības un pat laulību jautājumiem; tā kā diskrimināciju pret romu sievietēm nevar attaisnot ar tradīciju un šis jautājums jārisina, ievērojot ierašas un daudzveidības principu;
- D. tā kā nabadzības riskam vairāk pakļautas ir romu sievietes, nevis romu vīrieši, un tā kā Eiropas Savienībā nabadzība visvairāk apdraud tās romu ģimenes, kurās ir vismaz četri bērni;
- E. tā kā parasti izmantotajos rādītājos nav ņemtas vērā tādas problēmas kā darba ņēmēju nabadzība, energonabadzība, pret sievietēm un bērniem vērsta vardarbība, daudzbērnu ģimeņu un vienuļo vecāku nabadzība, bērnu nabadzība un sieviešu sociālā atstumtība;
- F. tā kā gados vecākas romu sievietes ir pakļautas lielākam nabadzības riskam, jo vairākums šo sieviešu ir strādājušas neoficiālajā ekonomikā bez atalgojuma vai reģistrācijas sociālā nodrošinājuma sistēmā;
- G. tā kā lielākā daļa romu pieaugušo, kas klasificēti kā “neaktīvas personas”, ir sievietes un — daļēji tradicionālā darba dalījuma dēļ starp sievietēm un vīriešiem un Eiropas darba tirgos pastāvošā rasisma un seksisma dēļ — to darbspējīgo romu sieviešu skaits, kuras ir iesaistītas aktīvā nodarbinātībā, ir tikai aptuveni puse no aktīvā nodarbinātībā iesaistīto romu vīriešu skaita, un šī skaitliskā attiecība ir gandrīz tāda pati arī pašnodarbināto personu vidū;
- H. tā kā no visām valstīm saņemtie dati liecina par to, ka nodarbinātības jomā romu sievietes — gan darba meklētājas, gan nodarbinātās sievietes — saskaras ar nopietnu atstumtības problēmu, kā arī diskrimināciju darbavietā; tā kā romu sievietēm nav arī iespēju iesaistīties oficiālajā ekonomikā un tas viņām tiek liegts ierobežoto izglītības iespēju, neatbilstošu mājokļu, nepietiekamas veselības aprūpes, tradicionālo dzimumu lomu un vispārējās atstumtības dēļ, kā arī diskriminācijas dēļ, ko pret viņām vērs lielākā daļa kopienu; tā kā valstu ziņojumos par to, kā tiek īstenota ES pamatsistēma dalībvalstu stratēģijām attiecībā uz romu integrāciju, dzimumu līdztiesībai arvien netiek pievērsta pietiekami liela uzmanība;
- I. tā kā mazāk attīstītos lauku reģionos daudzbērnu mātēm vai vienuļajām mātēm ir ievērojami grūtāk strādāt tālu no mājām un ģimenes;
- J. tā kā rakstpratības un izglītības ziņā romu sievietes ievērojami atpaliek no romu vīriešiem un sievietēm, kuras nav romu sievietes, un tā kā lielākā daļa romu meiteņu priekšlaicīgi pamet mācības skolā, un liela daļa no viņām nekad nav apmeklējušas skolu;
- K. tā kā ekonomikas krīze ir negatīvi ietekmējusi romu sieviešu veselību un labklājību, vēl vairāk pasliktinot šo ieilgušo, nepieņemamo stāvokli, un vairāk nekā ceturtdaļai no visu romu sieviešu skaita veselības problēmu dēļ nav iespējams pilnībā veikt ikdienas darbus;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- L. tā kā netiek ievērotas visaptverošas tiesības seksuālās un reproduktīvās veselības jomā, kā arī nav nodrošināta kontracepcijas pieejamība, tādējādi liedzot nodrošināt romu sieviešu ietekmes palielināšanu un dzimumu līdztiesību, un tādēļ rodas neplānotas grūtniecības, tostarp pusaudžu vidū (kuru dēļ meitenes pārtrauc izmantot izglītības un darba iespējas); tā kā grūtniecība agrīnā vecumā ir sekas, ko galvenokārt izraisa sociālo pakalpojumu nepietiekama pieejamība un neatbilstošs veselības aprūpes struktūru darbs, jo tās nav pievērsušās romu sieviešu vajadzību apmierināšanai;
- M. tā kā romu sievietēm ir zems sociālekonomiskais statuss un veselības aprūpes jomā viņas saskaras ar diskrimināciju, turklāt viņas nav informētas par lielāko daļu savu tiesību, kā arī medicīniskos pakalpojumus viņas izmanto daudz retāk nekā vairākums iedzīvotāju;
- N. tā kā nesamērīgi liels skaits romu sieviešu un meiteņu slimo ar dažādām slimībām, tostarp HIV/AIDS, bet viņām paredzētās slimību profilakses programmas nav noteiktas par prioritārām un netiek pienācīgi finansētas, kā arī izmeklējumu pieejamības līmenis joprojām ir zems;
- O. tā kā galējas nabadzības, dzimumu nelīdztiesības un iekšējas diskriminācijas dēļ romu sievietes apdraud paaugstināts cilvēku tirdzniecības, prostitūcijas, vardarbības ģimenē un ļaunprātīgas izmantošanas risks un vienlaikus viņas saskaras ar papildu šķēršļiem, meklējot aizsardzību;
- P. tā kā ļoti daudz romu sieviešu ir cietušas no vardarbības ģimenē un šos nodarījumus ir veikuši viņu laulātie, personas, kuras ar viņām saista svainības attiecības, vai citi ģimenes locekļi; tā kā par lielu daļu gadījumiem, kad romu sievietes ir cietušas no vardarbības un ir pārkāptas viņu cilvēktiesības, netiek ziņots, jo patriarhālā sabiedrībā vardarbība pret sievieti joprojām netiek uzskatīta par nelikumīgu rīcību, turklāt varmākas par nodarījumiem pret sievietēm ļoti reti tiek sauktas pie atbildības, un tas attur sievietes no centieniem meklēt juridisku palīdzību;
- Q. tā kā visās ES dalībvalstīs ir iestādes, kuras pret romu sievietēm bieži vien izturas klaji diskriminējoši un nepārprotami pārkāpj Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, un to rīcībā ir saskatāmas vardarbības pazīmes, kas var izpausties dažādi, piemēram, kā datu vākšana par romiem, tostarp bērniem, un šo datu glabāšana reģistros, pamatojoties tikai uz viņu etnisko izcelsmi, vai kā simtiem romu izraidīšana, nepiedāvājot ne pienācīgus mājokļus, ne atbalstu, un tā kā šāda rīcība uzskatāma par apkaunojošiem un rupjiem pārkāpumiem, pilnībā ignorējot dalībvalstu starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā;
- R. tā kā visām ES iestādēm un dalībvalstīm jāuzņemas atbildība par vardarbības izskaušanu pret sievietēm un meitenēm, kā arī par nesodāmības izbeigšanu, saucot pie atbildības tos, kas vainojami par naida motivētiem noziegumiem, naida kurināšanu, diskrimināciju un vardarbību pret romu sievietēm un meitenēm;
- S. tā kā ar Padomes Direktīvu 2000/43/EK tiek aizliegta diskriminācija rases un etniskās izcelsmes dēļ; tā kā Komisija ir sākusī aptuveni 30 pārkāpumu procedūras, saucot pie atbildības tās dalībvalstis, kuras savos tiesību aktos nav pienācīgi transponējušas Rasu vienlīdzības direktīvu,
1. uzsver, ka valstu stratēģijās attiecībā uz romu integrāciju uzmanība jāpievērš romu sieviešu ietekmes palielināšanai, lai viņām būtu iespējas pašām lemt par savu dzīvi, kļūstot par redzamām pārmaiņu veicinātājām savās kopienās un paužot viedokli, kas ietekmētu tādas politikas un programmu izstrādi, kuras attiecas uz romu sievietēm, turklāt uzmanība jāpievērš arī romu sieviešu sociālekonomiskās izturētspējas stiprināšanai, t. i., jāpalielina viņu spējas ātri pielāgoties mainīgajai ekonomikas videi, veidojot ietaupījumus un nepieļaujot līdzekļu samazināšanu;
  2. atzinīgi vērtē Komisijas 2012. gada progresa ziņojumu⁽¹⁾ un 2013. gada 26. jūnija priekšlikumu Padomes ieteikumam par efektīviem romu integrācijas pasākumiem dalībvalstīs⁽²⁾, kuros īpaša uzmanība pievērsta nodarbinātības, mājokļu, izglītības un veselības aprūpes pieejamībai un pausts aicinājums dalībvalstīm ieviest pozitīvas darbības un integrēt romu iekļaušanas stratēģijas to cīņā pret nabadzību un sociālo atstumtību;

⁽¹⁾ COM(2012)0226.

⁽²⁾ COM(2013)0460.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

3. aicina tās dalībvalstis, kuras Eiropas pusgadā par romu jautājumiem ir saņēmušas konkrētai valstij paredzētus papildu ieteikumus, nekavējoties tos īstenot un izskaust diskrimināciju, tostarp darbavietās, lai iesaistītu pilsonisko sabiedrību — arī romu organizācijas — lēmumu pieņemšanas procesā, un piešķirt ne tikai ES, bet arī valsts un citus līdzekļus, lai pildītu saistības, kas noteiktas šo valstu stratēģijās attiecībā uz romu integrāciju;
4. pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz Parlamenta 2006. gadā pieņemto rezolūciju par romu sieviešu stāvokli un Padomes pieņemtajiem Desmit kopējiem romu iekļaušanas pamatprincipiem, no kuriem viens attiecas uz izpratni par dzimumu līdztiesības jautājumiem, Eiropas un dalībvalstu politikas veidotāji joprojām nav atrisinājuši romu un nomadu sieviešu neaizsargātības problēmu reālajā dzīvē;
5. uzsver, ka varētu būtiski uzlabot ES pamatsistēmas dalībvalstu stratēģijām attiecībā uz romu integrāciju efektivitāti, panākot lielāku Komisijas līdzdalību, jo tai ir ievērojamas iespējas uzlabot regulējuma un citu instrumentu kvalitāti, veicināt lielāku politikas saskaņotību un sekmēt svarīgāko pamatsistēmas mērķu sasniegšanu;
6. aicina dalībvalstis izstrādāt nacionālos rīcības plānus četrās svarīgāko prioritāšu jomās — veselības, mājokļu, nodarbinātības un izglītības jomā, nosakot konkrētus uzdevumus un mērķus, finansējumu, izpildes rādītājus un termiņus, un novērtēt sasniegumus, izmērot īstenošanas rezultātus;
7. aicina dalībvalstu valdības un vietējās iestādes ar sieviešu organizāciju, romu NVO un attiecīgo ieinteresēto personu palīdzību iesaistīt romu sievietes dalībvalstu romu integrācijas stratēģiju sagatavošanā, īstenošanā un uzraudzībā un veidot saikni starp dzimumu līdztiesības struktūrām, sieviešu tiesību organizācijām un sociālās integrācijas stratēģijām; turklāt aicina Komisiju, īstenojot stratēģiju "Eiropa 2020", saskaņoti risināt ar dzimumu līdztiesību saistītos jautājumus un pievērsties valsts reformu programmām;
8. aicina Komisiju iesniegt ziņojumu par romu integrācijas norisi ES, iekļaujot informāciju par sasniegumiem, mērķiem, konkrētiem pasākumiem, kas veikti, lai sasniegtu šos mērķus, un par pašreizējo stāvokli attiecībā uz īstenošanas pasākumiem un turpmāko rīcību;
9. aicina dalībvalstis cīnīties pret romu vīriešu un sieviešu telpisko segregāciju, piespiedu izraidīšanu un bezpajumtniecību un izstrādāt efektīvas un pārredzamas mājokļa politikas nostādnes;
10. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt romu sieviešu un bērnu pamattiesību ievērošanu un ar informācijas kampaņu palīdzību uzlabot romu sieviešu un meiteņu informētību par savām tiesībām, kuras viņām nodrošinātas spēkā esošajos valsts tiesību aktos par dzimumu līdztiesību un diskriminācijas novēršanu, un turpināt cīnīties pret patriarhālām un seksistiskām tradīcijām;
11. aicina Komisiju precizēt iestāžu uzdevumu un pienākumu sadalījumu starp iesaistītajām organizācijām, forumiem un struktūrām un skaidri noteikt šo ieinteresēto personu, piemēram, EK darba grupas romu jautājumos, valstu kontaktpunktu tīkla, Eiropas romu platformas, ES Pamattiesību aģentūras un tās *ad hoc* darba grupas romu integrācijas jautājumos, lomu ES pamatsistēmas dalībvalstu stratēģijām attiecībā uz romu integrāciju uzraudzībā, kontrolē un koordinēšanā;
12. aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstu stratēģijas attiecībā uz romu integrāciju, nosakot kopējus, salīdzināmus un ticamus rādītājus un izstrādājot ES rādītāju paneli romu integrācijas jomā, lai panāktu skaidrus un nepārprotamus rezultātus, kurus var izmantot, lai novērtētu sasniegto progresu un izpildītu prasību par efektīvu uzraudzību;
13. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai taupības pasākumi nesamērīgi smagi neskartu romu un nomadu sievietes un lai budžeta lēmumi tiktu pieņemti, balstoties uz cilvēktiesību principiem;
14. aicina Komisiju mudināt dalībvalstis savās stratēģijās noteikt rezultatīvos izpildes rādītājus, bāzes līnijas un skaitliskos pamatmērķus galveno prioritāšu jomās, ko var izmantot panāktā progresa novērtēšanai;
15. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai visu administratīvo iestāžu vāktie dati tiktu apkopoti pa dzimumiem un pēc etniskās piederības un lai tie informatīvos nolūkos tiktu izmantoti politikas izstrādes procesā; norāda, ka dati jāvēc, ievērojot attiecīgos cilvēktiesību principus;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

16. aicina dalībvalstis saskaņot savas politiskās saistības, piešķirot atbilstošus finanšu resursus romu integrācijas valsts stratēģiju īstenošanai, un ņemt vērā integrācijas stratēģijas savā valsts budžeta politikā;
17. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot atbilstošu sistēmu apspriedēm, savstarpējām mācībām un pieredzes apmaiņai par romu integrācijas jautājumiem starp politikas veidotājiem un romu organizācijām, un sākt strukturētu dialogu, lai iesaistītu romu organizācijas un NVO romu integrācijas stratēģiju plānošanā, īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā Eiropas, valsts un vietējā līmenī;
18. aicina dalībvalstis nodrošināt pilsonisko tiesību vienlīdzību un veselības aprūpes pakalpojumu, izglītības, nodarbinātības un mājokļu vienlīdzīgu pieejamību, ievērojot cilvēktiesības, nediskriminācijas principu un attiecīgos gadījumos ņemot vērā nomadu dzīvesveida īpatnības;
19. aicina Komisiju un dalībvalstis savos partnerības līgumos iekļaut integrētā teritoriālā ieguldījuma instrumentu un uz sabiedrību orientētas vietējās attīstības instrumentu, lai tos izmantotu mazāk attīstītos mikroreģionos un trūcīgās teritorijās, kā arī lai izstrādājamo darbības programmu kopumā iekļautu uz sabiedrību orientētas vietējās attīstības instrumentu;
20. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt konkrētu un visaptverošu diskriminācijas novēršanas tiesību aktu pieņemšanu saskaņā ar starptautiskajiem un Eiropas standartiem visās dalībvalstīs, nodrošinot par diskriminācijas novēršanu atbildīgo struktūru pietiekamu sagatavotību, lai tās veicinātu vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu un tām būtu sūdzību mehānismi, kas pieejami romu sievietēm un meitenēm;
21. aicina dalībvalstis savās stratēģijās vairāk uzsvērt sociālās integrācijas teritoriālos aspektus un paredzēt tās mazāk attīstītajiem mikroreģioniem, īstenojot kompleksas un integrētas attīstības programmas;
22. aicina dalībvalstis vērst uzmanību arī uz kohēzijas politikas pilsētvides aspektu, īpaši veltot uzmanību pilsētām, kuras nesamērīgi ir skārusi sociālā nestabilitāte, piemēram, bezdarbs, sociālā atstumtība un polarizācija, un sniegt tām palīdzību infrastruktūras izveidē, lai izmantotu šo pilsētu potenciālu ekonomikas izaugsmē un veidotu ciešāku saikni starp pilsētu un lauku apgabaliem, tādējādi veicinot iekļaujošu attīstību;
23. aicina dalībvalstis, īstenojot to stratēģijas attiecībā uz romu integrāciju, stiprināt dzimumu līdztiesības nodrošināšanas politiku, iekļaujot dzimumu līdztiesības principu visās politikas jomās un darbībās, kas skar romu sievietes, un saistīt šo stratēģiju īstenošanu ar pašreizējām dzimumu līdztiesības stratēģijām, jo īpaši — novēršot atalgojuma un pensiju apmēra atšķirības romu kopienās un izskaužot vardarbību pret sievietēm un meitenēm — šie ir svarīgākie mērķi, kuru sasniegšanai ir nepieciešama praktiska rīcība;
24. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai dalībvalstu stratēģijās attiecībā uz romu integrāciju tiktu iekļauti konkrēti pasākumi sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības integrācijai, ņemts vērā dzimumu līdztiesības aspekts un romu sieviešu daudzējādā un krusteniskā diskriminācija galvenokārt tādās jomās kā nodarbinātība, veselības aizsardzība, mājokļi un izglītība un lai Komisijas un jo īpaši Pamattiesību aģentūras veiktajā novērtējumā un gada uzraudzības ziņojumā tiktu ņemtas vērā sieviešu tiesības, kā arī tas, vai ikvienā dalībvalstu stratēģiju attiecībā uz romu integrāciju sadaļā ir iekļauts dzimumu līdztiesības aspekts; prasa iesniegt iegūtos datus Eiropas Parlamentam;
25. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai dalībvalstu stratēģijās attiecībā uz romu integrāciju tiktu ņemtas vērā īpašas romu sieviešu tiesības un vajadzības, un izstrādāt konkrētus šo stratēģiju īstenošanas, paveiktā darba kontroles un uzraudzības rādītājus, pamatojoties, piemēram, uz ANO Attīstības programmas Tautas attīstības indeksu sadalījumā pa dzimumiem (*GDI*) tādos aspektos kā ilgs un veselīgs mūžs, zināšanas un cilvēka cienīgs dzīves līmenis, un uz dzimumu līdztiesību balstītu attīstības indeksu (*GEM*) tādos aspektos kā līdzdalība politiskajos procesos un lēmumu pieņemšanā un saimniecisko resursu kontrole; aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot dzimumu līdztiesības politikai paredzēto budžetu kā instrumentu dzimumu līdztiesības integrācijas veicināšanai;
26. aicina dalībvalstis izstrādāt valsts sistēmu, lai uzraudzītu un novērtētu dalībvalstu stratēģijas attiecībā uz romu integrāciju, un ietvert tajā tāds aspektus kā budžeta kontrole un citi pilsoniskās sabiedrības uzraudzības veidi (ko veic valsts NVO, NVO tīkli vai jumta organizācijas), ekspertu novērtējumus (ko veic neatkarīgi eksperti, kas ir apliecinājuši savas zināšanas attiecīgajā jomā) un administratīvo uzraudzību;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

27. aicina Komisiju un dalībvalstis, izstrādājot konkrētus pasākumus saskaņā ar dalībvalstu stratēģijām attiecībā uz romu integrāciju, novērtēt ietekmi uz dzimumu līdztiesību;
28. aicina Komisiju ieviest efektīvākus instrumentus romu sieviešu faktiskā sociālekonomiskā stāvokļa novērtēšanai, ietverot projektā "IKP un ne tikai" "dzīves ekonomikas" kvantitatīvu noteikšanu un neoficiālās ekonomikas atzīšanu; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt un uzraudzīt pa dzimumiem dalītus rādītājus, kas paredzēti dalībvalstu stratēģijām attiecībā uz romu integrāciju un sociālās integrācijas politikai;
29. aicina attiecīgajā jomā darbojošās dalībvalstu NVO izstrādāt personalizētus rīcības plānus, kuru mērķis ir sniegt palīdzību sievietēm un jauniešiem darba atrašanās, nodrošināt romiem psihologa konsultācijas, lai veicinātu viņu līdzdalību izglītībā un profesionālajā apmācībā un lai noteiktu tās personiskās prasmes un spējas, kas ļautu uzlabot romu sociālo integrāciju darba tirgū, kā arī uzņemties starpniecības pienākumus starp apmācības/pārkvalifikācijas pakalpojumu sniedzējiem un darba devējiem, no vienas puses, un romu sievietēm/romu tautības cilvēkiem, no otras puses, un stimulēt romu sieviešu un meiteņu izglītības procesu, piešķirot subsīdijas un stipendijas, tomēr vienlaikus ievērojot vienlīdzīgu iespēju principu, ņemot vērā faktu, ka meitenes stājas laulībā agrākā vecumā nekā zēni;
30. aicina dalībvalstis izmantot pasākumus, lai pievērstu īpašu uzmanību tām romu sievietēm, kuras dzīvo ārkārtīgi sliktos sociālekonomiskos apstākļos, un vienlaikus arī pievērsties riska grupām, novēršot grimšanu nabadzībā un risinot ar to saistītus jautājumus;
31. aicina dalībvalstis palielināt nomadiem un romiem paredzēto programmu skaitu, paplašināt saņēmēju loku un padarīt tās redzamākas, paredzot konkrētu atbalstu nomadu un romu organizācijām, lai veicinātu sieviešu ietekmes palielināšanos un struktūrfondu līdzekļu pieejamību NVO;
32. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot finanšu mehānismus, lai atbalstītu pilsoniskās sabiedrības un kopienu īstenoto uzraudzību romu un nomadu sieviešu sociālās integrācijas politikas, iniciatīvu un projektu jomā;
33. aicina Komisiju un dalībvalstis ES romu integrācijas procesā par mērķi noteikt bērnu nabadzības izskaušanu, ietvert sociālās integrācijas pasākumos bērna tiesības, uzraudzīt progresu, ņemot vērā bērnu nabadzības aspektu, un noteikt un izstrādāt prioritārus pasākumus šajā jomā;
34. uzsver, ka atstumtība ir jānovērš jau no bērnības; uzskata, ka, lai izbeigtu nabadzības pārņemšanu no vienas paaudzes uz citu, ir svarīgi pieņemt pieeju, kuras mērķauditorija būtu dažādas sieviešu paaudzes;
35. aicina dalībvalstis to stratēģijās attiecībā uz romu integrāciju ietvert īpaši pielāgotas programmas, lai aktīvi integrētu romu sievietes darba tirgū, nodrošinot romu sievietēm un meitenēm kvalitatīvu izglītības programmu pieejamību un darot pieejamu mūžizglītību, lai viņas apgūtu darba tirgū noderīgas iemaņas; aicina dalībvalstis visās prioritārajās jomās, kas ietvertas romu integrācijas stratēģijās, kā horizontālu mērķi iekļaut romu sieviešu spēju veidošanu un ietekmes palielināšanu, kā arī veicināt politiskās līdzdalības politiku, atbalstot romu sieviešu aktīvu līdzdalību politikā vietējā, valsts un Eiropas līmenī;
36. aicina dalībvalstis izstrādāt pozitīvas darbības pasākumus, lai romu sievietēm un vīriešiem atvieglotu darbvietu pieejamību valsts pārvaldes iestādēs;
37. aicina dalībvalstis izstrādāt konkrētus daudzbērnu ģimenēm (ar četriem vai vairāk bērniem) un ģimenēm, kurās bērnus audzina tikai viens no vecākiem, paredzētus pasākumus, kas atvieglo darba tirgus pieejamību, apsverot iespēju īstenot pielāgotus sociālās labklājības pasākumus, paplašinot bērna aprūpes iespējas un nodrošinot, ka romu bērni tiek integrēti vietējās skolās un bērnu aprūpes iestādēs un ka viņiem pilnībā un līdztiesīgi ir pieejama obligātā izglītība, tādējādi cīnoties pret sociālo atstumtību un izvairoties no geto veidošanas;
38. aicina dalībvalstis romu bērniem nodrošināt kvalitatīvu un pieņemamu bērnu aprūpes iestāžu un bērnu pirmsskolas izglītības iestāžu pakalpojumu vienlīdzīgu pieejamību, bērnu attīstības centru un vecāku atbalsta centru sniegto izglītības pakalpojumu pieejamību un no jauna ieviest Barselonas mērķus bērnu aprūpes jomā, un attīstīt pieejamus, pieņemamus un kvalitatīvus aprūpes pakalpojumus visā dzīves ciklā;
39. aicina dalībvalstis īstenot visus nepieciešamos pasākumus, lai novērstu darbinieču atlaišanu no darba grūtniecības vai bērna aprūpes periodā, un apsvērt jautājumu par bērnu audzināšanas laika iekļaušanu periodā, par kuru ir tiesības saņemt pensiju;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

40. aicina dalībvalstis izpētīt šķēršļus romu sieviešu pašnodarbinātībai, lai nodrošinātu iespēju pieejamā veidā, ātri un par pieņemamu cenu reģistrēt romu sieviešu uzņēmumus, un izveidot sistēmas, lai, pamatojoties uz vienkāršām un uzņēmējiem saprotamām administratīvām procedūrām, piešķirtu mikrokredītus mazo uzņēmumu dibināšanai un uzņēmējdarbības sākšanai, tostarp sniegtu tehnisko palīdzību un paredzētu atbalsta pasākumus un īpašas licences, kurās dažāda veida sezonas darbs un pagaidu darbs atzīts par algotu darbu, tādējādi sekmējot sociālā nodrošinājuma iemaksas; turklāt aicina dalībvalstis un vietējās iestādes izmantot Eiropas mikrofinansēšanas instrumentu nodarbinātībai un sociālajai integrācijai;
41. aicina dalībvalstis izstrādāt mērķtiecīgus un uz integrāciju orientētus pasākumus bezdarbnieku atbalsta jomā (nodrošinot pārkvalifikāciju, jaunas darbvietas un darbā iekārtošanu, izmantojot algas atbalsta, sociālā nodrošinājuma un nodokļu atvieglojumu sistēmu, u. c.), nevis gandrīz visu uzmanību veltīt pašreizējām sabiedriskā darba programmām;
42. prasa atbalstīt un veicināt romu integrāciju darba tirgū; secina, ka nodarbinātības dienestu pakalpojumu un pasākumu dažādošanai un profesionālās orientācijas procesu attīstībai būtu nepieciešami romu izcelsmes palīgdarbinieki un pakalpojumu koordinatori;
43. aicina Komisiju un dalībvalstis izglītības jomā izveidot īpašu darbaudzināšanas un atbalsta sistēmu, izmantojot kopienā pamatotu izglītību un sociālos pakalpojumus, kas paredzēti romu jauniešiem no agras bērnības līdz studenta vecuma sasniegšanai, īpašu uzmanību pievēršot dzimumu līdztiesības jautājumiem;
44. aicina dalībvalstis pilnībā izmantot iespējas, ko piedāvā struktūrfondi, jo īpaši Eiropas Sociālais fonds (ESF), lai uzlabotu romu situāciju izglītības un nodarbinātības jomā un nodrošinātu viņiem reālu sociālās integrācijas iespēju, kā arī mazinātu nemainīgi augstos nabadzības rādītājus; mudina dalībvalstis regulāri uzraudzīt progresu romu jauniešu, jo īpaši sieviešu, izglītības un apmācības jomā;
45. aicina dalībvalstis cīnīties pret stereotīpiem, lai novērstu šīs etniskās grupas nomelnošanu, kas mazina darba ņēmēju vēlmi nodarbināt romus, veicina diskriminējošu attieksmi valsts pārvaldes iestādēs un skolās un negatīvi ietekmē romu attiecības ar valsts pārvaldes iestādēm, kā arī iespējas atrast darbu;
46. atkārtoti uzsver, ka izglītības problēmas ir izteiktākas romu sievietēm, jo lasītprasmes un rakstītprasmes rādītāji romu sievietēm vidēji ir 68 %, savukārt vīriešiem — 81 %, un mācības pamatskolā sāk tikai 64 % romu meiteņu, turklāt šādas atšķirības var konstatēt arī attiecībā uz to skolēnu skaitu, kuri reģistrējas mācībām, lai iegūtu profesionālo kvalifikāciju; tomēr secina, ka šī statistika dalībvalstīs ir ļoti atšķirīga;
47. aicina dalībvalstis izstrādāt īpašas programmas, lai nodrošinātu, ka romu meitenes un jaunas sievietes turpina mācības pamatzglītības, vidējās izglītības un augstākās izglītības iegūšanai, kā arī īstenot īpašus pasākumus, kas paredzēti mātēm pusaudzēm un meitenēm, kas priekšlaicīgi pārtraukušas mācības skolā, lai jo īpaši atbalstītu mācību turpināšanu, subsidējot viņu iekļaušanu darba tirgū un nodrošinot ar darbu saistītu apmācību; turklāt aicina dalībvalstis un Komisiju ņemt vērā minētos pasākumus, koordinējot un novērtējot dalībvalstu stratēģijas attiecībā uz romu integrāciju;
48. aicina dalībvalstis izstrādāt diskriminācijas novēršanas stratēģijas, lai nepieļautu un nosodītu rasistisku attieksmi sabiedrisko pakalpojumu jomā un jo īpaši darba tirgū, nodrošinot romu sieviešu un vīriešu tiesību stingru ievērošanu darba tirgū;
49. aicina Komisiju un dalībvalstis ieguldīt līdzekļus tā dēvēto netradicionālo studentu piesaistīšanā, lai veicinātu viņu turpmāko izglītību, un sniegt atbalstu NVO un programmām, kuru mērķis ir veicināt netradicionālo studentu līdzdalību izglītības pieaugušo mācību programmās;
50. aicina dalībvalstis veicināt romu studentu sadarbības tīklus, uzlabot viņu solidaritāti, padarīt redzamākus veiksmes piemērus un novērst romu studentu nošķirtību;
51. aicina dalībvalstis iedrošināt romu ģimenes līdzdarboties skolu aktivitātēs, novērtēt tās skolas, kurās mācās romu bērni un jaunieši, un veikt visas nepieciešamās izmaiņas, lai nodrošinātu visiem vienlīdzīgu integrāciju un panākumus izglītības jomā; norāda, ka īpaši pasākumi būtu jāparedz romu meitenēm, balstoties uz akadēmiskajā vidē atzītiem veiksmīgiem pasākumiem;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

52. prasa Komisijai un dalībvalstīm piešķirt finanšu līdzekļus skolu, bērnudārzu un pirmsskolas izglītības iestāžu paplašināšanai, lai romu bērni varētu piedalīties nodarbībās kopā ar citiem bērniem, kas nav romi, un lai viņi savas etniskās izcelsmes dēļ netiktu diskriminēti un izstumti no izglītības sistēmas, nepieļaujot, ka skolotāji atsakās viņus mācīt;

53. aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest sociālajiem dienestiem un veselības aprūpes pakalpojumu sniedzējiem paredzētas regulāras apmācības programmas par dzimumu līdztiesības jautājumiem un kultūras īpatnībām;

54. uzsver, ka romu meiteņu izglītošana ļauj daudzējādi uzlabot romu dzīvi, turklāt tas ir arī izšķiroši svarīgs nosacījums, lai palielinātu romu sieviešu izredzes darba tirgū, atvieglotu darba tirgus pieejamību un nodrošinātu viņām ienākumu drošību — tas ir arī būtiski, lai novērstu nabadzību un sociālo atstumtību; turklāt secina, ka, uzlabojot skolotāju zināšanas par romu kultūru, ir iespējams mazināt atstumtību; tādēļ aicina dalībvalstis apkarot segregāciju, nodrošināt daudz iekļaujošāku un pieejamāku izglītību un kultūru atšķirībām atbilstīgas mācīšanas metodes, mācību darbā iesaistot romu izcelsmes palīgus un vecākus un vienlaikus prioritāti piešķirot tādu profesionālo iemaņu uzlabošanai, kas atbilst pieprasījumam darba tirgū;

55. aicina Komisiju un dalībvalstis pievērst uzmanību romu sievietēm kā īpašai mērķgrupai, kam paredzētas ar veselības aprūpi saistītas iniciatīvas, jo īpaši ņemot vērā tādas ar sieviešu hormonālo sistēmu un/vai nabadzību saistītas slimības kā osteoporozes, muskuļu un skeleta sistēmas problēmas un centrālās nervu sistēmas traucējumi; turklāt prasa, lai izmeklējumi krūšu un dzemdes kakla vēža noteikšanai un profilakses pasākumi, tostarp vakcīnas pret cilvēka papilomas vīrusu, būtu pilnībā pieejami un lai grūtnieču aprūpe tiktu sākta jau pirmajā grūtniecības trimestrī;

56. aicina dalībvalstis nodrošināt veselības aprūpes pakalpojumu pieejamību, iesaistot veselības aprūpes programmu un politikas izstrādē, īstenošanā un novērtēšanā galvenokārt romu sieviešu NVO, un nodrošināt, ka romu sievietēm un meitenēm ir iespējas pieņemt patstāvīgus lēmumus jautājumos, kas skar viņu dzimumdzīvi, veselību un grūtniecību, sekmējot ģimenes plānošanu un pilnīgi visu seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpes pakalpojumu un dzimumizglītības pieejamību, aizsargājot bērnus un jauniešus no seksuālās vardarbības un agrīnām laulībām, mazinot jaundzimušo un dzemdētāju mirstību un novēršot piespiedu sterilizācijas praksi;

57. aicina dalībvalstis atvieglot un sekmēt dzimumu ziņā līdzsvarotu romu kopienas pārstāvju līdzdalību slimību profilakses, ārstēšanas un pacientu aprūpes un atbalsta programmu izstrādē, īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā, kā arī stigmatizācijas un diskriminācijas mazināšanā veselības aprūpes sistēmā;

58. aicina dalībvalstis un vietējās un reģionālās iestādes izstrādāt un īstenot politiku, kas nodrošinātu visām romu sievietēm, pat atstumtāko kopienu pārstāvēm, piekļuvi primārajai, neatliekamajai un profilaktiskajai veselības aprūpei, un organizēt apmācības pasākumus veselības aprūpes jomā darba ņēmējiem, kuru mērķis ir aizspriedumu izskaušana pret romu tautības iedzīvotājiem;

59. aicina dalībvalstis izmeklēt un aizliegt tiešu vai netiešu diskrimināciju pret romu sievietēm gadījumos, kad viņas īsteno savas pamattiesības un vēlas saņemt sabiedriskos pakalpojumus, un saukt pie atbildības vainīgās personas, kā arī novērst jebkādu turpmāku diskrimināciju; uzsver, ka ir svarīgi īstenot izpratnes veicināšanas kampaņas, lai cīnītos pret diskrimināciju un izskaustu rasistiskus stereotipus pret romiem un jo īpaši pret romu sievietēm;

60. aicina Komisiju un dalībvalstis iekļaut romus un jo īpaši romu sievietes kā konkrētu mērķgrupu nākamā programmēšanas perioda darbības programmās un lauku attīstības programmās;

61. aicina Komisiju publicēt novērtējuma ziņojumu par Padomes Direktīvas 2000/43/EK īstenošanu katrā dalībvalstī; turklāt aicina Komisiju izstrādāt konkrētus ieteikumus katrai dalībvalstij, lai šajā direktīvā iekļautu arī dzimumu līdztiesības aspektu;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

62. aicina Padomi panākt vienošanos par Vienlīdzīgas attieksmes direktīvu saistībā ar vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no personas reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas, lai nodrošinātu, ka visi diskriminācijas iemesli un daudzējādā diskriminācija tiek atzīti par nelikumīgiem visās dzīves jomās; aicina arī visas ES iestādes nodrošināt, lai šajā direktīvā tiktu iekļauti noteikumi par krusteniskās diskriminācijas novēršanu;
63. aicina dalībvalstis risināt jautājumu par visa veida vardarbības pret sievietēm, piemēram, vardarbības ģimenē, seksuālās izmantošanas un sieviešu tirdzniecības, novēršanu, īpašu uzmanību pievēršot romu sievietēm, un atbalstīt cietušās personas, iekļaujot romu integrācijas valsts stratēģijā konkrētus mērķus romu sieviešu tirdzniecības izskaušanai un nodrošinot pienācīgus resursus attiecīgajiem valsts dienestiem un atbalstu pamatpalpojumu saņemšanai tādās jomās kā veselības aprūpe, nodarbinātība un izglītība; turklāt mudina Komisiju atbalstīt valdības un pilsoniskās sabiedrības iniciatīvas šo problēmu risināšanā, vienlaikus nodrošinot cietušo personu pamattiesības;
64. aicina dalībvalstis sadarboties ar romu sievietēm, lai izveidotu tādas romu sieviešu ietekmes palielināšanas stratēģijas, kurās tiek atzīta viņu krusteniskā identitāte, kā arī veicināt pasākumus, kuru mērķis ir cīnīties pret stereotipiem un kuri būtu paredzēti gan sievietēm un vīriešiem, gan meitenēm un zēniem;
65. norāda, ka vecāku norunātas laulības, bērnu laulības un piespiedu laulības ir joprojām izplatītas kā "tradicionāla prakse"; uzsver, ka šāda prakse ir cilvēktiesību pārkāpumi, kas ne tikai būtiski ietekmē romu meiteņu veselības stāvokli, palielinot sarežģījumu risku grūtniecības laikā un dzemdībās, bet arī pakļauj meitenes seksuālai izmantošanai un ekspluatācijai, kā arī liedz tām izmantot izglītības un nodarbinātības iespējas;
66. aicina dalībvalstis ratificēt un īstenot Eiropas Padomes Konvenciju par cīņu pret cilvēku tirdzniecību, kā arī pilnībā transponēt Direktīvas 2011/36/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību⁽¹⁾ noteikumus, jo īpaši cietušo apzināšanas, aizsardzības un atbalsta stiprināšanas jomā, un īpašu uzmanību veltot bērniem;
67. prasa dalībvalstīm un Komisijai nākt klajā ar Eiropas līmeņa risinājumiem par romu tautības iedzīvotāju problēmām, ņemot vērā viņu kā Eiropas pilsoņu brīvas pārvietošanās tiesības, un prasa dalībvalstīm sadarboties šīs etniskās grupas problēmu risināšanā;
68. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt informācijas un paraugprakses apmaiņu par romu sieviešu integrāciju visās sabiedrības jomās;
69. iesaka dalībvalstīm veikt vajadzīgos pasākumus, lai izbeigtu praksi, kas paredz jaunu romu sieviešu stāšanos vecāku norunātās laulībās un kas ir morāli pretēja viņu cilvēciskajai cieņai;
70. aicina dalībvalstis steidzami risināt gados vecāku romu sieviešu vajadzības, jo šīs sievietes ir viena no neaizsargātākajām sabiedrības grupām, kam vecumā nav atbilstošu ienākumu un kam ir jānodrošina veselības aprūpes un ilgtermiņa aprūpes pieejamība;
71. mudina Komisiju īstenot visaptverošu stratēģiju pret sievietēm vērstas vardarbības apkarošanai, kā to Parlaments ir pieprasījis vairākās savās rezolūcijās; aicina Komisiju izstrādāt nepieciešamos tiesību aktus, tostarp Eiropas direktīvu ar dzimumu saistītas vardarbības apkarošanai;
72. prasa attīstīt un veicināt romu valodu un kultūru, izveidot romu jautājumu risināšanas administratīvās struktūras, stiprināt romu politiku un tās īstenošanu, kā arī palielināt līdzdalību ar romu jautājumiem saistītajā starptautiskajā sadarbībā;
73. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0546

Attīstība un valsts izveide Dienvidsudānā**Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par starptautiskās sabiedrības centieniem saistībā ar attīstības un valsts izveides sekmēšanu Dienvidsudānā (2013/2090(INI))**

(2016/C 468/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2012. gada 13. jūnija rezolūciju par situāciju Sudānā un Dienvidsudānā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 5. jūlija rezolūciju par jaunattīstības valstīm sniegtā ES budžeta atbalsta nākotni ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 25. oktobra rezolūciju par Ceturto augsta līmeņa forumu par palīdzības efektivitāti ⁽³⁾,
- ņemot vērā savu 2008. gada 18. decembra rezolūciju par miera veidošanas un valsts izveides perspektīvām pēckonflikta situācijās ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Attīstības komitejas faktu vākšanas misiju Dienvidsudānā 2011. gada jūlijā,
- ņemot vērā ES vēlēšanu novērošanas misijas gala ziņojumu par Dienvidsudānas referendumu, kas notika no 2011. gada 9. līdz 15. janvārim ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts Kotonū 2000. gada 23. jūnijā ⁽⁶⁾, pirmoreiz grozīts Luksemburgā 2005. gada 25. jūnijā ⁽⁷⁾ un atkārtoti grozīts Vagadugu 2010. gada 22. jūnijā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētāju deklarāciju par situāciju Sudānā un Dienvidsudānā, kas izdota Horsensā, Dānijā, 2012. gada maijā ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā ES un tās dalībvalstu 2011. gada 9. jūlija deklarāciju par Dienvidsudānas Republikas neatkarību ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 22. jūlija secinājumus par Sudānu un Dienvidsudānu ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā komisāres K. Georgieva 2012. gada 5. jūlija paziņojumu par Sudānu un Dienvidsudānu ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Humānās palīdzības ģenerāldirektorāta humanitārās īstenošanas plānu Sudānai un Dienvidsudānai 2013. gadam un tā labojumu ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ OV C 332 E, 15.11.2013., 49. lpp.

⁽²⁾ OV C 33 E, 5.2.2013., 38. lpp.

⁽³⁾ OV C 131 E, 8.5.2013., 80. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 45 E, 23.2.2010., 74. lpp.

⁽⁵⁾ http://eeas.europa.eu/eueom/pdf/missions/final-report-eueom-referendum-south-sudan-2011_en.pdf.

⁽⁶⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 209, 11.8.2005., 27. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 287, 4.11.2010., 3. lpp.

⁽⁹⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2012_horsens/pdf/soudan_en.pdf.

⁽¹⁰⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/123591.pdf.

⁽¹¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/138254.pdf.

⁽¹²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-12-524_en.htm.

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/echo/files/funding/decisions/2013/HIPs/Sudan-SouthSudan_en.pdf.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- ņemot vērā Augstās pārstāves *Catherine Ashton* preses sekretāra 2013. gada 18. jūnija paziņojumu par nāvējošo uzbrukumu ANO Pārejas posma drošības spēku Abjejā (*UNISFA*) miera uzturētājam Dienvidkordofānā ⁽¹⁾, 2013. gada 1. maija paziņojumu par konfliktu Sudānas Dienvidkordofānas un Zilās Nilas pavalstīs ⁽²⁾ un 2013. gada 8. janvāra paziņojumu par pilsoniskās sabiedrības organizāciju neseno slēgšanu Sudānā ⁽³⁾,
- ņemot vērā paziņojumu, ko 2013. gada 25. jūlijā vietēji izdeva Eiropas Savienības delegācija, pēc tam, kad prezidents bija atlaidis visu Dienvidsudānas Republikas valdību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 10. aprīlī Dili pieņemto deklarāciju: “Jauns redzējums miera veidošanai un valsts veidošanai” ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā vienošanos par iesaistīšanos nestabilās valstīs, kas izklāstīta Ceturtajā augsta līmeņa forumā par atbalsta efektivitāti, kurš notika Busanā 2011. gada decembrī ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā ESAO 2011. gada ziņojumu “Starptautiskā iesaistīšanās nestabilās valstīs — Dienvidsudānas Republika” ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2011. gada Pasaulē attīstības ziņojumu “Konflikts, drošība un attīstība” ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības Augsta līmeņa īstenošanas darba grupas Sudānai un Dienvidsudānai ziņojumu, kas publicēts 2013. gada 31. jūlijā ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā ANO ģenerālsēkretāra preses sekretāra 2013. gada 8. marta paziņojumu par drošas demilitarizētas robežzonas izveidi starp Sudānu un Dienvidsudānu un apvienotā robežu pārbaudīšanas un pārraudzības mehānisma aktivizēšanu ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes 2013. gada 27. jūnijā pieņemto rezolūciju “Tehniskā palīdzība un spēju veidošana Dienvidsudānā cilvēktiesību jomā” (A/HRC/21/L.7/Rev.1);
- ņemot vērā 2011. gada 28. jūnijā parakstīto pamat nolīgumu par politiskajiem un drošības pasākumiem Zilās Nilas un Kordofānas pavalstīs ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā augstā cilvēktiesību komisāra ziņojumu secinājumus, kas izklāstīti Cilvēktiesību padomes 21. un 23. sesijā ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā nolīgumus, kas 2012. gada 27. septembrī Adisabebā noslēgti starp Sudānas Republiku un Dienvidsudānas Republiku ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā *Amnesty International* 2013. gada ziņojumu par cilvēktiesību situāciju Dienvidsudānā ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā organizācijas *Human Rights Watch* ziņojumu “Šis vecais vīrs mūs var pabarot, tu viņu precēsi” (“This old man can feed us, you will marry him”) ⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137507.pdf.

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/136969.pdf.

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/134590.pdf.

⁽⁴⁾ http://eeas.europa.eu/statements/local/local_statement_south_sudan_24072013_en.pdf.

⁽⁵⁾ http://timor-leste.gov.tl/wp-content/uploads/2010/04/Dili_Declaration_FINAL_12.04.20101.pdf.

⁽⁶⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/Final%20file.pdf>, 39. lpp.

⁽⁷⁾ <http://www.oecd.org/countries/southsudan/48697972.pdf>.

⁽⁸⁾ http://wdronline.worldbank.org/worldbank/a/c.html/world_development_report_2011/abstract/WB.978-0-8213-8439-8.abstract.

⁽⁹⁾ <http://appablog.wordpress.com/2013/07/31/report-of-the-african-union-high-level-implementation-panel-for-sudan-and-south-sudan/>.

⁽¹⁰⁾ <http://www.un.org/sg/statements/index.asp?nid=6644>.

⁽¹¹⁾ http://www.sudantribune.com/IMG/pdf/Two_Areas_Agreement.pdf.

⁽¹²⁾ http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session21/A-HRC-21-34_en.pdf.

http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session21/A.HRC.21.62_en.pdf http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session23/A-HRC-23-31_en.pdf.

⁽¹³⁾ <http://www.rssnegotiationteam.org/historic-september-27-peace-agreements.html>.

⁽¹⁴⁾ <http://www.amnesty.org/en/region/south-sudan/report-2013>.

⁽¹⁵⁾ <http://www.hrw.org/reports/2013/03/07/old-man-can-feed-us-you-will-marry-him-0>.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0380/2013),
- A. tā kā ANO 1996. (2011.) gada Drošības padomes rezolūcijā atzinīgi vērtēta Dienvidsudānas Republikas izveide 2011. gada 9. jūlijā un tā kā ANO Ģenerālā asambleja 2011. gada 14. jūlija balsojumā atzina Dienvidsudānu par dalībvalsti (A/RES/65/308);
- B. tā kā nedrošību, nepietiekamu attīstību un vāju pārvaldību teritorijā no Sāhelas līdz Āfrikas ragam var novērst tikai ar visaptverošu pieeju;
- C. tā kā jaunizveidotā Dienvidsudāna ir arī viena no nabadzīgākajām valstīm pasaulē, jo 50 % tās iedzīvotāju dzīvo zem iztikas līmeņa minimuma; tā kā, radusies pēc kara un izvietota nestabilā reģionā, tā var pārtraukt pastāvēt, ja starptautiskā sabiedrībā un vietējās iesaistītās puses nesadarbosies kopīgas stratēģijas izstrādē, lai pārvērstu Dienvidsudānu par demokrātisku un iekļaujošu valsti;
- D. tā kā ir veikti paskumi drošības sektora reformas (DSR) jomā, piemēram, Dienvidsudānas Valsts policijas (SSNPS), Nacionālās drošības un atbrūošanās padomes (NSDC) un Demobilizācijas un reintegrācijas padomes (DRC) izveide;
- E. tā kā jaunās Dienvidsudānas valsts labklājību un dzīvotspēju lielā mērā nosaka konstruktīvas un mierīgas attiecības ar visām kaimiņvalstīm, jo īpaši ar Sudānas Republiku, un abu minēto valstu spējas novērst savstarpējās nesaskaņas un vienoties par dzīvotspējīgu risinājumu īstenošanu, jo īpaši attiecībā uz konfliktiem par robežu, ar naftu saistītajiem ieņēmumiem, Abjejas galīgo statusu, valsts parādu un pilsonību;
- F. tā kā valsts veidošanā un nestabilitātes pārvarēšanā ir nepieciešama ilgtermiņa perspektīva, kā arī spēcīga, paredzama un stabila starptautiskās kopienas iesaistīšanās;
- G. tā kā, lai arī jaunā valsts saskaras ar daudzām ievērojamām grūtībām, Dienvidsudāna kopš Vispārējā miera nolīguma ieviešanas 2005. gadā ir veikusi vērā ņemamu progresu attiecībā uz galvenajiem attīstības rādītājiem, tostarp seškārtīgi ir pieaudzis pamatskolā uzņemto bērnu skaits, par 25 % ir samazinājusies zīdaiņu mirstība un ir izveidotas galvenās valsts iestādes federālā un valsts līmenī;
- H. tā kā bērni ir nedrošības un Dienvidsudānu skarošo konfliktu pirmie upuri; tā kā pret bērniem un sievietēm tiek īstenota seksuālā vardarbība un tā kā bērni tiek iesaistīti bruņotās grupās;
- I. tā kā demokrātiskās pārveides joma ir paplašināta, iesaistot aizvien vairāk sieviešu konfliktu risināšanas procesā un politisku lēmumu pieņemšanā;
- J. tā kā Dienvidsudānas atkarība no naftas ražošanas, kas aptver aptuveni 88 % no valsts ieņēmumiem, ir palielinājusies un Dienvidsudāna pašlaik ir pilnībā saistīta ar Sudānas Republikas eksportu; tā kā šī pārmērīgā atkarība apdraud valsts ekonomiku un arī ir līdzeklis, ar ko tiek izdarīts spiediens uz šo jauno valsti, un tā kā tā izraisa papildu spiedi, proti konfliktus ar Sudānu vai starpetniskus konfliktus, kā tās ir noticis pēdējo divu gadu laikā; tā kā Dienvidsudāna ar kaimiņvalstīm — Keniju, Etiopiju un Džibutiju — ir noslēgusi līgumus nolūkā pētīt iespējas izveidot divus jaunus cauruļvadus, kas savienotu tās naftas atradnes ar Adenas līci un Indijas okeānu;
- K. tā kā Dienvidsudānas valdība vairāk nekā gadu bija pārtraukusi naftas ieguvu, kā arī slēdza cauruļvadus Sudānā, liedzot Dienvidsudānai piekļuvi tās galvenajiem ieņēmumu avotiem un izraisot valstī dziļu budžeta krīzi, pēc kuras joprojām turpinās pastiprinātas taupības periods;
- L. tā kā 2013. gada Resursu pārvaldības indeksā, vienlaikus atzīstot "vērienīgu tiesisko regulējumu, kas izstrādāts, lai veicinātu paredzamu naftas nozares pārvaldību", Dienvidsudāna ieņem 50. vietu 58 valstu sarakstā, jo Dienvidsudānas iestādes nav sniegušas informāciju par nozari un nav izveidojušas pienācīgus pārraudzības un revīzijas mehānismus;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- M. tā kā starptautiskā sabiedrība ir sniegusi ievērojamu politisko un materiālo atbalstu Dienvidsudānas neatkarībai un dzīvotspējai, kā arī tās ekonomiskajai un sociālajai attīstībai un tā kā ES šajā ziņā ir bijusi ļoti labvēlīga ietekme; tā kā ES un tās dalībvalstis saistībā ar Dienvidsudānas neatkarību apņēmas veidot ciešu ilgtermiņa partnerību ar Dienvidsudānas Republiku un tās iedzīvotājiem;
- N. tā kā 2011. gada 23. maijā Padome apstiprināja finanšu paketi Dienvidsudānai EUR 200 miljonu apmērā, lai nodrošinātu finansējumu ES ieguldījumam Apvienotajā valsts stratēģijas dokumentā (atbildes stratēģija) Dienvidsudānai laikposmam no 2011. līdz 2013. gadam;
- O. tā kā starptautiskā kopiena un starptautiskās humānās palīdzības organizācijas ir ļoti labi reaģējušas uz vajadzību mazināt cilvēku ciešanas reģionā, kaut gan nemiernieku grupas un Sudānas valdība tās dažos reģionos neielaiž, un ES šajā nolūkā ir sniegusi un joprojām sniedz ievērojamus humānās palīdzības apjomus, tostarp EUR 110 miljonus 2012. gadā vien;
- P. tā kā ilgtermiņa attīstības un valsts izveides sekmēšanas iespējas Dienvidsudānā ir nesaraucjami saistītas ar savstarpēju reģionālo atkarību Āfrikas ragā, jo īpaši drošības jautājuma risināšanā ar kaimiņvalsti Sudānu (tostarp arī Dārfūras, Kordofānas un Zilās Nīlas reģioniem), un ar ieguldījumu ekonomikas integrācijā kopā ar citiem reģionālajiem partneriem;
- Q. tā kā Dienvidsudāna ir viena no pirmajām valstīm, kurā ir izmantota kopīga plānošana starp Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD), Komisiju un ES dalībvalstīm saskaņā ar Dienvidsudānas Attīstības plānu, veidojot vienotu ES valsts stratēģijas dokumentu, kas apstiprināts 2011. gada decembrī un ietver attīstības palīdzības līdzekļus EUR 830 miljonu apmērā;
- R. tā kā Dienvidsudāna vēl nav pievienojusies Kotonū nolīgumam, jo Dienvidsudānas valdība pauž bažas par to, ka tas varētu ietekmēt tās attiecības ar Sudānas Republiku; tā kā pievienošanās Kotonū nolīgumam Dienvidsudānai neradītu pienākumu nekavējoties pievienoties Romas Starptautiskās Krimināltiesas Statūtiem; tā kā Dienvidsudānas kavēšanās pievienoties Kotonū nolīgumam rada sarežģījumus ES palīdzības plānošanā laikposmam no 2014. gada saskaņā ar 11. Eiropas Attīstības fondu un tā kā šā iemesla dēļ Dienvidsudāna varētu zaudēt ne tikai valsts piešķirumus, bet arī reģionālo fondu līdzekļus un ievērojamus Eiropas Investīciju bankas (EIB) resursus, kuri uzlabotu tās infrastruktūru un reģionālo ekonomisko integrāciju; tā kā ar Kotonū nolīguma ratifikāciju Dienvidsudāna varētu arī palielināt savas spējas piesaistīt ieguldījumus no Eiropas privātā sektora; tā kā arī papildu finanšu mehānismi, kuriem Dienvidsudāna varētu piekļūt pēc pievienošanās Kotonū nolīgumam, varētu palīdzēt īstenot Adisabebas nolīgumu;
- S. tā kā Padome 2010. gada augustā iecēla *Rosalind Marsden* par Eiropas Savienības īpašo pārstāvi (ESĪP) Sudānā un pēc tam paplašināja viņas pilnvaras un pagarināja to termiņu, taču 2013. gada jūnijā piekrita tikai četru mēnešu pagarinājumam līdz 2013. gada 31. oktobrim, lai šos uzdevumus iekļautu ESĪP Āfrikas ragā pilnvarās, neskatoties uz viņas izcilo darbu un nozīmīgo lomu dažādo ES rīku un ietekmes izmantošanā reģiona attīstības veicināšanai; tā kā, ja ES nebūs īpašā pārstāvja Sudānā/Dienvidsudānā, tās ietekme starptautiskajās sarunās un centienos būs ļoti neliela;
- T. tā kā Eiropas Savienība ir sniegusi palīdzību Āfrikas Savienības Augsta līmeņa darba grupai, kuru vada bijušais Dienvidāfrikas prezidents *Thabo Mbeki*, kā arī palīdzību ANO misijām, jo īpaši ANO sagatavošanas misijai Sudānā (UNMIS), ANO misijai Dienvidsudānā (UNMISS), ĀS un ANO kopīgajai misijai Dārfūrā (UNAMID) un ANO drošības pagaidu spēkiem Abejā (*UNISFA*);
- U. tā kā Ceturtajā augsta līmeņa forumā par atbalsta efektivitāti, kas notika Busanā 2011. gada decembrī, G7+ valstu grupa (tostarp Dienvidsudāna) un Starptautiskais dialogs par miera veidošanu un valsts veidošanu (IDPS) formulēja Jauno vienošanos par iesaistīšanos nestabilās valstīs, ko apstiprināja ES un 36 citas valstis;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- V. tā kā 2013. gada aprīlī Vašingtonā notika ekonomisko partnerattiecību forums, kurā tika paziņots, ka ir jāizveido jauns koncentrētais līgums (*new deal compact*), lai noteiktu starptautiskās kopienas iesaistīšanās saistības nolūkā sniegt atbalstu Dienvidsudānas attīstībai;
- W. tā kā ārēji centieni attiecībā uz valsts veidošanu un attīstību var būt veiksmīgi tikai tad, ja Dienvidsudānas vadība apņemsies un spēs izstrādāt saprotamu, atbilstošu un iekļaujošu pārvaldību un pārvarēs īstermiņa vai atsevišķu grupu intereses; tā kā Dienvidsudāna vēl nav iekļauta lielākajā daļā pārvaldības rādītāju un pieejamie kvantitatīvie dati par korupciju valstī joprojām ir ļoti nepilnīgi; tā kā starptautiskā kopiena gan privātā, gan publiskā aspektā nav iecietīga pret korupciju un tādēļ ir jānodrošina, ka atbalsta sniegšana vai veiktie ieguldījumi neizraisa vai neveicina kaitējošu praksi;
- X. tā kā trūkst sociālā nodrošinājuma tīkla un piekļuve pakalpojumiem, piemēram, veselības aprūpei, elektroenerģijai un ūdenim, joprojām ir ārkārtīgi ierobežota; tā kā saskaņā ar vairākām aplēsēm tikai trešajai daļai iedzīvotāju ir pieejams tīrs ūdens un tā kā ūdens piekļuves jautājumi ir izraisījuši kopienu konfliktus;
- Y. tā kā sievietes un meitenes Dienvidsudānā sastopas ar visaugstāko māšu mirstības līmeni pasaulē un viena no septiņām sievietēm Dienvidsudānā mirst dzemdībās vai uzreiz pēc tām ⁽¹⁾; tā kā vislielākie māšu mirstības cēloņi ir saistīti ar infekciju un/vai asiņošanu un Dienvidsudānā nopietni trūkst pamata medicīniskā aprīkojuma, kvalificētu māsu un vecmāšu;
- Z. tā kā dati liecina, ka Dienvidsudānā 48 % meiteņu vecumā no 15 līdz 19 gadiem ir spiestas laulāties un saskaņā ar pieejamo informāciju piespiedu kārtā ir tikušas laulātas divpadsmitgadīgas meitenes, kas tieši ietekmē meiteņu uzņemšanu skolās — tikai 39 % pamatskolas skolēnu un 30 % vidusskolas skolēnu ir meitenes;
- AA. tā kā viedoklis, ka sievietes ir tēva vai vīra īpašums, ir nostiprinājies Dienvidsudānā pastāvošajā līgavas pūra sistēmā;
- AB. tā kā vardarbību ģimenē visā Dienvidsudānā uzskata par iesakņojušos sociālo normu un 82 % sieviešu un 81 % vīriešu uzskata, ka sievietēm būtu jāpacieš vardarbība ģimenē un viņas nedrīkst to izpaust nevienam ārpus ģimenes loka ⁽²⁾;
- AC. tā kā aplēstais analfabētisma līmenis pārsniedz 80 % iedzīvotāju (augstākais rādītājs pasaulē sievietēm) un meiteņu izglītības pieejamības līmenis ir viens no zemākajiem pasaulē, jo tikai 25 % no skolā reģistrētajiem bērniem ir meitenes; tā kā trūkst skolotāju;
- AD. tā kā trūkst skolotāju un ir ārkārtīgi liela nepieciešamība pēc profesionālajās skolās sagatavotiem speciālistiem un izglītības iestādēm, kas vajadzīgas kvalificēta darbaspēka apmācībai;
- AE. tā kā, ņemot vērā valsts aramzemes platību ievērojamu paplašināšanos, lauksaimniecības nozarei ne vien ļoti liels izdevīgu tirdzniecības perspektīvu un nodarbinātības iespēju kopienā potenciāls, bet Dienvidsudāna arī varētu palīdzēt apmierināt savas un laika gaitā arī tās kaimiņvalstu vajadzības pēc pārtikas;
- AF. tā kā sievietes var būtiski samazināt nenodrošinātību ar pārtiku un uzturu un palīdzēt palielināt lauksaimniecības ražīgumu;
- AG. tā kā Dienvidsudānā tikpat kā nav pastāvīgas ceļu satiksmes, dzelzceļa vai iekšzemes ūdensceļu infrastruktūras; tā kā šādas infrastruktūras izstrāde ir nepieciešama valsts ekonomiskajai attīstībai un tirdzniecībai, lai nodrošinātu piekļuvi tirgiem un radītu darbavietas;

⁽¹⁾ Humānā palīdzība: jaunumi un analīze; ziņojums "Sieviešu drošība Dienvidsudānā", 2012. gads.

⁽²⁾ *Conflict and Health*, 2013. gada marts

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- AH. tā kā tiek lēsts, ka Dienvidsudānā kopš pilsoņu kara joprojām ir atrodami vairāki miljoni kājnieku mīnu un nesprāgušu munīcijas;
- AI. tā kā iekšējā drošība joprojām ir viena no nozīmīgākajām Dienvidsudānas problēmām, jo atsevišķi zemas intensitātes konflikti izraisa sarežģītu humanitāro stāvokli; tā kā atkārtoti ir ziņots par Dienvidsudānas drošības spēku veiktajiem pārkāpumiem, tostarp par nāves soda izpildes gadījumiem bez tiesas sprieduma, izvarošanas gadījumiem un spīdzināšanu civilpersonu atbrūošanas kampaņu laikā; tā kā pēc 2005. gada centieni demobilizācijas, atbrūošanas un reintegrācijas jomā ir apstājušies un tā kā trūkst pieņemamas pensionēšanās shēmas veterāniem;
- AJ. tā kā iedzīvotāji sastopas ar nopietnu pārtikas nepietiekamības apdraudējumu, kas šogad ir skāris 4,1 % Dienvidsudānas iedzīvotāju; tā kā piekļuve veselības aprūpes pakalpojumiem ir ļoti ierobežota, trūkst medicīnas personāla un materiālu, vajadzības pēc humānās palīdzības ietekmē iedzīvotājus, kas pārcēlušies konfliktu dēļ; tā kā bērnu līdz 5 gadu vecumam un māšu mirstības līmenis ir visaugstākais pasaulē;
- AK. tā kā 2013. gadā organizācijas “Žurnālisti bez robežām” veidotajā pasaules preses brīvības indeksā Dienvidsudānas pozīcija tika pazemināta par 12 vietām, no 180 indeksā iekļautajām valstīm ierindojot to 124. vietā;
- AL. tā kā ilglaicīgi dzīvotspējīgu stabilitāti Āfrikas ragā var panākt vienīgi ar spēcīgām iestādēm, pienācīgu pilsoniskās sabiedrības ietekmi un iesaistīšanu, tiesiskumu un cilvēktiesību, jo īpaši vārda brīvības, ievērošanu, kā arī ar stabilām visas sabiedrības ekonomiskām perspektīvām; tā kā tiek ziņots, ka Sudānas un Dienvidsudānas atdalīšanās ir izraisījusi reliģiski motivētu konfliktu, tā kā no Sudānas uz Dienvidsudānu, kuru pamatā apdzīvo kristieši, ir devies noteikts skaits bēgļu; tā kā tiek lēsts, ka no Sudānas uz Dienvidsudānu pārvietojušos bēgļu skaits 2013. gada jūnijā sasniedza 263 000⁽¹⁾,
- AM. tā kā žurnālistiem bieži ir izteikti draudi un viņi bieži ir arestēti un aizturēti bez apsūdzības izvirzīšanas; tā kā ir saņemti ziņojumi par to, ka drošības spēki aizskar un nelikumīgi aiztur žurnālistus; tā kā Dienvidsudānas iestādes nav veikušas tūlītējas, efektīvas un taisnīgas izmeklēšanas saistībā ar uzbrukumiem žurnālistiem vai tādiem gadījumiem kā, piemēram, valdības kritizētāja un žurnālista *Isaiah Abraham* nogalināšana;
- AN. tā kā tiesu sistēmas trūkumi izraisa smagus cilvēktiesību pārkāpumus; tā kā juridiskajās profesijās strādājošajiem noteikti ir nepieciešama specializēta apmācība cilvēktiesību jomā; tā kā, lai risinātu jautājumu par nesodāmību, ir nepieciešams sniegt vairāk zināšanu par galvenajiem cilvēktiesību instrumentiem, kas veicinās to piemērošanu; tā kā krimināltiesību sistēmā nav paredzēta gandrīz nekāda juridiskā palīdzība;
- AO. tā kā Dienvidsudānas oficiālā valoda ir angļu valoda, taču tā nav plaši izplatīta, un tā kā lielākā daļa Dienvidsudānas iedzīvotāju ir analfabēti; tā kā angļu valoda dominē sabiedriskajos pakalpojumos un tiesību sistēmā, privātā sektora uzņēmumos un valsts galvenajos plašsaziņas līdzekļu uzņēmumos; tā kā Dienvidsudānā kopumā ir vairāk nekā 60 valodu un dialektu, kuros runā dažādas etniskās kopienas, kas to veido; tā kā valoda ir būtisks nacionālās kohēzijas faktors un tādēļ ir svarīga atbilstīga valodas politika;
- AP. tā kā Dienvidsudāna turpinās piemērot nāvessodu, ja vien valsts konstitūcijā netiks veikti attiecīgi grozījumi;
- AQ. tā kā bērnu laulību augstā izplatība, gandrīz pusei no visām Dienvidsudānas meitenēm vecumā no 15 līdz 19 gadiem esot laulībā, rada vidi, kurā pieaug viņu neaizsargātība pret fizisku, seksuālu, psiholoģisku un ekonomisku izmantošanu,

⁽¹⁾ ANO Bēgļu jautājumu aģentūra, “KAP Dienvidsudānai, 2013. gada pusgada pārskats”.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

AR. tā kā vienlīdzīga sieviešu līdzdalība publiskajā sektorā ir daļa no konstitucionālajām tiesībām un tā tiek atbalstīta ar obligāti noteikto 25 % kvotu; tā kā, neskatoties uz Dienvidsudānas valdības apņemšanos palielināt sieviešu iesaisti publiskajā sektorā, pašlaik šajā jomā ir panākts tikai neliels progress; tā kā efektīva Dienvidsudānas sieviešu iesaiste miera veidošanā, pārvaldībā un ekonomiskajā attīstībā var palīdzēt nostiprināt mieru un drošību valstī,

1. atzinīgi vērtē jaunākos signālus par spriedzes mazināšanos starp Dienvidsudānas un Sudānas Republikas valdībām, kas pausti 2013. gada septembra sākumā Dienvidsudānas prezidenta vizītes laikā Sudānas Republikā, un abu pušu labas gribas izteikumus šajā sakarībā; uzsver, ka abu valstu ekonomiskā un sociālā attīstība lielā mērā ir atkarīga no to mierīgām savstarpējām attiecībām un sadarbības;

2. aicina abu valstu valdības un starptautisko sabiedrību turpināt un pastiprināt centienus atrisināt atklātos jautājumus, kas nav tikuši atrisināti pēc 2005. gada Vispārējā miera nolīguma darbības termiņa beigām un 2011. gada jūlijā pasludinātās Dienvidsudānas neatkarības un joprojām kavē labas kaimiņattiecības, un aicina pilnībā atturēties un draudu un militāra spēka izmantošanas, kā arī no atbalsta sniegšanas nelikumīgiem bruņotajiem spēkiem reģionā;

3. mudina Dienvidsudānas iestādes ievērot ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 2109, nodrošināt tiesiskumu, pildīt pienākumu aizsargāt savus civiliedzīvotājus un ievērot iedzīvotāju pamattiesības; tāpat aicina Dienvidsudānas iestādes palielināt centienus, lai novērstu vardarbīgās masveida ganāmpulku zādzības, kuras parasti notiek valsts lauku rajonos;

4. pauž nožēlu, ka Āfrikas Savienības ieteikums Hartūmas un Džūbas valdībām 2013. gada oktobrī rīkot referendumu par strīdīgo reģionu Abjeju nav ticis izpildīts; aicina Dienvidsudānas iestādes nodrošināt, ka misērijas klejotāju cilts pārstāvji var piedalīties referendumā, jo citādi Hartūma iebilst pret referendumu rīkošanu; atzinīgi vērtē Dienvidsudānas iestāžu paziņojumu, kurā atgādina, ka misērijas ciltij vienmēr ir bijusi brīva piekļuve Abjejas ūdenim un ganībām un ka viņi arī nākotnē baudīs šīs tiesības;

5. ierosina Sudānas un Dienvidsudānas valdībām kā pēdējo iespēju apsvērt vēršanos Starptautiskajā Tiesā, lai juridiski un mierīgā ceļā noregulētu nesēnās problēmas saistībā ar Sudānas un Dienvidsudānas robežu;

6. mudina Sudānas Republiku un Dienvidsudānas Republiku pilnībā ievērot 2012. gada septembrī parakstītos Adisabebas nolīgumus;

7. atkārtoti pauž atbalstu Eiropas Savienības reģionālajai iesaistei saskaņā ar ES stratēģisko sistēmu Āfrikas ragam un visaptverošo pieeju Sudānai un Dienvidsudānai; tāpat norāda uz Sāhelas reģiona ģeogrāfisko pārklāšanos un uz tā savstarpēji saistītajām politiskajām, ekonomiskajām un sociālajām problēmām; tādēļ aicina Eiropas Savienību efektīvāk saskaņot tās stratēģiju plašāka reģiona kontekstā, jo īpaši sasaistot ES stratēģiskās sistēmas Āfrikas ragam mērķus un piemērošanas jomu ar ES stratēģiju Sāhelas drošībai un attīstībai; mudina abās stratēģijās ciešā mijiedarbībā ņemt vērā cilvēktiesības; tāpat aicina šā reģiona aktuālo problēmu risināšanā papildus Eiropas Savienības īpašajam pārstāvim (ESĪP) Āfrikas ragā iesaistīt arī ESĪP Sāhelas reģionā un cilvēktiesību jautājumus, kā arī pilnībā iesaistīties dialogā ar reģionālajiem partneriem sadarbības un attīstības uzlabošanai;

8. atzīst un pilnībā atbalsta Eiropas Savienības īpašā pārstāvja Sudānā un Dienvidsudānā un citu ES partneru labvēlīgos starpniecības darbus; aicina ES iestādes un dalībvalstis saglabāt vai attiecīgi izveidot konstruktīvu dialogu ar abām valstīm, kā arī veicināt patiesu visaptveroša nacionālā dialoga procesu Sudānas un Dienvidsudānas iedzīvotāju nākotnei;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

9. mudina Sudānas un Dienvidsudānas iestādes pilnībā īstenot Vispārējo miera nolīgumu (VMN), kurā ietverts aicinājums abām valstīm risināt jautājumus, kas skar varas sadalījumu, pilsonību, ieņēmumus no naftas eksporta un parādaisitību sadali; uzsver — neskatoties uz būtiskajām Hartūmas un Džūbas valdību nesaskaņām, jo īpaši strīdīgajā jautājumā par Abjejas referendumu, kuram bija jānotiek 2013. gada oktobrī, ir manāmas pozitīvas abu pušu sadarbības iezīmes, piemēram, iniciatīva atļaut robežšķērsošanu kā sagatavošanās pasākumu tirdzniecības nolīguma noslēgšanai starp abām valstīm; atzinīgi vērtē Āfrikas Savienības panākumus, sarīkojot Sudānas un Dienvidsudānas prezidentu tikšanos, lai sekmētu sadarbības nolīgumu īstenošanu; aicina Sudānu un Dienvidsudānu atsākt sarunas par naftas piegādi valsts ziemeļu reģionam;

10. aicina Dienvidsudānu un Sudānu vislabākajā iespējamā veidā izmantot bagātību un iespējas, ko abām valstīm sniedz reģiona naftas resursi, un panākt savstarpēju vienošanos neatrisinātajā jautājumā par pārejas pasākumiem ekonomikas jomā;

11. uzsver, cik nozīmīgs ir 2012. gada 27. septembrī Adisabebā parakstītais Sudānas un Dienvidsudānas sadarbības nolīgums, kurā iekļauti nozaru nolīgumi; tomēr pauž bažas par Sudānas valdības vienpusēju paziņojumu pārtraukt naftas eksportu no Dienvidsudānas un iesaldēt visus nozaru nolīgumus, jo šāda rīcība kaitēs abu valstu ekonomikai un pastiprinās saspīlējumu reģionā; prasa abām valdībām sadarboties ar Āfrikas Savienības Augsta līmeņa īstenošanas darba grupu, lai atsāktu īstenot sadarbības nolīgumu, pārtrauktu atbalstīt bruņotas nemiernieku grupas, pilnībā ievērotu nolīgumu par drošu, demilitarizētu pierobežas joslu, ko pārrauga ANO Pārejas posma drošības spēki ar pagarinātām pilnvarām Abvejā, un sagatavotos referendumam par Abjejas turpmāko statusu;

12. aicina visas Dienvidsudānas grupas un partijas izstrādāt kopīgu redzējumu savai valstij un tās mierīgai, veiksmīgai un vienlīdzīgai attīstībai; iesaka Dienvidsudānas valdībai apsvērt iekļaujošas valsts mēroga diskusijas uzsākšanu, lai izbeigtu starptautiskos konfliktus, kā arī apsvērt miermīlīgu attiecību nodibināšanu;

13. uzsver, ka ir būtiski apliecināt Dienvidsudānas iedzīvotājiem viņu jaunās, demokrātiskās valsts vērtību un efektivitāti, cita starpā izveidojot stabilu valdību, kuras darbība nebalstās uz patvaļīgiem prezidenta dekrētiem un kura nodrošina izpildvaras, likumdevējvaras un tiesu varas nošķiršanu, kā arī ievērojot cilvēktiesības un plašsaziņas līdzekļu brīvību, novēršot un apkarojot korupciju un nodrošinot sabiedriskos pakalpojumus un infrastruktūru arī lauku teritorijās ārpus Džūbas; pauž nožēlu par korupcijas ietekmi uz šo jauno valsti un aicina starptautisko līdzekļu devēju sabiedrību un ES rūpīgi izvērtēt Dienvidsudānas spēju risināt korupcijas problēmas; turklāt aicina Dienvidsudānu palielināt centienus korupcijas apkarošanā, cita starpā prezidenta S. Kiir iniciatīvas pret augstākajām amatpersonām, vienlaikus mudinot valdību turpināt attīstības plāna īstenošanu, iekļaujot tajā arī ekonomikas diversifikāciju, lai novērstu atkarību no naftas eksporta;

14. mudina Dienvidsudānu ratificēt Kotonū nolīgumu starp ES un ĀKK valstīm, lai ES varētu īstenot savu ilgtermiņa apņemšanos Dienvidsudānas attīstības jomā, un uzsver, ka pēc Dienvidsudānas pievienošanās nolīgumam nekādā veidā nevajadzētu tikt ietekmētai samierināšanai un konstruktīvām attiecībām ar Sudānas Republiku, kura faktiski ir ieinteresēta veiksmīgā visu tās kaimiņvalstu attīstībā;

15. aicina Dienvidsudānu pēc iespējas ātrāk ratificēt starptautiskās konvencijas, kas aizsargā cilvēktiesības;

16. aicina galvenos starptautiskos partnerus, jo īpaši ES dalībvalstis, Komisiju un EĀDD saglabāt savu apņemšanos par attīstību, valsts veidošanu un cilvēku drošību visiem Dienvidsudānas iedzīvotājiem; uzsver — lai nodrošinātu ilgtspējīgas valsts veidošanu, miera veidošanu, tostarp tās darbības, kas attiecas uz pagātnes pieņemšanu, ir jāsaista ar valsts veidošanas centieniem; atbalsta ES iesaistīšanos kā vienam no galvenajiem partneriem Jaunās vienošanās (*New Deal*) kontekstā, izmantojot Valsts veidošanas paktu;

17. aicina galvenos starptautiskos partnerus, jo īpaši ES dalībvalstis, Komisiju un EĀDD saglabāt savu apņemšanos saistībā ar attīstību, valsts veidošanu un cilvēku drošību visiem Dienvidsudānas iedzīvotājiem; atbalsta ES iesaistīšanos kā vienam no galvenajiem partneriem Jaunās vienošanās kontekstā, izmantojot Valsts veidošanas paktu;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

18. uzsver Eiropas Savienības nozīmi, sadarbojoties ar daudzpusējiem partneriem un līdzekļu devējiem, lai atbalstītu Dienvidsudānas virzību uz demokrātiju; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Eiropas Savienības finanšu atbalstu (USD 4,9 miljoni) Starptautiskajai Migrācijas organizācijai, kas veicinās dialogu un saziņu starp dažādām ciltīm un kļaniem par to, kā izmantot ierobežotus resursus (ūdeni, ganības), pieaugot vardarbībai starp kopienām; atzinīgi vērtē Apvienoto Nāciju Organizācijas Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas (*Unesco*) darbu, lai saglabātu vēsturiskos arhīvus kā nozīmīgu instrumentu Dienvidsudānai tās nācijas veidošanas procesā; ņemot vērā pieaugošo starptautiskās sabiedrības jutīgumu attiecībā uz ķīmiskajiem ieročiem, aicina Dienvidsudānas valdību pēc iespējas drīzāk parakstīt un ratificēt Konvenciju par ķīmisko ieroču izstrādes, izgatavošanas, uzkrāšanas un izmantošanas aizliegumu un iznīcināšanu, kā arī citus ieroču kontroles un atbrūošanās līgumus, tostarp, lai novērstu kājnietu ieroču un vieglo ieroču nelegālu un nekontrolētu plūsmu;

19. atgādina, ka attiecībā uz visiem budžeta atbalsta veidiem jaunattīstības valstīm ir nepieciešami atbilstoši riska pārvaldības rīki, budžeta atbalstam ir jāpapildina citi palīdzības mehānismi, un tie ir jāatbalsta ar piemērotu valsts budžeta parlamentāro pārbaudi saņēmējā valstī, kā arī ar citiem pārskatatbildības veidiem un iedzīvotāju līdzdalību, minētie pasākumi ir jānodrošina un jāatbalsta gan valsts valdībai, gan attiecīgajiem palīdzības sniedzējiem;

20. mudina EĀDD, ES īpašo pārstāvi Sudānā un Dienvidsudānā un Komisiju veicināt informētību par ES īpaši labvēlīgo ieguldījumu mierīgā Dienvidsudānas pārejā uz demokrātiju un tās ekonomiskajā un sociālajā attīstībā, kā arī šā ieguldījuma pamanāmību; pauž bažas par to, ka ES īpašā pārstāvja Sudānā un Dienvidsudānā pilnvaru izbeigšana laikā, kad joprojām nav pilnībā izpildītas daudzās apņemšanās, kas iekļautas 2005. gada Vispārējā miera nolīgumā un 2012. gada septembrī parakstītajā Adisabebas nolīgumā, varētu vēl vairāk pavājināt minēto pamanāmību un mazināt ES un tās dalībvalstu ietekmi; prasa tā vietā, lai iekļautu Sudānu īpašā pārstāvja Āfrikas ragā pilnvaru darbības jomā, kas jau tā ir pārāk plaša, pagarināt īpašā pārstāvja Sudānā pilnvaru termiņu;

21. prasa regulāri pārskatīt ES stratēģisko sistēmu Āfrikas ragam un tās visaptverošo pieeju Sudānai un Dienvidsudānai, lai nodrošinātu, ka politikas instrumenti un resursi ir pielāgoti miera procesa un demokrātijas izveides, tostarp 2015. gada vēlēšanu sagatavošanās pasākumu, atbalstam; atzīmē — pārskatot politiku un reaģējot uz vietējo politisko situāciju, būtu jāapsver šā reģiona ES īpašo pārstāvju turpmākās pilnvaras, tostarp lēmumi par amatu apvienošanu;

22. atzinīgi vērtē to, ka kopš 2011. gada, kad Dienvidsudāna ieguva neatkarību, ES papildus humānajai palīdzībai ir paredzējusi sniegt EUR 285 miljonus attīstības palīdzībā Dienvidsudānai (neiekļaujot dalībvalstu palīdzību);

23. aicina valsti nekavēt NVO un humānās palīdzības organizācijām piekļūt iedzīvotājiem, kas atrodas konfliktu zonā; atgādina, ka šāda NVO un humānās palīdzības organizāciju ierobežošana ir starptautisko cilvēktiesību pārkāpums;

24. atbalsta ES palīdzības Dienvidsudānai koncentrēšanu uz lauksaimniecību, demokrātisku pārvaldību, kā arī uz tiesiskumu, izglītību un veselības aizsardzību; norāda — lai gan ir ieviesti likumi un noteikumi, to īstenošana ir nepilnīga; atzinīgi vērtē Komisijas centienus nodrošināt atbalstu Dienvidsudānas tiesiskās sistēmas kapacitātes veidošanai, jo īpaši nodrošinot tehnisku palīdzību tiesu iestādēm un Augstākajai tiesai; atzinīgi vērtē ES atbalstu Dienvidsudānas Nacionālajai likumdošanas asamblejai;

25. prasa Komisijai, dalībvalstīm un Dienvidsudānas iestādēm strādāt ar kopienām un sieviešu organizācijām, lai nodrošinātu un sekmētu piekļuvi izglītībai, seksuālās un reproduktīvās tiesības un veselības aprūpes pakalpojumus meitenēm un sievietēm, tostarp kontracepcijas līdzekļu pieejamību un HIV/AIDS pārbaudi un ārstēšanu.

26. aicina regulāri uzraudzīt un novērtēt ES finansētus projektus, tostarp attīstības gaitu attiecībā uz sieviešu un vīriešu līdztiesību, un informēt Parlamentu par rezultātiem;

27. aicina ņemt vērā vietējo kopienu, it sevišķi sieviešu kopienu, viedokļus, lai varētu skaidrāk noteikt projektu uzdevumus un varētu tos piemērot pastāvošajai situācijai uz vietas un attīstībai;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

28. aicina starptautisko sabiedrību, it sevišķi ES un tās dalībvalstis, to ārējās darbības kontekstā un, sadarbojoties ar vietējiem partneriem un nevalstiskajām organizācijām, uzsvērt, cik svarīgi ir nodrošināt meitenēm piekļuvi pamatizglītībai un censties izskaust analfabētismu pieaugušo vidū, kas Dienvidsudānai liedz vērtīgo cilvēkkapitālu, kurš ir nepieciešams, lai tā varētu attīstīties un nostiprināt sevi kā demokrātisku valsti;

29. iesaka pēc iespējas ātrāk izveidot izglītības sistēmu, kas ļautu uzbūvēt un uzturēt Dienvidsudānas infrastruktūru, piemēram, ceļus, mājokļus, ūdens attīrīšanas sistēmu, attīrīšanas stacijas, elektrotīklus, datortīklus, tālruņa sakaru tīklus utt.;

30. atzinīgi vērtē ES atbalstu Āfrikas Savienības Augsta līmeņa īstenošanas darba grupai Sudānai (AUHIP), taču vienlaikus aicina šo darba grupu pārskatīt, lai novērtētu tās efektivitāti; pauž nožēlu par to, ka ES atbalsts ne vienmēr ir bijis pilnībā pamanāms;

31. uzsver vajadzību atbalstīt mehānismus, kuri ļaus atbilstoši un pārredzami sadalīt un pārvaldīt no naftas gūtos ieņēmumus; aicina Dienvidsudānas iestādes un Nacionālo likumdošanas asambleju, kā arī starptautiskos partnerus un Dienvidsudānā esošos uzņēmumus veicināt lielāku pārredzamību minēto ieņēmumu radīšanā un izmantošanā; atzinīgi vērtē to, ka Valsts legīslatīvā asambleja nesēn pieņēma Naftas ieņēmumu pārvaldības tiesību akta projektu; prasa, lai prezidents ātri apstiprinātu minēto tiesību akta projektu un lai visi likuma noteikumi tiktu ātri īstenoti;

32. uzsver vajadzību veikt ilgstošus un būtiskus ieguldījumus infrastruktūrā, lai nodrošinātu pamatpakalpojumu sniegšanu un lauksaimniecības attīstību Dienvidsudānā; uzsver, ka lauksaimniecības attīstībā galvenajam mērķim vajadzētu būt iedzīvotāju nodrošinātības ar pārtiku garantēšana un valsts ekonomikas dažādošana, ko var apdraudēt koncesijas par ārvalstu uzņēmumu, kuri ražo un eksportē lielu apjomu preču, rīcībā nodot auglīgu zemi; šajā sakarībā uzsver zemes īpašumtiesību nozīmi, kam Dienvidsudānā tiek pievērsts ļoti maz uzmanības, kas noved pie strīdiem par zemi un kas ir viens no konfliktu pamatiemesliem valstī; aicina ES atbalstīt zemes pārvaldības un īpašumtiesību juridiskās noteiktības nostiprināšanas centienus valstī, vienlaikus ņemot vērā vietējos informācijas pasākumus attiecībā uz strīdu risināšanu un paražu īpašumtiesību atzīšanu;

33. mudina Dienvidsudānas valdību veicināt ekonomikas diversifikāciju un samazināt atkarību no ogļūdeņražu resursiem; mudina Dienvidsudānu paplašināt vietējo pārtikas ražošanu, veicināt eksporta nozares un attīstīt transporta infrastruktūru, lai veicinātu pieeju tirgiem.

34. vērs uzmanību uz ieguldījumu, ko sievietes varētu sniegt lauksaimniecības un lauku ekonomikas attīstībā; mudina Dienvidsudānu veikt pasākumus, lai veicinātu sieviešu iesaistīšanos šajās saimnieciskajās darbībās;

35. uzsver, ka ir būtiski attīstīt un uzlabot infrastruktūru, lai visā valstī nodrošinātu iedzīvotājiem piekļuvi dzeramajam ūdenim un uzlabotu ūdens piegādi; ierosina uzlabot ieguldījumu plānošanu hidroenerģijas attīstībā;

36. uzsver — lai nodrošinātu cilvēku drošību visiem Dienvidsudānas iedzīvotājiem, ir nepieciešami Dienvidsudānas valdības un tās starptautisko partneru centieni turpināt bruņoto grupējumu atbrūošānu, demobilizāciju un reintegrāciju (ADR) un veikt plašāku drošības sektora reformu (DSR), tādējādi izraisot pastāvīgās armijas apmēra samazinājumu, kā arī tās profesionalizāciju, pilnīgu civilo kontroli un komandķēdi, kā arī cilvēktiesību plašāku ievērošanu bruņotajos spēkos; uzsver vajadzību konstruktīvi un bieži iesaistīties Dienvidsudānas pilsoniskās sabiedrības un sieviešu apvienību darbībās, kuru mērķis ir risināt ar nedrošību saistītās problēmas un veicināt cilvēktiesību, tostarp sieviešu tiesību, ievērošanu;

37. pauž nopietnas bažas par to, ka bruņotajos konfliktos Dienvidsudānā pārliecinoši lielāko daļu no iekšēji pārvietotajām personām un bēgļiem veido sievietes un bērni; aicina efektīvi uzraudzīt cilvēktiesības, tostarp seksuālu vardarbību un vardarbību dzimuma dēļ vai vardarbību un ļaunprātīgu izturēšanos pret bērniem; prasa, lai visas karojošās puses vainīgos turpmāk vairs neatstātu nesodītus;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

38. mudina Dienvidsudānas valdību garantēt dzimumu līdztiesību un nodrošināt, ka sievietes var izmantot savas tiesības un brīvības bez diskriminācijas dzimuma, rases, reliģisko vai kultūras uzskatu vai valsts vai sociālās izcelsmes dēļ;

39. aicina Dienvidsudānas iestādes ieviest tiesību aktus ģimenes tiesību jomā, paredzot laulājamo minimālo vecumu un izstrādājot noteikumus par bērnu aizgādību, kā arī tiesību aktus, kuri attiecas uz vardarbību dzimuma dēļ, par noziedzīgiem nodarījumiem atzīstot it sevišķi tādu kaitīgu tradicionālo praksi kā sieviešu dzimumorgānu sakropļošana;

40. prasa Sudānas iestādēm ratificēt Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW) un ANO Konvenciju par bērna tiesībām;

41. aicina Dienvidsudānas valdību turpināt pilnībā sadarboties ar ANO misiju Dienvidsudānas Republikā (UNMISS) un palīdzēt ANO izpildīt savas pilnvaras, jo īpaši civilpersonu aizsardzību; mudina ANO dalībvalstis saglabāt savu apņemšanos attiecībā uz UNMISS, vienlaikus nepieciešamības gadījumā realistiiski pielāgojot savas pilnvaras, lai ņemtu vērā Dienvidsudānas iestāžu kapacitātes attīstību cilvēku drošības nodrošināšanā turpmāko gadu laikā;

42. pauž izbrīnu par to, ka Apvienoto Nāciju Organizācija, ņemot vērā ES ieguldījumu ANO budžetā, nepiešķir tai privilēģētu statusu (proti, nodrošinot drošu dzīvesvietu un veselības aprūpes pieejamību) vēlēšanu laika misijās, kuras nodrošina novērotāju aizsardzību un atbalstu vēlēšanu netraucētai norisei;

43. uzsver, ka ir svarīgi pagaidu konstitūciju aizstāt ar pastāvīgu konstitūciju, kuras pamatā ir sabiedrības viedokļa noskaidrošana un atbalsts; pauž bažas par Dienvidsudānas valdības politiskās gribas trūkumu; enerģiski atgādina valdībai par tās pienākumiem saskaņā ar prezidenta dekrētu organizēt konstitūcijas pārskatīšanas procesu un aicina valdību to paveikt līdz vēlēšanām 2015. gadā; aicina Eiropas Savienību un tās dalībvalstis papildināt un atbalstīt vietēji veidotu un virzītu konstitūcijas izstrādes procesu, kurā jāiesaista visas sabiedrības grupas, tostarp sievietes un perifēro reģionu iedzīvotāji; prasa Eiropas Savienības delegācijai Džūbā pirms 2015. gadā paredzētajām prezidenta vēlēšanām nodrošināt Eiropas Savienības vēlēšanu novērošanas misijas 2011. gada ziņojumā paredzēto pasākumu īstenošanu;

44. atzinīgi vērtē saistības, kuras uzņēmas Dienvidsudānas prezidents, lai panāktu vismaz 25 % sieviešu pārstāvību valdībā, un aicina viņu palielināt sieviešu iesaistīšanos notiekošajā konstitucionālajā procesā; atzinīgi vērtē sieviešu lomu konfliktu noregulēšanā, miera veidošanas procesā un stabilas valsts izveidē; šajā sakarībā aicina Dienvidsudānas iestādes nodrošināt, lai sievietes būtu pilnībā iesaistītas miera procesa īstenošanā ar Sudānu; aicina starptautisko sabiedrību turpināt atbalstīt sieviešu piedalīšanos visos sabiedriskās dzīves līmeņos;

45. mudina Dienvidsudānas valdību pastiprināt centienus, lai izveidotu ceļvedi nolūkā veicināt pārejas procesu līdz pilnīgai konstitucionālās kārtības un tiesiskuma atjaunošanai visā valstī, rīkojot demokrātiskas, brīvas, taisnīgas un pārredzamas vēlēšanas 2015. gadā; aicina ES un tās starptautiskos partnerus palielināt savu atbalstu gaidāmajam vēlēšanu procesam;

46. norāda, ka kopš vispārējā miera nolīguma (CPA) noslēgšanas ir pieliktas pūles, lai pastiprinātu cīņu pret korupciju, taču Dienvidsudānas pretkorupcijas sistēmas izveide joprojām ir attīstības sākumposmā; arī norāda — pat ja juridiskie instrumenti pastāv, spēju, resursu un politiskās gribas trūkums kavēs to īstenošanu; mudina Dienvidsudānu ratificēt starptautiskās pretkorupcijas konvencijas un aicina šīs valsts iestādes izstrādāt un īstenot integrētu pretkorupcijas stratēģiju; uzsver, ka starptautiskajai kopienai un ES būtu jāatbalsta Dienvidsudānas centieni šajā jomā, jo īpaši palielinot atbalstu spēju veidošanai;

47. mudina Dienvidsudānas valdību ieviest plašsaziņas līdzekļu tiesību aktus, lai aizsargātu plašsaziņas līdzekļu brīvības un aizsargātu plašsaziņas līdzekļus to ziņošanas darbā;

48. aicina Dienvidsudānas Valsts drošības dienestu izbeigt cilvēktiesību aizstāvju un žurnālistu vajāšanu, kā arī žurnālistu nelikumīgu aizturēšanu un cenzūru, ar ko tiek pārkāpta Dienvidsudānas konstitūcija, līdz ar to prasot valdībai nodrošināt preses brīvību;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

49. mudina Dienvidsudānas iestādes veikt tūlītējas, efektīvas un taisnīgas izmeklēšanas saistībā ar visām liecībām par draudiem un uzbrukumiem cilvēktiesību aizstāvjiem un žurnālistiem un likt iesaistītajām personām atbildēt par savu rīcību saskaņā ar starptautiskiem standartiem; atzinīgi vērtē darbības, ko iestādes nesen ir veikušas, lai izmeklētu bruņoto spēku veiktu civilpersonu nogalināšanu un iespējamās cilvēktiesību pārkāpumus;
50. mudina Dienvidsudānas valdību darīt visu iespējamo, lai izbeigtu nāves soda izpildes bez tiesas sprieduma, kā arī identificētu un tiesātu par žurnālista *Isaiah Abraham* nogalināšanu apsūdzētos drošības dienestu darbiniekus;
51. mudina Dienvidsudānas iestādes stiprināt cīņu pret nesodāmību, apgādājot tiesu sistēmas un tiesībsardzības iestādes ar līdzekļiem, kas paredzēti vardarbības pret sievietēm ierobežošanai, nodrošinot noziedzīgos nodarījumus vainīgo reālu notiesāšanu;
52. iesaka Cilvēktiesību padomei izveidot jēgpilnu uzraudzības mehānismu, piemēram, iecelt neatkarīgu ekspertu, lai uzraudzītu cilvēktiesību situāciju Dienvidsudānā;
53. stingri iebilst pret nāvessodu jebkādos apstākļos un aicina Dienvidsudānu veikt konkrētas darbības, lai atceltu šo sodu;
54. uzsver, ka sievietes Dienvidsudānā saskaras ar dažādu veidu diskrimināciju un savu pamattiesību pārkāpumiem, tostarp plaši izplatītajām agrīnajām un piespiedu laulībām, ģimenes tiesību trūkumu, sieviešu ierobežotu politisko līdzdalību visos pārvaldības līmeņos un seksuālo vardarbību un vardarbību ģimenē; aicina Dienvidsudānas valdību novērst visu veidu diskrimināciju pret sievietēm un apkarot analfabētismu, uzlabojot izglītības pieejamību sievietēm un tādējādi palielinot viņu ietekmi sabiedrībā un jaunās valsts veidošanā; aicina Dienvidsudānas valdību noteikt valsts rīcības plānu, lai pārtrauktu bērnu laulības, cita starpā veicinot izglītības pieejamību bērniem; šajā sakarībā un ņemot vērā to, ka tradicionālajai praksei ir būtiska ietekme Dienvidsudānas sabiedrībā, prasa šīs valsts valdībai pārtraukt jebkādu pret sievietēm vērstu diskriminējošu tradicionālo praksi, iesaistot NVO, piemēram, nolūkā apmācīt tiesu sistēmas darbiniekus cilvēktiesību jomā;
55. atzinīgi vērtē pirmās Māsu un vecmāšu koledžas izveidi Džūbas mācību slimnīcā, tomēr atzīmē, ka ir nepieciešams lielāks skaits kvalificētu māsu un vecmāšu, lai nodrošinātu būtisku mātes un bērna veselības aprūpes uzlabojumu un lai pavērtu vairāk iespēju un izveidotu veselības aprūpes centrus visā valstī, kuri balstītos uz šo modeli;
56. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Dienvidsudānas, Sudānas valdībai, Dienvidsudānas cilvēktiesību komisāram, Dienvidsudānas Nacionālajai likumdošanas asamblejai, Sudānas Nacionālajai asamblejai, Āfrikas Savienībai un ANO ģenerālsekretāram.
-

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0547

CARS 2020: ceļā uz konkurētspējīgu un ilgtspējīgu Eiropas autobūves nozari**Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par CARS 2020: rīcības plānu konkurētspējīgai un ilgtspējīgai Eiropas autobūves nozarei (2013/2062(INI))**

(2016/C 468/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību XVII sadaļas 173. pantu (bijušais Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 157. pants), kas attiecas uz ES rūpniecības politiku un cita starpā uz Savienības rūpniecības konkurētspēju,
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “CARS 2020: rīcības plāns konkurētspējīgai un ilgtspējīgai Eiropas autobūves nozarei” (COM(2012)0636),
  - ņemot vērā augsta līmeņa grupas CARS 21 ziņojumus par Eiropas Savienības autobūves nozares konkurētspēju un ilgtspējīgu izaugsmi (2012. gads) ⁽¹⁾ un par konkurētspējīgas autobūves nozares tiesisko regulējumu 21. gadsimtam (2006. gads) ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Spēcīgāka Eiropas rūpniecība izaugsmei un ekonomikas atveseļošanai” (COM(2012) 0582),
  - ņemot vērā Konkurētspējas padomes 2012. gada 10. un 11. decembra secinājumus par Eiropas nozares situāciju un autobūves nozares īpašo situāciju,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu, kā arī Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Transporta un tūrisma komitejas atzinumus (A7-0391/2013),
- A. tā kā autobūves nozare ir gan ļoti svarīga ražošanas bāzes daļa, gan būtisks konkurētspējas, izaugsmes un nodarbinātības faktors Eiropas Savienībā;
- B. tā kā, neskatoties uz pašreizējo nepieredzēta apjoma ekonomikas un finanšu krīzi, Eiropas autobūves nozare ir svarīga, lai nodrošinātu, ka Eiropā tiek saglabātas noteiktas prasmes un ražošanas nozares, un tam ir nepieciešama saskaņota rīcība Eiropas Savienības līmenī;
- C. tā kā minēto krīzi ir izraisījusi ne tikai pašreizējā ekonomiskā situācija un tā kā ir pilnībā jāpārskata pieeja mobilitātei 21. gadsimtā, jo mobilitāte ir svarīgs faktors, kas veicina ekonomikas izaugsmi;
- D. tā kā autobūves nozari skar pārmaiņas, kas pašlaik notiek visā pasaulē, pieprasījumam Eiropā samazinoties vai nemainoties, tā kā gan pieprasījums, gan ražošana pārvietojas uz jaunietekmes valstīm, tā kā izmantotie enerģijas avoti pakāpeniski, bet ievērojami mainās un tā kā notiek detaļu un funkciju digitalizācija, tādējādi palielinoties produktivitātes līmeņiem, kas, savukārt, rada būtiskas izmaiņas rūpniecības vērtības ķēdē;
- E. tā kā Eiropas autobūves nozare joprojām ir vadošā pasaulē pētniecības un inovācijas jomā un tāpēc tai jāatgūst konkurētspēja un jāatjauno ilgtspējīga ražošana visā ražošanas un vērtības ķēdē;
- F. tā kā viens risinājums ražošanas jaudas pārpalikuma problēmai ir pārnest jaudu uz citām nozarēm, piemēram, uz sabiedrisko transportu un atjaunojamiem energoresursiem, kā arī ieguldīt ilgtspējīgā infrastruktūrā;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/automotive/files/cars-21-final-report-2012_en.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/automotive/files/pagesbackground/competitiveness/cars21finalreport_en.pdf.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

Politiskā pārvaldība

1. atbalsta jauno Komisijas stratēģiju, kas paredz sākt īstenot jaunu Eiropas rūpniecības politiku, jo īpaši attiecībā uz ilgtspējīgu autobūves nozari, kas būtu Eiropas ekonomikas centrā;
2. pieprasa Komisijai efektīvāk saskaņot savus centienus, lai panāktu, ka CARS 2020 ieteikumi patiešām tiek īstenoti un tos uzrauga augsta līmeņa grupa, lai neatkārtotos CARS 21 procesa pirmā posma (2005. gada decembris) neveiksmes, kad gūtajiem secinājumiem nesevoja vajadzīgā darbība; šajā nolūkā aicina Komisiju izstrādāt precīzu un ātri īstenojamu pasākumu programmu un atbilstoši savai kompetencei izmantot iniciatīvas tiesības, jo īpaši, izstrādājot pamatnostādnes dalībvalstu un uzņēmumu darbību saskaņošanai un papildināšanai, lai nodrošinātu pienācīgu dzīves līmeni ES iedzīvotājiem un konsolidētu ES nozares, koncentrējoties galvenokārt uz ekonomikas un nodarbinātības izaugsmi un tirgus atveseļošanu;
3. aicina Komisiju izstrādāt pārnozaru ceļvežus, kas attiektos uz attīstību enerģētikas nozarē, transporta nozarē un IKT nozarē;
4. uzskata, ka Komisijas darbību šajā jomā apgrūtina dažādi ierobežojumi un politikas saskaņošanas mehānismu trūkums; aicina Komisiju izstrādāt pētījumu, kurā būtu atspoguļotas pretrunas starp tālejošajiem plāniem un tās rīcībā esošajiem līdzekļiem, lai varētu uzsākt debates Padomē un Parlamentā;
5. uzskata, ka Komisijai visos turpmākajos nozares politikas veidošanas procesos būtu jāņem vērā autobūves nozare kopumā, jo īpaši apakšuzņēmēji, mazumtirgotāji un tehniskās apkopes uzņēmumi;
6. atzinīgi vērtē Konkurētspējas padomes 2012. gada decembra sanāksmes secinājumus par rūpniecības politiku; aicina dalībvalstis pildīt apņemšanos padziļināti pārskatīt rūpniecības politiku autobūves jomā un nostiprināt jauna līmeņa sadarbību minētajā nozarē Eiropas līmenī; norāda, ka šāda ciešāka sadarbība autobūves nozares rūpniecības politikas jomā var notikt vai nu Savienības līmenī, vai arī brīvprātīgi starp vairākām valstīm;
7. aicina dalībvalstis veikt pienācīgi saskaņotas strukturālas reformas, kas vērstas uz konkurētspējas uzlabošanu, piemēram, pētniecības un inovācijas atbalstīšanu, prasmju attīstīšanu, personāla pārkvalificēšanu, netiešo izmaksu samazināšanu, darbaspēka elastības palielināšanu ar sociālā dialoga palīdzību, birokrātiskā sloga un maksājumu termiņu samazināšanu;
8. uzskata, ka nolūkā atjaunot uzticību Eiropas Savienībai tai ir svarīgi uzlabot tās rīcības plāna īstenošanu un veidu, kā ar rīcības plānu iepazīstina iedzīvotājus, ieguldītājus un uzņēmumus;

Autobūves nozare un rūpniecība Eiropas Savienībā

9. uzskata, ka ir svarīgi saglabāt un pastiprināt saskanīgas un dinamiskas pētniecības, ražošanas, rūpniecības vērtības un inovācijas ķēdes Eiropas Savienībā, koncentrējoties uz ilgtspējīgu transportlīdzekļu ražošanu; uzskata, ka Eiropas konkurētspējas saglabāšana nākotnē būs atkarīga no pozitīvās mijiedarbības cikla izveides, kas rada ieguvumus inovācijas, nodarbinātības, konkurētspējas, veselības aizsardzības, vides un mobilitātes jomās;
10. norāda, ka autobūves nozarē darbaspēka izmaksas šobrīd ir 13 līdz 20 % no pievienotās vērtības; norāda, ka konkurētspēju globālā mērogā var nodrošināt tikai ar inovāciju visā ražošanas ķēdē un elastīgumu ražošanas procesos un ka par to attiecīgi jāvienojas ar darba ņēmējiem;
11. uzsver, ka ir svarīgi saglabāt un nostiprināt ražošanas bāzi Eiropā, lai nodrošinātu pienācīgu dzīves līmeni tās iedzīvotājiem un lai konsolidētu tās nozares nolūkā panākt ekonomikas izaugsmi un atveseļošanu;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

12. atzīst, ka Eiropas tirgū, tostarp autobūves nozarē, vērojama lejupslīde un krīze; taču pauž nožēlu, ka Komisija neanalizē minētās lejupslīdes pamatiemeslus, piemēram, ļoti atšķirīgās situācijas nozarē (uzņēmumi, tirgus segmenti un tipi, produkti, nozares) un daudzās pieprasījuma strukturālās izmaiņas (demogrāfiskās, socioloģiskās, uzvedības, ekonomiskās un tehniskās izmaiņas); tāpēc uzskata, ka ir nepieciešama diferencēta atbildes reakcija gan valsts, gan Eiropas līmenī paralēli pārnozaru rīcībai Eiropas līmenī, lai veicinātu pieprasījumu;

13. uzskata, ka jauni mobilitātes uzvedības modeļi, piemēram, sabiedriskā un multimodālā transporta tīkli, satiksmes vadība, viedās pilsētas, automobiļu koplietošana un kopīgu īpašumtiesību shēmas, ir iedarbīgi līdzekļi Eiropas autobūves nozares konkurētspējas stiprināšanai;

14. pauž nožēlu, ka Komisija nepievērš uzmanību jautājumam par jaudas pārpalikumu, kaut gan tas rada grūtības visai nozarei un tam ir nenovēršamas sekas īstermiņā un vidējā termiņā (ķēde, nodarbinātība, reģionālā ekonomika); tādēļ aicina Eiropas Komisiju steidzami izstrādāt:

- a. pētījumu par jaudas pārpalikuma apjomiem Eiropā un šīs problēmas risināšanas paraugpraksi, tostarp ārpus ES (ASV);
- b. rīcības plānu, kurā izklāstīti visi šajā jomā pieejamie politikas instrumenti, tostarp jo īpaši tie, kas saistīti ar pētniecību un inovāciju;
- c. priekšlikumi aktīvākam un saskaņotākam autobūves nozares darba ņēmēju un uzņēmumu atbalstam, lai veicinātu prasmju un darbavietu pārorientāciju uz citām nozarēm, kurās vērojama izaugsme;

15. pārstrukturēšanas jomā:

- a. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu atjaunot darba grupu lielu pārstrukturēšanas pasākumu pārraudzībai un publicēto Zaļo grāmatu par efektīvu pārstrukturēšanas praksi (COM(2012)0007);
- b. aicina uzņēmumus un dalībvalstis pastiprināt sadarbību un centienus, kuru mērķis ir paredzēt rūpniecības pārkārtošanos, lai izvairītos no negatīvas papildu ietekmes uz rūpnieciskās ražošanas procesa (nodarbinātība, ražošana) saskaņotību;
- c. aicina Komisiju un dalībvalstis saskaņoti izstrādāt pārveidošanas plānus, lai atbalstītu reģionus, kas piedzīvo milzīgu darbavietu zudumu autobūves nozarē, un mudina šajā procesā saskaņoti izmantot visus Eiropas līmeņa instrumentus (EIB, ESF un ERAF) un valstu instrumentus, lai palīdzētu darba ņēmējiem, kurus tas ir skāris, un novirzītu tos uz citiem darbiem saistītās nozarēs, piemēram, alternatīvās enerģijas jomā, kā arī optimizēt pieejamās autobūves tehnoloģijas;
- d. uzsver arī uzņēmumu un reģionālo valdību lielo nozīmi un atbildību pārveidošanas politikā, jo īpaši, uzlabojot darba ņēmēju apmācību, taču arī padarot atbrīvotās vietas pieejamas sociāli ekonomiskajai attīstībai un attiecīgo reģionu pārveidošanai;

16. atgādina dalībvalstīm un uzņēmumiem, ka uzņēmumu kopu izveide (kopīgi iepirkumi, sadarbības nolīgumi, konsorcijs, apvienošanās) ir veids, kā saglabāt konkurētspēju laikā, kad konkurence ar trešo valstu uzņēmumiem kļūst aizvien sīvāka;

17. aicina Komisiju un dalībvalstis nostiprināt īpašos līdzekļus, kuru mērķis ir uzlabot MVU un uzņēmumu ar vidēji lielu kapitālu pieeju kapitāla tirgiem, jo īpaši, izveidojot reģionālus vienotus kontaktpunktus; uzskata, ka MVU un uzņēmumus ar vidēji lielu kapitālu, jo īpaši apakšuzņēmējus, izplatītājus, mazumtirgotājus un tehniskās apkopes uzņēmumus, krīze skar vissmagāk; vienlaikus norāda, ka šādi uzņēmumi ir īpaši vērtīgi, jo lieluma un reaģēšanās spējas dēļ tie spēj pielāgoties izmaiņām, un ka tie ir arī likuši pamatus daudziem tehnoloģiskiem sasniegumiem; tāpēc uzskata, ka viens no attīstības ceļiem būtu MVU un uzņēmumu ar vidēji lielu kapitālu komerciālo iespēju dažādošana (izmantojot internacionalizāciju un iesaisti jaunos projektos);

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

18. atkārtoti norāda, ka standartu izvēlē ir svarīgi ievērot tehnoloģiju ziņā neitrālas nostājas principu, lai aizsargātu pionieruzņēmumu ieguldījumus un tādējādi veicinātu inovāciju šajā nozarē;

Cilvēkresursi

19. uzskata, ka autobūves nozares strādnieku zinātība ir liela Eiropas vērtība; atzinīgi vērtē Eiropas autobūves prasmju padomes izveidi 2013. gadā un tic, ka tā ātri apzinās efektīvu politiku šajā jomā;

20. atzinīgi vērtē Komisijas teikto par prasmju pilnveidi un zināšanu attīstīšanu kā pamatu ilgtspējīgām konkurences priekšrocībām;

21. uzskata, ka pašlaik darba tirgus neatbilst nozares vajadzībām (liels pieprasījums pēc kvalificētiem darbiniekiem); uzskata, ka šajā saistībā ir ļoti svarīgi pielāgot ne tikai valsts izglītības stratēģijas (veicinot zinātnes, tehnoloģiju, inženierzinātnes un matemātikas kursus un profesionālo apmācību), bet arī uzņēmumu apmācības stratēģijas (jo īpaši — paplašinot duālās apmācības sistēmas), lai uzņēmumi varētu piesaistīt un nezaudēt augsti kvalificētus darbiniekus;

22. aicina dalībvalstis pielāgot to tiesību aktus, lai sekmētu atklātāku un konstruktīvāku sociālo dialogu un darba attiecības, kas skar darba organizāciju (piemēram, nozaru nolīgumi, darbinieku līdzdalība); aicina dalībvalstis izstrādāt un īstenot praxises;

23. iesaka dalībvalstīm un uzņēmumiem uzlabot darbinieku tālākizglītību, lai sagatavotos nākotnes vajadzībām un nodrošinātu, ka darba zaudēšanas gadījumā darbinieku prasmes varētu izmantot citās nozarēs, kurās ir vērojama izaugsme;

Inovācija un tehnoloģijas

24. uzskata, ka tehnoloģiskā inovācija ir svarīgs autobūves nozares konkurētspējas faktors; aicina ievērot tehnoloģisko neitralitāti; atkārtoti pauž apņēmību nodrošināt, ka tiek sasniegti stratēģijas “Eiropa 2020” mērķi un izstrādāti ekonomiski un ilgtspējīgi transportlīdzekļi un jaunas ražošanas metodes;

25. uzsver, ka konkurētspējas palielināšanai izšķiroši svarīgi ir integrēti inovācijas projekti, kas aptver visu vērtību ķēdi;

26. uzskata, ka zināšanas un inovācija var kļūt par pamatu Eiropas autobūves nozares ilgtspējīgam konkurētspējas pārsvaram laikā, kad jaunu risinājumu ieviešanas temps apstiedz to atdarināšanas iespējas un kad inovācijas aizsardzības un rūpnieciskās spiegošanas novēršanas līdzekļi nodrošina iespēju gūt peļņu no ieguldījumiem, nekaitējot patērētājiem; uzskata, ka jomas, kurās Eiropas tirgū izpaudīsies inovācijas priekšrocības, galvenokārt ir saistītas ar ekoloģiju un drošību;

27. uzsver, ka Eiropas autobūves nozarē ir divas efektīvas konkurētspējas stratēģijas: zemāko izmaksu stratēģija un diferenciācijas stratēģija; uzskata, ka šo divu stratēģiju kopīga piemērošana jauktas stratēģijas veidā radītu sarežģījumus un būtu neefektīvāka, jo prasītu plašāku inovatīvo pētījumu loku;

28. norāda, ka Eiropas autobūves nozare ir daudz panākusi ar zemāko izmaksu stratēģiju, pateicoties populāriem zemu izmaksu produktiem Eiropas tirgū (piemēram, tādi ražotāji kā *Škoda*, *Dacia*, *Nissan*);

29. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus tehnoloģisko uzlabojumu jomā, tomēr norāda, ka tās prognozes par pievienotās vērtības, komerciālo iespēju un darbvietu radīšanu ir atkarīgas no dažādiem apstākļiem;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

30. uzskata, ka nolūkā samazināt Eiropas atkarību no enerģijas importa ir svarīgi sekmēt pētniecību un izstrādi zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju un ilgtspējīgu tehnoloģiju jomā, kurā Eiropai ir vadošā loma; norāda, ka šo tehnoloģiju klāstā ietilpst elektrotransportlīdzekļi un hibrīdtransportlīdzekļi, alternatīvas degvielas, mobilas enerģijas uzglabāšanas tehnoloģijas un vajadzīgo izplatīšanas tīklu un infrastruktūras ieviešana, taču pauž nožēlu par to, ka šādas tehnoloģijas vēl nav nonākušas tirgū; sagaida rīcību, kuras mērķis ir:

— pēc iespējas pielāgot tehnoloģijas ES un starptautiskā tirgus gaidām un nodrošināt, ka tās ir pieņemamas automobiļu pircējiem, un

— ņemt vērā visas papildu sekas vides un sociālajā jomā, kas saistītas ar transportlīdzekļa aprites ciklu, tā ražošanas veidu un nepieciešamajiem kaitīgās ietekmes novēršanas pasākumiem;

31. uzskata, ka Eiropas autobūves nozares konkurētspējas priekšnosacījums ir tās rentabilitāte, kas sasniedzama, palīdzot attīstīt nozares, kuras sadarbojas, lai no Eiropas teritorijas piegādātu lētus ražošanas resursus, piemēram, tēraudu, lējumus, kalumus, apdares elementus, riepas un elektroniskās detaļas;

32. uzskata, ka ES centienu pamatā vajadzētu būt diferenciācijas stratēģijai, kas balstās uz vairākām prioritātēm, kuras vērstas uz Eiropas tehnoloģisko priekšrocību konsolidēšanu, tostarp:

a. tehnoloģisko konvergenci, jo īpaši saistībā ar standartiem, kas paredzēti posmiem pirms ražošanas un izplatīšanas;

b. tādu ekoinovācijas (vieglāki, efektīvāki, videi nekaitīgāki un vieglāk pārstrādājami automobiļi, svarīgas pamattehnoloģijas, akumulatori un enerģijas uzglabāšana, autovadītāja palīgierīces, komforts, tīklam pieslēgti automobiļi), drošības (*eCall*) un pieejamības (autovadītājiem ar invaliditāti) risinājumu izstrādi, kas Eiropas ražojumus izceļ uz citu fona;

c. sadarbību ES un starptautiskā līmenī līdz šim novārtā atstātās jomās, piemēram, piedziņas tehnoloģiju jomā;

d. Eiropas vadošās lomas nostiprināšanu starptautisko standartu noteikšanā, tādējādi ļaujot saglabāt Eiropas tehnoloģisko pārsvaru pasaules tirgū, ņemot vērā, cik svarīga iekļūšanai jaunos tirgos ir starptautiska saskaņošana;

e. dažādu mehānismu, piemēram, degvielas patēriņa mērīšanas procedūras, kļūšanu par svarīgu pasaules autobūves nozares konkurētspējas aspektu Eiropas tirgū, nodrošinot Eiropas ražotāju aizsardzību pret negodīgu konkurenci;

f. elektroautomobiļiem un alternatīvām degvielām vajadzīgas infrastruktūras ieviešanu;

33. aicina dalībvalstis un Komisiju veicināt starptautisku kopu, konkurētspējas kopu un publiskā un privātā sektora sadarbības tīklu izveidi nākotnes mobilitātes jomā, kas būtu pastāvīgs inovācijas (prototipu) avots;

34. norāda, ka pētniecībai un izstrādei ir nepieciešams ievērojams finansējums (zinātniskais risks, ilgi investīciju cikli), un šajā sakarā pauž nožēlu, ka Savienība vēl nav sasniegusi mērķi ieguldīt 3 % IKP pētniecībā un izstrādē; uzskata, ka dalībvalstu paredzētie programmu COSME un "Apvārsnis 2020" budžeta samazinājumi būs kaitējoši, īpaši attiecībā uz transportam paredzētā budžeta pozīcijām;

35. piezīmē, ka autobūves nozare ir ievērojamu privātā sektora ieguldījumu avots pētniecības un inovācijas jomā; taču norāda, ka, kamēr ekonomikas lejupslīde ietekmē Eiropas tirgu, privātā sektora ieguldījumus šajā nozarē var veicināt ES finansējums, piemēram, ar programmām "Apvārsnis 2020" un COSME; uzsver vajadzību turpināt vērienīgi finansēt videi draudzīgu automobiļu iniciatīvu un MVU attīstību — tās ir skaidras prioritātes; norāda, ka reģionālajām un vietējām pašvaldībām atkarībā no to pilnvarām ir pieejami dažādi veidi, kā aktīvi atbalstīt autobūves nozari;

36. uzsver, ka daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam jānodrošina pietiekami finanšu resursi nozares pārstrukturēšanai un tās mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu uzlabošanai un modernizēšanai, lai palielinātu produktivitāti un veicinātu nozares preču ražošanu iekšzemē;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

Regulējums

37. uzsver vajadzību steidzami īstenot lietpratīga regulējuma principu kā saskaņotu pieeju tiesību aktiem, kas ietekmē autobūves nozari; norāda, ka, lai gan tas bija viens no CARS 21 pirmās grupas ieteikumiem (2005. gadā), šajā jomā pagaidām nekas tā arī nav darīts; uzsver, cik ļoti svarīgs ir lietpratīgs regulējums, lai veicinātu ieguldījumus autobūves nozarē;
38. uzskata, ka Komisijas ierosinājums piemērot moratoriju visiem jauniem tiesību aktiem, kas varētu negatīvi ietekmēt nozares ekonomisko situāciju, palīdzēs nodrošināt ilgtermiņa konkurētspēju un pienācīgu reakciju uz vides problēmām;
39. uzsver, ka, lai ļautu nozarei pielāgot ražošanas iekārtas un ieguldīt rūpnieciskajā sistēmā, svarīgs ir samērīgs sagatavošanās laiks;
40. aicina pārskatīt jau esošo politiku un lēmumus, kas varētu kavēt autobūves nozares ilgtspējīgu pārveidošanos; aicina Komisiju sākt *ex post* novērtējumu par pieņemtajiem tiesību aktiem un pieņemto tiesību aktu neīstenošanu vai neadekvātu īstenošanu;
41. aicina Eiropas ražotājus ievērot un stiprināt pašreizējos ES tiesību aktus par juridiskajām garantijām;
42. uzskata, ka Eiropas autobūves ražojumu komercgarantijām ir pārāk īsi termiņi un ka tās neatbilst šo ražojumu augstajai izturībai, un ka tas padara tās daudz nekonkurētspējīgākas salīdzinājumā ar trešo valstu (piemēram, Japānas un Dienvidkorejas) ražotāju komercgarantijām;
43. uzskata, ka ir būtiski saskaņot tehnisko regulējumu visā ES, lai cīnītos pret jebkādiem mākslīgiem konkurences izkropļojumiem; uzsver vajadzību saskaņot un uzlabot pārbaudes procedūras, kuru dēļ pašlaik vērojamas būtiskas atšķirības starp dažādu ražotāju izgatavotajiem transportlīdzekļiem norādīto degvielas patēriņu; aicina Komisiju reaģēt uz pircēju maldināšanas problēmu, kas izpaužas kā nereprezentatīvas informācijas sniegšana par transportlīdzekļu degvielas patēriņu un ekoloģiskajiem raksturlielumiem; atbalsta plānoto faktiskiem braukšanas apstākļiem atbilstoša jauna braukšanas testa cikla un procedūru izstrādi un prasa tās ieviest nekavējoties;
44. aicina Eiropas autobūves produktu ražotājus stiprināt sadarbību vienotajā tirgū, izmantojot Eiropas standartizāciju, sertifikāciju, unifikāciju un utilizāciju, kā arī brīvprātīgu tirgus segmentu sadali;
45. uzskata, ka ir nepieciešams ievērojami uzlabot ES ceļu satiksmes drošību, veicot pasākumus transportlīdzekļu, infrastruktūras un braukšanas kultūras jomā; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par *eCall* — sistēmu, ar ko transportlīdzekļi veic automātisku palīdzības dienestu izsaukumu, ja notiek smags ceļu satiksmes negadījums;
46. aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību starptautiskā līmenī un izstrādāt komercnoslēpuma aizsardzības stratēģiju ES līmenī, lai cīnītos pret viltošanu un rūpniecisko spiegošanu; norāda, ka tehnoloģiju izstrāde ir jutīga un trausla nozare;

Finanšu resursi

47. aicina ES un dalībvalstis saskaņot, optimizēt un pastiprināt pieejamo finanšu resursu izlietojumu, lai veicinātu ieguldījumus ilgtspējīgā mobilitātē papildus publiskā sektora subsīdijām, izmantojot nodokļu atvieglojumus MVU (nodokļu atvieglojumi pētījumiem, no CO₂ emisijas atkarīgu nodokļu un atvieglojumu shēmas, atlīdzība par nolietotu automobiļu nodošanu metāllūžņos) un privātos (riskā kapitāla fondi, uzņēmējdarbības mecenāti) un publiskos (Eiropas Investīciju banka) finanšu instrumentus;
48. aicina Komisiju veikt padziļinātu salīdzinošu pētījumu par to, kā ES valstīs piemēro nodokļus autobūves nozarei, lai vienkāršotu un racionalizētu pašreizējo nodokļu slogu, kas gulstas uz ražošanu un ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem saistītu pakalpojumu tirdzniecību, un samazinātu birokrātiju;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

49. uzskata, ka noteikti jā saglabā pārstrukturēšanas vajadzībām pieejamā finansējuma un pētniecībai un izstrādei pieejamā finansējuma savstarpējā papildināmība; līdz ar to prasa saglabāt pašreizējā līmenī Eiropas Sociālajam fondam un Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondam pieejamo finansējumu;

50. uzskata, ka ir būtiski svarīgi konkurences politiku (valsts atbalsta noteikumus) vērst uz konkurētspējas, izaugsmes un nodarbinātības palielināšanu — līdzīgi kā ārvalstīs, kas konkurē ar ES;

51. aicina ieviest nosacījumu, kas paredz, ka, saņemot atbalstu ieguldījumiem, autobūves uzņēmuma pienākums ir nodrošināt attiecīgā objekta darbību līdz amortizācijas perioda beigām vai atmaksāt ES subsīdijas darbības pārvietošanas gadījumā;

Iekšējais tirgus

52. norāda, ka stabils iekšējais tirgus ir priekšnosacījums autobūves nozares konkurētspējas un ilgtspējas atjaunošanai;

53. uzskata, ka Eiropai ir svarīga ciešāka saskaņošana jomās, kurās pastāvošā situācija ir šķērslis vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem:

a. attiecībā pret konkurentiem, kas nav no ES: augstas enerģijas un izejvielu cenas, augsts euro maiņas kurss;

b. iekšējā tirgū: sociālā un nodokļu konkurence, nodokļu atlaides uzņēmumiem un stimuli pircējiem (stimuli izvēlēties zemu oglekļa emisiju risinājumus, atlīdzība par nolietotu automobiļu nodošanu metāllūžņos);

c. ES iekšējā tirgū: nosacījumi par iespēju pārstrādāt transportlīdzekļus un par lietotu automobiļu ekoloģisku pārstrādāšanu;

54. uzsver, ka jo īpaši jāatbalsta piegādātāji un ka tieši šajā jomā ir rodams inovācijas potenciāls (automobiļu savstarpējā saziņa, automobiļa saziņa ar satiksmes infrastruktūru) un nodarbinātības iespējas;

55. attiecībā uz tālākpārdošanas tirgu nosoda to, ka pašreizējā tiesiskā sadrumstalotība negatīvi ietekmē autobraucējus un taisnīgu un veselīgu konkurenci starp dalībvalstīm; nolūkā palielināt nodarbinātību un autobraucēju pirktspēju un saglabāt un attīstīt Eiropā esošās ražošanas līnijas un tālākpārdošanas nozari aicina veikt tiesību aktu tuvināšanu, jo īpaši rezerves daļu nozarē, kā arī sniegt autobraucējiem informāciju par viņu tiesībām uz transportlīdzekļa remontu; aicina Komisiju šeit minēto papildināt ar padziļinātu un salīdzinošu pētījumu par tiesiskās sadrumstalotības ietekmi uz iekšējo tirgu, Eiropas ražošanas nozari un autobraucēju pirktspēju;

56. aicina veikt saskaņošanu ES līmenī, lai aktīvāk cīnītos pret viltotu rezerves daļu importu;

57. norāda, ka dalībvalstīm vajadzētu panākt labāku pārredzamību un atbilstību godprātības principiem ražotāju un tirgotāju tirdzniecības attiecībās; uzskata, ka labs veids, kā to panākt, būtu ražotāju un tirgotāju rīcības kodeksa ieviešana; uzskata, ka šādā kodeksā būtu jāiekļauj vismaz klauzulas par tirgotāja pārceļšanos, vairāku zīmolu precēm un kompensācijas tiesībām gadījumos, kad ražotājs nepamatoti izbeidz līguma darbību, saskaņā ar papildu pamatnostādņem Komisijas paziņojumā 2010/C 138/05;

58. aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm veikt pasākumus, lai lietoto automobiļu tirgū augstā līmenī nodrošinātu patērētāju aizsardzību, pārredzamību un drošību, un veltīt centienus tam, lai panāktu piesārņojošu un nedrošāku transportlīdzekļu pakāpenisku izņemšanu no aprites; atzinīgi vērtē Komisijas ieteikumu regulā par tehniskajām apskatēm prasīt nobraukuma reģistrāciju katrā apskatē; uzskata, ka tādas iniciatīvas kā "Car-Pass" sistēma Beļģijā varētu veicināt ar Eiropas standartu; norāda, ka transportlīdzekļu pārreģistrēšanas procedūrām pārrobežu gadījumos ir arī jāattur no krāpšanās ar nobraukumu;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

59. atkārtoti norāda, ka Eiropai būtu ekonomiski izdevīgi veidot lielus, jaunus rūpnieciskos projektus — līdzīgi kā gaisa kuģniecības un kosmosa jomā —, lai sasniegtu apjomu, kas nepieciešams konkurētspējai pasaules līmenī; uzsver, ka šādus projektus var veidot Savienības līmenī vai brīvprātīgi starp dalībvalstīm;

60. uzsver, cik svarīgas ir pārdomātas specializācijas stratēģijas, ar ko izveido sistēmu, kurā ES iekšējo konkurenci vienās un tajās pašās darbības jomās aizstāj savstarpēji papildinoša reģionālā specializācija, tādējādi padarot ES konkurētspējīgāku attiecībā pret trešām valstīm;

61. vērš:

a. dalībvalstu uzmanību uz pieejamiem alternatīviem pieprasījuma veicināšanas līdzekļiem, piemēram, marķējuma shēmām, mērķtiecīgu darba ņēmēju līdzdalības shēmu līdzekļu atbrīvošanu, nodokļu atvieglojumiem attiecībā uz uzņēmumu iepirkumiem, materiālu otrreizēju pārstrādi, publiskajiem iepirkumiem;

b. uzņēmumu uzmanību uz pieejamiem tirdzniecības instrumentiem, piemēram, apdrošināšanu, tostarp aizdevumu atmaksu bezdarba gadījumā, garantijas paplašināšanu, transportlīdzekļu koplietošanu, tirdzniecību internetā;

62. izsaka nožēlu par to, ka rīcības plāns CARS 2020 galvenokārt koncentrējas uz automobiļu ražotājiem Eiropā, neņemot vērā visa tālākpārdošanas tirgus nozīmi, tā dalībniekus un vajadzības; uzskata, ka Eiropas autobūves politikai jābūt plašākai un balstītai uz vispusīgu pieeju; uzsver, ka galvenajam mērķim vajadzētu būt vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšanai visiem ķēdes dalībniekiem; tādēļ uzskata, ka Eiropas politikā autobūves nozares jomā būtu jāiekļauj arī noteikumi, kas pielāgoti visiem izplatīšanas un remonta ķēdes dalībniekiem — gan lielajiem ražotājiem, gan MVU;

Ārējie tirgi un tirdzniecības attiecības

63. norāda, ka autobūves nozare sniedz ievērojamu pozitīvu devumu ES tirdzniecības bilancei, ka eksports uz jaunietekmes tirgiem neapšaubāmi ir vajadzīgs, lai palielinātu panākumus ilgtermiņā, un ka alianses ar ārvalstu fondiem un uzņēmumiem ir ļoti svarīgas Eiropas uzņēmumu nākotnei, tāpat kā ražotņu izvietošana ārpus ES robežām (tostarp ražošana vietējā tirgus vajadzībām) izaugsmes veicināšanai un tāpat kā transportlīdzekļu imports pieprasījuma apmierināšanai;

64. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu, ka ir panākts būtisks pavērsiens attiecībā uz brīvās tirdzniecības zonas izveidi ar ASV un Japānu un attiecībā uz vienlīdzīgu piekļuvi pasaules tirgiem, kas nozīmē, ka visiem pasaules autobūves tirgus dalībniekiem būs stingri jāievēro vieni un tie paši noteikumi; uzskata, ka tas palielina iespējamību, ka ilgtspējīga attīstība un lielāka ceļu satiksmes drošība ļaus gūt konkurētspējas pārsvaru pasaulē;

65. atzīst, ka vienotai starptautiskai sertifikācijai, kas ļauj kontrolēt transportlīdzekļus un autobūves komponentus vienotajā Eiropas tirgū un kas ir balstīta uz ES vides un drošības standartiem, varētu būt liela nozīme negodīgas konkurences izskaušanā;

66. atzīst, ka jaunietekmes tirgos pieprasījums palielināsies ne tikai luksusaautomobiļu kategorijā, bet arī lētāku automobiļu segmentos un ka Eiropas ražotāji šajos segmentos būs konkurētspējīgāki;

67. norāda, ka pasliktinās daudzu ES autobūves uzņēmumu konkurētspēja aizvien lielākās un reizēm netaisnīgās trešo valstu uzņēmumu konkurences dēļ; uzsver, ka daudzi no tiem varētu kļūt par veiksmīgiem uzņēmumiem, ja tiem ļautu apmierināt augošo pieprasījumu jaunos eksporta tirgos; mudina Komisiju reorganizēt tās tirdzniecības politiku, lai varētu:

a. saskaņot dalībvalstu pasākumus ES uzņēmumu atbalstam un aizsargāt ES ražojumus, ieguldījumus un intelektuālā īpašuma tiesības ārpus ES;

b. centralizēt visus ES eksporta instrumentus, jo īpaši tos, kas vērsti uz MVU ("Mazi uzņēmumi, liela pasaule"), piemēram, izveidojot pilnīgu un pieejamu nozaru digitālo platformu;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- c. ES tirdzniecības attiecību centrā pakāpeniski ieviest savstarpējības principu, kuram Komisija nav pievērsusi pietiekamu uzmanību rīcības plānā CARS 2020;
  - d. uzstāt uz jebkādu ar tarifiem nesaistītu tirdzniecības šķēršļu likvidēšanu autobūves nozarē;
  - e. sāsināt laiku, kas vajadzīgs, lai sāktu izmeklēšanu un piemērotu tirdzniecības aizsardzības instrumentus;
68. aicina Komisiju tās *ex ante* ietekmes novērtējumos par nākotnē noslēdzamiem tirdzniecības nolīgumiem iekļaut autobūves nozares konkurētspējas jēdzienu, veikt jaunus pētījumus pēc minēto nolīgumu stāšanās spēkā un regulāri novērtēt gan patlaban spēkā esošo, gan vēl apspriežamo nolīgumu kumulatīvo ietekmi, pamatojoties uz konkrētiem un skaidri noteiktiem kritērijiem, tostarp veidu, kādā tiek iesaistītas ieinteresētās personas;
69. nolemj nodrošināt sevi ar nepieciešamajiem līdzekļiem ikviena BTN ietekmes novērtēšanai;
- o
- o o
70. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.
-

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0548

Seksuālā un reproduktīvā veselība un ar to saistītās tiesības

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par seksuālo un reproduktīvo veselību un ar to saistītām tiesībām (2013/2040(INI))

(2016/C 468/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 168. pantu par sabiedrības veselību un jo īpaši šā panta 7. punktu, kurā noteikts, ka “Savienības rīcība respektē dalībvalstu atbildību par savas veselības politikas noteikšanu un veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanu un sniegšanu”,
  - ņemot vērā 1994. gadā Kairā rīkotās Starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību rīcības programmu un 1995. gadā Pekinā rīkotās Pasaules konferences par sievietēm rīcības programmu,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A7-0426/2013),
- A. tā kā Kairas Starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību rīcības programmā ir sniegta seksuālās un reproduktīvās veselības un ar to saistīto tiesību definīcija,
1. norāda, ka politikas izstrāde un īstenošana attiecībā uz seksuālo un reproduktīvo veselību un ar to saistītajām tiesībām un dzimumizglītību skolās ir dalībvalstu kompetencē;
  2. norāda — pat ja veselības aizsardzības un izglītības politikas izstrāde un īstenošana ir dalībvalstu kompetencē, ES var sekmēt paraugprakses veicināšanu dalībvalstīs;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ES Pamatattiesību aģentūrai un ANO ģenerālsekretāram.
-

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0549

Brīvprātīgais darbs un brīvprātīgo aktivitāte Eiropā**Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par brīvprātīgo darbu un brīvprātīgo aktivitāti Eiropā (2013/2064(INI))**

(2016/C 468/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 165., 166. un 214. pantu,
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Rokasgrāmatā par brīvprātīgā darba novērtēšanu (2011. gads) piedāvāto termina “brīvprātīgais darbs” definīciju,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 15. decembra Lēmumu Nr. 2241/2004/EK par vienotu Kopienas pamatsistēmu kvalifikāciju un prasmju pārredzamībai (*Europass* sistēmu),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Lēmumu Nr. 1719/2006/EK, ar ko izveido programmu “Jaunatne darbībā” laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Lēmumu Nr. 1720/2006/EK, ar ko izveido rīcības programmu mūžizglītības jomā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Lēmumu Nr. 1904/2006/EK, ar ko laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam izveido programmu “Eiropa pilsoņiem”, lai sekmētu aktīvu Eiropas pilsonību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 27. novembra Lēmumu 2010/37/EK par Eiropas gadu brīvprātīgam darbam aktīvas pilsonības veicināšanai (2011. gads) ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 2006. gada 24. aprīļa rezolūciju par neformālās un dzīves izglītības nozīmes atzīšanu Eiropas jaunatnes jomā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 27. novembra rezolūciju par jauniešu brīvprātīgu darbību (14427/1/2007),
- ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 2007. gada 16. maija rezolūciju par kopīgu mērķu īstenošanu saistībā ar jauniešu brīvprātīgām darbībām ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 20. novembra Ieteikumu par brīvprātīgo jauniešu mobilitāti Eiropas Savienībā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Ieteikumu 2006/961/EK par pārrobežu mobilitāti Kopienā izglītības un apmācības nolūkā: Eiropas Mobilitātes kvalitātes harta ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OV L 327, 24.11.2006., 30. lpp.⁽²⁾ OV L 327, 24.11.2006., 45. lpp.⁽³⁾ OV L 378, 27.12.2006., 32. lpp.⁽⁴⁾ OV L 17, 22.1.2010., 43. lpp.⁽⁵⁾ OV C 168, 20.7.2006., 1. lpp.⁽⁶⁾ OV C 241, 20.9.2008., 1. lpp.⁽⁷⁾ OV C 319, 13.12.2008., 8. lpp.⁽⁸⁾ OV L 394, 30.12.2006., 5. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 10. marta deklarāciju par Eiropas statūtu izveidi savstarpējām sabiedrībām, asociācijām un fondiem ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 3. oktobra secinājumus par sociālajā politikā veikto brīvprātīgo darbību nozīmi (14552/2011),
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 29. novembra secinājumus par sporta nozarē veikto brīvprātīgo darbību nozīmi pilsoniskās aktivitātes veicināšanā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 27. oktobrī pieņemto 2010. gada ziņojumu par ES pilsonību “Likvidējot šķēršļus ES pilsoņu tiesību īstenošanai” (COM(2010)0603),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 5. septembra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Sekmēt jaunatnes pilnīgu iesaistīšanos izglītībā, nodarbinātībā un sabiedrībā” (COM(2007)0498),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 27. aprīļa paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “ES jaunatnes stratēģija — ieguldīt jaunatnē, iesaistīt jauniešus. Atjaunināta atvērtās koordinācijas metode, kā risināt jauniešu problēmas un tiem pavērt jaunas iespējas” (COM(2009)0200),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020: Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 15. septembra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Jaunatne kustībā — Iniciatīva jauniešu potenciāla izmantošanai, lai Eiropas Savienībā panāktu gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi” (COM(2010)0477),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 20. septembra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Paziņojums par ES politiku un brīvprātīgu darbu: pārrobežu brīvprātīgā darba atzīšana un veicināšana Eiropas Savienībā” (COM(2011)0568),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru izveido “Erasmus visiem” — Savienības programmu izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā (COM(2011)0788),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 19. decembra ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Eiropas Brīvprātīgā darba gada (2011. gads) īstenošanu, rezultātiem un vispārējo novērtējumu (COM(2012)0781),
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 28. marta Atzinumu par tematu “Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Paziņojums par ES politiku un brīvprātīgo darbu: pārrobežu brīvprātīgā darba atzīšana un veicināšana Eiropas Savienībā”” ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2012. gada 12. jūnija rezolūciju “Pārrobežu brīvprātīgā darba atzīšana un veicināšana Eiropas Savienībā” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 20. decembra lēmumu par neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu par Eiropas Brīvprātīgā darba gada (2011. gads) īstenošanu, rezultātiem un vispārējo novērtējumu (EBDG 2011);

⁽¹⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 187. lpp.

⁽²⁾ OV C 372, 20.12.2011., 24. lpp.

⁽³⁾ CESE 824/2012.

⁽⁴⁾ OV C 332 E, 15.11.2013., 14. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu (A7-0348/2013),
- A. ņemot vērā EBDG 2011 veiksmi, tā attiecīgos mērķus un informatīvās kampaņas ietekmi;
- B. tā kā labvēlīgu apstākļu izveidošana brīvprātīgam darbam un brīvprātīgā darba vispārēja pieejamība ir ilgtermiņa process, kurā jāiesaista visas ieinteresētās personas;
- C. tā kā brīvprātīgais darbs ir aktīvas pilsonības un demokrātijas, kā arī personiskās attīstības nozīmīgs aspekts, kurā konkrēti parādās tādas Eiropas vērtības kā solidaritāte un nediskriminācija un kurš turklāt palīdz attīstīt demokrātisku līdzdalību un veicina cilvēktiesību ievērošanu ES un ārpus tās;
- D. tā kā brīvprātīgajam darbam ir būtiska loma debatēs par valsts politikas virzieniem;
- E. tā kā iesaistīšanās brīvprātīgā darbībā var būt nozīmīgs veids, kādā gūt darba tirgū nepieciešamās prasmes, un tā var sniegt iespēju ieņemt ar sociālo darbību saistītu vadošu stāvokli kopienā;
- F. tā kā brīvprātīgie lielā mērā nosaka sporta nozares dzīvotspēju;
- G. tā kā brīvprātīgais darbs ir būtisks individuālās un kolektīvās tiesību nostiprināšanas, solidaritātes, un sociālās kohēzijas faktors;
- H. tā kā brīvprātīgais darbs ir nozīmīgs faktors, lai izveidotu sociālo kapitālu un sekmētu izaugsmi, kā arī veicinātu ekonomisko un sociālo kohēziju, līdz ar to palīdzot sasniegt izaugsmes stratēģijā "Eiropa 2020" noteiktos mērķus;
- I. tā kā Padomes 2011. gada oktobra secinājumos par brīvprātīgā darba lomu sociālajā politikā ir uzsvērtā brīvprātīgās darbības nozīme dzimumu nelīdztiesības jautājumu risināšanā;
- J. tā kā valstu līmenī pastāvošie birokrātiskie šķēršļi ierobežo iespējas veikt brīvprātīgo darbu, kas vēl nav juridiski atzīts daudzu valstu tiesību sistēmās;
- K. tā kā dalībvalstīs ir dažādas tradīcijas un kultūras un ļoti atšķirīgas ar brīvprātīgo darbu saistītas tiesību aktu sistēmas, brīvprātīgo tiesības un brīvprātīgā darba organizācijas veidi;
- L. tā kā smagā ekonomikas krīze, taupības pasākumi un fiskālais spiediens rada risku finanšu stabilitātei daudzām NVO, sporta struktūrām un brīvprātīgā darba asociācijām, kas turpina darboties šajā grūtajā laikposmā, lai stiprinātu iekļaušanu un sociālo labklājību;
- M. tā kā, lai saglabātu EBDG 2011 mantojumu, jāizveido strukturēta un koordinēta pieeja Eiropas brīvprātīgā darba politikai, kas ES līmenī pašlaik ir sadrumstalota un atbildības ziņā sadalīta starp dažādiem pakalpojumiem,
1. ņem vērā EBDG 2011 informatīvās kampaņas rādītājus, kas norādīti šā ziņojuma pielikumā, un norāda uz pieticīgajiem sasniegtajiem rezultātiem ierobežoto finanšu resursu dēļ;
  2. atzīst un ņem vērā dalībvalstīs pastāvošos dažādos brīvprātīgā darba veidus, ko piedāvā valsts organizācijas un vietējā līmeņa asociāciju tīkli; šajā sakarībā aicina dalībvalstis īstenot multikulturālu pieeju un aicina Komisiju veikt sīki izstrādātu valstu brīvprātīgā darba prakšu un tradīciju analīzi, lai veicinātu kopīgu Eiropas pieeju;
  3. norāda, ka kopīgas Eiropas pieejas turpmāka konsolidēšana radīs vairāk iespēju jauniešu mobilitātes un jaunu cilvēku nodarbinātības jomā, ļaujot viņiem apgūt vērtīgas prasmes;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

4. atbalsta to, ka dažas dalībvalstis ir pieņēmušas vai grozījušas tiesību aktus šajā jomā, lai izveidotu labvēlīgus apstākļus brīvprātīgajam darbam; un iesaka citām dalībvalstīm rīkoties līdzīgi, galveno uzmanību pievēršot brīvprātīgo tiesību nostiprināšanai, izmantojot Eiropas Hartu par brīvprātīgo tiesībām un pienākumiem;
5. aicina dalībvalstis brīvprātīgā darba jomā turpināt veidot stimulojošu vidi, jo īpaši izstrādājot tiesisko regulējumu, ja tāda vēl nav;
6. atzīmē, ka dažas dalībvalstis ir ieviesušas Starptautiskās Darba organizācijas Rokasgrāmatu par brīvprātīgā darba novērtēšanu un mudina citas dalībvalstis rīkoties līdzīgi, lai iegūtu salīdzināmus datus par brīvprātīgo darbu, kas sniegtu skaidru priekšstatu par tā attiecīgo ieguldījumu;
7. prasa pieņemt brīvprātīgā darba asociāciju Eiropas statūtus, lai veicinātu to juridisko un institucionālo atzīšanu;
8. uzsver vajadzību sekmēt brīvprātīgo darbu, jo īpaši skolas vecuma bērnu, studentu un citu jauniešu vidū, lai paplašinātu viņu redzesloku solidaritātes jomā un sniegtu ar to saistīto atbalstu;
9. atzīmē, ka tiešsaistē izveidoto Eiropas kvalifikāciju apliecību lielais skaits pēdējos mēnešos pierāda elektronisko uzglabāšanas ierīču veiksmi sniegt pilnīgu priekšstatu par prasmēm, tostarp tām, kas iegūtas ar brīvprātīgu darbu, lai tās oficiāli atzītu gan profesionālos, gan mācīšanās nolūkos;
10. uzsver brīvprātīgā darbā iegūto zināšanu un prasmju, kas atzīstams kā neformālā un ikdienējā mācīšanās un darba pieredze, pozitīvo vērtību *curriculum vitae* un reālajā darbā;
11. uzskata, ka ierosinātajā dokumentā “*Europass* pieredze” brīvprātīgie varēs aprakstīt un reģistrēt brīvprātīgajā darbā gūtās prasmes, par kurām nevar saņemt sertifikātu, un aicina Komisiju, ņemot vērā Padomes Ieteikumu par neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu, iespējami drīz publicēt minēto dokumentu;
12. norāda, ka iepriekš minētajām prasmēm un spējām ir nozīme attiecībā uz jaunu cilvēku motivēšanu dalībai brīvprātīgajā darbā, sociālā kapitāla vairošanu un sabiedrības attīstības sekmēšanu;
13. iesaka brīvprātīgā darba sektorā pievērst uzmanību dzimumu paritātei un jo īpaši vadošo brīvprātīgo izteiktajai dzimumu nesamērībai, uz ko norāda vadošajos amatos vērojamais vīriešu pārsvars;
14. atzīst, ka jauniešiem šādas brīvprātīgā darbā iegūtas zināšanas jāiekļauj Eiropas kvalifikāciju apliecībā un *Europass*, lai tādējādi formālajai un neformālajai izglītībai piešķirtu vienlīdzīgu nozīmi;
15. uzsver, ka brīvprātīgais darbs dod iespēju jauniešiem, kas ir priekšlaicīgi pārtraukuši mācības, iesaistīties iekļaujošā vidē un darbībā;
16. vēlreiz apstiprina savu atbalstu Komisijas iniciatīvai izveidot “Eiropas Brīvprātīgo humānās palīdzības korpusu”, lai palīdzētu nodrošināt ātru un koordinētu ES rīcību humanitārās krīzes un nopietnu dabas katastrofu situācijā, sniedzot atbalstu brīvprātīgo apmācībai, mobilitātei un darba vadībai ar mērķi nodrošināt atbilstošu humanitāro palīdzību ES;
17. uzsver, ka brīvprātīgais darbs, kas ir arvien izplatītāks jauniešu un vecāka gadagājuma cilvēku vidū, veicina starpkultūru zināšanu apgūšanu, kā arī Eiropas piederības sajūtu un paaudžu solidaritāti, un aktīvu novecošanu un pilsonisko līdzdalību visos dzīves posmos;
18. norāda, ka brīvprātīgajā darbā gan jaunieši, gan vecāka gadagājuma cilvēki sniedz ieguldījumu sabiedrības labā un saņem par to atzinību un cieņu un ka tas uzlabo viņu dzīves kvalitāti, labsajūtu un vispārējo veselības stāvokli;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

19. norāda uz to, ka plašas brīvprātīgā darba iespējas un vienkārša piekļuve šīm iespējām izmaksu, informācijas un infrastruktūras ziņā, kā arī civiltiesiskās atbildības apdrošināšana un nelaimes gadījumu apdrošināšana ir būtiski brīvprātīgā darba veicināšanas aspekti visās vecuma grupās;
20. uzskata, ka brīvprātīgais darbs kā aktīvs pilsoniskās sabiedrības veidošanas līdzeklis var sekmēt starpkultūru dialoga attīstību, un tam var būt būtiska loma cīņā pret aizspriedumiem un rasismu;
21. atzīmē brīvprātīgā darba būtisko lomu cilvēkkapitāla un sociālā kapitāla izveidošanā un sociālās iekļaušanas veicināšanā; aicina Komisiju un dalībvalstis atzīt brīvprātīgā darba lielo pievienoto vērtību sportā un jo īpaši amatieru sportā, kur daudzas sporta organizācijas nevarētu funkcionēt bez brīvprātīgo palīdzības;
22. aicina Komisiju un dalībvalstis pienācīgi atzīt brīvprātīgā darba nozīmīgo ieguldījumu šajā nopietnajā ekonomikas krīzes laikā;
23. uzsver, ka jāveic nepārtraukts darbs, lai nodrošinātu sievietēm vienlīdzīgu piekļuvi brīvprātīgo darbam;
24. atgādina, ka jāpievērš uzmanība nepieciešamībai ievērot turpināmību starp 2011. gadu un turpmākajiem Eiropas Brīvprātīgā darba gadiem, lai integrētu brīvprātīgā darba raksturu kā būtisku aktīvas pilsoniskās līdzdalības izpausmi, un šajā saistībā aicina Komisiju ietvert brīvprātīgo darbu Eiropas Pilsoņu gadā kā nozīmīgu ieguldījumu aktīva pilsoniskuma veidošanā;
25. aicina dalībvalstis nodrošināt EBDG 2011 laikā valsts līmenī sasniegto rezultātu ilgtspējību;
26. aicina Komisiju izveidot un attīstīt brīvprātīgā darba politiku un izmantot atvērto koordinācijas metodi, lai veicinātu apmaiņu un sadarbību starp ieinteresētajām personām dažādās dalībvalstīs;
27. aicina dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus brīvprātīgā darba institucionalizēšanai valsts darba tiesībām atbilstošā veidā;
28. aicina dalībvalstis un Komisiju izveidot vienotu kontaktpunktu kā dienestu, kas atbildīgs par brīvprātīgā darba politiku un Komisijas dienestu un dažādu iestāžu koordināciju šajā jomā;
29. uzsver nepieciešamību, jo īpaši sadarbībā ar Eiropas brīvprātīgā darba organizācijām, asociācijām un tīkliem, izveidot centralizētu ES portālu kā Eiropas platformu koordinācijas veicināšanai, kur jāietver arī brīvprātīgā darba paraugprakses datu bāze un pārrobežu brīvprātīgā darba sadaļa ar informāciju par pieejamajām programmām un to izmaksām un nosacījumiem, lai veicinātu informācijas apkopošanu;
30. aicina dalībvalstis koordinēšanas vajadzībām izveidot nacionālās tīmekļa vietnes un meklētājprogrammas, kas katrai konkrētai personai nodrošinātu ērtu un labi strukturētu piekļuvi brīvprātīgā darba iespējām, savukārt organizācijām — piekļuvi sadarbības iespējām;
31. mudina dalībvalstis izveidot tādu stabilu un ilgtspējīgu atbalsta sistēmu brīvprātīgajam darbam arī pārrobežu līmenī, kuras ietvaros tiktu sniegts atbalsts gan brīvprātīgajiem, gan brīvprātīgā darba organizācijām; iesaka dalībvalstīm saglabāt valsts koordinācijas iestādes, kuras tika izveidotas saistībā ar EBDG 2011;
32. aicina dalībvalstis īstenot Direktīvu 2004/114/EK par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesāņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā⁽¹⁾ un vienkāršot vīzu piešķiršanas procedūras vai atcelt tās personām, kas saskaņā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku vēlas veikt brīvprātīgas darbības;

⁽¹⁾ OV L 375, 23.12.2004., 12. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

33. aicina valstu iestādes un reģionālās un vietējās pašvaldības nodrošināt atbilstīgu finansējumu, vienkāršot administratīvās procedūras un izveidot fiskālos stimulus brīvprātīgā darba organizācijām un tīkliem, jo īpaši mazām organizācijām ar ierobežotiem līdzekļiem; šajā sakarā aicina precizēt asociācijām paredzēto subsīdiu jēdzienu, lai asociāciju finansējumu vairs nejauktu ar valsts atbalstu, jo tas var kavēt konkurenci peļņu gūstošajā nozarē;
34. aicina Komisiju izskatīt iespēju brīvprātīgajā darbā veikto ekonomisko ieguldījumu Eiropas projektos uzskatīt par līdzvērtīgu finansējumu;
35. uzsver brīvprātīgā darba veicināšanas nozīmi arī uzņēmumu sociālās atbildības stratēģijas jomā atbilstoši starptautiskajam brīvprātīgi piemērojamam standartam *ISO 26000:2010*, ar ko nosaka uzņēmumu sociālās atbildības vadlīnijas;
36. aicina Komisiju gādāt, lai dalībvalstis ieviestu obligātu apdrošināšanu brīvprātīgajiem, lai brīvprātīgā darba laikā nodrošinātu veselības aizsardzību un drošību;
37. aicina dalībvalstis pieņemt tiesību aktus par brīvprātīgo darbu, ja tās to vēl nav izdarījušas, un veicināt brīvprātīgo darbu arī ar formālu, neformālu un ikdienēju apmācību, lai palielinātu brīvprātīgo prasmes un iespējas brīvprātīgajā darbā;
38. aicina dalībvalstis veicināt brīvprātīgo darbu arī ar formālu, neformālu un ikdienēju apmācību, lai palielinātu brīvprātīgo prasmes un iespējas brīvprātīgajā darbā, darbojoties galvenokārt altruistiskā un nesavtīgā nolūkā; mudina tās ieviest izglītības iestādēs fakultatīvus apmācības kursus par brīvprātīgo darbu;
39. aicina Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk popularizēt Eiropas Brīvprātīgo darbu universitātēs un citās augstākās izglītības iestādēs;
40. uzskata, ka brīvprātīgais darbs kā ikdienējas mācīšanās metode palīdz attīstīt prasmes un profesionālās kvalifikācijas, kas ļauj brīvprātīgajiem vieglāk iekļūt vai atgriezties darba tirgū;
41. iesaka Komisijai saglabāt kontaktus ar Eiropas brīvprātīgā darba gada (2011) apvienības pēcteci Eiropas Brīvprātīgā darba aliansi un citām brīvprātīgo organizācijām un ņemt vērā Eiropas Brīvprātīgā darba politikas programmā (*PAVE*) iekļautos ieteikumus kā pamatu rīcības plānam nākotnē;
42. aicina Komisiju paredzēt atbilstošus resursus Eiropas Brīvprātīgā darba attīstības fonda izveidei, lai garantētu atbalsta infrastruktūras izveidošanu;
43. uzsver, ka ir jāvienkāršo NVO piekļuve Eiropas finansējumam, jo īpaši ESF, valsts un Eiropas līmenī;
44. aicina dalībvalstis īstenot Padomes ieteikumu par neformālās un ikdienējas mācīšanās validēšanu un jau pirms noteiktā 2018. gada termiņa nodrošināt formālu sistēmu ieviešanu brīvprātīgā darba laikā gūto zināšanu, prasmju un kompetenču validēšanai, kā rezultātā varēs iegūt atzītu kvalifikāciju, kas būtu jāatzīst izglītības iestādēm, darba devējiem un citiem;
45. aicina Eiropas Komisiju attiecībā uz visām Eiropas dotācijām atzīt brīvprātīgajam darbam veltīto laiku kā atbilstošu līdzfinansējumu natūrā un sadarboties ar brīvprātīgā darba organizācijām, lai izstrādātu sistēmas brīvprātīgajam darbam veltītā laika reģistrēšanai un dokumentēšanai, izmantojot daudzos pieejamos instrumentus un modeļus.
46. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0558

ES līdzekļu devēju koordinācija attīstības palīdzības jomā**Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par ES līdzekļu devēju koordināciju attīstības palīdzības jomā (2013/2057(INL))**

(2016/C 468/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 225. pantu, jo īpaši tā 9. un 151. pantu un 153. panta 1. punkta e) apakšpunktu,
- ņemot vērā LESD 209. un 210. pantu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju,
- ņemot vērā 2005. gadā pieņemto Parīzes deklarāciju, 2008. gadā pieņemto Akras rīcības programmu un 2011. gadā pieņemto pasaules mēroga partnerību efektīvai attīstības sadarbībai,
- ņemot vērā Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju, kas tikās Padomē, Eiropas Parlamentā un Komisijā, kopīgo paziņojumu par Eiropas Savienības attīstības politiku "Eiropas Konsenss" ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 13. oktobra paziņojumu "ES attīstības politikas ietekmes palielināšana: Pārmaiņu programma" (COM(2011)0637),
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 14. maija secinājumus par paziņojumu "ES attīstības politikas ietekmes palielināšana: Pārmaiņu programma" ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus Padomes 2007. gada 15. maija sanāksmē par ES rīcības kodeksu attiecībā uz darba papildināmību un dalīšanu attīstības politikā ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 28. septembra rezolūciju par ciešāku un efektīvāku sadarbību: 2006. gada ES atbalsta efektivitātes pakete ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 22. maija rezolūciju par turpmākajiem pasākumiem saistībā ar 2005. gada Parīzes deklarāciju par atbalsta efektivitāti ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā tā 2011. gada 25. oktobra rezolūciju pa Ceturto augsta līmeņa forumu par palīdzības lietderīgumu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2009. gada 17. novembra secinājumus par darbības sistēmu palīdzības efektivitātes jomā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Ārlietu padomes (attīstības ministru sanāksmes) 2010. gada 14. jūnija secinājumus par darba sadali vairāku valstu mērogā ⁽⁸⁾, pievienojot vai aizstājot dažus punktus darbības sistēmā palīdzības efektivitātes jomā,

⁽¹⁾ OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.⁽²⁾ Dok. 9369/12.⁽³⁾ Dok. 9558/07.⁽⁴⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 373. lpp.⁽⁵⁾ OV C 279 E, 19.11.2009., 100. lpp.⁽⁶⁾ OV C 131 E, 8.5.2013., 80. lpp.⁽⁷⁾ Dok. 15912/09.⁽⁸⁾ Dok. 11081/10.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- ņemot vērā Ārlietu padomes (attīstības ministru sanāksmes) 2010. gada 9. decembra secinājumus par savstarpējo atbildību un pārredzamību — ES palīdzības efektivitātes darbības sistēmas ceturta daļa ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsēkretariāta 2011. gada 11. janvāra konsolidēto tekstu par darbības sistēmu palīdzības efektivitātes jomā ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Komisijas Attīstības ģenerāldirektorāta pasūtīto 2009. gada oktobra ziņojumu “Palīdzības efektivitātes programma — Eiropas pieejas ieguvumi” ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Komisijas Attīstības ģenerāldirektorāta pasūtīto 2011. gada marta galīgo ziņojumu “Kopējā daudzgadu programma” ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā “Gala ziņojumu par Parīzes deklarācijas novērtējumu — 2. posms”, kas sabiedrībai pieejams no 2011. gada maija,
  - ņemot vērā Eiropas neintegrācijas izmaksu ziņojumu “ES līdzekļu devēju koordinācija”, ar ko Attīstības komiteju iepazīstināja 2013. gada 10. jūlijā,
  - ņemot vērā Padomes 2010. gada 26. jūlija lēmumu, ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta (“EĀDD”) organizatorisko struktūru un darbību (2010/427/ES) ⁽⁵⁾, jo īpaši 9. pantu (Ārējās darbības instrumenti un plānošana),
  - ņemot vērā Reglamenta 42. un 48. pantu;
  - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A7-0393/2013),
- A. tā kā jaunākās aplēses Eiropas neintegrācijas izmaksu ziņojumā liecina, ka darījumu izmaksās vien katru gadu varētu ietaupīt līdz pat EUR 800 miljoniem, ja ES un tās dalībvalstis sniegtu koncentrētu atbalstu noteiktām valstīm un darbībām, nevis to sadrumstalotu pārāk daudz mērķiem; tā kā katru gadu varētu ietaupīt vēl EUR 8,4 miljardus, ja būtu pilnībā saskaņota līdzekļu piešķiršana valstīm un tās vienīgais mērķis būtu nabadzības mazināšana;
- B. tā kā situācijā, kad kopumā ir vērojams minimāls progress ANO mērķa sasniegšanā — līdz 2015. gadam panākt, ka 0,7 % no nacionālā kopienākuma novirza oficiālajai attīstības palīdzībai —, ir ārkārtīgi svarīgi ES līmenī īstenot efektīvāku koordināciju;
- C. tā kā, ņemot vērā starptautiskās demogrāfijas izmaiņas un to, ka nākotnē paredzama lielāka pašreizējo jaunattīstības valstu un visas ES savstarpējā atkarība, efektīvāks attīstības atbalsta izlietojums veicinās efektīvāku palīdzības sniegšanu uz vietas un turklāt sekmēs lielāku savstarpējo cieņu turpmākajās reizēs;
- D. tā kā visas ES līmenī koordinētām darbībām, jo īpaši, izveidojot komiteju, kurā ietilpst Eiropas Komisijas, Padomes un Parlamenta pārstāvji, ir pievienotā vērtība, kas politikas un finanšu sviras efekta ziņā ir daudz lielāka nekā atsevišķu 28 dalībvalstu un Komisijas darbību kopsummai;
- E. tā kā ES un tās dalībvalstīm arī turpmāk ir jārada priekšzīme, kā mazināt atbalsta fragmentāciju, pilnībā īstenojot Parīzē, Akrā un Pusanā pieņemtas saistības par starptautisko atbalstu un attīstības efektivitāti un pamatojoties uz pašreizējā kopīgās plānošanas procesā panākto progresu;

⁽¹⁾ Dok. 17769/10.

⁽²⁾ Dok. 18239/10.

⁽³⁾ Projekts Nr. 2008/170204 — 1. versija.

⁽⁴⁾ Projekts Nr. 2010/250763 — 1. versija.

⁽⁵⁾ OV L 201, 20.5.2010., 3. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- F. tā kā ES līdzekļu devēju koordinēšanai būtu jāveicina jebkāda veida formālā un neformālā saistītā atbalsta izbeigšana un “Palīdzības efektivitātes programmas” pārveidošana par “Attīstības efektivitātes programmu”;
- G. tā kā ES iniciatīvas par līdzekļu devēju koordinācijas uzlabošanu galvenokārt ir brīvprātīgas un neuzliek saistības; tā kā ES rīcības kodeksa attiecībā uz darba papildināmību un dalīšanu attīstības politikā īstenošanai ir ierobežoti rezultāti;
- H. tā kā Līgumi ES nodrošina juridisko pamatu, kas ļautu palielināt ES ārējo darbību saskaņotību un efektivitāti;
- I. tā kā Komisijai vajadzētu būt galvenajam dzinējspēkam, lai panāktu atbalsta un attīstības efektivitātes programmas pilnīgu īstenošanu ES līmenī,
1. aicina ES un tās dalībvalstis ievērot saistības, kuras tās ir uzņēmušās Parīzes deklarācijā, Akras rīcības programmā un Pusanas globālās partnerības programmā efektīvas attīstības sadarbības jomā un kuras netiek īstenotas galvenokārt politiskās gribas trūkuma, birokrātijas un augsto darījuma izmaksu dēļ; šajā saistībā atgādina, ka viens no pamatnosacījumiem, lai izpildītu “atbalsta efektivitātes programmu”, ir pilnībā īstenot “demokrātisko īpašumtiesību” principu, kas nozīmē, ka attīstības stratēģiju uzmanības centrā jābūt valstij un tām jāatspoguļo visu valsts ieinteresēto personu apņemšanās;
  2. aicina ES un tās dalībvalstis pilnvērtīgi īstenot LESD tiesību normas par attīstību, kas paredz, ka jānodrošina papildināmība starp ES un tās dalībvalstīm attīstības sadarbības jomā (LESD 208. un 210. pants), lai pastiprinātu efektīvu sadarbību starp ES līdzekļu devējiem;
  3. prasa ES un tās dalībvalstis efektīvāk koordinēt darba sadalījumu, cita starpā, ar kopīgās plānošanas starpniecību, lai izvairītos no darbību pārklāšanās un augstām darījuma izmaksām; tāpat uzstāj, ka ir jāveic katras saņēmējas valsts situācijas īpašo vajadzību rūpīga analīze, vienlaikus nodrošinot, ka finansētie projekti ir integrēti vietējā ekonomikā un nodrošina palīdzību tiem, kam tā visvairāk nepieciešama;
  4. prasa ES un tās dalībvalstis panākt labāku darba koordinēšanu starp valstīm, lai risinātu problēmu saistībā ar atbalsta ziņā izredzētajām un novārtā atstātajām valstīm; uzsver, ka ES politikai darba sadalījuma jomā būtu jānodrošina, ka ir pievērsta atbilstoša uzmanība tādiem horizontāliem jautājumiem kā cilvēktiesības, dzimumu līdztiesība un klimata pārmaiņas; uzsver arī, ka mērķis palielināt atbalsta ietekmi un sasniegt labāku rezultātu/izmaksu lietderību nedrīkst prakse novest pie tādas attīstības politikas, kas izvairās no riska un koncentrējas tikai uz “neproblemātiskajām valstīm”;
  5. aicina no jauna izvērtēt ES un tās dalībvalstu salīdzinošās priekšrocības uzdevumu sadalījumā attīstības jomā, izvērtējot stiprās un vājās puses un iesaistot šajā procesā attiecīgo dalībvalsti (vai Komisiju), kā arī citus līdzekļu devējus un partnervalstis;
  6. tomēr norāda, ka ir arī nepieciešama labāka koordinācija ar starptautisko sabiedrību un, vēl jo vairāk, ar vietējā līmeņa dalībniekiem, jo īpaši ar vietējām valdībām, valstu parlamentiem, pilsonisko sabiedrību un NVO; atgādina, ka astotajā Tūkstošgades attīstības mērķī par pasaules mēroga partnerības veidošanu attīstības nolūkos tiek mudināts sekmēt visu attīstības jomas dalībnieku plašu līdzdalību un ciešu sadarbību;
  7. uzsver, ka, apvienojot līdzekļu devēju valstu nodrošinātos resursus, daudzpusējās attīstības organizācijām rodas iespējas paaugstināt palīdzības efektivitāti un maksimāli palielināt tās lietderīgumu; norāda, ka starptautisko organizāciju izveidoto resursu izmantošana arī palīdz līdzekļu devējiem apmainīties ar informāciju par attīstības pasākumiem, tādējādi radot lielāku pārredzamību un pārskatatbildību;
  8. uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt minēto valstu spēju veidošanu, lai tās varētu stiprināt prasmes, zinātību un iestādes, kas vajadzīgas, lai tās varētu efektīvi pārvaldīt savu attīstību; uzsver, ka brīvā tirdzniecība, tirgus ekonomika un uzņēmējdarbība ir būtiskas, lai jaunattīstības valstis spētu apkarot nabadzību un tādējādi veidot ilgtspējīgu ekonomikas attīstību un samazināt savu atkarību no palīdzības; tāpat uzsver, ka ir svarīgi veicināt un aizsargāt labu pārvaldību un ka ir būtiski, lai saņēmējvalstu iestādes apkarotu korupciju un veidotu savu fiskālo infrastruktūru, lai spētu garantēt nodokļu ieņēmumus un cīnīties ar izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgu kapitāla aizplūšanu;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

9. uzsver, ka aizvien lielāka nozīme ir netradicionālo līdzekļu devēju, kā arī privātā sektora ieguldījumam un filantropijas finanšu plūsmām jaunattīstības valstīs, kas rada papildu problēmas saistībā ar koordināciju; uzskata, ka jaunajā ES līdzekļu devēju koordinācijas sistēmā, kas paredzēta attīstības palīdzībai, būtu arī jāizskata iespējas integrēt minētos aspektus, pamatojoties uz saistībām saskaņā ar Pusanas partnerību efektīvai sadarbībai.
10. uzsver, ka ir svarīgi īstenot diferencētas pieeju atbalsta efektivitātei, ņemot vērā attīstības līmeni saņēmējās valstīs (vismazāk attīstītajās valstīs, nestabilās valstīs un valstīs ar vidēju ienākumu līmeni) un to īpašās vajadzības; minētās diferencētās pieejas pamatā vajadzētu būt ne tikai IKP, bet arī tādiem daudzdimensionāliem attīstības rādītājiem kā valsts nabadzība, nevienlīdzība un neaizsargātība;
11. aicina dalībvalstis pilnvērtīgi izmantot visas jauno elektronisko rīku priekšrocības, lai koordinētu projektus, piemēram, oficiālās attīstības palīdzību Mozambikas datubāzei (*ODAmoz*), kuras izveidi finansēja ES;
12. aicina ES nodrošināt to, ka visos ar attīstības koordināciju saistītajos finanšu mehānismos tiek pilnībā iestrādātas saistības attiecībā uz atbalsta un attīstības efektivitāti;
13. uzsver, ka, ņemot vērā ekonomisko grūtību radītos ierobežojumus dalībvalstu un ES budžetā un aizvien aktuālāku prasību pēc efektīvākas attīstības atbalsta sadales, ir ārkārtīgi svarīgi labāk koordinēt līdzekļu devējus un šajā jautājumā ES būtu jāuzņemas galvenā loma, un koordinācijai būtu jāaptver visi svarīgākie visu attīstības projektu aspekti, tostarp to plānošana, uzraudzība un izvērtēšana;
14. tā kā pašreizējās ES iniciatīvas par līdzekļu devēju labāku koordināciju ir brīvprātīgas un neuzliek saistības, tās nav pilnībā izmantojušas visas ES un tās dalībvalstu iespējas, kā attīstības atbalstu padarīt efektīvāku; tādēļ prasa ES un tās dalībvalstīm izveidot jaunu koordinācijas instrumentu regulas veidolā;
15. prasa Komisijai, pamatojoties uz LESD 209. un 210. pantu, vēlams līdz 2015. gada 31. decembrim un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 2016. gada pirmajā pusē iesniegt tiesību akta priekšlikumu par regulatīviem aspektiem attiecībā uz ES līdzekļu devēju koordināciju attīstības atbalsta jomā, pirms tam pieņemot un īstenojot ceļvedi, kurā ietvertas sagatavošanas darbības, lai veicinātu minēto regulatīvo aspektu stāšanos spēkā, un ievērojot tā pielikumā sniegtos sīki izstrādātos ieteikumus;
16. aicina Komisiju un EĀDD izvērtēt minēto ceļvedi, pamatojoties uz iepriekš noteiktu rādītāju kopumu; šajā procesā kā dalībniekiem būtu jāpiedalās ES delegācijām kopā ar dalībvalstu diplomātiskajām pārstāvniecībām partnervalstīs, no vienas puses, un DEVCO GD un EĀDD kopā ar dalībvalstu pārstāvjiem, no otras puses, un būtu jāparedz, ka šajā procesā Komisija un EĀDD iesniedz ziņojumus Eiropas Parlamentam nolūkā vienoties par ceļveža īstenošanu;
17. apstiprina, ka ieteikumos tiek ievērotas pamattiesības un subsidiaritātes princips;
18. uzskata, ka prasītajam priekšlikumam nav finansiālas ietekmes;
19. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un pielikumā izklāstītos sīki izstrādātos ieteikumus Komisijai un Padomei.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

SĪKI IZSTRĀDĀTI IETEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ PIEPRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU

Ieteikums Nr. 1 (par pieņemamās regulas mērķi un darbības jomu)

Šīs regulas mērķim vajadzētu būt mehānismu un prakses kodificēšanai un stiprināšanai, lai nodrošinātu attīstības atbalsta labāku papildināmību un efektīvu koordināciju. Tās darbības jomai būtu pienācīgi jārisina jautājums par to, kā palielināt ES attīstības atbalsta efektivitāti.

Regula būtu jāpieņem dalībvalstīm un ES iestādēm.

Ieteikums Nr. 2 (par vispārējiem principiem ES līdzekļu devēju koordinācijā)

Regulā būtu jākodificē šādi principi:

- Vietējā atbildība: ES un tās dalībvalstīm būtu jāciena partnervalsts valdības lēmumi un jāpieskaņojas centrālās valdības īstenotajām stratēģijām. Tām attiecīgā gadījumā būtu jāiekļauj darbības, kas palīdzētu stiprināt partnervalsts spēju vadīt līdzekļu devēju koordinācijas darbības sistēmu.
- Saskaņošana: ES un tās dalībvalstīm būtu jāīsteno vienota plānošanas kārtība valsts līmenī (kopīga plānošana) un jāsadarbojas, lai samazinātu atsevišķo un bieži vien pārklājušos misiju un novērtējošo pārskatu skaitu. Tām arī būtu jādeleģē pilnvaras galvenajiem līdzekļu devējiem attiecībā uz tādu darbību īstenošanu, kurās kādam no minētajiem līdzekļu devējiem ir salīdzinošas priekšrocības nozares vai valsts līmenī.
- Pielāgošana: ES un tās dalībvalstīm kopējā atbalsta (valsts stratēģijas, politikas dialogi un attīstības sadarbības programmas) sniegšanā būtu jābalstās uz partnervalstu nacionālajām attīstības stratēģijām un periodiskiem pārskatiem par minēto stratēģiju īstenošanas gaitu. Lai atbalsta piešķiršana būtu vienkāršāka, parasti būtu jāizmanto valstu sistēmas. ES un tās dalībvalstīm nevajadzētu veidot īpašas struktūras, kas nodarbotos ar finansiāli atbalstīto projektu un programmu ikdienas pārvaldību un īstenošanu.
- Atbalsta paredzamība: Lai efektīvi koordinētu attīstības pasākumus, ES un tās dalībvalstīm būtu laicīgi jāsniedz jaunattīstības valstīm informācija par turpmākajiem izdevumu un/vai īstenošanas plāniem un norādīt orientējošo piešķirumu apjomu, tādējādi ļaujot partnervalstīm to iekļaut vidēja termiņa plānos.
- Pārredzamība un savstarpējā pārskatatbildība: ES un tās dalībvalstīm būtu jāsadarbības ar partnervalstīm, lai izstrādātu savstarpēji apstiprinātas struktūras, kas nodrošinātu valstu sistēmu darbības, pārredzamības un pārskatatbildības uzticamu novērtējumu un uzlabotu partnervalstu datu pieejamību un kvalitāti. Būtu turpmāk jāveicina galvenās iniciatīvas, kas palīdz īstenot šos mērķus, piemēram, ES pārredzamības garantija un Starptautiskā atbalsta pārredzamības iniciatīva.
- Diferencēta pieeja: Īstenojot šo regulu, būtu jāpieņem diferencēta pieeja atkarībā no attīstības konteksta un vajadzībām, lai partnervalstīm vai reģioniem piedāvātu īpašu, katrai partnervalstij vai reģionam pielāgotu sadarbību, pamatojoties uz to vajadzībām, stratēģijām, prioritātēm un līdzekļiem.
- Rezultātu pārskatīšana, novērtēšana un apspriešana: ES būtu jāuzrauga regulas īstenošana un jāziņo par to. Par veiktajiem pasākumiem katru gadu ir jāziņo valstu parlamentiem un Eiropas Parlamentam.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Ieteikums Nr. 3 (par kopīgo plānošanu)

Ar šo regulu būtu jākodificē ES un tās dalībvalstu apņemšanās palielināt savu dalību daudzgadu plānošanā saskaņā ar partnervalstu attīstības stratēģijām, pēc iespējas sinhronizējot ar plānošanas cikliem partnervalstu līmenī. Kopīgās plānošanas struktūra ir pragmatisks instruments darba dalīšanas sekmēšanai un ar to būtu jāpapildina un jāstiprina pašreizējā līdzekļu devēju koordinēšanas sistēma, lai nenotiktu nevajadzīgs paralēls darbs.

Ar šo regulu būtu jānodrošina, ka ES aktīvi uzrauga progresu valstu un galvenās iestādes līmenī, lai nodrošinātu, ka tiek panākts stabils progress esošo saistību īstenošanā un ka tiek pienācīgi ievēroti norādījumi ES kopīgas plānošanas sistēmas īstenošanai.

Ieteikums Nr. 4 (par darba dalīšanu)

ES un tās dalībvalstis ir izstrādājušas plašu pamatprincipu klāstu par to, kā būtu efektīvi jāveic darba dalīšana. ES rīcības kodeksā attiecībā uz papildināmību un darba dalīšanu attīstības politikā ir sniegti norādījumi ES un tās dalībvalstīm, un tas pēc iespējas drīzāk būtu jāpiemēro visās partnervalstīs.

Ieteikums Nr. 4.1: darba dalīšana valstī

ES un tās dalībvalstīm būtu jāmazina darījumu izmaksas, ierobežojot ES aktīvo līdzekļu devēju skaitu nozaru politikā un sadarbības darbībās. Lai to panāktu un tādējādi uzlabotu nozares koncentrāciju, tām būtu jāizstrādā un jāīsteno plāni par atbildīgu aiziešanu no nozares, pamatojoties uz dialogu ar partnervalstu valdībām un citiem līdzekļu devējiem, kā arī uz analīzi par iespējamā finansējuma trūkuma ietekmi.

Ieteikums Nr. 4.2: darba dalīšana starp valstīm

Lai samazinātu dažādu valstu sniegtā atbalsta sadrumstalotību un līdzekļu devēju skaita pieaugumu, ES un tās dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka valstu līdzekļi tiek piešķirti informēti, tostarp ņemot vērā citu dalībvalstu nodomus un iespēju sniegt ES pievienoto vērtību. Dalībvalstīm būtu jācenšas panākt labāku ģeogrāfiskā koncentrācija, savukārt Komisijai ir jāieņem koordinators loma, jo īpaši novārtā atstātajās valstīs. Šajā sakarā būtu jāizmanto ES vienotās analīzes un stratēģijas attiecībā uz ES atbalsta ziņā izredzētajām un novārtā pamestajām valstīm, lai nodrošinātu labāku darba sadalījumu starp valstīm.

Ieteikums Nr. 5 (par progresu uzraudzību galvenās iestādes un valstu līmenī)

Ar šo regulu būtu jākodificē mehānismi, ar kuriem ziņo par progresu labākā līdzekļu devēju koordinēšanā valsts līmenī, tajos cita starpā iekļaujot: a) nošķirtu informāciju par visām attiecīgajām atbalsta plūsmām; b) informāciju par progresu kopīgās plānošanas procesos, īpašu uzmanību pievēršot darba dalīšanai; c) pierādījumus par mazākām darījumu izmaksām, kas panāktas ar darba dalīšanu, un d) informāciju par to, kā kopīgā plānošana un darba dalīšana tiks ietverta stratēģiskās plānošanas procesos.

Šī informācija būtu jādara pieejama partnervalstīm, lai tās to varētu iekļaut valsts budžeta dokumentos un tādējādi veicināt pārredzamību attiecībā uz parlamentu, pilsonisko sabiedrību un citām attiecīgajām ieinteresētajām personām.

Ieteikums Nr. 6 (par valstu parlamentu iesaisti līdzekļu devēju koordinācijas uzraudzībā)

Šajā regulā būtu jāiekļauj noteikumi, kas veicinātu valstu parlamentu dalību līdzekļu devēju koordinācijas uzraudzībā. Šādā nolūkā būtu jāriko ikgadējas sanāksmes starp Eiropas Parlamentu un valstu parlamentiem, lai novērtētu progresu un apspriestu rezultātus.

Ieteikums Nr. 7 (gada ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei)

Regulā būtu jāiekļauj noteikumi par novērtēšanu gada ziņojumā. Komisijai būtu jāizvērtē panāktais progress šajā regulā paredzēto pasākumu īstenošanā un Eiropas Parlamentam un Padomei, kā arī 9. ieteikumā minētajai komitejai jāiesniedz gada ziņojums par to īstenošanu un rezultātiem ES atbalsta koordinēšanas jomā.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Šo ziņojumu iesniedz arī Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

Gada ziņojumā būtu jāizmanto galvenās iestādes un nozares sniegtā informācija par iepriekšējo gadu. Tajā būtu jāizvērtē, kādi rezultāti panākti ar ES un dalībvalstu attīstības politikas koordinācijas uzlabošanas pasākumiem, izmantojot pēc iespējas konkrētākus un izmērāmus rādītājus, pēc kuriem nosaka šīs regulas mērķu īstenošanas progresu.

Ieteikums Nr. 8 (par pārskatu)

Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojums, kurā novērtēta šīs regulas īstenošana pirmajos trijos gados, un vajadzības gadījumā likumdošanas priekšlikums, ar kuru ievieš vajadzīgās izmaiņas.

Ieteikums Nr. 9 (par koordinācijas komitejas izveidi)

Regulā būtu jāiekļauj noteikumi par komitejas izveidi. Komitejai būtu jāpieņem savs reglaments, un tā būtu jāveido no Komisijas, Padomes un Eiropas Parlamenta pārstāvjiem.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0575

Cilvēktiesības pasaulē 2012. gadā un ES politika šajā jomā

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra rezolūcija par 2012. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā (2013/2152(INI))

(2016/C 468/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju (turpmāk — VCD) un citus ANO cilvēktiesību līgumus un instrumentus,
- ņemot vērā ANO 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju (A/Res/55/2) un ANO Ģenerālās asamblejas pieņemtās attiecīgās rezolūcijas,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (turpmāk — LES) 21. pantu,
- ņemot vērā ES 2012. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē, ko Padome pieņēma 2013. gada 6. jūnijā,
- ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 13. decembra rezolūciju par 2011. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ES stratēģisko satvaru un rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā (11855/2012), ko Ārlietu padome pieņēma 2012. gada 25. jūnijā,
- ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 13. decembra rezolūciju par ES cilvēktiesību stratēģijas pārskatīšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 25. jūlija Lēmumu 2012/440/KĀDP, ar ko ieceļ amatā Eiropas Savienības īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 13. jūnija ieteikumu par ES īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 14. maija secinājumus par ES attīstības politikas ietekmes palielināšanu: pārmaiņu programmu,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 13. jūnija ieteikumu Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos/Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieci, Padomei un Komisijai par EĀDD organizatoriskās struktūras un darbības pārskatīšanu 2013. gadā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības pamatnostādnes par cilvēktiesībām un starptautiskajām humanitārajām tiesībām ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības pamatnostādnes par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību un Eiropas Parlamenta 2013. gada 13. jūnija ieteikumu Padomei par ES pamatnostādnēm par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību,
- ņemot vērā Eiropas Savienības pamatnostādnes par lezbiešu, homoseksuāļu, biseksuāļu, transpersonu un starpdzimuma personu (LGBTI) visu cilvēktiesību ievērošanas veicināšanu un aizsardzību;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0503.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0504.

⁽³⁾ OV L 200, 27.7.2012., 21. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 332 E, 15.11.2013., 114. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0278.

⁽⁶⁾ http://www.eeas.europa.eu/human_rights/docs/guidelines_en.pdf.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- ņemot vērā Padomes 2001. gada 13. decembrī pieņemtās un 2009. gada 19. janvārī pārskatītās ES pamatnostādnes par dialogiem cilvēktiesību jomā,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 8. oktobra rezolūciju par korupciju publiskajā un privātajā sektorā — ietekmi uz cilvēktiesībām trešās valstīs ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 7. februāra rezolūciju par ANO Cilvēktiesību padomes 22. sesiju ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 17. novembra rezolūciju par ES atbalstu Starptautiskajai Krimināltiesai — problēmu risināšana un grūtību pārvarēšana ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 14. decembra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2013. gada 20. marta kopīgo paziņojumu "Eiropas kaimiņattiecību politika: ceļā uz ciešāku partnerību" (JOIN(2013)4) un 2011. gada 25. maija kopīgo paziņojumu "Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs: Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšana" (COM(2011)0303),
- ņemot vērā Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta (turpmāk — EIDHR) 2011.–2013. gada stratēģijas dokumentu un Komisijas priekšlikumu jaunai finanšu regulai EIDHR 2014.–2020. gadam (COM(2011)0844),
- ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 29. marta ieteikumu Padomei par Eiropas Demokrātijas fonda (EDF) iespējamās izveides kārtību ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par Eiropas Savienības politiku cilvēktiesību aizstāvju atbalstam ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 7. jūlija rezolūciju par ES ārpolitiku demokratizācijas atbalstam ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 11. decembra rezolūciju par Digitālās brīvības stratēģiju ES ārpolitikā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2012. gada 20. decembra rezolūciju Nr. 67/176 par moratoriju nāvessoda piemērošanai,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 (2000), 1820 (2008), 1888 (2009), 1889 (2009), 1960 (2010) un 2106 (2013) par sievietēm, mieru un drošību,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes 2011. gada 13. maijā pieņemto ziņojumu par ES rādītājiem attiecībā uz visaptverošo pieeju ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 un Nr. 1820 īstenošanai par sievietēm, mieru un drošību Eiropas Savienībā,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijas par bērna tiesībām, no kurām jaunākā ir 2012. gada 4. aprīļa rezolūcija (66/141),
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 25. novembra rezolūciju par cilvēktiesībām un sociāliem un vides standartiem starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 25. novembra rezolūciju par starptautiskās tirdzniecības politiku klimata pārmaiņu diktēto prasību kontekstā ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0394.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0055.

⁽³⁾ OV C 153 E, 31.5.2013., 115. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 168 E, 14.6.2013., 26. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 257 E, 6.9.2013., 13. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 236 E, 12.8.2011., 69. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 33 E, 5.2.2013., 165. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0470.

⁽⁹⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 31. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 94. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 25. novembra rezolūciju par uzņēmumu sociālo atbildību starptautiskos tirdzniecības nolīgumos ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0418/2013),
- A. tā kā dažādie pārejas procesi, tostarp tautu sacelšanās, konflikta un pēckonflikta situācijas, kā arī autoritārās valstīs strupceļā nonākuši pārejas procesi, ir radījuši pieaugošas problēmas ES politikas virzieniem, kuru mērķis ir atbalstīt cilvēktiesības un demokrātiju pasaulē; tā kā ES 2012. gada ziņojums par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē apliecina, ka ES ir jāturpina izstrādāt elastīgas politikas reakcijas; tā kā ES svarīgākā politiskā izvēle attiecas uz izturēspēju un politisko apņēmību grūtos laikos palikt uzticīgiem Eiropas Savienības pamatvērtībām citu politikas mērķu un interešu spiediena ietekmē;
- B. tā kā taisnīgums, tiesiskums, atbildība, pārredzamība, pārskatatbildība, nesodāmības apkarošana, taisnīgas tiesas prāvas un neatkarīgas tiesu iestādes ir obligāti cilvēktiesību aizsardzības elementi;
- C. tā kā LES 21. pants vēl vairāk nostiprināja ES apņemšanos nodrošināt, lai tās starptautiskās darbības virzītājspēks būtu šādi principi — demokrātija, tiesiskums, cilvēktiesību un pamatbrīvību universālums un nedalāmība, cilvēka cieņas neaizskaramība, vienlīdzības un solidaritātes princips, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas starptautisko tiesību principu ievērošana;
- D. tā kā Kopenhāgenas politiskie kritēriji, proti, to iestāžu stabilitāte, kuras garantē demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesības un cieņu pret mazākumtautībām un to aizsardzību, joprojām ir paplašināšanās procesa pamatelements;
- E. tā kā sacelšanās arābu valstīs mudināja Eiropas Savienību atzīt iepriekšējo politikas virzienu kļūdas un, pārskatot kaimiņattiecību politiku, piemērot pieeju "lielāks atbalsts lielākām reformām", pamatojoties uz apņemšanos "piemērot ES atbalsta līmeni partnervalstīm atbilstīgi progresam politisko reformu jomā un padziļinātas demokrātijas veidošanā", kā arī ievērot cilvēktiesības un pamatbrīvības, ietverot brīvas un godīgas vēlēšanas, apvienošanās, vārda un pulcēšanās brīvību, brīvu presi un plašsaziņas līdzekļus, tiesiskumu, ko nodrošina neatkarīga tiesu sistēma, un domas, apziņas un reliģijas brīvību;
- F. tā kā Padomes 2012. gada maija secinājumos par Eiropas Komisijas ES attīstības politikas pārmaiņu programmu ir konkrēti noteikts, ka "atbalstu partneriem pielāgos to attīstības situācijai, kā arī apņēmībai un progresam attiecībā uz cilvēktiesībām, demokrātiju, tiesiskumu un labu pārvaldību"; tā kā jaunākajā ES kopējā nostājā attiecībā uz Augsta līmeņa forumu par palīdzības efektivitāti ir apgalvots, ka attīstības sadarbībā sistemātiski būtu jāatsaucas uz "demokrātisko līdzdalību", kas paredz, ka partnervalstīs ir atbildīgas par tādas vides veicināšanu, kura nodrošina pilsoniskās sabiedrības attīstību, un par parlamentu, vietējo iestāžu, valsts revīzijas iestāžu un brīvu plašsaziņas līdzekļu nozīmes nostiprināšanu;
- G. tā kā Eiropas Savienības Padome 2012. gada jūnijā pieņēma stratēģisku satvaru un rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā, ar ko saskaņā ES iestādes apņemas sasniegt vairākus reāli īstenojamus politikas mērķus; tā kā Eiropas Savienības Padome 2012. gada jūlijā izstrādāja nostāju un nosauca pirmo tematisko ES īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos; tā kā 2014. gada pavasarī ir jāsākas procedūrai, lai pieņemtu jauno rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā, kam paredzēts stāties spēkā 2015. gada janvārī, kad beidzas pašreizējais rīcības plāns;
- H. tā kā 2012. gada oktobrī izveidoja Eiropas Demokrātijas fondu ar galveno mērķi sniegt tiešas dotācijas demokrātiju atbalstošiem aktīvistiem vai organizācijām, kas cīnās par demokrātisku pāreju Eiropas kaimiņvalstīs un citur;

⁽¹⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 101. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- I. tā kā Eiropas Ārējās darbības dienesta (turpmāk — EĀDD) izveidi papildināja ar apgalvojumiem, ka atbalsts cilvēktiesībām un demokrātijai būs jaunā ES diplomātiskā dienesta “sudraba pavediens”; tā kā ES delegāciju tīkls pasaules valstīs nodrošina Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos (turpmāk — priekšsēdētāja vietniece/augstā pārstāve) jaunu spēju īstenot ES cilvēktiesību politiku;
- J. tā kā Parlaments savā rezolūcijā par iepriekšējo gada ziņojumu un rezolūcijā par ES cilvēktiesību stratēģijas pārskatīšanu (abas pieņemtas 2012. gada decembrī) uzsvēra nepieciešamību reformēt savu praksi, lai savās darbībās integrētu cilvēktiesības, un veikt turpmākus pasākumus attiecībā uz savām steidzamajām rezolūcijām, kurās nosoda pārkāpumus demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma jomā;
- K. tā kā Eiropas Parlamenta Eirobarometra sabiedriskās domas apsekojums, ko 2012. gada novembrī un decembrī veica 27 ES dalībvalstīs, vēlreiz apliecināja, ka, pēc eiropiešu domām, cilvēktiesību aizsardzība joprojām ir svarīgākā vērtība; tā kā paziņoto ES apņemšanos atbalstīt cilvēktiesības un demokrātiju ticama īstenošana tās politikas virzienos ir ļoti svarīga, lai saglabātu ES ārpolitikas vispārējo ticamību;
- L. tā kā 2012. gada decembrī Eiropas Savienība saņēma Nobela prēmiju par ieguldījumu miera, izlīguma, demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanā Eiropā,

Vispārīgi apsvērumi

1. uzskata, ka cilvēktiesības ir centrālais elements ES attiecībās ar visām trešām valstīm, tostarp tās stratēģiskajiem partneriem; uzsver, ka ES cilvēktiesību politikai ir konsekventi jāatbilst Līgumā paredzētajām saistībām, jānodrošina saskaņotība starp iekšpolitikas un ārpolitikas virzieniem un jāizvairās no dubultstandartiem ārpolitikas virzienos; tādēļ prasa pieņemt ES Ārlietu padomes secinājumus par cilvēktiesībām un stratēģiskajiem partneriem, kuros būtu noteikts kopīgs sliekšnis dalībvalstīm un ES amatpersonām attiecībā uz cilvēktiesību jautājumiem, kas viņiem kā minimums ir jāizvirza sarunās ar saviem stratēģiskajiem partneriem;
2. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos (priekšsēdētāja vietniece/augsto pārstāve), ES īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos un EĀDD turpināt īstenot šīs apņemšanās un integrēt cilvēktiesības un demokrātiju ES attiecībās ar saviem partneriem, tostarp augstākajā politiskajā līmenī, izmantojot visus attiecīgos ES ārpolitikas instrumentus;
3. atzīst pilsoniskās sabiedrības ārkārtīgi svarīgo nozīmi demokrātijas un cilvēktiesību aizsardzība un veicināšanā; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/augsto pārstāvi nodrošināt ciešu sadarbību un partnerattiecības ar pilsonisko sabiedrību, ietverot cilvēktiesību aizstāvjus; uzskata arī, ka ES ir pilnībā jāatbalsta visi cilvēktiesību, demokrātijas, brīvības un pārredzamības aizstāvji visā pasaulē;
4. atzīst, ka ES iestādēm un visām dalībvalstīm pārredzami un pārskatatbildīgi ir jāpiemēro stingra, saskaņota un vienota pieeja cilvēktiesību pārkāpumiem visā pasaulē; uzskata, ka, saskaroties ar pastāvīgiem cilvēktiesību pārkāpumu gadījumiem, ES ir jāpauž vienota nostāja un jānodrošina, ka to sadzird gan pārkāpumus pieļaujošās valdības, gan to iedzīvotāji; aicina Ārlietu padomi reizi gadā rīkot publiskas debates par cilvēktiesībām;
5. atgādina par savu apņemšanos cieši iesaistīties ES stratēģiskā satvara cilvēktiesību un demokrātijas jomā īstenošanā un apspriešanā;

ES 2012. gada ziņojums

6. atzinīgi vērtē ES 2012. gada ziņojuma par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē pieņemšanu; sagaida, ka priekšsēdētāja vietniece/augstā pārstāve pastāvīgi īstenos savas saistības un regulāri sniegs ziņojumus Eiropas Parlamentam; prasa īstenot aktīvas un konstruktīvas diskusijas starp ES iestādēm, sagatavojot turpmākos ziņojumus, kas palielinās informētību par ES darbībām šajā jomā;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

7. uzskata, ka gada ziņojumam būtu jāklūst par svarīgu instrumentu, lai paziņotu un apspriestu ES darbības cilvēktiesību un demokrātijas jomā; tāpēc atzinīgi vērtē priekšsēdētāja vietnieces/augstās pārstāves un EĀDD apņemšanos izmantot ES gada ziņojumus kā ES stratēģiskā satvara un rīcības plāna cilvēktiesību un demokrātijas jomā īstenošanas ziņojumus;
8. pieņem zināšanai atsauces gada ziņojumā uz ES īpašā pārstāvja cilvēktiesību jautājumos darbībām un mudina priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi un EĀDD ietvert padziļinātākas analīzes, jo īpaši attiecībā uz minētā pārstāvja nozīmi stratēģiskā satvara un rīcības plāna īstenošanā, lai pietiekami aprakstītu viņa pienākumus un darbu;
9. atzīst centienus, kas īstenoti, lai dažādās ES darbības cilvēktiesību un demokrātijas atbalsta jomā norādītu valstu ziņojumos, kuros sniegta plaša informācija par ES iestāžu darbu visā pasaulē; tomēr pauž nožēlu, ka valstu ziņojumos, šķiet, joprojām trūkst sistemātiska, skaidra un saskaņota satvara, kas nodrošinātu precīzāku analīzi attiecībā uz ES darbības ietekmi un efektivitāti;
10. atkārtoti pauž savu viedokli, ka valstu ziņojumi, pamatojoties uz rādītāju kopumu, būtu vēl vairāk jānostiprina un ka tiem būtu jāatspoguļo valstu cilvēktiesību stratēģiju īstenošana, tādējādi atsaucoties uz konkrētiem kritērijiem, lai novērtētu gan pozitīvās, gan negatīvās tendences, izvērtētu ES darbību efektivitāti un nodrošinātu pamatu ES atbalsta līmeņu pielāgošanai atbilstīgi progresam attiecībā uz cilvēktiesībām, demokrātiju, tiesiskumu un labu pārvaldību;
11. atzinīgi vērtē centienus iekļaut gada ziņojumā Eiropas Parlamenta darbības, prasa izmantot Parlamenta sasniegumus un potenciālu, tostarp Parlamenta veiktos daudzos pētījumus un analīzes, un pārliecinoši mudina priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi un EĀDD ziņot par to, kāda ES rīcība ir īstenojama attiecībā uz Parlamenta rezolūcijām, ietverot ārkārtas rezolūcijas par cilvēktiesību pārkāpumiem; aicina veidot pastāvīgu apmaiņu ar informāciju un sadarbību starp Parlamentu un ES īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos, jo īpaši ārkārtas situācijās;
12. atzinīgi vērtē ES 2012. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē, jo tas atspoguļo ES centienus veicināt cilvēktiesību, dzimumu līdztiesības, demokrātijas un labas pārvaldības iekļaušanu attīstības politikā un instrumentos;

ES politikas satvars*Stratēģiskais satvars un rīcības plāns*

13. atkārtoti pauž atzinību ES stratēģiskajam satvaram un rīcības plānam cilvēktiesību un demokrātijas jomā, jo tie ir svarīgs pagrieziena punkts cilvēktiesību ietveršanā un integrēšanā visos ES ārpolitikas virzienos; uzsver vajadzību ES iestādēs un dalībvalstīs panākt vispārēju vienprātību un labāku koordināciju attiecībā uz ES cilvēktiesību politiku; aicina EĀDD pastiprināt savus centienus, lai palielinātu dalībvalstu līdzdalību šajā rīcības plānā; aicina gada ziņojumā ietvert sadaļu par rīcības plāna īstenošanu dalībvalstīs;
14. uzsver, ka ir ļoti svarīgi efektīvi un ticami īstenot apņemšanās, kas paziņotas gan stratēģiskajā satvarā, gan rīcības plānā; norāda, ka ticamībai ir vajadzīga pietiekamu resursu nodrošināšana mērķtiecīgiem cilvēktiesību politikas virzieniem un konsekventa integrēšana augstā politiskajā līmenī, piemēram, ministru un samita sanāksmēs ar trešām valstīm, tostarp ar stratēģiskajiem partneriem;
15. pauž nožēlu par to, ka ES cilvēktiesību politikā joprojām lielā mērā tiek ignorētas ekonomikas, sociālās un kultūras tiesības, kas ir pretrunā ES paziņotajai apņēmībai atbalstīt tiesību nedalāmību un savstarpējību, un aicina EĀDD, Komisiju un dalībvalstis pastiprināt savus centienus šajā virzienā, arī darba un sociālo tiesību jomā;
16. norāda, ka pašreizējo rīcības plānu pabeigs 2014. gada beigās; sagaida, ka priekšsēdētāja vietniece/augstā pārstāve un EĀDD laikus sāks pārskatīšanu un apspriešanos ar dalībvalstīm, Komisiju, Parlamentu un pilsonisko sabiedrību, lai tā rezultātā pieņemtu jaunu rīcības plānu, kas stāsies spēkā 2015. gada janvārī;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

ES īpašais pārstāvis cilvēktiesību jautājumos

17. atzīst to pilnvaru nozīmīgumu, kuras piešķirtas pirmajam ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos (turpmāk — īpašais pārstāvis); mudina īpašo pārstāvi uzlabot ES cilvēktiesību politikas pamanāmību, integrēšanu, saskaņošanu, konsekveni un efektīvi, jo īpaši attiecībā uz sieviešu tiesībām **un visu minoritāšu tiesībām**, kā arī, īstenojot savas pilnvaras, panākt pareizu līdzsvaru starp noklusēto un publisko diplomātiju; atkārtoti norāda uz savu ieteikumu īpašajam pārstāvim sniegt Parlamentam regulārus ziņojumus par savām darbībām un skaidrojumus par savām tematiskajām un ģeogrāfiskajām prioritātēm, kā arī nodrošināt, ka tiek sekots līdzi Parlamenta paustajām bažām;

18. pauž atzinību īpašajam pārstāvim par īstenotā dialoga ar Parlamentu un pilsonisko sabiedrību atvērtību, tādējādi ieviešot svarīgu praksi, kuru vajadzētu turpināt un konsolidēt, lai nodrošinātu pienācīgu pārrēķināšanu un pārskatītābību; atzinīgi vērtē īpašā pārstāvja sadarbību ar reģionālajām iestādēm un daudzpusējos forumos un mudina īpašo pārstāvi turpmāk šādas darbības paplašināt;

19. atzinīgi vērtē to, ka ģeogrāfiskā ES īpašā pārstāvja Sāhelā pilnvarās tika ietverta sadarbība ar īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos, un mudina Padomi un priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi arī pieņemt šo praksi attiecībā uz turpmāko ģeogrāfisko ES īpašo pārstāvju pilnvarām;

ES pamatnostādnes par cilvēktiesībām

20. atzinīgi vērtē ES pamatnostādņu par reliģijas vai ticības brīvību un ES pamatnostādņu par lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (LGBTI) cilvēktiesību pieņemšanu; tomēr atgādina EĀDD, izstrādājot jebkādas jaunus stratēģiskos instrumentus, piemēram, pamatnostādnes, vai pārskatot esošos instrumentus, ievērot labu starpiestāžu praksi un laikus sākt sadarboties ar atbilstīgajām politiskajām struktūrām Parlamentā; atgādina par Parlamenta ieteikumu Padomei attiecībā uz pamatnostādņēm par reliģijas vai ticības brīvību, kurā Parlaments ierosināja vārdīgu instrumentu kopumu, sniedzot ieteikumus pamatnostādņu īstenošanai praksē, lai panāktu ievērojamu progresu šīs pamatbrīvības un universālās brīvības aizsardzībā un veicināšanā; atzinīgi vērtē EĀDD un Padomes praksi, proti, vecāku pamatnostādņu pārskatīšanu un pārbaudīšanu; mudina EĀDD pieņemt stingrāku pārskatīšanas procesu, kas paredzētu vispusīgu apspriešanos ar ieinteresētajām personām, lai pielāgotos mainīgajiem apstākļiem;

21. mudina EĀDD un Padomi īpašu uzmanību pievērst pamatnostādņu pienācīgu īstenošanas plānu izdošanai; iesaka īstenot turpmākas mācības un informētības vairošanu starp EĀDD un ES delegāciju darbiniekiem, kā arī starp dalībvalstu diplomātiem; jo īpaši ir nobažījies saistībā ar pamatnostādņu par starptautiskām humanitārām tiesībām īstenošanu un ar pamatnostādņu īstenošanu attiecībā uz aizliegumu pielietot spīdzināšanu un citus nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās veidus;

Cilvēktiesību dialogi ar trešām valstīm

22. pieņem zināšanai joprojām pastāvošos sarežģījumus saistībā ar konkrēta progresa panākšanu vairākos ES cilvēktiesību dialogos un apspriedēs; mudina ES censties rast jaunus veidus, kā panākt lietderīgākus dialogus ar valstīm, kuras rada bažas; uzsver vajadzību turpināt īstenot apņēmīgu, vārdīgu un pārredzamu cilvēktiesību politiku šo dialogu ietvaros; tāpēc aicina ES izdarīt skaidrus politiskos secinājumus, ja cilvēktiesību dialogs nav konstruktīvs, un tādos gadījumos vai pastāvīgos cilvēktiesību pārkāpumu gadījumos lielāku uzsvāru likt uz politisko dialogu, demaršiem un publisko diplomātiju; turklāt brīdina par cilvēktiesību diskusiju novirzīšanos no augsta līmeņa politiskajiem dialogiem;

23. uzskata, ka cilvēktiesību dialogiem un apspriedēm ir jāstiprina un jāatbalsta pilsoniskā sabiedrība, cilvēktiesību aizstāvji, arodbiedrības, žurnālisti, advokāti un parlamentārieši, kas ieilst pret pārkāpumiem savās valstīs un pretojas tiem, un pieprasa savu tiesību ievērošanu; aicina ES nodrošināt, ka cilvēktiesību dialogi un apspriedes ir vārdīgas un papildinātas ar skaidriem, publiskiem kritērijiem, uz kuru pamata var objektīvi novērtēt to panākumus;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

24. atgādina, ka korupcija valsts un privātajā sektorā iedibina un saasina nevienlīdzību un diskrimināciju attiecībā uz pilsonisko, politisko, ekonomikas vai sociālo un kultūras tiesību īstenošanu, un uzsver, ka ir pierādīts, ka korupcija un cilvēktiesību pārkāpumi ir saistīti ar varas ļaunprātīgu izmantošanu, pārskatatbildības trūkumu un dažādiem diskriminācijas veidiem; prasa saistībā ar ES budžetu un ārējo palīdzību nodrošināt ārējās palīdzības un valstu budžetu visaugstāko pārskatatbildības un pārredzamības līmeni;

Valstu cilvēktiesību stratēģijas un cilvēktiesību kontaktpunkti

25. pieņem zināšanai EĀDD centienus pabeigt ES valstu cilvēktiesību stratēģiju pirmo ciklu; atkārtoti pauž atbalstu mērķim nodrošināt ES delegācijai un dalībvalstu vēstniecībām attiecīgajā valstī līdzdalību valsts stratēģijā, vienlaikus nodrošinot kvalitātes kontroli galvenās mītnes līmenī; tomēr pauž nožēlu par pārredzamības trūkumu attiecībā uz valstu stratēģiju saturu; atkārti aicina publiskot katras valsts cilvēktiesību stratēģijas vismaz galvenās prioritātes un prasa nodrošināt Parlamentam piekļuvi šīm stratēģijām, lai varētu veikt pienācīgu kontroli; mudina ES sagatavot ES valstu cilvēktiesību stratēģiju pirmajā ciklā gūtās pieredzes publisku novērtējumu un noteikt labāko praksi nākamajam ciklam;

26. atzinīgi vērtē gandrīz pabeigto cilvēktiesību kontaktpunktu ES delegācijās tīklu; aicina priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi un EĀDD izstrādāt plānu par to, kā šo tīklu var izmantot, lai pilnīgi īstenotu tā potenciālu; aicina ES delegācijas publicēt kontaktinformāciju, norādot visiem cilvēktiesību kontaktpunktiem un ES sadarbības koordinatorus cilvēktiesību un demokrātijas jomā;

Cilvēktiesības ES tirdzniecības politikā

27. atbalsta praksi, ar kuru saskaņā juridiski saistošas un neapspriežamas cilvēktiesību klauzulas iekļauj ES starptautiskajos nolīgumos, un uzskata, ka šīs cilvēktiesību klauzulas ir arī sistemātiski jāiekļauj tirdzniecības nolīgumos; prasa efektīvi uzraudzīt šo klauzulu piemērošanu un ziņot attiecīgajai Parlamenta komitejai par to novērtēšanu un ieteicamiem reaģēšanas pasākumiem;

28. norāda, ka Parlamentam nebūtu jādod piekrišana starptautiskiem nolīgumiem, ja konstatēti nopietni cilvēktiesību pārkāpumi;

29. atgādina, ka pārskatītā VPS sistēma stāsies spēkā 2014. gada 1. janvārī; atzinīgi VPS+ turpināšanu, saskaņā ar kuru valstis var izmantot papildu preferenciālus tarifus tiklīdz tās ir ratificējušas un īstenojušas 27 pamata cilvēktiesību, darba un vides konvencijas; atgādina par iespēju apturēt VPS, VPS+ un shēmas "Viss, izņemot ieročus" atvieglojumus, ja ir pārkāptas cilvēktiesības; aicina Komisiju publiskot VPS+ atbilstības novērtējumus, lai palielinātu pārredzamību un pārskatatbildību;

30. turklāt aicina ES noteikt un pieņemt konkrētas politikas pamatnostādnes par cilvēktiesību efektīvu iekļaušanu tās tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumos, lai novērtējumos par ietekmi uz cilvēktiesībām panāktu metodisku konsekveni un precizitāti;

Cilvēktiesību iekļaušana ES attīstības politikā

31. uzsver, ka Pusanas partnerība efektīvai sadarbībai attīstības jomā ir aicinājusi starptautisko sabiedrību pieņemt uz cilvēktiesībām balstītu pieeju starptautiskajā sadarbībā, lai palielinātu attīstības centienu efektivitāti;

32. aicina Komisiju veikt plašus ietekmes novērtējumus attiecībā uz ES projektiem sadarbībai attīstības jomā, ietverot novērtējumu par ietekmi uz cilvēktiesību situāciju, lai nodrošinātu, ka ES attīstības centienu dēļ neturpinās no diskriminācijas cietušo grupu sociālā atstumšana un ka ES līdzekļi tiek taisnīgi sadalīti starp dažādiem valsts reģioniem, pamatojoties uz to vajadzībām un attīstības līmeņa;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

33. atkārtoti uzsver, ka Komisijai un Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD) vajadzētu būt atbildīgiem par to, lai turpmākā programmas izstrādē tiktu pieņemta uz tiesībām balstīta pieeja;

34. uzskata, ka valstu parlamentiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām ir būtiska loma cilvēktiesību noteikumu efektīvā īstenošanā, un uzsver, ka būtu jānodrošina atbilstoši nosacījumi to dalībai lēmumu pieņemšanā, lai stiprinātu patiesu atbildību par politikas izvēli attīstības stratēģijā;

Eiropas Savienības politika attiecībā uz pārejas procesiem

35. pieņem zināšanai pēdējo gadu nebeidzamās liecības par to, cik ārkārtīgi svarīgi ir tas, lai ES ārpolitika pienācīgi pievērstos dinamiskiem pārejas procesiem trešās valstīs; mudina ES turpināt mācīties no iepriekšējās pieredzes — gan pozitīvas, gan negatīvas —, lai izvairītos no konkrētu politikas kļūdu atkārtošā, un noteikt labāko praksi, lai ietekmētu un konsolidētu demokratizācijas procesus; atzīst, ka atšķirīgās situācijās ir vajadzīga politikas elastība, un mudina izstrādāt politikas instrumentus, ko varētu izmantot dažādos pārejas scenārijos, lai ES pieejā elastīgi un ticami integrētu cilvēktiesības un demokrātijas atbalsta pasākumus;

36. uzsver, ka politiskajai pārejai un demokratizācijai jābūt saistītai ar cilvēktiesību ievērošanu, taisnīguma veicināšanu, pārredzamību, pārskatatbildību, izlīgumu, tiesiskumu un demokrātisku institūciju izveidi, pienācīgu uzmanību pievērst dzimumu līdztiesībai un nepilngadīgo tiesību ievērošanai; uzsver, ka ir svarīgi ievērot tiesības saņemt kompensāciju par iepriekšējo režīmu pieļautiem cilvēktiesību pārkāpumiem; uzsver, ka ES vienmēr ir jāaizstāv kontekstatkarīga pieeja pārejas perioda tiesiskumam, attiecībā uz cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem stingri ievērojot pārskatatbildības principu;

37. uzsver, ka ES būtu pilnīgi jāatbalsta valstis, kas ir atteikušās no autoritāriem režīmiem un atrodas pārejas procesā uz demokrātiju, atbalstot pilsonisko sabiedrību kā ārkārtīgi svarīgu dalībnieku tiesiskuma, pārskatatbildības un pārredzamības sekmēšanā, kā arī sociālo kustību veicināšanā politisku pārmaiņu un līdzdalības rosināšanai; atgādina, ka policiju, armiju un tiesu varu nereti izmanto kā mehānismus, lai sistemātiski pārkāptu cilvēktiesības; tāpēc uzsver, ka šo struktūru institucionālai reformai ir jānodrošina lielāka pārskatatbildība un pārredzamība pārejas procesos;

38. uzskata, ka ES ārējie finanšu instrumenti ir svarīgs līdzeklis, ar ko veicināt un aizsargāt ES vērtības ārvalstīs; šajā saistībā atzinīgi vērtē apņemšanos nodrošināt, ka cilvēktiesības, demokrātija un tiesiskums ir ES ārējās darbības pamatelementi; aicina uzlabot dažādu tematisko un ģeogrāfisko instrumentu saskaņotību un efektivitāti, lai sasniegtu šo stratēģisko mērķi;

39. stingri mudina ES visā pasaulē atbalstīt gan politiski, gan finansiāli aktīvu un neatkarīgu pilsonisko sabiedrību, jo īpaši ar Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu (EIDHR); ierosina, lai Eiropas studentu apmaiņas programmu atvēršana trešo valstu jauniešiem un apmācības programmu izveide jauniem profesionāļiem veicinātu jauniešu aktīvu līdzdalību demokrātijas veidošanā un nostiprinātu pilsonisko sabiedrību; pauž nožēlu, ka ES rīcības plānā cilvēktiesību un demokrātijas jomā, šķiet, nav ņemta vērā pulcēšanās brīvība, lai gan tā ir demokrātiskas attīstības pamatnosacījums un ir sevišķi sensitīvs jautājums pārejas valstīs; aicina EĀDD un dalībvalstis izstrādāt pamatnostādnes par pulcēšanās brīvību;

40. atzinīgi vērtē Eiropas Demokrātijas fonda (EDF) izveidi un prasa, lai šis fonds iesaistītos atbalsta sniegšanā tiem, kas cenšas panākt demokrātiskas pārmaiņas, piedāvājot elastīgu finansējumu, kas piemērots viņu vajadzībām; prasa, lai ES un dalībvalstis piešķirtu EDF pienācīgu finansiālo atbalstu; atgādina, ka ir ārkārtīgi svarīgi nepieļaut, ka EDF pilnvaras un darbības pārklājas ar ES ārējo instrumentu darbības jomu, jo īpaši saistībā ar cilvēktiesībām un demokrātiju;

Paplašināšanās politika, demokratizācija un cilvēktiesības

41. uzsver paplašināšanās procesa svarīgo nozīmi, atbalstot demokratizāciju un uzlabojot cilvēktiesību aizsardzību;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

42. atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu nodrošināt, ka tiesiskums ir paplašināšanās procesa pamatelements; mudina ES paplašināšanās procesos nezaudēt modrību un pieprasīt, lai tiktu stingri īstenoti noteikumi, kas ir ārkārtīgi svarīgi cilvēktiesībām, piemēram, mazākumtautībām piederošu personu tiesību aktīva aizsardzība, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret šīm mazākumtautībām piederošām personām saistībā ar izglītību, veselības aprūpi, sociālajiem un citiem sabiedriskajiem pakalpojumiem, tiesiskuma ieviešana, papildus īstenojot aktīvu rīcību visu veidu korupcijas apkarošanai, un efektīva tiesu iestāžu pieejamība, kā arī pasākumi, lai garantētu pamatbrīvības un pilnīgu un efektīvu vienlīdzību starp mazākumtautībām piederošām personām un personām, kas pieder pamatnācijai, visās sociālajās, ekonomikas, politikas un kultūras dzīves jomās;

43. atkārtoti uzsver, ka ir steidzami nepieciešams rast taisnīgu un ilgstošu risinājumu konfliktam Tuvos Austrumos, lai panāktu divu valstu — neatkarīgas, demokrātiskas un dzīvotspējīgas Palestīnas valsts un Izraēlas valsts — līdzāspastāvēšanu mierā un drošībā, pamatojoties uz 1967. gadā starptautiski atzītajām robežām;

44. ar bažām konstatē, ka minoritāšu tiesību ievērošana ir viena no galvenajām problēmām, kas noteiktas Komisijas paplašināšanās stratēģijā 2012.–2013. gadam; mudina dalībvalstis, kā arī kandidātvalstis un iespējamās kandidātvalstis, sākt vispārējas publiskas debates par minoritāšu pieņemšanu un iekļaušanu izglītības sistēmā, iesaistot pilsonisko sabiedrību, uzlabojot dzīves apstākļus un vairojot informētību kopumā; pauž nožēlu par to, ka romu kopiena Rietumbalkānos atrodas īpaši nelabvēlīgā situācijā un ka tas negatīvi ietekmē partnerības procesus; mudina attiecīgās valstis īstenot efektīvus pasākumus, lai risinātu tādas problēmas kā diskriminācija un segregācija, kā arī piekļuve mājokļiem un veselības aprūpei; nosoda naida kurināšanu un aizspriedumus kopumā un negatīvu rīcību un diskrimināciju dzimuma un seksuālās orientācijas dēļ vai pret neaizsargātām grupām un cilvēkiem ar invaliditāti; uzsver, ka tā ir izplatīta problēma daudzās paplašināšanās valstīs, kā arī lielākajā daļā dalībvalstu;

45. konstatē, ka kopumā paplašināšanās valstīs ir uzlabojusies plašsaziņas līdzekļu brīvība; tomēr pauž nožēlu par tādu pasākumu neesību konkrētās paplašināšanās valstīs, kas nodrošinātu vārda brīvību, kā rezultātā nereti tiek piemērota pašcenzūra, politiskā ierobežāšanās, ekonomiski spiedieni, žurnālistu aizskaršana un vardarbības izmantošana pret tiem; šajā saistībā pauž nopietnas bažas par pieaugošajiem vārda un preses brīvības pārkāpumiem Turcijā;

Pārejas problēma kaimiņattiecību politikā

46. atzīst problēmas, kas saistītas ar demokrātiskām pārejām dienviņu un austrumu kaimiņvalstīs; konstatē pieaugošas atšķirības starp demokrātiskām reformām ES kaimiņvalstīs; atkārtoti norāda uz pilsoniskās sabiedrības un cilvēktiesību organizāciju nozīmi demokrātiskas pārejas procesā; tādēļ mudina nošķirt kaimiņattiecību politikas dienviņu un austrumu dimensijas, lai efektīvāk pievērstos katra ģeogrāfiskā reģiona iezīmēm un vajadzībām;

47. aicina ES, īstenojot savas kaimiņattiecības, pastāvīgi rīkoties kā demokrātiskam, uz reformām orientētam partnerim; šajā sakarībā atbalsta turpmāku asociācijas procesu uzsākšanu ar kaimiņvalstīm; ņem vērā Viļņas samita secinājumus un prasa papildus nostiprināt ES un Austrumu partnerības valstu attiecības; atbalsta demokrātiskos un uz Eiropu vērstos procesus Ukrainā un nosoda nesen Kijevā pret miermīlīgām publiskām demonstrācijām izmantoto spēku, kas ir pulcēšanās brīvības un vārda brīvības pamatprincipu pārkāpums;

48. ņem vērā jauno ES pieeju, kuras mērķis ir nostiprināt partnerību starp ES un tās kaimiņvalstīm un to sabiedrībām, pamatojoties uz savstarpēju pārskatatbildību un kopīgu apņemšanos ievērot cilvēktiesību universālās vērtības, demokrātiju, sociālo taisnīgumu un tiesiskumu;

49. ar bažām ņem vērā demokrātisku procesu nestabilitāti, kā arī cilvēktiesību un pamatbrīvību situācijas pasliktināšanos lielākajā daļā kaimiņvalstu; uzsver, ka demokrātisku pāreju nodrošināšanai būtiska ir laba pārvaldība, pārredzamība, apvienošanās un vārda brīvība, domu, pārliecības, ticības un pulcēšanās brīvība, brīva prese un plašsaziņas līdzekļi, tiesiskums un neatkarīga tiesu sistēma; atkārtoti norāda uz to, ka ir svarīgi saglabāt un veicināt dzimumu vienlīdzību un sieviešu tiesības, kā arī veicināt sociālo attīstību un samazināt nevienlīdzību; atzīst pilsoniskās sabiedrības svarīgo nozīmi sabiedrības atbalsta vairošanā demokrātiskām reformām kaimiņvalstīs;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

50. pauž nožēlu par to, ka dažās valstīs pilsoniskās sabiedrības organizācijas joprojām saskaras ar nopietniem ierobežojumiem, piemēram, ierobežotu pārvietošanās brīvību, tiesas prāvām pret nevalstisko organizāciju (NVO) vadītājiem un cilvēktiesību aizstāvjiem, apgrūtinotām administratīvajām procedūrām, neslavas celšanas krimināltiesību agresīvu izmantošanu pret NVO vai to darbību pilnīgu aizliegumu, ierobežojošiem noteikumiem, kas kontrolē ārvalstu finansējumu vai izvirza prasību, ka ir jāsaņem apstiprinājums finanšu atbalsta pieņemšanai; šajā saistībā uzsver, ka Eiropas Demokrātijas fonds ir nozīmīgs kā elastīgs un piesardzīgs veids, lai atbalstītu uz demokrātiju vērstu sabiedrību valstīs pirms demokrātiskās pārejas procesa vai šā procesa norises laikā;

51. pauž nožēlu par virzības trūkumu saistībā ar ilgtspējīga politikas risinājuma rašanu "iesaldētajiem konfliktiem"; uzsver, ka politiskajā dialogā būtu pilnībā jāņem vērā un jāievēro attiecīgo valstu teritoriālā integritāte un starptautiski atzītās robežas; mudina ES aktīvāk iesaistīties šajā jautājumā;

52. uzsver valsts cilvēktiesību iestāžu (NHRI) nozīmi cilvēktiesību situācijā valsts līmenī, tostarp saistībā ar cilvēktiesību uzraudzību un informētības vairošanu, kā arī ar tiesiskās aizsardzības nodrošināšanu pārkāpumu gadījumos; mudina EĀDD un Komisiju izstrādāt politiku, kas atbalsta NHRI, un atbalstīt NHRI izveidi un nostiprināšanu saskaņā ar Parīzes principiem, nosakot to par prioritāti ārējās palīdzības jomā, it sevišķi ar Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta (ENPI) starpniecību;

53. joprojām pauž bažas par demokrātijas, tiesiskuma, pamatbrīvību un cilvēktiesību ievērošanas trūkumu Baltkrievijā;

54. ar bažām pieņem zināšanai selektīva tiesiskuma gadījumus konkrētās austrumu kaimiņvalstīs; atgādina, ka ES ir nepārtraukti prasījusi atbrīvot politiskos ieslodzītos, piemēram, *Yuliya Tymoshenko* Ukrainā; atkārtoti norāda, ka politiskā atbildība un kriminālatbildība būtu skaidri jānošķir valstīs, kas ir apņēmušas ievērot demokrātiskas vērtības;

55. atbalsta visus pasākumus, kas virzās uz politisku dialogu, kuram ir būtiska nozīme, lai panāktu pārejas progresu Ēģiptē; pauž dziļas bažas par nesenojām krīzēm un politisko polarizāciju valstī, tostarp par ielu cīņām starp armiju un Musulmaņu brālības atbalstītājiem, terorismu un vardarbīgajām sadursmēm Sinajā; nosoda pret minoritāšu grupām, tostarp koptu kristiešu kopienām, vērsto ekstrēmistu vardarbību; pauž solidaritāti Ēģiptes tautai tās cīņā par demokrātiju, atzinīgi vērtē Eiropas Savienības un priekšsēdētāja vietnieces/auktās pārstāves centienus rast krīzes risinājumu un atkārtoti norāda uz steidzamo nepieciešamību īstenot konstruktīvu un iekļaujošu politisku dialogu, lai izstrādātu skaidru plānu pārejai uz īstenu un ilgtspējīgu demokrātiju; aicina visus politiskos līderus šajā valstī rast veidu, kā izkļūt no bīstamā strupceļa, un vienoties par reāli izpildāmu uzticības veicināšanas pasākumu īstenošanu, lai izvairītos no jaunas asinsizliešanas un polarizācijas riska valstī; prasa steidzami atgriezties pie demokrātijas procesa, tostarp pie brīvām un godīgām prezidenta un parlamenta vēlēšanām, īstenojot pilnībā iekļaujošu procesu; mudina Ēģiptes iestādes virzīt uz priekšu darbu pie iekļaujošas konstitūcijas, kas paredzētu vienlīdzīgas tiesības visiem;

56. prasa nekavējoties pārtraukt visa veida vardarbību, seksuālu vardarbību un cita veida degradējošu attieksmi pret sievietēm, kas piedalās protestos, un pret sievietu tiesību aktīvistēm, veikt visu šādu gadījumu nopietnu un objektīvu izmeklēšanu un saukt vainīgos pie pilnas atbildības;

57. joprojām pauž dziļas bažas par kritisko stāvokli Sīrijā; ļoti asi nosoda ķīmisko ieroču, kā arī spēka un vardarbības pārmērīgo izmantošanu pret valsts civilajiem iedzīvotājiem un minoritāšu grupām, kas nekādos apstākļos nav attaisnojams, un pauž sašutumu par valsts īstenotajām apjomīgajām ļaunprātībām, kas var būt noziegumi pret cilvēci; atkārti pauž spēcīgu atbalstu ANO Augstā cilvēktiesību komisāra aicinājumam ANO Drošības padomei (UNSC) situāciju Sīrijā nodot Starptautiskajai Krimināltiesai oficiālas izmeklēšanas veikšanai; aicina visas bruņotās frakcijas nekavējoties pārtraukt vardarbību valstī; pauž lielas bažas par pašreizējo humanitāro krīzi, tostarp bēgļu stāvokli, un ietekmi uz kaimiņvalstīm un stabilitāti reģionā; vēlreiz uzsver, ka humānās palīdzības sniegšanai cilvēkiem, kam ir vajadzīgas pamata preces un

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

pakalpojumi Sīrijā un tās kaimiņvalstīs, ir jābūt starptautiskās kopienas un Eiropas Savienības tūlītējai prioritātei; uzskata, ka konflikta atrisinājums rodams politiskos mehānismos un diplomātiskos procesos; uzsver, ka ir svarīgi stingri īstenot Konvenciju par ķīmisko ieroču izstrādes, izgatavošanas, uzkrāšanas un pielietošanas aizliegumu un ķīmisko ieroču iznīcināšanu; atzinīgi vērtē neseno UNSC rezolūciju un ANO ģenerālsekretāra priekšlikumu 2013. gada decembrī rīkot II Ženēvas konferenci; nosoda kristiešu un citu reliģisko minoritāšu vajāšanas Vidējos Austrumos;

58. atgādina par savu 2010. gada 25. novembra rezolūciju par stāvokli Rietumsahārā ⁽¹⁾, savu 2013. gada 22. oktobra rezolūciju par stāvokli cilvēktiesību jomā Sāhelas reģionā ⁽²⁾; aicina garantēt sahravi cilvēktiesības un uzsver nepieciešamību risināt šo tiesību jautājumu Rietumsahārā un Tindufas noietnēs, tostarp piedrošanās brīvību, vārda brīvību un tiesības piedalīties demonstrācijās; prasa atbrīvot visus sahravi politieslodzītus; prasa teritoriju atvērt neatkarīgiem novērotājiem, NVO un plašsaziņas līdzekļiem; atbalsta taisnīgu un savstarpēji pieņemamu Rietumsahāras politisko risinājumu saskaņā ar attiecīgajām ANO rezolūcijām, tostarp tām, kas atļauj pašnoteikšanos;

Pārejas perioda tiesiskums un ar miera veidošanu saistītās problēmas pēckonflikta situācijā

59. uzskata, ka pārskatatbildība par iepriekš pieļautiem pārkāpumiem ir neatņemams elements ilgtspējīga izlīguma veidošanas procesā; aicina ES un tās dalībvalstis sniegt atbalstu sieviešu sistemātiskai līdzdalībai miera procesos un politikas un ekonomikas lēmumu pieņemšanā, tostarp demokrātiskās pārejas un konflikta atrisināšanas situācijās, un uzsver šādas līdzdalības nozīmīgumu; aicina Starptautiskajā Krimināltiesā (ICC) izskatīt kara noziedznieku lietas un aicina dalībvalstis uzlabot savu sadarbību ar ICC šajā jomā; atzinīgi vērtē EĀDD nolūku izstrādāt mērķtiecīgu politiku par pārejas perioda tiesiskumu, lai palīdzētu sabiedrībām risināt iepriekš pieļautos pārkāpumus un cīnīties pret nesodāmību, un mudina laikus izstrādāt šādu politiku; uzsver vajadzību risināt pārejas perioda tiesiskumu atbilstīgi ES atbalstam starptautiskajai kriminālai tiesvedībai kopumā, jo īpaši Starptautiskajai Krimināltiesai; vērs īpašu uzmanību uz ES pieredzi Rietumbalkānos, lai gūtu iedvesmu; aicina ES aktīvi atbalstīt jaunizveidotās pilnvaras ANO īpašajam ziņotājam par taisnības, taisnīguma, izlabošanas un neatkārtotības garantiju veicināšanu;

60. uzsver, ka ES pieejas pamatā pārejas perioda taisnīgumam vajadzētu būt atbalstam tiesu varas institucionālai reformai, lai uzlabotu tiesiskuma darbību saskaņā ar starptautiskajiem standartiem; uzsver, ka noziedznieki, kas izdarījuši noziegumus pirms kāda laika, ir jātiesā valstu vai starptautiskās tiesās; uzsver publiska dialoga nozīmi, lai izmeklētu pagātnes noziegumus un pienācīgi apspriestos ar upuriem, kā arī nodrošinātu kompensācijas programmas, tostarp reparācijas; uzskata, ka pārejas perioda iestādēs strādājošo darbinieku pagātnes rūpīga pārbaude ir ticamības tests pārejas perioda taisnīgumam;

61. norāda, ka ir īpaši sarežģīti izstrādāt konsekvētus pārejas politikas virzienus pēckonflikta situācijās; tāpēc uzsver nepieciešamību bruņotu konfliktu situācijās uzlabot atbilstību starptautiskajām cilvēktiesībām un humanitāro tiesību normām, kā arī uzraudzīt tās, un mudina EĀDD atbalstīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kuru mērķis ir veicināt humanitāro tiesību ievērošanu starp bruņotiem valstiskiem un nevalstiskiem dalībniekiem, īpaši pievēršoties sieviešu tiesībām un bērna labākajām interesēm;

62. ļoti stingri nosoda nopietnos cilvēktiesību pārkāpumus, kas pieļauti bruņotu konfliktu situācijās nesējās un pašreizējās krīzēs, piemēram, Sīrijā, Mali, Kongo Demokrātiskajā Republikā un Centrālāfrikas Republikā, jo īpaši tūlītējās nāvessoda izpildes, izvarošanu un cita veida seksuālu vardarbību, spīdzināšanu, patvaļīgas apcietināšanas un aizturēšanas, jo sevišķi saistībā ar sieviešu un bērnu situāciju, kuri ir īpaši neaizsargātas grupas; aicina ES cīnīties pret nesodāmību visos šajos gadījumos un atbalstīt vietējo tiesu varu un Starptautiskās Krimināltiesas darbību, lai notiesātu vainīgos; mudina ES visās ES ārējo attiecību darbībās integrēt spīdzināšanas novēršanas mehānismus;

63. aicina priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi un EĀDD veikt rūpīgu politisku pārbaudi attiecībā uz traģiskajiem notikumiem Sīrijā, Lībijā un Mali, kā arī citiem nesējiem konfliktiem, lai pārskatītu ES pamatnostādnes par starptautiskām

⁽¹⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 87. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0431.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

humanitārām tiesībām un lai censtos panākt šo pamatnostādņu efektīvāku īstenošanu; aicina ES atbalstīt Starptautiskās Sarkanā Krusta komitejas un Šveices valdības pašreizējo iniciatīvu, kas paredz ieviest reformas pašreizējā starptautiskajā pārvaldībā attiecībā uz starptautiskām humanitārām tiesībām; atbalsta ES līdzdalību UNSC reformas īstenošanā, lai tā spētu efektīvi reaģēt uz mūsdienu krīzēm;

64. atzinīgi vērtē to, ka 2014. gada janvārī sāka īstenot ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvu, kas dos iespēju vairāk nekā 8 000 ES un ārpuskopienas pilsoņiem saņemt apmācību un iesaistīties humanitārās operācijās visā pasaulē, un norāda, ka paredzams, ka vēl 10 000 cilvēku atbalstīs ES palīdzības brīvprātīgos kā "tiešsaistes brīvprātīgie", kuru uzdevumi būs tādi, ko var paveikt mājās, izmantojot datoru;

65. prasa ES izstrādāt vienotu ES nostāju attiecībā uz bruņotiem bezpilota lidaparātiem;

Strupceļā nonākuši pārejas procesi un valstis, kas rada bažas

66. aicina pievērst uzmanību arī strupceļā nonākušiem pārejas procesiem valstīs un reģionos, kuros valdošie režīmi ir apturējuši vai apslāpējuši reformu kustības un pārejas procesus; aicina ES turpināt tās centienus, lai pārliecinātu vadītājus šajās valstīs, kā arī citās valstīs, kuras rada bažas un kurās joprojām ir autoritāra valdība, sākt reformu procesu, lai attīstītu spēcīgas un stabilas demokrātijas, kurās ievēro tiesiskumu, cilvēktiesības un pamatbrīvības; uzskata, ka šādai pārliecināšanai jābūt daļai no visiem dialogiem ar ES partneriem, arī augstākajā politiskajā līmenī, izmantojot visas attiecīgās ES ārpolitikas jomas, t. i., attīstību, tirdzniecību utt.;

67. atgādina, ka valstīs un reģionos, kas nonākuši pārejas strupceļā, trūkst demokrātisku reformu un politiskās pārskatatbildības; atkārtoti norāda, ka visiem pilsoņiem ir tiesības pilnā mērā un brīvi piedalīties politiskajā dzīvē, kurā notiek brīvas, godīgas un atklātas vēlēšanas ar vairāk nekā vienu partiju un dažādiem alternatīviem un neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļu avotiem;

68. pauž nopietnas bažas par nesen pieņemtajiem represīvajiem tiesību aktiem un to patvaļīgo piemērošanu, ko veic Krievijas iestādes, kā rezultātā nereti tiek aizskartas NVO, pilsoniskās sabiedrības aktīvisti, cilvēktiesību aizstāvji, minoritātes un LGBTI personas, un prasa ES paust šīs bažas visos politiskajos līmeņos; prasa atbrīvot *Mikhail Khodorkovsky* un citus politiskos ieslodzītos un pauž nožēlu par tiesu sistēmas izmantošanu politiskiem mērķiem; mudina Krievijas iestādes objektīvi izmeklēt un saukt pie atbildības vainīgos *Sergei Magnitsky*, *Natalia Estemirova*, *Anna Politkovskaya*, *Stanislav Markelov* un *Vasily Alexanian* nāves gadījumos; pauž nožēlu par to, ka Padome nav apsvērusi Parlamenta 2012. gada 23. oktobra ieteikumu par *Sergei Magnitsky* lietu, tādēļ aicina Padomi pieņemt lēmumu, ar ko sagatavo kopīgu ES sarakstu ar amatpersonām, kuras iesaistītas *Sergei Magnitsky* nāvē; piebilst, ka ar šo Padomes lēmumu šādām amatpersonām būtu jāpiemēro mērķtiecīgas sankcijas; pauž īpaši dziļas bažas par agresīvām, ekstrēmi labējām grupām, kuras tiešsaistē sazinās ar LGBTI personām nolūkā tās ievilināt amatā un uzbrukt un kuras pēc tam ievieto simtiem šādu uzbrukumu video ierakstus tiešsaistē; aicina ES deleģācijas un dalībvalstu vēstniecības Krievijā sniegt lielāku atbalstu LGBTI cilvēktiesību aizstāvjiem atbilstīgi attiecīgajām vadlīnijām;

69. pauž bažas par neatkarīgu žurnālistu un cilvēktiesību aktīvistu nemitīgo apspiešanu un par politiskās nevienprātības apspiešanu Kubā; aicina pievērst uzmanību tādu ieslodzīto situācijai Kubā, kas apcietināti pārliecības dēļ un kam joprojām piespriež sodu, pamatojoties uz fiktīvām apsūdzībām, vai kas tiek turēti pirmstiesas apcietinājumā; aicina EĀDD un priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi ANO ietvaros veicināt starptautiskas un neatkarīgas izmeklēšanas komitejas izveidi ar mērķi izmeklēt apstākļus, kādos 2012. gada jūlijā gāja bojā Kubas cilvēktiesību aizstāvji un miermīlīgi disidenti *Oswaldo Payá Sardiñas* (Saharova balvas laureāts 2002. gadā) un *Harold Cepero*;

70. uzsver vajadzību starptautiski uzraudzīt cilvēktiesību situāciju Ķīnā un aicina ES dalībvalstis aktīvi iesaistīties šādas uzraudzības ieviešanā, ņemot vērā ES un Ķīnas cilvēktiesību dialoga nespēju panākt būtiskus un reāli sasniedzamus rezultātus; joprojām pauž bažas par pieaugošajiem ierobežojumiem, kas vērsti pret cilvēktiesību aizstāvjiem, advokātiem, pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem, žurnālistiem un blogu autoriem; atbalsta Ķīnas iedzīvotāju prasību pēc savām pamata brīvībām un tiesībām, kuras tiem pienākas; atgādina, ka ES šajās saistībās varētu veicināt lielākas uzticības veidošanu, rodot jaunas dialoga modalitātes un uzlabojot jau esošos instrumentus;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

71. mudina Ķīnas iestādes iesaistīties nopietnās sarunas ar Tibetas iedzīvotājiem, lai novērtētu cēloņus lielajam pašaidedzināšanās skaitam; nosoda Tibetas nomadu nebrīvprātīgo pārcelšanu un pārvietošanu, kas apdraud tāda dzīvesveida saglabāšanu, kurš ir daļa no tibetiešu identitātes; mudina EĀDD saskaņā ar jaunpieņemtajām ES pamatnostādņēm par reliģijas un ticības brīvību pievērst īpašu uzmanību reliģiskajai apspiešanai Tibetā un aicina Ķīnu pārtraukt savu ierobežojošo politiku attiecībā uz Tibetas budismu; uzsver, ka ir jāuzlabo izglītības sistēma, it sevišķi saistībā ar divvalodu izglītību reģionā, lai saglabātu nacionālo identitāti un mantojumu, kā arī lai risinātu jauniešu bezdarba cēloņus;

72. pauž lielas bažas par cilvēktiesību situāciju Irānā, reformistu nepārtraukto apspiešanu, politisko ieslodzīto un ieslodzīto, kas apcietināti pārliecības un ticības dēļ, diskrimināciju un vajāšanu, kura vērsta pret bahaijiešu kopienu, pieaugošo skaitu, nāvēssoda izpildi, tostarp nepilngadīgajiem, pastāvīgi lielo skaitu, plaši izplatīto spīdzināšanu, negodīgām tiesas prāvām un pārmērīgi augstām summām, kuras prasa kā galvojumu, kā arī stingrajiem ierobežojumiem attiecībā uz informācijas, vārda, pulcēšanās, reliģijas, izglītības un pārvietošanās brīvību; atzinīgi vērtē vairāku ieslodzīto, kas apcietināti pārliecības dēļ, atbrīvošanu Irānā, tostarp advokātes, Saharova balvas ieguvējas *Nasrin Sotoudeh* atbrīvošanu; aicina Irānas iestādes atbrīvot trīs opozīcijas līderus, proti, *Mehdi Karroubi*, *Zahra Rahnavard* un *Mir Hossein Mousavi*, kam jau vairāk nekā divus gadus tiek piemērots mājas arests, neizvirzot nekādas apsūdzības, ļaut ANO īpašajam ziņotājam cilvēktiesību jautājumos Irānā apmeklēt šo valsti, strādāt pie moratorija attiecībā uz nāvēssoda piemērošanu, atcelt interneta cenzūru un atļaut vārda brīvību Irānā; pieņem zināšanai diplomātiskās saziņas atsākšanu starp Irānu un starptautisko kopienu un cer, ka starp E3+3 un Irānu tiks pieņemts sekmīgs un abpusēji pieņemams risinājums sarunās par Irānas kodolprogrammu;

73. pauž ļoti dziļas bažas par cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā, vērs uzmanību uz attiecīgajām Eiropas Parlamenta pieņemtajām ārkārtas rezolūcijām (Reglamenta 122. pants) un aicina Korejas Tautas Demokrātisko Republiku iesaistīties lietderīgā cilvēktiesību dialogā ar Eiropas Savienību; aicina Korejas Tautas Demokrātisko Republiku pārtraukt cilvēku ārpustiesas nogalināšanu un piespiedu pazušanu, atbrīvot politiskos ieslodzītos un ļaut pilsoņiem brīvi ceļot gan valstī, gan ārpus tās; aicina Korejas Tautas Demokrātisko Republiku atļaut valsts un starptautisko plašsaziņas līdzekļu vārda brīvību un preses brīvību, kā arī atļaut pilsoņiem necenzētu piekļuvi internetam; norāda, ka Korejas Tautas Demokrātiskās Republikas visas provokatīvās darbības un tās pilsoņiem piemērotie ierobežojošie pasākumi ir veicinājuši plašu nabadzību un materiālo vērtību zaudēšanu;

74. pauž dziļas bažas par Kašmiru, kur ir asi jānosoda visa veida vardarbība pret civilajiem iedzīvotājiem; ir informēts, ka ir uzsāktas izmeklēšanas par neidentificētajām kapavietām; tomēr mudina pamatoties uz cilvēktiesību aizsardzības mehānismiem visos centienos noteikt atbildīgos un nodrošināt saukšanu pie atbildības vardarbības gadījumos pret civilajiem iedzīvotājiem;

75. aicina Eiropas Savienību sākt saskaņotu un visaptverošu stratēģiju Sāhelas reģionā, lai, no vienas puses, uzlabotu drošību šajā reģionā un, no otras puses, veicinātu cilvēktiesības, tādējādi novēršot cilvēktiesību pārkāpumus, piemēram, spīdzināšanu, bieži patvaļīgos opozicionāru un žurnālistu arestus, miermīlīgo demonstrāciju apspiešanu, vardarbību pret sievietēm, piemēram, izvarošanu, piespiedu laulības vai dzimumorgānu kropļošanu, un diskrimināciju etniskās vai kastu izcelsmes dēļ, tādējādi palīdzot ieviest tiesiskumu, kas garantē pamattiesības un pamatbrīvības;

76. pauž nopietnas bažas par pieaugošo tendenci — valsts vardarbību pret LGBTI personām vairākās Subsahāras valstīs, jo īpaši Ugandā, Nigērijā, Kamerūnā un Senegālā; rezolūti nosoda mēģinājumus pieņemt vēl represīvākus likumus valstīs, kur homoseksuālisms jau ir atzīts par kriminālnoziedzumu; aicina kolēģus valstu parlamentāriešus pārtraukt atbildēt uz populistisko un konservatīvo spiedienu, tostarp no reliģisko vadītāju puses, un nodrošināt tiesību aizsardzību visiem pilsoņiem, ieskaitot LGBTI personas; norāda, ka joprojām 76 valstīs homoseksuālisms tiek uzskatīts par kriminālnoziedzumu, starp tām piecās par to ir paredzēts nāvēssods; vēlreiz pauž nožēlu, ka Kotonū nolīgums tika parakstīts bez diskusijām politiskā dialoga ietvaros par diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ; šādas diskusijas daudzkārt pieprasīja šis Parlaments; atgādina Komisijai un Padomei par Parlamenta ciešo apņemšanos iekļaut šo aspektu nākamajā nolīguma pārskatīšanā;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

77. aicina ES izstrādāt efektīvu sankciju politiku attiecībā pret visiem režīmiem, kas izmanto represīvas metodes pret civilajiem iedzīvotājiem;

78. aicina ES turpināt aktīvi atbalstīt cilvēktiesību aizstāvjus, tostarp laikus nodrošinot pagaidu patvērumu apdraudētajām personām; aicina ES paplašināt savu cilvēktiesību aizstāvju aizsardzības politiku, ietverot arī ziņotājus un pētnieciskos žurnālistus, kas var ievērojami veicināt cilvēktiesību aizsardzību un sekmēšanu;

Vēlēšanu novērošana un politikas virzieni demokrātijas atbalstam

79. atzinīgi vērtē ES nepārtraukto atbalstu vēlēšanu procesiem pasaulē, nosūtot vēlēšanu novērošanas misijas un vēlēšanu ekspertu misijas, kā arī sniedzot vēlēšanu atbalstu un atbalstu vietējiem novērotājiem; konstatē, ka šīs misijas pēdējā laikā ir veicinājušas atbalstu demokrātiskai attīstībai ES kaimiņvalstīs un pieredzējušas varas pāreju opozīcijas rokās (Senegālā), kā arī no konflikta izrietošu demokrātijas konsolidāciju (Sjerraleonē);

80. uzsver, ka ir svarīgi veikt turpmākus pasākumus attiecībā uz vēlēšanu novērošanas misiju ziņojumiem un ieteikumiem; uzsver savu iniciatīvu nostiprināt turpmākos pasākumus attiecībā uz vēlēšanu novērošanas misiju ieteikumiem, izmantojot tos kā daļu no "demokrātijas ceļveža" attiecīgajā valstī, un uzdot galvenajam novērotājam īpašu uzdevumu ar Parlamenta pastāvīgo struktūru atbalstu nodrošināt turpmākus pasākumus un īstenošanu attiecībā uz ieteikumiem;

81. uzsver, ka periodos starp vēlēšanām ir svarīgi uzlabot parlamentu darbības spēju; šajā saistībā atgādina par ES solījumu Augsta līmeņa forumā par palīdzības efektivitāti pamatoties attīstības sadarbībā uz "demokrātisko līdzdalību", īpaši atsaucoties uz parlamentu nozīmes stiprināšanu; mudina ES strādāt pie pieejas, kas balstās uz tiesībām, lai ES operatīvajās darbībās integrētu cilvēktiesību principus un lai atbalstītu cilvēktiesību jautājumus pasaules attīstības politikas darbākārtībā, kā norādīts rīcības plānā;

82. atgādina par priekšsēdētāja vietnieces/augstās pārstāves apņemšanos pievērst lielāku uzmanību sieviešu un mazākumtautību līdzdalībai vēlēšanu novērošanā, kā arī personu ar invaliditāti līdzdalībai kandidēšanā un balsošanā; prasa vienmēr ņemt vērā ES vēlēšanu novērošanas misiju secinājumus to programmu sagatavošanā, kas paredzētas pilnvērtīgas un vienlīdzīgas sieviešu dalības atbalstam vēlēšanu procesos;

Vārda brīvība

83. uzsver īpašo nozīmi, kas pārejas situācijās piemīt vārda brīvībai, tostarp brīviem plašsaziņas līdzekļiem; atzinīgi vērtē ES apņemšanos izstrādāt pamatnostādnes par vārda brīvību (tiešsaistē un bezsaistē) un turklāt iesaka ES izstrādāt metodiku tādu pārmaiņu uzraudzīšanai un reaģēšanai uz tām likumdošanā, kuras ierobežo plurālismu un preses brīvību trešās valstīs;

84. pauž nopietnas nemitīgas bažas attiecībā uz cenzūru tiešsaistē un to, ka tā diemžēl pastāv daudzās valstīs; uzsver, ka ES, īstenojot politikas nostājas, ir jāpiešķir prioritāte līdzdalības tiesību un tiesību uz piekļuvi informācijai īstenošanai kā galvenajiem demokrātijas principiem, kas jāievēro arī tiešsaistē, un jāizmanto pieejamie mehānismi, lai palielinātu publisko pārskatatbildību, piemēram, principus attiecībā uz atklātiem datiem; uzskata, ka minētais būtu jānodrošina visu līmeņu dialogos ar trešām valstīm, tostarp divpusējās attiecībās un augstākajos līmeņos; uzsver, ka tiešsaistes informācijas nesēji ir nozīmīgi pilsoniskās sabiedrības, tostarp cilvēktiesību aizstāvju, arodbiedrību un ziņotāju, darbības un efektivitātes nodrošināšanā; aicina Komisiju un EĀDD uzlabot centienus, lai ES ārējās attiecībās integrētu digitālo brīvību;

85. ar nožēlu norāda uz tendenci pieņemt tiesību aktus, kas ierobežo LGBTI cilvēktiesību aizstāvju vārda un pulcēšanās brīvību; norāda, ka šāda veida tiesību akti patlaban pastāv Lietuvā un Krievijā, tiek izskatīti Ukrainā un ir iesniegti izskatīšanai Gruzijā, Armēnijā un Kazahstānā; apsveri Moldovu, kas ir atcēlusī tiesību aktus, kuri aizliedz propagandēt jebkādas citas attiecības, izņemot tās, kas saistītas ar ģimeni vai laulībām; aicina ES delegācijas attiecīgajās valstīs paust ES bažas jo īpaši par šiem tiesību aktiem;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

ES atbalsts vispārējām cilvēktiesībām

86. pauž pilnīgu atbalstu ES pozitīvajai nostājai attiecībā uz stratēģisko satvaru cilvēktiesību un demokrātijas jomā saistībā ar visu cilvēktiesību veicināšanu un aizsardzību, kā arī solījumu "iebilst pret visiem mēģinājumiem kaitēt cilvēktiesību universāluma ievērošanai"; atkārtoti pauž pilnīgu atbalstu cilvēktiesību nedalāmībai un universālumam un atbilstoši Līguma par Eiropas Savienību 21. pantam (V sadaļa, 1. nodaļa — Vispārīgi noteikumi par Savienības ārējo darbību) aicina ES turpināt atbalstīt cilvēktiesību, tostarp Starptautiskajā paktā par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām paredzēto cilvēktiesību, nedalāmību un universālumu;

ANO cilvēktiesību sistēma

87. atkārtoti pauž atbalstu ANO cilvēktiesību sistēmas nostiprināšanai, jo tā ir vispārēju cilvēktiesību sekmēšanas pamatā; atzīst ES centienus ANO Cilvēktiesību padomes pārskatīšanā un aicina visus Cilvēktiesību padomes locekļus atbalstīt augstākos cilvēktiesību standartus, kā arī pildīt solījumus, kas izteikti pirms ievēlēšanas; uzskata, ka ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroja un ANO īpašo procedūru pilnvaroto subjektu neatkarība ir galvenais priekšnoteikums to efektīvai darbībai, un uzsver vajadzību pēc nerezervēta finansējuma, lai to nodrošinātu;

88. atzinīgi vērtē vispārējās periodiskās pārskatīšanas otrā cikla sākšanu un aicina ES arī turpmāk pievērst ciešu uzmanību vispārējās periodiskās pārskatīšanas procedūras uzlabošanai, kā arī tam, kādā mērā tiek īstenoti vispārējās periodiskās pārskatīšanas rezultātā sniegtie ieteikumi, kurus dalībvalstis ir pieņēmušas un solījušas izpildīt;

89. aicina ES dalībvalstis turpmāk darboties, pamatojoties uz apņemšanos, ko tās ir paudušas ES stratēģiskajā satvarā, proti, ratificēt un īstenot galvenos starptautiskos cilvēktiesību līgumus, ratificējot un īstenojot, konkrētāk, desmit pašus svarīgākos ANO cilvēktiesību līgumus un to fakultatīvos protokolus, kā arī sagatavot attiecīgās deklarācijas par visu atsevišķo sūdzību un izmeklēšanas procedūru pieņemšanas nodrošināšanu; uzsver, ka šī ratifikācija ir svarīga, lai nodrošinātu ES cilvēktiesību politikas iekšējo un ārējo ticamību; pauž dziļas bažas par to, ka atsevišķas ES dalībvalstis regulāri laikus neiesniedz savus periodiskos ziņojumus attiecīgajām ANO cilvēktiesību uzraudzības struktūrām, kas iedragā tās ES cilvēktiesību politikas ticamību, kuru tā piemēro trešām valstīm;

90. aicina ES mudināt trešās valstis pilnībā sadarboties ar ANO īpašajiem referentiem un neatkarīgajiem ekspertiem cilvēktiesību jomā, tostarp izsūtot pastāvīgus ielūgumus un uzņemot šādus ekspertus;

91. mudina ES un tās dalībvalstis atbalstīt ANO augsto cilvēktiesību komisāri, īstenojot viņas 2012. gada ziņojumu par ANO līgumu struktūru nostiprināšanu, jo šīm struktūrām ir izšķiroša nozīme cilvēktiesību saistību faktiskās īstenošanas uzraudzīšanā valstīs, kas ir ANO cilvēktiesību līgumu puses;

92. pauž nožēlu par ANO Cilvēktiesību padomes rezolūciju A/HRC/RES/21/3 par tradicionālajām vērtībām, kas pārkāpj cilvēktiesību universāluma un nedalāmības principu, un atbalsta ES iebildumus pret to; pauž nožēlu par to, ka pēc rezolūcijas A/HRC/RES/17/19 par cilvēktiesībām, seksuālo orientāciju un dzimumu identitāti pieņemšanas nav veikti nekādi tālāki pasākumi, un aicina valstu, tostarp Dienvidāfrikas, grupas šajā jautājumā nekavējoties veikt turpmākus pasākumus; pauž atzinību par ANO augstās cilvēktiesību komisāres darbu LGBTI visu cilvēktiesību veicināšanā un aizstāvēšanā, jo īpaši sagatavojot paziņojumus, ziņojumus, kā arī jauno brīvības un vienlīdzības kampaņu; aicina ANO augsto komisāri turpināt iesākt darbu un pauž nopietnas bažas par tā saucamajiem pret propagandu vērstajiem tiesību aktiem, kas ierobežo vārda un pulcēšanās brīvību;

93. uzsver — ņemot vērā starptautisko humanitāro tiesību principus, kas izklāstīti 1907. gada Hāgas konvenciju noteikumos (42.–56. pants) un ceturtajā Ženēvas Konvencijā par civiliedzīvotāju aizsardzību kara laikā (IV Ženēvas konvencija, 27.–34. un 47.–78. pants), kā arī I papildprotokola noteikumos — nepieciešamību ES nodrošināt, lai partneri, kuri ietilpst okupējošas varas kategorijā, ņemtu vērā savus pienākumus attiecībā pret okupēto teritoriju iedzīvotājiem; atgādina, ka saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām okupējošajai varai okupētajiem iedzīvotājiem ir jāgarantē

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

sabiedrības veselības standarti, pārtikas nodrošinājums un medicīniskā aprūpe; atkārtoti norāda, ka ir aizliegta okupējošās varas civiliedzīvotāju ieviešana okupētajā teritorijā un ka personām, kurām izvirzīta apsūdzība par noziedzīgiem nodarījumiem, ir jānodrošina tiesvedība, kurā būtu ņemtas vērā starptautiski atzītas tiesiskās garantijas, piemēram, informācija par apcietinājuma iemeslu, apsūdzība par konkrētu nodarījumu un pēc iespējas drīzāka taisnīga tiesa;

Starptautiskā Krimināltiesa

94. atkārtoti pauž stingru atbalstu Starptautiskajai Krimināltiesai; uzskata, ka iesaistīto valstu pieaugošais skaits ir būtisks panākums saistībā ar šīs tiesas universāluma nostiprināšanu; atzinīgi vērtē to, ka Gvatemala 2012. gada aprīlī un Kotdivuāra 2013. gada februārī ratificēja Romas Statūtus;

95. aicina Eiropas ārlietu ministrus pieņemt Ārlietu padomes secinājumus, kas apstiprinātu ES un tās dalībvalstu stingro atbalstu Starptautiskajai Krimināltiesai, atzīmējot ES centienus regulāri pārskatīt, atjaunināt un paplašināt savus Starptautiskās Krimināltiesas instrumentus, kā arī paužot atjaunotu apņemšanos strādāt pie Romas Statūtu universāluma, lai saskaņā ar starptautiskajām tiesībām paplašinātu tiesu pieejamību smagos noziegumos cietušajiem;

96. pauž nožēlu, ka Starptautiskās Krimināltiesas Romas Statūti joprojām nav iekļauti jaunajā VSP regulā, proti, to konvenciju sarakstā, kas ir vajadzīgas VSP+ statusam; pieņem zināšanai, ka vairāki VSP+ pieteikumu iesniedzēji nav minēto statūtu parakstītāļvalstis vai nav tos ratificējušas (piemēram, Armēnija un Pakistāna); atkārtu savu ieteikumu Romas Statūtus pievienot turpmākajam konvenciju sarakstam;

97. aicina ES un tās dalībvalstis sarunās un politiskajos dialogos ar trešām valstīm, reģionālajām organizācijām un citām reģionālajām grupām uzsvērt nepieciešamību ratificēt un īstenot minētos statūtus un Nolīgumu par Starptautiskās Krimināltiesas privilēģijām un imunitātēm un ES nolīgumos ar trešām valstīm ietvert noteikumus, kas attiecas uz Starptautisko Krimināltiesu un starptautisku tiesvedību;

98. mudina EĀDD nodrošināt, lai visas ES delegācijas un ES īpašie pārstāvji ir pilnībā informēti par ES Padomes lēmumu un rīcības plānu attiecībā uz Starptautisko Krimināltiesu, kā arī par ES instrumentu kopumu par papildināmību un lai tie aktīvi veicina Starptautisko Krimināltiesu, tās lēmumu piemērošanu un cīņu pret nesodāmību par Romas Statūtos noteiktiem noziegumiem;

99. aicina ES delegācijas un ES īpašos pārstāvjus, sevišķi ES īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos, politikas dialogos un sanāksmēs ar trešām valstīm aktīvi veicināt Starptautisko Krimināltiesu, tās lēmumu piemērošanu un cīņu pret nesodāmību par Romas Statūtos noteiktiem noziegumiem; turklāt ierosina palielināt Starptautiskajai Krimināltiesai sniegto finansiālo atbalstu;

100. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemts ES instrumentu kopums par papildināmības veicināšanu, un aicina EĀDD un Komisiju veikt papildu pasākumus tā efektīvai īstenošanai; mudina ES nodrošināt, ka atbalsts Starptautiskajai Krimināltiesai tiek pienācīgi integrēts visās attiecīgajās ES ārpolitikas jomās;

101. aicina ES dalībvalstis pilnībā īstenot Romas Statūtus, saskaņojot valstu tiesību aktus ar visiem Statūtu noteikumiem, un pildīt Starptautiskās Krimināltiesas palīdzības un sadarbības pieprasījumus visos tiesvedības posmos, sevišķi tādos kā iepriekšēja izskatīšana, izmeklēšana, apcietināšana un nodošana, cietušo un liecinieku aizsardzība, pagaidu atbrīvošana un spriedumu piemērošana; pauž nožēlu par to, ka iemaksas cietušajiem paredzētajā ieguldījumu fondā joprojām ir nepietiekamas, un aicina ES dalībvalstis nodrošināt resursus, kas vajadzīgi, lai tas varētu īstenot savu mandātu;

102. pauž atbalstu pienācīgi finansētām iesaistīšanas un sabiedrības informēšanas darbībām, izmantojot Starptautiskās Krimināltiesas pastāvīgo budžetu, un uzsver šo darbību nozīmi, lai nodrošinātu tiesiskuma pamanāmību;

103. aicina ES dalībvalstis ratificēt Kampalas grozījumus Romas Statūtos un mudināt to ratifikāciju trešās valstīs;

104. aicina ES un tās dalībvalstis pastiprināt centienus cīņā pret nesodāmību ES robežās; šajā sakarībā mudina tās ņemt vērā ieteikumus, ko ierosinājis Eiropas sakaru punktu tīkls attiecībā uz personām, kuras atbildīgas par genocīdu, noziegumiem pret cilvēci un kara noziegumiem;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Nāvēssods

105. atkārtoti, ka tas viennozīmīgi iestājas pret nāvēssodu, un uzskata, ka vispārēja moratorija ieviešana, lai pilnībā atceltu nāvēssodu, ir ES cilvēktiesību politikas galvenais mērķis; uzsver, ka nāvēssods nekad nav izrādījies efektīvs veids, kā novērst noziedzību, un ka saskaņā ar pieejamo informāciju tie, kurus visbiežāk soda ar nāvi, ir visneaizsargātākās personas; atzinīgi vērtē Eiropas Savienības un tās dalībvalstu centienus Apvienoto Nāciju Organizācijā, kuru rezultātā 2012. gada decembrī tika pieņemta Ģenerālās asamblejas rezolūcija par moratoriju nāvēssoda piemērošanai; tomēr pauž bažas par nāvēssodu izpildes atsākšanu vairākās valstīs; aicina ES turpināt rīkot īpašas kampaņas par nāvēssodu un aktīvāk iesaistīties sarunās ar valstīm, kurās joprojām tiek piemērots nāvēssods; cer, ka ar to pienācīgi apspriedīsies, kad tiks pārskatīta Regula (EK) Nr. 1236/2005 par tādu preču tirdzniecību, kuras varētu izmantot nāvēssoda izpildei vai spīdzināšanai, ko bija paredzēts darīt 2013. gadā;

106. pauž nožēlu par to, ka Baltkrievija ir pēdējā valsts Eiropas kontinentā, kurā joprojām tiek piemērots nāvēssods; vēlreiz atkārtoti, ka jāpauž dziļa nožēla par nāvēssoda izpildi Dmitrijam Konovalovam un Vladislavam Kovaļovam; atkārtoti aicinājumu Baltkrievijai īstenot moratoriju nāvēssoda piemērošanai, kā rezultātā nāvēssods būtu jāatceļ;

Uzņēmējdarbība un cilvēktiesības

107. atkārtoti norāda, ka Eiropas uzņēmumiem būtu jānodrošina, lai to darbībā tiek ievēroti cilvēktiesību standarti, arī tad, ja tie darbojas ārpus ES; pauž bažas par ziņojumiem, ka atsevišķi ES uzņēmumi sadarbojas ar autoritāriem režīmiem, sevišķi gadījumos, kad saistībā ar paaugstināta riska preču tirdzniecību, piemēram, informācijas tehnoloģiju un komunikācijas jomā, ir notikuši cilvēktiesību pārkāpumi;

108. atgādina, ka ir svarīgi veicināt korporatīvo sociālo atbildību, arī veicot uzņēmējdarbību ārpus ES, un nodrošināt korporatīvo sociālo atbildību visā piegādes ķēdē; pauž pārlicību, ka Eiropas uzņēmumiem, to meitasuzņēmumiem un apakšuzņēmumiem vajadzētu būt izšķirošai nozīmei starptautisko uzņēmējdarbības un cilvēktiesību standartu veicināšanā un izplatīšanā visā pasaulē; uzsver, ka ir svarīgi pamatoti ziņot par Eiropas Investīciju bankas (EIB) atbalstīto projektu vai Eiropas kredītreitingu aģentūru piešķirto eksporta kredītu ietekmi uz cilvēktiesībām, sociālo ietekmi, kā arī ietekmi uz vidi; uzsver, ka šo iestāžu finansēšanas operācijām būtu jāsekmē LES 21. pantā minētie vispārīgie principi par Savienības ārējo darbību;

109. aicina EĀDD ziņot par to, kā tiek īstenotas apņemšanās, kas ES rīcības plānā par cilvēktiesībām paustas attiecībā uz ANO uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipiem; pauž nožēlu par to, ka Komisija līdz šim nav reaģējusi uz Parlamenta pieprasījumu ierosināt tiesību aktu, kas ES uzņēmumiem liktu nodrošināt, ka ar to iepirkumiem netiek atbalstīti konflikti un smagu cilvēktiesību pārkāpumu vaininieki;

110. atgādina Komisijai par tās 2010. gada septembrī pausto apņemšanos izskatīt jautājumu par piespiedu darbu cietumos trešās valstīs un attiecīgi pārskatīt ES reakciju un prasa Komisijai ziņot Parlamentam par šī procesa iznākumu; aicina Komisiju pieņemt tiesību aktu, kas aizliegtu tādu preču importu ES, kuras ir ražotas, izmantojot piespiedu darbu un darbu cietumos;

Visu veidu diskriminācijas izskaušana

111. atgādina Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas pantus, kuros noteikts, ka visi cilvēki piedzimst brīvi un cieņas un tiesību ziņā vienlīdzīgi un ka tiem ir deklarācijā pasludinātās tiesības un brīvības, neņemot vērā nekādas atšķirības; uzsver, ka ir svarīgi vērsties pret visu veidu diskrimināciju, tostarp diskrimināciju, pamatojoties uz rasi, ādas krāsu, dzimumu, seksuālo orientāciju, valodu, reliģiju, kastu, sociālo izcelsmi, kultūru, vecumu, dzimšanu, invaliditāti vai citu statusu; atkārtoti aicinājumu ES par cilvēktiesību politikas svarīgāko daļu izvirzīt diskriminācijas un neiecietības apkarošanu un izstrādāt iekļaujošu un vispusīgu nediskriminācijas definīciju, kas būtu šīs politikas pamatā; uzsver, ka minoritāšu tiesību ievērošana ir izšķiroši svarīgs miera, attīstības un demokrātijas elements; atzinīgi vērtē un turpina mudināt ES šī mērķa sasniegšanai sadarboties ar ANO un reģionālajām organizācijām;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

112. aicina ES īpašu uzmanību pievērst diskriminācijai sociālās noslāņošanās dēļ, piemēram, kastu un analogu mantota statusa sistēmu dēļ, kam ir stipri kaitējoša un dažreiz graujoša ietekme uz iespējam vienlīdzīgi izmantot cilvēktiesības; uzskata, ka valstis, kurās joprojām pastāv kastu sistēma, būtu jāmudina aizliegt šādu sistēmu un nodrošināt pret kastu sistēmu vērstu tiesību aktu patiesu īstenošanu;

Domu, pārliecības un reliģijas vai ticības brīvība

113. uzsver, ka tiesības uz domu, pārliecības un reliģijas vai ticības brīvību, kā noteikts Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 18. pantā un citos starptautiskos cilvēktiesību instrumentos, ir pamata cilvēktiesības, kas ir savstarpēji saistītas ar citām cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, ietver tiesības ticēt vai neticēt, kā arī brīvību uz teisma, neteisma vai ateisma uzskatiem privāti vai sabiedrībā, individuāli vai kopienā kopā ar citiem un tiesības pieņemt un mainīt izvēlēto ticību, kā arī atteikties no tās vai pieņemt to no jauna; aicina ES veicināt reliģijas vai ticības brīvību starptautiskajos un reģionālajos forumos un divpusējās attiecībās ar trešām valstīm;

114. atgādina, ka tiesības atteikties pildīt karadienestu idejiskas pārliecības dēļ ir domu, pārliecības un reliģijas brīvības likumīga izmantošana, un mudina EĀDD un dalībvalstis aicināt valstis ar obligātā militārā dienesta sistēmu nodrošināt alternatīvu dienestu, kas nebūtu kaujas dienests vai būtu civilais dienests, būtu sabiedrības interesēs un nebūtu saistīts ar sodu piemērošanu, kā arī atturēties no soda, tostarp cietumsoda, piemērošanas par atteikšanos pildīt karadienestu idejiskas pārliecības dēļ;

115. ļoti stingri nosoda diskrimināciju, neiecietību, vardarbību un slepkavošanu reliģijas vai ticības dēļ neatkarīgi no tā, kad un pret ko tā tiek īstenota; pauž īpašas bažas par aizvien pieaugošajiem centieniem novērst atšķirības starp dažādo reliģiju pārstāvjiem, izmantojot vardarbību un vajāšanu, jo šādas darbības kavē ilgstoša miera un izlīguma panākšanu; pauž arī bažas par pieaugošu valdību naidīgumu pret sabiedrību kopumā daudzās valstīs, kas turpina liegt mazākuma reliģiskajām vai ticīgām grupām brīvību pielūgt vai publiski paust savu reliģisko pārliecību vai ticību; norāda, ka pieaug sociālais naidīgums un uzbrukumi reliģiskām vai ticīgām grupām, kā rezultātā daudzi ir gājuši bojā vai tikuši ievainoti, un ka nesodāmība un mazākuma reliģisko vai ticīgo kopienu neaizsargātība joprojām rada bažas;

116. iestājas pret jebkādiem tiesību aktiem, kas paredz soda piemērošanu cilvēkiem par savas reliģijas vai ticības maiņu; pauž dziļas bažas par to, ka šādu tiesību aktu dēļ atsevišķās valstīs cilvēkiem draud cietumsods vai pat nāvessods; turklāt pauž bažas par to, ka pret cilvēkiem, kas ir atteikušies no savas reliģijas vai mainījuši to, tiek vērsti sociāls naidīgums, piemēram, vardarbība un iebiedēšana; iestājas pret tiesību aktiem, kas paredz soda piemērošanu par izteicieniem, kuri tiek uzskatīti par zaimojošiem, apmelojošiem vai aizvainojošiem attiecībā pret kādu reliģiju vai reliģiskiem simboliem, tēliem vai jūtām; norāda, ka šādi tiesību akti neatbilst pieņemtajiem starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem; nosoda Afganistānas, Bangladešas, Ēģiptes, Pakistānas un Saūda Arābijas tiesību aktos par zaimošanu iekļautos noteikumus, kas ļauj piemērot cietumsodu un nāvessodu;

117. atzinīgi vērtē nesenos Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta aicinājumus iesniegt priekšlikumus noteikt par prioritārām un atbalstīt tādas pilsoniskās sabiedrības darbības, ar kurām vērsas pret diskrimināciju reliģijas vai ticības dēļ; mudina ES atbalstīt kultūru un ticību dialoga iekļaušanas centienus un sadarbību dažādos līmeņos, kurā būtu iesaistīti kopienu vadītāji, sievietes, jaunieši un etnisko minoritāšu pārstāvji, lai veicinātu miera veidošanu un sabiedrības kohēziju; aicina ES un dalībvalstis izstrādāt dotāciju shēmas reliģijas vai ticības brīvības aizsardzībai un veicināšanai valstīs, kurās šīs tiesības ir visvairāk apdraudētas;

118. atzinīgi vērtē ES apņemšanos tiesības uz reliģijas vai ticības brīvību veicināt starptautiskos un reģionālos forumos, tostarp ANO, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijā (EDSO), Eiropas Padomē un citos reģionālos mehānismos; mudina ES arī turpmāk iesniegt savu ikgadējo rezolūciju par reliģijas vai ticības brīvību ANO Ģenerālajā asamblejā un atbalstīt ANO īpašā referenta reliģijas vai ticības brīvības jautājumos pilnvaras;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Sieviešu un bērnu tiesības un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana

119. pauž pilnīgu atbalstu tam ANO darbam, kura mērķis ir nodrošināt sieviešu tiesības un nodrošināt viņām pilnvērtīgas iespējas; mudina ES rīkot īpašu kampaņu par sieviešu politisko un ekonomisko līdzdalību un atbalstīt iniciatīvas pret vardarbību, kas pamatojas uz dzimumu, un pret sieviešu genocīdu; atbalsta rīcības plāna īstenošanu par dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm attīstības sadarbībā; aicina ES delegācijas savās vietējās stratēģijās ieviest īpašus pasākumus attiecībā uz ārējās palīdzības un attīstības sadarbības nozīmi, lai īstenotu ES pamatnostādnes par vardarbību pret sievietēm un meitenēm un apkarotu jebkādu diskrimināciju pret sievietēm un meitenēm, tostarp piespiedu laulības; uzsver, ka Komisijas un dalībvalstu uzdevums šajā jomā gan ES, gan ārpus tās nav tikai pret sievietēm veiktās visu veidu vardarbības — fiziskās, psiholoģiskās, sociālās vai ekonomiskās — novēršana un ka prioritāte jāpiešķir no dzimuma neatkarīgai izglītošanai no iespējami agrāka vecuma; mudina Komisiju un Padomi arī turpmāk mudināt trešās valstis valstu tiesību aktu izstrādē ņemt vērā sieviešu tiesības un nodrošināt, ka visi attiecīgie noteikumi ir pienācīgi īstenoti;

120. atkārtoti nosoda sieviešu izmantošanu un visu veidu vardarbību pret sievietēm, tostarp vardarbību ģimenē; tādēļ aicina visas Eiropas Padomes dalībvalstis parakstīt un ratificēt Konvenciju par vardarbības pret sievietēm novēršanu un apkarošanu un aicina ES iesaistīties pievienošanās procesā minētajai konvencijai, lai nodrošinātu, ka ES iekšējā un ārējā rīcība attiecībā uz vardarbību pret sievietēm ir saskaņota; uzsver informēšanas un izpratnes veidošanas kampaņu nozīmīgumu kopienās, kurās notiek sieviešu dzimumorgānu kropļošana, seksuāla vardarbība pret jaunām meitenēm, agrīnas un piespiedu laulības, sieviešu slepkavības un citi ar dzimumu saistīti cilvēktiesību pārkāpumi, kā arī to, ka šo kampaņu sagatavošanā un īstenošanā ir svarīgi iesaistīt cilvēktiesību aizstāvjus, kas jau cīnās par šādas prakses izbeigšanu; mudina EĀDD un dalībvalstis arī turpmāk politiskajos un politikas dialogos ar partnervalstīm, kurās joprojām notiek sieviešu dzimumorgānu kropļošana, pievērsties šai problēmai;

121. aicina ES arī turpmāk aizsargāt reproduktīvās veselības tiesības un uzsver nepieciešamību šīs politikās nostādnes izvirzīt par centrālo jautājumu saistībā ar sadarbību ar trešām valstīm attīstības jomā; stingri nosoda sieviešu dzimumorgānu kropļošanas kaunpilno praksi atsevišķās Āfrikas daļās, goda aizstāvēšanas slepkavības, uz dzimumu pamatotus abortus un piespiedu laulības; atgādina Kairas Starptautiskajā konferencē par iedzīvotājiem un attīstību (ICPD) izdarītos svarīgos secinājumus;

122. atbalsta ANO ģenerālsēkretāra iniciatīvu "Izglītība pirmajā vietā", jo piekļuve izglītībai vairo aizsardzību pret meiteņu nākotnes apdraudējumiem, proti, laulībām un grūtniecību agrā vecumā, HIV, nabadzību, vardarbību ģimenē un seksuālo vardarbību, kā arī samazina bērnu un māšu mirstību;

123. aicina pastiprināt centienus, lai nodrošinātu, ka pēc iespējas pilnīgāk un pirms noteiktajiem termiņiem tiek sasniegti tūkstošgades attīstības mērķi saistībā ar dzimumu līdztiesību, māšu veselību un piekļuvi pienācīgām veselības aizsardzības sistēmām, izglītībai un seksuālajām un reproduktīvajām tiesībām, sevišķi attiecībā uz visneaizsargātākajām grupām, piemēram, meitenēm un jauniešiem, pamatojoties uz valdību ciešu apņemšanos uzlabot pārskatbildību un pārraudzības mehānismus attiecībā uz spēkā esošajām saistībām cilvēktiesību jomā, sekmēt tiesu pieejamību visiem un nodrošināt ikvienu, tostarp visatstumtāko un visnelabvēlīgākajā situācijā atrodošos cilvēku, ietekmīgu līdzdalību attīstības procesā, lēmumu pieņemšanā un īstenošanā; stingri iesaka tūkstošgades attīstības mērķos laikposmam pēc 2015. gada noteikt atsevišķu mērķi sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības jomā, īpaši uzsverot seksuālo un reproduktīvo veselību un tiesības;

124. mudina ES un tās dalībvalstis nodrošināt, lai Starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību (ICPD+20) pārskatīšanas procesa rezultātā tiktu visaptveroši pārskatīti visi aspekti, kas ir saistīti ar seksuālo un reproduktīvo tiesību pilnvērtīgu izmantošanu, un atkārtoti apstiprināt stingru un progresīvu pieeju visu cilvēku seksuālajām un reproduktīvajām tiesībām saskaņā ar starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem, kā arī aicina uzlabot pārskatbildību par sasniegto; turklāt īpaši aicina tās nodrošināt, lai pārskatīšanas process noritētu, ievērojot līdzdalības principu, un tajā varētu konstruktīvi piedalīties dažādas ieinteresētās personas, tostarp pilsoniskā sabiedrība, kā arī sievietes, pusaudži un jaunieši; atgādina, ka cilvēktiesībām jābūt šādas pārskatīšanas pamatā un īpaša uzmanība jāpievērš seksuālajām un reproduktīvajām tiesībām;

125. pauž dziļas bažas par izvarošanas gadījumiem; pauž bažas par ārkārtīgi augsto nesodāmības līmeni par izvarošanas gadījumiem tādās valstīs kā Indija un Pakistāna;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

126. nosoda to, ka izvarošana aizvien biežāk tiek izmantota kā kara ierocis, sevišķi Lielo ezeru reģionā; vērš uzmanību uz to, ka ar dzimumu saistīti noziegumi un seksuālas vardarbības noziegumi ir iekļauti Romas Statūtos kā kara noziegumi, noziegumi pret cilvēci vai darbības, kas tiek uzskatītas par genocīdu vai spīdzināšanu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē ANO Drošības padomes 2013. gada 24. jūnijā pieņemto rezolūciju 2106(2013) par seksuālas vardarbības novēršanu konflikta situācijā, kurā atkārtoti apliecināts, ka Starptautiskajai Krimināltiesai ir svarīga nozīme cīņā pret nesodāmību par seksuāliem noziegumiem un noziegumiem, kuri saistīti ar dzimumu; aicina ES atbalstīt šo principu pilnīgu īstenošanu; atkārtoti arī ES apņemšanos cilvēktiesības un dzimumu aspektus integrēt kopējās drošības un aizsardzības politikas misijās saskaņā ar svarīgajām ANO Drošības padomes rezolūcijām 1325 un 1820 par sievietēm, mieru un drošību;

127. aicina ES noteikt cīņu pret cilvēku tirdzniecību par prioritāti; uzsver nepieciešamību, risinot cilvēku tirdzniecības problēmu, ņemt vērā gan iekšējos, gan ārējos aspektus; mudina ES dalībvalstis īstenot Direktīvu 2011/36/ES un 2012.–2016. gadam paredzēto stratēģiju cilvēku tirdzniecības izskaušanai;

128. aicina vispārēji ratificēt ANO Konvenciju par bērna tiesībām; aicina Komisiju un EĀDD rīkoties saistībā ar bērna tiesībām, īpašu uzmanību pievēršot vardarbībai pret bērniem, sevišķi jautājumiem par piespiedu bērnu darbu, bērnu laulībām, bērnu iesaistīšanu bruņotās grupās, viņu atbrūošanu, rehabilitāciju un turpmāku reintegrāciju, kā arī cilvēktiesību dialogos ar attiecīgajām valstīm iekļaut jautājumu par bērnu burvestībām; uzsver, ka ir svarīgi ES ārpolitikā bērnu tiesībām piešķirt prioritāti;

129. uzsver vajadzību palielināt centienus īstenot pārskatīto stratēģiju ES pamatnostādņu par bērniem un bruņotiem konfliktiem īstenošanai; mudina ES vēl vairāk padziļināt sadarbību ar ANO īpašo pārstāvi jautājumos, kas skar bruņotos konfliktos cietušus bērnus; atzinīgi vērtē to, ka 2012. gadā tika ieviesta jauna finansējuma pozīcija, lai atbalstītu konfliktos cietušus bērnus, sniedzot humāno palīdzību un nodrošinot piekļuvi izglītībai ārkārtas situācijās;

130. atgādina par saviem iepriekšējiem ieteikumiem uzlabot savas procedūras saistībā ar cilvēktiesību jautājumiem un pastiprināt savus centienus, lai cilvēktiesības efektīvi integrētu savās struktūrās un procesos; pauž nožēlu, ka nav panākti nekādi uzlabojumi attiecībā uz plenārsēžu debatēm un rezolūcijām par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma pārkāpumu gadījumiem, kā arī turpmākajiem pasākumiem saistībā ar šīm rezolūcijām; atzinīgi vērtē centienus uzlabot sadarbību cilvēktiesību jautājumos ar dalībvalstu parlamentiem;

o

o o

131. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Eiropas Ārējās darbības dienestam, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu un kandidātvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijai, Eiropas Padomei un šajā rezolūcijā minēto valstu un teritoriju valdībām.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0576

Ikgadējais ziņojums par ES konkurences politiku

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra rezolūcija par ikgadējo ziņojumu par ES konkurences politiku (2013/2075(INI))

(2016/C 468/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2012. gada ziņojumu par konkurences politiku (COM(2013)0257) un tam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu (SWD(2013)0159),
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD), jo īpaši tā 101., 102. un 107. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 169/2009, ar ko konkurences noteikumus attiecina uz pārvadājumiem pa dzelzceļu, autoceļiem un iekšējiem ūdensceļiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par atsevišķiem noteikumiem, kuri valstu tiesībās reglamentē zaudējumu atlīdzināšanas prasības par dalībvalstu un Eiropas Savienības konkurences tiesību pārkāpumiem (COM(2013)0404),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par kaitējuma apmēra noteikšanu zaudējumu atlīdzināšanas prasībās saistībā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. un 102. panta pārkāpumiem (C(2013)3440),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu "Sabiedriskā apspriešana — virzība uz saskaņotu Eiropas pieeju kolektīvai tiesiskajai aizsardzībai" (SEC(2011)0173),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 11. jūnija paziņojumu "Virzība uz horizontālu Eiropas līmeņa regulējumu kolektīvās tiesiskās aizsardzības jomā" (COM(2013)0401),
- ņemot vērā Komisijas Ieteikumu par kopīgiem principiem attiecībā uz pagaidu vai kompensējošiem kolektīvās tiesiskās aizsardzības mehānismiem dalībvalstīs saistībā ar Savienības tiesību aktos paredzētu tiesību pārkāpumiem (C(2013)3539/3),
- ņemot vērā Iekšpolitikas ģenerāldirektorāta Politikas departamenta 2012. gada jūnija pētījumu "Kolektīvā tiesiskā aizsardzība konkurences pārkāpumu gadījumā",
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu, kas publicēts saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 27. panta 4. punktu lietā AT.39740 — *Google* (2013/C 120/09),
- ņemot vērā Komisijai pausto piedāvājumu uzņemties saistības saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 9. pantu lietā COMP/39.398 — *Visa MIF*,
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulu (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 27. marta apspriešanos par ES apvienošanās kontroli — vienkāršotās procedūras un Apvienošanās regulas īstenošanas regulas pārskatīšanas projektu,

⁽¹⁾ OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 61, 5.3.2009., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. oktobra paziņojumu par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pasākumiem, kas veikti attiecībā uz finanšu iestādēm saistībā ar pašreizējo globālo finanšu krīzi (Banku darbības paziņojums) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 5. decembra paziņojumu “Finanšu iestāžu rekapitalizācija pašreizējās finanšu krīzes apstākļos — atbalsta ierobežošana līdz nepieciešamajam minimumam un aizsardzības līdzekļi pret pārmērīgiem konkurences traucējumiem” (Rekapitalizācijas paziņojums) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 25. februāra paziņojumu par samazinātas vērtības aktīviem piemērojamo režīmu Kopienas banku nozarē (Samazinātas vērtības aktīvu paziņojums) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 23. jūlija paziņojumu par finanšu nozares dzīvotspējas atjaunošanu un tās pārstrukturēšanas pasākumu novērtējumu pašreizējās krīzes apstākļos atbilstīgi valsts atbalsta noteikumiem (Pārstrukturēšanas paziņojums) ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 17. decembra paziņojumu par valsts atbalsta pasākumu Kopienas pagaidu shēmu, lai veicinātu piekļuvi finansējumam pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes apstākļos (sākotnējā Pagaidu shēma) ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 1. decembra paziņojumu par valsts atbalsta pasākumu Savienības pagaidu shēmu, lai veicinātu piekļuvi finansējumam pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes apstākļos (jaunā Pagaidu shēma, ar ko aizstāj to shēmu, kuras termiņš beidzās 2010. gada 31. decembrī) ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojuma projektu par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu no 2013. gada 1. augusta atbalsta pasākumiem banku labā saistībā ar finanšu krīzi (Banku darbības paziņojums) ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas tematisko dokumentu Ekonomikas un finanšu komitejai par banku pārstrukturēšanas valsts atbalsta pamatnostādņu pārskatīšanu,
- ņemot vērā Iekšpolitikas ģenerāldirektorāta Politikas departamenta publicēto 2011. gada jūnija pētījumu “Valsts atbalsts — krīzes noteikumi finanšu nozarei un reālajai ekonomikai”,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Eiropas Savienības atbalsta noteikumu piemērošanu kompensācijai, kas piešķirta par vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu sniegšanu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 20. decembra Lēmumu 2012/21/ES par Līguma par Eiropas Savienības darbību 106. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas Savienības nostādnes par valsts atbalstu, ko piešķir kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu (2011)” ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 25. aprīļa Regulu (ES) Nr. 360/2012 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam, ko piešķir uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 270, 25.10.2008., 8. lpp.

⁽²⁾ OV C 10, 15.1.2009., 2. lpp.

⁽³⁾ OV C 72, 26.3.2009., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 195, 19.8.2009., 9. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 16, 22.1.2009., 1. lpp.

⁽⁶⁾ . OV C 6, 11.1.2011., 5. lpp..

⁽⁷⁾ OV C 216, 30.7.2013., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 8, 11.1.2012., 4. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 7, 11.1.2012., 3. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 8, 11.1.2012., 15. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 114, 26.4.2012., 8. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 15. novembra rezolūciju par ES valsts atbalsta noteikumu reformu attiecībā uz vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “ES valsts atbalsta modernizācija (VAM)” (COM(2012)0209),
  - ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 17. janvāra rezolūciju par valsts atbalsta modernizāciju ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes Regulai, ar ko groza Padomes 1998. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 92. un 93. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regulu (EK) Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus (COM(2012)0730),
  - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes Regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (COM(2012)0725),
  - ņemot vērā Komisijas vadlīnijas valsts atbalstam dzelzceļa uzņēmumiem ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 12. jūnija rezolūciju par reģionālo politiku kā daļu no plašākām valsts atbalsta shēmām ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā 2010. gada 20. novembra Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām ⁽⁵⁾ (turpmāk tekstā — “Pamatnolīgums”), jo īpaši tā 9., 12., 15. un 16. punktu,
  - ņemot vērā tiesvedību, kas vienā dalībvalstī uzsākta, atsaucoties uz to, ka pārkāpts juridiskais pamatprincips “nulla poena sine lege”, ar kuru saskaņā uzņēmumam nevar likt maksāt naudas sodu par karteļa vienošanos, ja naudas soda apmērs nav noteikts tiesību aktos,
  - ņemot vērā Parlamenta 2005. gada 22. februāra rezolūciju par Komisijas XXXIII ziņojumu par konkurences politiku 2003. gadā ⁽⁶⁾, 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Komisijas ziņojumu par konkurences politiku 2004. gadā ⁽⁷⁾, 2007. gada 19. jūnija rezolūciju par ziņojumu par konkurences politiku 2005. gadā ⁽⁸⁾, 2009. gada 10. marta rezolūciju par ziņojumiem par konkurences politiku 2006. un 2007. gadā ⁽⁹⁾, 2010. gada 9. marta rezolūciju par 2008. gada ziņojumu par konkurences politiku ⁽¹⁰⁾, 2011. gada 20. janvāra rezolūciju par 2009. gada ziņojumu par konkurences politiku ⁽¹¹⁾, 2012. gada 2. februāra rezolūciju par gadskārtējo ziņojumu par ES konkurences politiku ⁽¹²⁾ un 2013. gada 12. jūnija rezolūciju par gadskārtējo ziņojumu par ES konkurences politiku ⁽¹³⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu un 119. panta 2. punktu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A7-0357/2013),
- A. tā kā Eiropas Savienībā laikposmā no 2008. gada līdz 2011. gadam bankām tika piešķirts valsts atbalsts EUR 1,6 triljonu apmērā un to lielākoties sniedza, izmantojot parādzīmes vai garantijas, un — izņēmuma gadījumos — dotācijas;

⁽¹⁾ OV C 153 E, 31.5.2013., 51. lpp.
⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0026.
⁽³⁾ OV C 184, 22.7.2008., 13. lpp.
⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0267.
⁽⁵⁾ OV L 304, 20.11.2010., 47. lpp.
⁽⁶⁾ OV C 304 E, 1.12.2005., 114. lpp.
⁽⁷⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 143. lpp.
⁽⁸⁾ OV C 146 E, 12.6.2008., 105. lpp.
⁽⁹⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 43. lpp.
⁽¹⁰⁾ OV C 349 E, 22.12.2010., 16. lpp.
⁽¹¹⁾ OV C 136 E, 11.5.2012., 60. lpp.
⁽¹²⁾ OV C 239 E, 20.8.2013., 97. lpp.
⁽¹³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0268.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- B. tā kā spēcīgs kredītresursu trūkums daudzās dalībvalstīs ietekmē MVU, kuri veido 98 % no ES uzņēmumiem;
- C. tā kā katru gadu karteļu pastāvēšanas dēļ rodas zaudējumi EUR 181–320 miljardu apmērā, kas ir aptuveni 3 % no ES IKP;
- D. tā kā liberalizācijas un atklātības trūkums attiecībā uz dzelzceļa pasažieru un kravu pārvadājumiem ir daļēji saistīts ar to, ka dažās dalībvalstīs nav patiesi neatkarīgu valsts līmeņa uzraudzības struktūru,
- E. tā kā ikgadējam ziņojumam par konkurences politiku būtu jākalpo kā instrumentam, ar ko sekmē Savienības vispārējo konkurētspēju, paplašinot konkurenci un ļaujot iesaistīties jauniem dalībniekiem, tādā veidā paplašinot un padziļinot iekšējo tirgu, un ziņojumam nevajadzētu attiekties tikai uz to, kā Komisija praksē īsteno konkurences politiku;
- F. tā kā šķēršļu atcelšana brīvai preču, pakalpojumu un kapitāla aprītei, kā arī personu pārvietošanās brīvībai ir izaugsmes priekšnosacījums;
- G. tā kā nozarēm, kurās ir zemāks konkurences līmenis, bieži ir arī nepietiekami saimnieciskie rezultāti;
- H. tā kā konkurences politikas uzdevums ir nodrošināt netraucētu iekšējā tirgus darbību un līdzvērtīgus konkurences apstākļus, lai aizsargātu patērētājus no konkurenci kropļojošas prakses un uzlabotu cenu veidošanos; tā kā konkurences politikas mērķis nav īstenot mikropārvaldību, bet gan ieviest skaidrus un godīgus noteikumus, kurus ievērojot, tirgus dalībnieki var efektīvi darboties;
- I. tā kā publiskā sektora darbībai, publiskajiem ieguldījumiem un vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem (VTNP) ir būtiska nozīme sociālās kohēzijas nodrošināšanā, jo īpaši krīzes apstākļos;
- J. tā kā LESD 14. pantā noteikts, ka būtu jāizmanto koplēmuma procedūra, lai nodrošinātu nosacījumus, jo īpaši ekonomikas un finanšu nosacījumus, ar kuriem īsteno VTNP;
- K. tā kā ar LESD 26. protokolu publiskajām iestādēm ir nodrošināta plaša rīcības brīvība attiecībā uz VTNP sniegšanu, pasūtīšanu un organizēšanu;
- L. tā kā spriedumā *Altmark* lietā ir noteikti četri kritēriji, kā nošķirt kompensāciju par sabiedriskiem pakalpojumiem un valsts atbalstu,

Konkurences politika kā instruments vienota tirgus izveides veicināšanai

1. atzinīgi vērtē Komisijas ziņojumu un koncentrēšanos uz ieguldījumu konkurences politikas ietekmi uz apvienošanās kontroli, kā arī šķēršļu novēršanu, dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, slepenas vienošanās līgumiem un kropļojošiem valsts atbalsta pasākumiem par labu vienotajam tirgum, ņemot vērā attīstību pasaules ekonomikā;
2. pauž nožēlu par to, ka Komisija 2012. gada ziņojumā par konkurences politiku galvenokārt vērš uzmanību uz nevienlīdzīgas konkurences praksēm, ko izraisa valstu prakses, salīdzinoši maz pievēršot uzmanību negodīgām praksēm, kas saistītas ar uzņēmumu koncentrāciju vienotajā tirgū;
3. uzskata, ka konkurences politika ir ekonomikas izaugsmes un darbvietu radīšanas virzītājspēks, jo īpaši krīzes laikā;
4. atgādina, ka konkurences politikas īstenošana un vienotā tirgus veiksmīga darbība ir būtiska krīzes pārvarēšanai, izaugsmes veicināšanai un ilgtspējīgai nodarbinātībai saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020", kā arī Eiropas Savienības mērķu sasniegšanai;
5. tāpēc piekrīt Komisijai, ka krīze nebūtu jāizmanto kā pamatojums konkurences noteikumu atvieglošanai;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

6. uzskata, ka konkurences politika būtu jāpielāgo, lai labāk reaģētu uz globalizācijas izaicinājumiem;
7. uzskata, ka jaunajā ES konkurences politikā būtu jāiekļauj elastīguma klauzulas;
8. atzīst, ka pārāk daudzas nozares joprojām lielā mērā nošķir valstu robežas un mākslīgi radīti publiski vai privāti šķēršļi, un piekrīt, ka konkurences politikai ir būtiska nozīme šādas sadrumstalotības novēršanā un vienlīdzīgu konkurences apstākļu radīšanā visās vienotā tirgus nozarēs, ņemot vērā īpašās MVU un galapatērētāju vajadzības;
9. uzsver, ka konkurences politikas īstenošana plašākā nozīmē nedrīkst stiprināt pašreizējos uzņēmumus, preču piegādātājus un pakalpojumu sniedzējus, bet tās visaptverošajam mērķim drīzāk vajadzētu būt jaunu dalībnieku ienākšanas tirgū sekmēšanai, kā arī jaunu ideju un paņēmieni radīšanai, tādējādi sniedzot lielāko iespējamo guvumu Savienības iedzīvotājiem;
10. uzskata, ka konkurences politikai vajadzētu sniegt ieguldījumu atklātu standartu un savietojamības veicināšanā un īstenošanā, lai novērstu to, ka tirgus dalībnieku mazākums tehnoloģiski norobežo patērētājus un klientus;
11. uzskata, ka produktu, piemēram, zāļu, cenas dažādās dalībvalstīs joprojām atšķiras, ko nosaka atšķirīgi nolīgumi starp dalībvalstīm un farmācijas nozari; aicina Komisiju izvērtēt šo problēmu un ierosināt priekšlikumus, lai izveidotu pārredzamāku iekšējo tirgu, novēršot jebkādas nepamatotas cenu atšķirības patērētāju interešu aizsardzības nolūkā;
12. atzinīgi vērtē ES vienoto patentu kā panākumu virzībā uz vienotā tirgus izveides pabeigšanu un atbildi uz globalizācijas izaicinājumiem; aicina veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka visas dalībvalstis var piedalīties minētajā sistēmā; uzskata, ka nepieciešams saskaņot intelektuālā īpašuma tiesības ar konkurences prasībām, aizsargājot sabiedrības intereses un nodrošinot, ka patentu īpašnieki ļaunprātīgi neizmanto savas tiesības, kaitējot sabiedrībai; aicina Komisiju vērsties pret ricību, kuras mērķis ir nelikumīgi aizkavēt ģenērisko zāļu ienākšanu tirgū;

ES konkurences politikas leģitimitāte un efektivitāte

13. uzskata, ka Parlamentam vajadzētu būt koplēmuma pilnvarām, lemjot par konkurences politikas pamatnostādņēm; pauž nožēlu, ka LESD 103. un 109. pantā paredzēta tikai apspriešanās ar Parlamentu; uzskata, ka šāds demokrātijas trūkums nav pieļaujams; ierosina pēc iespējas ātrāk to novērst, izmantojot starpiestāžu vienošanos konkurences politikas jomā, un veikt attiecīgus grozījumus nākamajā Līguma pārskatīšanā; atgādina, ka Komisijas politiskā atbildība Parlamentam aptver konkurences politiku un ka strukturēts dialogs ar attiecīgo komisāru ir svarīgs instruments, ar ko veic pienācīgu demokrātisku kontroli šajā jomā;
14. uzskata, ka konkurences komisāra īstenotais dialogs nevar aizstāt Parlamenta veiktu patiesu demokrātisku kontroli; uzsver, ka parlamentārā kontrole vēl jo vairāk ir nepieciešama tāpēc, ka konkurences politikas ietvaros Komisija uzrauga demokrātiski ievēlētu valsts un vietējo iestāžu pieņemtus lēmumus; uzsver arī nepieciešamību veidot labāku dialogu starp Komisiju, dalībvalstīm, vietējām un reģionālām iestādēm un pilsonisko sabiedrību;
15. uzsver, ka attiecībā uz piekļuvi sanāksmēm un informācijas sniegšanu tiesību aktu vai ieteikuma tiesību instrumentu sagatavošanā konkurences politikas jomā ir svarīga vienlīdzīga attieksme pret Parlamentu un Padomi, kā noteikts pamatnolīgumā; pauž nožēlu par to, ka Komisija to nav ņēmusi vērā;
16. uzsver nepieciešamību stiprināt konkurences kultūru, kas veicina tās vērtību īstenošanu un sekmē pozitīvu pieeju noteikumu ievērošanai, kam ir preventīva un labvēlīga ietekme uz konkurences politikas attīstību;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

17. norāda, ka ES konkurences politikas horizontālais raksturs prasa maksimālu šīs politikas un citu nozaru ES politikas saskaņotību, un nolūkā nodrošināt iekšējā tirgus vienmērīgu darbību atsevišķas nozares reglamentējošiem noteikumiem ir jāatbilst konkurences politikas principiem;
18. uzskata, ka Komisijai būtu jāierosina priekšlikums to konkurences jautājumu regulēšanai, kas saistīti ar mazākuma akcionāriem;
19. mudina Komisiju turpināt pieņemt ieteikuma tiesību instrumentu pamatnostādnes konkurences politikas jomā, pienācīgi ņemot vērā pašreizējo Tiesas praksi, lai ieinteresētajām personām nodrošinātu zināmu juridisko noteiktību; tomēr uzskata, ka ieteikuma tiesību instrumenti nevar aizstāt tiesību aktus jomās, kurās juridiskā noteiktība ir izšķiroši svarīga;
20. uzsver, ka naudas sodi ir atturošs instruments, kam ir nozīmīga loma konkurences politikā, un ka sekmīgas izmeklēšanas veikšanai ir vajadzīga ātra rīcība; uzskata, ka juridiskajai noteiktībai, procedūru vienkāršošanai un atbilstošos līgumos paredzētai agrākas līguma darbības pārtraukšanas iespējai ir būtiska nozīme, un tādēļ atkārtoti aicina Komisiju ietvert Regulā (EK) Nr. 1/2003 noteikumus par naudas sodiem; vienlaikus uzskata, ka Komisijai būtu jāpalielina nepaziņoto pārbaužu skaits, veicot pasākumus pret iespējamiem pārkāpumiem;
21. tomēr uzskata, ka aizvien augstāka naudas soda noteikšana kā vienīgais pretmonopola instruments var būt nepietiekami efektīva, ņemot vērā arī iespējamo darbvietu zaudēšanu, ko var izraisīt uzņēmumu nespēja veikt maksājumus; uzsver, ka augstu naudas sodu politika nebūtu jāizmanto kā alternatīvs budžeta finansēšanas mehānisms; atzinīgi vērtē “burkāna un pātagas” principu, kurā sankcijas kalpo kā efektīvs atturošs faktors, it īpaši atkārtotu pārkāpumu gadījumos, un vienlaikus sekmē noteikumu ievērošanu;
22. aicina Komisiju nodrošināt, ka tās naudas sodu piemērošanas un izpildes politika atjauno līdzsvaru tirgū un stimulē uzņēmumus konstatēt pārkāpumus iekšēji un īstenot atjaunojošas darbības brīvprātīgi; mudina Komisiju ņemt vērā nelikumīgi gūtās peļņas apmēru un ietekmētajām pusēm radītos zaudējumus;
23. atkārtoti pauž viedokli, ka ir pieaudzis pieprasījumu skaits naudas soda samazināšanai, pamatojoties uz nespēju samaksāt šos sodus, jo īpaši no viena produkta uzņēmumiem un MVU; uzskata — kā alternatīvu naudas soda samazinājumam varētu apsvērt iespēju ieviest sistēmu, kas paredz atliktus maksājumus un/vai maksājumus pa daļām, lai novērstu uzņēmumu darbības apstādīnāšanu;
24. norāda — ņemot vērā pieaugošo konkurences regulējuma iestāžu skaitu pasaulē, kopējā apgrozījuma izmantošana 10 % maksimālā ierobežojuma noteikšanai var izraisīt kumulatīvo sankciju piemērošanu par to pašu pārkāpumu; norāda, ka tāpēc piemērotāk būtu izmantot EEZ apgrozījumu, nevis kopējo apgrozījumu;
25. joprojām sagaida naudas soda piemērošanas pamatnostādņu pielāgošanu attiecībā uz viena produkta uzņēmumiem un MVU; taču atzinīgi vērtē to, ka nesēn Komisija savā lēmumā par logu stiprinājumiem (2012. gada 28. marta dokumentā COMP/39452) ir ņēmusi vērā viena produkta uzņēmumu īpašās vajadzības;
26. aicina Komisiju pastiprināt savu sadarbību ar dalībvalstu tiesām, lai atvieglotu noteikumu piemērošanu privāttiesību jomā un strīdu par valsts atbalsta piešķiršanu pareizu izšķiršanu; atzinīgi vērtē Komisijas apmācību programmas valstu tiesniešiem;
27. pozitīvi vērtē tiesu iestāžu nozīmi konkurences politikas jomā un mudina šīs iestādes izmantot to spējas, lai iegūtu informāciju un atzinumus no Komisijas, kā arī piedalīties Kopienas mācībās; iesaka Komisijai cieši sadarboties ar tiesu iestādēm, aktīvi izmantot savas spējas attiecībā uz tāda atbalsta sniegšanu tiesu iestādēm, piemēram, “amicus curiae”, par kuru informācija savlaicīgi jāpublicē Komisijas tīmekļa vietnē, un izvērtēt iespēju uzsākt tiesvedību, lai novērstu to, ka ES tiek atstāta bez aizsardzības, un nodrošinātu to interešu aizstāvību, kuras ES ir jāaizsargā;
28. atzinīgi vērtē Komisijas 2013. gada 11. jūnija priekšlikumu par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām saskaņā ar valstu tiesībām par konkurences tiesību pārkāpumiem, pie kura Komisija patlaban strādā; ir apņēmies rast pieņemamu risinājumu konkrētajām problēmām, kas rodas šajā jomā;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

29. uzskata, ka ES būtu aktīvi jāveicina konkurences noteikumu materiālā un procesuālā konverģence starptautiskā līmenī; uzskata, ka starptautiskā sadarbība ir būtiska, lai nodrošinātu dažādu atbildīgo iestāžu darba saskaņotību un sadarbību konkurences politikas īstenošanā, tādējādi palīdzot sekmēt izpētes efektivitāti un radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus;

30. uzsver, ka ir svarīgi veicināt konkurences noteikumu konverģenci pasaules līmenī; mudina Komisiju noslēgt divpusējus sadarbības nolīgumus konkurences tiesību īstenošanas jomā; patlaban strādā pie ierosinātā ES un Šveici nolīguma par sadarbību to konkurences tiesību aktu piemērošanā; ir apņēmies rast pieņemamu risinājumu konkrētajām problēmām, kas rodas šajā jomā;

31. uzskata, ka Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāta resursi būtu jāsaskaņo ar tā palielināto darba slodzi un uzdevumu klāstu, cita starpā pārdalot resursus no novecojušām vai nepietiekami izmantotām budžeta pozīcijām, nolūkā sekmēt aktīvāku rīcību;

Konkurenci regulējošās iestādes

32. aicina dalībvalstis nodrošināt visu valsts konkurences iestāžu (VKI) un nozari regulējošo iestāžu neatkarību no valstu valdības, tādēļ ir būtiski tajās iecelt tādas priekšsēdētājus un valdes locekļus, kas ir nesaistīti ar politiku un kam nav interešu konfliktu; aicina dalībvalstis nodrošināt VKI un nozari regulējošām iestādēm pietiekamu personālu un resursus, kas var atšķirties atbilstīgi tirgus un to pienākumu efektīvas izpildes vajadzībām;

33. uzsver VKI un nozari regulējošo iestāžu pilnīgas pārredzamības nozīmi; pieprasa, lai visa būtiskā informācija par lietām un oficiāliem lēmumiem būtu skaidri redzama un pieejama tiešsaistē, izmantojot atklātu datubāzi, vienlaikus ņemot vērā komercnoslēpumus, kas var būtiski ietekmēt konkurenci;

34. atbalsta strukturētu sadarbību Eiropas Konkurences iestāžu tīklā (EKT), kas ļauj nodrošināt ES mēroga konsekvenci konkurences noteikumu īstenošanā dalībvalstīs, un aicina turpināt to attīstīt, ņemot vērā to, ka atšķirīgu tiesisko, ekonomikas un kultūras apstākļu dēļ atsevišķiem tirgiem vairāk ir raksturīgas konkrētās valsts īpatnības nekā citiem; uzskata, ka parasti EKT sanāksmju darba kārtība un secinājumi būtu jāpublisko Konkurences ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē;

35. uzskata, ka valstu konkurences iestādēm un citām publiskā sektora darbību regulējošām iestādēm būtu jāturpina sadarbība, lai nodrošinātu darbību papildināmību, jo īpaši nozarēs, kurās liberalizācija vēl nav pabeigta vai pilnībā nefunkcionē; ierosina izveidot plašāku Eiropas regulējošo iestāžu tīklu, iekļaujot tajā arī valstu konkurences iestādes un nozaru regulējošās iestādes, ar mērķi veikt paraugprakses apmaiņu;

Valsts atbalsts un ietekme uz reālo ekonomiku

Valsts atbalsts bankām

36. atzīst, ka valsts atbalsta kontrolei kopš krīzes sākuma ir bijusi būtiska nozīme kā grūtībās nonākušu banku pārstrukturēšanas un neregulējuma mehānismam;

37. uzskata, ka valsts atbalsta kontrolei krīzes laikā vajadzētu būt vērstai uz banku sistēmas stabilizāciju, novēršot kredītu nosacījumu negodīgu sadrumstalotību reālajā ekonomikā, kā arī MVU un māsaimniecību diskrimināciju vienotajā tirgū; tomēr aicina Komisiju nodrošināt, lai mērķis stabilizēt banku sistēmas darbību neizraisītu vēl lielāku valsts parāda pieaugumu; mudina Komisiju sasaistīt pagaidu valsts atbalsta piešķiršanas pagarinājumu banku nozarē ar uzlabotiem un stingrākiem nosacījumiem, galveno uzmanību pievēršot privātpersonu kreditēšanai, un paredzēt stingrākus ierobežojumus un pārredzamus noteikumus attiecībā uz piemaksām, nodevu struktūru un dividendžu izmaksāšanu;

38. atgādina, ka Parlaments ir mudinājis Komisiju pārskatīt tos noteikumus par valsts atbalsta piešķiršanu bankām, kas 2008. gadā tika ieviesti kā pagaidu pasākumi atsevišķos gadījumos; tāpēc atzinīgi vērtē nesenās darbības, ko Komisija veikusi šajā jomā;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

39. aicina Komisiju attiecībā uz katru valsti un iestādi regulāri sniegt detalizētus datus par valsts atbalstu finanšu nozarei kopš krīzes sākuma, konsolidētajiem zaudējumiem un īstenoto atmaksu un publicēt rezultātus Komisijas tīmekļa vietnē, lai nodrošinātu pilnīgu pārredzamību attiecībā uz publiskās intervences apmēru kopš krīzes sākuma un tās ietekmi uz nodokļu maksātājiem;

40. uzskata, ka grāmatvedības metodes būtu jāaskaņo, pirms tiek veikts novērtējums par bankām piešķiramā valsts atbalsta apmēru, lai otro reizi pārfinansēto parādu maksājumu uzskaitē būtu vienāda neatkarīgi no dalībvalsts;

41. uzsver, ka jo īpaši gadījumos, kad bankas saņem valsts atbalstu, aizdevumu pārfinansēšanā būtu pilnībā jāņem vērā saņēmēja saimnieciskā dzīvotspēja; uzskata, ka starptautisku korporāciju gadījumā tādu sabiedrību aktīvu un akciju pārdošanai, kurās kontrolāciju sabiedrībām ir kapitāla daļas, būtu jābūt nosacījumam aizdevuma pārfinansēšanai;

42. mudina Komisiju cieši uzraudzīt minētos tirgus banku nozarē, kurā krīzes dēļ veiktās pārstrukturēšanas rezultātā ir liela vai pieaugoša to koncentrācija; atgādina, ka oligopoli tirgi ir īpaši disponēti uz konkurenci traucējošām darbībām; pauž bažas, ka šāda koncentrācija galu galā var kaitēt patērētājiem; uzsver, ka pārāk liela koncentrācija apdraud finanšu nozari un reālo ekonomiku;

43. uzsver, ka konsolidācija banku nozarē ir palielinājusi dažu lielāko finanšu iestāžu tirgus daļu; mudina Komisiju turpināt cieši uzraudzīt minēto nozari, lai veicinātu konkurenci un patērētāju aizsardzību Eiropas banku tirgos, tostarp ieguldījumu banku nozarē, kurā individuālie noguldījumi tiek šķērssubsidēti ar riskantākām ieguldījumu banku darbībām;

44. mudina Komisiju pirms valsts atbalsta līdzekļu piešķiršanas rūpīgi izvērtēt finanšu iestāžu aktīvu un turējumu apjomu;

45. uzsver, ka noguldītājiem, kuru kontos bankas iestādē ir līdz EUR 100 000, būtu jānodrošina maksimāla aizsardzība un nevajadzētu piemērot nekādas sloga sadalījuma noteikumus saistībā ar bankas pārstrukturēšanu vai noregulējumu;

46. uzskata, ka Komisijai būtu jāizvērtē iespēja dažreiz sasaistīt valsts atbalstu bankām ar nosacījumu, ka jāizsniedz kredīti MVU;

47. uzsver, ka kopš finanšu krīzes ir nesamērīgi ietekmētas MVU spējas piekļūt finansējumam; norāda, ka MVU veido 98 % no visiem eurozonas uzņēmumiem, nodarbina aptuveni trīs ceturtdaļas eurozonas darba ņēmēju un rada aptuveni 60 % pievienotās vērtības un ka grūtības piekļūt finansējumam kavē to ieguldījumus un izaugsmi; tāpēc aicina Komisiju par prioritāti izvirzīt pasākumus, ar kuriem pielāgo finanšu regulējumu, lai veicinātu izaugsmi un mazinātu MVU finansēšanas krīzi;

48. uzsver, ka bankām, kas saņem valsts atbalstu, nevajadzētu palielināt savu lielumu un struktūras sarežģītību; mudina Komisiju sekmēt to, lai minētās bankas savu uzņēmējdarbības modeli vērstu uz to darbību dzīvotspējīgo daļu, atalgojuma politiku un maksu struktūru, un nevis palielināt to ietekmi uz valsts parādu, jo īpaši tad, ja tās vienlaicīgi samazina kredītus MVU un māsasaimniecībām; norāda, ka jauna, pastāvīga regulatīvā sistēma ir nepieciešama, lai novērstu trūkumus, kas konstatēti pirmskrīzes tiesību sistēmā, jo īpaši attiecībā uz finanšu sektoru, un lai novērstu traucējumus, kas radīti finanšu un ekonomikas krīzes laikā, kā arī lai nodrošinātu, ka galvenā uzmanība laikā, kad bankas saņem valsts atbalstu, tiek pievērsta ietekmei uz nodokļu maksātājiem, patērētājiem un vienoto tirgu kopumā un to ieguvumiem;

49. pauž nožēlu, ka MVU, kuriem dalībvalstīs piemēro pielāgošanas programmas, ir grūtības piekļūt banku kredītiem un ir jāmaksā augstākas procentu likmes tikai tādēļ, ka tie atrodas eurozonā, jo tas rada vienotā tirgus darbības kropļojumus;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

50. uzsver, ka jānodrošina ārējie ieguldītāji pēc iespējas vairāk piedalīties aktīvu pārvaldīšanas uzņēmumos (AMC), kas izveidoti saskaņā ar valsts atbalsta programmām, lai nošķirtu samazinātas vērtības aktīvus, tādējādi nodrošinot interešu konflikta novēršanu starp ieguldītājiem, kuru turējumā aktīvi ir vai kuri tos nodod citām personām, un jebkura attiecīgā AMC mērķiem;

51. uzskata, ka aktīvu pārvaldīšanas sabiedrībām būtu jācenšas pārdot savus aktīvus pēc iespējas ātri, lai atjaunotu parastu tirgus stāvokli un pārtrauktu valsts iejaukšanos konkrētā nozarē;

52. uzskata, ka Konkurences ģenerāldirektorāta pieredze banku krīzes jomā būtu jāuzskata par paraugpraksi un turpmāk vairāk jāizmanto sarežģītumu novēršanai, nevis *ex post* intervencei;

Valsts atbalsta modernizācija

53. atkārtoti pauž atzinību saistībā ar Komisijas paziņojumu par valsts atbalsta modernizāciju (COM(2012)0209) un Padomes nesen pieņemtajiem pārskatītajiem valsts atbalsta noteikumiem par grupu atbrīvojumiem un procedūrām; taču aicina Komisiju nodrošināt, lai ekonomikas izaugsmes stimulēšana, kas ir viens no šīs reformas vispārējiem mērķiem, atkal neizraisītu valsts pārāda palielināšanos;

54. uzskata, ka uzņēmumi būtu jāpārstrukturē atbilstoši skaidri noteiktiem ierobežojumiem, līdz minimumam samazinot kaitīgo ietekmi uz konkurentiem, kuri nav saņēmuši publiskā finansējuma atbalstu;

55. aicina Komisiju pārbaudīt, kurā brīdī uzņēmumi kļūst pārāk lieli, lai pieļautu to bankrotu, un apsvērt, kādus pasākumus veikt valstu vai ES līmenī, lai novērstu uzņēmumu atkarību no turpmākas valdības rīcības uzņēmumu glābšanas nolūkā;

56. norāda, ka Komisijas vispārējais nodoms ir noteikt daudz vairāk pasākumu, kuriem netiks piemērota prasība par paziņošanu; tomēr uzsver, ka dalībvalstīm būs jānodrošina *ex ante* atbilstība valsts atbalsta noteikumiem par *de minimis* pasākumiem un shēmām, kas piemēro grupu atbrīvojumus, lai saglabātu pietiekamu kontroles līmeni, Komisijai turpinot *ex ante* kontroli šādās situācijās;

57. piekrīt Komisijas viedoklim par to, ka valsts atbalsta procedūras ir jāpaātrina, lai varētu vairāk koncentrēties uz sarežģītiem gadījumiem, kuri būtiski ietekmē konkurenci iekšējā tirgū; norāda uz Komisijas priekšlikumu paplašināt tās rīcības brīvību, lai lemtu par to, kā reaģēt uz sūdzībām; aicina Komisiju sniegt sīki izstrādātus kritērijus par to, kā šajā kontekstā atšķirt nozīmīgus gadījumus no mazāk nozīmīgiem; norāda, ka augstāki sliekšņi *de minimis* regulā un horizontālo kategoriju paplašināšana attiecīgajā regulā un vispārējā grupu atbrīvojuma regulā ir piemērots šādas nošķiršanas veids;

58. uzsver, ka Komisijai būtu jānodrošina labāka apmaiņa ar dalībvalstīm attiecībā uz informācijas iesniegšanas un paziņojumu sagatavošanas kvalitāti un savlaicīgumu; uzsver, ka efektīvām valstu sistēmām ir jānodrošina, ka valsts atbalsta pasākumi, kuri ir atbrīvoti no *ex ante* paziņošanas pienākuma, atbilst Savienības tiesību aktiem; norāda, ka augstāki sliekšņi *de minimis* regulā un horizontālo kategoriju paplašināšana attiecīgajā regulā un vispārējā grupu atbrīvojuma regulā ir piemērots šādas nošķiršanas veids;

59. norāda, ka līdz šim attiecīgo informāciju par gadījumiem, kad tikusi veikta valsts atbalsta kontrole, sniedza tikai dalībvalstis; aicina Komisiju izvērtēt, vai būs nepieciešami papildu cilvēkresursi, lai paplašinātu tās informācijas vākšanas līdzekļus un lai tā varētu saņemt tiešu informāciju no tirgus dalībniekiem; tomēr norāda, ka Komisijai savā atbilstības novērtējumā nebūtu jāiekļauj papildu kvalitātes un efektivitātes apsvērumi un ka šie lēmumi būtu jāatstāj piešķiršanas iestādes ziņā;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

60. norāda, ka dažās dalībvalstīs trūkst skaidrības par to, vai publiskais finansējums Eiropas Patērētāju centriem (EPC) var tikt uzskatīts par nepamatotu valsts atbalstu Savienības konkurences tiesību aktu izpratnē; pauž bažas par to, ka tas apdraud dalībvalstu atbalstu EPC un jau ir izraisījis EPC finansēšanas pagaidu apturēšanu; tāpēc mudina Komisiju nodrošināt pienācīgu EPC darbību, pēc iespējas ātri precizējot, ka šāda veida finansējums nav uzskatāms par valsts atbalstu Savienības tiesību izpratnē, jo EPC neiesaistās saimnieciskās darbībās, bet nodrošina atbalsta pakalpojumus patērētājiem;

Transporta nozare

61. uzskata, ka Komisijai būtu jāturpina stiprināt konkurences un transporta politikas saikni, lai uzlabotu Eiropas transporta nozares konkurētspēju;

62. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt atklātu un vienlīdzīgu konkurenci visos transporta veidos;

63. aicina Komisiju izstrādāt sabiedriskā transporta tīklus ar mērķi uzlabot pakalpojumus patērētājiem;

64. lai apturētu CO₂ emisiju apjoma pastāvīgo pieaugumu, mudina Komisiju īpašu uzmanību pievērst tam, lai izpildītu starptautiskās saistības ierobežot globālās temperatūras pieaugumu līdz 2 °C salīdzinājumā ar pirmsrūpniecības laikmeta līmeni, kas noteikts par mērķi 2020. gadam;

Dzelzceļš

65. mudina Komisiju pabeigt vienotas Eiropas dzelzceļa telpas izveidi, nodrošināt pilnīgu pārredzamību naudas plūsmās starp infrastruktūras pārvaldītājiem un dzelzceļa uzņēmumiem un pārbaudīt, vai visās dalībvalstīs ir izveidota stingra un neatkarīga regulējošā iestāde;

66. aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt savus centienus, lai nodrošinātu dzelzceļa transporta nozares atvēršanu vienlīdzīgai konkurencei, kā arī labāku pakalpojumu kvalitāti;

67. aicina Komisiju izvērtēt iespēju pieņemt tiesību akta priekšlikumu par Eiropas mēroga regulējošu iestādi, kas sadarbotos ar pašreizējām valstu regulējošām iestādēm un rīkotos, ja šādu iestāžu nav vai ja tās nedarbojas efektīvi;

68. uzsver, ka vienoto tirgu dzelzceļa kravu pārvadājumu nozarē ir ietekmējusi nepareiza vai nepilnīga ES tiesību aktu transponēšana dalībvalstīs un pārrobežu mobilitātes traucējumi, kas ierobežo konkurenci un izaugsmi; aicina Komisiju pārbaudīt, vai par konkurences noteikumu pārkāpumiem var uzskatīt tirgus ierobežojumus, ko ieviesuši operatori un kas izriet no tehniskiem aspektiem, kuri dažādās dalībvalstīs var atšķirties, piemēram, sliežu ceļa platums, energoapgāde, signālsistēmas un citi līdzīgi šķēršļi attiecībā uz infrastruktūras savietojamību un pieejamību;

Aviācija

69. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu līdz 2013. gada beigām pārskatīt ES pamatnostādnes par valsts atbalstu aviācijai un lidostām, kurās jānovērš jebkādi konkurences kropļojumi un jānosaka vienlīdzīgi konkurences apstākļi visiem tirgus dalībniekiem;

70. aicina Komisiju sniegt pamatotu pārskatu, lai noskaidrotu, kuras aviokompānijas savā darbībā pārkāpj konkurences noteikumus, ļaunprātīgi izmantojot īpašu nosacījumu priekšrocības vai savu dominējošo stāvokli konkrētās lidostās;

71. mudina Komisiju pārbaudīt, vai konkrētas darbības saistībā ar īpašu galveno lidostu apzīmēšanu — pamatojoties uz vairāk nekā 1 000 divpusējo gaisa pārvadājumu pakalpojumu nolīgumu nosacījumiem, ko parakstījušas dalībvalstis un trešās valstis, — kropļo konkurenci un ir pretrunā Eiropas patērētāju interesēm;

Autobūves nozare

72. aicina Komisiju nodrošināt ražotājiem un izplatītājiem vienlīdzīgas iespējas aizstāvēt savas intereses, vienlaikus uzsverot šādus jautājumus:

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- nepieciešamību apkarot diskriminējošu praksi tiešsaistes izplatīšanas jomā, kā noteikts regulā par vertikāliem ierobežojumiem un grupu atbrīvojumiem (Komisijas Regula (ES) Nr. 330/2010), lai aizsargātu izplatītāju spēju izmantot inovatīvas izplatīšanas metodes un sasniegt lielāku patērētāju skaitu un plašāku patērētāju loku;
- tirgotāju nozīmi jaunu mehānisko transportlīdzekļu pārdošanas tirgos pēc Komisijas Regulas (EK) Nr. 1400/2002 beigu termiņa 2013. gada 31. maijā;

aicina Komisiju uzstāt uz nepieciešamību izstrādāt labas rīcības principus starp ražotājiem un tirgotājiem attiecībā uz vertikāliem nolīgumiem mehānisko transportlīdzekļu nozarē, jo īpaši attiecībā uz ieguldījumu aizsardzību pēc līguma darbības beigām un iespēju nodot uzņēmējdarbību citam dalībniekam tā paša zīmola tīklā, lai veicinātu pārredzamību tirdzniecības attiecībās un līgumattiecībās starp iesaistītajām personām;

Kuģubūves nozare

73. aicina īstenot centienus, lai nodrošinātu Eiropas kuģubūves nozares konkurētspēju, veicinot tās darbību Eiropas Savienībā laikā, kad vērojama arvien nopietnāka starptautiskā konkurence šajā nozarē;
74. norāda, ka ir jānodrošina juridiskā noteiktība Eiropas kuģu īpašniekiem un vienlīdzīga attieksme pret tiem visās dalībvalstīs;

Finanšu pakalpojumu nozare

75. aicina Komisiju un valstu regulatīvās iestādes izmeklēt uzņēmumu iespējamās slepenās vienošanās gadījumus vai dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu transportlīdzekļu apdrošināšanas tirgos;

Enerģētikas nozare

76. norāda, ka vienots enerģijas tirgus nodrošinās ne tikai zemākas cenas patērētājiem, bet arī vairo ES uzņēmumu konkurētspēju;
77. atzinīgi vērtē Komisijas pretmonopola pasākumu īstenošanu enerģētikas nozarē;
78. mudina Komisiju pilnībā īstenot iekšējā enerģijas tirgus tiesību aktu kopumu, jo atvērts un konkurētspējīgs vienotais tirgus enerģijas nozarē vēl nav pilnībā nodrošināts; mudina Komisiju būt apņēmīgai, turpinot uzsākto saistībā ar nozares izvērtēšanu, lai efektīvi ieviestu konkurences noteikumus enerģijas nozarē; šajā sakarībā atzinīgi vērtē pašreizējās konkurences tiesību aktu procedūras enerģijas nozarē, kuru mērķis ir 2014. gadā pabeigt iekšējā enerģijas tirgus izveidi un novērst šķēršļus, kurus atkārtoti ir radījuši enerģijas piegādātāji;
79. uzskata, ka vienots Eiropas enerģijas tirgus samazinātu enerģijas cenas gan patērētājiem, gan uzņēmumiem un stiprinātu iesaistīto Eiropas uzņēmumu konkurētspēju pasaulē; uzskata, ka minēto iemeslu dēļ Komisija būtu jāmudina līdz 2014. gadam izveidot vienotu Eiropas enerģijas tirgu;
80. uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai dalībvalstis un Komisija nodrošinātu savlaicīgu un pareizu spēkā esošo tiesību aktu enerģijas tirgus jomā īstenošanu, tostarp regulatīvo darbu, kas minēts trešā iekšējā enerģijas tirgus tiesību aktu kopumā, lai līdz 2014. gadam izveidotu integrētu un konkurētspējīgu Eiropas iekšējo enerģijas tirgu;
81. aicina Komisiju nodrošināt, lai regulas un direktīvas enerģētikas jomā transponētu un pareizi piemērotu visās dalībvalstīs; aicina Komisiju ievērot īpašu piesardzību, kad cenas pārsniedz ES vidējo rādītāju, jo augstas cenas traucē konkurenci un kaitē patērētājiem;
82. uzskata, ka Komisijai vajadzētu stingri īstenot enerģijas tirgus reformas, lai samazinātu enerģijas cenas, jo īpaši dalībvalstīs, kurās tiek īstenota pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra;
83. aicina Komisiju un valstu regulējošās iestādes izmeklēt iespējamās uzņēmumu slepenās vienošanās vai dominējoša stāvokļa degvielas mazumtirdzniecības tirgos ļaunprātīgu izmantošanu;
84. šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas neseno izmeklēšanas naftas nozarē, atzīstot to, ka konkurences noteikumu pārkāpumiem šajā jomā ir liela ietekme uz patērētājiem;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

85. aicina Komisiju un valstu regulējošās iestādes pārbaudīt, vai patiešām pastāv tā dēvētais pirmdienas efekts — iespējama uzņēmumu manipulēšana ar degvielas cenām atkarībā no konkrētas nedēļas dienas; mudina Komisiju cieši uzraudzīt konkurences līmeni, jo trīs lielākajiem dalībniekiem joprojām ir aptuveni 75 % tirgus daļa elektroenerģijas tirgū un vairāk nekā 60 % — gāzes tirgū, neraugoties uz tirgu pakāpenisku atvēršanu deviņdesmito gadu vidū; aicina Komisiju izstrādāt pamatnostādnes, lai uzlabotu atjaunojamu enerģijas avotu piekļuvi enerģijas tīklam;

86. aicina Komisiju savā nākamajā gada ziņojumā pārbaudīt, kādā ziņā būtiski svarīgu izejmateriālu piegādātāju koncentrācija var kaitēt klientu nozaru darbībai un ekoloģiski efektīvākai ekonomikai, jo dažas no tām ir īpaši svarīgas ekoloģiski efektīvu tehnoloģiju izmantošanai, kas nepieciešamas, lai sasniegtu vides mērķus;

87. uzsver viedtīklu nozīmi divvirzienu sakaru nodrošināšanā starp elektrības ražotājiem un patērētājiem un norāda, ka viedtīkli var arī ļaut patērētājiem uzraudzīt un pielāgot savu elektrības patēriņu; uzsver, ka dalībvalstīm šī informācija būtu jāpublisko tīmekļa vietnēs, kur tā būtu pieejama patērētājiem un visiem iesaistītajiem dalībniekiem, piemēram, būvniekiem un arhitektiem, kā arī apkures, dzesēšanas un elektrības iekārtu piegādātājiem;

Maksājumu pakalpojumi

88. pauž bažas, ka Eiropas elektronisko maksājumu tirgus joprojām ir sadrumstalots un ka konkurences jautājumi joprojām nav atrisināti; atzinīgi vērtē abus Komisijas 2013. gada 24. jūlija priekšlikumus par starpbanku komisijas maksām par karšu maksājumu darījumiem un par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, pie kuriem tā pašlaik strādā; ir apņēmies rast apmierinošu iznākumu to konkrēto jautājumu risināšanai, kas rodas šajā jomā;

89. uzsver — neraugoties uz to, ka Novēlotu maksājumu direktīva (2011/7/ES) valstu tiesību aktos bija jātransponē līdz 2013. gada martam, ne visas dalībvalstis to ir īstenojušas; norāda, ka tas kaitē konkurencei vienotajā tirgū un jo īpaši ietekmē MVU;

Telekomunikācijas

90. mudina Komisiju divkāršot centienus telekomunikāciju tirgos, lai novērstu to sadrumstalotību un dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu no to operatoru puses, kuriem ir ietekme šajos tirgos; aicina nodrošināt to, lai operatoru sniegtie pakalpojumi, jo īpaši piekļuve internetam, būtu pārredzami, salīdzināmi un līgumsaistības neietvertu šķēršļus konkurencei;

91. atzinīgi vērtē Komisijas atbalstu platjoslas infrastruktūras izvēršanai visā Eiropas teritorijā, kas nodrošinās ekonomisko konkurētspēju un sociālo kohēziju; vēlas noskaidrot, vai digitālos pakalpojumus Eiropā varētu klasificēt kā VTNP;

92. uzskata, ka ir ļoti svarīgi sniegt ieguldījumu konkurences politikā saistībā ar plastjoslas infrastruktūru izmantošanu vienotajā tirgū, nodrošinot taisnīgu līdzsvaru starp publiskiem un privātiem ieguldījumiem, lai varētu aptvert digitalizācijas programmas mērķus un nodrošināt pārklājumu attālos, lauku vai mazapdzīvotos apgabalos Eiropas Savienībā;

Jaunās tehnoloģijas un internets

93. uzsver pamata pamatpatentu būtisko nozīmi attiecībā uz IKT nozares inovācijām un šajā sakarībā aicina Komisiju ātri rīkoties, lai nodrošinātu, ka to īpašnieki piešķir taisnīgas, saprātīgas un nediskriminējošas licences citiem operatoriem ar mērķi turpināt tehnisko progresu un jaunu produktu izstrādi patērētāju labā; uzsver, ka konkurences politika ietver instrumentus, lai novērstu mākslīgu šķēršļu radīšanu apjomradīto ietaupījumu savstarpējai saistībai, sadarbībai un attīstībai tirgos;

94. atzinīgi vērtē Komisijas sasniegto, izmeklējot *Google* darbības, kas ir pretrunā konkurences noteikumiem, un nesenās ziņas par iespējamo izlīgumu līdz 2014. gada pavasarim; mudina Komisiju rīkoties izlēmīgi attiecībā uz visām bažām un kā prioritāti veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu godīgu konkurenci tiešsaistes meklēšanas un reklāmas tirgos, ņemot vērā to, ka *Google* ir dominējošais stāvoklis, jo tā tirgus daļa ir vairāk nekā 90 % lielākajā daļā dalībvalstu, un šis dominējošais stāvoklis, iespējams, tiek izmantots ļaunprātīgi;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

95. mudina Komisiju veikt *Google* izvirzīto jauno priekšlikumu izmēģināšanu tirgū, lai rūpīgi izvērtētu to atbilstību un ietekmi; ņemot vērā to, cik svarīga nozīme meklētājprogrammām ir digitālajā ekonomikā, uzsver, ka Komisijai jebkurā gadījumā ir jānodrošina, ka *Google* pilnībā apņemas īstenot un īsteno risinājumus, lai novērstu problemātisko situāciju četrās jomās, par kurām Komisija paudusi bažas; aicina Komisiju, ja to nevar panākt, izmantojot izlīgumu, nekavējoties nosūtīt meklētājprogrammas uzņēmumam paziņojumu par iebildumiem;

96. atgādina, ka tīkla neitralitāte ir īpaši svarīga, lai nodrošinātu, ka interneta pakalpojumu jomā nepastāv diskriminācija un ka ir pilnībā nodrošināta konkurence;

Valsts atbalsts futbolam

97. atzinīgi vērtē Komisijas rīcību, uzsākot izmeklēšanas par valsts atbalsta piešķiršanu futbola jomā, jo šāds atbalsts rada kropļojumus publisko resursu izmantošanā;

98. uzskata, ka Komisijai būtu rūpīgi jāizpēta visi aizdevumi vai aizdevumu pārfinansēšana futbola klubiem no tādu banku puses, kuras ir saņēmušas valsts atbalstu, jo īpaši aizdevumu likmes salīdzinājumā ar vidējām aizdevumu likmēm un aizdevuma apmērs salīdzinājumā ar attiecīgā futbola kluba parādu;

99. mudina Komisiju strukturētā veidā pievērsties profesionālā sporta un konkurences politikas saistībai, jo īpaši futbola klubu sociālo iemaksu neveikšanai un nodokļu nemaksāšanai, kā arī līguma laušanas klauzulām;

Pārtikas ķēde

100. atzinīgi vērtē darba grupas izveidi pārtikas jautājumos (*Food Task Force*) Konkurences ģenerāldirektorātā ar mērķi pārraudzīt konkurences norises pārtikas aprītē un to ietekmi uz patērētājiem, kā arī pētījuma uzsākšanu par mazumtirdzniecību; uzskata, ka nav iespējams ieviest līdzsvarotu attiecību sistēmu pārtikas nozarē, ja tā tiek īstenota, kaitējot konkurences politikai vai izmantojot tikai korporatīvu pieeju, kas neatspoguļo minētās politikas galvenos principus;

101. atzinīgi vērtē Komisijas darbības, pārbaudot piedāvājumu baltā cukura tirgū, un gaida izmeklēšanas rezultātus;

Sociālie aspekti

102. norāda, ka subsidiaritātes princips, demokrātiska kontrole un sabiedrības interešu veicināšana ir Eiropas Savienības pamatprincipi;

103. uzsver, ka saskaņā ar līgumu vispārīgajiem principiem (nediskriminācija, vienlīdzīga attieksme, proporcionalitāte) dalībvalstīm un vietējām iestādēm jābūt tiesīgām izlemt, kā tiek finansēti un organizēti vispārējas nozīmes sociālie pakalpojumi (VNSP); šajā sakarībā vērš uzmanību uz Savienības sociālās politikas mērķiem un nepieciešamību veicināt šo pakalpojumu kvalitāti, pieejamību un efektivitāti, turklāt neatkarīgi no tā, vai tos sniedz publiskā vai privātā sektora dalībnieki;

104. atgādina, ka Eiropas Savienība saskaras ar būtiskām problēmām reindustrializācijā, enerģētikas pārkārtošanā un digitālo iekārtu jomā, kas prasa ievērojamus ieguldījumus, un ka ieguldījumi izglītībā, apmācībā un prasmju uzlabošanā, kas paredzēti jauniešu bezdarba novēršanai, drīzāk papildina nekā traucē konkurences politikas mērķu sasniegšanu;

105. norāda, ka konkurences politika būtu jāīsteno saskaņā ar LESD 9. pantu, kurā teikts, ka, nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, Savienība ņem vērā prasības, kas saistītas ar augsta līmeņa nodarbinātības veicināšanu;

106. pauz pārliecību, ka sociālās konverģences politiku var īstenot ciešā saistībā ar stingru ekonomikas un konkurences politiku;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

107. uzskata, ka vienlīdzīgas konkurences apstākļu nodrošināšanu uzņēmumiem iekšējā tirgū var panākt, apkarojot sociālo dempingu, kas būtu jāuzskata par praksi, kura nav saderīga ar konkurenci; uzskata, ka Komisijai būtu jāuzrauga dempinga prakse Eiropas Savienībā, kad uzņēmums starptautiskā vai vietējā līmenī pārdod izstrādājumus par cenu, kas ir zemāka par ražošanas izmaksām, lai tādējādi veicinātu viena vai vairāku konkurentu bankrotu; uzskata, ka Komisijai tāpēc būtu jācenšas veicināt dalībvalstu augšupvērstu konverģenci ekonomikas un sociālajā jomā; uzsver nepieciešamību veikt strukturālas reformas, paredzot arī nodokļu sistēmas radikālu pārkārtošanu, lai apkarotu krāpšanu,

o

o o

108. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un valstu konkurences iestādēm.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0577

Piena ražošanas kalnu apvidos, mazāk attīstītos apgabalos un attālākajos reģionos

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra rezolūcija par piena ražošanas saglabāšanu kalnu apvidos, mazāk attīstītos apgabalos un attālākajos reģionos pēc piena kvotu atcelšanas (2013/2097(INI))

(2016/C 468/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību III sadaļu, jo īpaši attiecībā uz lauksaimniecību,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbības 174. panta 3. punktu, jo īpaši attiecībā uz kalnu reģioniem, un 349. pantu attiecībā uz tālākajiem reģioniem,
  - ņemot vērā Regulu (EK) Nr. 247/2006, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Regulu (ES) Nr. 261/2012 ⁽²⁾ attiecībā uz līgumattiecībām piena un piena produktu nozarē,
  - ņemot vērā Regulu (EK) Nr. 1234/2007 ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Protokolu par 1991. gada Alpu Konvencijas piemērošanu kalnu lauksaimniecības jomā “Kalnu lauksaimniecības protokols”, kas 2006. gada 30. septembrī tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2013. gada 30. maija atzinumu NAT-V-028 par tirgus stāvokļa attīstību un attiecīgajiem nosacījumiem piena kvotu sistēmas darbības pakāpeniskai izbeigšanai — otro “raitas pielāgošanās” ziņojumu,
  - ņemot vērā Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Tirgus stāvokļa attīstība un attiecīgie nosacījumi piena kvotu sistēmas darbības pakāpeniskai izbeigšanai — otrais “raitas pielāgošanās” ziņojums” (COM(2012)0741),
  - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorāta pasūtīto pētījumu “Kalnu lauksaimniecībā saražoto lauksaimniecības un pārtikas produktu marķēšana” (administratīvā vienošanās AGRI-2011-0460/JRC-IPTS Nr. 32349-2011-10),
  - ņemot vērā Komisijas 2009. gada februārī veikto pētījumu “Piena kvotu režīma atcelšanas saimnieciskā ietekme — ES piena ražošanas nozares reģionālā analīze”,
  - ņemot vērā politikas departamenta B (Struktūrpolitika un kohēzijas politika) 2008. gada janvārī veikto pētījumu “Piena kvotu nākotne — dažādi scenāriji”,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A7-0383/2013),
- A. tā kā piena kvotu atcelšana ietekmēs visu Eiropas piena tirgu, jo īpaši piensaimniekus kalnu apvidos un attālākajos reģionos, jo liberalizācijas rezultātā radušās izaugsmes iespējas nevarēs izmantot šajos reģionos valdošo pastāvīgo nelabvēlīgo dabas apstākļu dēļ;

⁽¹⁾ OV L 42, 14.2.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 94, 30.3.2012., 38. lpp.

⁽³⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 271, 30.9.2006., 63. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- B. tā kā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 32. pantu teritorijas, kas atrodas uz ziemeļiem no 62. paralēles, un atsevišķas apkārtējās teritorijas uzskata par kalnu apvidiem un tā kā tālāko reģionu definīcija un statuss ir noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. pantā;
- C. tā kā jauno lauksaimnieku lēmumi par viņu nākotni šajos reģionos būs atkarīgi no saimniecību lieluma un viņu finanšu līdzekļiem, ņemot vērā to, ka saimniecības, kas nesen ieguldījušas kvotu sistēmā, pēc kvotu atcelšanas saskarsies ar akūtāku likviditātes krīzi un lielāku finansiālo slogu;
- D. tā kā saistībā ar piena ražošanu kalnu apvidos un tālākajos reģionos pastāv būtiski trūkumi izmaksu ziņā, kas izriet no attiecīgās atrašanās vietas, un tā kā, ņemot vērā papildu ierobežojumus un jo īpaši ar zemes izmantošanu saistītos ierobežojumus, pēc kvotu atcelšanas jānodrošina lauksaimniekiem ekonomiski stabilas un peļņu nesošas darbības iespēja;
- E. tā kā kvotu atcelšana var samazināt arī citu mazāk attīstīto apgabalu daļu konkurētspēju, apdraudot ražošanas ilgtspēju šajos apgabalos, daļēji tādēļ, ka ražošanas blīvums ir tik zems, ka savākšanas un pārstrādes uzņēmumi varētu pārcelties uz konkurētspējīgākiem apgabaliem, kur jo īpaši piena savākšanas vai ar produktu transportēšanu uz tirgu saistītās izmaksas ir lētākas;
- F. tā kā viens no jaunās KLP galvenajiem mērķiem ir ražīgas lauksaimniecības saglabāšana kalnu apvidos un mazāk attīstītos apgabalos vai attālākajos reģionos;
- G. tā kā piena un piena produktu ražošanas, savākšanas, transporta un pārdošanas izmaksas ārpus ražošanas reģiona šajos apgabalos ir ievērojami augstākas nekā attīstītajos apgabalos;
- H. tā kā ražotāju apvienību izveide var palīdzēt samazināt ražošanas izmaksas un stiprināt piensaimnieku sarunu vadīšanas spējas, jo īpaši saistībā ar piena cenu noteikšanu;
- I. tā kā piena produkti pastāvošo pamatnosacījumu dēļ bieži nevar tikt apstrādāti tiešā ražošanas vietas tuvumā; norāda uz to, ka jāņem vērā infrastruktūras apstākļi un specifiski nosaukumi, piemēram, "kalnu produkts" jāpieļauj arī produktiem, kas tiek apstrādāti noteiktā attālumā ap attiecīgo kalnu apvidu; uzskata, ka ir svarīgi, lai šo pasākumu piemērotu visiem no kalnu apvidu piena ražotajiem produktiem;
- J. tā kā daudzos šajos reģionos piena ražošana ir svarīgākā un izplatītākā lauksaimniecības nozare un tā ir būtisks elements attiecībā uz augstas kvalitātes piena produktu ar ES atzītu cilmes vietu nosaukumiem ražošanu; tā kā ir svarīgi saglabāt ražošanas bāzes visās Savienības teritorijās, lai spētu nodrošināt katra patēriņa reģiona apgādi, neradot nesamērīgas transporta un ar vidi saistītās izmaksas;
- K. tā kā daudzās dalībvalstīs un reģionos piena ražošana ir būtisks reģionālās ekonomikas balsts un svarīga lauksaimniecības pievienotās vērtības veicinātāja;
- L. tā kā kvalitatīvu piena produktu pilnveide un veicināšana ir viens no iespējamajiem veidiem, kā risināt jautājumu saistībā ar saražotā piena apjoma pieaugumu;
- M. tā kā daudzos reģionos ar piena ražošanu galvenokārt nodarbojas mazas un vidējas ģimenes saimniecības;
- N. tā kā 59 % no lauksaimniecības zemes kalnu apvidos tiek izmantoti kā pastāvīgās zālaugu platības vai ganības piena nozares vajadzībām, turklāt parasti cita veida lauksaimniecība nav iespējama vai nav efektīva; tā kā 9,5 % piena apjoma tiek saražoti kalnu apvidos; tā kā reljefs un klimats ierobežo lauksaimniecības alternatīvas un lauksaimniecības daudzveidība ir ļoti neliela;
- O. tā kā dažos attālākajos reģionos piena ražošana kā viens no svarīgākajiem ekonomikas, sociālās stabilitātes, vides kvalitātes un zemes izmantojuma virzītājspēkiem var būt neaizstājama; tā kā šajos reģionos POSEI programmas ir labākie instrumenti lielāka atbalsta saņemšanai, lai nodrošinātu ražošanas līmeņu saglabāšanu;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- P. tā kā lopkopība šajos reģionos nav tikai saimnieciska darbība un šo reģionu iedzīvotāju iztikas avots, bet arī reģionu tradicionālo kultūru un sociālo struktūru svarīga sastāvdaļa, kas ir cieši saistīta ar vietējo iedzīvotāju dzīvesveidu un tradīcijām;
- Q. tā kā kalnu apvidos un attālākajos reģionos, kā arī citu mazāk attīstīto reģionu daļās lopkopības un ar to saistītās piena produktu ražošanas izzušana bieži ir cēlonis lauksaimniecības izzušai, paviršai attieksmei pret kvalitatīvu lauksaimniecības zemi un rezultātā arī izceļošanai un migrācijai no lauku apvidiem uz pilsētām;
- R. tā kā lauksaimniecība šajos reģionos bieži veicina kultūrainavu un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu, kā arī ierobežo dabas katastrofas un ir pamatā sekmīgai reģionālajai attīstībai, bez kuras citas nozares, piemēram, tūrismu, šajos reģionos nevar attīstīt, tā kā lauksaimniecības izzušana šādos reģionos, iespējams, radītu smagu ķēdes reakciju uz šīm nozarēm;
- S. tā kā piena ražošana daudzos mazāk attīstītos apgabalos nodrošina ekonomisko un sociālo kohēziju un ar to nedrīkst riskēt kvotu atcelšanas dēļ; tā kā jāuztur un jāveicina lauksaimnieciskās ainavas saglabāšana, tūrisma nozare, vietējā aprīte (ražošana-apstrāde-pārdošana), darbavietas un ilgtermiņa perspektīvas jauniešiem;
- T. tā ka piena kvotu atcelšana radīs Eiropas mēroga konkurenci starp ražojošajiem reģioniem; tā kā produktu diferenciācija ir svarīga, lai saglabātu kalnu apvidu **un to tālāko reģionu** piekļuvi tirgum, kuros notiek piena vai piena produktu ražošana,
1. norāda, ka lauksaimniecības politikas pirmā pilāra tiešie maksājumi daudzās dalībvalstīs, pat saistībā ar pašreizējo KLP reformu, balstās uz vēsturiskām atsaucēm summām un tādējādi zālaugu platību izmantošana un piena ražošana šajos reģionos var tikt būtiski apgrūtināta; tāpēc aicina šādas situācijas skartās dalībvalstis, īstenojot agrāro reformu valsts līmenī, nekavējoties ieviest sistēmu, lai novērstu šo reģionu neizdevīgo stāvokli;
  2. atgādina, ka aptuveni 10 % no ES 27 dalībvalstu piena produkcijas tiek saražots kalnu apgabalos un ka Austrijā, Slovēnijā un Somijā šajos apgabalos darbojas trīs ceturtdaļas piena ražotāju, saražojot divas trešdaļas piena, turklāt attiecīgie rādītāji ir augsti vēl aptuveni 10 citās dalībvalstīs; norāda arī, ka lielākajā daļā šo mitro kalnu apvidu, kā arī attālākajos reģionos zālaugu platības tiek galvenokārt izmantotas piena govju ganāmpulku ganībām, ļaujot saglabāt pieejamu un apdzīvotu ainavu, tādējādi labvēlīgi ietekmējot tūrismu, bioloģisko daudzveidību un vidi;
  3. uzskata, ka, aprēķinot pirmā pilāra tiešos maksājumus, pastāvīgās zālaugu platības un ganības, kuras šajos reģionos lielākoties iespējams izmantot tikai liellopu, aitu un kazu turēšanai, nekad nedrīkst uzskatīt par mazvērtīgākām salīdzinājumā ar citiem lauksaimniecības zemes veidiem;
  4. uzskata, ka KLP pirmajā pilārā un POSEI attiecībā uz attālākajiem reģioniem ir svarīgi iekļaut ar ganību lopiem saistītu piemaksu saimniecībām ar ganāmpulkam paredzētām ganību un lopbarības platībām; noraida jebkādas jaunas prasības par atgremotāju barošanu, kas varētu izraisīt traucējumus pašreizējā lauksaimniecības praksē;
  5. uzsver saistīto maksājumu būtisko nozīmi lauksaimniecības politikas pirmajā pilārā; norāda, ka dalībvalstīm būtu jāsniedz papildu iespējas šajos reģionos saistīt valsts vai ES finansētos maksājumus saskaņā ar spēkā esošās KLP reformas ietvaros panākto vienošanos;
  6. uzsver, ka KLP noteikumos pienācīga uzmanība ir jāpievērš mazajām saimniecībām šajos reģionos, jo to struktūra nosaka augstāku darba intensitāti, tām ir jāmaksā augstākas cenas par resursiem un tās sniedz īpašu ieguldījumu nodarbinātības līmeņa saglabāšanā un lauku attīstībā;
  7. norāda — lai izstrādātu mērķtiecīgus pasākumus ražošanas atbalstam un saglabāšanai, piena kvotu atcelšana kalnu apvidos un tālākajos reģionos būtu jāizvērtē atsevišķi, ņemot vērā to īpašos apstākļus;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

8. ņemot vērā piena ražošanas neaizstājamību atsevišķos attālākajos reģionos, Komisijai un dalībvalstīm šajos reģionos būtu jāizmanto POSEI programmas, lai nostiprinātu atbalstu tiešo maksājumu un tirgus pasākumu jomā, kā arī lauku attīstības programmas, lai nostiprinātu atbalstu KLP otrā pīlāra ietvaros;
9. aicina nodrošināt papildu pasākumu pieejamību saistībā ar vienotā stratēģiskā satvara izstrādi, izmantojot reģionālās attīstības programmu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu; uzskata, ka vienotajam stratēģiskajam satvaram vajadzētu būt vērstam uz reģionālās attīstības koncepciju un struktūras saglabāšanas programmu veicināšanu, kurās galvenā uzmanība pievērsta lauksaimniecības saglabāšanai un vērtības ķēžu iepriekšējo un nākamo posmu stiprināšanai;
10. aicina dalībvalstis un reģionus vajadzības gadījumā izstrādāt īpašu lauku attīstības programmu piena ražošanai šajos reģionos;
11. saistībā ar to uzsver vajadzību atbalstīt tādu projektu nostiprināšanu vai izstrādi, kuri rada pievienoto vērtību, diferencē produktus atbilstīgi teritorijai un piedāvā jaunas stratēģijas kalnu reģionu un tālāko reģionu stimulēšanai; aicina Komisiju ierosināt dažādus pasākumus šo projektu izstrādes un vadības, kā arī saistīto kopīgo ieguldījumu atbalstam;
12. aicina dalībvalstis rīkoties, lai risinātu zālaugu platību izzušanas jautājumu, un šo aspektu ņemt vērā tiesību aktos par teritorijas apsaimniekošanu;
13. uzsver, ka otrā pīlāra pasākumiem, piemēram, kompensācijas pabalstiem, agrovides piemaksām, individuālam vai kolektīvam ieguldījumu atbalstam ražošanai, pārstrādei — attiecībā uz tālākajiem reģioniem (uz kuriem attiecas POSEI sistēma) neaizmirstot par iespēju produktus, ko uzskata par būtiskiem reģionālās lauksaimnieciskās ražošanas pārveidošanai, jo īpaši piena produktus, iekļaut īpašajā piegādes kārtībā, ar mērķi saglabāt konkurētspēju — tirdzniecībai, atbalsta pasākumiem, kas paredzēti, lai palīdzētu sākt darbību jaunajiem lauksaimniekiem, kā arī atbalstam kvalitātes, diversifikācijas, inovāciju un sadarbības (tostarp ar vietējām iestādēm) veicināšanai, ir liela nozīme, nodrošinot ilgtspējīgu piena ražošanu šajos reģionos tāpēc aicina dalībvalstīm un reģioniem nodrošināt tiesisko regulējumu, finansējuma līmeni un vajadzīgās iespējas, lai piešķirtu atbilstošus un skaidri diferencētus kompensācijas pabalstus, un veicināt videi nekaitīgus un ilgtspējīgus lauksaimniecības veidus un bioloģisko lauksaimniecību; aicina saskaņā ar KLP otro pīlāru atbilstoši kompensēt ar piena ražošanu saistītās paaugstinātās ieguldījumu izmaksas kalnu apvidos un attālākos reģionos šo apgabalu specifikas dēļ, kā arī šo reģionu nomaļās atrašanās vietas, ārkārtīgi lielās lauku sadrumstalotības, kā arī salu ģeogrāfiskās pārtrauktības dēļ;
14. turklāt aicina papildus piedāvāt mērķtiecīgu ieguldījumu atbalstu, piemēram, saistībā ar ēku un tehnikas norakstīšanu un procentiem, attīstīties spējīgām piena ražošanas saimniecībām, lai samazinātu ražošanas izmaksas un stiprinātu saimniecību konkurētspēju;
15. aicina dalībvalstis jo īpaši veicināt otrā pīlāra pasākumus, piemēram, kooperatīvus uzņēmumus racionālai lauksaimniecības tehnikas vai ēku izmantošanai;
16. aicina Komisiju atkārtoti sagatavot visaptverošu lauku un piensaimniecības attīstības programmu kalnu apgabaliem un tālākajiem reģioniem, mazāk attīstītiem apgabaliem, kuros ir attīstīta piena ražošana, un tām dalībvalstīm, kurās lielāko daļu piena produkcijas nodrošina ļoti mazas lauku saimniecības;
17. norāda, ka, ņemot vērā būtiskās loģistikas problēmas attiecībā uz transportu un kopumā nelielo piena daudzumu, kas tiek saražots katrā saimniecībā, piena savākšanas un gatavo produktu transportēšanas izmaksas kalnu apvidos un attālākajos reģionos ir īpaši augstas un tas rada tiem būtiskus trūkumus ģeogrāfiskajā un konkurences ziņā; prasa sniegt atbalstu pārstrādes uzņēmumiem, jo īpaši tiem, kas pieder kooperatīviem, lai kompensētu augstās piena savākšanas un ražošanas izmaksas, tostarp par resursiem, un gatavo produktu transporta izmaksas šajos reģionos salīdzinājumā ar izmaksām attīstītajos reģionos;
18. uzsver, ka datu un informācijas apkopošanai un izplatīšanai par piena ražošanu un apgādi ir vajadzīgs tirgus uzraudzības instruments attiecībā uz piena ražošanu (Milk Observatory), lai nodrošinātu agrīno brīdināšanu par tirgus nelīdzsvarotības risku, ņemot vērā piena produktu daudzveidību, un veiktu iespējamu īstermiņa analīzi saistībā ar cenu svārstīgumu nolūkā pilnveidot piena apjoma pielāgošanu tirgus pieprasījumam;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

19. norāda, ka saimniecību vai kalnu ganību produktu in situ pārstrāde un pārdošana sniedz lielāku pievienoto vērtību mazajām saimniecībām un mikrosaimniecībām kalnu apvidos, **tālākajos reģionos** un citos mazāk labvēlīgos apgabalos, turklāt arī veicina tūrisma iespējas minētajās vietās; uzsver, ka saskaņā ar KLP otro pīlāru šādas iniciatīvas būtu jāatbalsta;
20. uzsver, ka lielais attālums starp attālākajiem reģioniem un patērētāju tirgiem rada vajadzību pēc divkāršas krājumu veidošanas atbilstīgi mūsdienu loģistikas organizācijai; tāpēc mudina Komisiju noteikumos attiecībā uz ieguldījumiem šajos reģionos ņemt vērā šos uzglabāšanas objektus, kuri atrodas ārpus attiecināmajiem attālākajiem reģioniem;
21. uzskata, ka ieguldījumi un konkrēti pasākumi, lai saglabātu vai no jauna izveidotu piena ražošanai, pārstrādei un tirdzniecībai piemērotu vidi, jo īpaši ir vajadzīgi attiecībā uz apvidiem, kuros ir kalnu ganības, un tajos tālāko reģionu apgabalos, kuros ražo pienu;
22. norāda, ka ir jāievieš pasākumi, lai nodrošinātu iespēju ražot tipiskos produktus amatnieciskā veidā;
23. aicina Komisiju un dalībvalstis visu tiesību aktu izstrādē ņemt vērā nepieciešamību novērst lieku birokrātiju un nodrošināt, ka prasības attiecībā uz veselību, marķēšanu un obligāti sniedzamo informāciju ir samērīgas, tādējādi nodrošinot, ka mazie ražotāji un pārstrādātāji tās var izpildīt;
24. norāda, ka mazajiem lauksaimniekiem kalnu apvidos un mazāk attīstītos apgabalos, piemēram, tālākajos reģionos, kuros ražo pienu vai piena produktus, būtu jāsniedz atbalsts saistībā ar ražotāju organizāciju izveidi, kas stiprina to sarunu vadīšanas spējas, jo maza mēroga lauksaimniekiem šajos apgabalos ir svarīga reģionālāku un vietējo tirgu saglabāšana un attīstība;
25. uzsver, ka higiēnas un tirdzniecības noteikumiem ir jāatbilst tirgu mērogam un to prasībām un ka tādēļ higiēnas standartiem vajadzētu būt piemērotiem un piemērojamiem lauksaimniekiem un piena pārstrādātājiem kalnu apvidos, mazāk attīstītos apgabalos un attālākajos reģionos;
26. norāda, ka ciltsdarba metodes, kas paredzētas efektīvai piena ražošanai, mazajām saimniecībām izmaksā īpaši daudz; tādēļ aicina atbalstīt lopkopību, lai, neraugoties uz minēto, piena ražošanas saimniecības šajos reģionos pašas varētu audzēt kvalitatīvu un augstvērtīgu ganāmpulku;
27. uzskata, ka būtu jāveicina piena ražotāju organizāciju izveide, lai visām saimniecībām nodrošinātu atbilstīgu piekļuvi tirgum un izveidotu partnerības agrovides tūrisma veicināšanai;
28. uzsver, ka atbilstīgi noteikumiem, kas paredzēti saistībā ar KTO augļiem un dārzeņiem, ražotāju organizācijām būtu jārada iespēja izveidot ES finansētas darbības programmas; šajā sakarībā būtu jārada iespēja ražotāju organizācijām veicināt piekļuvi jauniem tirgiem, tirgus attīstību, kvalitātes kontroli, kā arī produktu inovāciju un reklāmas iniciatīvas, jo īpaši attiecībā uz jaunizveidoto apzīmējumu "kalnu produkts" vai citiem fakultatīviem rezervētiem apzīmējumiem, kas var būt apstiprināti, aizsargātajām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un citām kvalitātes zīmēm, kā arī sekmēt prasmju attīstību un krīzes pārvaldības pasākumus;
29. aicina Komisiju un dalībvalstis paplašināt kopējās pētniecības programmas, iekļaujot tajās pļavu apgabalus un piena ražošanu kalnu apvidos, tālākajos reģionos un citos mazāk labvēlīgos apgabalos, un tās īpaši ņemt vērā kopējos pētniecības projektos, veicinot novatoriskus risinājumus šiem apgabaliem un paturot prātā vajadzību risināt problēmas saistībā ar ražīgumu un klimata pārmaiņām; uzskata, ka šī pētniecība būtu jāveic arī ar mērķi noteikt patērētāju ieguvumus veselības jomā;
30. aicina Komisiju cieši sekot piena ražošanas attīstībai šajos apgabalos un pārskatīt piena kvotu atcelšanas ekonomisko ietekmi uz piena ražošanas saimniecībām šajos apvidos; aicina Komisiju līdz 2017. gadam iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā aplūkots šīs problēmas risināšana, un, ja piena ražošana šajos apgabalos ir ievērojami sarukusi, ierosināt tiesību akta priekšlikumu;
31. aicina Komisiju sadarbībā ar ražotājiem, ražotāju apvienībām un tirgotāju struktūrām attīstīt programmas, kas, pamatojoties, piemēram, uz līdzekļu piesaistes modeli, izstrādātas, lai mazinātu ietekmi, ko izraisīs gaidāmais piena cenu straujais samazinājums;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

32. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot ES skolu piena apgādes programmas īstenošanas efektivitāti un jo īpaši dot iespēju iepirkumu konkursu dalībniekiem apzīmēt pienu no kalnu apvidiem ar nosaukumu "kalnu produkts"; turklāt aicina dalībvalstis skolu piena programmā izmantot īsas piegādes ķēdes, lai stimulētu piena ražošanu vietējā līmenī un samazinātu transporta radītās oglekļa emisijas;
  33. aicina Komisiju ar "kalnu produkta" apzīmējumu saistīto tiesību aktu izstrādē un īstenošanā ņemt vērā produktu ar aizsargātu cilmes vietu nosaukumu specifiku, kurus regulē īpaši cilmes noteikumi, izskatot iespēju ieviest elastīgus noteikumus attiecībā uz kalnu apvidiem, kurus to īpašo neizdevīgo apstākļu dēļ, tostarp saistībā ar lopbarības kultūru ražīgumu, varētu izslēgt no Regulā (ES) Nr. 1151/2012 paredzētajām shēmām, kas būtu pretrunā pašas regulas mērķiem;
  34. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt un atbalstīt pamestu ganību iekļaušanu ražošanas ciklā, zālaugu platību ražības palielināšanu un to racionālu izmantojumu;
  35. vērš uzmanību uz tādu pasākumu nozīmi, kas ir paredzēti jauno lauksaimnieku darbības sākšanas atbalstam kalnu apvidos un tālākajos reģionos, ņemot vērā šo apvidu iedzīvotāju novecošanas līmeni, kas pārsniedz vidējos rādītājus;
  36. aicina dalībvalstis izveidot nepieciešamo struktūru, lai sniegtu iespēju ražotājiem un pārstrādātājiem kalnu apvidos un mazāk attīstītos apgabalos piekļūt apmācību kursiem un kredītiespējām;
  37. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.
-

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0578

Noturība pret katastrofām un to riska mazināšana jaunattīstības valstīs

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra rezolūcija par ES pieeju attiecībā uz noturību pret katastrofām un to riska mazināšanu jaunattīstības valstīs — pieredze, kas gūta saistībā ar pārtikas nodrošinājuma krīzēm (2013/2110(INI))

(2016/C 468/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 210. pantu,
- ņemot vērā 2005. gada 20. decembra Eiropas konsensu attīstības jomā,
- ņemot vērā 2007. gada 18. decembrī pieņemto Eiropas konsensu par humāno palīdzību,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 8. decembra paziņojumu "Eiropas konsensa par humāno palīdzību rīcības plāna starpposma pārskats — efektīva un principiāla ES humāno pasākumu īstenošana" (COM(2010)0722),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 3. oktobra paziņojumu "ES nostāja attiecībā uz izturētspēju: pārtikas nodrošinājuma krīžu sniegtā mācība" (COM(2012)0586) (turpmāk — 2012. gada paziņojums par izturētspēju),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2013. gada 19. jūnija darba dokumentu "Rīcības plāns attiecībā uz izturētspēju krīzei pakļautās valstīs 2013.–2020. gadam"(SWD(2013)0227),
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 28. maija secinājumus par ES pieeju izturētspējai,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 23. februāra paziņojumu "ES stratēģija katastrofu draudu samazināšanas atbalstam jaunattīstības valstīs"(COM(2009)0084),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2011. gada 16. februāra darba dokumentu "ES stratēģijas katastrofu draudu samazināšanas atbalstam jaunattīstības valstīs īstenošanas plāns 2011.–2014. gadam"(SEC(2011)0215),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 18. maija secinājumus par ES stratēģiju katastrofu draudu samazināšanas atbalstam jaunattīstības valstīs,
- ņemot vērā ANO Hjogo rīcības pamatplānu 2005.–2015. gadam, kas pieņemts Pasaules konferencē par katastrofu mazināšanu, kura notika 2005. gada janvārī Hjogo (Japānā), un ko apstiprinājusi ANO Ģenerālā asambleja Rezolūcijā A/RES/60/195 un starpposma pārskatā,
- ņemot vērā Komisijas 2001. gada 23. aprīļa paziņojumu "Ārkārtas palīdzības, rehabilitācijas un attīstības sasaistes novērtējums"(COM(2001)0153),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 20. augusta paziņojumu "Sociālā aizsardzība Eiropas Savienības attīstības sadarbības kontekstā" (COM(2012)0446),
- ņemot vērā 2010. gada 21. septembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu "Kopienas pieeja dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēršanai" ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 27. septembra rezolūciju par Eiropas reaģēšanas spēju stiprināšanu katastrofu gadījumos — civilās aizsardzības un humānās palīdzības nozīmē" ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV C 50 E, 21.2.2012., 30. lpp.

⁽²⁾ OV C 56 E, 26.2.2013., 31. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- ņemot vērā Eiropas Komisijas 2013. gada 27. februāra paziņojumu “Cilvēka cienīgu dzīvi visiem — nabadzības izskaušana un ilgtspējīgas nākotnes nodrošināšana pasaulē” (COM(2013)0092),
  - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 13. oktobra paziņojumu “ES attīstības politikas ietekmes palielināšana: pārmaiņu programma” (COM(2011)0637) un Padomes 2012. gada 14. maija secinājumus par šo paziņojumu,
  - ņemot vērā Jauno vienošanos par iesaisti nestabilās valstīs, kā noteikts Pusanas partnerībā efektīvai attīstības sadarbībai, ko pieņēma 2011. gada 29. novembrī–1. decembrī Pusanā (Dienvidkorejā) notikušajā piektajā Augsta līmeņa forumā par palīdzības efektivitāti,
  - ņemot vērā 2013. gada 13. jūnija rezolūciju par Tūkstošgades attīstības mērķiem — satvara noteikšana laikposmam pēc 2015. gada ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Padomes 2013. gada 25. jūnija secinājumus par Visaptverošo satvaru laikposmam pēc 2015. gada,
  - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas konferenci par ilgtspējīgu attīstību “Nākotne, kādu vēlamies”, kas notika 2012. gada jūnijā Riodežaneiro (Brazīlijā) (Rio+20), un jo īpaši tās lēmumus attiecībā uz katastrofu draudu mazināšanu,
  - ņemot vērā Katastrofu samazināšanas vispasaules platformas ceturto sanākumi, kas notika 2013. gada 19.–23. maijā Ženēvā (Šveicē),
  - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 12. marta paziņojumu “Māšu un bērnu uztura uzlabošana ārējā palīdzībā — ES politikas satvars” (COM(2013)0141),
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu (A7-0375/2013),
- A. tā kā Komisija savā 2012. gada paziņojumā par izturētspēju definē izturētspēju kā “indivīda, mājsaimniecības, kopienas, valsts vai reģiona spēju izturēt, pielāgoties un ātri atgūties no spriedzes un satricinājumiem”;
- B. tā kā katastrofu riska mazināšana ir galvenais izturētspējas panākšanas elements; tā kā katastrofu riska mazināšana ietver riska analīzi un pārvaldīšanu, lai mazinātu neaizsargātību pret katastrofām, un aptver darbības, kas atbalsta sagatavošanās, novēršanas un mazināšanas pasākumus gan vietējā, gan starptautiskā līmenī;
- C. tā kā ārkārtas palīdzības, rehabilitācijas un attīstības sasaiste ir svarīgs izturētspējas pieejas instruments, kas palīdz novērst darbības un finansiālās atšķirības starp ārkārtas palīdzības un attīstības palīdzības posmu;
- D. tā kā Hjogo rīcības pamatplāns ir nenovērtējams instruments katastrofu riska mazināšanas programmas popularizēšanā visā pasaulē un tā kā šā plāna izpildes termiņš ir 2015. gads; tā kā ir paredzams, ka attiecībā uz katastrofu riska mazināšanu satvars laikposmam pēc 2015. gada tiks pieņemts Pasaules konferencē par katastrofu mazināšanu, kas notiks Japānā 2015. gada sākumā;
- E. tā kā Eiropas konsensa par humāno palīdzību starpposma pārskatā ir norādīts, ka katastrofu riska mazināšanā ir panākts progress, bet ir svarīgi panākt turpmākus praktiskus rezultātus;
- F. tā kā saskaņā ar ANO datiem katastrofas kopš 1992. gada ir skārušas 4,4 miljardus cilvēku, radot zaudējumus 2 triljonu ASV dolāru apmērā un nogalinot 1,3 miljonus cilvēku; tā kā 2011. gadā katastrofu radītie zaudējumi izmaksāja 300 miljardus ASV dolāru; tā kā saskaņā ar Āzijas Attīstības bankas aprēķiniem viens dolārs, kas ieguldīts katastrofu riska mazināšanai krīzes apdraudētā reģionā, ļauj ietaupīt četrus dolārus turpmākajās ārkārtas palīdzības un rehabilitācijas izmaksās;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0283.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- G. tā kā savstarpēji saistītās piegādes ķēdes mūsdienu globalizētajā pasaulē nozīmē, ka viena reģiona ekonomiskie zaudējumi ietekmē arī pārējo pasauli; piemēram, tiek lēsts, ka 2011. gadā Taizemē notikušie plūdi samazināja rūpniecisko ražošanu pasaulē par 2,5 %;
- H. tā kā katastrofu radītās izmaksas palielinās, jo klimata pārmaiņas izraisa arvien nopietnākus ar laika apstākļiem saistītus negadījumus līdztekus straujajai un nepilnīgi pārvaldītajai urbanizācijai, iedzīvotāju skaita pieaugumam, augsnes noplicināšanai un dabas resursu nepietiekamībai; tā kā pārtikas un uztura nodrošinājuma krīzes daudzos jaunattīstības valstu reģionos rodas arvien biežāk;
- I. tā kā katastrofu riska mazināšanas un izturētspējas pasākumiem ir jāpapildina, nevis jāaizvieto attīstīto valstu izstrādātie pasākumi, kuru mērķis ir samazināt to negatīvo ieguldījumu klimata pārmaiņu radīšanā;
- J. tā kā finanšu konsolidācijas laikā ir būtiski izmantot resursus lietderīgi un efektīvi; tā kā katastrofu riska mazināšanas finansēšanai jābūt ilgtermiņa pasākumam un tajā vajadzētu atspoguļot reālos riskus, galveno uzmanību veltot palīdzībai tiem, kuri ir visneaizsargātākie pret satricinājumiem;
- K. tā kā Ķīna ir iztērējusi 3,15 miljardus ASV dolāru, lai mazinātu plūdu sekas, tādējādi novēršot zaudējumus, kas tika lēsti 12 miljardu ASV dolāru apmērā; tā kā citi veiksmīgie piemēri ir Bangladeša, Kuba, Vjetnama un Madagaskara, kas, uzlabojot agrinās brīdināšanas sistēmas, sagatavotību katastrofām un citus riska mazināšanas pasākumus, spēja ievērojami samazināt meteoroloģisko apstākļu, piemēram, tropisko vētru un plūdu, ietekmi;
- L. tā kā lielākajā daļā valstu privātā sektora ieguldījumi veido lielu daļu no kopējiem ieguldījumiem un tā kā valsts ekonomiskā attīstība un noturība pret katastrofām ir atkarīga no privātā sektora ieguldījuma, kas ir jutīgs pret katastrofu risku;
- M. tā kā ANO prognozē, ka pilsētu iedzīvotāju skaits pasaulē līdz 2050. gadam palielināsies par 72 % un ka urbanizācija visvairāk palielināsies mazāk attīstītajās valstīs, tādējādi būtiski palielinot katastrofu riskam pakļauto cilvēku skaitu;
- N. tā kā katastrofas var sekmēt vairāku papildu problēmu rašanos, piemēram, galēju nabadzību, pārtikas nenodrošinātību un nepietiekamu uzturu;
- O. tā kā līdzšinējā attīstības plānošana un neilgtspējīgas darbības palielināja daudzu iedzīvotāju neaizsargātību pret katastrofām; tā kā katastrofu riska novērtēšanai jābūt attīstības plānošanas un programmu priekšnosacījumam;
- P. tā kā koordinācijas trūkums ES dalībvalstu un citu līdzekļu devēju valstu starpā pēckrīzes situācijās mazina kopīgo centienu ietekmi; tā kā pastiprināta līdzekļu devēju koordinēšana pēckrīzes situācijās un izturētspējas veidošanas centienos var radīt ievērojamus ietaupījumus un uzlabot attīstības mērķu efektivitāti;
- Q. tā kā vispārējais novērtējuma ziņojums tagad ir noteikts par ticamu vispārēju avotu apdraudējuma risku un ar ievainojamību saistīto tendenču analīzei; tā kā precīzu datu par katastrofu radītajiem zaudējumiem trūkums tomēr joprojām ir nozīmīga problēma,
- R. tā kā reģionālā integrācija ir ekonomiskās, politiskās un sociālās jomas panākumu atslēga;
- S. tā kā zemju nodošanas pasākumi ir jāreglamentē, lai tie nekaitētu lauku iedzīvotājiem,

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

ES pieeja izturētspējai

1. atzinīgi vērtē Komisijas 2012. gada paziņojumu par izturētspēju un tajā noteiktos mērķus; mudina Komisiju aktīvi izmantot paziņojumā ietvertos priekšlikumus un nodrošināt tādas ilgtermiņa pieejas attiecībā uz izturētspējas veicināšanu un katastrofu riska mazināšanu turpmāku pilnveidošanu, kas ietver humānās palīdzības un attīstības aspektus un rada skaidru saikni starp tiem;
2. atzinīgi vērtē Rīcības plānu attiecībā uz izturētspēju krīzei pakļautās valstīs 2013.–2020. gadam un tā prioritātes; mudina Komisiju sadarbībā ar Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) īstenot savus priekšlikumus un prioritātes un nodrošināt konsekventus rezultātus virzībā uz savu mērķu sasniegšanu;
3. pauž bažas par to, ka izturētspēja un, konkrētāk, katastrofu riska mazināšana Padomes secinājumos par Visaptverošo satvaru laikposmam pēc 2015. gada ir apskatīta tikai īsumā; uzskata, ka programmā laikposmam pēc 2015. gada šiem jautājumiem jāvelta lielāka uzmanība;
4. aicina Komisiju aktīvi iekļaut izturētspējas pasākumus gan ar humāno palīdzību, gan ar attīstību saistītajās plānošanas daļās; uzsver, ka ir vajadzīga spēcīga sasaiste starp īstermiņa humānās palīdzības risinājumiem un ilgtermiņa attīstības plānošanu un ka tas būtu jāietver ES vispārējā pieejā attiecībā uz izturētspēju;
5. uzskata, ka galvenā uzmanība ES pieejā attiecībā uz izturētspēju jāvelta visneaizsargātākajām, nabadzīgākajām un sabiedrības atstumtākajām iedzīvotāju grupām, kuras ir lielā mērā pakļautas riskiem, jo īpaši dabas katastrofām, un ir maz aizsargātas pret šādiem satricinājumiem, tostarp pret lēnas iedarbības katastrofām; uzsver, ka ilgtermiņa izturētspējas pieejā ir jārisina neaizsargātības pret risku pamatcēloņi un būtiski jāsamazina to pamatā esošie riska faktori;
6. uzsver, ka ES ilgtermiņa izturētspējas pieejā būtu jāpievēršas ekosistēmas degradācijas problēmai, īpašu uzmanību veltot lauksaimniecībai, ūdens resursiem, bioloģiskajai daudzveidībai un zivju resursiem, kā arī aicina ES pieņemt saskaņotu politiku, lai samazinātu neaizsargātību, izmantojot riska mazināšanas stratēģiju, — to var panākt, pieņemot ilgtspējīgas lauksaimniecības metodes un sistēmas, piemēram, augseku, agroekoloģiju, agromežsaimniecību, bioloģisko lauksaimniecību un zemnieku sīksaimniecību izmantošanu;
7. aicina Komisiju izturētspējas programmā galveno uzmanību veltīt nestabilajām un krīzes apdraudētajām valstīm un veikt ieguldījumu vietējo iestāžu stiprināšanā, lai panāktu stabilitāti un nodrošinātu pamatpakalpojumu sniegšanu neaizsargātajām iedzīvotāju grupām;
8. uzsver, ka atšķirību starp ārkārtas palīdzības un attīstības palīdzības posmiem var novērst, izmantojot ārkārtas palīdzības, rehabilitācijas un attīstības sasaisti, kuras mērķis ir nodrošināt sinerģiju starp humānās palīdzības un attīstības palīdzības darbu; uzskata, ka ir svarīgi tam pievērsties rūpīgāk izstrādātās pārejas perioda stratēģijās un veidojot paralēlas saiknes starp sadarbību humānās palīdzības un attīstības jomā, jo īpaši katastrofu apdraudētajās valstīs, ieilgušā krīzē un valstīs, kas atgūstas no katastrofām;
9. uzsver, ka valstīm, kas ir pakļautas katastrofām, vajadzētu uzņemties vadību un kļūt par galvenajām dalībniecēm, kuras nosaka savas prioritātes un pārejas stratēģijas no humānās palīdzības uz ilgtermiņa attīstības stratēģiju, jo tās labāk zina vietējos apstākļus, lai varētu rast labāko risinājumu vietējām kopienām;
10. uzsver, ka klimata pārmaiņas saasina to pamatā esošos riska faktoros, un tādējādi tās ir jāņem vērā izturētspējas stratēģijās, jo īpaši attiecībā uz pielāgošanos klimata pārmaiņām;

Katastrofu draudu mazināšana kā svarīgs izturētspējas elements

11. uzsver, ka veikt ieguldījumus katastrofu riska mazināšanas pasākumos, pirms notiek katastrofa, ir ievērojami rentablāk nekā finansēt katastrofas izraisīto seku pārvarēšanu; tādēļ mudina veikt turpmākus ieguldījumus katastrofu riska mazināšanas un izturētspējas stratēģijās jaunattīstības valstīs, jo īpaši neaizsargātākajos reģionos, un iekļaut to valsts attīstības plānos;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

12. uzsver, ka efektīvas katastrofu pārvarēšanas kontekstā ņem vērā tādas sistēmas izveidi, kas ļautu nekavējoties mobilizēt visus nepieciešamos resursus;
13. uzskata, ka katastrofu riska mazināšana būtu attiecīgi jāizvirza par prioritāti turpmākajā attīstības plānošanā un jāiekļauj attīstības un humānās palīdzības plānošanā visās nestabilajās un riskam pakļautajās valstīs;
14. aicina ES, tās dalībvalstis un partnervalstu valdības uzlabot un izstrādāt katastrofu riska mazināšanas stratēģijas jaunattīstības valstīs, īstenojot riska novērtēšanas programmas un pastiprinot agrīnās brīdināšanas sistēmas, jo īpaši nestabilās un krīzei pakļautās valstīs, uzlabojot sagatavotību katastrofām, lai nodrošinātu efektīvu reaģēšanu visos līmeņos, un atbalstot ilgtspējīgākas attīstības plānošanu partnervalstīs;
15. aicina partnervalstis izveidot uzskaites sistēmas, kas spēj reģistrēt zaudējumus vietējā līmenī un nodrošināt informācijas apmaiņu starp vietējo un starptautisko līmeni plānošanas un statistikas nolūkā; norāda, ka noteikta standartizācijas pakāpe var palīdzēt labāk reģistrēt zaudējumus reģionālajā līmenī, tādējādi atbalstot reģionālo sadarbību;
16. aicina ES un tās dalībvalstis, kā arī partnervalstis zemes izmantojuma pārvaldības reformu un zemes reģistrācijas mehānismu programmās ņemt vērā vides ilgtspējas un katastrofu riska pārvaldības jautājumus;
17. norāda, ka katastrofu riska mazināšana un pielāgošanās klimata pārmaiņām ir savstarpēji saistīti jautājumi, un tādēļ aicina Komisiju un visus dalībniekus veicināt katastrofu riska mazināšanas stratēģiju un stratēģiju, kas saistītas ar pielāgošanos klimata pārmaiņām, tai skaitā spēkā esošās valstu rīcības programmas attiecībā uz pielāgošanos (NAPA), integrēšanu un iekļaut tās 11. EAF plānošanas posmā, meklēt konkrētu finansiālo atbalstu, piemēram, izveidojot Pasaules klimata pārmaiņu aliansi, un koordinēt šo darbību saskaņošanas centienus;
18. atbalsta pieeju, kas ir papildinoša un saskaņota ar Tūkstošgades attīstības mērķu un katastrofu riska mazināšanas satvaru laikposmam pēc 2015. gada; uzskata, ka procesos pēc TAM sasniegšanas un pēc Hjogo rīcības pamatplāna izpildes jāņem vērā pašreizējās sistēmās gūtie rezultāti un pieredze, ko guvuši tie, kurus visvairāk skārušas katastrofas un krīzes; atkārtoti uzsver, ka katastrofu riska mazināšana, klimata riska pārvaldība un izturētspēja ir cieši jāiekļauj satvarā laikposmam pēc 2015. gada;

Ilgtspējīga attīstība, sociālā aizsardzība un kopienas izturētspēja

19. uzsver, ka izturētspējas pieejai jābūt tādai, kas ilgtermiņā sniedz labumu visneaizsargātākajām sabiedrības grupām, jo īpaši tām, kas dzīvo galējā nabadzībā un neoficiālās mītnes vietās vai graustu rajonos, un pirmiedzīvotājiem, — šīs grupas ir lielā mērā pakļautas katastrofu riskiem;
20. uzsver, ka ilgtspējīga attīstība ir jāuzskata par būtisku katastrofu riska mazināšanas elementu; atzīst, ka ilgtermiņa progresu var panākt tikai tad, ja tiek risināti lielākas kopienas un personu neaizsargātības pamatā esošie faktori, piemēram, slihta vides pārvaldība, neatbilstīga infrastruktūra, augsnes degradēšana un slihta pilsētplānošana;
21. apzinās, ka jaunattīstības valstīs, jo īpaši valstīs, kurām ir zemi ienākumi, liela daļa mājāsaimniecību, kas dzīvo pastāvīgā nabadzībā, saņem nelielu vai nesaņem nekādu sociālo aizsardzību un tādējādi ir vēl vairāk pakļautas dabas vai cilvēka darbības izraisītām katastrofām; aicina Komisiju attīstības sadarbības programmās turpināt veicināt sociālās aizsardzības pasākumus, ietverot konkrētus pasākumus valstu pārvaldīto sistēmu uzlabošanā, profilaktisko pasākumus un apdrošināšanu pret dabas un cilvēka darbības izraisītām katastrofām;
22. mudina par galveno mērķi izturētspējas stratēģijās izvirzīt pastiprinātas uzmanības veltīšanu maza mēroga katastrofām un palielināt pārredzamību attiecībā uz kaitējumu, ko kopienām nodara maza mēroga katastrofas, un šo katastrofu ietekmi uz minētajām kopienām;
23. uzsver, ka ir jāpalielina un jāpilnveido izglītošana saistībā ar katastrofām un ārkārtas situācijām un jāuzlabo informācijas izplatīšana, vākšana un paziņošana un zināšanas, kas palīdzēs palielināt kopienas izturētspēju un veicinās izmaiņas uzvedībā un sagatavotībā katastrofām;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

24. uzskata, ka vietējām iestādēm un vietējām un valsts pilsoniskās sabiedrības organizācijām var būt liela nozīme izturētspējas veicināšanā, jo īpaši nestabilajās un krīzēm pakļautās valstīs, un mudina vietējās iestādes, apspriežoties ar vietējām kopienām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, izstrādāt saskaņotas un koordinētas procedūras izturētspējas stratēģiju īstenošanai;

25. uzsver to, ka stingri pārskatatbildības mehānismi un uzraudzība ir jāievieš sadarbībā ar vietējām iestādēm, partneriem attīstības jomā, zinātniekiem, pilsonisko sabiedrību, plašsaziņas līdzekļiem un sabiedrību, lai veicinātu piekļuvi informācijai un palielinātu informētību par katastrofu riska mazināšanas stratēģiju nepieciešamību un izturētspēju; aicina regulāri vākt datus, tai skaitā meteoroloģiskos datus, datus par ražu, lopiem, tirgus darbību, bērnu un nabadzīgāko sabiedrības locekļu situāciju saistībā ar uzturvielu uzņemšanu, kā arī datus par pastāvošajiem katastrofu draudiem mazināšanas mehānismiem un piekļuvi pamatpakalpojumiem; mudina regulāri ziņot un publicēt šos datus publiski pieejamās platformās, lai sekmētu informācijas pieejamību, agrīnu brīdināšanu un situācijas uzlabošanu;

Pārtikas krīžu un iepriekšējo katastrofu sniegtā mācība

26. norāda, ka pēc katastrofām un ārkārtas situācijām cietušās sabiedrības grupas, jo īpaši bērnus, skar pārtikas krīzes un nepietiekama uztura problēmas; uzsver arī to, ka pārtikas krīzes arī ir katastrofas un ka izturētspējas pieeja, kuras mērķis ir palielināt nodrošinātību ar pārtiku un uztura nodrošinājumu, ir sistemātiski jāiekļauj plānošanas lēmumos;

27. aicina ES mācīties no pieredzes, kas sadarbības politikas jomā gūta pēdējās desmitgadēs, un ierosināt priekšlikumus, lai praksē sekmētu attīstības politikas saskaņotību, sasaistot attīstības palīdzību un citas ES politikas jomas, piemēram, lauksaimniecību, tirdzniecību, nodokļus, klimata pārmaiņas un ieguldījumus;

28. mudina Komisiju integrēt zemes piesavināšanās jautājumu politiskajā dialogā ar jaunattīstības valstīm, lai padarītu politikas saskaņotību par attīstības sadarbības stūrakmeni gan valsts, gan starptautiskajā līmenī un lai izvairītos no zemes atsavināšanas no sīkzemniekiem, nabadzīgo lauku iedzīvotāju neaizsargātības palielināšanās un zemes un ūdens neilgtspējīgas izmantošanas;

29. norāda, ka pārtikas un uztura nodrošinājuma krīzes arvien biežāk skar Sāhelu un Āfrikas ragu, kur miljoniem cilvēku nav piekļuves pietiekamai pārtikai; norāda, ka 2011. gada Āfrikas raga pārtikas krīze un 2012. gada Sāhelas pārtikas krīze apliecināja, ka humānā palīdzība nevar ne pārtraukt pastāvīgās nabadzības un nepietiekamā uztura ciklu, ne novērst tā pamatcēloņus; uzsver, ka ir svarīgi risināt šo reģionu pastāvīgās nenodrošinātības ar pārtiku cēloņus, proti, nepietiekamo piekļuvi atbilstošiem pamatpakalpojumiem un izglītībai, galēju nabadzību, nepietiekamu atbalstu maza mēroga lauksaimniecībai un lopkopībai, problēmas saistībā ar piekļuvi zemei, vides degradāciju, iedzīvotāju skaita straujo pieaugumu, tirgus nepilnības, samazināto saražotās pārtikas daudzumu uz vienu iedzīvotāju un slikto pārvaldību; uzsver, ka mūsdienās pārtikas krīžu pamatcēloņi ir ievērojami sarežģītāki nekā līdz šim, un tas ir saistīts, piemēram, ar biežāk notiekošiem tirgus un cenu satricinājumiem, un šīs krīzes vairāk skar nabadzīgos cilvēkus;

30. norāda, ka pastāvīga nenodrošinātība ar pārtiku un uzturu ir pirmais un svarīgākais iemesls neaizsargātībai pret pārtikas krīzēm, jo tas mazina cilvēka spēju sagatavoties riskiem, lai izturētu krīzes un atgūtos no tām; norāda arī uz to, ka pastāvīga nenodrošinātība ar pārtiku un uzturu rada negatīvas ilgtermiņa sekas, kas mazina cilvēkkapitālu, jo tiek traucēta bērnu attīstība, un ietekmē kopienu izaugsmes spējas; atzīst, ka krīzes, kas saistītas ar augstajām un svārstīgajām pārtikas cenām, izmaksā dārgi un ir grūti risināmas; norāda, ka Komisijas ierosinātā izturētspējas pieeja būs pareiza rīcība, lai novērstu neaizsargātības pamatcēloņus, no kuriem visnopietnākais ir pastāvīga nenodrošinātība ar pārtiku un uzturu;

31. uzskata, ka par mērķi ES rīcības plānam attiecībā uz izturētspēju būtu jānosaka attīstības politikas saskaņotības īstenošana un ar pārtikas nodrošinājumu un noturību pret klimata pārmaiņām saistīto problēmu risināšana, pārtraucot neilgtspējīgas darbības, piemēram, lauksaimniecības produktu dempingu un negodīgu tirdzniecības noteikumu piemērošanu; aicina ES pievērsties ilgtspējīgai lauksaimniecībai, izmantojot holistisku pieeju valsts un starptautiskā līmenī;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

32. atzinīgi vērtē gan kopīgi izstrādāto humānās palīdzības pieeju, gan reģionālo pieeju ES iniciatīvā "Atbalsts Āfrikas raga izturētspējai" (SHARE) un ES iniciatīvā "Pasaules alianse izturētspējai (AGIR)" attiecībā uz Sāhelas reģionu; aicina vēltīt minētajiem reģioniem vēl lielāku uzmanību un īstenot vēl labāku sadarbību un koordinēšanu starp valstu valdībām, starptautiskajiem līdzekļu devējiem un privāto sektoru, mazinot šķēršļus starp attīstības un humānās palīdzības pieejām un "normālo" un "krīzes situāciju" reaģēšanu;

33. aicina izstrādāt efektīvu izturētspējas pieeju, kurai jābūt attiecinātai uz daudzām iestādēm, saskaņotai, visaptverošai un sistemātiskai un jāietver vairāki elementi, piemēram, tādu paredzamu un mērķtiecīgu sociālās drošības tīklu nodrošināšana neaizsargātākajām sabiedrības grupām, kas ne tikai nodrošinātu, ka māsaimniecībām krīzes laikā ir tūlītēja piekļuve pārtikai, bet arī garantē ātru atgūšanos no krīzes un noturību pret turpmākiem satricinājumiem; aicina attiecībā uz izturētspēju par galveno elementu noteikt tādu situāciju samazināšanu, kad bērniem nav nodrošināts pietiekams uzturs, izstrādājot valsts plānus, kuros prioritāte piešķirta īpaši tiem bērniem, kas vēl nav sasnieguši divu gadu vecumu, un grūtniecēm;

34. norāda, ka Nigēras, Burkinafaso un Mali gadījums liecina, ka lētas agroekoloģiskās metodes, jo īpaši agromežsaimniecības un augsnes un ūdens saglabāšanas jomā, ir uzlabojušas mazo saimniecību noturību pret nenodrošinātībai ar pārtiku; tomēr uzsver, ka agroekoloģiskā lauksaimniecība viena pati nevar novērst nenodrošinātības ar pārtiku strukturālos cēloņus; aicina lauksaimniecības intervencē ietvert ar lauksaimniecību nesaistītus elementus un šajā saistībā nodrošināt, ka lauksaimniecības programmās par mērķi tiek skaidri noteikta uztura uzlabošana; turklāt aicina nodrošināt, ka lauksaimniecībā nodarbinātās sievietes gūst labumu no minētajām programmām, pārliecinoties, ka lauksaimniecības programmu izstrādē tiek ņemti vērā dzimumu nelīdztiesības radītie šķēršļi (piemēram, piekļuve zemei, kredītam, plašākam pakalpojumu klāstam un ražošanas resursiem);

Labāka centienu saskaņošana un uzlabotas finansēšanas metodes

35. norāda, ka ir būtiski, lai dalībvalstis un ES iestādes labāk saskaņotu savus attīstības un humānās palīdzības pasākumus un sadarbotos, lai padarītu savu atbalstu efektīvāku; norāda, ka Eiropas Parlamenta 2013. gada jūnija pētījums „Ārpuseiropas izmaksas attīstības politikas jomā, kurā aprēķināts, ka attiecībā uz darījumu izmaksām katru gadu varētu ietaupīt 800 miljonus eiro, ja līdzekļu devēji donori savus atbalsta centienus koncentrētu uz mazāku valstu un darbību skaitu, un ka papildus katru gadu varētu ietaupīt 8,4 miljardus eiro, izmantojot labākus modeļus līdzekļu sadalījumam starp valstīm;

36. atzīmē, ka klejotāji lopkopji ar nelieliem ganāmpulkiem sniedz būtisku ieguldījumu gaļas, piena un asins produktu ražošanā teritorijās, kas nav piemērotas citiem lauksaimniecības veidiem; uzsver, ka viņiem ir svarīga loma pārtikas nodrošināšanā kopienām un ka viņi sniedz pozitīvu ieguldījumu pārtikas nodrošinājuma un uzturvērtības jomā, kā liecina dati par tuksnešu un pustuksnešu reģioniem, kas pierāda, ka bērni laukos ir labāk nodrošināti ar pārtiku nekā bērni pilsētās un ciematos; tādēļ aicina ņemt vērā šo lauku iedzīvotāju tiesības un vajadzības, izstrādājot lauksaimniecības palīdzības pasākumus un programmas;

37. uzsver to, ka ir būtiski uzlabot zemnieku siksaimniecību spējas, sekmējot publiskā un privātā sektora ieguldījumus, jo īpaši mikrokredītu piešķiršanu sievietēm;

38. uzskata, ka ietaupījumus, ko rada labāka līdzekļu devēju koordinēšana, varētu, piemēram, izmantot katastrofu riska mazināšanas darbībām, un tas savukārt radītu ievērojamu atdevi, tādējādi radot labvēlīgu ciklu;

39. atzinīgi vērtē Komisijas 2013. gada rīcības plānā attiecībā uz izturētspēju minēto priekšlikumu, ka katru gadu būtu jāriko ES forums attiecībā uz izturētspēju; uzskata to par iespēju koordinēt izturētspējas veidošanas centienus starp valsts iestādēm, tostarp valstu parlamentiem un Eiropas Parlamentu, privāto sektoru, kā arī NVO un pilsonisko sabiedrību, lai sadarbībā ar visiem dalībniekiem panāktu labi koordinētu progresu attiecībā uz katastrofu riska mazināšanu un izturētspēju;

40. mudina palielināt sadarbību starp valsts un privāto sektoru katastrofu riska mazināšanas un izturētspējas jomā; aicina Komisiju veicināt privātā sektora iesaisti, izstrādājot iniciatīvas, un nodrošināt atbilstīgu vidi privātajiem uzņēmumiem, lai apmainītos ar pieredzi izturētspējas veidošanā un riska samazināšanā; tomēr šajā saistībā mudina

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Komisiju izstrādāt priekšlikumu, kurā noteikti publiskā un privātā sektora partnerības noteikumi, ietverot sociālās un ekoloģiskās ietekmes novērtējumus, lai novērstu, piemēram, zemes izmantojuma konfliktu vai konfliktu par piekļuvi ūdenim saasināšanos, jo īpaši nolūkā aizsargāt sīkzemniekus; turklāt mudina piedāvāt atbalstu ĀKK valstīm, lai rūpīgi pārbaudītu līgumus ar starptautiskajiem ieguldītājiem; mudina arī nodrošināt ieguldījumu un ieguldījumu faktisko mērķu pārredzamību, izmantojot pilsoniskajai sabiedrībai pieejamas platformas;

41. iesaka palielināt sadarbību starp valstīm, kas nav ES valstis un starptautiskajām un reģionālajām iestādēm attiecībā uz sagatavotību katastrofām, kā arī reaģēšanu spēju katastrofu gadījumā un atgūšanos pēc katastrofām; atbalsta sadarbības palielināšanu starp Komisiju un ANO biroju Starptautiskās katastrofu mazināšanas stratēģijas jomā (*UNISDR*), lai uzlabotu ES darbību katastrofu riska mazināšanas jomā;

42. uzsver, ka, lai gan ES un starptautiskās organizācijas, izmantojot savas programmas, var gūt panākumus attiecībā uz katastrofu riska mazināšanu un izturētspēju jaunattīstības valstīs, drošības garantēšana saviem iedzīvotājiem galvenokārt ir valsts valdības atbildība, un ka tādējādi partnervalstīm ir jāizrāda stingra politiska apņemšanās atbalstīt un īstenot pasākumus, kas uzlabo izturētspēju un mazina katastrofu risku;

o

o o

43. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0579

Sievietes ar invaliditāti

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra rezolūcija par sievietēm ar invaliditāti (2013/2065(INI))

(2016/C 468/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām un tās stāšanos spēkā 2011. gada 21. janvārī saskaņā ar Padomes 2009. gada 26. novembra Lēmumu 2010/48/EK par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 6. pantu par sievietēm un meitenēm ar invaliditāti,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1979. gada 18. decembra Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu,
- ņemot vērā Kopienas Hartu par darba ņēmēju sociālajām pamattiesībām,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 10., 19. un 168. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes Direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas (COM(2008)0426) un Parlamenta 2009. gada 2. aprīļa nostāju attiecībā uz to ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 15. novembra paziņojumu "Eiropas stratēģija invaliditātes jomā (2010–2020) — atjaunināta apņemšanās veidot Eiropu bez šķēršļiem" (COM(2010)0636) un dokumentus pievienotajā Komisijas dienestu darba dokumentā "Sākotnējais Eiropas invaliditātes stratēģijas īstenošanas plāns (2010–2020) — pasākumu saraksts 2010.–2015. gadam" (SEC(2010)1323 un SEC(2010)1324),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 16. decembra paziņojumu "Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību — Eiropas pamatprogramma sociālai teritoriālai kohēzījai" (COM(2010)0758),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 3. decembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu pieejamību (COM(2012)0721),
- ņemot vērā Padomes 1998. gada 4. jūnija Ieteikumu 98/376/EK par personu ar invaliditāti stāvvietas karti ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra secinājumus "Iekļaujoša darba tirgus veicināšana — atvēršanās no krīzes un gatavošanās Lisabonas programmai pēc 2010. gada",
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 2. jūnija rezolūcijas projektu par jaunu Eiropas sistēmu invaliditātes jomā (10173/2010) un Padomes rezolūciju par invalīdu stāvokli Eiropas Savienībā (2008/C 75/01),

⁽¹⁾ OV L 23, 27.1.2010., 35. lpp.

⁽²⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

⁽³⁾ OV C 137 E, 27.5.2010., 68. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 167, 12.6.1998., 25. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- ņemot vērā Komisijas ziņojumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regulas (EK) Nr. 1107/2006 par invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesībām, ceļojot ar gaisa transportu, darbību un ietekmi (COM(2011)0166),
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas nolēmumu lietā C-13/05 attiecībā uz Direktīvu 2000/78/EK — “Vienlīdzīga attieksme darba un nodarbinātības jomā — invaliditātes jēdziens” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 1988. gada 17. jūnija rezolūciju par zīmju valodām nedzirdīgajiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 1989. gada 26. maija rezolūciju par sievietēm un invaliditāti ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 1992. gada 16. septembra rezolūciju par cilvēku ar garīgu invaliditāti tiesībām ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 1995. gada 14. decembra rezolūciju par cilvēku ar invaliditāti cilvēktiesībām ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 1996. gada 9. maija deklarāciju par cilvēku ar autismu tiesībām ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 1996. gada 13. decembra nostāju par cilvēku ar invaliditāti stāvvietas karti — cilvēku ar invaliditāti cilvēktiesībām ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 1997. gada 11. aprīļa rezolūciju par iespēju vienlīdzību personām ar invaliditāti ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2001. gada 4. aprīļa rezolūciju “Ceļā uz Eiropu bez šķēršļiem personām ar invaliditāti” ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2003. gada 3. septembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu “Tiecoties pēc juridiski saistoša Apvienoto Nāciju Organizācijas instrumenta personu ar invaliditāti tiesību un cieņas veicināšanai un aizsardzībai” ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūciju par Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām un tās fakultatīvo protokolu ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūciju par personu ar invaliditāti integrāciju un mobilitāti un Eiropas stratēģiju invaliditātes jomā (2010–2020) ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūciju par nevienlīdzības samazināšanu veselības aprūpes jomā ES ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu 2011.–2020. gadam,
- ņemot vērā rīcības plānu attiecībā uz dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēju veicināšanu 2010.–2015. gadam,
- ņemot vērā Otro manifestu par sieviešu un meiteņu ar invaliditāti tiesībām Eiropas Savienībā (“Rokasgrāmata aktīvistiem un politikas veidotājiem”),

⁽¹⁾ OV C 224, 16.9.2006., 9. lpp.

⁽²⁾ OV C 187, 18.7.1988., 236. lpp.

⁽³⁾ OV C 158, 26.6.1989., 383. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 284, 2.11.1992., 49. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 17, 22.1.1996., 196. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 152, 27.5.1996., 87. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 20, 20.1.1997., 386. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 132, 28.4.1997., 313. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 21 E, 24.1.2002., 246. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 76 E, 25.3.2004., 231. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 184 E, 8.7.2010., 111. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 131 E, 8.5.2013., 9. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 25. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu, kā arī Reģionālās attīstības komitejas un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumus (A7-0329/2013),
- A. tā kā 80 miljoniem cilvēku ar invaliditāti, kuri dzīvo Eiropas Savienībā, ir ļoti vajadzīga pieejama un no aizspriedumiem brīva fiziskā, intelektuālā un sociālā vide bez ierobežojumiem, šķēršļiem un stereotīpiem, kas kavē tiem pilnā mērā izmantot pamata cilvēktiesības un Eiropas pilsonību; tā kā 46 miljoni no šiem 80 miljoniem cilvēku ir sievietes un meitenes, kas veido 16 % no kopējā sieviešu dzimuma iedzīvotāju skaita ES;
- B. tā kā pasaulē dzīvo aptuveni viens miljards cilvēku ar invaliditāti ⁽¹⁾ un 80 % no tiem dzīvo jaunattīstības valstīs; tā kā sievietes ar invaliditāti ir neizdevīgā stāvoklī daudzējādā ziņā, saskaroties ar būtiskām grūtībām, kad viņas meklē piekļuvi pienācīgiem mājokļiem, veselības aprūpei, sabiedriskajam transportam, izglītībai, profesionālajai apmācībai un nodarbinātībai, un izjūtot nevienlīdzību, kad viņas vēlas saņemt kredītus vai citus produktīvus līdzekļus, un tā kā viņas reti piedalās lēmumu pieņemšanas procesā;
- C. tā kā vecu cilvēku skaits palielinās, un tas nozīmē, ka attiecīgi palielināsies arī cilvēku ar invaliditāti — tostarp sieviešu — skaits; tā kā saskaņā ar PVO datiem invaliditāte ir vairāk izplatīta sieviešu vidū un šī parādība jo īpaši skar sievietes, jo viņu paredzamais mūža ilgums ir lielāks, un tā kā tādēļ sieviešu ar invaliditāti skaits proporcionāli pieaug;
- D. tā kā cilvēku ar invaliditāti skaita pieaugums palielinās slogu aprūpētājiem, jo īpaši cilvēkiem, kas aprūpē savus ģimenes locekļus, — un tās lielākoties ir sievietes, kuras ir spiestas strādāt nepilnu darba laiku un pat atstāt darba tirgu, lai aprūpētu ģimenes locekļus, kas atrodas viņu apgādībā;
- E. tā kā ir jānodrošina pilnvērtīga sieviešu ar invaliditāti ekonomiskā un sociālā līdzdalība, lai ar stratēģiju “Eiropa 2020” izdotos panākt gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi; tā kā cilvēkiem ar invaliditāti, tostarp sievietēm un meitenēm, ir jāsniedz taisnīgas un vienlīdzīgas iespējas piedalīties kopienas sabiedriskajā, ekonomiskajā un politiskajā dzīvē; tā kā cilvēki ar invaliditāti joprojām saskaras ar dažādiem šķēršļiem pilnvērtīgai līdzdalībai sabiedrības dzīvē, kas bieži noved pie sociālās atstumtības un nabadzības un neļauj pilnā mērā izmantot Eiropas pilsonību;
- F. tā kā diskriminācija var novest līdz sociālai izolācijai, nošķirtībai, psiholoģiskām traumām un nomāktības;
- G. tā kā jebkuras demokrātisku valstu apvienības pamatā ir visu iedzīvotāju — gan sieviešu, gan vīriešu — līdzdalības demokrātiskajos procesos (jo īpaši vēlēšanās) veicināšana, šādas līdzdalības infrastruktūras izveide, ja tās trūkst, un līdz ar to sieviešu ar invaliditāti iekļaušanas sekmēšana;
- H. tā kā visām ieinteresētajām personām ir jānodrošina sieviešu un meiteņu ar invaliditāti vienlīdzīga piekļuve kvalitatīviem sabiedriskajiem veselības aprūpes pakalpojumiem, piemēram, uzlabojot medicīniskā personāla profesionālo apmācību un mūžizglītību attiecībā uz sieviešu ar invaliditāti īpašajām vajadzībām, tostarp tām, kas saistītas ar seksuālo un reproduktīvo veselību;
- I. tā kā sievietēm ar invaliditāti ir jābaida tiesības uz izglītību, veselību, nodarbinātību, mobilitāti, ģimenes dzīvi, seksuālajām attiecībām, laulību un mātes stāvokli, kā arī jāsaņem garantijas, kas šīs tiesības nodrošina;
- J. tā kā sieviešu un meiteņu ar invaliditāti partnerattiecību, seksualitātes un maternitātes stāvokļa atainojums publiskajā telpā palīdz apkarot aizspriedumus, noturīgus stereotīpus un maldinošu informāciju; tā kā šāds atainojums var izpausties vairākos veidos, jo īpaši izmantojot mākslinieciskus un kultūras, kā arī plašsaziņas līdzekļus;

⁽¹⁾ Pasaules Veselības organizācijas un Pasaules Bankas kopīgi sagatavotais ziņojums par cilvēkiem ar invaliditāti pasaulē, 2011. g.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- K. tā kā iespēja, ka sievietes un meitenes ar invaliditāti cietīs no vardarbības un jo īpaši no vardarbības ģimenē un seksuālas izmantošanas, ir 1,5 līdz 10 reizes lielāka nekā attiecībā uz sievietēm bez invaliditātes⁽¹⁾; tā kā ir jāveic īpaši pasākumi atkarībā no tā, vai attiecīgās sievietes dzīvo kopienā vai iestādēs, lai cīnītos ar šo nepiedodamo parādību, kas ir noziegums un smags cilvēktiesību pārkāpums; tā kā ir jānodrošina visu sieviešu pilnīga piekļuve atbalsta pakalpojumiem, jo sievietes un meitenes ar invaliditāti cieš no lielākas emocionālās atkarības, ir pakļautas lielākam riskam kļūt par visu veidu ar dzimumu saistītas vardarbības upuriem, tām ir zemāks personiskās un sociālās attīstības līmenis un bieži trūkst zināšanu jautājumos par seksualitāti un izpratnes par neskaitāmiem un kaitīgiem mītiem šajā jomā, tā kā statistika rāda, ka pieaugušās nabadzības rezultātā sieviešu ar invaliditāti seksuālā izmantošana ir kļuvusi vēl izplatītāka;
- L. tā kā sievietes un meitenes ar invaliditāti ir pakļautas vairākiemeslu diskriminācijai, ko izraisa dzimumu nevienlīdzības, vecuma, reliģijas, kultūras un sociālās uzvedības un invaliditātes stereotipi, kas ir jāklieģē; tā kā sievietes ar invaliditāti bieži tiek diskriminētas salīdzinājumā ar vīriešiem ar invaliditāti attiecībā uz piekļuvi nodarbinātībai un izglītībai; tā kā Komisija un dalībvalstis var apkarot šo parādību, iekļaujot dzimumu līdztiesības jautājumus visās attiecīgajās invaliditātes politikas jomās;
- M. tā kā publisku iestāžu pienākums ir ieviest specializētus augsta līmeņa sabiedriskos pakalpojumus, lai sievietēm un meitenēm ar invaliditāti nodrošinātu vidi, kas ir pielāgota tādā veidā, lai viņas varētu pilnā mērā īstenot savas tiesības un pienākumus un pašas pieņemt lēmumus, tā pakāpeniski stiprinot pašpalāvību, pamatojoties uz tādiem pašiem nosacījumiem kā cilvēki bez invaliditātes; tā kā situācija, infrastruktūra, tiesību akti un atbalsta struktūras dažādās dalībvalstīs ievērojami atšķiras;
- N. tā kā sievietes un meitenes ar invaliditāti var baudīt vienlīdzīgas tiesības tikai tad, ja tiek nodrošināta taisnīga attieksme pret abiem dzimumiem un ja valsts pārvaldes iestādes ir pieejamas sievietēm ar invaliditāti tāpat kā cilvēkiem bez invaliditātes; tomēr norāda, ka dzimumu līdztiesības prakse un īstenošana ES dalībvalstīs ievērojami atšķiras;
- O. tā kā to cilvēku kopiena, kuriem ir viens vai vairāki fiziskas, garīgas vai intelektuālas dabas traucējumi, ir ārkārtīgi neviendabīga un tādēļ ir jānodrošina attieksme, kas atbilstu individuālām vajadzībām;
- P. tā kā cilvēku ar invaliditāti bezdarba līmenis joprojām ir nepieļaujami augsts; tā kā tas cilvēkus ar invaliditāti — neaizsargātu iedzīvotāju grupu, ko vairāk apdraud nabadzība, — pakļauj lielākam sociālās atstumtības riskam; tā kā sievietes un meitenes ar invaliditāti saskaras ar lielākām grūtībām, iesaistoties darba tirgū, tādēļ viņām ir grūtāk nodrošināt sakārtotu un neatkarīgu dzīvi; tā kā nodarbinātība ir ne tikai ienākumu avots, bet arī veids, kā integrēties sabiedrībā, veidojot saiknes ar plašāku pasauli un attiecību tīklu ar citiem cilvēkiem; tā kā sievietes un meitenes ar invaliditāti bieži saņem nepietiekamu atalgojumu; tā kā ir jāpārvar mobilitātes ierobežojumi, kā arī lielāka atkarība no ģimenes locekļiem un aprūpētājiem, lai veicinātu šo sieviešu un meiteņu aktīvu līdzdalību izglītībā, darba tirgū un kopienas sabiedriskajā un ekonomiskajā dzīvē;
- Q. tā kā jo vairāk līdzekļu dalībvalstis iegulda sieviešu ar invaliditāti integrācijā, jo veiksmīgāk viņas dzīvo neatkarīgu dzīvi, kas ļauj tām pilnveidot savas prasmes;
- R. tā kā sievietēm ar invaliditāti, kuras nāk no sociāli nelabvēlīgākiem sabiedrības slāņiem, ir bijis mazāk iespēju pilnveidot savas prasmes un patstāvīgi īstenot savu potenciālu;
- S. tā kā ekonomikas krīzei un finansējuma samazinājumam sabiedrības veselības aprūpes un sociālo pakalpojumu jomā vairumā dalībvalstu ir nelabvēlīga ietekme uz neaizsargātām iedzīvotāju grupām un jo īpaši sievietēm un meitenēm ar invaliditāti; tā kā viņas jau pirms krīzes bija pakļautas lielam nabadzības riskam; tā kā šo taupības politikas pasākumu rezultātā ir mazāk profesionālu darbinieku, kas sniedz izglītības un atbalsta pakalpojumus cilvēkiem ar invaliditāti, ir

⁽¹⁾ Human Rights Watch: *Human Rights for Women and Children with Disabilities* (2012), 5. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

samazināts sociālais atbalsts aprūpētājiem, sociālie pabalsti cilvēkiem ar invaliditāti un finansējums iestādēm un organizācijām, kuras sniedz tiem palīdzību, kā arī ierobežota šo cilvēku piekļuve darbam valsts sektorā, un tas viss ir smagi skāris sievietes ar invaliditāti dzīvi un iespēju kļūt neatkarīgām;

- T. tā kā mobilitāte, invaliditāte un sociālā integrācija ir cieši saistītas, jo īpaši attiecībā uz saziņas brīvību un iespējām (tostarp neredzīgo rakstu, zīmju valodām un citiem alternatīviem saziņas veidiem), pārvietošanās brīvību visās dzīves jomās un pakalpojumu pieejamību; tā kā ir jāveicina cilvēku ar invaliditāti pilnvērtīga un aktīva līdzdalība visos sabiedrības dzīves aspektos un jāuzlabo to piekļuve informācijas un komunikācijas tehnoloģijām, sadzīves tehnikai un tiešsaistes saziņas risinājumiem;
- U. tā kā no sociālās iekļaušanas un izmaksu viedokļa būtu labāk, ja dalībvalstis sniegtu atbalstu, lai sievietes ar invaliditāti varētu turpināt dzīvot savās ģimenēs, nevis tiktu ievietotas aprūpes iestādēs,
1. uzsver, ka ir svarīgi integrēt visus ES iedzīvotājus neatkarīgi no fiziskiem, intelektuāliem, psihosociāliem vai garīgiem traucējumiem, un aicina noteikt konkrētus mērķus nolūkā nodrošināt šādu integrāciju, lai uzlabotu cilvēku ar invaliditāti dzīves kvalitāti un sekmētu saskaņotu politiku, pilnvērtīgi piedaloties visiem; uzsver, ka stratēģijas, politika un likumdošanas iniciatīvas diskriminācijas novēršanai un vienlīdzīgu iespēju nodrošināšanai ir jāizstrādā, aktīvi sadarbojoties ar visām iesaistītajām ieinteresētajām personām, tostarp sievietēm ar invaliditāti;
  2. uzstāj, ka invaliditātes politikā būtu jāiekļauj dzimumu līdztiesības aspekts, un uzsver, ka ir svarīgi integrēt dzimumspecifiskas invaliditātes aspektu dzimumu līdztiesības politikā, programmās un pasākumos, lai uzlabotu izpratni par dzimumu un invaliditātes jautājumu saistību un mijiedarbību ES un dalībvalstu tiesību aktos un politikā; uzskata, ka sievietes ar invaliditāti vajadzētu aicināt piedalīties attiecīgajās struktūrās kā konsultantēm, padomdevējām un ekspertēm; pauž nožēlu par to, ka Eiropas stratēģijā invaliditātes jomā 2010.–2020. gadam nav iekļauts dzimuma aspekts vai atsevišķa nodaļa par dzimumspecifisku invaliditātes politiku; tāpat pauž nožēlu par to, ka sievietes un vīriešu līdztiesības stratēģijā 2010.–2015. gadam nav pievērsta īpaša uzmanība invaliditātes jautājumam, neraugoties uz to, ka sievietes ar invaliditāti bieži atrodas neizdevīgākā stāvoklī nekā vīrieši ar invaliditāti un viņas biežāk apdraud nabadzība un sociālā atstumtība;
  3. mudina tās dalībvalstis, kas vēl nav ratificējušas ANO Konvenciju par cilvēku ar invaliditāti tiesībām un tās fakultatīvo protokolu, to ratificēt, lai konvenciju varētu pilnībā īstenot;
  4. uzsver to, ka daudzi pētījumi ir parādījuši, ka sievietes ar invaliditāti tiek divkārti diskriminētas gan dzimuma, gan invaliditātes dēļ, un uzsver, ka šāda diskriminācijas pārklāšanās sevišķi nelabvēlīgi ietekmē sievietes un meitenes ar invaliditāti; aicina Komisiju un dalībvalstis, ņemot vērā to, ka patlaban trūkst īpašu noteikumu, sociālās aizsardzības sistēmās iekļaut noteikumus par sievietēm ar invaliditāti;
  5. atgādina valdībām, ka diskriminācija invaliditātes dēļ ir aizliegta, un aicina dalībvalstis īstenot vērienīgākus pasākumus, lai novērstu atlikušos šķēršļus;
  6. atgādina, ka sievietes un meiteņu ar invaliditāti iekļaušanu un līdzdalību var sasniegt tikai tad, ja tiek veicināta to mobilitāte fiziskā un sociālā vidē bez šķēršļiem, un aicina veltīt pūles šā mērķa sasniegšanai;
  7. uzsver pašpalīdzības grupu nozīmi to cilvēku, jo īpaši sievietes, apvienošanā, kuri aprūpē ģimenes locekļus vai tuvus draugus ar invaliditāti, kā arī izpratnes veicināšanas darbā, ko šīs grupas veic;
  8. uzsver, ka ir svarīgi optimizēt ES finansēšanas instrumentu — jo īpaši struktūrfondu — izmantošanu, lai veicinātu piekļūstamību un nediskrimināciju attiecībā uz personām ar invaliditāti, īpašu uzmanību pievēršot sievietēm, kas bieži saskaras ar vairākiemeslu diskrimināciju, un darbībai ar mērķi uzlabot šāda veida pasākumu finansējuma iespēju pamanāmību programmās laikposmam pēc 2013. gada;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

9. uzskata, ka informācija par iedzīvotājiem pieejamajiem pakalpojumiem (izglītību, veselības aprūpi, tiesisko aizsardzību, transportu, saziņu ar varas iestādēm u. c.) ir jāsniedz visās iespējamās valodās, veidos un formātos vienkāršā un drošā veidā; norāda — ja šādi pakalpojumi tiek piedāvāti palīdzības tālruņu vai telepalīdzības veidā, ir jānodrošina šo sistēmu pieejamība arī nedzirdīgām vai neredzīgām un nedzirdīgām sievietēm;

10. uzstāj, ka integrācijas priekšnoteikums ir pozitīvu priekšstatu pretstatīšana stereotipiem, izmantojot kultūras izpausmes un izpratnes veicināšanas kampaņas, kurās objektīvi ataino sievietes ar invaliditāti un parāda, cik dažādas sabiedriskās lomas tās var uzņemties savā ikdienas dzīvē, kā arī pievērsties konkrētiem invaliditātes attēlojumiem publiskajā telpā, jo tieši tā ir atpalikusi joma; norāda, ka plašsaziņas līdzekļiem ir svarīga loma informācijas izplatīšanā par sievietēm ar invaliditāti un tiem būtu jāpalīdz uzlabot sabiedrības attieksmi pret šīm sievietēm, ievērojot ANO Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām noteiktos principus un vērtības;

11. aicina dalībvalstis uzskatīt seksuālu vardarbību par smagu noziegumu, par ko jāsauc pie atbildības, sevišķi gadījumos, kad ir iesaistītas sievietes ar invaliditāti un jo īpaši sievietes ar garīgu invaliditāti, lai samazinātu izvarošanas, seksuālas uzmākšanās un vardarbības gadījumu biežumu lielās iestādēs, par kuriem tiek ziņots;

12. uzsver — lai novērstu meiteņu ar invaliditāti izolēšanu, pamešanu, atstāšanu novārtā un nošķiršanu, ir jāuzsāk ģimeņu informēšanas kampaņas, sniedzot tām informāciju par sociālajiem atbalsta mehānismiem meiteņu aprūpei un turpmākai attīstībai un kļiedējot ar dzimumu saistītus un diskriminējošus stereotipus; uzskata — ja par bērnu ar invaliditāti nespēj rūpēties tuvākie ģimenes locekļi, varas iestādēm būtu jāmeklē iespēja nodrošināt alternatīvu aprūpi, ko var sniegt attālāki radnieki, vai, ja tas nav iespējams, sociālo aprūpi ģimenes vidē; norāda, ka ir jāveicina bērnu ar invaliditāti uzņemšana audžuģimenēs un adoptēšana, paātrinot birokrātiskās procedūras un sniedzot vajadzīgo informāciju un atbalstu adoptētājiem vai audžuģimenēm;

13. ierosina, ka mājokļu jomā ir jāņem vērā arhitektūras un citi vides apsvērumi un jāveic pasākumi, lai paātrinātu pozitīvu pāreju no "projektēšanas īpašām vajadzībām" uz "integrētu un iekļaujošu projektēšanu visiem iedzīvotājiem"; tomēr vienlaikus norāda, ka netraucētas piekļuves nodrošināšana un tai nepieciešamie pielāgojumi nevar būt tikai arhitektūras uzdevums vien un ka par stingri noteiktu mērķi un realitāti būtu jāizvirza universāla projektēšana, jo īpaši lai ņemtu vērā sieviešu ar invaliditāti ikdienišķās pamatvajadzības; uzsver, ka sievietēm ar invaliditāti ir jānodrošina kopīga vai individuāla piekļuve sociālo mājokļu programmām un jāsniedz tām finansiāls atbalsts mobilitātes šķēršļu novēršanai mājās; šim atbalstam vajadzētu būt pieejamam arī tām sievietēm, kuras mājokli irē; tādēļ atkārtoti norāda, ka ir svarīgi cilvēkiem ar invaliditāti nodrošināt labāku piekļuvi pienācīgiem dzīves apstākļiem gan mājokļu, mobilitātes, sabiedrisko un sociālo pakalpojumu pieejamības ziņā, gan saistībā ar līdzdalību sabiedrības dzīvē;

14. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt transporta infrastruktūras, transportlīdzekļu un informācijas un rezervācijas sistēmu formātu pieejamību sievietēm un meitenēm ar ierobežotām pārvietošanās spējām un sievietēm un meitenēm ar invaliditāti; norāda, ka sabiedriskā transporta lietotāju ar invaliditāti vidū sieviešu ir vairāk nekā vīriešu; norāda, ka transporta politikas izstrādē, īstenošanā un novērtēšanā ir jāiekļauj invaliditātes un dzimumu līdztiesības aspekts, lai nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas un novērstu diskrimināciju pret sievietēm ar invaliditāti; tādēļ iesaka sieviešu ar invaliditāti — eksperšu šajā jomā — līdzdalību kā transporta politikas konsultantēm;

15. norāda, ka ir arī jānodrošina piekļuve internetam un sociālajiem plašsaziņas līdzekļiem (piemēram, visu publisko tīmekļa vietņu salasāmība cilvēkiem ar redzes traucējumiem, risinājumos ņemot vērā arī citus invaliditātes veidus, kas nav saistīti ar redzi, piemēram, sarežģīta satura pielāgošana, lai to varētu saprast cilvēki ar intelektuālas dabas traucējumiem, un zīmju valodas video ievietošana, kas ļauj saprast saturu), un pauž bažas par to, ka iedzīvotāju piekļuve valdības aģentūrām un e-valdībai vēl nav pilnā mērā nodrošināta; uzskata, ka visiem cilvēkiem ar invaliditāti, tostarp vecākiem cilvēkiem ar dzirdes traucējumiem, kuru skaits un samērs sabiedrībā saskaņā ar PVO aplēsēm īpaši pieaug, jānodrošina iespēja apgūt digitālo līdzekļu lietošanas prasmes; tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu direktīvai par valsts sektora iestāžu tīmekļa vietņu pieejamību;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

16. uzsver, ka demokrātiska līdzdalība ir sieviešu ar invaliditāti pamattiesību un pilsonisko tiesību daļa un tā ir jāveicina un jāgarantē; tādēļ aicina dalībvalstis un visas attiecīgās publiskās iestādes nodrošināt pienācīgi pielāgotu aprīkojumu un dot iespēju sievietēm aktīvi iesaistīties un piedalīties;

17. norāda, ka ANO Konvencija veicina cilvēktiesību modeli "atbalsts lēmumu pieņemšanā", kam pamatā ir visiem cilvēkiem piemērošā vienlīdzība un cieņa pretstatā novecojušajai sistēmai "aizvietošana lēmumu pieņemšanā"; tādēļ aicina dalībvalstis atbalstīt sieviešu ar invaliditāti pārstāvību lēmumu pieņemšanas procesā, lai nodrošinātu, ka tiek aizsargātas viņu intereses un tiesības;

18. uzskata, ka sievietēm un meitenēm ar invaliditāti ir tiesības pašām — cik vien tas iespējams — lemt par savu dzīvi un vajadzībām un ka viņas būtu jāuzklausa un ar viņām jāapspriežas, kā arī aktīvi jāveicina viņu patstāvība, un uzsver, ka šīs tiesības būtu jānodrošina arī specializētās valsts iestādēs ikdienas dzīves kontekstā; uzsver, ka individuāls atbalsts ir līdzeklis, kā nodrošināt patstāvīgu dzīvi sievietēm ar invaliditāti, un ka tādēļ tas ir jāveicina un jāpopularizē izglītības un profesionālās apmācības iestādēs, darbavietā, ģimenē, kā arī grūtniecības un maternitātes laikā;

19. atgādina, ka ikviens solis sievietes dzīvē nozīmē ne vien iespējas, bet arī atbildību un šajā ziņā sievietēm ir bieži jāuzņemas nesamērīgs slogs saistībā ar grūtniecību un dzemdībām, kad tām jāsakaras ar grūtniecības negatīvajiem aspektiem, jo īpaši gadījumos, kad tēvi, kas pametuši savas ģimenes, nedz uzņemas atbildību, nedz arī dod ieguldījumu bērnu labklājības un likteņa uzlabošanā; jāatgādina, ka ģimenē abiem vecākiem būtu jāuzņemas vienlīdzīgi pienākumi, ja vien viņi nav iepriekš savstarpēji vienojušies citādi;

20. uzsver, ka sievietēm un meitenēm ar invaliditāti ir jābūt informētām par savām tiesībām, lai viņas varētu patstāvīgi pieņemt lēmumus, un šī informācija ir jāsniedz viņām pieejamā un saprotamā veidā, ņemot vērā viņu izvēlētajās dažādās saziņas metodes, līdzekļus un formātus un, attiecīgā gadījumā, viņu garīgās invaliditātes pakāpi;

21. norāda — lai jo īpaši sievietes un meitenes ar invaliditāti saņemtu pienācīgu aprūpi, medicīnas nozarē ir vajadzīga īpaša pastāvīga apmācība visas profesionālās darbības laikā par garīgām slimībām/invaliditāti, lai uzlabotu šo slimību diagnostiku un lai pacienti, kas no tām cieš, tiktu nosūtīti ārstēšanai uz iestādēm, kuras specializējas šajā jomā; tādēļ aicina dalībvalstis nodrošināt īpašu apmācību visiem speciālistiem, kas strādā ar cilvēkiem ar invaliditāti, un uzsver, ka veselības aprūpes speciālistu un skolotāju apmācībā ir jāsniedz zināšanas un informācija par visiem invaliditātes veidiem, atgādinot, ka daži no tiem, neraugoties uz izplatību, ir maz pazīstami;

22. norāda, ka izglītība un profesionālā apmācība cilvēkiem ar invaliditāti vairumā dalībvalstu tiek īstenota atsevišķi un nepietiekami; uzsver, ka ir svarīgi integrēt sievietes ar invaliditāti standarta izglītības un profesionālās apmācības sistēmā visos gadījumos, kad invaliditāte pieļauj šādu integrāciju;

23. uzsver, ka ir nepieciešams atbalstīt ieceļojušās meitenes un sievietes ar invaliditāti, lai attīstītu viņu prasmes un potenciālu profesionālajā apmācībā un sniegtu iespēju strādāt piemērotu darbu;

24. norāda, ka dažādi posmi sievietes dzīvē — grūtniecība ir viens no tiem — ir saistīti ar īpašām problēmām, kas jārisina, un šo problēmu risināšanā sievietēm ar invaliditāti būtu jānodrošina tās pašas tiesības un iespējas, kuras tiek piedāvātas sievietēm bez invaliditātes, lai novērstu grūtniecības neizvēlēšanos; turklāt, ņemot vērā papildu problēmas, ar kurām saskaras sievietes ar invaliditāti, viņām vajadzētu būt tiesīgām uz garāku maternitātes atvaļinājumu, lai pielāgotos jaunajai situācijai un veidotu veiksmīgu ģimenes dzīvi; norāda, ka piespiedu sterilizācija un aborts ir vardarbība pret sievietēm un necilvēcīga un pazemojoša rīcība, kas dalībvalstīm jāizskauz un asi jānosoda;

25. uzsver, ka sievietēm un meitenēm ar invaliditāti ir jāļauj izbaudīt savu seksualitāti tāpat kā cilvēkiem bez veselības traucējumiem, un uzskata, ka sievietēm ar invaliditāti ir jāspēj dzīvot un piepildīt savu vēlmi radīt vai neradīt bērnus, kā to dara sievietes bez invaliditātes; uzsver — lai meitenes, pusaudzes un sievietes ar invaliditāti uzņemtos atbildību par savu seksuālo uzvedību, viņām ir vajadzīga piekļuve seksuālajai izglītībai, ko nodrošina speciālisti, kuri ir eksperti šajā jomā, piemēram, vietējie sociālie pedagogi, un kas vajadzības gadījumā ir pielāgota attiecīgās sievietes vai meitenes ar invaliditāti

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

intelektuālajām spējām: viņām ir jāzina un jāsaprot, kā funkcionē ķermenis (kā iestājas grūtniecība un kā no tās izvairīties), kā pateikt “nē” seksuālām darbībām, kurās tās nevēlas iesaistīties, kā izvairīties no seksuāli transmisīvajām slimībām u. c.; norāda, ka sievietēm ar invaliditāti un viņu ģimenēm ir jāsniedz specializēts atbalsts, tostarp palīdzība bērna kopšanā, lai šīs sievietes varētu pilnībā izbaudīt mātes stāvokli; uzsver, ka šajā gadījumā dalībvalstīm būtu īpaši jāņem vērā to sieviešu vajadzības, kurām ir intelektuālas dabas traucējumi;

26. uzskata, ka ir svarīgi, lai sievietēm un meitenēm ar invaliditāti būtu pilnīga piekļuve viņu īpašajām vajadzībām atbilstīgai medicīniskajai aprūpei, tostarp ginekoloģiskām konsultācijām, medicīniskām pārbaudēm, ģimenes plānošanai un pielāgotam atbalstam grūtniecības laikā; mudina dalībvalstis nodrošināt, lai to sabiedrības veselības aprūpes sistēma paredzētu pienācīgu piekļuvi šiem pakalpojumiem;

27. norāda, ka ir svarīgi izskaust aizspriedumus, negatīvus priekšstatus un sociālās stigmas un veicināt sociālo atzīšanu, sociālo līdzdalību, cieņu un toleranci, un cilvēku daudzveidības novērtēšanu; jo īpaši mudina dalībvalstis rīkot izpratnes veicināšanas kampaņas;

28. uzsver, ka vardarbība pret sievietēm un seksuāla vardarbība ir nopietns pamattiesību pārkāpums; ņemot vērā sieviešu un meiteņu ar invaliditāti ārkārtējo neaizsargātību, uzsver, ka šādas sievietes un meitenes, kuras dzīvo aprūpes namos un psihoneiroloģiskajās slimnīcās, ir jāaizsargā pret seksuālu vardarbību un citiem fiziskiem nodarījumiem, no kuriem tās varētu ciest, un ar bažām norāda uz informācijas trūkumu par šo uztraucošo parādību; aicina dalībvalstis izmeklēt, cik izplatīta ir šī problēma, mudinot cietušās sievietes ar invaliditāti sākt par to runāt; aicina konfidencialā veidā apkopot attiecīgos datus nolūkā veikt pienācīgus pasākumus, kas vajadzīgi šīs problēmas novēršanai; aicina Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu veikt pētījumus par meiteņu un sieviešu ar invaliditāti situāciju saistībā ar vardarbību;

29. aicina dalībvalstis novērst uzmākšanos darbavietās, piemērojot efektīvus protokolus uzmākšanās novēršanai saskaņā ar Direktīvu 2000/78/EK, lai samazinātu izvarošanas, seksuālas uzmākšanās un vardarbības gadījumu biežumu, kā arī piespiedu sterilizāciju, jo īpaši lielās iestādēs;

30. uzsver, ka daudzās jaunattīstības valstīs joprojām pastāv grūti pārvarami šķēršļi, lai izbēgtu no vardarbības, ziņotu par šādiem nodarījumiem un lai piekļūtu tiesu iestādēm un juridiskajiem un sociālajiem pakalpojumiem;

31. aicina ES un dalībvalstis veikt visus attiecīgos normatīvos, administratīvos, sociālos un izglītības pasākumus, lai sievietes un meitenes ar invaliditāti aizsargātu pret visu veidu ekspluatāciju, vardarbību un ļaunprātīgu izmantošanu gan mājās, gan ārpus tām, kā arī sekmētu viņu piekļuvi tiesu iestādēm, ņemot vērā viņu īpašās vajadzības un izmantojot piemērotu sabiedrisko palīdzību un atbalstu, tostarp palīgierīces, lai novērstu nošķirtību un norobežotību mājās; uzskata, ka visi šie pakalpojumi un programmas turklāt būtu cieši jāuzrauga neatkarīgām iestādēm; pauž nožēlu, ka ES un valstu tiesību aktos, kuru mērķis ir novērst ekspluatāciju, vardarbību un ļaunprātīgu izmantošanu, bieži nav pievērsta pietiekama uzmanība invaliditātei;

32. mudina Komisiju uzsākt visaptverošu stratēģiju, lai apkarotu vardarbību pret sievietēm, kā to prasījis Parlaments vairākās rezolūcijās un visnesenāk — 2011. gada 5. aprīlī rezolūcijā par prioritātēm un pamatnostādņu izklāstu jaunai ES politikai vardarbības pret sievietēm apkarošanai⁽¹⁾; atkārtoti norāda, ka Komisijai ir jānodrošina leģislatīvās krimināltiesību instruments, lai apkarotu vardarbību dzimuma dēļ, tostarp aizsargātu sievietes ar invaliditāti tiesības seksuālas izmantošanas un vardarbības gadījumos gan sabiedrībā, gan mājās;

33. uzsver, ka sievietēm ar invaliditāti ir jānodrošina cenas ziņā pieņemama, vienkārša un droša piekļuve tiesu sistēmai un ka ikvienā procesa posmā viņām ir jābūt iespējai pēc savas izvēles izmantot mutiskās saziņas atbalsta sistēmas un tehnoloģijas, tostarp zīmju valodas tulkus vai nedzirdīgo un neredzīgo cilvēku pavadonius-tulkus, lai nodrošinātu, ka viņas var pienācīgi sazināties ar policijas un tiesu iestāžu darbiniekiem; uzsver — tā kā daudzas sievietes ar invaliditāti ir ļoti atkarīgas no saviem aprūpētājiem, kas bieži vien ir tās personas, kas pret viņām pielieto vardarbību un viņas ļaunprātīgi

⁽¹⁾ OV C 296 E, 2.10.2012., 26. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

izmanto, ir jānodrošina neatkarīgas saziņas metodes, lai sievietēm ar invaliditāti, pret kurām ir vērsta vardarbība, būtu iespēja iesniegt sūdzību un nekavējoties doties uz pagaidu diennakts aprūpes centru, kamēr sūdzība tiek izskatīta pienācīgā tiesas procesā; ierosina uzsākt tiesas procedūras, kas būtu īpaši pielāgotas sieviešu un meiteņu ar invaliditāti vajadzībām, tostarp nodrošinot NVO atbalstu; uzsver, ka sieviešu ar invaliditāti piekļuvi tiesību aizsardzībai nedrīkst kavēt nekādi šķēršļi; šajā sakarībā norāda, ka ir jāveic efektīvi pasākumi, lai sievietēm ar invaliditāti būtu pieejams atbalsts, kas tām varētu būt nepieciešams, īstenojot tiesībspēju un rīcībspēju, atbalsts, kam attiecīgā gadījumā jābūt samērīgam ar viņu personiskajām vajadzībām un spējām, lai pieņemtu lēmumus attiecībā uz pilsoniskajām un politiskajām tiesībām; norāda, ka ir arī vajadzīgi piemēroti un efektīvi aizsardzības pasākumi, piemēram, šo sieviešu patieso vajadzību objektīva novērtēšana, ko veic atzīti neatkarīgi eksperti, lai nepieļautu situāciju, ka trešās personas vai iestādes ļaunprātīgi izmanto sievietes ar invaliditāti, kuras īsteno savu tiesībspēju un rīcībspēju, un šie pasākumi būtu periodiski jāpārskata;

34. uzsver, ka attiecībā uz jebkuru vienošanos par sterilizāciju, kurā iesaistījusies sieviete vai meitene ar invaliditāti, lēmumam ir jābūt pieņemtam brīvprātīgi un to jākontrolē objektīvai trešai personai, kam uzdots pārbaudīt, vai lēmums ir pieņemts godīgi, un nopietnu medicīnisku indikāciju trūkuma gadījumā — vai tas ir pieņemts bez piespiešanas; turklāt uzsver, ka pret sievietes vai meitenes ar invaliditāti gribu nekad nedrīkst piemērot nevienu kontracepcijas metodi, ne arī likumīgi pārtraukt grūtniecību; uzskata, ka sievietēm un meitenēm ar invaliditāti ir jābūt tiesīgām dot apzinātu piekrišanu visām medicīniskām procedūrām un tās saprast; uzskata — ja sieviete vai meitene ar invaliditāti pati nav spējīga dot piekrišanu, tad piekrišanai vienmēr jābalstās uz cilvēktiesību ievērošanu; mudina dalībvalstis nepieļaut un nosodīt sieviešu ar invaliditāti piespiedu sterilizāciju;

35. norāda, ka fizisko traucējumu un invaliditātes aprakstīšanai izmantotā terminoloģija ir atšķirīga un ka saskaņā ar pieeju, kas izvēlēta ANO Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām un ko ievēro Tiesa, galvenā uzmanība būtu jāpievērš invaliditātei, nevis traucējumiem medicīniskā izpratnē; uzsver, ka darba devējiem vajadzētu vērst uzmanību uz darbinieku vai pretendentu ar invaliditāti prasmēm un spējām;

36. aicina dalībvalstis veicināt un nodrošināt sieviešu un meiteņu ar invaliditāti piekļuvi visu veidu formālai un neformālai izglītībai, mūžizglītībai un darba tirgum, jo šīs sievietes un meitenes būtu jāmudina studēt un izmantot jaunās informācijas un komunikācijas tehnoloģijas, kā arī jāsniedz tām atbalsts un jāmudina iesaistīties darba tirgū, un uzsver, ka īpaši talanti, viedokļi un pieredze var ievērojami bagātināt darba vidi; mudina dalībvalstis nodrošināt apmācību un informāciju skolotājiem, apmācītājiem, vecākajiem valsts civildienesta ierēdņiem un darba devējiem nolūkā īstenot sociālās integrācijas procesus, kuru mērķis ir izmantot sieviešu ar invaliditāti potenciālu un pievienoto vērtību; ierosina efektīvi izmantot Eiropas Sociālo fondu, lai palielinātu sieviešu un meiteņu ar invaliditāti integrāciju visās svarīgajās dzīves jomās, piemēram, piekļuvē darba tirgum, kā arī lai samazinātu jauniešu bezdarbu un nabadzību;

37. aicina dalībvalstis pārskatīt savu tiesisko un politisko regulējumu attiecībā uz sieviešu ar invaliditāti un sieviešu ar intelektuālās attīstības un garīgās veselības traucējumiem dalību darba tirgū; uzsver, ka attiecībā uz sievietēm ar invaliditāti ir nepieciešams pieņemt aktīvas darba tirgus politikas pasākumus, kas sniedz iespējas individuālajā, tostarp elastīgajā, pusslodzes un pilnas slodzes nodarbinātībā, un apsvērt iespēju veicināt mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), izmantojot finansiālus stimulus un cita veida atbalstu labākai darba un personiskās dzīves apvienošanai; uzsver, ka sievietēm ar invaliditāti vajadzētu būt vienlīdzīgām iespējām saņemt finansējumu mazo uzņēmumu un citu pašnodarbinātības formu izveidei, kā arī iespējai izvēlēties starp dažādiem nodarbinātības veidiem; mudina dalībvalstis ņemt piemēru no paraugprakses citur Eiropā; aicina darba devējus samērīgi pielāgot darba vietas un darba apstākļus, lai mērķtiecīgāk nodrošinātu stimulus cilvēkiem ar invaliditāti un aktīvi iekļautu viņus darba tirgū, kā arī paredzēt iespēju atsevišķus diskriminācijas gadījumus izskatīt darba tiesās saskaņā ar Direktīvas 2000/78/EK 5. pantu;

38. norāda, ka pašreizējās izglītības un apmācības sistēmas kopumā nespēj novērst augsto atbiruma līmeni cilvēku ar invaliditāti vidū, un mudina dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību zēniem un meitenēm ar invaliditāti vai īpašām vajadzībām izglītības kontekstā, lai uzlabotu viņu integrāciju un palīdzētu samazināt priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas līmeni līdz mazāk nekā 10 %;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

39. mudina dalībvalstis nodrošināt vajadzīgo finansējumu un atbalstu apvienībām un organizācijām, kuras pārstāv cilvēkus ar invaliditāti un kurām ir būtiska loma to tiesību veicināšanā un aktīvas pilsoniskās un sabiedriskās līdzdalības nozīmes pastiprināšanā;

40. mudina dalībvalstis sniegt specializētu atbalstu, kas vajadzīgs sievietēm ar invaliditāti ģimenēm, nodrošinot apmācību un palīdzību aprūpētājiem visos iespējamajos līmeņos, un izveidot īslaicīgas aprūpes iestādes, kurās uz neilgu laiku tiktu nodrošināta aprūpe cilvēkiem ar invaliditāti, ja to ģimenēm šāds pakalpojums būtu nepieciešams;

41. norāda uz cilvēkiem ar invaliditāti paredzētā infrastruktūras aprīkojuma nevienlīdzīgumu dalībvalstīs, uzsverot, ka sievietēm un meitenēm ar invaliditāti ir jānodrošina mobilitāte visā Eiropas Savienībā un ka galamērķa dalībvalstij šādas sievietes ir jānodrošina ar īpašu aprīkojumu, uz kuru tām ir tiesības, pamatojoties uz tādiem pašiem nosacījumiem kā citiem cilvēkiem ar invaliditāti;

42. pauž nožēlu par to, ka Padome, neraugoties uz Parlamenta 2009. gadā pausto nostāju, vēl nav pabeigusi darbu pie Padomes direktīvas projekta par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no personas reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas; aicina Padomi nodrošināt, ka šis tiesību akts tiek pieņemts līdz pašreizējā Parlamenta sasaukuma beigām;

43. uzsver, ka cilvēki ar invaliditāti, jo īpaši sievietes, ir pakļauti daudz lielākam riskam nonākt nabadzībā (saskaņā ar ESAO datiem vidēji katra ceturttā persona ar invaliditāti dzīvo nabadzībā); mudina dalībvalstis veikt pienācīgus pasākumus, lai novērstu sievietēm ar invaliditāti nonākšanu nabadzībā, un nodrošināt to, ka viņas saņem invaliditātes pabalstus un pabalsta tiesības un var piekļūt sociālajiem un veselības aprūpes pakalpojumiem, izstrādājot atbilstīgas valsts programmas un nodrošinot to efektīvu īstenošanu, un šīs programmas pastāvīgi uzraugot un novērtējot; norāda, ka nabadzība un bezdarbs īpaši smagi skar vientuļās mātes, kurām ir bērni ar invaliditāti; norāda, ka dzimumu līdztiesības un vienlīdzīgu iespēju veicināšana un cīņa pret diskrimināciju, no kuras cieš bērni ar invaliditāti un viņu ģimenes locekļi, ir instruments, ko var izmantot stigmatizācijas, nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanai, un ka visās nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanas politikas jomās ir jāņem vērā saikne starp invaliditāti, dzimumu un nabadzību;

44. aicina sabiedrības veselības aprūpes sistēmās neaizsargātās iedzīvotāju grupas klasificēt kā lietotājus ar īpašām vajadzībām un nodrošināt tām vajadzīgos resursus un pacientu nosūtīšanas iespējas, lai varētu šīm grupām sniegt pienācīgu aprūpi;

45. aicina profilakses un atbalsta programmu izstrādē īpašu uzmanību veltīt vecākām sievietēm, kas bieži dzīvo vienas un saskaras ar slimībām, kuras izraisa invaliditāti;

46. uzsver — ieviešot taupības pasākumus, daudzās valstīs ir samazināti sociālie pabalsti un pamatpakalpojumu klāsts un šajā saistībā sievietes ar invaliditāti ir īpaši neaizsargāta iedzīvotāju grupa; arī uzsver, ka finansējuma samazināšana cilvēkiem ar invaliditāti un to aprūpētājiem, kas bieži ir sievietes, nelabvēlīgi ietekmēs sievietes ar ģimenes pienākumiem izglītības, sociālās un ekonomiskās vajadzības; tādēļ aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai novērstu visus šķēršļus, kas sievietēm ar invaliditāti liedz piekļūt efektīviem, pieejamiem, kvalitatīviem un nedārgiem pakalpojumiem;

47. norāda — tam, ka vairumā dalībvalstu trūkst nedārgu, pieejamu un kvalitatīvu aprūpes un atbalsta pakalpojumu cilvēkiem ar invaliditāti, un tam, ka sievietes un vīrieši aprūpes pienākumus nedala vienlīdzīgi, ir tieša negatīva ietekme uz sievietes spēju piedalīties visos sociālās, ekonomiskās, kultūras un politiskās dzīves aspektos; šajā sakarībā uzsver, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš cilvēkiem (bieži sievietēm), kas aprūpē cilvēkus ar invaliditāti un, atzīstot viņu profesionālo pieredzi, ir jāņem vērā viņu pienākumi; arī uzsver, ka dalībvalstis ir jāmudina savās sociālās nodrošināšanas sistēmās un attiecībā uz pensionēšanos ņemt vērā cilvēku ar invaliditāti aprūpētāju, parasti sievietu, iesaisti un neapmaksāto darbu; uzsver, ka šīm sievietēm ir jāvelta īpaša uzmanība, lai nodrošinātu, ka viņas saņem pienācīgu algu un pensiju; tādēļ aicina Komisiju nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu par aprūpētāja (vai apgādātāja) atvaļinājumu, kas dod iespēju cilvēkiem doties atvaļinājumā, lai rūpētos par slimiem vai nespējīgiem ģimenes locekļiem vai ģimenes locekļiem ar fiziskiem traucējumiem, un/vai saglabāt darbavietu, dodoties atvaļinājumā, lai aprūpētu apgādībā esošus ģimenes locekļus;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

48. prasa Komisijai un dalībvalstīm izstrādāt plaša mēroga izpratnes veicināšanas kampaņas, lai sievietes un meitenes ar invaliditāti darītu pamanāmākas, un uzsver plašsaziņas līdzekļu un interneta iespējamo nozīmīgumu, veidojot pozitīvu priekšstatu par sievietēm ar invaliditāti un mudinot viņas aizstāvēt savas tiesības;
49. uzskata — ir būtiski svarīgi, lai dalībvalstis nodrošinātu sieviešu un meiteņu ar invaliditāti vienlīdzību likuma priekšā un viņu tiesības uz vienlīdzīgu tiesisko aizsardzību un tiesiskajām priekšrocībām bez jebkādas diskriminācijas; uzskata, ka jebkāda diskriminācija invaliditātes un dzimuma dēļ ir jāaizliedz, ņemot vērā to, ka, apvienojot abus faktoros, strauji pieaug to ietekme uz nevienlīdzību;
50. mudina Komisiju veikt Eiropas invaliditātes stratēģijas 2010.–2020. gadam starpposma pārskatīšanu un izstrādāt ar to saistīto pasākumu sarakstu 2015.–2020. gadam, lai veidotu pieeju, kurā vairāk ņem vērā dzimuma aspektu;
51. atgādina — veidojot Kopienas politiku invaliditātes jomā, no paša sākuma ir jāņem vērā dzimumu līdztiesības aspekts, lai politikas izstrādes laikā netiktu saglabāta vai palielināta pašreizējā nevienlīdzība; uzsver, ka ir jānosaka rādītāji, kas kopīgi atspoguļo invaliditātes un dzimuma aspektus; uzskata — ja šādu rādītāju nav, ir grūti gūt pareizu izpratni par situāciju, ar ko saskaras sievietes ar invaliditāti; aicina Komisiju mudināt sievietes un meitenes ar invaliditāti piedalīties turpmākos pētījumos par sievietēm un invaliditāti;
52. aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis pieņemt horizontālu pretdiskriminācijas direktīvu, lai novērstu tādas šķēršļus visās ES kompetences jomās, kuri cilvēkiem ar invaliditāti un jo īpaši sievietēm un meitenēm ar invaliditāti neļauj pilnībā īstenot sociālās līdzdalības un neatkarības potenciālu;
53. aicina dalībvalstis atbalstīt brīvprātīgas iniciatīvas, ar ko veicina cilvēku daudzveidību, un nodrošināt pietiekamu finansējumu nevalstiskajām organizācijām, kuras nodarbojas ar šo jautājumu;
54. aicina Komisiju un dalībvalstis vākt detalizētus un ticamus statistikas datus (nošķirot dzimumus) mērķorientētam pētījumam par cilvēku ar invaliditāti patieso situāciju, jo tas ir nepieciešams efektīvas politikas izstrādei, lai risinātu jautājumus attiecībā uz dzimuma, invaliditātes un vardarbības saistību; uzskata, ka sievietes ar invaliditāti vajadzētu iesaistīt šādu datu vākšanā; arī uzskata, ka visos pētījumos par cilvēkiem ar invaliditāti ir jāņem vērā dzimuma aspekts un tāpat pētījumos par sievietēm un meitenēm ir jāņem vērā invaliditātes aspekts;
55. uzsver, ka daudzveidība bagātina sabiedrību;
56. norāda, ka cilvēka cieņa ir neaizskarama un tā ir jārespektē un jāaizsargā;
57. uzsver, ka attīstības programmā pēc 2015. gada attiecībā uz invaliditāti ir svarīgi pieņemt pieeju, kura pamatojas uz dzimuma aspektu;
58. aicina Komisiju un EĀDD saskaņoti integrēt invaliditātes aspektu attīstības politikā un projektos, kā arī veicināt visaptverošu nabadzības mazināšanas stratēģiju attiecībā uz sievietēm ar invaliditāti ģeogrāfiskajās programmās, cenšoties panākt viņu ekonomiskā potenciāla īstenošanu; uzsver, ka zemes reformā ir jānodrošina dzimumu līdztiesība, tostarp sievietēm ar invaliditāti, saistībā ar zemes iegūšanu īpašumā;
59. aicina Komisiju un EĀDD ieviest uzraudzības mehānismus, ar kuriem novērtē to izstrādātās politikas ietekmi uz sievietēm ar invaliditāti valsts līmenī; aicina ES atbalstīt partnervalstu centienus, izstrādājot un īstenojot tiesību aktus nodarbinātības jomā saskaņā ar Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām un Starptautiskās Darba organizācijas (ILO) konvenciju Nr. 159;
60. aicina Komisiju veicināt iniciatīvas, kuru mērķis ir stiprināt ieinteresēto personu spēju efektīvi īstenot starptautiskās saistības attiecībā uz attīstības politiku, kurā iekļauti invaliditātes jautājumi, atbilstīgi mērķiem, kas noteikti Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām; ierosina ES sekmēt invalīdu organizāciju līdzdalību starptautiskā un valsts līmeņa lēmumu pieņemšanas procesā.
61. norāda, ka bīstamas situācijas un humanitāras krīzes nelabvēlīgi ietekmē sieviešu un meiteņu ar invaliditāti drošību un aizsardzību, būtiski mazinot viņu iespējas izdzīvot; uzsver, ka pirms un pēc bīstamām situācijām un to laikā, piemēram, bruņotu konfliktu, teritorijas okupācijas, dabas katastrofu un humanitāru krīžu gadījumā, sievietes un meitenes ar invaliditāti ir mazāk aizsargātas nekā citi cilvēki; uzsver, ka valsts un starptautiskajām aģentūrām, kas atbild par sabiedrības veselības aizsardzību, gatavību katastrofām, atbalstu ārkārtas situācijās un humāno palīdzību, ir jābūt informētām par

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

sieviešu un meiteņu ar invaliditāti tiesībām un īpašajām vajadzībām un par nepieciešamību nodrošināt cilvēku un materiālos resursus, lai sievietēm un meitenēm ar invaliditāti garantētu vispārēju piekļuvi un vienlīdzīgas iespējas bīstamās un ārkārtas situācijās, tādējādi novēršot nevērtīgu attieksmi un/vai nepiemērotu rīcību;

62. uzsver — ES un tās dalībvalstīm jāatzīst, ka ir svarīgi veicināt starptautisko sadarbību, lai atbalstītu valstu centienus īstenot sieviešu un meiteņu ar invaliditāti tiesības pilnā mērā un uz vienlīdzīgiem noteikumiem izmantot visas pamattiesības un brīvības; uzsver, ka starptautiskās sadarbības programmās ir jāņem vērā sievietes un meitenes ar invaliditāti, tādēļ organizācijām (ar dažādiem mērķiem vai konkrētu mērķi), kas tās pārstāv, jābūt tieši iesaistītām vietējā, valsts, Kopienas un starptautiskā līmenī īstenotas sadarbības politikas formulēšanā, izstrādē, uzraudzībā un novērtēšanā, apmainoties ar informāciju, pieredzi, mācību programmām un paraugpraksi un izplatot tās;

63. uzsver, ka ES un tās dalībvalstīm ir jāveicina dzimuma un invaliditātes aspekta kā transversālas dimensijas iekļaušana attīstības sadarbības politikā, programmās un projektos, tādējādi nodrošinot, ka tiek izstrādāti īpaši projekti, kas veicina vienlīdzīgas iespējas cilvēkiem ar invaliditāti, jo īpaši sievietēm un meitenēm ar invaliditāti; uzsver, ka Komisijai, Parlamentam, ANO, specializētajām aģentūrām un visām pārējām starptautiskām, valsts un vietējām aģentūrām, kas sniedz finansiālu atbalstu, ir jānodrošina finansējums programmām, starp kuru prioritātēm ir sievietes un meitenes ar invaliditāti, iedalot tam līdzekļus savās vispārējās programmās un piešķirot finansējumu programmām vai programmu daļām, kas attiecas uz sievietēm un meitenēm ar invaliditāti; uzskata, ka ES divpusējā sadarbībā un ilgtermiņa sadarbībā ar trešo valstu vietējām iestādēm ir jāiekļauj sieviešu un meiteņu ar invaliditāti tiesības, sniedzot tiešu ekonomisku atbalstu finansiālu iemaksu veidā starptautiskām organizācijām saskaņā ar daudzpusējās attīstības sadarbības politiku, piešķirot līdzfinansējumu kopīgi ar NVO Savienībā un citur pasaulē un īstenojot humānās palīdzības politiku;

64. uzsver, ka ir svarīgi veicināt Eiropas sieviešu ar invaliditāti aktīvu līdzdalību starptautisko cilvēktiesību līgumu uzraudzībā ar tās pārstāvošu organizāciju starpniecību (jo īpaši Eiropas Invaliditātes foruma, Eiropas Sieviešu lobija un to attiecīgo dalīborganizāciju valstīs starpniecību), sniedzot svarīgu informāciju alternatīvos ziņojumos, kur sieviešu un meiteņu ar invaliditāti situācija tiek sasaistīta ar to pamattiesībām un brīvībām;

65. uzskata, ka ir jānodrošina, lai ES un tās dalībvalstu periodiskajos ziņojumos saskaņā ar cilvēktiesību līgumiem tiktu iekļauta informācija attiecībā uz visām sieviešu un meiteņu ar invaliditāti tiesībām, tostarp pašreizējo faktisko un juridisko situāciju, un informācija par pasākumiem situācijas uzlabošanai, kā arī grūtībām un šķēršļiem, ar kuriem sievietes un meitenes ar invaliditāti ir saskārušās, jo īpaši lauku apvidos; uzskata, ka šī prakse ir jāpaplašina, to piemērojot visām iestādēm, kas darbojas cilvēktiesību aizsardzības jomā gan ES, gan valstu līmenī, tostarp organizācijām, kuras pārstāv cilvēkus ar invaliditāti un to ģimenes, sievietes kopumā un sievietes ar invaliditāti;

66. uzskata — lai mainītu situāciju, kādā atrodas sievietes un meitenes ar invaliditāti, viens no galvenajiem uzdevumiem ir invaliditātes aspekta iekļaušana visās dzimumu līdztiesības programmās, pasākumos un politikā, kā arī pozitīvu pasākumu izstrādē, lai, ņemot vērā viņu neizdevīgo stāvokli, panāktu situācijas uzlabošanu;

67. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Padomei un ANO ģenerālsēkretāram.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0580

Rīcības plāns Eiropas mazumtirdzniecības nozarē — ieguvums visām iesaistītajām pusēm

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra rezolūcija par rīcības plānu Eiropas mazumtirdzniecības nozarē — ieguvums visām iesaistītajām pusēm (2013/2093(INI))

(2016/C 468/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 31. janvāra paziņojumu “Eiropas mazumtirdzniecības rīcības plāna izveide” (COM(2013)0036),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 31. janvāra zaļo grāmatu “Negodīga tirdzniecības prakse uzņēmumu savstarpējās attiecībās pārtikas un nepārtikas piegādes ķēdē Eiropā” (COM(2013)0037),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 5. jūlija ziņojumu “Tirgus uzraudzība tirdzniecības un izplatīšanas nozarē. Par efektīvāku un godīgāku tirdzniecības un izplatīšanas iekšējo tirgu līdz 2020. gadam” (COM(2010)0355),
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 5. jūlija rezolūciju par efektīvāku un taisnīgāku mazumtirdzniecības tirgu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 22. maija paziņojumu “Eiropas Patērētāju tiesību aizsardzības programma pašārvības un izaugsmes veicināšanai” (COM(2012)0225),
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 11. jūnija rezolūciju par jaunu Eiropas patērētāju politikas stratēģiju ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2012. gada 29. maija darba dokumentu “Patēriņa tirgu pārskats — vietējie patērētāji vienotajā tirgū: mazumtirdzniecības vienotā tirgus integrācijas uzraudzība un patērētāju vides dalībvalstīs salīdzinošā novērtēšana” (SWD(2012)0165),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 27. novembra paziņojumu “Uzņēmumu aizsardzība no maldinošas tirgvedības prakses un efektīvas izpildes nodrošināšana — pārskats par Direktīvu 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu” (COM(2012)0702),
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 22. oktobra rezolūciju par maldinošu reklāmu ⁽³⁾,
- ņemot vērā darbu, ko veic augstākā līmeņa forums pārtikas apgādes ķēdes labākai darbībai Eiropā un ekspertu platforma uzņēmumu savstarpējo līgumu slēgšanas prakses jautājumos,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 4. jūlija apspriešanās dokumentu “Apspriešanās ar sociālajiem partneriem saskaņā ar LESD 154. pantu par ES sadarbības stiprināšanu neoficiālas nodarbinātības novēršanai un prevencijai” (C(2013)4145),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 28. oktobra paziņojumu “Labāka pārtikas apgādes ķēdes darbība Eiropā” (COM(2009)0591),
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūciju par taisnīgiem ienākumiem lauksaimniekiem: labāka pārtikas apgādes ķēdes darbība Eiropā ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OV C 33 E, 5.2.2013., 9. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0239.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0436.

⁽⁴⁾ OV C 308 E, 20.10.2011., 22. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- ņemot vērā 2008. gada 19. februāra deklarāciju par izpēti saistībā ar Eiropas Savienības tirgū darbojošos lielveikalu ļaunprātīgu varas izmantošanu un tās novēršanu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 11. janvāra paziņojumu “Vienota sistēma uzticēšanās pastiprināšanai vienotajam digitālajam e-tirdzniecības un tiešsaistes pakalpojumu tirgum” (COM(2011)0942),
  - ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 11. decembra ⁽²⁾ un 2013. gada 4. jūlija rezolūciju ⁽³⁾ par vienotā digitālā tirgus izveides pabeigšanu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 10. jūlija atzinumu par Komisijas paziņojumu “Eiropas mazumtirdzniecības rīcības plāna izveide” ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 11. jūlija atzinumu par Komisijas zaļo grāmatu “Negodīga tirdzniecības prakse uzņēmumu savstarpējās attiecībās pārtikas un nepārtikas piegādes ķēdē Eiropā” ⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Direktīvu 2011/83/ES par patērētāju tiesībām ⁽⁶⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvu 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķējumu, noformējumu un reklāmu ⁽⁷⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem ⁽⁸⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu ⁽⁹⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Direktīvu 2011/7/ES par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos ⁽¹⁰⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīvu 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽¹¹⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu, kā arī Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A7-0374/2013),
- A. tā kā mazumtirdzniecības tirgus nozīmi ir grūti pārvērtēt, jo tas pārstāv 11 % no ES IKP un nodrošina vairāk nekā 15 % no visām darbvietām Eiropā, ietverot gan kvalificētu, gan nekvalificētu darbaspēku, un sniedz ieguldījumu sabiedrības sociālajā struktūrā;
- B. tā kā pilnībā jāatzīst mazumtirdzniecības nozares kā izaugsmes, nodarbinātības, konkurētspējas un inovāciju, kā arī Eiropas vienotā tirgus stiprināšanas virzītājspēka stratēģiskā nozīme;
- C. tā kā sabiedrībā, kuru arvien vairāk raksturo virtuāli kontakti, izmantojot internetu, veikali joprojām ir vieta, kur cilvēki satiekas, un jo īpaši galvenās ielas un pilsētu centri, kā arī ražotāju tiešā pārdošana var radīt vidi kopīgām pieredzēm un būt galvenā vietējās identitātes veidošanās vieta, kopienas lepnums un kopējais mantojums, kā arī kopīgās vērtības; tā kā e-tirdzniecība un fiziski veikali tomēr viens otru neizslēdz, bet īstenībā papildina;

⁽¹⁾ OV C 184 E, 6.8.2009., 23. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0468.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0327.

⁽⁴⁾ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.int-opinions.26063>.

⁽⁵⁾ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.int-opinions.26065>.

⁽⁶⁾ OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 376, 27.12.2006., 21. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 48, 23.2.2011., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

D. tā kā pašreizējā ekonomikas krīze smagi ietekmē mazumtirdzniecību, īpaši skarot mazākus, neatkarīgus veikalus;

E. tā kā joprojām ir vērojama negodīga tirdzniecības prakse un tā nelabvēlīgi ietekmē visu piegādes ķēdi, tostarp lauksaimniekus un MVU; tā kā negodīga tirdzniecības prakse nelabvēlīgi ietekmē arī patērētāju intereses, kā arī izaugsmi un darbvietau izveidi,

1. atzinīgi vērtē Komisijas darbu pie Eiropas mazumtirdzniecības rīcības plāna izstrādes;

2. konstatē, ka rīcības plānā vairāk uzmanības vajadzēja veltīt pašreizējās ekonomikas krīzes ietekmei uz mazumtirdzniecību un, jo īpaši, uz mazākiem, neatkarīgiem veikalumiem;

3. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu izveidot pastāvīgu grupu jautājumos par mazumtirdzniecības konkurētspēju, bet uzsver līdzsvarotas pārstāvības nozīmi, iekļaujot, cita starpā gan lielos, gan mazos mazumtirgotājus, piegādātājus, kooperatīvus un patērētāju, vides un sociālo interešu grupas; aicina Komisiju izvēlēties visaptverošu pieeju mazumtirdzniecības nozarei, novēršot dublēšanu un lieku birokrātiju, un nodrošināt konsekveni un ciešu saskaņošanu ar citiem forumiem, piemēram, ikgadējām mazumtirdzniecības tirgus apaļā galda sarunām;

4. atzinīgi vērtē Komisijas izveidoto augsta līmeņa ekspertu grupu mazumtirdzniecības nozares inovācijas jomā un aicina Komisiju nekavējoties pārskatīt gaidāmos grupas ieteikumus, lai Eiropā turpinātu veicināt uzņēmējdarbību, stimulētu inovācijas, radītu darbvietas un veicinātu izaugsmi;

5. atbalsta mazumtirdzniecības tirgus apaļā galda sarunas, ko rīko Parlamenta Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja, kā iestāžu forumu nolūkā saglabāt mazumtirdzniecības nozari ES politiskās programmas svarīgākajos punktos, pārskatīt mazumtirdzniecības rīcības plāna attiecīgo aspektu īstenošanas virzību, ziņot par pastāvīgās grupas mazumtirdzniecības konkurētspējas jautājumos darbu un atjaunināt informāciju par citās platformās un neformāla dialoga mehānismos panākto virzību; aicina pastāvīgo grupu mazumtirdzniecības konkurētspējas jautājumos cieši sadarboties ar Parlamentu ikgadējo mazumtirdzniecības tirgus apaļā galda sarunu organizēšanā;

6. mudina dalībvalstis saistībā ar taupības politiku neveikt pasākumus, kas grauj patērētāju uzticību un tieši kaitē mazumtirdzniecības nozarei, piemēram, PVN palielināšanu, produktu un to koeficientu izmaiņas vai maksājumu palielināšanu veikalumiem; atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi uzlabot pieeju finansējumam, jo īpaši MVU, kuri darbojas mazumtirdzniecībā un vairumtirdzniecībā; šajā sakarā atzinīgi vērtē Komisijas rīcības plānu un nesenos leģislatīvos priekšlikumus, kuru mērķis ir saglabāt kredītplūsmu, kas paredzēta MVU, un uzlabot MVU pieeju kapitāla tirgiem;

7. uzsver, ka dalībvalstīm ir jāatturas no diskriminējošiem pasākumiem, piemēram, likumiem tirdzniecības un nodokļu jomā, kas attiecas tikai uz atsevišķām nozarēm vai uzņēmējdarbības modeļiem un kropļo konkurenci;

8. pauž nožēlu par to, ka dažas dalībvalstis diskriminē ārvalstu uzņēmumus, radot jaunus šķēršļus, kas apgrūtina šo uzņēmumu darbību attiecīgajā dalībvalstī, tādējādi nepārprotami pārkāpjot iekšējā tirgus principus;

9. aicina Komisiju un dalībvalstis piešķirt augstāko politisko nozīmi mazumtirdzniecības nozarei kā vienotā tirgus pilāram, tostarp vienotajam digitālajam tirgum, un novērst regulatīvos, administratīvos un praktiskos šķēršļus, kas apgrūtina uzņēmējdarbības sākšanu, attīstību un turpināmību un traucē mazumtirgotājiem pilnā mērā gūt labumu, ko sniedz iekšējais tirgus; uzskata, ka mazumtirdzniecības tirgus tiesību aktiem jābūt daudz pamatotākiem ar pierādījumiem, jo īpaši ņemot vērā nozares vajadzības, un tie jo īpaši jābalsta uz ietekmes uz mazajiem uzņēmumiem izvērtējumu un izpratni par to;

10. prasa dalībvalstīm transponēt iekšējā tirgus noteikumus saskanīgā un konsekventā veidā un pilnībā un pareizi īstenot iekšējā tirgus noteikumus un tiesību aktus; uzsver to, ka prasības pēc papildu testiem un reģistrācijas, sertifikātu un standartu neatzīšana, piegādes teritoriāli ierobežojumi un līdzīgi pasākumi rada papildu izmaksas patērētājiem un mazumtirgotājiem, jo īpaši MVU, tādējādi liedzot Eiropas pilsoņiem pilnībā izmantot vienotā tirgus priekšrocības; aicina arī Komisiju labākas pārvaldības nodrošināšanai īstenot absolūtas neiecietības politiku pret tām dalībvalstīm, kuras nepareizi piemēro iekšējā tirgus noteikumus, un to paveikt, attiecīgā gadījumā izmantojot pārkāpuma procedūru un paātrinot procedūras, kurās izmanto paātrināto pieeju;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

11. aicina paplašināt iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu tā, lai iekļautu pakalpojumu direktīvas īstenošanu;

12. mudina uzņēmēju federācijas un patērētāju apvienības nodrošināt vairāk informācijas, mācību un juridisko konsultāciju ieinteresētajām personām par viņu tiesībām un viņu rīcībā esošajiem problēmu risināšanas instrumentiem, piemēram, SOLVIT, un atbalstīt savstarpēju paraugprakses apmaiņu;

13. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu izstrādāt instrumentus, lai sekmētu patērētāja pieeju pārredzamai, viegli saprotamai, salīdzināmai un ticamai informācijai par preču un pakalpojumu cenām, kvalitāti un ilgtspēju; mudina Komisiju izveidot viegli pieejamu datu bāzi, kurā ietvertas visas ES un valstu marķēšanas prasības; vienlaikus brīdina par marķējuma un marķēšanas prasību palielināšanu un aicina pievērsties vienkāršošanai, tostarp apvienojot ilgtspējas dažādos aspektus vienā marķējumā, vienlaikus samazinot atšķirības valstu obligātajās marķējuma prasībās un atbilstīgos gadījumos ES līmenī izveidojot kopējus standartus vai kritērijus;

14. prasa Komisijai, kad tā uzraudzīs rīcības plāna īstenošanu, īpašu uzmanību pievērst darbībām, kuru mērķis ir atbalstīt neatkarīgos mazumtirgotājus; mudina vietējās un reģionālās pašvaldības veicināt darbības, kuru mērķis ir veicināt vienlīdzīgu piekļuvi un izveidot vienlīdzīgus konkurences apstākļus neatkarīgajiem mazumtirgotājiem, pilnībā ievērojot brīvu un godīgu konkurenci, piemēram: veicināt principu "pieņemt veikal", kurā vienas apkaimes lielākie mazumtirgotāji darbojas kā mazo veikalu, jo īpaši tirgus jaunienācēju, "darba audzinātāji", veicināt neatkarīgu mazumtirgotāju grupu izveidi, tostarp kooperatīvu, kas izmanto savstarpējas palīdzības priekšrocības un zināmus apjomradītus ietaupījumus, vienlaikus saglabājot pilnīgu neatkarību, un ievērot vietējo un reģionālo iestāžu tiesības veicināt maziem un neatkarīgiem veikaliem, kas parasti ir izvietoti pilsētu centros, labvēlīgu atmosfēru, samazinot enerģijas tarifus, tostarp naktī izgaismotajām zīmēm, un nomas maksas ar publisko un privāto partnerību starpniecību, atbilstīgi ES valsts atbalsta, konkurences un iekšējā tirgus publiskā iepirkuma noteikumiem ieviešot atlaides mazajiem uzņēmumiem un neatkarīgajiem mazumtirgotājiem attiecībā uz vietējiem maksājumiem un veicinot sadarbību dažādu veikalu starpā attiecīgajā teritorijā;

15. atgādina, ka, lai gan veikalu koncentrācija ārpus pilsētu centriem dažiem klientiem varētu būt izdevīga, tai var arī būt negatīva ietekme uz vidi un tā var radīt problēmas citiem patērētājiem, jo īpaši vecākiem cilvēkiem, cilvēkiem ar ierobežotām pārvietošanās spējām vai cilvēkiem bez automašīnas; tādēļ aicina vietējās un reģionālās iestādes izvēlēties līdzsvarotu pieeju, ņemot vērā arī to, ka daudzos reģionos — īpaši ekonomikas krīzes laikā — piesātinājuma punkts jau ir sasniegts; uzsver, ka mazumtirdzniecības attīstītājiem būtu jāturpina uzņemties dalīta atbildība, lai veicinātu ilgtspēju, patiesu patērētāju izvēles brīvību un mazo veikalu pieeju tirgum; norāda, ka nomas maksa iepirkšanās centros ārpus pilsētas var būt pārāk augsta maziem un neatkarīgiem veikaliem, un uzsver nepieciešamību šiem veikaliem nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus, piemēram, nosakot īri atbilstoši noteiktai procentuālai attiecībai pret apgrozījumu, ja tas vēl netiek darīts;

16. atzīst vietējo iestāžu kompetenci pilsētplānošanas jomā; tomēr uzsver, ka pilsētplānošanu nevajadzētu izmantot kā iemeslu, lai ierobežotu tiesības veikt uzņēmējdarbību; šajā ziņā atgādina, ka ir svarīgi pienācīgi īstenot pakalpojumu direktīvu; mudina dalībvalstis likvidēt šķēršļus, kas kavē brīvu pārvietošanos, un atvērt savus tirgus, lai stimulētu konkurētspēju un veicinātu veikalu daudzveidību, kas ir būtiska, ja vēlamies saglabāt iepirkšanās zonu pievilcību, īpaši mazpilsētu un lielpilsētu centros;

17. uzsver publiskās un privātās partnerības svarīgo nozīmi tīras, drošas un pieejamas iepirkšanās zonas nodrošināšanā mazpilsētu un lielpilsētu centros, cita starpā pievērsoties neapdzīvoto ēku nelabvēlīgajai ietekmei iepirkšanās centros, piemēram, atbilstīgi ES valsts atbalsta un publiskā iepirkuma noteikumiem padarot šīs vietas pieejamas uzņēmējdarbības uzsākšanai par zemāku nomas maksu nekā parasti;

18. norāda, ka e-tirdzniecības straujā attīstība patērētājiem un uzņēmumiem ir radījusi būtiskas priekšrocības, proti, inovācijas, jaunas tirgus iespējas un izaugsmi, labāku izvēli, plašāku konkurenci un zemākas cenas; tomēr norāda, ka veikaliem tagad ir jaunas problēmas, kas pat vēl palielina daudzkanālu mazumtirdzniecības stratēģiju nozīmi; ņemot vērā mazumtirdzniecības nozares nozīmi sociālajā un kultūras jomā, mudina mazumtirgotājus maksimāli izmantot inovatīvās

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

tehnoloģijas un attīstīt jaunus, tiešsaistes klientu bāzei paredzētus uzņēmējdarbības modeļus, vienlaikus arī paplašinot iepirkšanās pieredzi fiziskos veikalos, cita starpā paaugstinot pakalpojumu līmeni gan pirms, gan pēc pārdošanas;

19. atzinīgi vērtē Komisijas nolūku atbalstīt e-tirdzniecību; tomēr pauž nožēlu par to, ka nav izvirzīts mērķis nodrošināt tiešsaistes pakalpojumu un preču pieejamību klientiem no visām ES dalībvalstīm; aicina Komisiju ierosināt stratēģiju, lai liegtu tirgotājiem pieņemt diskriminējošu e-tirdzniecības politiku, tādējādi visiem ES iedzīvotājiem nodrošinot neierobežotu piekļuvi pārrobežu tiešsaistes tirdzniecībai;

20. uzsver, ka e-tirdzniecība ir svarīga, lai nodrošinātu patērētājiem izvēli un piekļuvi precēm un pakalpojumiem, jo īpaši tālākajos reģionos; uzsver to, ka visu e-tirdzniecības iespēju attīstībai ir vajadzīgi atbilstīgi pasākumi, tostarp uzlabojot piekļuvi internetam ES tālākajos reģionos; atbalsta pasākumus, kuri iekļauti Komisijas 2012. gada 11. janvāra paziņojumā par e-tirdzniecību un ar kuriem uzlabo uzticību, vienkāršo domēnu pārrobežu reģistrāciju, uzlabo maksājumu drošību tiešsaistē un piegādes pakalpojumus, atvieglo pārrobežu parādu atgūšanu, kā arī sniedz labāku informāciju par patērētāju tiesībām, jo īpaši attiecībā uz atteikuma un apelācijas iespējām;

21. atgādina tādu šķēršļu (tostarp lingvistisko, administratīvo un to, kas saistīti ar nepietiekamu informāciju) novēršanas svarīgumu, kas ierobežo uzņēmējdarbības potenciālu pārrobežu elektroniskajā tirdzniecībā un grauj patērētāju uzticību vienotajam tirgum;

22. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par daudzpusējo starpbanku komisijas maksu (*MIF*) un uzsver, ka ir svarīgi likvidēt karšu sistēmas noteikumus, kas veicina *MIF* nelabvēlīgu ietekmi uz konkurenci; mudina Komisiju atbalstīt dalībvalstis, kurām jau ir pārredzamas, konkurētspējīgas un inovatīvas maksāšanas sistēmas, un šīs sistēmas izmantot kā paraugprakses piemērus, lai Eiropā turpinātu attīstīt lētāku un godīgāku maksājumu tirgu;

23. uzsver mazumtirdzniecības nozares atbildību attiecībā uz ilgtspēju; atzinīgi vērtē to, ka mazumtirgotāji un piegādātāji ir priekšplānā ekoloģiski atbildīgas rīcības jomā, jo īpaši attiecībā uz atkritumiem, enerģijas patēriņu, transportu un CO₂ emisijas samazināšanu; uzskata, ka šajā jomā jāpieliek pūles arī turpmāk;

24. īpaši atzinīgi vērtē mazumtirgotāju un piegādātāju brīvprātīgās iniciatīvas un saistības attiecībā uz pārtikas atkritumu apjoma samazināšanu;

25. norāda uz to, ka ir svarīgi saglabāt mazumtirdzniecību nelielās tirgotavās un tirgos, jo to galvenokārt veic daudzi ģimenes mikrouzņēmumi un vienlaikus tā ir Eiropas ekonomikai raksturīga īpatnība;

26. uzsver, ka mazumtirgotāji piedāvā dažādus un modernus preču un pakalpojumu pirkšanas un pārdošanas veidus, tādējādi paplašinot patērētāju izvēli un nodrošinot elastīgas nodarbinātības iespējas, jo īpaši jauniešiem un ilgstošiem bezdarbniekiem;

27. aicina vairāk atbalstīt un veicināt MVU un kooperatīvus, jo īpaši tādus, kas ir inovatīvi un dod ieguldījumu sociālajā ekonomikā, kura pievēršas jaunām tirgus vajadzībām un piedalās videi draudzīgās un sociāli atbildīgās darbībās, lai palielinātu ES mazumtirdzniecības nozares konkurētspēju, samazinātu cenas patērētājiem, uzlabotu pakalpojumu kvalitāti un radītu jaunas darba iespējas;

28. atgādina par pašreizējo sociālo un darba tiesību aktu pareizas īstenošanas nozīmi; prasa nodrošināt vienlīdzīgu konkurences apstākļus visiem tirgotājiem iekšējā tirgū, lai apkarotu nedeklarētu darbu un izvairīšanos no nodokļu un sociālo iemaksu maksāšanas;

29. atzinīgi vērtē franšīzi kā uzņēmējdarbības modeli, kas atbalsta jaunu uzņēmumu un mazu uzņēmumu īpašumtiesības; tomēr norāda uz dažiem netaisnīgu līgumu noteikumu gadījumiem un aicina nodrošināt līgumu pārredzamību un taisnīgumu; vērs Komisijas un dalībvalstu uzmanību īpaši uz problēmām, ar kurām saskaras franšīzuņēmēji, kas grib pārdot savu uzņēmumu vai mainīt tā darbības virzienu, vienlaikus saglabājot darbošanos tajā pašā nozarē; pieprasa Komisijai izskatīt iespēju aizliegt franšīzu sistēmu cenu fiksēšanas mehānismus, kā arī analizēt ilgtermiņa

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

konkurences klauzulu, iegādes iespēju un daudzveidīgu franšīzu aizlieguma ietekmi un šajā saistībā vēlreiz apsvērt pašreizējo atbrīvojumu no konkurences noteikumiem līguma slēdzējiem, kuru tirgus daļa ir mazāka par 30 %;

30. pauž bažas par privātu marķējumu straujo attīstību; uzsver, ka privātais marķējums būtu jāizstrādā tā, lai tiktu uzlabota patērētāju izvēle, jo īpaši pārredzamības, informācijas kvalitātes un daudzveidības ziņā, un MVU tiktu nodrošinātas konkrētas inovācijas attīstības un paplašināšanās iespējas;

31. atbalsta pārtikas piegādes ķēdes labākas darbības augsta līmeņa foruma darbu un tā ekspertu platformu uzņēmumu savstarpējo līgumu slēgšanas prakses jautājumos; uzskata, ka Parlamentam steidzami jāatrisina neatrisinātie jautājumi saistībā ar tā līdzdalību foruma darbā; uzsver, ka negodīga tirdzniecības prakse notiek arī nepārtikas piegādes ķēdē; aicina Komisiju un uzņēmumu federācijas šajā sakarā īstenot lietišķu starpnozaru dialogu esošajos forumos, tostarp ikgadējās mazumtirdzniecības tirgus apaļā galda sarunās un Komisijas gaidāmajā grupā mazumtirdzniecības nozares konkurētspējas jautājumos;

32. atzinīgi vērtē paraugprakses principus un godīgas un negodīgas prakses piemēru sarakstu tirdzniecības vertikālās attiecībās pārtikas piegādes ķēdē, kā arī sistēmu šo principu īstenošanai un ieviešanai; atzinīgi vērtē tirdzniecības asociāciju atzinumu, ka ir vajadzīga īstenošana, un uzsver, ka, lai īstenošanas mehānismam būtu praktiska nozīme, ir būtiski, lai to ievērotu un tajā piedalītos visi pārtikas piegādes ķēdes dalībnieki, tostarp lauksaimnieku organizācijas, kā arī ražošanas un vairumtirdzniecības nozares; aicina Komisiju vienu gadu pēc brīvprātīgās iniciatīvas stāšanās spēkā pārskatīt tās praktisko ietekmi, tostarp paraugprakses principu ieviešanu;

33. norāda, ka jautājumi par vertikālajām tirdzniecības attiecībām rodas arī saistībā ar selektīviem un ekskluzīviem izplatīšanas noteikumiem zīmolu preču mazumtirdzniecībā; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt to mazumtirgotāju un veikalu īpašnieku tiesības, kuriem ir ierobežotas tiesības noslēgt izdevīgus līgumus;

34. uzskata, ka vājākiem tirgus dalībniekiem, īpaši lauksaimniekiem un citiem piegādātājiem, bieži ir grūti sūdzēties par negodīgu tirdzniecības praksi, un šajā sakarā uzsver asociāciju svarīgo nozīmi, kurām vajadzētu būt iespējai iesniegt šādas sūdzības viņu vārdā; aicina Komisiju apsvērt, vai ir vajadzīgs ombuds jeb tiesībsargs, aplūkojot arī, vai tam vajadzētu būt pilnvarām rīkoties *ex officio*, ja ir pierādījumi par negodīgu tirdzniecības praksi;

35. aicina Komisiju nodrošināt mazo piegādātāju tiesības veidot ražotāju grupas bez sodīšanas no valsts konkurences uzraudzības iestādēm, kuras šo grupu nozīmi ir vērtējušas tikai no valsts mēroga ražošanas pozīcijām;

36. aicina Komisiju īstenot pašreizējos tiesību aktus par teritoriāliem piegāžu ierobežojumiem, ko piegādātāji noteikuši saviem klientiem;

37. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0584

Ekoinovācijas – nodarbinātība un izaugsme ar vides politikas palīdzību

Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par ekoinovācijām — nodarbinātība un izaugsme ar vides politikas palīdzību (2012/2294(INI))

(2016/C 468/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropa 2020” — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Inovācija ilgtspējīgai nākotnei. Ekoinovācijas rīcības plāns (*Eco-AP*)” (COM(2011)0899),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīva “Inovācijas savienība”” (COM(2010)0546),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīva “Resursu ziņā efektīva Eiropa”” (COM(2011)0021),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ilgtspējīgas attīstības tehnoloģiju veicināšana — Eiropas Savienības vides tehnoloģiju rīcības plāns” (COM(2004)0038),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas standartu stratēģisks redzējums: virzības mērķis — līdz 2020. gadam sekmēt un paātrināt ilgtspējīgu Eiropas ekonomikas izaugsmi” (COM(2011)0311),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Rio + 20 konference: virzība uz “zaļo” ekonomiku un labāku pārvaldību” (COM(2011)0363),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ceļvedis virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. gadā” (COM(2011)0112),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Jaunu prasmju un darba vietu programma. Eiropas ieguldījums ceļā uz pilnīgu nodarbinātību” (COM(2010)0682),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu regulai, ar ko izveido Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu 2014.–2020. gadam “Apvārsnis 2020” (COM(2011)0809),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Apvārsnis 2020” — pētniecības un inovācijas pamatprogramma” (COM(2011)0808),
- ņemot vērā Komisijas Balto grāmatu “Adaptācija klimata pārmaiņām: iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus” (COM(2009)0147),
- ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu “No problēmām uz iespējām: virzība uz vienotu stratēģisko satvaru ES pētniecības un inovāciju finansējumam” (COM(2011)0048),
- ņemot vērā jauno instrumentu “Garantija jauniešiem”,
- ņemot vērā tā 2010. gada 11. novembra rezolūciju par Eiropas inovācijas partnerībām pamatiniciatīvas “Inovācijas Savienība” ietvaros ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 24. maija rezolūciju par resursu ziņā efektīvu Eiropu ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV C 74 E, 13.3.2012., 11. lpp.

⁽²⁾ OV C 264 E, 13.9.2013., 59. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2011. gada 29. septembra rezolūciju par to, lai izstrādātu ES kopējo nostāju, gatavojoties ANO organizētajai Rio + 20 augstākā līmeņa sanāksmei par ilgtspējīgu attīstību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 15. marta rezolūciju par ceļvedi virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. gadā ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 8. marta rezolūciju par novatoriskiem finansēšanas veidiem Eiropā un pasaulē ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 8. jūnija rezolūciju par ieguldījumu nākotnē — jaunu daudzgadu finanšu shēmu (DFS) konkurētspējīgai, ilgtspējīgai un iekļaujošai Eiropai ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko izveido īpašo programmu, ar kuru īsteno Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu 2014.–2020. gadam “Apvārsnis 2020” (COM(2011)0811),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par vides un klimata pasākumu programmas (“LIFE”) izveidi (COM(2011)0874),
- ņemot vērā 2011. gada 12. maija rezolūciju par Inovācijas savienību — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 14. jūnija rezolūciju par virzību uz ekonomikas atlabšanu, radot daudz jaunu darba vietu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūciju par darbavietu potenciāla attīstīšanu jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 11. septembra rezolūciju par sieviešu lomu videi draudzīgā ekonomikā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 6. maija rezolūciju par Komisijas Balto grāmatu “Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus” ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 27. septembra rezolūciju par Zaļo grāmatu “No problēmām uz iespējām: virzība uz vienotu stratēģisko satvaru ES pētniecības un inovācijas finansējumam” ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Eurobarometra 2011. gada marta īso ziņojumu Nr. 315 par Eiropas uzņēmēju attieksmi pret ekoinovāciju,
- ņemot vērā Konkurētspējas un jauninājumu izpildaģentūras (KJIA) sagatavoto ziņojumu “Saskaņā ar Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (CIP) tirgū ieviesto ekoinovācijas projektu rezultātu analizēšana un to paziņošana”, kas publicēts 2013. gada maijā;
- ņemot vērā ANO Vides programmas (UNEP), Starptautiskās Darba organizācijas (SDO), Starptautiskās Darba devēju organizācijas (IOE) un Starptautiskās Arodbiedrību konfederācijas (ITUC) 2008. gada iniciatīvu “Zaļās darbavietas: pienācīgs darbs ilgtspējīgā, zemas oglekļa emisijas pasaulē”,

⁽¹⁾ OV C 56 E, 26.2.2013., 106. lpp.

⁽²⁾ OV C 251 E, 31.8.2013., 75. lpp.

⁽³⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 15. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 380 E, 11.12.2012., 89. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 377 E, 7.12.2012., 108. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 332 E, 15.11.2013., 81. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 308 E, 20.10.2011., 6. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 353 E, 3.12.2013., 38. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 81 E, 15.3.2011., 115. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 56 E, 26.2.2013., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- ņemot vērā organizācijas *Greenpeace* un Eiropas Atjaunojamās enerģijas padomes (*EREC*) 2009. gada ziņojumu “Darbs klimata labā: atjaunojamā enerģija un zaļo darbavietu revolūcija”,
  - ņemot vērā Eiropas Arodbiedrību konfederācijas (*ETUC*) un Sociālās attīstības aģentūras (*SDA*) 2007. gada ziņojumu “Klimata pārmaiņas un nodarbinātība: klimata pārmaiņu un CO₂ emisiju samazināšanas pasākumu ietekme uz nodarbinātību Eiropas Savienības 25 dalībvalstīs līdz 2030. gadam”,
  - ņemot vērā *Eurofound* 2013. gada janvāra ziņojumu “Nozaru ekoloģizācija ES — paredzot un pārvaldot ietekmi uz darbavietu skaitu un kvalitāti” un tā problēmsituāciju analīzes datubāzi;
  - ņemot vērā *Eurofound* 2011. gada ziņojumu “Darba attiecības un ilgtspējība — sociālo partneru loma pārejā uz videi nekaitīgu ekonomiku”;
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, kā arī Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A7-0333/2013),
- A. tā kā tīra un veselīga vide, gluži tāpat kā ekonomikas stiprums un konkurētspēja, ir priekšnoteikums labklājības uzturēšanai un augstai dzīves kvalitātei Eiropā;
- B. tā kā vides problēmu, piemēram, klimata pārmaiņu, ierobežoto resursu un bioloģiskās daudzveidības izzušanas risināšanai ir vajadzīga radikāla pāreja no mūsu ekonomikas uz tādu ekonomiku, kurā galvenā nozīme ir tīrām tehnoloģijām;
- C. tā kā krīzes apmērs sniedz unikālu un vēsturisku iespēju radīt pārveidojošas izmaiņas mūsu ekonomikā, bruģējot ceļu uz ilgtspējīgu attīstību ilgtermiņā;
- D. tā kā videi nekaitīgo tehnoloģiju (*GreenTech*) pēdējo gadu izaugsme apliecina, ka ieguldījumi videi nekaitīgā izaugsme nav dārgs pienākums, bet gan milzīga ekonomiska iespēja; tā kā lejupeļķis dēļ gandrīz katra nozare ir cietusi smagus zaudējumus un arī “zaļās” nozares izaugsme ir samazinājusies, tomēr joprojām turpinās;
- E. tā kā pašreizējā resursus patērējošā ekonomika ir jāaizstāj ar resursu ziņā efektīvu ekonomiku, pārveidojot pastāvošās nozares par tādām videi nekaitīgām nozarēm ar augstu pievienoto vērtību, kas rada darbavietas un vienlaikus aizsargā vidi;
- F. tā kā videi nekaitīgi risinājumi piesaistīs jaunas paaudzes augsto tehnoloģiju ražošanu un pakalpojumus, uzlabos Eiropas konkurētspēju un radīs jaunas kvalificētas darbavietas;
- G. tā kā, veicinot jaunus procesus ražošanas procesu attīrīšanai, jaunas pārvaldības metodes un jaunas tehnoloģijas, kā arī jaunus pakalpojumus, ar ko uzņēmumi tiek padarīti videi nekaitīgāki, ekoinovācija palīdz Eiropai izmantot visas tās rīcībā esošās iespējas, vienlaikus risinot pašreizējās problēmas;
- H. tā kā resursu cenas pēdējos gados ir būtiski kāpušas, tāpēc uzņēmumu konkurētspēju aizvien lielākā mērā nosaka to resursu efektīva izmantošana;
- I. tā kā pieredze liecina, ka iestādēm ir grūti prognozēt to, kuras inovatīvās tehnoloģijas būs konkurētspējīgas tirgū;
- J. tā kā fiskālie stimuli var būt lietderīgs instruments ekoinovācijas palielināšanai Eiropā;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- K. tā kā Eiropa ir jauno tehnoloģiju izstrādes līdere; tā kā pastāv daudz šķēršļu vides tehnoloģiju attīstībai un plašākai izmantošanai, piemēram, turēšanās pie pašreizējo tehnoloģiju izmantojuma, cenu signāli, kas mēdz būt labvēlīgāki mazāk ekoeftīviem risinājumiem, grūta piekļuve finansējumam, kā arī maza patērētāju izpratne; tā kā tāpēc produktu aprites ciklā ir jāuzlabo to kopējie ekoloģiskie raksturlielumi, jāveicina pieprasījums pēc labākiem produktiem un ražošanas tehnoloģijām un jāpalīdz patērētājiem veikt apzinātu izvēli;
- L. tā kā marķējumā, kas norāda produktu un pakalpojumu atbilstību prasībām attiecībā uz vidi, ir jāsniedz skaidra un objektīva informācija un jānovērš patērētāja maldināšana ("zaļā tukšvārdība");
- M. tā kā mūsdienās ekonomiskās nodrošina 3,4 miljonus darbavietu, un to gada apgrozījums ir aptuveni EUR 319 miljardi; tā kā daudzās valstīs videi nekaitīgu tehnoloģiju nozare jau šobrīd ir vai drīz būs lielākais darba devējs;
- N. tā kā ekoinovācijas ir ES attīstības stūrakmens vides ziņā, ekonomiski un sociāli ilgtspējīgas izaugsmes stratēģijai, kas rada kvalitatīvas nodarbinātības iespējas dažādās nozarēs;
- O. tā kā 2010. gada Ekoinovāciju rezultātu pārskats (*Eco-IS*) liecina par labvēlīgu ekoinovāciju veikumu vairākās dalībvalstīs, tomēr par spīti tam neviena atsevišķa ES dalībvalsts vai valstu grupa šobrīd nevar kalpot kā ekoinovāciju veikuma paraugs ES;
- P. tā kā Eiropas barometra 2011. gada īsais ziņojums Nr. 315 par Eiropas uzņēmēju attieksmi pret ekoinovācijām liecina, ka MVU saskaras ar augstākām materiāla izmaksām, lai gan lielākā daļa uzņēmumu ir ieviesusi jaunus vai ievērojami uzlabotus ekoinovatīvus ražošanas procesus vai metodes ar mērķi samazināt materiāla izmaksas, kā arī tiem ir nodrošināta nepietiekama piekļuve pašreizējām dotācijām un nodokļu atvieglojumiem un izjūt nenoteiktu tirgus pieprasījumu;
- Q. tā kā CIP ekoinovāciju iniciatīvas analīze liecina, ka prognozējamie ieguvumi vides, ekonomikas un nodarbinātības jomās būtiski pārsniedz publiskos izdevumus;
- R. tā kā ekoinovāciju mērīšana ir galvenā prasība ES dalībvalstu veikuma un progresa uzraudzībai un novērtēšanai virzībā uz gudru un ilgtspējīgu izaugsmi Eiropā, tomēr datu pieejamība ekoinovāciju jautājumā ir ierobežota un to kvalitāte rādītāju starpā ievērojami atšķiras;
- S. tā kā politikas veidotājiem un citām ieinteresētajām pusēm ir atšķirīga izpratne par to, kas ir ekoinovācijas un kādam jābūt to ieviešanas mērķim;
- T. tā kā pastāv atšķirīgi vērtēšanas kritēriji, ko izmanto, lai definētu terminus "ekoinovācija" un "gudras, videi draudzīgas darbavietas" (piemēram, SDO, UNEP, CEDEFOP, ESAO vai Eurostata definīcijas), tādēļ varētu rasties atšķirīgi statistikas dati par ekoinovāciju, videi draudzīgām darbavietām un izaugsmi;
- U. tā kā 2010. gada 7. septembra rezolūcijā par darbavietu potenciāla attīstīšanu jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai ir atsauce uz SDO izstrādāto stabilu darbavietu definīciju un uzsvērts, ka ekoinovācijai ir nozīmīga loma visās rūpniecības un ražošanas nozarēs;
- V. tā kā pašlaik saskaņā ar ekoinovāciju shēmu tiek finansēti vairāk nekā 240 projekti; tā kā 2013. gada maijā Komisija nāca klajā ar jaunu aicinājumu papildus izraudzīties vēl 45 ekoinovācijas projektus, kuros paredzēti jauni risinājumi vides jomā; tā kā, pateicoties CIP ekoinovācijas iniciatīvas darbībai un finansējumam, ir sniegts atbalsts daudzsoļiem Eiropas ekoinovācijas izstrādātājiem, nodrošinot riska kapitālu, kas citādi tiem nebūtu pieejams;
- W. tā kā 2014.–2020. gada periodā ES jaunā programma pētniecībai un inovācijām "Apvārsnis 2020" ir finanšu instruments, ar ko ievieš Inovāciju savienību; tā kā nākamajā daudzgadu finanšu shēmā (2014.–2020. gadam) ekoinovāciju iniciatīva ir iekļauta arī programmā "LIFE" (Vides un klimata pasākumu programma 2014.–2020. gadam);

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- X. tā kā jauniešu bezdarba līmeņa pieaugums ir satraucošs un ir ļoti nepieciešama politika, kas jauniešiem sniegtu vairāk un labākas darba iespējas;
- Y. tā kā Parlaments ir atzinīgi novērtējis Komisijas iniciatīvu "Jaunas prasmes jaunām darbavietām", kas atzīst sadarbību ar dalībvalstīm,

Vispārējās politiskās nostādnes gudras un ilgtspējīgas izaugsmes, kā arī darbavietu radīšanai

1. aicina Komisiju turpināt darbu pie ES mēroga vīzijas ekoinovāciju jautājumā, ņemot vērā pāreju uz resursu ziņā efektīvu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni, tomēr aicina arī pievērsties konkrētiem mērķiem, prioritārajām jomām un pavērsiena punktiem;
2. atbalsta Komisijas stratēģijas "Eiropa 2020" pamatiniciatīvu, kuras mērķis ir nekavējoties īstenot pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku; turklāt uzsver, ka mērķtiecīgs ieguldījums ES reģionu ekoloģiskas pārveidošanas procesā ir ļoti noderīgs instruments, lai sasniegtu reģionālās konverģences un teritoriālās kohēzijas stratēģiskos mērķus;
3. norāda uz iespēju tieši un netieši radīt kvalitatīvas darbavietas, pilnībā īstenojot stratēģiju "Eiropa 2020"; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt centienus šajā jomā; atzinīgi vērtē Komisijas integrētās stratēģijas veicināšanu videi draudzīgai izaugsmei saskaņā ar pamatiniciatīvu "Inovācijas Savienība" un jo īpaši Ekoinovāciju rīcības plānu, kas ir solis pareizajā virzienā;
4. uzsver, ka tiesiskais regulējums ir svarīgs līdzeklis pieprasījuma pēc vides tehnoloģijām palielināšanai; uzskata, ka Eiropas ražošanas konkurētspēja ir atkarīga no Eiropas globālās vadības ekoloģiski efektīvu preču un ražošanas jomā;
5. aicina dalībvalstis izstrādāt stratēģijas darbaspēka prasmju saskaņošanai ar videi draudzīgu tehnoloģiju nozares piedāvātajām iespējām, pievērsties dažādām apakšnozarēm un to vajadzībām pēc kvalificētiem darbiniekiem;
6. uzsver divējādās vides un ekonomiskās priekšrocības, ko rada pāreja uz videi nekaitīgu noturīgu ekonomiku, proti, stabilu darbavietu izveidošanu ES un jaunattīstības valstīs, pieaugot dalībai inovatīvā degvielas un materiālu ražošanā, kā arī nodarbinātības iespējas, ko rada biomateriālu apstrāde un tirdzniecība uzņēmumiem, publiskiem, privātiem un vietējiem patērētājiem; uzsver, ka ar šīm iespējām būtu jārada kvalitatīvas un ilgtspējīgas darbavietas gan kvalificētiem, gan nekvalificētiem darba ņēmējiem; atzīst, ka stabili ilgtermiņa reglamentējošie noteikumi ilgtspējības veicināšanai būtu jāizstrādā, izmantojot esošos finanšu instrumentus;
7. norāda uz sarežģītām problēmām saistībā ar nodrošinātību ar pārtiku, klimata pārmaiņām, augsnes kvalitāti, izejvielu nepietiekamību, pāreju uz atjaunojamās enerģijas sistēmām un energoefektivitāti utt.; atzīst, ka ekoinovācijai var būt būtiska loma daudzu šo problēmu risināšanā; atkārtoti uzsver, ka šādas pārejas īstenošanai nepieciešama vienota pieeja, iekļaujot izglītību, apmācību, iemaņu attīstību, pētījumus un inovācijas, privātā un publiskā sektora ieguldījumus un infrastruktūras attīstību, turklāt visi šie aspekti veicina daudzveidīgas un stabilas nodarbinātības iespējas;
8. uzskata, ka inovatīviem Eiropas uzņēmumiem ir nepieciešamas ne tikai subsīdijas, bet arī labāks tiesiskais regulējums, labāka saikne ar pētījumu bāzi, kā arī labāka piekļuve dažāda veida finansējumam gan dotāciju, gan aizdevumu, gan pamatkapitāla finansējuma veidā; tāpēc aicina dalībvalstis un Komisiju radīt atbilstošus apstākļus valstī un Eiropā;
9. uzsver, ka darbavietas videi draudzīgu tehnoloģiju jomā nevajadzētu attiecināt tikai uz atjaunojamās enerģijas ražošanu, energoefektivitātes uzlabošanu un transporta nozares pilnveidošanu, jo videi draudzīga izaugsme ir iespēja visām nozarēm, tāpēc tām ir jāizpēta attīstības iespējas un jāuzlabo patērētāju izpratne par "zaļo" produktu iegādes svarīgo nozīmi;
10. uzskata, ka uzņēmumu konkurētspējas palielināšanai nepieciešama strauja tīro tehnoloģiju attīstība; tāpēc aicina Komisiju izvirzīt ekoinovācijas par savas rūpniecības politikas galveno jomu;
11. aicina Komisiju veicināt marķēšanas standartu un skaidru definīciju izstrādi, lai noteiktu un sniegtu informāciju par produktu un pakalpojumu atbilstību prasībām attiecībā uz vidi;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

12. uzskata, ka jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai ES ir jānodrošina līdzsvarota ekonomiskā un sociālā attīstība; aicina īstenot mērķtiecīgu un ilgtspējīgu rūpniecības politiku, veltot īpašu uzmanību resursu efektīvai izmantošanai; atgādina, ka resursu un materiālu efektīva izmantošana samazinās rūpniecības un mājsaimniecību izmaksas, nodrošinot resursus citiem ieguldījumiem, un padarīs ES ekonomiku mazāk atkarīgu no ierobežotajiem resursiem un ārkārtīgi nepastāvīgajiem resursu tirgiem; uzsver, ka zaļajai ekonomikai ir jānodrošina iespējas pienācīgu un labi apmaksātu darbavietu radīšanai, sniedzot vienlīdzīgas iespējas gan vīriešiem, gan sievietēm, vienlaikus koncentrējoties uz vides aizsardzību;

13. uzsver, ka, lai gan ekorūpniecība pašlaik nodrošina 3,4 miljonus darbavietu un aptuveni EUR 319 miljardu gada apgrozījumu, tās potenciāls radīt reģionālu izaugsmi un nodarbinātības iespējas un panākt ieguvumus videi joprojām lielā mērā ir neizmantots, un šajā sakarā atgādina, ka bezdarbība izmaksātu dārgi;

14. uzsver, ka veiksmīgām ekoinovācijām nepieciešams mērķtiecīgāks ilgtermiņa ieguldījums, kam jo īpaši jāaptver izglītība un apmācība, pētījumi un izstrāde, infrastruktūra utt.;

15. atzinīgi vērtē pašreizējās universitāšu programmas un darba apmācību programmas, kuru uzmanības centrā ir ekoloģiskā, ekonomiskā un sociālā ilgtspējība, kā arī uzsver, ka saistībā ar ilgtspējīgu darbavietu radīšanu pastāv jaunas izglītības vajadzības, kas ir jāapmierina;

16. ir stingri pārliecināts, ka uz tirgus ekonomiku balstīta vides politika var kļūt par izaugsmes un nodarbinātības dzinējspēku visās ekonomikas nozarēs, un uzsver, ka prognozējami, investīcijas veicinoši pamatnosacījumi ir tas, kas ļaus inovatīviem uzņēmumiem iespējami veiksmīgāk izmantot šīs iespējas vides un darba ņēmēju labā;

17. atzīst, ka ekonomikas pāreja uz jaunām uzņēmējdarbības jomām var piesaistīt jauno darbinieku paaudzi un radīt jaunas darba iespējas ekoinovācijas spektrā;

Ekoinovācijas koncepcija

18. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu "Inovācija ilgtspējīgai nākotnei. Ekoinovācijas rīcības plāns (Eco-AP)" (COM(2011)0899);

19. uzsver iespējamo sinerģijas efektu, ko ekoinovācija varētu radīt ilgtspējīgu, kvalitatīvu darbavietu izveidē, vides aizsardzībā un ekonomiskās atkarības samazināšanā;

20. uzsver ekoinovācijas koncepcijas plašo dimensiju, ņemot vērā, ka tā ir definēta kā jebkura veida inovācija, kuras mērķis ir virzība uz ilgtspējīgu attīstību, samazinot ietekmi uz vidi vai panākot efektīvu un atbildīgu resursu izmantošanu;

21. aicina Komisiju atzīmēt dažādo ekoinovāciju uztveri un ar to saistītās problēmas, kā arī veidot kopēju izpratni par dažādajām stratēģiskajām iespējām, ko ekoinovācijas piedāvā nākotnei;

22. uzskata, ka Eurostata definīciju jēdzienam "zaļās darbavietas" (vides preču un pakalpojumu jomā), kas, piemēram, nosaka, ka "zaļo" tehnoloģiju un produktu jomā par prioritāru mērķi ir jāizvirza vides aizsardzība vai resursu pārvaldība, būtu lietderīgi izmantot, lai izvairītos no atšķirīgas statistikas, tomēr uzskata, ka ir jāturpina izstrādāt videi nekaitīgu darbavietu un izaugsmes vienota definīcija ES mērogā, kas, piemēram, attiektos arī uz sabiedriskā transporta nozari; uzskata, ka ir lietderīgi apsvērt vispusīgāku "videi draudzīgo darbavietu" definīciju, ietverot papildu darbavietas/darbības nākamajā posmā;

23. uzsver ekoinovāciju neizmantoto potenciālu vides ieguvumu jomā, ņemot vērā, ka tā, kā tiek gaidīts, palīdzēs samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, citus piesārņotājus un atkritumu radīšanu, cita starpā vairāk izmantojot pārstrādātus materiālus un tādu kvalitatīvu produktu ražošanu, kuri mazāk ietekmēs vidi, kā arī veicinās videi draudzīgākus ražošanas procesus un pakalpojumus; uzsver vajadzību mērķtiecīgi vērst rīcību uz sastrēgumu vietām un šķēršļiem ceļā uz ekoinovāciju komercializāciju un uz šo produktu un pakalpojumu internacionalizāciju;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

24. nolūkā veicināt ilgtspējīgu izaugsmi aicina Komisiju iekļaut konkrētus ekoinovācijas ieteikumus Eiropas pusgadā;
25. atzīst ka ekoinovācija sniedz skaidras iespējas jaunās uzņēmējdarbības jomās, piedāvājot iespējas maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), "pašuzsācējiem", pašnodarbinātajām personām un uzņēmējiem gūt labumu no jauniem tirgiem un uzņēmējdarbības modeļiem, kā arī piedāvāt tradicionālās ekonomikas nozarēm iespējas padarīt esošās darbavietas videi nekaitīgākas, pielāgojot tās ilgtspējīgām, resursu ziņā efektīvām ražošanas un darba metodēm;
26. aicina Komisiju izstrādāt sistemātisku pieeju ekoinovāciju politikai, radot saprātīgus pamatnosacījumus, kas nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus ekoinovācijām uzņēmumos, kā arī infrastruktūru, kura ļautu uzņēmumiem un patērētājiem izdarīt ilgtspējīgu izvēli;
27. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt vides standartus publiskajam iepirkumam, tādējādi plašāk izvērsot publiskā sektora iestāžu kā pirmo klientu funkciju;
28. jo īpaši norāda, cik ekoinovācijā nozīmīga ir piekļuve atbilstoši apmācībai un iemaņu attīstībai, lai nodrošinātu nepieciešamo prasmīgo darbaspēku darba devējiem un atbilstošas zināšanas, prasmes un iemaņas jauniešiem, tādējādi radot iespējas viņus nodarbināt jaunām inovatīvām nodarbinātības iespējām, un lai atvieglotu darba ņēmēju pāreju no nozarēm, kas piedzīvo lejupslīdi, uz jaunām, videi nekaitīgām nozarēm; šajā sakarā uzsver iespēju īstenot mācekļības programmas lauku apvidos un citu veidu profesionālo apmācību, lai attīstītu šos jaunus iemaņu kopumus;
29. iesaka atbalstīt jauniešu radošo un inovatīvo potenciālu, lai veicinātu ilgtspējīgu attīstību, un uzlabot viņu piekļuvi finansējumam;

ES, dalībvalstis un reģioni

30. uzsver vajadzību integrēt ekoinovācijas jēdzienu visās politikas jomās, jo ekoinovācija ir transversāla politikas joma; šajā sakarā aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt sadarbību visās ministrijās un politikas līmeņos un regulāri uzraudzīt attiecīgo politisko nostādņu īstenošanu;
31. aicina visus galvenos tirgus dalībniekus sadarboties videi draudzīgas izaugsmes, inovācijas un darbavietu jomā katrā nozarē un izmantot pašreizējos instrumentus, piemēram, tehnoloģiju platformas, prasmju speciālistu grupas, kopīgas tehnoloģiju ierosmes, pirmtirgus, kopas un augsta līmeņa ražošanas grupas;
32. aicina Komisiju un dalībvalstis sagatavot jaunus tiesību aktus un stiprināt pašreizējos tiesību aktus atjaunojamo energoresursu attīstības un izmantošanas, kā arī energoefektivitātes uzlabošanas jomā, nodrošinot juridisko noteiktību un vienlīdzīgus konkurences apstākļus, kā arī sekmējot publiskos un privātos ieguldījumus;
33. aicina dalībvalstis uzlabot šo politisko nostādņu koordināciju un īpaši atbalstīt reģionālās partnerības izaugsmei, inovācijai, darbavietām un vienlīdzīgām iespējām gan sievietēm, gan vīriešiem, kā arī atbalstīt pārrobežu iniciatīvas;
34. vērš uzmanību uz ekoinovācijas koncepcijas nodarbinātības potenciālu ilgtspējīgā ekonomikā; aicina Komisiju nodrošināt platformu, kas dotu dalībvalstīm iespēju koordinēt to pasākumus jaunu ilgtspējīgu darbavietu un izaugsmes radīšanā;
35. mudina dalībvalstis, risinot jautājumus par klimata pārmaiņu ietekmi uz ekonomiku, sociālo jomu un vidi, īstenot pieredzes un paraugprakses apmaiņu nodarbinātības iespēju jomā;
36. aicina horizontāli integrēt ekoinovācijas koncepciju struktūrfondos un Kohēzijas fondā; ierosina, ka, lai radītu jaunas darbavietas ilgtspējīgas ekonomikas apstākļos, vietējām un reģionālajām varas iestādēm atbilstīgi katras dalībvalsts tiesiskajai un iestāžu struktūrai būtu jāpieņem attīstības stratēģijas saskaņā ar stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem;
37. uzskata, ka pašreizējie un ierosinātie ES tiesību akti vides jomā var būtiski palīdzēt radīt jaunas darbavietas tādās jomās kā gaiss, augsne un ūdens, enerģija, sabiedriskie pakalpojumi, lauksaimniecība, transports, tūrisms, mežsaimniecība un vides pārvaldība, un aicina dalībvalstis ieviest šos tiesību aktus;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

38. uzsver, ka steidzami jāuzlabo ES oglekļa emisiju kvotu tirgus, lai nodrošinātu, ka ieguldījumi noteikti nonāk pie klimatam nekaitīgām tehnoloģijām;
39. aicina izveidot ciešāku saikni starp fundamentāliem pētījumiem un rūpnieciskiem jauninājumiem, kā arī starp jauninājumiem un ražošanas procesu; mudina Komisiju ierosināt pētniecības/konsultatīvu situācijas izpēti ekoinovāciju jomā katrai dalībvalstij;
40. uzsver, ka ES ekoinovācija veicina resursu efektīvāku izmantošanu ārpus mūsu robežām, tādējādi mazinot pasaules resursu sarūkšanu; tāpēc mudina dalībvalstis stiprināt valsts resursu efektīvas izmantošanas stratēģijas un dalīties ar zināšanām starptautiskos forumos;
41. uzsver, ka ekoinovācijas labākā prakse ir vairāk jāintegrē reālajā ekonomikā, lai gūtie panākumi būtu labāk redzami cilvēku ikdienas dzīvē;
42. uzsver, ka inovācijas un ekoinovācijas pamatā ir pētījumi; norāda, ka ekoinovācijai ir liels izaugsmes potenciāls un Eiropa varētu būt pasaules līdere šajā jomā, kā arī norāda uz iespējām, ko tā paver jaunām, kvalitatīvām darbvietām;
43. uzskata, ka ekoinovācija ir pilnībā savienojama ar pētniecības, inovācijas, klimata un vides ieguldījumu prioritātēm nākamajā struktūrfondu plānošanas periodā;
44. uzsver, cik būtiska loma var būt partnerībai un sinerģijai starp izglītības nozari, uzņēmumiem, un vietējām un reģionālām varas iestādēm, lai sniegtu atbilstošu apmācību, tostarp gan vīriešiem, gan sievietēm paredzētu apmācību saistībā ar iemaņām zinātnes, tehnoloģiju, inženierijas un matemātikas jomā, kā arī profesionālo orientāciju, kvalitatīvu un apmaksātu praksi un duālās izglītības iespējas, lai nodrošinātu plašu piekļuvi nodarbinātības iespējām un kvalitatīvām darbvietām, kas rodas, ieviešot ekoinovāciju;
45. mudina dalībvalstis nodrošināt uzņēmumiem, jo īpaši MVU, stimulus, lai veicinātu ieguldījumu palielināšanu privātā sektora pētniecības un izstrādes darbībās; šajā sakarā atzini vērtē Ekoinovāciju rīcības plānu;
46. mudina dalībvalstis uzlabot pārrobežu sadarbību, lai nodrošinātu tehnoloģiju un paraugprakses izplatību ES un tādējādi palielinātu Eiropas konkurētspēju;
47. aicina veicināt labāko ekoinovāciju izmantojumu, jo īpaši jaunattīstības valstīs, kurās, piemēram, efektīvāks kokogļu ražošanas process, komposta tualetes, atjaunojamās enerģijas avotu izmantojums, ūdens attīrīšanas sistēmas un daudz citu inovāciju varētu par salīdzinoši zemām izmaksām būtiski uzlabot dzīves kvalitāti un veselību un veicināt ilgtspējīgu uzņēmējdarbību un nodarbinātību;
48. mudina dalībvalstis, nodrošinot sociāli atbildīgu pāreju uz augstas kvalitātes “zaļajām” darbvietām, pēc iespējas ātrāk izmantot Eiropas Sociālā fonda līdzekļus programmām, kuru mērķis ir paaugstināt darba ņēmēju kvalifikāciju, apmācīt un pārkvalificēt viņus;

Finansējums ekoinovācijām

49. norāda uz ieguvumiem fiskālajai politikai un ekoinovācijas veicināšanas nolūkā aicina dalībvalstis novirzīt nodokļus no nodarbinātības uz resursu izmantošanu un piesārņojumu;
50. mudina Komisiju definēt videi kaitīgu subsīdiju kā “valdības tādas rīcības sekas, kas rada priekšrocības patērētājiem vai ražotājiem nolūkā papildināt to ienākumus vai samazināt to izmaksas, tomēr, to darot, neievēro saprātīgu praksi vides jomā”; aicina Komisiju un dalībvalstis nekavējoties pieņemt konkrētus plānus, kas vērsti uz videi nedraudzīgo subsīdiju pakāpenisku izbeigšanu, pamatojoties uz šo definīciju;
51. aicina Komisiju un dalībvalstis pakāpeniski līdz 2020. gadam izbeigt visas videi nedraudzīgās subsīdijas, tostarp subsīdijas un finansiālo atbalstu fosilajiem kurināmajiem un subsīdijas, kas veicina atjaunojamo resursu neefektīvu izmantojumu, un valstu reformu programmās ziņot par gūtajiem panākumiem;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

52. uzsver, ka ekoinovācijai vajadzētu izmantot jaunus ES finanšu instrumentus, Inovācijas savienības mehānismus un "Resursu ziņā efektīvas Eiropas" pamatiniciatīvas, kā arī kohēzijas politiku pēc 2013. gada un pamatprogrammu "Apvārsnis 2020";
53. uzskata, ka ir svarīgi, lai ekoinovācijas un vides tehnoloģijas būtu finansiāli dzīvotspējīgas un konkurētspējīgas ilgtermiņā; uzskata, ka tajos gadījumos, kad publiskā sektora atbalsts tiek sniegts, publiskā sektora ieguldījumu atbalstam būtu jāveicina videi draudzīgas ražošanas metodes;
54. atzinīgi vērtē ekoinovāciju finansējuma iespējas kopējās lauksaimniecības politikas un arī programmu COSME, "Apvārsnis 2020" un LIFE ietvaros, vienlaikus uzstājot, ka būtu jāpanāk, lai lielāks finansējums būtu pieejams nolūkā pastiprināt jau izstrādāto ekoinovāciju praktisko piemērošanu;
55. aicina Komisiju ieviest nepieciešamos instrumentus un piešķirt pietiekamus budžeta resursus, lai ekoinovāciju jautājumā nodrošinātu gludu pāreju no Konkurētspējas un inovācijas pamatprogrammas (CIP) uz programmu "Apvārsnis 2020", un novērst procesuālos šķēršļus un finanšu slogu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem; atgādina, ka būtiska nozīme ir līdzsvarotai dzimumu līdzdalībai lēmumu pieņemšanā visos finansējuma posmos un aspektos;
56. mudina dalībvalstis iekļaut ekoinovāciju savās stratēģijās laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam kā līdzekli, kas veicina zaļo ekonomiku, izaugsmi un jaunas darbavietas, tādējādi nodrošinot, ka uzņēmējdarbības attīstība notiek vienlīdzīgos konkurences apstākļos, pamatojoties uz sadarbību starp izglītības, uzņēmējdarbības un zinātnes aprindām;
57. uzsver, ka, lai gan pašreizējās prioritārās jomas ekoinovāciju 2012. gada uzaicinājumā aprobežojas ar vairākām svarīgākajām jomām, ekoinovācijas iniciatīva ir transversāla programma, kas atbalsta ekoinovatīvus projektus dažādās nozarēs; tādēļ atkārtoti uzsver, ka visām nozarēm un uzņēmējdarbības virzieniem vajadzētu būt tiesīgiem pretendēt uz finansējumu;
58. aicina Komisiju jo īpaši plānot skaidri definētus, koncentrētus un pastiprinātus resursus projektiem saistībā ar ieviešanu tirgū, kā arī riska kapitālam, MVU īstenotai tīklu veidošanai un ekoinovāciju internacionalizācijai un komercializācijai ES;
59. uzskata, ka, tā kā jauni uzņēmējdarbības modeļi sāk satricināt tradicionālās piegādes ķēdes, spēja ņemt vērā globalizāciju un tās ietekmi uz ES ekonomiku un piegādes ķēdēm nākamajā finansēšanas periodā ir sekmīgāk jāatspoguļo ekoinovācijas iniciatīvas prioritātēs;
60. uzskata, ka MVU un kooperatīvu potenciāls ekoinovācijas veicināšanā vēl nav izsmelts; tāpēc prasa radīt konkrētas MVU un kooperatīvu finansēšanas iespējas attiecībā uz ekoinovācijas koncepcijām;
61. ir pārliecināts, ka vajadzīgi inovatīvi finanšu instrumenti, lai uzlabotu izredzes stiprināt spējas un veidot tīklus;
62. uzsver, ka līdzekļu palielināšana ir jāsaista ar finansēšanas procedūru vienkāršošanu;
63. norāda, ka turpmākā kohēzijas politika ietvers viedas specializācijas stratēģiju kā *ex-ante* nosacījumu ES reģioniem, un mudina reģionus uzsākt informatīvas kampaņas, kas vērstas uz visām mērķgrupām, lai integrētu ekoinovāciju reģionu un valstu viedas specializācijas stratēģijās;

o

o o

64. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.
-

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0593

Aicinājums uzņemties izmērojamas un efektīvas saistības cīņā pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu Eiropas Savienībā**Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par prasību noteikt izmērojamas un obligātas saistības pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu Eiropas Savienībā (2013/2963(RSP))**

(2016/C 468/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 6. decembra paziņojumu par rīcības plānu, kā pastiprināt cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (COM(2012)0722),
  - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 6. decembra ieteikumu par agresīvu nodokļu plānošanu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 6. decembra ieteikumu par pasākumiem nolūkā mudināt trešās valstis piemērot minimālos labas pārvaldības standartus nodokļu lietās ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 27. jūnija paziņojumu par konkrētiem veidiem, kā pastiprināt cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, tostarp attiecībā uz trešām valstīm” (COM(2012)0351),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2013. gada 21. maija rezolūciju par cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu oāzēm ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2012. gada 19. aprīļa rezolūciju par aicinājumu pēc konkrētiem pasākumiem, lai apkarotu krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Ekonomikas un finanšu padomes (*Ecofin*) secinājumus un Eiropadomes 2012. gada 22. jūnija ziņojumu par nodokļu jautājumiem,
  - ņemot vērā *Ecofin* 2013. gada 14. maija secinājumus par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un krāpšanu nodokļu jomā;
  - ņemot vērā G20 līderu deklarāciju, kas izdota pēc Sanktpēterburgas 2013. gada 5. un 6. septembra augstākā līmeņa sanāksmes,
  - ņemot vērā komunikē, kas izdots pēc G20 finanšu ministru un centrālo banku vadītāju sanāksmes Maskavā 2013. gada 15. un 16. februārī,
  - ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) 2013. gada ziņojumu “Risinot nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas problēmas”,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā aplēsts, ka krāpšanas nodokļu jomā, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas dēļ ik gadu Eiropas Savienībā tiek zaudēts EUR 1 triljons potenciālu nodokļu ieņēmumu, neveicot taustāmus pasākumus tā novēršanai;
- B. tā kā krāpšana nodokļu jomā un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas ir nelegāla rīcība, kas ir saistīta ar izvairīšanos no nodokļu saistībām, taču nodokļu apiešana ir likumīga nodokļu režīma izmantošana, lai samazinātu nodokļu saistības vai izvairītos no tām, kas dažkārt noved pie agresīvas nodokļu plānošanas, ļaunprātīgi izmantojot nodokļu sistēmas tehniskos aspektus vai neatbilstību starp divām vai vairākām nodokļu sistēmām nodokļu saistību samazināšanai;
- C. tā kā tikai dalībvalstu nodokļu bāzes saskaņošana varētu novērst nodokļu apiešanu;

⁽¹⁾ OV L 338, 12.12.2012., 41. lpp.⁽²⁾ OV L 338, 12.12.2012., 37. lpp.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0205.⁽⁴⁾ OV C 258 E, 7.9.2013., 53. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- D. tā kā iespējamie ieņēmumu ieguvumi panāktu labāku situāciju dalībvalstu budžetu līdzsvarošanai un pieejamo līdzekļu palielināšanai, lai veicinātu investīcijas, izaugsmi un nodarbinātību, kas ir izšķirīgi sociālekonomiskie faktori ilgtspējīgas ES krīzes pārvarēšanas stratēģijas īstenošanai;
- E. tā kā mērogs, kādā notiek izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešana, mazina pilsoņu uzticību un pašāvību valsts pārvaldes un tās nodokļu sistēmu taisnīgumam un leģitimitātei;
- F. tā kā vienpusīgi valstu pasākumi daudzos gadījumos ir bijuši neefektīvi un nepietiekami, pierādot, ka nepieciešama saskaņota un daudzvirzienu pieeja, pamatojoties uz konkrētu stratēģiju un taustāmiem mērķiem, kas noteikti valstu, ES un starptautiskā līmenī;
- G. tā kā fiskālās konsolidācijas panākšanai ir jāveic pasākumi gan saistībā ar valsts budžeta ieņēmumiem, gan izdevumiem; tā kā ir būtiski panākt pareizu līdzsvaru starp nodokļu bāzi un nodokļu likmi, lai nodrošinātu fiskālo stabilitāti un konkurētspēju valsts un ES līmenī,
1. atzinīgi vērtē to, ka Komisija un Padome ir gatava novērst nodokļu nemaksāšanu Eiropā, cita starpā, intensīvāk apkarojot krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kā arī agresīvu nodokļu plānošanu;
  2. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus paplašināt automatisko informācijas apmaiņu, apkarot krāpšanu PVN jomā un grozīt Mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu direktīvu, kuras mērķis ir samazināt nodokļu apiešanu Eiropā, novēršot juridiskās nepilnības, kuras daži uzņēmumi ir izmantojuši, lai izvairītos no savu taisnīgo fiskālo iemaksu veikšanas;
  3. atgādina, ka Parlaments ir prasījis dalībvalstīm nekavējoties uzņemties saistības īstenot vērienīgu, taču realistisku mērķi līdz 2020. gadam vismaz uz pusi samazināt nesamaksāto nodokļu apmēru;
  4. ir pārliecināts, ka pašreizējā periodā, kad notiek atveseļošanās no krīzes, konkrēti mērķi un īstena apņemšanās apkarot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu, likvidējot iespējas krāpties ar nodokļiem, var radīt tik ļoti nepieciešamo nodokļu ieņēmumu pieaugumu, atgūstot nodokļus, kuri bija jāsamaksā;
  5. aicina Komisiju uzsākt pētījumu par iespējamiem rādītājiem, veidojot pamatu, lai samazinātu krāpšanos ar nodokļiem, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu, un attiecīgā gadījumā izveidot standartizētu rādītāju kopumu, lai izmērītu izvairīšanos no nodokļiem un nodokļu apiešanu;
  6. aicina Komisiju ieviest taustāmu mērķu kopumu, lai samazinātu nesamaksāto nodokļu apmēru Eiropas un valsts līmenī, par galveno mērķi nosakot nesamaksāto nodokļu samazināšanu līdz 2020. gadam;
  7. ierosina vajadzības gadījumā šos mērķus iekļaut stratēģijā "Eiropa 2020" un aicina Komisiju izvērtēt, vai tiem varētu piešķirt skaidru nozīmi Eiropas pusgadā;
  8. šajā sakarībā aicina Komisiju izvērtēt arī to, vai varētu izvērst valstu reformu programmas un stabilitātes un konverģences programmas, iekļaujot šos mērķus un pasākumus, lai panāktu nepieciešamo nesamaksāto nodokļu samazināšanos;
  9. uzsver, ka ir steidzami nepieciešama labāka koordinācija un ka kopēja virzība, lai samazinātu nesamaksātos nodokļus, konkretizētu Padomes pausto apņemšanos apkarot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu;
  10. aicina Komisiju katru gadu ziņot Parlamentam un Padomei par ES un visā pasaulē panākto progresu, apkarojot krāpšanos nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kā arī agresīvu nodokļu plānošanu, un popularizēt tās tīmekļa vietnē konkrētus šīs jomas paraugprakses piemērus;
  11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem, un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijai.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0594

Progress, kas gūts, īstenojot dalībvalstu stratēģijas romu tautības iedzīvotāju integrācijai**Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par progresu, kas gūts, īstenojot dalībvalstu stratēģijas romu tautības iedzīvotāju integrācijai (2013/2924(RSP))**

(2016/C 468/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2., 3. un 6. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 8., 9. un 10. pantu un 19. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 21. pantu,
- ņemot vērā 1965. gada Starptautisko konvenciju par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu, 1979. gada Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu, 1989. gada ANO Konvenciju par bērna tiesībām un 1992. gada ANO Deklarācija par to personu tiesībām, kuras pieder pie nacionālām vai etniskām, reliģiskām un lingvistiskām minoritātēm,
- ņemot vērā attiecīgo ES Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru,
- ņemot vērā Padomes Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā,
- ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par romu sieviešu stāvokli Eiropas Savienībā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes Pamatlēmumu 2008/913/TI par krimināltiesību izmantošanu cīņā pret noteiktiem rasisma un ksenofobijas veidiem un izpausmēm (Pamatlēmums par rasismu un ksenofobiju),
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 9. septembra rezolūciju par romu stāvokli un pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 9. marta rezolūciju par ES stratēģiju romu integrācijai ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 11. jūnija rezolūciju par sociālajiem mājokļiem Eiropas Savienībā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 14. marta rezolūciju par cīņas pastiprināšanu pret rasismu, ksenofobiju un naida noziegumiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 5. aprīļa paziņojumu par ES programmu attiecībā uz romu integrācijas valsts stratēģijām līdz 2020. gadam (COM(2011)0173) un Eiropadomes 2011. gada 24. jūnija secinājumus,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 21. maija paziņojumu "Romu integrācijas valsts stratēģijas: pirmais solis ES programmas īstenošanā" (COM(2012)0226),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 26. jūnija paziņojumu par romu integrācijas valsts stratēģiju īstenošanā veiktajiem pasākumiem (COM(2013)0454),

⁽¹⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 283. lpp.⁽²⁾ OV C 308 E, 20.10.2011., 73. lpp.⁽³⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 112. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0246.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0090.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- ņemot vērā 2013. gada 26. jūnija Komisijas priekšlikumu Padomes ieteikumam par efektīviem romu integrācijas pasākumiem dalībvalstīs (COM(2013)0460),
  - ņemot vērā 2011. gada janvārī veikto pētījumu par pasākumiem romu tautības ES pilsoņu stāvokļa uzlabošanai Eiropas Savienībā,
  - ņemot vērā 2012. gada maijā publiskoto Eiropas Pamattiesību aģentūras pārskatu “Romu stāvoklis 11 ES dalībvalstīs”,
  - ņemot vērā 2013. gada 18. septembrī Eiropas Parlamentā notikušo uzklauššanu par ES programmu attiecībā uz romu integrācijas valsts stratēģijām;
  - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 4. septembra ziņojumu par nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā ES (SWD(2013)0328),
  - ņemot vērā tā 2013. gada 4. jūlija rezolūciju par krīzes ietekmi uz aprūpes pieejamību mazāk aizsargātu iedzīvotāju grupām ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Komisijas dienestu 2013. gada 20. februāra darba dokumentu par ieguldījumiem veselības aprūpes jomā (SWD(2013)0043),
  - ņemot vērā 2011. gada 8. marta rezolūciju par nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 20. oktobra paziņojumu “Solidaritāte veselības jomā. Nevienlīdzības samazināšana veselības jomā ES” (COM(2009)0567),
  - ņemot vērā Komisijai iesniegto jautājumu par romu integrācijas valsts stratēģiju īstenošanā panākto progresu (O-000117/2013 – B7-0528/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Savienība ir dibināta, pamatojoties uz vērtībām, kas respektē cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesības;
- B. tā kā romi visā Eiropā cieš no diskriminācijas un tā kā viņu sociāli ekonomiskā un pamattiesību situācija daudzos gadījumos ir sliktāka nekā līdzīgā stāvoklī esošo citu tautību cilvēku situācija;
- C. tā kā nesenie notikumi ES dalībvalstī, pret romiem vērstā vardarbība, tas, ka nav pienācīgu integrācijas stratēģiju, naidīgu, pret romiem vērstu izteikumu izmantošana, strukturāla un sistēmiska diskriminācija, nepārprotami Eiropas Cilvēktiesību konvencijas un ES Pamattiesību hartas pārkāpumi, kā arī tas, ka pamattiesību pārkāpumu gadījumos netiek veikta tiesas izmeklēšana un netiek ierosināta lieta, ir pierādījums tam, ka ES aizvien ir izplatīta vērsšanās pret romiem un ka pret to ir aktīvāk jācīnās visos līmeņos;
- D. tā kā daudzu romu nabadzība un sociālā atstumtība ir sasniegusi kritisko līmeni, kas ierobežo romu ģimeņu dzīves izredzes un pakļauj romu jauniešus nabadzības riskam jau no agras bērnības;
- E. tā kā citu tautību cilvēku negatīvā attieksme pret romiem un atklāta diskriminācija veicina romu atstumtību;
- F. tā kā aizvien pieaugošā romu izstumšana kaitē izaugsmei un palielina valstu budžeta deficītus;
- G. tā kā sociāla nevienlīdzība un reģionālas atšķirības noved pie lauku apvidos dzīvojošo kopienu dzīves kvalitātes pazemināšanās; tā kā slikti pārvaldīta pilsētvides attīstība pastiprina un veicina pieaugošo nabadzību pilsētās;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0328

⁽²⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 25. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- H. tā kā Komisijas 2013. gada paziņojums par romu integrācijas valstu stratēģiju īstenošanā veiktajiem pasākumiem liecina par to, ka dalībvalstīs panāktais progress, īstenojot savas romu integrācijas stratēģijas, ir bijis nenozīmīgs, pat attiecībā uz strukturālu priekšnosacījumu izveidi šo stratēģiju efektīvai īstenošanai;
- I. tā kā 2010. gadā Komisijā izveidotā darba grupa ir izvērtējusi romu integrācijai piešķirto līdzekļu izlietojumu 18 valstīs un konstatējusi, ka dalībvalstīs ES līdzekļus neizmanto pienācīgi un ka, neraugoties uz to, ka ES līdzekļiem ir ievērojams romu integrācijas veicināšanas potenciāls, trūkumi valsts, reģionālā un vietējā līmenī neļauj izmantot šos līdzekļus efektīvai romu sociālajai un ekonomiskajai integrācijai;
- J. tā lielākajā daļā dalībvalstu aizvien vēl nepietiekamā līmenī ir leģitīma romu pārstāvība un attiecīgo pilsoniskās sabiedrības organizāciju iesaiste valstu stratēģiju plānošanā, īstenošanā un īstenošanas uzraudzībā;
- K. tā kā vietējo un reģionālo iestāžu iesaistīšana uz romiem vērsto politikas nostādņu izstrādē, īstenošanā, īstenošanas uzraudzībā un pārskatīšanā, ir būtiski svarīgs elements efektīvā NRIS īstenošanā, jo tās veido to pārvaldības līmeni, kuram ir vislielākā praktiskā atbildība par romu integrāciju, taču šādu iestāžu iesaistes līmenis dalībvalstīs ir zems;
- L. tā kā speciāli šim mērķi paredzēta finanšu resursu piešķiršana būtu jāpapildina ar patiesu politisko gribu no dalībvalstu puses, jo tas ir būtisks priekšnoteikums sekmīgai stratēģiju īstenošanai, un tā kā tikai dažām dalībvalstīm ir integrēta pieeja ES un valstu līdzekļu piešķiršanai, kamēr citās valstīs stratēģijas īstenošana kavējas, jo netiek apgūti ES līdzekļi, īpaši tādēļ, ka trūkst konkrētu pasākumu;
- M. tā kā aizvien nav skaidrs, kāds ir kopējais Eiropas līdzekļu apjoms, kas paredzēts konkrēti romu iedzīvotāju integrācijai; tā kā tādēļ ir būtiski svarīgi, lai Komisija turpinātu uzraudzīt, kā dalībvalstīs izlieto ES līdzekļus, un iegūst garantijas, ka šie līdzekļi tiek izmantoti pienācīgi;
- N. tā kā romu integrācijas pasākumu pienācīga uzraudzība un sistemātiska un konsekventa novērtēšana ir būtiski svarīgi faktori efektīvai NRIS īstenošanai un tā kā mazāk nekā puse dalībvalstu ir paredzējušas kādus mehānismus regulārai ziņošanai un novērtēšanai;
- O. tā kā ES programma paredzēja katrā dalībvalstī izveidot nacionālo romu integrācijas kontaktpunktu un tajā bija uzsvērts, ka šiem kontaktpunktiem jābūt pilnībā spējīgiem efektīvi koordinēt romu integrāciju dažādās politikas jomās;
- P. tā kā dalībvalstīm būtu jāveic visi pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka romi netiek diskriminēti un ka tiek ievērotas, aizsargātas un veicinātas viņu cilvēktiesības, ko paredz Harta, Eiropas Cilvēktiesību konvencija un ES tiesību akti;
- Q. tā kā romi cieš no diskriminācijas un sociālas atstumtības un īpaša uzmanība būtu jāpievērš romu kopienu nepilngadīgajiem un sievietēm, sevišķi attiecībā uz viņu pamattiesību ievērošanu, tostarp tiesībām uz izglītību un uz fizisko neaizskaramību, kā arī verdzības un piespiedu darba aizliegumu, kas noteikts Pamattiesību hartas 3. un 5. pantā;
- R. tā kā efektīvai cīņai pret aizspriedumiem un negatīvu attieksmi, kas vērsta pret romiem, ir vajadzīgas spēcīgas informācijas kampaņas, iniciatīvas, kas veicina starpkultūru dialogu un sadarbību, un sabiedrības vairākuma atbalsts romu integrācijai;
- S. tā kā romu tautības Eiropas Savienības pilsoņiem būtu jābūt iespējai pilnībā izmantot tiesības un pienākumus, kas izriet no Eiropas pilsonības;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

1. asi nosoda pret romiem vērsto diskrimināciju un rasismu un pauž nožēlu par to, ka Eiropas Savienībā romu tautības cilvēku pamattiesības ne vienmēr tiek ievērotas; aicina Komisiju un dalībvalstis cīnīties pret diskrimināciju un nodrošināt, ka tiek pienācīgi transponētas un īstenotas attiecīgās ES direktīvas, piemēram, Direktīva 2000/43/EK un Direktīva 2012/29/ES⁽¹⁾;
2. aicina Komisiju izveidot efektīvu, visas ES mēroga uzraudzības mehānismu, lai uzraudzītu romu pamattiesību ievērošanu, pret romiem vērstus incidentus un nauda noziegumus, un apņēmīgi rīkoties, tostarp vajadzības gadījumā uzsākot pārkāpumu procedūras, gadījumos, kad dalībvalstis pārkāpj romu pamattiesības, īpaši gadījumos, kad tiek pārkāptas ekonomiskās un sociālās tiesības, tiesības uz brīvu pārvietošanos un dzīvesvietas izvēli, tiesības uz piekļuvi veselības aprūpei un izglītībai, tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi un nediskrimināciju (tostarp tiesības netikt diskriminētam vairāku iemeslu dēļ), tiesības uz personas datu aizsardzību un aizliegums veidot reģistrus, kas balstīti uz etnisko piederību un rasi;
3. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu izveidot tiešsaistes instrumenti, kas palīdzētu vietējām iestādēm izprast un piemērot ES pilsoņu brīvas pārvietošanās tiesības; tomēr nosoda mēģinājumus nelikumīgi ierobežot romu tiesības uz brīvu pārvietošanos un aicina dalībvalstis pārtraukt nelikumīgu izraidīšanu;
4. nosoda jebkāda veida pret romiem vērstu naidīgu izturēšanos un naidpilnus izteikumus publiskajā un politiskajā retorikā; mudina dalībvalstis atjaunot apņemšanos cīnīties apkarot antičigānismu un atzīt savi vainu NRIS sekmīgas īstenošanas kavēšanā; mudina visas puses atturēties no pret romiem vērstiem, naidu kurinošiem izteikumiem;
5. aicina dalībvalstis izmeklēt un pārtraukt etnisko profilu veidošanu, policijas iestāžu piekopto un cita veida cilvēktiesību pārkāpumus, kas vērsti pret romiem, nodrošināt, ka aizspriedumu vadīti noziedzīgi nodarījumi ir sodāmi un šie nodarījumi tiek pienācīgi reģistrēti un efektīvi izmeklēti, ka no šādiem nodarījumiem cietušajiem tiek piedāvāta atbilstīga palīdzība un aizsardzība, kā arī izveidot īpašas apmācības programmas policijas un citu publisko iestāžu darbiniekiem, kas strādā ar romu kopienām;
6. aicina Komisiju un dalībvalstis novērst to, ka ES dzīvojošajiem romiem bieži nav dzimšanas apliecību;
7. aicina dalībvalstis efektīvi reaģēt uz romu izstumšanu, īstenojot pasākumus, kas iekļauti NRIS, ar konkrētiem mērķiem, izpildes grafikiem un piešķirtiem budžeta līdzekļiem; aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi iesaistīt romu pārstāvjus un pilsonisko sabiedrību politikas nostādņu veidošanā, pārraudzībā, īstenošanā, īstenošanas uzraudzībā un novērtēšanā attiecībā uz NRIS un projektiem, kas skar romu kopienas, izveidojot mehānismus regulāram un pārredzamam dialogam atbilstīgi principiem, kas iekļauti ES Rīcības kodeksā attiecībā uz partnerību; aicina dalībvalstis savās NRIS norādīt, kā tieši tās plāno iekļaut un iesaistīt romus šajā procesā; aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstu centienus, palielinot romu pārstāvju informētību par iespējām, ko sniedz NRIS, un mudināt viņus aktīvāk piedalīties integrācijas procesā;
8. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt pietiekamu finansējumu, lai izveidotu spēcīgu romu pilsonisko sabiedrību ar tādām iespējām, zināšanām un prasmi, lai varētu veikt uzraudzību un izvērtēšanu;
9. aicina Komisiju pastiprināt centienus darbā ar dalībvalstīm, vietējām pašpārvaldēm un citām attiecīgajām struktūrām, lai nodrošinātu efektīvu saziņu attiecībā uz nacionālo stratēģiju īstenošanu un priekšrocībām, ko dod romu sociālā integrācija, veicinātu starpkultūru dialogu un izpratnes veicināšanas kampaņas, ar ko cenšas panākt, lai izbeigtu aizspriedumus un negatīvo attieksmi pret romiem (to panākot ar uzskatu maiņu), un veicināt iniciatīvas, kas gūst vairākuma atbalstu politikai, kas vērsta uz romu integrācijas veicināšanu;
10. mudina Komisiju un dalībvalstis nacionālajās romu integrācijas stratēģijās (NRIS) uzsvērt dzimumu dimensiju un iesaistīt gan romu sievietes, gan romu jauniešus NRIS īstenošanas un uzraudzības procesā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīva 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

11. mudina dalībvalstis iesaistīt vietējās un reģionālās pašpārvaldes iestādes to nacionālo stratēģiju pārskatīšanā, pārvaldībā, īstenošanā un uzraudzīšanā un palīdzēt un sniegt atbalstu vietējām un reģionālajām pašpārvaldes iestādēm attiecībā uz pasākumiem, kas tām nepieciešami veikt, lai īstenotu romu integrāciju visu NRIS pīlāru ietvaros, kā arī attiecībā uz pasākumu, kas vērsti pret diskrimināciju, īstenošanu;

12. aicina dalībvalstis ar FRA, ANO Attīstības programmas (UNDP) un Pasaules Bankas palīdzību sagatavot dalītus datus par romu sociālekonomisko situāciju, to, kādā pakāpē romi saskaras ar diskrimināciju etniskās izcelsmes dēļ, un pret viņiem izdarītajiem naida noziegumiem, un šo datu sagatavošanā pilnībā ievērot datu aizsardzības standartus un tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, un sadarbībā ar Komisiju izstrādāt bāzes rādītājus un izmērāmus mērķus, kas ir būtiski svarīgi stabilai uzraudzības sistēmai, lai nodrošinātu uzticamu atgriezenisko saikni attiecībā uz progresu, kas gūts NRIS īstenošanā un romu situācijas uzlabošanā, īpašu uzmanību veltot nepilngadīgajiem un sievietēm; aicina Komisiju palielināt FRA koordinēšanas lomu un pilnībā izmantot tās iespējas;

13. aicina Komisiju noteikt dalībvalstīm grafiku un skaidrus un izmērāmus mērķus un rādītājus NRIS īstenošanai saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020", palīdzēt dalībvalstīm uzlabot to spēju apgūt ES līdzekļus un sagatavot valstīm ieteikumus, kas būtu izstrādāti atsevišķi pa valstīm un ņemtu vērā valstu specifiku;

14. aicina dalībvalstis ņemt vērā nabadzības daudzdimensionālos un teritoriālos aspektus, likt lietā pietiekamus budžeta līdzekļus no valsts budžeta un ES programmām — pirmkārt no Eiropas Sociālā fonda, Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai — *inter alia* izmantojot kopienu vadītu vietējo attīstību, kopīgos rīcības plānus, integrētās teritoriālās investīcijas un integrētās darbības, lai īstenotu to NRIS izvirzītos mērķus, izstrādāt daudznozaru un vairāku fondu programmas, kas pievēršas vistrūcīgākajiem mikroreģioniem, iekļaut romu integrāciju partnerības nolīgumos plānošanas periodam no 2014. līdz 2020. gadam un izveidot savas darbības programmas vienlīdzīgu iespēju veicināšanai un diskriminācijas un segregācijas nepieļaušanai;

15. aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest īpašas dotāciju shēmas mazu un elastīgu fondu veidā kopienu projektiem un vietējo kopienu mobilizēšanai sociālās integrācijas jautājumos;

16. aicina dalībvalstis saskaņot savu vispārējās izglītības, nodarbinātības, mājokļa un veselības politiku ar NRIS mērķiem;

17. aicina Komisiju un tās Darba grupu romu jautājumos turpināt izvērtējumus par to, kā dalībvalstis izlieto ES līdzekļus, kas paredzēti romu integrācijai, kā arī par dalībvalstu nacionālās politikas ietekmi uz romu sadzīvi, par konstatēto ziņot katru gadu Parlamentam un Padomei un noteikt šajos ziņojumos konkrētus veidus, kā uzlabot ES fondu selektivitāti; aicina Komisiju atvieglot strukturēta devuma izmantošanu, ko saņem no ekspertiem un pilsoniskās sabiedrības, un nodrošināt efektīvu sadarbību starp Romu integrācijas platformu un rotējošajām ES prezidentūrām;

18. aicina Komisiju veikt regulāru ārējo novērtējumu attiecībā uz ES finansējuma ietekmi uz romu sociālo integrāciju un identificēt paraugpraksi un projektus, kas īstenoti ar ES finansējuma palīdzību, un nodrošināt to ilgtermiņa ilgtspēju;

19. aicina dalībvalstis darboties kopā ar vietējās un reģionālās pašpārvaldes iestādēm, lai pārvarētu teritoriālo segregāciju, apturētu nelikumīgas piespiedu izlikšanu un novērstu romu palikšanu bez mājokļa, kā tas tagad vērojams, un arī izveidot efektīvu un integrējošu mājokļa politiku, tostarp nodrošinot ar pienācīgu mājokli un sociālo un veselības aprūpes palīdzību izlikšanas gadījumā;

20. aicina dalībvalstis izmantot pilsētplānošanu integrācijai un segregācijas likvidēšanai un attīstīt pilsētu, kuras viszīmīgāk skar sociālā līdzsvara trūkums, infrastruktūru un vides kvalitāti, kā arī nostiprināt saiknes starp pilsētu un lauku teritorijām, lai veicinātu integrējošu attīstību;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

21. aicina dalībvalstis likvidēt segregāciju izglītības jomā un romu bērnu nelikumīgo ievietošanu speciālās skolās attiecīgā gadījumā un radīt nepieciešamo infrastruktūru un mehānismus, ar kuriem veicināt kvalitatīvas izglītības pieejamību visiem romu bērniem, pievērsties problēmai, ka romu skolēni pamet skolu, šo jautājumu risinot *inter alia* tādējādi, ka izglītības procesā iesaista vecākus, veicināt agrīnās pirmsskolas izglītības un attīstības pakalpojumu pieejamību romu bērniem, nodrošināt skolotāju apmācību, tā lai viņi spētu pievērsties īpašajām situācijām, kādas var rasties darbā ar romu bērniem, nodrošināt integrējošas atbalsta struktūras, piemēram, privātās apmācības (*tutoring*) un mentoringu romu audzēkņiem, lai novērstu to, ka viņi pamet mācības sekundārajā vai terciārajā izglītības līmenī, nodrošināt viņiem pieejamību programmai "Erasmus" un sniegt stažēšanās iespējas, lai viņi varētu iegūt pienācīgu darba pieredzi;
22. aicina Padomi un Komisiju pievērsties jautājumam par to, ka romu vidū ir vērojams augsts bezdarba līmenis, un likvidēt visus šķēršļus nodarbinātības pieejamībai, tostarp izmantojot pastāvošos mehānismus, piemēram, Jaunatnes garantiju un stratēģijas "Eiropa 2020" pamatiniciatīvas; aicina dalībvalstis radīt antidiskriminācijas mehānismus, specializētas apmācību programmas un programmas, ar kurām veicina piekļuvi darba tirgum, tostarp samērīgu romu pārstāvību sabiedriskajos pakalpojumos, mudinot pašnodarbinātību, piesaistot līdzekļus lielāka darbavietu skaita radīšanai nozarēs ar augstāko nodarbinātības potenciālu — piemēram, integrējošā "zaļā" ekonomika, veselības un sociālie pakalpojumi un digitālā ekonomika — un izveidojot partnerības starp valsts iestādēm un darba devējiem;
23. aicina Eiropas iestādes izveidot stažēšanās programmas un nodarbināt romus visās iestādēs;
24. aicina Komisiju un dalībvalstis pievērsties pastāvošajām veselības atšķirībām, ar ko sastopas romi, un pastāvošo diskrimināciju attiecībā uz viņu piekļuvi veselības aprūpei, izveidot īpašas mērķprogrammas un piešķirt pietiekamus finanšu līdzekļus no valstu un ES fondiem, īpaši uzsverot bērnu un māšu veselības stāvokli;
25. aicina dalībvalstis precīzi noteikt nacionālos kontaktpunktus romu integrācijai un šo kontaktpunktu atbildību NRIS īstenošanā, nodrošinot, ka tiem ir pietiekama autoritāte, spēja un politiskais un finansiālais atbalsts, lai varētu efektīvi pildīt savu uzdevumu, kā arī pienācīgas saiknes ar romu kopienu un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, nodrošināt, ka kontaktpunkti ir pieejami, tos skaidri identificējot, un nodrošināt, ka to saziņa ar ieinteresētajām personām ir pārredzama visos līmeņos;
26. atgādina dalībvalstīm, ka paraugprakse, piemēram, romu vidutāju programmas un Eiropas Pilsētu un reģionu alianse romu iekļaušanai, ko īsteno Eiropas Padome, ir veiksmīga šajā jomā un tam būtu jāiedvesmo dalībvalstis izrādīt lielāku politisko apņēmību attiecībā uz romu efektīvu integrāciju;
27. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemts Komisijas priekšlikums Padomes ieteikumam par efektīviem romu integrācijas pasākumiem dalībvalstīs;
28. uzsver, ka integrācija notiek divos virzienos un ka visi integrācijas centieni paredz pusēm kopīgi dalītu, bet asimetrisku atbildību, ņemot vērā to iespējas un to ekonomiskos, politiskos un sociālos resursus;
29. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Eiropas Padomei.
-

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0595

Viļņas augstākā līmeņa sanāksmes rezultāti un Austrumu partnerības nākotne, īpaši attiecībā uz Ukrainu**Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par Viļņas augstākā līmeņa sanāksmes rezultātiem un Austrumu partnerības nākotni, īpaši attiecībā uz Ukrainu (2013/2983(RSP))**

(2016/C 468/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2013. gada 23. oktobra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politiku, virzību uz spēcīgāku partnerību — EP nostāja attiecībā uz 2012. gada progresa ziņojumiem ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2013. gada 12. septembra rezolūciju par Krievijas izdarīto spiedienu uz Austrumu partnerības valstīm (saistībā ar gaidāmo Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmi Viļņā) ⁽²⁾,
  - ņemot vērā tā 2005. gada 13. janvāra rezolūciju par vēlēšanu rezultātiem Ukrainā ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Austrumu partnerības Viļņas augstākā līmeņa sanāksmes 2013. gada 29. novembra kopīgo deklarāciju,
  - ņemot vērā Austrumu partnerības Varšavas augstākā līmeņa sanāksmes 2011. gada 30. septembra kopīgo deklarāciju un Prāgas augstākā līmeņa sanāksmes 2009. gada 7. maija kopīgo deklarāciju,
  - ņemot vērā situācijas pasliktināšanos Ukrainā, kas saistīta ar Ukrainas iestāžu lēmumu 2013. gada 28. un 29. novembra Viļņas augstākā līmeņa sanāksmē neparakstīt asociācijas nolīgumu, kā rezultātā sākās masveida tautas demonstrācijas, atbalstot Ukrainas izvēli par labu Eiropai *Euromaidan* rīkotos pasākumos Kijevā un citās pilsētās visā Ukrainā,
  - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* un ES paplašināšanās un Eiropas kaimiņattiecību politikas komisāra *Stefan Füle* kopīgos paziņojumus, kuros nosodīta pārmērīga policijas spēka lietošana 2013. gada 30. novembrī, izklīdinot demonstrantus Kijevā,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā Austrumu partnerības Viļņas augstākā līmeņa sanāksmē Ukraina un visi pārējie dalībnieki atkārtoti apliecināja savu apņemšanos ievērot starptautisko tiesību principus un pamatvērtības, piemēram, demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu;
- B. tā kā jo īpaši Armēnijas lēmums pārtraukt sarunas par asociācijas nolīgumu un Ukrainas pēdējā brīdī pieņemtais lēmums apturēt gatavošanos tās asociācijas nolīguma parakstīšanai mazina to līdzšinējo centienu un darbu nozīmi, kas pēdējo pāris gadu laikā paveikti ar mērķi padziļināt divpusējās attiecības un sekmēt Eiropas integrāciju;
- C. tā kā neapmierinātību un plašus protestus Ukrainā radījis šis valsts valdības lēmums apturēt gatavošanās procesu, lai parakstītu asociācijas nolīgumu, kas paredz arī padziļinātas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas (*DCFTA*) izveidi; tā kā šajā sakarībā Ukrainas drošības spēki brutāli un nepieņemami lietoja spēku pret miermīlīgiem demonstrantiem, opozīcijas partijām un plašsaziņas līdzekļiem;
- D. tā kā Gruzija un Moldova 2013. gada 29. novembrī Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmē Viļņā ir parafējušas asociācijas nolīgumus ar ES, tostarp noteikumus *DCFTA* izveidošanai;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0446.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0383.⁽³⁾ OV C 247 E, 6.10.2005., 155. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

E. tā kā pieņemams ir vienīgi miermīlīgs risinājums, kas panākams sarunu ceļā starp visām iesaistītajām pusēm,

1. atzinīgi vērtē to, ka ir parafēti asociācijas nolīgumi un noteikumi *DCFTA* izveidošanai ar Gruziju un Moldovu, kas šīm divām valstīm nosaka precīzu Eiropas integrācijas darba kārtību; cer pēc iespējas ātrāk parakstīt un īstenot šos nolīgumus; šajā sakarībā aicina Komisiju atvieglot šo nolīgumu īstenošanu un palīdzēt abu valstu attiecīgajām iestādēm, lai to iedzīvotāji jau drīzumā izjustu būtiskus pozitīvus rezultātus un ieguvumus jomās, uz kurām attiecas minētie nolīgumi;

2. pauž nožēlu par to, ka Ukrainas iestāžu pārstāvji prezidenta V. Janukoviča vadībā Austrumu partnerības Viļņas augstākā līmeņa sanāksmē pieņēma lēmumu neparakstīt asociācijas nolīgumu, turklāt neraugoties uz ES nepārprotami pausto vēlmi turpināt asociācijas procesu, ja tiek izpildīti attiecīgie nosacījumi; uzskata, ka, pieņemot šādu lēmumu, tiek palaista garām laba iespēja ES un Ukrainas attiecību veidošanā un Ukrainas centienu īstenošanā; atzīst Ukrainas vēlmi tuvināties Eiropai, ko apliecināja Ukrainas pilsoniskās sabiedrības demonstrācijas *Euromaidan* rīkotajos pasākumos Kijevā un citās pilsētās visā Ukrainā, iedzīvotājiem nekavējoties dodoties ielās, lai paustu neapmierinātību par prezidenta V. Janukoviča lēmumu, un atkārtoti norāda, ka ES un Ukrainas attiecību padziļināšanās un Eiropas perspektīvas piedāvāšana Ukrainai ir ārkārtīgi svarīga un atbilst abu pušu interesēm;

3. nosoda vardarbīgos notikumus naktī no 2013. gada 9. uz 10. decembri, kad drošības spēki iebruka opozīcijas partiju un neatkarīgu plašsaziņas līdzekļu mītnēs un vajāja protestētājus, kā arī notikumus naktī no 2013. gada 10. uz 11. decembri, kad drošības spēki uzbruka miermīlīgiem protestētājiem, mēģinot izklīdināt tos no Euromaidan norišu vietas un apkārtējām ielām un nojaukt barikādes; norāda, ka šie notikumi risinājās pat Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos Catherine Ashton vizītes laikā un turpinoties centieniem panākt apaļā galda sarunu uzsākšanu; pauž bažas, ka tie var vēl vairāk saasināt jau tā saspīlēto situāciju;

4. atgādina, ka starp ES un Ukrainu darbojas vairāki saziņas kanāli, tostarp Eiropas Parlamenta Uzraudzības misija bijušo amatpersonu *P. Cox* un *A. Kwasniewski* vadībā, un tādēļ uzsver, ka jau agrāk vajadzēja izteikt bažas par problēmām, kuras pēdējā brīdī pieņemtā lēmuma attaisnošanai minēja Ukrainas iestādes, lai tās varētu atrisināt;

5. atkārtoti pauž stingru atbalstu asociācijas nolīguma iespējami drīzai parakstīšanai ar nosacījumu, ka ir izpildītas 2012. gada 10. decembra Ārlietu padomes noteiktās prasības, kuras 2012. gada 13. decembra rezolūcijā atbalstījis arī Parlaments; tāpēc aicina Eiropadomi tās 2013. gada decembra sanāksmē nākt klajā ar spēcīgu politisku vēstījumu, ka ES joprojām ir gatava veidot attiecības ar Ukrainu;

6. aicina nekavējoties izveidot jaunu, pilntiesīgu ES starpniecības misiju augstākajā politiskajā līmenī, lai palīdzētu uzsākt apaļā galda sarunas starp valdību, demokrātisko opozīciju un pilsonisko sabiedrību, tādējādi nodrošinot pašreizējās krīzes mierīgu atrisināšanu, kā arī lai palīdzētu šajās sarunās;

7. pauž pilnīgu solidaritāti ar cilvēkiem, kas piedalās demonstrācijās par savas valsts nākotni Eiropā; aicina Ukrainas varas iestādes pilnībā ievērot cilvēku pilsoniskās tiesības un pulcēšanās un miermīlīgu protestu pamatbrīvības; stingri nosoda brutāla spēka izmantošanu pret miermīlīgu demonstrāciju dalībniekiem un uzsver, ka jāveic ātra, efektīva un neatkarīga izmeklēšana un jāsauc pie atbildības tie, kuri atzīti par vainīgiem; prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot miermīlīgos protestētājus, kuri apcietināti pēdējo dienu laikā; vērs uzmanību uz Ukrainas starptautiskajām saistībām šajā sakarībā; uzsver, ka šāda rīcība nepārprotami pārkāpj pulcēšanās un vārda brīvības pamatprincipus un tādēļ ir pretrunā vispārējām un Eiropas vērtībām; atgādina — tas, kā Ukraina aizstāv un veicina šīs vērtības, jāpārbauda jo īpaši rūpīgi, ņemot vērā, ka tā ir Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas prezidējošā valsts;

8. atkārtoti uzsver, ka stingri nosoda nepieņemamo politisko un ekonomisko spiedienu un tirdzniecības sankciju draudus, ko Krievija izmanto attiecībās ar Ukrainu; aicina ES un tās dalībvalstis paust vienotu nostāju attiecībās ar Krieviju un aicina ES kopā ar dalībvalstīm izstrādāt un īstenot politiku, ar kuru pienācīgi reaģēt uz tiem instrumentiem un pasākumiem, ko Krievija izmanto attiecībās ar Austrumu partnerības valstīm, lai jo īpaši palīdzētu Ukrainai panākt energoapgādes drošību, ņemot vērā pašreizējo krīzi attiecībā uz Krievijas dabasgāzes importu; atkārtoti uzsver, ka asociācijas nolīgums viennozīmīgi ir divpusējs un skar tikai šīs divas puses, kā arī stingri noraida ikvienu priekšlikumu procesā iesaistīt kādu trešo personu;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

9. aicina Komisiju apsvērt iespējamus pretpasākumus, kurus ES var ierosināt gadījumā, ja Krievija tuvredzīgu politisku mērķu vārdā pārkāpj Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) noteikumus; uzsver, ka Savienības politiskā uzticamība prasa, lai tā būtu spējīga reaģēt gadījumos, kad uz to vai tās partnervalstīm tiek izdarīts politisks vai ekonomisks spiediens;

10. aicina Ukrainas iestādes sākt sarunas ar protestētājiem, lai novērstu vardarbības eskalāciju un stāvokļa destabilizāciju valstī, un aicina visas politiskās partijas nodrošināt pienācīgas, līdzsvarotas un pārdomātas diskusijas parlamentā par ekonomisko un politisko situāciju un par nākotnē iespējamu integrāciju Eiropas Savienībā; atgādina, ka ikvienā demokrātijā var sarīkot jaunas vēlēšanas gadījumos, ja nepieciešams pārliecināties par tautas piešķirto leģitimitāti;

11. aicina ES iestādes un dalībvalstis apņemties īstenot atvērto durvju politiku attiecībā ar Ukrainas sabiedrības pārstāvjiem, jo īpaši izmantojot ātru vienošanos par bezvīzu režīmu, nostiprinot sadarbību pētniecības jomā, paplašinot jauniešu apmaiņu un sekmējot labāku stipendiju pieejamību; uzskata, ka būtu jāpieliek papildu pūliņi, lai pilnībā iekļautu Ukrainu ES iekšējā enerģijas tirgū;

12. uzsver, ka ES ir jāatbalsta starptautisko finanšu iestāžu, piemēram, Starptautiskā Valūtas fonda un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas, iesaistīšana, lai nodrošinātu finansiālu palīdzību, kas palīdzēs Ukrainai risināt ar finanšu situācijas pasliktināšanos saistītās problēmas;

13. atgādina, ka asociācijas nolīguma parakstīšana nav pašmērķis, bet drīzāk līdzeklis, lai panāktu ilgtermiņa stabilitāti un sociālekonomisko attīstību, kā arī ilgtspējīgu un sistēmisku pārkārtošanos, un ka tādēļ ir vajadzīga patiesa apņemšanās attiecībā uz tās pareizu un drīzu īstenošanu; aicina ES un Ukrainas iestādes vienoties par konkrētu īstenošanas ceļvedi;

14. pauž nožēlu, ka pēc vairāk nekā trīs gadus ilgušām un sekmīgi pabeigtām sarunām par asociācijas nolīgumu, tajā skaitā DCFTA izveidošanu, Armēnijas iestādes tā noslēgšanas vietā nolēma pievienoties muitas savienībai, tādējādi pakļaujoties Krievijas spiedienam; atgādina Armēnijas iestādēm, ka protesti un demonstrācijas pret šo lēmumu ir valsts iedzīvotāju brīvas gribas izpausme un ka tā jārespektē saskaņā ar Armēnijas starptautiskajām saistībām; šajā sakarībā atgādina, ka vajāšana un aizturēšana ir pulcēšanās un vārda brīvības tiesību pārkāpums, un ka represīvie pasākumi ir pretrunā nesensajiem apgalvojumiem par uzticību tām vērtībām, kas šai valstij ir kopīgas ar ES; aicina Armēnijas valdību uzsākt iekļaujošu dialogu ar pilsonisko sabiedrību par valsts turpmāko attīstību;

15. atzinīgi vērtē to, ka parakstīts nolīgums par vīzu atvieglotu izsniegšanu starp ES un Azerbaidžānu; pauž bažas par represijām pret opozīciju, kas valstī notika pēc prezidenta vēlēšanām 2013. gada oktobrī, un kas izpaudās kā opozīcijas aktīvistu aizturēšana un aresti, neatkarīgu NVO un plašsaziņas līdzekļu darba traucēšana, valdības kritiķu atļaišana no darba vienīgi viņu politiskās darbības dēļ; mudina Azerbaidžānas parlamentu pārskatīt lēmumu pārtraukt dalību *Euronest* parlamentārajā asamblejā pēc Parlamenta 2013. gada 23. oktobra rezolūcijas pieņemšanas;

16. atzinīgi novērtē Komisijas tiesību akta priekšlikumu par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 539/2001, lai Moldovas pilsoņi, kuriem ir biometriskā pase, varētu izmantot bezvīzu režīmu ceļošanai Šengenas zonā; uzskata, ka šis svarīgais pasākums veicinās cilvēku savstarpējos kontaktus un tuvinās Moldovas iedzīvotājus Eiropas Savienībai;

17. atzinīgi novērtē pamatnolīguma noslēgšanu ar Gruziju par līdzdalību ES krīžu vadības operācijās, kas dod pastāvīgu juridisku pamatu Gruzijas iesaistīšanai ES krīžu vadības pasākumos visā pasaulē pašlaik un nākotnē;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

18. uzskata, ka Viļņas augstākā līmeņa sanāksmes rezultāti un kopējā norise apliecina nepieciešamību Eiropas Savienībai formulēt Eiropas vērtībām un interesēm atbilstošu stratēģiskāku un elastīgāku politiku tās Austrumu partneru Eiropas izvēles atbalstam, pilnībā izmantojot ES rīcībā esošos instrumentus, piemēram, makroekonomisko palīdzību, atvieglotu tirdzniecības režīmu, projektus energoapgādes drošības uzlabošanai un ekonomikas modernizācijai, kā arī ātri īstenot vīzu režīma liberalizāciju;

19. atbalsta pilsoniskās sabiedrības plašāku iesaistīšanos valstu reformu procesos; aicina pēc iespējas ātrāk uz Ukrainu nosūtīt Eiropas Parlamenta misiju; atzinīgi novērtē Austrumu partnerības valstu vietējo un reģionālo pašvaldību konferences iesaistīšanos;

20. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstīm, Ukrainas prezidentam, Austrumu partnerības valstu un Krievijas Federācijas valdībām un parlamentiem, *Euronest* Parlamentārajai asamblejai un Eiropas Padomes un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas Parlamentārajām asamblejām.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0596

Albānijas 2013. gada progresa ziņojums**Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par Albānijas 2013. gada progresa ziņojumu (2013/2879(RSP))**

(2016/C 468/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropadomes prezidentūras 2003. gada 19. un 20. jūnijā Salonikos notikušās sanāksmes secinājumus attiecībā uz Rietumbalkānu valstu izredzēm pievienoties Eiropas Savienībai,
  - ņemot vērā Vispārējo lietu padomes 2012. gada 11. decembra secinājumus, ko 2012. gada 14. decembrī apstiprināja Eiropadome,
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 9. novembra paziņojumu “Komisijas atzinums par Albānijas pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā” (COM(2010)0680),
  - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 16. oktobra paziņojumu “Paplašināšanās stratēģija un galvenie uzdevumi 2013.-2014. gadā” (COM(2013)0700) un Komisijas dienestu darba dokumentu “Albānijas 2013. gada progresa ziņojums” (SWD(2013)0414),
  - ņemot vērā Starptautiskās vēlēšanu novērošanas misijas sākotnējos atzinumus un secinājumus par 2013. gada 23. jūnija vēlēšanām Albānijā,
  - ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 22. novembra rezolūcija par paplašināšanos — politikas pamatnostādnes, kritēriji un ES stratēģiskās intereses ⁽¹⁾ un 2012. gada 13. decembra rezolūciju par Albānijas progresa ziņojumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 22. oktobra rezolūciju par pirmspievienošanās palīdzībai paredzēto Eiropas Savienības budžeta līdzekļu pārvaldību tiesu sistēmu darbības uzlabošanas un korupcijas apkarošanas jomā kandidātvalstīs un potenciālajās kandidātvalstīs ⁽³⁾ un tā novērojumus par Albāniju,
  - ņemot vērā ieteikumus, ko Eiropas Savienības un Albānijas Stabilizācijas un asociācijas parlamentārā komiteja (SAPC) pieņēma savā 6. sanāksmē 2013. gada 28. un 29. oktobrī,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Albānija ir demonstrējusi progresu Komisijas 2010. gada atzinuma 12 svarīgāko prioritāšu īstenošanā un reformu process notiek apmierinoši; tā kā Albānija ar partiju vienprātību ir pieņēmusi atlikušos galvenos tieslietu, valsts pārvaldes un parlamentāro reformu pasākumus; tā kā vēl pastāv problēmas un tām ir strauji un efektīvi jāpievēršas, lai turpinātu virzību ceļā uz dalību ES;
- B. tā kā 2013. gada jūnija parlamentāro vēlēšanu pienācīga norise un miermīlīga varas nodošana pozitīvi ietekmēja valsts demokrātijas procesu un uzlaboja tās starptautisko tēlu;
- C. tā kā pievienošanās ES ir kļuvusi par dzinējspēku reformu turpināšanai Albānijā un tās iedzīvotāju atbalsts, lai pievienotos ES, ir īpaši augsts;
- D. tā kā, neraugoties uz līdz šim panākto progresu, jaunais parlamenta sasaukums sāka darbu atkal ar nesaskaņām politisko spēku starpā; tā kā šie notikumi ir parādījuši, ka politiskajiem spēkiem ir steidzami jāveicina dialoga, sadarbības un kompromisa gaisotne, pirmkārt divu galveno politisko spēku savstarpējo attiecību jomā, bet arī starp visām parējām ieinteresētajām pusēm valsts sociālajā dzīvē;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0453.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0508.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0434.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- E. tā kā Eiropas Parlamentam ir bijusi nozīmīga loma centienos izveidot valstī veselīgu politisko klimatu; tā kā ilgspējīgs politiskais dialogs ir būtisks, lai uzturētu reformu procesa un ES programmas īstenošanas gaitu;
- F. tā kā Eiropas Savienība tiesiskumu ir noteikusi par vienu no paplašināšanās procesa pamatelementiem, tā kā tiesu sistēmas neatkarība, cīņa pret korupciju, organizēto noziedzību un cilvēku, ieroču un narkotiku nelikumīgu tirdzniecību joprojām ir jomas, kas rada nopietnas bažas; tā kā progresam šajās jomās ir būtiska nozīme, lai varētu turpināt integrācijas procesu ES; tā kā stingram politiskajam atbalstam ir izšķirošā nozīme, lai gūtu panākumus šajās jomās;
- G. tā kā ir vēl vairāk jāveicina mazākumtautību tiesības, jo īpaši romu mazākumtautības un lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (*LGBTI*) kopienas tiesības; tā kā romu dzīves apstākļi Albānijā ir šausmīgi un steidzami ir jāuzlabo, jo īpaši saistībā ar romu tautības cilvēku piekļuvi iedzīvotāju reģistrācijai, mājokļiem un izglītībai un saistībā ar romu bērnu iekļaušanu izglītības sistēmā, sākot ar pirmskolas līmeni un beidzot ar augstāko izglītību;
- H. tā kā sociālās reformas ir tik pat nozīmīgas kā politiskās un juridiskās; tā kā Albānija cenšas uzlabot sociālās kohēzijas līmeni un tā veikšanai izjūt vajadzību pēc spēcīga ES atbalsta, kā arī pēc izteiktākiem valdības kā trešās puses centieniem sekmēt sociālo dialogu kopā ar arodbiedrībām un darba devēju apvienībām;
- I. tā kā profesionāla, efektīva un uz vērtībām balstīta valsts administrācija ir ļoti svarīga tādai valstij, kas cenšas kļūt par ES dalībvalsti;
- J. tā kā korupcija un nesodāmība par izdarītajiem noziegumiem Albānijas sabiedrībā joprojām ir plaši izplatīta; tā kā valsts iestādes, kas cīnās pret korupciju, joprojām nav aizsargātas pret politisko spiedienu un ietekmi; tā kā korupcija tiesu un kriminālsodu represīvajās iestādēs joprojām ir īpaši nopietna problēma;
- K. tā kā ikvienas valsts virzība uz dalību ES ir atkarīga no tās centieniem izpildīt Kopenhāgenas kritērijus un ievērot nosacījumus, kas saistīti ar stabilizācijas un asociācijas procesu;
- L. tā kā paplašināšanās politikai arī turpmāk jābūt uzticamai un balstītai uz objektīviem kritērijiem, kas jāizpilda; tā kā Albānija atrodas pavisam tuvu tam, lai sasniegtu kandidātvalsts statusu, jo tā ir izpildījusi kritērijus šim posmam,

Vispārēji apsvērumi

1. atzinīgi vērtē un atbalsta ieteikumus, ko satur Albānijas 2013. gada progresa ziņojums, un aicina Padomi atzīt Albānijas sasniegto progresu un nekavējoties piešķirt Albānijai kandidātvalsts statusu; mudina Albānijas valsts iestādes un visus politiskos spēkus nostiprināt līdz šim sasniegto progresu;
2. izsaka atzinību visiem politiskajiem spēkiem par neseno parlamentāro vēlēšanu vispārējo pienācīgo norisi un netraucētu varas pāriešanu; iesaka turpināt uzlabot sabiedrības uzticību vēlēšanu procesam, cita starpā stiprinot centrālās vēlēšanu komisijas institucionālo neatkarību un vēlēšanu organizatoru profesionālismu; uzskata, ka politisko procesu virzībai ir būtiski uzturēt patiesu politisko dialogu un sadarbību visu partiju starpā un panākt kompromisu;
3. uzsver, ka Albānijā visām politiskajām partijām un dalībniekiem, tostarp plašsaziņas līdzekļiem un pilsoniskajai sabiedrībai, būtu jācenšas uzlabot politisko gaisotni valstī, lai padarītu iespējamu dialogu un savstarpējo sapratni; tādēļ aicina uz patiesu apņemšanos visas politiskās partijas, NVO, arodbiedrības un citas ieinteresētās personas;
4. uzsver, ka integrācijas sagatavošanas procesam Eiropas Savienībā ir vajadzīgs plašs politiskais un sabiedrības atbalsts; mudina valdību turpināt konsekventi īstenot integrācijai nepieciešamās reformas, iesaistot visus politiskos spēkus un pilsonisko sabiedrību; uzskata, ka arī opozīcijai ir svarīga nozīme šajā saistībā, un atzīst tās līdzšinējo atbildīgo politisko izturēšanos; uzskata, ka ir svarīgi, lai Albānijas pilsoniskā sabiedrība, plašsaziņas līdzekļi un iedzīvotāji prasītu saviem līderiem uzņemties pārskatatbildību par konkrētiem politikas procesa rezultātiem, jo īpaši attiecībā uz integrācijas procesu ES;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

5. aicina Albānijas valdību uzlabot administratīvās spējas, turpinot īstenot valsts administrācijas reformu un atbalstīt depoliticizāciju un ES tiesību aktu un lēmumu pieņemšanas procesu pārzināšanu;
6. atzīmē cerīgos reformu programmas rezultātus un pauž ticību Albānijas potenciālam, spējām un gribai turpināt virzīties uz Eiropu, ja politiskie spēki turpinās konstruktīvi sadarboties; pauž atzinību par tādu nozīmīgu likumdošanas reformu pieņemšanu kā parlamenta reglaments, civildienesta normas un grozījumi augstākās tiesas regulējumā; mudina Albāniju sniegt rezultātu izklāstu par šo reformu efektīvu īstenošanu;
7. norāda uz atlikušajām tiesību aktu īstenošanas nepilnībām un uzsver, ka reformu programmas īstenošanai jāklūst intensīvāka un ka ir jānorāda konkrēti sasniegtie rezultāti; aicina gan pie varas esošo vairākumu, gan opozīciju veicināt visu partiju savstarpējo sadarbību, pieņemot un īstenojot galvenās reformas;
8. aicina Albāniju savlaicīgi un efektīvi īstenot Civildienesta tiesību aktu, pienācīgā laikā pieņemt Vispārējā administratīvā procesa tiesību aktu un uzlabot Valsts administrācijas organizācijas un darbības tiesību aktu; uzsver nepieciešamību pēc spēcīgāka Valsts administrācijas departamenta un pēc pilnībā darbotiespējīgas cilvēkresursu pārvaldības informatīvās sistēmas;
9. pauž gandarījumu par to, ka Eiropas integrācija un valsts modernizācija ir galvenās prioritātes arī jaunajai valdībai; aicina Albāniju turpināt rezultātu panākšanu saskaņā ar 2010. gada Komisijas atzinumā noteiktajām galvenajām prioritātēm, jo īpaši attiecībā uz tiesiskumu, korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanu, izveidojot arī ilgtspējīgus īstenošanas rādītājus un pieņemot trūkstošos tiesību aktus; mudina Albāniju uzlabot sadarbību starp Eiropas integrācijas ministriju un nozaru ministrijām, lai uzlabotu integrācijai Eiropas Savienībā nepieciešamo reformu programmu;

Politiskie kritēriji

10. aicina turpināt pūles, lai stiprinātu tiesu sistēmas, cita starpā Tiesas augstās padomes un neatkarīga ģenerālprokurora, ko ieceļ, balstoties uz pārredzamību, objektīviem un uz nopelniem balstītiem kritērijiem, neatkarību, pārskatatbildību, objektivitāti un efektivitāti; mudina iestādes uzlabot tiesu pieejamību visiem, kam tā vajadzīga, arī Juridiskās palīdzības valsts komitejai veicot izpratnes palielināšanas pasākumus un izveidojot paredzētos vietējos juridiskās palīdzības birojus; aicina iestādes stiprināt tādu cilvēktiesību struktūru kā ombuds un diskriminācijas novēršanas komisārs neatkarību, efektivitāti un produktivitāti;
11. uzstāj, ka Albānijas tiesu sistēmai jābūt pilnīgi neatkarīgai, labāk prognozējamai, efektīvāka un taisnīgāka, lai nodrošinātu, ka iedzīvotāji un uzņēmēji uzticas tiesu sistēmai; tāpēc aicina valsts iestādes nodrošināt tiesu sistēmas depoliticizāciju, izveidojot uz vērtībām balstītu un pārredzamu tiesnešu un prokuroru izraudzīšanās procesu, kā arī uzticamu disciplinārlietu reģistru un garantējot savlaicīgu tiesiskuma nodrošināšanu, kā arī jurisprudences unifikāciju, visu tiesu lēmumu publicēšanu un vieglu piekļuvi tiem uzreiz pēc to pieņemšanas un lietu nosūtīšanu visām tiesām pēc nejausības principa;
12. uzsver nepieciešamību izveidot uz vērtībām balstītu un profesionālu valsts administrāciju, kas strādā pārredzamā veidā un spēj pieņemt un īstenot tiesību aktus; aicina pieņemt nepieciešamos sekundāros tiesību aktus, kas nodrošinās Civildienesta tiesību akta pienācīgu īstenošanu, un atjaunināt Vispārējā administratīvā procesa tiesību aktu; uzsver nepieciešamību pēc spēcīgāka Valsts administrācijas departamenta, kā arī pēc pilnībā darbotiespējīgas cilvēkresursu pārvaldības informatīvās sistēmas; uzsver, ka ir vajadzīgi turpmāki centieni depoliticizēt valsts administrāciju, apkarot korupciju, stiprināt nopelnu ņemšanu vērā, ieceļot cilvēkus amatā, paaugstinot amatā un atstādinot no amata, un palielināt valsts administrācijas efektivitāti un finansiālo ilgtspēju;
13. atzinīgi vērtē valdības nodomu vēl pirms 2015. gada pašvaldību vēlēšanām valstī uzsākt un pabeigt nozīmīgu administratīvo un teritoriālo reformu; tomēr uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt pienācīgu apspriešanos ar visām vietējām ieinteresētajām personām un garantēt reformas atbilstību Eiropas Vietējo pašvaldību hartas noteikumiem, tostarp tiem noteikumiem, kas paredzēti kopienu tiesību aizsardzībai un vietējo pašvaldību politiskās, administratīvās un finansiālās neatkarības garantēšanai;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

14. uzsver nepieciešamību turpināt stiprināt politisko apņemšanos apkarot korupciju visos līmeņos, palielināt institucionālo veiktspēju un uzlabot iestāžu saskaņotību; aicina pastiprināt centienus, lai izskaustu korupciju vietējās pašvaldībās; atzīst rezultātu saistībā ar stratēģisku dokumentu pieņemšanu pretkorupcijas jomā; ar gandarījumu norāda uz visu GRECO (Eiropas Padomes Pretkorupcijas starpvalstu grupa) trešās novērtēšanas kārtas ietvaros ierosināto ieteikumu izpildi, valsts pretkorupcijas koordinators izraudzīšanos un valdības nodomu izraudzīties uzraugu arī katrā ministrijā; uzstāj, ka ir nepieciešams konsekventi īstenot spēkā esošos pretkorupcijas tiesību aktus;

15. aicina valdību noteikt skaidru valsts pretkorupcijas koordinators mandātu un izstrādāt tā rīcības plānu/stratēģiju, kā arī ierosināt izstrādāt jaunu Valsts pretkorupcijas stratēģiju, kas ietvertu skaidrus rezultātu rādītājus un papildpasākumu veikšanas un uzraudzības mehānismus; turklāt mudina atbildīgās iestādes precizēt Iekšējās kontroles un pretkorupcijas departamenta funkcijas un palielināt iekšējās kontroles mehānismu veiktspēju, nodrošināt kopējām izmeklēšanas vienībām pietiekamus resursus, uzraudzīt pretkorupcijas stratēģijas un rīcības plānu īstenošanu un arī turpmāk attīstīt rezultātu rādītājus attiecībā uz izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un notiesāšanu, cita starpā augsta līmeņa pretkorupcijas lietās; mudina Albānijas valdības iestādes novērst to iestāžu neaizsargātību pret politiskiem uzbrukumiem, kas strādā korupcijas apkarošanas jomā;

16. atgādina, ka ir nepieciešams apņēmīgi nostiprināt reformas un reģionālo sadarbību cīņā pret organizēto noziedzību, kā arī izstrādāt stabilu rezultātu uzskaiti par izmeklēšanām, kriminālvajāšanām un notiesājošiem spriedumiem visos līmeņos, jo īpaši narkotiku izgatavošanas un tirdzniecības jomā, cilvēku tirdzniecības jomā, ieskaitot nepilngadīgos, un nelegālo azartspēļu jomā; mudina valdību strādāt nolūkā uzlabot finanšu izmeklēšanas rezultātu rādītājus, koncentrējoties uz neizskaidrojamas bagātības gadījumiem un to saistību ar kriminālām darbībām un organizēto noziedzību; atgādina par nepieciešamību vēl vairāk nostiprināt koordināciju tiesībsargāšanas iestāžu starpā;

17. atzinīgi vērtē ombuda darbu cilvēktiesību ievērošanas sekmēšanā, tā atvērtību pret neaizsargātiem cilvēkiem un sadarbību ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām; pauž nožēlu, ka parlamentā nav apspriesti ombuda ikgadējie un īpašie ziņojumi, kādēļ tos nevar publicēt un oficiāli atzīt; mudina valdību un parlamentu uzlabot sadarbību ar ombuda iestādi; pauž nožēlu, ka šobrīd vēl valdība neapspriežas regulāri un savlaicīgi ar ombudu un neinformē viņu par attiecīgajiem likumprojektiem; ar bažām atzīmē, ka ombuda iestādei piešķirtie līdzekļi joprojām ir nepietiekami un vēl ir tikuši samazināti; uzsver, ka šai iestādei vajadzīgs turpmāks finansiāls un politisks atbalsts gan no parlamenta, gan valdības, lai varētu turpināt pildīt savus uzdevumus; aicina organizēt plašu informatīvu kampaņu, kurā tiktu uzsvērtas šīs iestādes loma un nozīme;

18. aicina parlamentu un valdību un citas attiecīgās valsts iestādes saglabāt un veicināt tādu nozīmīgāko institūciju integritāti un neatkarību kā — valsts policija, Tiesu augstā padome, Līdzekļu deklarēšanas un revīzijas augstā inspekcija, Audiovizuālo mediju iestāde un Nacionālais statistikas institūts;

19. pauž bažas par to, ka Albānijā joprojām pastāv asinsatriebība, kas ne vien izraisa slepkavības un citu vardarbību, bet arī piespiež daudzus bērnus nenoteiktu laiku palikt mājās un tādējādi izraisa tālejošas sociālās sekas, kas skar daudzus tūkstošus cilvēku dzīves; norāda, ka pieaug asinsatriebības slepkavību gadījumu skaits; aicina Albānijas iestādes reaģēt uz ANO pieprasījumu un ombuda ieteikumiem radīt uzticamu datu bāzi, aktivizēt Koordinācijas padomi cīņai ar asinsatriebībām, kura izveidota 2005. gadā, un izstrādāt rīcības plānu, lai atrisinātu asinsatriebību problēmu;

20. pauž atzinību par pilsoniskās sabiedrības un valdības dialoga uzlabošanu un uzsver nepieciešamību to saglabāt un nostiprināt tā panākumus gan demokrātijas, cilvēktiesību un pilsonisko brīvību jomā, gan tiesiskā regulējuma pielāgošanā jaunu reformu veikšanai; uzsver pilsoniskās sabiedrības būtisko nozīmi reģionālajā sadarbībā sociālajā un politiskajā jomā; aicina valdību atvieglot pilsoniskās sabiedrības dalībnieku piedalīšanos politikas veidošanā;

21. atzinīgi vērtē to, ka kopumā tiek ievērotas minoritāšu tiesības un ka ir plaši izplatīta reliģijas brīvība; aicina kompetentās iestādes arī turpmāk uzlabot visu mazākumtautību iekļaušanas un tolerances garu valstī; pauž bažas par to, ka tādas cilvēku grupas kā romi, personas ar invaliditāti un LGBTI personas vēl aizvien cieš no diskriminācijas, tostarp arī no dažu valsts iestāžu attieksmes; uzsver, ka ir jāaizsargā visas minoritātes; mudina valdību nodrošināt, ka attiecīgie tiesību aktu noteikumi tiek vispusīgi īstenoti, un mudina valsts iestādes izvērst turpmākus pasākumus informētības palielināšanai

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

par jebkāda veida diskrimināciju; norāda, cik svarīgi ir uzlabot sabiedrības informētību par iedzīvotāju rīcībā esošajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, izmantojot kurus var iesniegt sūdzības par dažāda veida diskrimināciju;

22. aicina veikt turpmākus pasākumus romu mazākumtautības, kura joprojām bieži saskaras ar diskrimināciju, tiesību ievērošanas nodrošināšanai; šajā sakarībā aicina paātrināt Romu desmitgades rīcības plāna īstenošanu, lai stiprinātu romu iekļaušanu, piešķirt pietiekamus finanšu līdzekļus un pārskatīt tiesību aktus; uzsver, ka izšķiroša nozīme romu problēmu Albānijā atrisināšanai ir reģistrācija un piekļuves nodrošināšana mājoklim un izglītībai; aicina valdību steidzami un apņēmīgi rīkoties, lai nodrošinātu vajadzīgos nosacījumus;

23. aicina pienācīgi pārskatīt un īstenot tiesību aktus, veicināt informētību, izglītošanu un citus pasākumus ar mērķi cīnīties pret diskrimināciju, kura vērsta pret *LGBTI* personām, ieskaitot sankcijas par naida runām, un izveidot uzskaiti par to;

24. uzsver to, cik ļoti svarīgi ir profesionāli, neatkarīgi un dažādus viedokļus pārstāvoši sabiedrisko pakalpojumu un privātie plašsaziņas līdzekļi, kas ir uzskatāmi par demokrātijas stūrakmeni; uzsver, ka ir būtiska nozīme piekļuvei internetam, kas šajā reģionā ir viena no viszemākajām, un digitālajai brīvībai;

25. atzinīgi vērtē uzlabojumus audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu tiesiskajā regulējumā, kas panākti, pieņemot Tiesību aktu par audiovizuālajiem plašsaziņas līdzekļiem; norāda, ka plašsaziņas līdzekļu vide ir plurālistiska un daudzveidīga; joprojām pauž bažas par politisko ietekmi un iejaukšanos plašsaziņas līdzekļu darbībā, kā arī pašcenzūru, jo īpaši sabiedriskās apraides kanālos; uzsver, ka ir vajadzīgi papildu centieni pilnībā garantēt plašsaziņas līdzekļu regulatīvās iestādes un sabiedriskās raidorganizācijas neatkarību; aicina nodrošināt pasākumu veikšanu nolūkā aizsargāt žurnālistus un viņu pētniecisko darbu; uzsver, ka ir svarīgi garantēt un veicināt plašsaziņas līdzekļu plurālismu, lai vairotu vārda brīvību, un nodrošināt pārredzamību attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu īpašniekiem un finansējumu; norāda uz nepieciešamību pēc ilgtermiņa stratēģijas sabiedrisko pakalpojumu plašsaziņas līdzekļu attīstībai jaunajā plašsaziņas līdzekļu sistēmā;

26. ar gandarījumu norāda uz jaunās administrācijas lēmumu palielināt sieviešu skaitu valdības vadošajos amatos un pauž cerību, ka tam būs labvēlīga ietekme uz sabiedrību kopumā; aicina nepieļaut vardarbību pret sievietēm un izskaust jebkādas ar dzimumu saistītus aizspriedumus tiesību aktos un to īstenošanā;

27. aicina valdību palielināt centienus, lai īstenotu tiesību aktus un politiku, kas attiecas uz sieviešu tiesībām un dzimumu līdztiesību, īpaši koncentrējoties uz sieviešu aizsardzību pret visu veidu vardarbību un uz sieviešu līdzvērtīgu līdzdalību sabiedriskajā un politiskajā dzīvē; mudina turpināt centienus nodrošināt integrētas pieejas dzimumu līdztiesībai izmantošanu centrālā un vietējā līmenī;

28. uzsver nepieciešamību uzlabot no valsts atkarīgo cilvēku, piemēram, ieslodzīto, bāreņu un garīgi slimo personu, tiesības un dzīves kvalitāti;

29. prasa turpināt centienus, lai nodrošinātu īpašumtiesību stratēģijas un rīcības plāna efektīvu īstenošanu, jo tas ir viens no ekonomiskās attīstības stūrakmeņiem; atzīmē pasākumus, kas veikti nolūkā risināt problēmas, kuras saistītas ar visā valstī nelikumīgi uzbūvētajiem objektiem; pauž bažas par ierobežoto progresu īpašuma reģistrācijas un kompensācijas saistību jomā; aicina valdību informēt par skaidru plānu un laika grafiku Eiropas Cilvēktiesību tiesas īpašumtiesību jomā pieņemto spriedumu izpildei;

30. mudina valdību izstrādāt atjaunīgās enerģijas politiku, efektīvāk risināt atkritumu apsaimniekošanas problēmu un attīstīt vides ziņā ilgtspējīgu tūrismu; atzinīgi vērtē neseno pilsoniskās sabiedrības iniciatīvu attiecībā uz referendumu par atkritumu importu; ļoti atzinīgi vērtē parlamenta 2013. gada 10. oktobra balsojumu, ar kuru tika atcelta atļauja importēt atkritumus, kas noteikta 2011. gada 22. septembra Tiesību aktā Nr. 10463;

31. prasa, lai tiktu paredzēti pasākumi, ar kuriem varētu novērst netaisnīgu patvēruma piešķiršanas procedūru palielināšanos, kas varētu rasties pēc bezvīzu režīma ar ES ieviešanas;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Sociālekonomiskās reformas

32. aicina kompetentās iestādes stingri rīkoties sliktas likumu izpildes un nodokļu iekasēšanas, kā arī ievērojamas neoficiālās ekonomikas jautājumos, kuri kavē valsts sociālo kohēziju un ekonomiskās izredzes; mudina jauno valdību pastiprināt pasākumus un tiesību aktus, lai veicinātu nodarbinātību, veselību un drošību darbavietās, sociālās drošības tiesības, tiesības uz aizsardzību pret diskrimināciju jebkāda iemesla dēļ darba jomā, vienlīdzīgu atalgojumu par darbu vīriešiem un sievietēm un citus ar darbu saistītus tiesību aktus, jo īpaši attiecība uz jauniešiem un sievietēm;

33. ar bažām norāda uz progresa trūkumu sociālās politikas un nodarbinātības jomā; atzinīgi vērtē jaunās valdības plānus pievērsties šai problēmai; ir informēts par ierobežotajiem budžeta līdzekļiem, tomēr aicina neturpināt pašreizējo tendenci samazināt budžetu sociālās palīdzības un sociālās aizsardzības reformu īstenošanai; uzsver, ka steidzami ir jāsniedz sociālā palīdzība neaizsargātākajām bezdarbnieku grupām; ar lielām bažām norāda, ka bērnu darbs joprojām ir liela problēma, un aicina valdību apņēmīgi risināt šo jautājumu;

34. uzsver, ka Albānija ir ratificējusi Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) astoņas galvenās darba tiesību konvencijas; pauž bažas, ka darba tiesību un arodbiedrību tiesību jomā ir panākts tikai neliels progress; aicina valdību vēl vairāk nostiprināt darba un arodbiedrību tiesības; mudina valdību garantēt darba tiesību ievērošanu, gan privātā, gan publiskajā sektorā, un uzlabot trīspusējo sociālo dialogu, lai palielinātu arodbiedrību nozīmi un atbalstu reformu likumdošanas īstenošanā; norāda, ka ir ticis pārtraukts dialogs, jo 2013. gada martā beidzās Nacionālās Darba padomes mandāts, un ka divpusējais sociālais dialogs joprojām ir vājš, jo īpaši privātajā sektorā; norāda, ka sociālais dialogs un darba tiesību ievērošana ir sociālas tirgus ekonomikas stūrakmeņi;

35. uzsver, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš bērnu tiesību aizsardzībai, un aicina veikt ieguldījumus agrīnā apmācībā, jo īpaši mazākumtautību vai atstumto iedzīvotāju grupu bērniem, lai novērstu viņu atstumtību, un veikt mērķtiecīgus pasākumus bērnu aprūpes, uztura un ģimenes atbalsta jomā, lai novērstu nabadzības pāreju no paaudzes paaudzē; uzsver nepieciešamību nekavējoties uzlabot nepilngadīgo situāciju tiesas procedūrās saskaņā ar Eiropas paraugpraksi; uzsver, ka ir būtiski nodrošināt pienācīgu finansējumu valsts izglītības sistēmai; mudina valsts iestādes pieņemt Stratēģiju par tiesiskuma nodrošināšanu bērniem; uzsver to, ka tiesās korupcija joprojām īpaši ierobežo cilvēku tirdzniecību aizliedzošo tiesību normu īstenošanu un cietušo aizsardzības pasākumu veikšanu;

Reģionālā sadarbība

36. atzinīgi vērtē Albānijas stabilizējošo ietekmi uz Rietumbalkāniem, jo īpaši attiecībās ar kaimiņvalstīm, no kurām dažās mīt spēcīga albāņu mazākumtautības grupa, un tās ieguldījumu reliģiskajā saskaņā;

37. atzinīgi vērtē jaunās valdības atteikšanos no nacionālistiskās pieejas un tās vēlmi nepieļaut problēmu, kas saistītas ar kaimiņvalstu politiku, rašanos; uzsver Albānijas svarīgo lomu labu kaimiņattiecību veicināšanā Rietumbalkānos; mudina Albāniju turpināt savu konstruktīvo reģionālo nostāju;

o

o o

38. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Albānijas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0597

Gatavošanās Eiropadomes 2013. gada 19. un 20. decembra sanāksmei**Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par gatavošanos Eiropadomes 2013. gada 19. un 20. decembra sanāksmei (2013/2626(RSP))**

(2016/C 468/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. jūnija rezolūciju par Eiropas demokrātijas nostiprināšanu turpmākajā Ekonomikas un monetārajā savienībā (EMS")⁽¹⁾, 2013. gada 23. maija rezolūciju par turpmākajiem priekšlikumiem tiesību aktiem par EMS — reakcija uz Komisijas paziņojumiem⁽²⁾ un 2013. gada 21. novembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu par ekonomikas un monetārās savienības (EMS) sociālās dimensijas pastiprināšanu⁽³⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā ES iestādes un dalībvalstis ir veikušas būtiskus pasākumus, lai atjaunotu finanšu uzticamību un stabilitātei, jo īpaši pieņemot un īstenojot strukturālas reformas un jaunu finanšu pārvaldības sistēmu; tā kā šo pasākumu rezultātā ir izveidota banku savienība;
- B. tā kā ir nepieciešama labāka ekonomikas politikas koordinēšana, lai Eiropas Savienībā palielinātu konkurētspēju, ilgtspējību un jaunu darbvietu radīšanu;
- C. tā kā Kopienas metode ir atbilstīga pieeja, lai risinātu problēmas, kas patlaban skar ES un tās valūtu;
- D. tā kā visiem lēmumiem vajadzētu pamatoties uz parlamentārām pārbaudēm un pārskatatbildību līmenī, kurā tie tiek pieņemti;
- E. tā kā šīs politikas pamatelements ir pilnīga un rūpīga ES tiesību aktu ievērošana;
- F. tā kā strauji mainīgā un nestabilā ģeostratēģiskā vide ar jaunām drošības problēmām, izmaiņas ASV un Āzijas un Klusā okeāna reģiona valstu spēku samērā un finanšu krīzes ietekme liek ES uzņemties pienākumu kļūt par uzticamu drošības sniedzēju ar patiesu stratēģisku autonomiju, īpaši savās kaimiņvalstīs, kas palielinās ES pašas drošību;
- G. tā kā vienīgais veids, kā valstu un valdību vadītāji var risināt šīs ģeopolitiskās tendences un nekoordinēto aizsardzības izdevumu samazināšanos, ir pastiprināt sadarbību aizsardzības jomā;

Par banku savienību

1. uzstāj uz to, ka Kopienas metode ir pareizā pieeja to problēmu risināšanai, kas skar ES un tās valūtu, kā arī finanšu pakalpojumu un banku savienības regulēšanai;
2. atgādina Eiropadomei par politiskajām saistībām, kuras paredz, ka vienošanās par vienoto risināšanas mehānismu ir jāpanāk vēl šajā likumdošanas termiņā; aicina Eiropadomi atkārtoti pieprasīt Ministru padomei, lai līdz 2013. gada beigās sekmīgi tiktu pabeigtas sarunas par noguldījumu garantiju direktīvu un sanācijas un noregulējuma režīmu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0269.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0222.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0515.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Par EMS padziļināšanu

3. aicina Eiropadomi uzņemties politiskas saistības attiecībā uz tiesību aktu sagatavošanu, pamatojoties uz Līgumiem, labākai ekonomikas politikas koordinēšanai; sagaida, ka Parlaments un citas ES iestādes vienosies par šīs labākas ekonomikas politikas koordinēšanas būtiskākajām iezīmēm vēl šajā likumdošanas termiņā;
4. pieprasa, lai, pamatojoties uz iepriekšminēto labāku ekonomikas politikas koordinēšanu, ar parasto likumdošanas procedūru tiktu pieņemts tiesību akts par konverģences vadlīnijām, kurā uz noteiktu laika posmu būtu paredzēts neliels skaits mērķu vissteidzamākajiem reformu pasākumiem;
5. atkārtoti pieprasa, lai dalībvalstis nodrošinātu, ka nacionālās reformu programmas, kurām vajadzētu būt veidotām, pamatojoties un uz iepriekšminētajām konverģences vadlīnijām, un Komisijas pārbaudītām, tiktu apspriestas un pieņemtas šo valstu parlamentos; uzskata to par būtisku, lai stiprinātu visa šā procesa politisko un demokrātisko atbildību;
6. uzskata, ka dalībvalstīm ir jāuzņemas saistības pilnībā īstenot savas nacionālās programmas, kad tās būs pārbaudītas; iesaka, ka, pamatojoties uz to, dalībvalstis varētu izveidot konverģences partnerību ar ES iestādēm, pastāvot iespējai, ka tās par reformu darbībām varētu saņemt uz zināmiem nosacījumiem balstītu finansējumu;
7. atkārtoti norāda, ka, īstenojot ciešāku ekonomisko sadarbību, ir jāizmanto ar stimuliem pamatots mehānisms; uzskata, ka jebkādam papildu finansējumam vai instrumentiem, piemēram, solidaritātes mehānismam, jābūt neatņemamai ES budžeta sastāvdaļai, bet tie nav jāiekļauj kopīgi pieņemtajos daudzgadu finanšu shēmā (DFS) paredzētajos maksimālos apjomos;
8. atgādina, ka Starptautiskais līgums par stabilitāti, koordinēšanu un pārvaldību (TSCG) ir jāintegrē ES tiesību aktos, vēlākais, līdz 2018. gada 1. janvārim, pamatojoties uz tā īstenošanas gaitā gūtās pieredzes novērtējumu, kā paredzēts TSCG 16. pantā;
9. atgādina par savu nemainīgo nostāju par to, ka EMS nostiprināšanai būtu nevis jāsašķēļ ES, bet tieši pretēji — jāpanāk ciešāka integrācija un spēcīgāka pārvaldība, un ka tajā brīvprātīgi varētu pievienoties arī visas tās dalībvalstis, kuru naudas vienība nav eiro;
10. aicina Eiropadomi pilnībā ievērot Līguma par Eiropas Savienību (LES) 15. panta 1. punktu;

Par aizsardzības politiku

11. uzskata, ka strauji mainīgajā un nestabilajā ģeostratēģiskā vidē ar jaunām drošības problēmām, izmaiņām ASV un Āzijas un Klusā okeāna reģiona valstu spēku samērā un finanšu krīzes ietekmi, nedublējot esošos pasākumus, kas tiek veikti NATO ietvaros, ES vajadzētu uzņemties pienākumu kļūt par globālu politisko spēku un uzticamu drošības sniedzēju, īpaši tās kaimiņvalstīs, ar patiesu stratēģisko autonomiju, lai sekmētu mieru un drošību pasaulē, aizsargātu savas intereses starptautiskajā arēnā un garantētu drošību saviem iedzīvotājiem; uzsver, ka ES ir jābūt konsekventai attiecībā uz tās politiku un ātrāk, kā arī efektīvāk jāuzņemas iepriekš minēto saistību pildīšana;
12. norāda, ka ES pašlaik saskaras ar nozīmīgiem finansiāliem ierobežojumiem un ka dalībvalstis finansiāli, ar budžetu saistītu un politisku apsvērumu dēļ, kas var arī nebūt saistīti ar krīzi eurozonā, nekoordinēti samazina izdevumus aizsardzības jomā; uzsver šādas rīcības potenciālo negatīvo ietekmi uz viņu militārajām spējām un līdz ar to ES spēju efektīvi pildīt savus pienākumus tādās jomās kā miera uzturēšana, konfliktu novēršana un starptautiskās drošības stiprināšana;
13. uzskata — lai varētu risināt iepriekš minētās problēmas, ES valstu un valdību vadītājiem ir jāizmanto iespēja, ko sniedz 2013. gada decembra Padome, un jāieņem skaidra nostāja par labu spēcīgākai Eiropas aizsardzības sistēmai;
14. tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas 2013. gada 24. jūlija paziņojumu “Ceļā uz konkurētspējīgāku un efektīvāku aizsardzības un drošības nozari” (COM(2013)0542) un 2013. gada 15. oktobra gala ziņojumu, ko bija sagatavojusi Komisijas priekšsēdētāja vietniece/Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos/Eiropas Aizsardzības aģentūras vadītāja;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

15. aicina Eiropadomi īstenot ieteikumus, kas iekļauti Parlamenta ziņojumos par kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kopējo drošības un aizsardzības politiku (KDAP) un Eiropas aizsardzības tehnisko un rūpniecisko pamatu (*EDTIB*);
16. uzskata, ka dalībvalstīm pirmām kārtām jāaņem pasākumi, lai pārvarētu KDAP darbības trūkumus, ar ieguldījumiem spēju palielināšanā paūst atbalstu gan KDAP civilajām misijām, gan militārajām operācijām;
17. uzsver, ka ar Lisabonas līgumu ir ieviesti vairāki jauni instrumenti, kas attiecas uz KDAP, bet vēl nav sākuši darboties; uzsver šajā sakarā nepieciešamību piemērot šos noteikumus, lai turpinātu KDAP nostiprināšanu, un aicina Padomi pilnībā izmantot iepriekš minētos pasākumus (piemēram, pastāvīgo strukturēto dalībvalstu sadarbību (LES 46. panta 6. punkts), sākumfondus (LES 41. panta 3. punkts) un iespēju uzticēt KDAP misiju un jo īpaši operāciju veikšanu dalībvalstu grupai (LES 42. panta 5. punkts un 44. panta 1. punkts);
18. uzsver, ka ir svarīgi sākt stratēģisku pārdomu procesu, lai definētu ES mērķus un prioritātes un izveidotu rīcības plānu padziļinātai sadarbībai aizsardzības komā, kurā iekļauti laika grafiki (izstrādātu Balto grāmatu, kas kalpotu par pamatu pārdomām par procesiem dalībvalstīs);
19. aicina Padomi iesaistīties pastiprinātā sadarbībā bruņošanās jomā, pilnvarojot Eiropas Aizsardzības aģentūru, lai tā pilnībā varētu pildīt savu lomu un sekmēt sadarbību, pārraudzīt saistību izpildi, noteikt, kādas ir prioritātes investīcijām tehnoloģijās (tostarp tādās tehnoloģijās, kas ļauj īstenot stratēģiskos mērķus, proti, degvielas uzpildīšana lidaparātiem gaisā, satelītkomunikācijas, stratēģiskie gaisa pārvadājumi, tālvadības lidaparāti, kiberaizsardzība un vienota Eiropas gaisa telpa), vienoties par biežāku ieinteresēto valstu/valstu pamatgrupu izmantošanu, kā arī rast izmantojamu risinājumu kaujas grupu izmantošanai;
20. aicina dalībvalstis sniegt atbalstu stabīlai *EDTIB*, kas ļautu novērst sadrumstalotību un palielināt Eiropas rūpniecības radošumu un spēku ar ciešāku koordināciju attiecībā uz valstu aizsardzības budžetu plānošanu (iespējams, izveidojot Eiropas pušgadu aizsardzības jautājumiem) un ciešāku koordināciju ražotāju līmenī (aizsardzības aprīkojuma standartu un sertifikācijas saskaņošana); aicina turpināt stimulēt un atbalstīt aizsardzības preču rūpniecības nozari, apņemoties arī turpmāk izstrādāt svarīgākās aizsardzības tehnoloģijas un sistēmas (nodokļu stimuli, finansīals atbalsts pētniecībai un attīstībai, institucionalizēta civilo un militāro spēju sinerģija);
21. aicina dalībvalstis būtiski pastiprināt savstarpējo sadarbību un vairāk koordinēt tos aizsardzības aspektus, kas ļauj īstenot efektīvu KDAP; aicina dalībvalstis izvirzīt tālejošākus mērķus attiecībā uz resursu apvienošanu un koplietošanu;
22. uzsver, ka salīdzinājumā ar citām organizācijām ES stiprā puse ir tās unikālā iespēja mobilizēt plašu spektru politisko, ekonomisko, attīstības un humanitāro instrumentu, lai atbalstītu civilo un militāro krīžu pārvaldību, misijas un operācijas, turklāt to visu var pārvaldīt viena politiska struktūra — Komisijas priekšsēdētāja vietnieks/Augstais pārstāvis — un uzsver, ka šī visaptverošā pieeja, kas var izpausties gan kā pārliecināšanas pasākumi, gan kā konkrētāka rīcība, piešķir ES unikālu un plaši atzītu elastīgumu un efektivitāti;
23. atbalsta Aizsardzības ministru padomes izveidi, kas piešķirtu aizsardzības nozarei pelnīto nozīmi;
24. mudina valstu un valdību vadītājus, ņemot vērā Eiropas aizsardzības stratēģisko nozīmību un Savienību skarošo problēmu nopietnību, 2015. gada decembrī pārskatīt sasniegumus, kas gūti 2013. gada decembrī notikušās Padomes secinājumu īstenošanā, pamatojoties uz Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos sniegto īstenošanas ziņojumu;
25. pauž dziļas bažas par politisko stāvokli Ukrainā pēc Viļņas samita un aicina Eiropadomi izskatīt šo jautājumu;

o

o o

26. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0598

Konstitucionālās problēmas, kas saistītas ar vairāku līmeņu pārvaldību Eiropas Savienībā

Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par konstitucionālajām problēmām, kas saistītas ar vairāku līmeņu pārvaldību Eiropas Savienībā (2012/2078(INI))

(2016/C 468/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un Līgumu par Eiropas Savienības darbību,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Stabilizācijas mehānisma (ESM) izveidi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Līgumu par stabilitāti, koordināciju un pārvaldību ekonomiskajā un monetārajā savienībā (LSKP) ⁽²⁾,
- ņemot vērā sešu tiesību aktu kopumu ⁽³⁾,
- ņemot vērā divu tiesību aktu kopumu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā tā 2013. gada 12. septembra rezolūciju par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko Eiropas Centrālajai bankai piešķir īpašus uzdevumus saistībā ar kredītiestāžu uzraudzības politiku ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes, Eiropas Komisijas, Eiropas Centrālās bankas un Eurogrupas priekšsēdētāju 2012. gada 5. decembra ziņojumu "Virzība uz patiesu ekonomikas un monetāro savienību" ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 28. novembra paziņojumu "Plāns padziļinātas un patiesas EMS izveidei — Eiropas debašu sākums"(COM(2012)0777),
- ņemot vērā 2012. gada 20. novembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par Eiropadomes, Eiropas Komisijas, Eiropas Centrālās bankas un Eurogrupas priekšsēdētāju ziņojumu "Virzība uz patiesu ekonomikas un monetāro savienību" ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 23. maija rezolūciju par turpmākajiem priekšlikumiem tiesību aktiem par EMS ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 12. jūnija rezolūciju par Eiropas demokrātijas nostiprināšanu turpmākajā Ekonomikas un monetārajā savienībā (EMS) ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas, kā arī Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumus (A7-0372/2013),

⁽¹⁾ Treaty Establishing the European Stability Mechanism (ESM)

⁽²⁾ Treaty on Stability, Coordination and Governance in the Economic and Monetary Union

⁽³⁾ OV L 306, 23.11.2011.

⁽⁴⁾ OV L 140, 27.5.2013.

⁽⁵⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0372.

⁽⁷⁾ <https://www.ecb.europa.eu/ssm/pdf/4preport/fourpresidentsreport2012-12-05EN.pdf>

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0430.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0222.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0269.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- A. tā kā diferencēšana ir svarīgs Eiropas integrācijas procesa elements un līdzeklis, kas nodrošina tā virzību un garantē, ka tiek ievērots vienlīdzības princips, ko saprot kā vienādu attieksmi vienādās situācijās un atšķirīgu attieksmi atšķirīgās situācijās;
- B. tā kā būtu jāturpina diferencēta integrācija kā priekšnosacījums Eiropas integrācijas procesa padziļināšanai, kuru ir sākusī noteiktu dalībvalstu grupa, kurā var iesaistīties visas dalībvalstis un kuras mērķis ir pilnīga integrācija Līgumos;
- C. tā kā ir divu veidu diferencēta integrācija: "vairāku ātrumu" integrācija, kad valstis cenšas sasniegt vienus un tos pašus mērķus dažādos laikposmos, un "vairāku līmeņu" integrācija, kad valstis vienojas par atšķirīgiem mērķiem;
- D. tā kā diferencēšana nedrīkst negatīvi ietekmēt Savienības pilsonību, kas ir dalībvalstu pilsoņu pamatstatuss un kas visiem, kuri atrodas vienādā situācijā, neatkarīgi no pilsonības dod tiesības uz vienādu attieksmi no tiesību aktu viedokļa Līguma piemērošanas jomā;
- E. tā kā ikvienā diferencēšanas procesā tiks ievērota un tādējādi pastiprināta Eiropas tiesību sistēmas vienotība, tās efektivitāte un saskaņotība, nediskriminācijas princips, pamatojoties uz pilsonību, kā arī brīvības, drošības un tiesiskuma telpas bez iekšējām robežām izveide un iekšējā tirgus darbība;
- F. tā kā diferencēšanu var izmantot gadījumos, kad kopīga rīcība konkrētā periodā nav iespējama vai lietderīga;
- G. tā kā diferencēšana ir iekļauta un tai vienmēr vajadzētu būt iekļautai Eiropas Savienības vienotajā iestāžu sistēmā;
- H. tā kā, īstenojot diferencētu integrāciju, ir jāievēro subsidiaritātes princips saskaņā ar LES 5. pantu un 2. protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu;
- I. tā kā Līgumos ir paredzētas vairākas diferencētās integrācijas iespējas un instrumenti, tostarp teritoriālās piemērošanas jomas ierobežojumi, drošības klauzulas, izņēmumi, atteikšanās iespējas, dalības iespējas, ciešāka sadarbība un noteikumi attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, ja vien šādi instrumenti ievēro Eiropas tiesību sistēmas vienotību, efektivitāti un saskaņotību un ir iekļauti vienotajā iestāžu sistēmā (Kopienas metode);
- J. tā kā dažas dalībvalstis ir ieguvušas iespēju nepedalīties dažādu ES politikas virzienu īstenošanā, kā noteikts dažādos Līgumu protokolos, un tas var apdraudēt Eiropas tiesiskās sistēmas vienotību, efektivitāti un saskaņotību;
- K. tā kā LESD 27. panta otrajā daļā paredzētie izņēmumi pieļauj tāda tiesību akta piemērošanas diferencēšanu konkrētās dalībvalstīs, kas adresēts visām dalībvalstīm, saglabājot mērķi pakāpeniski izveidot un nodrošināt efektīvu iekšējā tirgus darbību;
- L. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. panta 4. un 5. punktā, 153. panta 4. punktā, 168. panta 4. punktā, 169. panta 4. punktā un 193. pantā ir ietvertas drošības klauzulas, kas ļauj dalībvalstīm saglabāt vai ieviest stingrākus aizsardzības pasākumus tāda tiesību akta piemērošanas jomā, kas adresēts visām dalībvalstīm;
- M. tā kā ciešāka sadarbība paredz vismaz deviņu dalībvalstu dalību jomā, kas nav Savienības ekskluzīvā kompetencē, ļauj neiesaistītajām dalībvalstīm pedalīties apspriešanās, bet ne balsošanās, un tajā jebkurā laikā var iesaistīties visas dalībvalstis;
- N. tā kā ciešākas sadarbības procedūra ļauj kā pēdējo līdzekli pieņemt pasākumus, kas ir saistoši grupai dalībvalstu, ja Padome ar kvalificētu balsu vairākumu ir devusi atļauju, un pasākumus KĀDP jomā, ja tie apstiprināti ar vienprātīgu balsojumu;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- O. tā kā šis mehānisms jau tiek izmantots, ES mērogā piemērojot laulības šķiršanas tiesības un Eiropas patentu tiesības, un Eiropas Parlaments un Padome tā izmantošanu apstiprināja arī nodokļu jomā, proti, saistībā ar finanšu darījumu nodokļa ieviešanu;
- P. tā kā kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā valstu grupām ir iespēja risināt konkrētus uzdevumus, un kopējās drošības un aizsardzības politikas jomā ir paredzēta militāro spēju ziņā spēcīgo valstu pastāvīgas pamatgrupas izveide;
- Q. tā kā 1986. gada Šengenas nolīgums un 1990. gada Šengenas konvencija, ko parakstījusi grupa dalībvalstu, par savstarpējās robežkontroles atcelšanu, 1991. gada Sociālās politikas nolīgums, ko noslēgusi grupa dalībvalstu un ar ko tika paplašināta EK agrākā kompetence nodarbinātības un sociālo tiesību jomā, pieļaujot kvalificēta vairākuma balsošanu, un 2005. gada Prīmes konvencija, ko parakstījusi grupa dalībvalstu un Norvēģija, par datu apmaiņu un sadarbību cīņā pret terorismu, vēsturiski ir vairāki diferencētas integrācijas paraugi;
- R. tā kā Šengenas *acquis* ar Amsterdamas līgumu tika integrēts Līgumos, paredzot atteikšanās iespēju Apvienotajai Karalistei, Īrijai un Dānijai;
- S. tā kā Apvienotā Karaliste un Īrija jebkurā laikā var iesniegt lūgumu piedalīties visu vai dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā un tā kā Dānijai joprojām ir saistošs sākotnējais Šengenas nolīgums un konvencija;
- T. tā kā Prīmes konvencija ir daļēji iekļauta ES tiesiskajā regulējumā;
- U. tā kā Sociālās politikas nolīgums ar Amsterdamas līgumu tika integrēts Līgumos bez atteikšanās iespējas;
- V. tā kā Līgumos noteikti vairāki nodarbinātības un sociālās politikas attīstības virzieni, kas vēl nav pilnīgi izmantoti, jo īpaši attiecībā uz LESD 9. pantu, 151. pantu un 153. pantu, bet vispārīgāk arī attiecībā uz LESD 329. pantu; tā kā šajā sakarībā lielāku sociālo konvergenci var panākt, neizdarot grozījumus Līgumos un neskarot subsidiaritātes principu;
- W. tā kā Līgums par Eiropas Stabilizācijas mehānisma (ESM) izveidi un Līgums par stabilitāti, koordināciju un pārvaldību ekonomiskajā un monetārajā savienībā (fiskālais pakts) tika noslēgts starpvaldību mērogā ārpus Līgumiem;
- X. tā kā Eiropas Finanšu stabilitātes instruments (EFSI) un ESM ir starptautisko tiesību nolīgumi, ko noslēgušas dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro;
- Y. tā kā saskaņā ar LES un LESD ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pamatelementus, kas paredzēti LSKP, kuru saskaņā ar starptautiskajām tiesībām noslēgušas visas dalībvalstis, izņemot Apvienoto Karalisti un Čehiju, iekļautu Savienības tiesiskajā regulējumā vēlākais piecu gadu laikā no LSKP stāšanās spēkā dienas, pamatojoties uz tā īstenošanā gūtās pieredzes novērtējumu;
- Z. tā kā pakts "Euro plus", stratēģija "Eiropa 2020" un Izaugsmes un nodarbinātības pakts būtu jāiekļauj Savienības tiesiskajā regulējumā un tiem būtu jāsekmē dalībvalstu ekonomikas konverģences kodeksa ieviešana;
- AA. tā kā ārpus ES tiesiskā regulējuma noslēgtie starptautiskie nolīgumi, kas paredzēti Līgumu mērķu sasniegšanai, ir izmantoti kā absolūts diferencētas integrācijas *ultima ratio* instruments, kas paredz pienākumu attiecīgā starptautiskā nolīguma saturu integrēt Līgumos;
- AB. tā kā EMS izveide bija kvalitatīvs solis integrācijas procesā, nosakot vairāku līmeņu pārvaldības modeli, kas skar gan iestādes, gan procedūras;
- AC. tā kā vienai dalībvalstij ir tiesības, ja tā vēlas, izmantot pastāvīgu atbrīvojumu no pievienošanās eurozonai (15. protokols) un vienai citai dalībvalstij — tiesības izmantot konstitucionālu atbrīvojumu (16. protokols);

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- AD. tā kā monetārās politikas jomā pieņemtie noteikumi attiecībā uz ECB paredz diferencēšanu tās institucionālajā struktūrā, kurā Padome ir galvenā lēmējinstītūcija, kuras sastāvā ir tikai tās dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, un Ģenerālpadome apvieno dalībvalstis, kuras nav eurozonas dalībnieces, kā arī finanšu struktūrā, kurā visu dalībvalstu centrālās bankas ir ECB kapitāla parakstītājas (ECB Statūtu 28. panta 1. punkts), bet tikai to dalībvalstu centrālās bankas, kuru naudas vienība ir euro, apmaksā savu parakstīto ECB kapitāla daļu (ECB Statūtu 48. panta 1. punkts);
- AE. tā kā saskaņā ar LESD 127. panta 6. punktu Padomei ir tiesības Eiropas Centrālajai bankai noteikt konkrētus uzdevumus saistībā ar politiku, kas attiecas uz kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu konsultatīvu uzraudzību, izņemot apdrošināšanas sabiedrības, un tas ir izmantots kā juridiskais pamats regulai, ar ko izveido vienoto uzraudzības mehānismu (VUM) eurozonai un paredz to dalībvalstu brīvprātīgu dalību, kuras nav eurozonas dalībnieces, veidojot ciešu sadarbību ar ECB;
- AF. tā kā saskaņā ar LESD 139. pantu dalībvalstīm ar izņēmuma statusu nepiemēro konkrētus Līguma noteikumus un saistītās balsstiesības;
- AG. tā kā LESD 136. un 138. pants paredz īpašu procedūru tādu pasākumu pieņemšanai, kas piemērojami dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, ar balsošanu, kurā var piedalīties vienīgi tie Padomes locekļi, kas pārstāv šīs dalībvalstis, un, ja attiecīgā procedūra to pieprasa, ar balsošanu, kurā piedalās visi Eiropas Parlamenta deputāti;
- AH. tā kā LESD 136. pants jau ir izmantots saistībā ar 121. panta 6. punktu par regulu pieņemšanu;
- AI. tā kā LESD 184. pants paredz, ka, īstenojot daudzgadu pamatprogrammas pētniecības, tehnoloģiju attīstības un kosmosa jomā, tiks īstenotas papildprogrammas, kurās var iesaistīties tikai dalībvalstu grupa, kas tās finansē, iespējams, piedaloties Savienībai, lai gan tās ir pieņemtas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, kurā ir iesaistīti visi Padomes locekļi un visi Eiropas Parlamenta deputāti, pamatojoties uz vienošanos starp dalībvalstīm, uz kurām attiecas šīs papildprogrammas;
- AJ. tā kā saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 21. pantu budžeta universāluma princips neliedz dalībvalstu grupai veikt iemaksas ES budžetā vai īpašus ieņēmumus izmantot konkrētu izdevumu posteņu finansēšanai, kā tas jau notiek, piemēram, augstspējas kodolreaktora gadījumā saskaņā ar Lēmumu 2012/709/Euratom;
- AK. tā kā ar LESD 137. pantu un 14. protokolu ir izveidota Eurogrupa kā neformāla struktūrvienība;
- AL. tā kā netraucētas EMS darbības nodrošināšanai ir vajadzīga pilnīga un ātra tādu pasākumu īstenošana, par kuriem jau ir panākta vienošanās saskaņā ar pastiprināto ekonomikas pārvaldības sistēmu, piemēram, pilnveidotais Stabilitātes un izaugsmes pakts un Eiropas pusgads, ka arī izaugsmes veicināšanas pasākumi;
- AM. tā kā, lai izveidotu padziļinātu EMS, ir jāuzlabo kompetence, jāpalielina finanšu resursi un jāpastiprina demokrātiskā pārskatbaidība un tās izveidē būtu jāizmanto divu posmu pieeja, kuras pamatā ir, pirmkārt, spēkā esošo Līgumu sniegto iespēju tūlītēja un pilnīga izmantošana un, otrkārt, Līguma grozījumi, kas jānosaka ar konvenciju;
- AN. tā kā, lai EMS pārvaldība būtu efektīva, likumīga un demokrātiska, tai būtu jābalstās uz Savienības iestāžu sistēmu un tiesisko regulējumu;
- AO. tā kā līmenī, kurā tiek pieņemti lēmumi, ir jānodrošina demokrātiskā leģitimitāte un pārskatbaidība;
- AP. tā kā EMS veido Savienība, kuras pilsoņus Savienības līmenī tieši pārstāv Eiropas Parlaments;

A. **PRINCIPI**

1. atkārtoti aicina izveidot patiesu EMS, uzlabojot Savienības kompetenci, jo īpaši ekonomikas politikas jomā, palielinot budžeta iespējas un pastiprinot Komisijas lomu un demokrātisko pārskatbaidību un Parlamenta prerogātas;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

2. uzskata, ka šādas lielākas budžeta veiktspējas pamatā vajadzētu būt konkrētiem pašu resursiem (tostarp finanšu darījumu nodoklim) un budžeta iespējām, ar kurām atbilstīgi Savienības budžeta sistēmai atbalsta izaugsmi un sociālo kohēziju, risinot problēmas saistībā ar nelīdzsvarotību, strukturālām atšķirībām un ārkārtas finanšu situācijām, kas ir tieši saistītas ar monetāro savienību, neapdraudot tā tradicionālās funkcijas finansēt kopējo politikas virzienu īstenošanu;
3. atzinīgi vērtē Komisijas "Plānu padziļinātas un patiesas ekonomikas un monetārās savienības izveidei"; aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk saskaņā ar koplēmuma procedūru, ja tas ir juridiski iespējams, iesniegt tiesību aktu priekšlikumus, lai šo plānu nekavējoties īstenotu, tostarp veiktu budžeta turpmāku koordinēšanu, politikas koordinēšanas paplašināšanu, attiecinot to uz nodokļu un nodarbinātības jomu, kā arī izveidotu pienācīgas EMS fiskālās spējas, lai atbalstītu politikas risinājumu īstenošanu; uzsver, ka dažu minēto elementu īstenošanai būs nepieciešams veikt grozījumus Līgumos;
4. uzskata, ka nepieciešams rīkoties ātri visās četrās pamatjomās, kas ietvertas ziņojumā "Ceļā uz patiesu ekonomisko un monetāro savienību", ar kuru iepazīstināja priekšsēdētāji *H. Van Rompuy*, *J.-C. Juncker*, *J. M. Barroso* un *M. Draghi*, it īpaši šādos jautājumos:
  - a) integrēta finanšu sistēma, lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, jo īpaši eurozonā, un līdz samazinātu izmaksas, kas Eiropas iedzīvotājiem rodas banku neveiksmīgas darbības dēļ; šāda sistēma paaugstina atbildību par uzraudzību līdz Eiropas līmenim un nodrošina kopējus mehānismus, ar ko īsteno banku noregulējumu un garantē klientu noguldījumus;
  - b) integrēta ekonomikas politikas sistēma, kurai ir pietiekami mehānismi, lai nodrošinātu, ka valstu un Eiropas politika sekmē ilgtspējīgu izaugsmi, nodarbinātību un konkurētspēju, un kura ir saderīga ar veiksmīgu EMS darbību;
  - c) nepieciešamās demokrātiskās leģitimitātes un pārskatbildības nodrošināšana lēmumu pieņemšanā ekonomikas un monetārajā savienībā, kopīgi īstenojot suverenitāti attiecībā uz kopējo politiku un solidaritāti;
5. uzskata, ka labāks un skaidrāks kompetences jomu un resursu sadalījums starp ES un tās dalībvalstīm var būt cieši saistīts un tam jābūt cieši saistītam ar spēcīgāku parlamentāro līdzdalību un pārskatbildību attiecībā uz valstu kompetenci;
6. atkārtoti, ka, lai patiesas EMS pārvaldība būtu patiešām likumīga un demokrātiska, tā ir jāiekļauj Savienības iestāžu sistēmā;
7. uzskata, ka diferencēšana ir lietderīgs un atbilstīgs līdzeklis, kas veicina dziļāku integrāciju un kas, ņemot vērā, ka tā aizsargā ES integritāti, var izrādīties būtisks, lai Savienībā izveidotu patiesu EMS;
8. uzsver, ka pašreizējās diferencētās integrācijas procedūras, kas paredzētas Līgumos, ļauj sākt patiesas EMS izveidi, kura pilnībā atbilst prasībām attiecībā uz demokrātiskās pārskatbildības stiprināšanu, finanšu resursu palielināšanu un lēmumu pieņemšanas spēju uzlabošanu, un aicina visas iestādes īsā laikā maksimāli izmantot spēkā esošajos Līgumos paredzētās iespējas un to elastību, vienlaikus gatavojoties vajadzīgajiem Līgumu grozījumiem, lai nodrošinātu juridisko noteiktību un demokrātisko leģitimitāti atkārtoti, ka būtu jāizslēdz jauna starpvaldību nolīguma iespēja;
9. uzsver, ka Līguma grozījumus, kas ir vajadzīgi patiesas EMS pabeigšanai un pilsoņu un valstu Savienības izveidei, var veikt, pamatojoties uz pašreizējiem diferencētās integrācijas instrumentiem, procedūrām, praksi un filozofiju, vienlaikus uzlabojot to efektivitāti un saskaņotību, un apstiprina, ka izmantos visas savas pilnvaras, lai iesniegtu Padomei priekšlikumus par grozījumu veikšanu Līgumos, kuri pēc tam ir jāizskata konventam, lai pabeigtu patiesas EMS izveidi;
10. atgādina, ka sarunās par vairāku līmeņu pārvaldību netiek risināts jautājums par to vairāku līmeņu pārvaldību, kas attiecas uz varas sadalījumu un valsts, reģionālo un vietējo iestāžu iesaisti;
11. uzsver — lai diferencēšana patiešām būtu līdzeklis, kas veicina integrāciju, aizsargā ES vienotību un garantē, ka patiesi tiek ievērots vienlīdzības princips, tai ir jāpaliek pieejamai un tās galīgajam mērķim jābūt iesaistīt visas dalībvalstis;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

12. uzsver, ka nolūkā nodrošināt pozitīvu ES attīstību ir jānodrošina līdzsvars starp LESD 121. un 148. pantā izklāstīto nodarbinātības un ekonomikas politiku;

B. PROCEDŪRAS

13. uzskata, ka, ja iespējams, diferencēšanu būtu vēlams veikt saskaņā ar tiesību aktu, kas adresēts visām dalībvalstīm, izmantojot izņēmumus un drošības klauzulas, nevis *a priori* izslēdzot dažas dalībvalstis no tiesību akta teritoriālās piemērošanas jomas; tomēr uzsver, ka daudzas atkāpes un aizsardzības klauzulas vājina ES vienotību, kā arī tās tiesiskā regulējuma konsekveni un efektivitāti;

14. uzskata, ka ekonomikas, nodarbinātības un sociālās politikas koordinēšana pieder dalītās kompetences kategorijai, kas saskaņā ar LESD 4. panta 1. punktu attiecas uz visām jomām, kuras nav ietvertas pilnīgos ekskluzīvās vai atbalsta kompetences sarakstos;

15. uzskata, ka tādējādi saskaņā ar LESD 136. pantu pieņemto pasākumu specifika nav saistīta tikai ar faktu, ka šie pasākumi attiecas uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, bet norāda arī uz to, ka tiem var būt lielāks saistošs spēks; turklāt uzskata, ka LESD 136. pantā Padomei ir paredzēta iespēja, pamatojoties uz Komisijas sniegtu ieteikumu un ņemot vērā to dalībvalstu balsojumu, kuru naudas vienība ir euro, saskaņā ar Eiropas pušgadu pieņemt saistošas ekonomikas politikas pamatnostādnes eurozonas valstīm;

16. uzsver, ka, ja dažas dalībvalstis nevēlas piedalīties lēmumu pieņemšanā par tiesību aktu jomā, kas nav Savienības ekskluzīvā kompetencē, būtu jānodrošina ciešāka sadarbība saskaņā ar attiecīgo Līguma noteikumu, nevis jāslēdz starptautiski nolīgumi ārpus ES tiesiskā regulējuma sistēmas;

17. uzskata, ka LESD 352. pantu, kas dod tiesības Padomei pieņemt atbilstošus pasākumus, lai sasniegtu kādu no Līgumos noteiktajiem mērķiem, ja vajadzīgās pilnvaras tajos nav paredzētas, var izmantot kopā ar LES 20. pantu, tādējādi ļaujot aktivizēt elastīguma klauzulu, ja vienprātība Padomē nav sasniedzama ar ciešākas sadarbības mehānismu;

18. aicina dalībvalstis gadījumos, kad nepieciešamo attīstību kavē dalībvalstu politiskās virzības atšķirības, paplašināt ciešākas sadarbības principa piemērošanu, to attiecinot arī uz sociālo un nodarbinātības politiku;

19. uzskata, ka, lai nodrošinātu ES budžeta tiesībās paredzēto principu ievērošanu un aizsargātu Eiropas Parlamenta kā budžeta lēmējinstīcijas svarīgo lomu, izdevumi, kas radušies ciešākas sadarbības īstenošanas rezultātā, ir jāiekļauj ES budžetā kā pārējie ieņēmumi vai konkrēti pašu resursi;

20. veidojot ciešāku sadarbību jomā, kas nav Savienības ekskluzīvā kompetencē, aicina sistemātiski piemērot LESD 333. panta 2. punktu, kurā minēta īpaša likumdošanas procedūra, un aicina Padomi ar iesaistīto dalībvalstu vienprātīgu balsojumu pieņemt lēmumu, kurā paredz, ka ciešākas sadarbības nolūkā tās plāno darboties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru;

21. procedūrās, kas nav saistītas ar ciešāku sadarbību, aicina sistemātiski piemērot LES 48. panta 7. punktā paredzēto pārejas klauzulu, kur tas ir iespējams, lai stiprinātu EMS pārvaldības demokrātisko legimitāti un efektivitāti;

22. uzskata, ka, ja pārejas klauzulas piemērošana nav iespējama, piemēram, ekonomikas politikas un nodarbinātības pamatnostādņu vai gada izaugsmes pētījuma pieņemšanas gadījumā, vajadzētu pilnībā izmantot iespēju slēgt saistošus iestāžu nolīgumus;

23. atgādina, ka LES 48. panta mērķis ir arī garantēt jebkuru Līguma grozījumu demokrātisko legimitāti, izvirzot prasību grozījumu procedūrā obligāti iesaistīt Eiropas Parlamentu un turpmākajā ratifikācijā — valstu parlamentus;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

24. neatbalsta terminu "līgumiskas vienošanās" un mudina meklēt labāku veidu, kā oficiāli sasaistīt līdzekļus, kas pieejami saskaņā ar konkurētspējas un konverģences instrumentu (KKI), un strukturālās reformas, un atkārtoti, ka Savienības kompetences un pilnvaru trūkumu vajadzības gadījumā var novērst, izmantojot Līgumos paredzētas atbilstošas procedūras vai, ja attiecīga juridiskā pamata nav, grozot Līgumus;

C. DEMOKRĀTIJA UN IESTĀDES

25. atgādina, ka saskaņā ar LES 3. panta 4. punktu EMS ir izveidojusi Savienība un tās darbības pamatā ir jābūt pārstāvības demokrātijai;

26. uzsver, ka Eiropas Parlaments ir vienīgā ES iestāde, kurā pilsoņi ir tieši pārstāvēti Savienības līmenī, un tā ir parlamentāra EMS iestāde, kuras atbilstīgai iesaistīšanai ir būtiska nozīme EMS demokrātiskās leģitimitātes un darbības nodrošināšanā, un priekšnoteikums visu turpmāko pasākumu virzībai uz banku savienību, fiskālo savienību un ekonomikas savienību;

27. uzsver, ka pienācīga leģitimitāte un pārskatatbildība dalībvalstu un ES līmenī ir jānodrošina attiecīgi dalībvalstu parlamentiem un Eiropas Parlamentam; atgādina par Eiropadomes 2012. gada decembra sanāksmes secinājumos ietvertu principu, ka "visā šajā procesā galvenais mērķis paliek nodrošināt demokrātisko leģitimitāti un pārskatatbildību tajā līmenī, kurā pieņem un pilda lēmumus";

28. tādēļ pauž nožēlu, ka netiek veikta trijotnes, EFSI un ESM parlamentārā pārbaude;

29. uzskata, ka jebkāda formāla parlamentārās līdzdalības tiesību diferencēšana saistībā ar Eiropas Parlamenta deputātu izcelsmes valsti ir diskriminācija pilsonības dēļ, kuras aizliegšana ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem, un pārkāpj Savienības pilsoņu vienlīdzības principu, kas paredzēts LES 9. pantā;

30. uzskata, ka saskaņā ar LESD 136. pantu pieņemto pasākumu vai ciešākas sadarbības veidošanas gadījumā asimetrija, kas rodas, iesaistot, no vienas puses, Padomē to dalībvalstu pārstāvjus, kuru naudas vienība ir euro (vai iesaistīto valstu pārstāvjus), un, no otras puses, iesaistot Eiropas Parlamentu un Komisiju kā iestādes, kas pārstāv visus Savienības pilsoņus un atbalsta tās kopīgās intereses, pilnībā atbilst diferencēšanas principiem un nemazina, bet gan palielina šo pasākumu leģitimitāti;

31. uzsver, ka Eiropas Parlamenta iekšējie noteikumi paredz pietiekamas manevrēšanas iespējas īpašas diferencēšanas organizēšanai, pamatojoties uz politisku vienošanos politiskajās grupās un starp tām, lai varētu veikt pienācīgu EMS uzraudzību; atgādina, ka LES 3. panta 4. punktā ir norādīts, ka "Savienība izveido ekonomisko un monetāro savienību, kuras valūta ir euro", un 14. protokolā par Eurogrupu minēta nepieciešamība "paredzēt īpašus noteikumus pastiprinātam to dalībvalstu dialogam, kuru naudas vienība ir euro, līdz brīdim, kad euro kļūs par visu Savienības dalībvalstu naudas vienību"; norāda — ja šī pārejas situācija ieilgs, Eiropas Parlamentam ir jāapsver iespēja izstrādāt pienācīgu pārskatatbildības mehānismu pašreizējai eurozonai un dalībvalstīm, kuras apņēmušās tai pievienoties;

32. uzskata, ka ir svarīgi pastiprināt sadarbību ar valstu parlamentiem, pamatojoties uz Līgumiem pievienotā 1. protokola 9. pantu, un atzinīgi vērtē vienošanos par parlamentu konferences izveidi, lai apspriestu budžeta un ekonomikas politiku; tomēr uzsver, ka šāda sadarbība nebūtu jāuzskata par jaunas apvienotas parlamentāras struktūras izveidi, kas no demokrātiskā un konstitucionālā viedokļa būtu gan neefektīva, gan nelikumīga, un atkārtoti apstiprina, ka nolūkā stiprināt demokrātisko EMS pārvaldību Eiropas Parlamenta kā Savienības līmeņa parlamentāras struktūras pilnīgas leģitimitātes oficiāla stiprināšana nav aizvietojama;

33. uzsver, ka ekonomiskās un monetārās savienības pārvaldībā Eurosamits un Eurogrupa ir neformālas diskusiju struktūras, nevis lēmēj institūcijas;

34. uzsver Komisijas svarīgo lomu EMS pārvaldībā, kas apstiprināta arī fiskālajā paktā un ESM līgumos, nodrošinot ES Līgumos noteikto tiesisko kārtību un darbojoties visas Savienības kopējās interesēs;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

D. DIFERENCĒTA INTEGRĀCIJA SPĒKĀ ESOŠAJOS LĪGUMOS: VIRZĪBA UZ PATIESU EMS

35. uzskata, ka Kopienas metode būtu jāizmanto attiecībā uz visiem pasākumiem, kuru mērķis ir stiprināt EMS; atgādina, ka LSKP 16. pantā teikts, ka vēlākais piecu gadu laikā no minētā līguma spēkā stāšanās dienas, pamatojoties uz tā īstenošanā gūtās pieredzes novērtējumu, saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienību un Līgumu par Eiropas Savienības darbību ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai šā līguma saturu iekļautu Eiropas Savienības tiesiskajā regulējumā;

36. uzsver, ka gan tām dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, gan tām, kuras ir apņēmušās to ieviest, ir intensīvāk jācenšas stiprināt atbilstību Līgumam un stabilitāti, kā arī uzlabot konkurētspēju, efektivitāti, pārredzamību un demokrātisko pārskatatbildību; atgādina, ka euro ir Eiropas Savienības valūta un ka no visām dalībvalstīm, izņemot tās, kurām paredzēta iespēja neiesaistīties, tiek sagaidīts, ka tās savlaicīgi pievienosies eurozonai;

37. norāda — lai mazinātu krīzi un novērstu strukturālās nepilnības ekonomikas un monetārās savienības uzbūvē, valstu valdības un Eiropas iestādes ir īstenojušas daudz dažādu pasākumu, kas veicina finanšu stabilitāti un uzlabo ekonomikas pārvaldību; norāda, ka šie lēmumi, piemēram, daži noteikumi sešu tiesību aktu kopumā un ESM izveide, skar tikai eurozonas dalībvalstis;

38. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidots vienots uzraudzības mehānisms, kurš aptver eurozonu un kurā var piedalīties visas pārējās ES dalībvalstis; uzsver, ka vienota neregulējuma mehānisma izveide bankām ir ārkārtīgi būtisks solis, veidojot patiesu banku savienību; uzskata — lai pārvarētu ekonomikas un monetārajai savienībai raksturīgos strukturālos trūkumus un efektīvi mazinātu nomācošo morālo kaitējumu, ierosinātās banku savienības pamatā vajadzētu būt iepriekš īstenotai Savienības finanšu pakalpojumu nozares reformai, kā arī spēcīgākai ekonomikas pārvaldībai, īpaši eurozonā, un jaunajai Eiropas pusgada budžeta sistēmai, ar ko nodrošinātu lielāku Savienības banku nozares noturību un konkurētspēju, lielāku uzticību tai un plašākas kapitāla rezerves, lai turpmāk novērstu to, ka dalībvalstīm no sava budžeta jāsedz ar banku glābšanas pasākumiem saistītas izmaksas;

39. pauž ārkārtīgi lielas bažas par kavēšanos, veidojot banku savienību, un par ESM tiešās banku rekapitalizācijas praktiskajiem nosacījumiem; jo īpaši pauž satraukumu par to, ka vēl aizvien ir vērojama ES banku sistēmas fragmentācija; uzsver, ka stabila un mērķtiecīga banku savienība ir svarīga ciešākas un patiesas EMS daļa un ka svarīgs politikas virziens, uz kuru Parlaments ir uzstājies jau vairāk nekā trīs gadus, jo īpaši kopš tika pieņemtas tā nostājas par Eiropas Banku iestādes regulu;

40. uzskata, ka VUM regulas noteikums, saskaņā ar kuru Uzraudzības padomes priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka iecelšanai ir vajadzīga Eiropas Parlamenta piekrišana, ir svarīgs precedents pastiprinātai EP lomai EMS pārvaldībā, kas balstās uz diferencēšanu;

41. pauž atbalstu jaunajiem solidaritātes instrumentiem, piemēram, konverģences un konkurētspējas instrumentam (KKI); uzskata, ka KKI koncepcija varētu palielināt ekonomikas politikas efektivitāti un atbildību par tās īstenošanu; uzsver, ka šie instrumenti ir jāizstrādā tā, lai novērstu jebkādu juridisko nenoteiktību un demokrātijas principu neievērošanu Savienībā;

42. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu, lai saskaņā ar Eiropas pusgadu pieņemtu konverģences kodeksu, kura pamatā būtu stratēģija "Eiropa 2020" un ar kuru tiktu izveidots spēcīgs sociālais pilārs; uzstāj, ka ar valsts īstenošanas programmu palīdzību ir jānodrošina, ka konverģences kodekss tiek īstenots visās dalībvalstīs un ka to atbalsta ar stimuliem pamatots mehānisms;

43. uzsver, ka stimulu mehānisms nostiprinātu ekonomikas politikas koordinācijas saistošo raksturu;

44. norāda, ka uz stimuliem balstīta izpildes mehānisma radīšana ar mērķi palielināt solidaritāti, kohēziju un konkurētspēju ir jāapvieno ar vairāku līmeņu ekonomikas politikas koordināciju, kā norādīts divu tiesību aktu kopumam pievienotajā Komisijas deklarācijā, lai nodrošinātu atbilstību principam, ka "pasākumi lielākas atbildības un ekonomikas disciplīnas panākšanai tiek apvienoti ar lielāku solidaritāti";

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

45. uzsver, ka mehānismi iepriekšējai koordinācijai, kā arī konverģences un konkurētspējas instrumenti būtu jāpiemēro attiecībā uz visām dalībvalstīm, kuras pieņēmušas euro par savu valūtu, paredzot iespēju citām dalībvalstīm pastāvīgi pievienoties tiem; aicina Komisiju paredzēt šādu obligātu apstiprinājumu, kas dalībvalstu parlamentiem jāsniedz attiecībā uz turpmākajiem likumdošanas priekšlikumiem, kā arī nodrošināt nozares sociālo partneru pastiprinātu iesaistīšanu ekonomikas koordinācijā;

46. uzskata, ka jebkādiem jauniem ierosinātiem konverģences un konkurētspējas instrumentiem būtu jābalstās uz nosacītību, solidaritāti un konverģenci; uzskata, ka šāda veida instruments būtu jāierosina tikai tad, ja, balstoties uz saskaņas novērtējumu starp konverģences kodeksu un īstenošanas valsts plāniem, konstatēta sociāla nelīdzsvarotība un svarīgu ilgtermiņa, noturīgu un izaugsmi veicinošu strukturālo reformu nepieciešamība, pienācīgi oficiāli iesaistot Eiropas Parlamentu, Padomi un dalībvalstu parlamentus;

47. uzskata, ka KKI vajadzētu būt budžeta veiktspējas palielināšanas instrumentam un virzītam uz atbalstu strukturālām reformām atbilstīgi konkrētiem nosacījumiem nolūkā uzlabot konkurētspēju, izaugsmi un sociālo koheziju, nodrošināt ekonomikas politikas virzienu ciešāku saskaņošanu un dalībvalstu saimnieciskās darbības ilgtermiņa konverģenci, kā arī risināt ar nelīdzsvarotību un strukturālajām atšķirībām saistītās problēmas; uzskata, ka šādi instrumenti ir patiesas fiskālās veiktspējas pamatelementi;

48. uzskata šā instrumenta izveidi par EMS fiskālās veiktspējas pastiprināšanas sākumposmu un uzsver, ka KKI finanšu resursiem jābūt ES budžeta neatņemamai daļai, tomēr ārpus daudzgadu finanšu shēmas maksimālā apjoma, lai ievērotu ES Līgumus un tiesību aktus un nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments ir pilnībā iesaistīts kā budžeta lēmējinstīcijas iestāde, kas cita starpā ļauj pieņemt attiecīgās budžeta apropriācijas, katru gadījumu izskatot atsevišķi;

49. aicina iekļaut jaunu pašu resursu posteni, ko finansē no to dalībvalstu iemaksām, kuras piedalās KKI, saskaņā ar grozīto lēmumu par pašu resursiem, un šo jauno pašu resursu ieņēmumus iemaksājot KKI izdevumu postenī, un aicina grozīt lēmumus par pašu resursiem vai, ja tas nav iespējams, izmantot finanšu darījumu nodokļa ieņēmumus kā citus ieņēmumus, lai kompensētu šādas tiešās iemaksas;

50. uzskata, ka Eiropadomes sanāksmē, kas notiks pavasarī, Parlamenta priekšsēdētājam būtu jādara zināms Parlamenta viedoklis par gada izaugsmes pētījumu; uzskata, ka būtu jāapspriežas par iestāžu nolīgumu, lai Parlamentu iesaistītu gada izaugsmes pētījuma, ekonomikas politikas un nodarbinātības pamatnostādņu apstiprināšanā;

51. atkārtoti aicina stiprināt EMS sociālo dimensiju, taču vienlaikus apliecinot, ka nodarbinātības politika un sociālā politika ir Savienības politikas jomas;

52. atkārtoti norāda, ka saskaņā ar Līgumiem, nosakot un īstenojot Savienības politiku un darbības, jāņem vērā nepieciešamība veicināt augstu nodarbinātības līmeni un nodrošināt atbilstīgu sociālās aizsardzības līmeni; aicina ieviest nodarbinātības un sociālās aizsardzības kritērijus, kas papildinātu fiskālos un makroekonomikas rādītājus, kā arī ziņojumus par strukturālo reformu jomā paveikto, nolūkā nodrošināt atbilstošu un pienācīga līmeņa sociālos ieguldījumus un līdz ar to sociālas Eiropas Savienības ilgtspējību ilgtermiņā;

53. atzinīgi vērtē to, ka pēc divu tiesību aktu kopuma pieņemšanas 2013. gada 2. jūlijā Komisija izveidoja ekspertu grupu, kuras priekšsēdētāja ir *Gertrude Trumpel-Gugerell* un kuras uzdevums ir detalizēti izvērtēt iespējamā parādu dzēšanas fonda un europarādzīmju, tostarp jebkuru tiesību normu, finanšu sistēmas un papildu budžeta mehānismu galvenās iezīmes, un plāno šajos jautājumos ieņemt nostāju pēc minētās ekspertu grupas ziņojuma iesniegšanas;

54. uzskata, ka Eiropas Parlamentam vajadzētu būt demokrātiskās kontroles un uzraudzības tiesībām attiecībā uz EFSI/ESM un visu turpmāko līdzīgo struktūru darbību; uzskata, ka ESM būtu pilnībā jāiestrādā Savienības regulējumā;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

55. norāda, ka trijotnei jābūt pienācīgai pārskatatbildībai; uzskata, ka Komisijai būtu regulāri jāinformē Eiropas Parlaments par trijotnes darbību, iesniedzot regulārus ziņojumus; atgādina, ka attiecībā uz ES dalību trijotnes sistēmā būtu jāveic Parlamentam demokrātiska kontrole un būtu jānodrošina pārskatatbildība Parlamenta priekšā;

E. DIFERENCĒTA INTEGRĀCIJA UN LĪGUMA GROZĪJUMI

56. uzskata, ka jebkādos turpmākos Līguma grozījumos būtu jāaplicina diferencēta integrācija kā instruments turpmākas integrācijas veicināšanai, vienlaikus saglabājot Savienības vienotību;

57. uzskata, ka ar turpmākiem Līguma grozījumiem var ieviest jaunu asociētās dalības līmeni, tostarp daļēju integrāciju noteiktās Savienības politikas jomās kā līdzekli Eiropas kaimiņattiecību politikas stiprināšanai;

58. uzskata, ka turpmākajos Līguma grozījumos būtu jāapstiprina, ka Eurosamits ir Eiropadomes neformāls veidojums, kā noteikts LSKP V sadaļā;

59. ierosina padarīt Eurogrupu par Ekonomikas un finanšu padomes neformālu veidojumu;

60. aicina ekonomikas un monetāro lietu komisāru kļūt par finanšu ministru un Komisijas pastāvīgo priekšsēdētāja vietnieku;

61. aicina ar dažiem izņēmumiem mainīt balsošanas kārtību Padomē, vienprātīgu balsojumu aizstājot ar kvalificētu balsu vairākumu, un pašreizējo īpašo likumdošanas procedūru vietā ieviest parastās likumdošanas procedūras;

62. aicina paredzēt juridisko pamatu tādu Savienības aģentūru izveidei, kuras var veikt īpašas izpildes un īstenošanas funkcijas, ko saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru tām piešķirjis Eiropas Parlaments un Padome;

63. uzskata, ka apvērstā kvalificēta vairākuma balsošana par fiskālo paktu ir vairāk politiska deklarācija nekā efektīvs lēmumu pieņemšanas instruments, un tā vietā aicina šo balsošanas kārtību iekļaut Līgumos, jo īpaši 121., 126. un 136. pantā, paredzot, ka Komisijas iesniegtie priekšlikumi vai ieteikumi var stāties spēkā tikai tad, ja Parlaments vai Padome iepriekš noteiktā termiņā nav izteikuši iebildumus, šādi nodrošinot pilnīgu juridisko noteiktību;

64. aicina grozīt LESD 136. pantu, tā darbības jomā ietverot to dalībvalstu brīvprātīgu dalību, kuras nav eurozonas dalībnieces, un paredzot tām pilnas balsstiesības saskaņā ar ciešākas sadarbības procedūru, un aicina atcelt LESD 136. pantā noteiktos ierobežojumus un pārveidot šo pantu par vispārēju klauzulu, lai pieņemtu tiesību aktus attiecībā uz juridiski saistošu standartu minimuma saskaņošanu un noteikšanu ekonomikas, nodarbinātības un sociālās politikas jomā;

65. aicina LESD 127. panta 6. punkta juridisko pamatu attiecināt uz visām finanšu iestādēm, tostarp apdrošināšanas sabiedrībām, kuras izveidotas iekšējā tirgū;

66. aicina Parlamentu iesaistīt LESD 283. pantā paredzētajā ECB valdes priekšsēdētāja, priekšsēdētāja vietnieka un citu valdes locekļu iecelšanas procedūrā, prasot tā piekrišanu Padomes ieteikumiem;

67. aicina nākamo konventu izvērtēt iespēju ieviest īpašu likumdošanas procedūru, kurā vajadzīgas četras piektdaļas balsu Padomē un Parlamenta deputātu balsu vairākums, lai saskaņā ar LESD 312. pantu pieņemtu regulu, ar ko nosaka daudzgaļu finanšu shēmu;

68. aicina nākamo konventu izvērtēt iespēju ieviest īpašu likumdošanas procedūru, kurā vajadzīgas četras piektdaļas balsu Padomē un Parlamenta deputātu balsu vairākums, lai saskaņā ar LESD 311. panta 3. daļu pieņemtu lēmumu par Savienības pašas resursu sistēmu;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

69. aicina nākamo konventu izvērtēt iespēju dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, un visām dalībvalstīm, kuras vēlas piedalīties jaunajos kopīgajos politikas virzienos, paredzēt īpašus pašu resursus ES budžeta sistēmā;
70. uzskata, ka Savienības aģentūru finanšu līdzekļiem vajadzētu būt Savienības budžeta neatņemamai daļai;
71. aicina paredzēt, ka Līguma grozījumiem ir vajadzīga Eiropas Parlamenta piekrišana ar divu trešdaļu deputātu balsu vairākumu;
72. uzstāj, ka turpmāk konventā ir vajadzīga pēc iespējas lielāka demokrātiskā leģitimitāte, iesaistot arī sociālos partnerus, pilsonisko sabiedrību un citas ieinteresētās personas; tā lēmumi pilnībā jāpieņem plēnumā saskaņā ar demokrātijas principiem; jāatvēl pietiekams laiks nopietnai un rūpīgai apspriešanai; jādarbojas pilnīgi pārredzami un tā sanāksmēm jābūt publiski pieejamām;
73. atbalsta LES 48. panta 7. punktā paredzētās pārejas klauzulas paplašināšanu, to attiecinot uz Līgumiem kopumā;

o

o o

74. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Eiropadomes priekšsēdētājam.
-

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0599

Eiropas Parlamenta attiecības ar iestādēm, kas pārstāv valstu valdības**Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par Eiropas Parlamenta attiecībām ar iestādēm, kas pārstāv valstu valdības (2012/2034(INI))**

(2016/C 468/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 15. un 16. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 235. pantu,
- ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 25. un 26. marta, 2010. gada 17. jūnija, 2010. gada 16. septembra, 2010. gada 28. un 29. oktobra, 2010. gada 16. un 17. decembra, 2011. gada 4. februāra, 2011. gada 24. un 25. marta, 2011. gada 23. un 24. jūnija, 2011. gada 23. oktobra, 2011. gada 9. decembra, 2012. gada 1. un 2. marta, 2012. gada 28. un 29. jūnija, 2012. gada 18. un 19. oktobra, 2012. gada 13. un 14. decembra, 2013. gada 7. un 8. februāra, 2013. gada 14. un 15. marta un 2013. gada 27. un 28. jūnija secinājumus,
- ņemot vērā Eiropas Savienības valstu vai to valdību vadītāju paziņojumus pēc Eiropadomes dalībnieku 2011. gada 26. oktobra un 2012. gada 30. janvāra neoficiālās sanāksmes,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 7. maija rezolūciju par Lisabonas līguma ietekmi uz Eiropas Savienības iestāžu līdzsvara izveidi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 4. jūlija rezolūciju par 2014. gada Eiropas vēlēšanu norises praktiskās kārtības uzlabošanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48., 110. un 127. pantu,
- ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A7-0336/2013),
- A. tā kā ar Lisabonas līgumu Eiropadomei ir piešķirts Eiropas Savienības iestādes statuss, nemainot tās lomu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 15. panta 1. punktā: "Eiropadome rosina Savienības attīstību un nosaka atbilstīgus šīs attīstības vispārējos politiskos virzienus un prioritātes. Tā neveic likumdošanas funkciju";
- B. tā kā Parlaments pilnībā apzinās Eiropadomes neatkarību un ievērojamo nozīmi, ko tai tādējādi piešķir līgumi;
- C. tā kā tomēr krīzes dēļ Eiropadomes nozīme ir ievērojami palielinājusies — ir pieaudzis ārkārtas sanāksmju skaits un Eiropadomē tiek izskatīti jautājumi, kas parasti tiek izskatīti Ministru padomē; tā kā šajā sakarībā Eiropadome ir pārkāpusi svarīgo Līguma noteikumu attiecībā uz to, ka tai nav likumdošanas funkcijas;
- D. tā kā valstu vadītāju vai valdību kārdinājums izmantot starpvaldību paņēmienus apdraud "Kopienas metodi", pārkāpjot līgumus;
- E. tā kā, lai stiprinātu likumdošanas procesa demokrātiskās īpašības, tiek īstenota pienācīga parlamentārās kontroles kārtība;

⁽¹⁾ OV C 212 E, 5.8.2010., 82. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0323.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- F. tā kā saskaņā ar Lisabonas līgumu Eiropadomes locekļiem ir individuāla pārskatatbildība savas valsts parlamentam, bet kolektīva atbildība ir tikai sev;
- G. tā kā Eiropadomes priekšsēdētājam ir uzticēts pienākums iesniegt priekšlikumus (visbiežāk sadarbībā ar citu iestāžu priekšsēdētājiem) un tā kā tādējādi viņš faktiski ir kļuvis par galveno sarunu vadītāju dalībvalstu vārdā par jautājumiem, kuru juridiskā interpretācija saskaņā ar Lisabonas līgumu atkarīga no koplēmuma procedūras;
- H. tā kā priekšsēdētājs *H. Van Rompuy*, saskaņojot savu darbību ar Parlamenta amatpersonām un jo īpaši izmantojot saraksti, ir centies pēc iespējas labāk ievērot informācijas un pārredzamības prasības: viņš ir ticis ar Parlamenta komiteju priekšsēdētājiem, referentiem vai šerpām, lai apspriestu vairākus svarīgus jautājumus, atbildējis uz rakstiskiem jautājumiem, un regulāri sniedzis ziņojumus gan plenārsēdē, gan paplašinātajai Priekšsēdētāju konferencei par Eiropadomes sanāksmēm un daudzkārt sazinājies ar grupu priekšsēdētājiem;
- I. tā kā šīs darbības būtu oficiāli jāatzīst, lai tās kļūtu par precedentu, ko varētu izmantot nākotnē, un tā kā tās vajadzētu arī uzlabot, ņemot vērā to, ka Eiropadome apšaubīja Parlamenta un Padomes noslēgtu līgumdevēju vienošanos Eiropas patenta režīma jomā, tā kā tā uzskatīja, ka no jauna jārisina sarunas par ekonomikas pārvaldības noteikumiem, kas bija tieši tādi paši kā noteikumi, kuri jau bija piemērojami saskaņā ar iepriekš pieņemtu regulu, tā kā Eiropadome ar gada starplaiku pieņēma divas secīgas un pretrunīgas nostājas attiecībā uz Eiropas Banku uzraudzības iestādi, no kā varēja izvairoties, labāk ņemot vērā Parlamenta nostāju; tā kā 2014.–2020. gada daudzgadu finanšu shēmas dēļ likumdošana tika patiesi apturēta, jo juridiski nepieciešamo Padomes vienprātību varēja panākt, tikai iepriekš veicot dažas būtiskas politiskās izvēles attiecībā uz finansējamo politikas jomu tiesisko regulējumu, tādējādi samazinot Parlamenta nozīmi sekundāro noteikumu grozīšanā;
- J. tā kā visos šajos gadījumos, kas skar saskaņā ar definīciju vissvarīgākās jomas, nebija formāla dialoga starp Parlamentu un Eiropadomi, un Parlaments nevarēja pilnībā īstenot savu līgumos noteikto likumdevēja funkciju; tā kā bieži ir radies iespaids, ka Parlamenta pārstāvju oficiālie sarunu partneri nespēj patiesi iesaistīt valdības; tā kā kļūst arvien skaidrāks, ka amatā esošajam Padomes priekšsēdētājam un Vispārējo lietu padomei, kas joprojām ir teorētiski atbildīgi par Eiropadomes sanāksmju sagatavošanu⁽¹⁾, ir tikai mazsvarīga vai tehniska nozīme; tā kā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja tradicionālā ievadrūna Eiropadomes sanāksmēs ir nepietiekama procedūra;
- K. tā kā Eiropas Parlaments pirms Eiropadomes sanāksmēm nevar uzaicināt Eiropadomes priekšsēdētāju uz debatēm; tā kā Parlamenta sagatavošanās pasākumi attiecībā uz debatēm, kurās priekšsēdētājs ziņo par Eiropadomes sanāksmēm, nav efektīvi;
- L. tā kā tomēr ir atzinīgi vērtējams tas, ka vairāki ES dalībvalstu valdību vadītāji vēlas piedalīties Parlamenta debatēs par Eiropas nākotni;
- M. tā kā Ministru padomes darbība rada nopietnas bažas un ka šķiet — ne Eiropadome, ne rotējošās prezidentvalstis nespēj savu darbu veikt atbilstoši vēlamajiem tempa, stratēģijas, konsekvences, saskaņotības vai pārredzamības principiem; tā kā šādi likumdevēja otrās palātas trūkumi pasliktina Eiropas Savienības tiesību aktu izstrādi;
- N. tā kā Līguma par Eiropas Savienību 17. panta 7. punkts pirmoreiz būs piemērojams pēc nākamajām Eiropas vēlēšanām; tā kā, ņemot vērā šo svarīgo noteikumu, ir plānots nodrošināt, ka Komisijas priekšsēdētāju var ievēlēt pilsoņi savu Parlamenta deputātu vēlēšanās atbilstoši parlamentārajai sistēmai; tā kā to var īstenot tikai tad, ja Eiropas politiskās partijas, Parlaments un Eiropadome rīkojas saskaņā ar saviem attiecīgajiem pienākumiem, jo īpaši saistībā ar apspriešanām, kuru mērķis ir Lisabonas līgumam pievienotās 11. deklarācijas praktiskā īstenošana;

⁽¹⁾ sk. Līguma par Eiropas Savienību 16. pantu.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

1. uzskata, ka, ņemot vērā šos četrus pieredzes gadus, ir jāuzlabo un jāformalizē Eiropadomes un Parlamenta darba attiecības; uzskata, ka tas var notikt kopīga paziņojuma, iestāžu nolīguma vai sarakstes veidā;
2. uzskata, ka pirms katras Eiropadomes sanāksmes, izņemot ārkārtas gadījumus, jānorisinās debatēm ar Parlamentu, lai varētu pieņemt rezolūciju un lai Eiropadomes priekšsēdētājs varētu iepazīstināt ar darba kārtības jautājumiem; uzskata, ka Parlamentam un Eiropadomei jāorganizē savs attiecīgais darbs tā, lai Parlamentam būtu iespēja noteiktajā laikā sniegt savu atzinumu par šiem jautājumiem un Eiropadomes priekšsēdētājs pēc katras Eiropadomes sanāksmes varētu par to ziņot plenārsēdē; uzsver — tiktāl, cik iespējams, Eiropadomes sēdēm nevajadzētu notikt Parlamenta plenārsēžu nedēļās;
3. norāda, ka Eiropadomes secinājumi ir Ministru padomes sarunu vadlīnijas un ka tie nekādā gadījumā nav tādi norādījumi, par kuriem nevarētu risināt sarunas ar Parlamentu; prasa ieviest Eiropadomes secinājumos tipveida frāzi, kurā atgādināti Līguma par Eiropas Savienību 15. panta 1. punkta noteikumi;
4. prasa Eiropadomei pēc tam, kad Parlamenta un Padomes pārstāvji noslēguši vienošanos likumdošanas procedūras ietvaros, neapspriest tās saturu, izņemot gadījumus, kad attiecīgā prezidentūra noteikusi, ka vienošanās ir *ad referendum*;
5. ierosina reizi gadā uzaicināt Eiropadomes priekšsēdētāju un Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos uzaicināt piedalīties vispārīgās debatēs par Savienības iekšējo un ārējo stāvokli kopā ar Komisijas priekšsēdētāju, neļaujot dublēt ar ikgadējām debatēm par pašreizējo situāciju, kurās Komisijas priekšsēdētājs iepazīstinās ar savu darba programmu un ziņos par savām darbībām Parlamentam, kuram viņš ir atbildīgs;
6. atgādina, ka atšķirībā no Komisijas priekšsēdētāja Eiropadomes priekšsēdētājs nav atbildīgs Parlamentam un ka, organizējot debates, kurās viņš piedalās, tas jāņem vērā un jānodrošina iespēja deputātiem, kas nav grupu priekšsēdētāji, iesaistīties dialogā ar Eiropadomes priekšsēdētāju; tomēr uzskata, ka rakstisko jautājumu procedūra šķiet nepiemērota;
7. prasa, lai katru reizi, kad Eiropadome pieņem kādu rīcības plānu vai sāk procedūru, kam varētu būt leģislatīva nozīme, kopā ar Eiropas Parlamentu tiktu lemts par Parlamenta iesaistīšanos noteiktā brīdī katram gadījumam piemērotā veidā; uzsver, ka Parlamenta priekšsēdētājam būtu pilnībā jāpiedalās Eiropadomes sēdēs, kad tiek skatīti starpiestāžu jautājumi, un Parlaments un Eiropadome attiecīgi pielāgotu savu iekšējo reglamentu, lai precizētu, kā tiek izvēlēti attiecīgie pārstāvji, kā tiem tiek piešķirtas sarunu pilnvaras un kā pārstāvji par to ziņo;
8. aicina Eiropadomi pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanu kampaņas sākuma, risinot turpmākās sarunas starp Parlamentu un Eiropadomi ar nolūku īstenot Lisabonas līgumam pievienoto 11. deklarāciju, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 17. panta 7. punktu skaidri paziņot, kā tā plāno ņemt vērā Eiropas pilsoņu izvēli attiecībā uz Komisijas priekšsēdētāja ievēlēšanas procedūru; uzsver, ka ir būtiski uzlabot vēlēšanu kampaņas pārredzamību un Eiropas raksturu; aicina katru Eiropadomes locekli savlaicīgi paziņot, kā viņš plāno ņemt vērā savu līdzpilsoņu viedokli, no savas valsts virzot vienu vai vairākus kandidātus komisāra amatam;
9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomei, Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valstu un valdību vadītājiem un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0600

Zaļās infrastruktūras politika

Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par Zaļo infrastruktūru (ZI) — Eiropas dabas kapitāla pilnveide (2013/2663(RSP))

(2016/C 468/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Septīto vides rīcības programmu,
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Zaļā infrastruktūra (ZI) — Eiropas dabas kapitāla pilnveide” (COM (2013)0249),
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropa 2020: stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
  - ņemot vērā Ceļvedi par resursu efektīvu izmantošanu Eiropā (COM(2011)0571),
  - ņemot vērā ES bioloģiskās daudzveidības stratēģiju līdz 2020. gadam (COM(2011)0244),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvu 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību ⁽¹⁾,
  - Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko biotopu un savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Vides padomes 2011. gada jūnija Padomes secinājumus un tās 2012. gada 17. decembra secinājumus (14. punkts),
  - ņemot vērā 2012. gada 20. aprīļa rezolūciju “Mūsu dzīvības garantija, mūsu dabas kapitāls — bioloģiskās daudzveidības stratēģija līdz 2020. gadam” ⁽³⁾ jo īpaši tās 50. punktu,
  - ņemot vērā pētījumu “Ekosistēmu un bioloģiskās daudzveidības ekonomika” (*The Economics of Ecosystems and Biodiversity — TEEB*) ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Komisijas Balto grāmatu “Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipu” (COM(2009)0147) un tās paziņojumu “Pielāgošanās klimata pārmaiņām: ES stratēģija” (COM(2013)0216),
  - ņemot vērā jautājumu Komisijai par paziņojumu “Zaļā infrastruktūra (ZI) — Eiropas dabas kapitāla pilnveide” (O-000094/2013 – B7-0525/2013),
  - ņemot vērā “Eiropas Savienības teritoriālās attīstības programma 2020: Ceļā uz iekļaujošu, gudru un ilgtspējīgu Eiropu ar dažādiem reģioniem”,
  - ņemot vērā Aiči mērķus bioloģiskās daudzveidības jomā, kuri minēti Stratēģiskajā plānā bioloģiskās daudzveidības jomā 2011.–2020. gadam, kas pieņemts Konvencijas par bioloģisko daudzveidību (KBD) Pušu konferencē 2010. gada oktobrī,
  - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā ekosistēmas pakalpojumu nepārtrauktības nodrošināšanai un dabas kapitāla saglabāšanai esošajām un nākamajām paaudzēm ir jānovērš bioloģiskās daudzveidības samazināšanās un mūsu ekosistēmu stāvokļa pasliktināšanās;
- B. tā kā zaļā infrastruktūra palīdz dabai pilnībā izvērst ekosistēmas pakalpojumu potenciālu, kurus tā var sniegt sabiedrībai;
- C. tā kā jānovērš bioloģiskās daudzveidības samazināšanās, lai dabas kapitālu saglabātu esošajām un nākamajām paaudzēm;

⁽¹⁾ OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.

⁽²⁾ OV L 206, 22.07.1992., 7. lpp.

⁽³⁾ OV C 258 E, 7.9.2013., 99. lpp.

⁽⁴⁾ <http://www.teebweb.org>.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- D. tā kā antropogēnā slodze Eiropas Savienībā apdraud bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu integritāti, īpaši dabisko dzīvotņu fragmentācijas un iznīcināšanas, klimata pārmaiņu un daļēji dabīgu dzīvotņu izmantošanas intensifikācijas dēļ;
- E. tā kā bioloģiskā daudzveidība un cilvēku sabiedrības labklājība ir cieši saistītas;
- F. lai Savienībā saglabātu un nostiprinātu bioloģisko daudzveidību, ir svarīgi samazināt fragmentāciju un paplašināt ekoloģisko tīklojumu;
- G. tā kā bioloģiskās daudzveidības jomā noteiktais Aiči 11. mērķis ir panākt, lai "līdz 2020. gadam vismaz 17 % sauszemes un iekšzemes ūdens baseinu platības un 10 % piekrastes un jūras teritoriju platības, sevišķi to, kas ir īpaši nozīmīgas bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmas pakalpojumu kontekstā, būtu aizsargātas, izveidojot efektīvi un pārdomāti apsaimniekotas, ekoloģiski reprezentatīvas un labi tīklotas aizsargājamo teritoriju sistēmas un veicot citus efektīvus teritoriju aizsardzības pasākumus, un tie ir iekļauti plašākā sauszemes ainavu un jūras ainavu tīklā";
- H. tā kā ražības un lauksaimniecības vēsturiskā mantojuma aspektā, kā arī lauksaimnieciskās darbības telpiskās un zemes izmantošanas plānošanas ietekmes dēļ zaļā infrastruktūra un lauksaimniecība ir cieši saistītas;
- I. tā kā pieredze liecina, ka zaļās infrastruktūras projekti dod ievērojamas iespējas dabas integrēšanai sabiedrībā, tostarp arī pilsētvidē, kurā dzīvo arvien lielāka iedzīvotāju daļa, un tā kā šie cilvēki ļoti spēcīgi izjūt t. s. pilsētas siltuma salu ietekmi;
- J. tā kā informācija par ainavu zaļās infrastruktūras izveidošanu, aizsardzību, paplašināšanu un efektīvu izmantošanu būtu jāizpilda ieinteresētajām personām un jāpublicē;
- K. tā kā pieredze liecina, ka infrastruktūras projektu plānošana un attīstīšana ir galvenie posmi, kuru laikā jāizpilda gan ekoloģijas prasības, gan jāapmierina ekonomikas un sabiedrības vajadzības pilsētvides un lauku ainavās;
- L. tā kā reģionālās un pilsētu infrastruktūras programmās un projektos ar ES līdzfinansējumu būtu jāiekļauj zaļās infrastruktūras elementi un jāmazina ietekmes uz esošajām ekosistēmām, lai palielinātu šādu programmu un projektu vides, sociālos un ekonomiskos ieguvumus;
- M. tā kā zaļā infrastruktūra nodrošina daudzus dažādus ekoloģiskus, ekonomiskus un sociālus ieguvumus, pateicoties dabiskiem risinājumiem, kas parasti ir lētāki un ilgtspējīgāki un var veicināt jaunu darba vietu radīšanu;
- N. tā kā ieguldījumiem zaļajā infrastruktūrā parasti ir augsts ienesīgums,

Vispārīgas piezīmes

1. atzinīgi novērtē paziņojumu par zaļo infrastruktūru un Komisijas nodomu tiekties aktīvi sasniegt tajā izvirzītos mērķus;
2. atzīst zaļās infrastruktūras svarīgo nozīmi Eiropas dabas kapitāla, dabisko dzīvotņu un sugu efektīvai aizsardzībai un ūdenstilpju labas ekoloģiskās kvalitātes saglabāšanai;
3. uzsver ieguldījumu, ko zaļā infrastruktūra var dot daudzo 2020. gadam izvirzīto Savienības mērķu sasniegšanā un uzsver tās neatliekamas izvērtēšanas un iekļaušanas nepieciešamību daudzgadu finanšu shēmas īstenošanas līdzekļos, lai reāli sasniegtu Savienības bioloģiskās daudzveidības mērķus;
4. atzīst, ka zaļās infrastruktūras izvērtēšana palīdzēs Savienībai izpildīt starptautiskās saistības, kas noteiktas Aiči mērķos bioloģiskās daudzveidības jomā un Stratēģiskajā plānā bioloģiskās daudzveidības jomā 2011.–2020. gadam;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

5. atzinīgi novērtē zaļās infrastruktūras inovatīvo pieeju, kas nodrošina izmaksu lietderības paaugstināšanos ar daudziem ieguvumiem un risinājumiem, ar kuriem var saskaņot izvirzītos vides, sociālos un ekonomiskos mērķus;

Iekļaušana dažādās politikas jomās

6. uzsver nepieciešamību zaļo infrastruktūru iekļaut visās ES nozaru politikas jomās un attiecīgos finanšu pasākumos, par piemēriem izmantojot dalībvalstu labāko praksi;

7. norāda, ka zaļajai infrastruktūrai var būt īpaši svarīga nozīme pilsētās, kur jau patlaban dzīvo arvien lielāka iedzīvotāju daļa un kur tā var sniegt tādas pakalpojumus kā tīrs gaiss, temperatūras regulācija un vietēja rakstura siltuma salu efekta samazināšana, atpūtas zonas, aizsardzība pret plūdiem, lietus ūdens aizturēšana un plūdu novēršana, gruntsūdens līmeņa uzturēšana, bioloģiskās daudzveidības atjaunošana vai tās zaudēšanas apturēšana, ekstrēmu ārkārtēju laika apstākļu ietekmes un to sekas mazināšana, iedzīvotāju veselības nostiprināšana, dzīves kvalitātes uzlabošana, cita starpā nodrošinot ikvienam piekļūstamas un izmaksu ziņā pieejamas aktīvās atpūtas zonas; uzsver zaļās infrastruktūras un sabiedrības veselības saistību un uzskata, ka ieguldījumi zaļajā infrastruktūrā ir ieguldījumi arī sabiedrības veselībā;

8. uzsver zaļās infrastruktūras kā *Natura 2000* tīkla palīgelementa devumu šā tīkla vienotības un noturības nostiprināšanai, kas kalpo Eiropas dabas svarīgāko sugu un dzīvotņu aizsardzībai un veicina ekosistēmas pakalpojumu uzturēšanu, kuru aptuvenā vērtība ir vairāki simti miljardi euro gadā; norāda šajā sakarībā uz *Natura 2000* tiesību aktu un zaļās infrastruktūras iniciatīvas savstarpējo papildināmību;

9. mudina dalībvalstis zaļo infrastruktūru integrēt un to noteikt kā prioritāti telpiskajā un zemes izmantošanas plānošanā, visos lēmumu pieņemšanas līmeņos (vietējā, reģionālā un valsts) apspriežoties ar ieinteresētajām pusēm uz vietas un vietējiem iedzīvotājiem un veicinot viņu izpratni, izmantojot izglītošanas kampaņas, un aicina Komisiju sniegt atbalsta norādes un noteikt kritērijus šajā jomā, lai nodrošinātu, ka zaļā infrastruktūra visā Savienībā kļūst par telpiskās plānošanas un teritorijas attīstīšanas standarta daļu; norāda, ka atļaujas procedūrās attīstīšanai no jauna vai pelēkajai infrastruktūrai jānodrošina pilnīgs novērtējums visām negatīvajām ietekmēm uz ekosistēmām un esošo zaļo infrastruktūru, lai novērstu un mazinātu šādas ietekmes un ilgtermiņā nodrošinātu reālas sociālās priekšrocības;

10. mudina Komisiju un dalībvalstis izmantot visus ES finansēšanas instrumentus, tostarp kohēzijas politikas un kopējās lauksaimniecības politikas instrumentus, jo īpaši instrumentus ekoloģiski nozīmīgām platībām, zaļās infrastruktūras atbalstam gadījumos, kad tas ir lietderīgi, lai nodrošinātu daudzus un dažādus ekosistēmu pakalpojumus un dabas procesu aizsardzību lauku un pilsētu teritorijās; aicina Komisiju regulāri sniegt ziņojumus Parlamentam par KLP līdzekļu izlietojumu zaļās infrastruktūras atbalstam; uzsver šajā sakarā zaļās infrastruktūras svarīgo nozīmi bišu aizsardzībā un tādējādi efektīvas apputeksnēšanas nodrošināšanā;

11. uzsver zaļās infrastruktūras vēlamu ietekmi uz klimata pārmaiņu mazināšanu, jo tai ir pozitīva ietekme uz oglekļa krāju un siltumnīcefekta gāzu bilanci, īpaši attiecībā uz kūdrājiem, daļēji apsaimniekotiem un dabiska meža masīviem un mežaudzēm, kā arī citām ar oglekli bagātām ekosistēmām, šādi sekmējot ES klimata pārmaiņu politikas īstenošanu;

12. atbalsta centienus piekrastes teritorijās apvienot telpisko plānošanu un zaļās infrastruktūras attīstīšanu, lai saglabātu bioloģisko daudzveidību un nodrošinātu piekrastes zonu ainavas ilgtspējīgu attīstību;

13. atzīmē zaļās infrastruktūras svarīgo nozīmi, pielāgojoties klimata pārmaiņām, jo tā paaugstina *Natura 2000* teritoriju ekoloģisko harmoniju, veicina sugu pārvietošanos un to izplatīšanos *Natura 2000* teritorijās un starp tām, un nodrošina ainavas mēroga pielāgošanu bioloģiskajai daudzveidībai, tādējādi dodot ieguldījumu ES dabas politikas jomu īstenošanā, un arī veicina un nodrošina ekosistēmu pielāgošanu citām nozarēm, tostarp ūdenssaimniecībai un nodrošinātībai ar pārtiku;

14. uzskata, ka dalībvalstīm — jo īpaši tām, kurām ir jūras robeža — ir svarīgi izveidot zaļo infrastruktūru apkārt ostu teritorijām un attīstīt transporta shēmas, kas veicina šo teritoriju nekaitīgumu videi;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

15. vērs uzmanību uz faktu, ka risku samazināšanos, kas saistīti ar dabas katastrofām — kā plūdiem vai mežu ugunsgrēkiem — veicina tādas zaļās infrastruktūras izveidošana vai atjaunošana kā dabiskās palienu, mežu masīvi, mitrāji u. c., kas var palielināt noturību pret katastrofām un veicināt pielāgošanos klimata pārmaiņām, un var būtiski samazināt attiecīgās izmaksas sabiedrībai;
16. uzsver nepieciešamību šajā politikas jomā pilnībā iekļaut mežsaimniecības nozari, lai izmantotu daudzos ieguvumus, ne tikai koksni un biomasu, ko dod ilgtspējīga mežu apsaimniekošana un dabīgo mežaudžu aizsardzība, un atjaunot fragmentētos vai izpostītos mežu masīvus;
17. atzinīgi novērtē iniciatīvu popularizēt zaļo infrastruktūru kā instrumentu, kas veicina ūdens infiltrāciju, novērš eroziju un nodrošina gruntsūdens līmeņa saglabāšanos, tādēļ pareiza Ūdens pamatdirektīvas, Plūdu direktīvu un attiecīgo plānā paredzēto tiesību aktu par ūdeni pareiza īstenošana veicina arī piekrastes teritoriju integrētu pārvaldību un jūras teritoriju telpisko plānošanu;
18. uzsver svarīgo nozīmi, kāda ir zaļās infrastruktūras prasību pienācīgai integrācijai ES strukturālo un kohēzijas politikas instrumentu īstenošanā, jo īpaši pilsētvides zaļās infrastruktūras finansēšanai, un mudina kompetentās iestādes sekmēt attiecīgu rīcību;
19. uzsver nepieciešamību zaļo infrastruktūru integrēt darbības programmās saskaņā ar ES finansēšanas instrumentiem 2014.–2020. g. periodam;
20. mudina Komisiju laikus, t.i., līdz 2013. gada beigām pabeigt paziņojumā minēto atbalsta norāžu materiālu, lai attiecīgo politiku jomās virzītu sapratni par zaļo infrastruktūru un to popularizētu attiecīgajās politikas jomās, un nodrošināt finansēšanas iespējas ar darbības programmu starpniecību;
21. aicina dalībvalstis, reģionālās un vietējās iestādes veiksmīgi izmantot esošās finansēšanas iespējas, lai veicinātu investīcijas koordinētos un saskaņotos infrastruktūras projektos;

Zaļās infrastruktūras stratēģijas izstrādāšana

22. uzsver nepieciešamību zaļās infrastruktūras investīcijās plašāk iesaistīt privāto sektoru un aicina Komisiju un EIB ātri izveidot un ieviest finansēšanas mehānismu zaļās infrastruktūras un citu ar dabas kapitālu saistīto projektu investīciju atbalstam, tostarp inovatīvus finansēšanas mehānismus, vienlaikus arī izvērtējot reālo atbalstu ekosistēmas funkcijām ilgtermiņā; uzsver, ka jāmeklē arī citi vietēja, reģionāla vai valsts līmeņa finansēšanas avoti;
23. pārlicināts, ka zaļās infrastruktūras izvēršanai jābalstās uz drošiem datiem un dziļām zināšanām, un aicina Komisiju sadarboties ar Eiropas Vides aģentūru, dalībvalstīm un citām ieinteresētajām pusēm, lai nodrošinātu, ka Savienība pilnveido kompetences attiecībā uz ekosistēmu un attiecīgo ekosistēmu pakalpojumu kartēšanu un novērtēšanu un ka šī informācija un zināšanas tiek pienācīgi ņemtas vērā, tostarp tādu projektu plānošanā un īstenošanā, kuriem ir ES līdzfinansējums;
24. mudina Komisiju sekmēt pētniecības, inovāciju, veiktspējas palielināšanas, izglītības, informācijas izplatīšanas, izpratnes veicināšanas un sabiedrības informēšanas projektus šajā jomā un atbalstīt informācijas apmaiņu un paraugpraksi; norāda, ka zaļās infrastruktūras izveidošanu veicina prasmes un personāla apmācība, kas ir spējīgs izmantot šo inovatīvo pieeju un pienācīgi novērtēt priekšrocības, ko dod ekosistēmas, jo īpaši tādās nozarēs kā ūdensapgāde un attīrīšana, atkritumu apsaimniekošana, būvniecība, ārkārtējo situāciju pārvaldība, lauksaimniecība, tūrisms un veselības aprūpe;
25. uzskata, ka galvenais nosacījums, bez kura ticamu zaļās infrastruktūras politiku īstenot nav iespējams, ir tās integrēšana visās politikas jomās;
26. uzsver zemes īpašnieku un pārvaldītāju, pilsoniskās sabiedrības organizāciju, pilsoniskās jeb amatierzinātnes, iedzīvotāju atbildības un sabiedrības līdzdalības lomu, kas var būtiski veicināt zaļās infrastruktūras projektu plānošanu, īstenošanu, uzturēšanu un uzraudzību vietējā līmenī, un mudina dalībvalstis veicināt šos procesus;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

27. piekrīt stratēģijas izveidošanai, kas sastāv no prioritāšu asu noteikšanas Eiropas zaļās infrastruktūras projektiem un uzsver plašāku pārrobežu starpreģionālo stratēģiju un projektu nepieciešamību;
28. noteikti atbalsta paziņojumā minēto TEN-G iniciatīvu un aicina Komisiju līdz 2015. gadam izstrādāt TEN-G shēmu;
29. uzsver zaļās infrastruktūras inovāciju potenciālu un svarīgo lomu, kas šajā jomā var būt MVU; atgādina, ka vienotiem standartiem, sertifikācijai un marķējumam būtu jāizveido nosacījumi zaļās infrastruktūras investīcijām un jārada apstākļi darbības sākšanai šajā virzienā;
30. sagaida bioloģiskās daudzveidības stratēģijas pārskatīšanu 2015. gadā, tai sekojošo paziņojuma par zaļo infrastruktūru pārskatīšanu 2017. gadā, lai veicinātu zaļās infrastruktūras nostiprināšanu attiecīgos ES līmeņa investīciju plānos, kā arī attiecīgo politikas jomu starpposma pārskatīšanu (KLP "veselības pārbaudi", REGIO starpposma pārskatīšanu, u. c.);

o

o o

31. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.
-

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0601

Eiropas Centrālās bankas 2012. gada pārskats**Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par Eiropas Centrālās bankas 2012. gada pārskatu (2013/2076(INI))**

(2016/C 468/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2012. gada pārskatu,
  - ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 123. pantu, 282. pantu un 284. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtus un Eiropas Centrālās bankas Statūtus un jo īpaši to 15 un 21. pantu,
  - ņemot vērā 1998. gada 2. aprīļa rezolūciju par demokrātisko pārskatatbildību EMS trešajā posmā ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2013. gada 17. aprīļa rezolūciju par Eiropas Centrālās bankas 2011. gada pārskatu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Padomes 2013. gada 15. oktobra Regulu (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai piešķir īpašus uzdevumus saistībā ar kredītiestāžu uzraudzības politiku, turpmāk "VUM regula",
  - ņemot vērā Starptautisko norēķinu bankas gada pārskatu Nr. 83, kas publicēts 2013. gada 23. jūnijā,
  - ņemot vērā Reglamenta 119. panta 1. punktu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0382/2013),
- A. tā kā saskaņā ar Komisijas dienestu 2013. gada pavasara prognozi IKP eurozonā pēc 2011. gadā reģistrētā pieauguma 1,4 % apmērā 2012. gadā samazinājās par 0,6 % un 2013. gadā tas samazināsies par 0,4 %, savukārt 2014. gadā — pieaugs par 1,2 %;
- B. tā kā saskaņā ar minēto prognozi bezdarba līmenis eurozonā paaugstinājās no 10,2 % 2011. gada beigās līdz 11,4 % 2012. gada beigās un var turpināt palielināties līdz 12,2 % 2013. gadā un tad 2014. gadā atkal nedaudz samazināties, turklāt eurozonas valstīs bija vērojamas būtiskas atšķirības — bezdarba rādītāji tajās svārstījās no 4,3 % līdz 25 %, bet jauniešu bezdarba līmenis bija vēl augstāks un šajā laika periodā būtiski pieauga;
- C. tā kā 2012. gadā ECB procentu likmi samazināja vienu reizi, proti, jūlijā (25 bāzes punkti) un 2013. gada maijā to samazināja vēl vairāk, sasniedzot vēsturiski zemāko līmeni — 0,5 %;
- D. tā kā saskaņā ar Komisijas dienestu 2013. gada pavasara prognozi vidējais inflācijas līmenis eurozonā 2012. gadā bija 2,5 % — zemāks par 2011. gadā reģistrēto inflācijas līmeni, kas sasniedza 2,7 %, un M3 pieaugums 2011. gadā bija 1,5 % — zemāks par 2010. gadā reģistrēto pieaugumu, kas sasniedza 1,7 %;
- E. tā kā Eurosistēmas konsolidētais finanšu pārskats 2012. gada beigās sasniedza EUR 3 triljonus, kas liecina par aptuveni 12 % pieaugumu 2012. gada laikā;
- F. tā kā netirgojamie aktīvi veidoja lielāko daļu no aktīviem, kuri 2012. gada laikā tika izmantoti kā nodrošinājums Eurosistēmā, sasniedzot aptuveni 25 % no kopējās summas; tā kā netirgojamie vērtspapīri un ar aktīviem nodrošinātie vērtspapīri veidoja vairāk nekā 40 % no kopējā aktīvu apjoma, kas tika izmantots kā nodrošinājums;

⁽¹⁾ OV C 138, 4.5.1998., 177. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0176.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- G. tā kā visu euro naudas tirgus instrumentu kopējais apgrozījums 2012. gada otrajā ceturksnī salīdzinājumā ar iepriekšējā gada otro ceturksni samazinājās par 14 %;
- H. tā kā valstu centrālo banku sniegtā ārkārtas likviditātes palīdzība, kas minēta Eurosistēmas konsolidētā finanšu pārskata punktā "Citas euro valūtā denominētas prasības eurozonas kredītiestādēm", 2012. gada laikā sasniedza vēl nepieredzētu līmeni un 2012. gada beigās bija EUR 206 miljardi;
- I. tā kā 2012. gada februārī veikto ECB ilgtermiņa refinansēšanas operāciju rezultātā eurozonas finanšu iestādēm tika izsniegti aizdevumi EUR 529,5 miljardu apmērā ar trīs gadu termiņu un sākotnējo 1 % likmi;
- J. tā kā eurozonas iedzīvotājiem izsniegto monetāro finanšu iestāžu (MFI) kredītu pieauguma līmenis laikposmā no 2011. gada decembra līdz 2012. gada decembrim ievērojami pazeminājās — no 1 % 2011. gada decembrī līdz 0,4 % 2012. gada decembrī, un privātajam sektoram piešķirtā kredīta līmenis 2012. gada decembrī pazeminājās par 0,7 %;
- K. tā kā saskaņā ar Komisijas dienestu 2013. gada pavasara prognozi vidējais kopējais valsts parāda līmenis eurozonā palielinājās no 88 % no IKP 2011. gadā līdz 92,7 % no IKP 2012. gadā, un kopējais valsts sektora deficīts eurozonā samazinājās no 4,2 % līdz 3,7 % no IKP;
- L. tā kā 2011. gada decembrī un 2012. gada februārī veikto ECB ilgtermiņa refinansēšanas operāciju rezultātā Eiropas bankām tika piešķirts vairāk nekā EUR 1 triljons — attiecīgi EUR 489 miljardi un EUR 529,5 miljardi — nodrošinātos, procentus pelnošos aizdevumos ar ne vairāk kā trīs gadu termiņu un procentu likmi, kura indeksēta, ņemot vērā ECB galveno refinansēšanas operāciju vidējo likmi visā attiecīgo operāciju termiņā;
- M. tā kā Eiropas ekonomikas 2012. gada pavasara prognozēs tika atspoguļots zems uzņēmumu un patērētāju situācijas novērtējuma rādītājs un augsts bezdarba līmenis, kas kopš 2010. gada ir ierobežojis privāto patēriņu un samazinājis eksporta pieaugumu, kā rezultātā 2011. un 2012. gadā palēninājās IKP pieaugums;
- N. tā kā mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) joprojām ir eurozonas ekonomikas balsts, jo tie veido aptuveni 98 % no visiem eurozonas uzņēmumiem, nodarbina apmēram trīs ceturtdaļas eurozonas darba ņēmēju un rada aptuveni 60 % pievienotās vērtības;
- O. tā kā MVU kredīspēja un finanšu stabilitāte ir samazinājusies straujāk nekā lieliem uzņēmumiem un ieilgušais sliktu ekonomisko apstākļu periods ir saasinājis problēmas, ko maziem un vidējiem uzņēmumiem rada asimetriska informācija;
- P. tā kā saskaņā ar informāciju, kas sniegta pētījumā par finanšu pieejamību uzņēmumiem (SAFE), apstākļi MVU peļņas, likviditātes, rezervju un pašu kapitāla pieaugumam krīzes laikā nav bijuši tikpat labvēlīgi kā lieliem uzņēmumiem;
- Q. tā kā LESD 282. pantā ir noteikts, ka ECB galvenais mērķis ir uzturēt cenu stabilitāti; tā kā Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK) ECB aizgādībā darbojas finanšu stabilitātes jomā,
- R. tā kā Starptautisko norēķinu banka (SNB) savā gada pārskatā ir norādījusi, ka eurozonā īstenotās zemu procentu likmju politikas rezultātā ir ievērojami vājinājušies dalībvalstu reformu centieni;
- S. tā kā saskaņā ar LESD 123. pantu un Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtu un Eiropas Centrālās bankas Statūtu 21. pantu valdību monetārā finansēšana ir aizliegta;
- T. tā kā zemas inflācijas vide ir monetārās politikas būtiskākais iespējamais ieguldījums, lai radītu labvēlīgus apstākļus ekonomikas izaugsmei, darbvietu veidošanai, sociālajai kohēzijai un finanšu stabilitātei;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- U. tā kā valstu makroprudenciālo iestāžu darbībā būtu jāņem vērā Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas atbildība par ES finanšu sistēmas makroprudenciālo uzraudzību;
- V. tā kā sevišķi svarīgi ir saglabāt MVU pieejamo kredītu plūsmu, jo MVU nodarbina 72 % darbaspēka eurozonā un kopumā rada (un likvidē) ievērojami vairāk darbvietu nekā lielie uzņēmumi,
- W. tā kā joprojām nav ņemti vērā ieteikumi, kas sniegti iepriekšējās rezolūcijās par ECB gada pārskatiem attiecībā uz balsojumu pārredzamību un protokolu kopsavilkumu publicēšanu;
- X. tā kā noguldījumu iespēja 2012. gada 28. septembrī bija EUR 315 754 miljoni;
- Y. tā kā kredītu apjoms eurozonā katru gadu samazinās par 2 %, dažās valstīs samazinoties vēl straujāk, piemēram, Spānijā, kur samazinājums 2012. gadā bija 8 %;
- Z. tā kā atkarībā no eurozonas valsts, kurā atrodas MVU, tiem ir jāsedz daudz augstākas aizņēmumu izmaksas, radot traucējumus vienotajā tirgū;
- AA. tā kā kredītresursu trūkums, ar ko dažās eurozonas valstīs patlaban saskaras MVU, ir viena no pamatproblēmām, kas kavē ekonomikas atlabšanu,

Monētārā politika

1. atzinīgi vērtē drosmīgos pasākumus, ko 2012. gadā veica ECB, mērķtiecīgi stabilizējot banku nozari un palīdzot saraut saikni starp bankām un valsti;
2. pauž dziļas bažas par faktu, ka pastāvīgi sliktie ekonomiskie apstākļi atsevišķās ES daļās kļūst par normu, radot nestabilitāti visā eurozonā un apdraudot iedzīvotāju un politisko atbalstu Eiropas projektam kā tādām;
3. norāda, ka galvenās refinansēšanas operācijas, vidēja un ilgtermiņa refinansēšanas operācijas, visu summu piešķirot ar fiksētu procentu likmi, aizdevuma iespējas uz nakti, ārkārtas likviditātes palīdzība un noguldījumu iespēja visu 2012. gadu tika izmantotas ļoti intensīvi, kas liecina par nopietniem traucējumiem monetārās politikas transmisijas mehānismā un eurozonas starpbanku aizdevumu tirgū, lai gan gada otrajā pusē bija vērojama būtiska situācijas uzlabošanās, ko apliecina procentu likmju starpības un TARGET2 sistēmas nelīdzsvarotības stabilizēšanās;
4. uzskata, ka pozitīvā ietekme, ko rada 2012. gada jūlijā pieņemtie lēmumi samazināt galvenās ECB procentu likmes, ir ierobežota, jo daudzās eurozonas valstīs monetārās politikas transmisijas mehānisms nedarbojas vai ir nopietni bojāts; atgādina, ka ļoti zemas procentu likmes ilgākā laika posmā var kaitēt uzņēmējdarbības nozarei un privātajiem uzkrājumu un pensiju plāniem;
5. norāda, ka 2013. gada 8. jūlijā, uzrunājot Eiropas Parlamenta Ekonomikas un monetāro komiteju, ECB priekšsēdētājs paziņoja, ka, balstoties uz vispārējo nelielas inflācijas prognozi arī vidējā termiņā, ko nosaka kopumā vājā ekonomika un nelielā monetārā dinamika, ir sagaidāms, ka galvenās ECB procentu likmes ilgāku laiku saglabāsies pašreizējā līmenī vai arī samazināsies;
6. ar bažām norāda, ka 2012. gadā nostiprinājās banku sistēmas pieprasījums pēc Eurosistēmas nodrošinātas likviditātes, tādējādi nostiprinot banku sistēmas atkarību no Eurosistēmas intervences, un brīdina par riskiem, kas ir saistīti ar šādu atkarību;
7. uzskata, ka 2012. gada martā pieņemtā ilgtermiņa refinansēšanas operācija ar trīs gadu darbības laiku veicina banku sistēmas stabilizāciju, bet šai operācijai ir jābūt pagaidu pasākumam; norāda, ka, neraugoties uz likviditāti, ko banku sistēmai ir nodrošinājusi ilgtermiņa refinansēšanas operācija, reālajai ekonomikai pieejamais kredīta apjoms joprojām ir mazāks nekā pirms krīzes; saprot, ka uzņēmumu pieprasījums pēc kredītiem pašlaik ir ļoti mazs, tāpēc bankām ir problēmas ar aizdevumu izsniegšanu;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

8. pauž dziļas bažas par to, ka, īstenojot ECB lēmumu neierobežotā apjomā iegādāties īstermiņa valsts parāda vērtspapīrus, uz ECB bilanci tiek pārnests to banku un valdību risks, kuras cīnās par izdzīvošanu; uzsver, ka ilgtermiņa refinansēšanas operācijas nenodrošina būtisku krīzes risinājumu;
9. uzskata, ka valstu centrālajām bankām savas funkcijas ir jāveic tādā veidā, kas pilnībā atbilst to funkcionālajai, institucionālajai un finansiālajai neatkarībai, lai garantētu savu uzdevumu pienācīgu izpildi saskaņā ar Līgumu un Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtiem un ECB Statūtiem;
10. uzsver, ka Eiropas uzņēmējdarbības nozares nepietiekama izaugsme nav galvenokārt saistīta ar banku nozares piedāvāto kredītu nepietiekamu pieejamību;
11. pauž bažas par to, ka kredītresursu pieejamības ierobežošana smagi skar MVU, jo bankas uzskata, ka saistību nepildīšanas varbūtība tiem ir lielāka nekā lieliem uzņēmumiem, un arī tāpēc, ka MVU bieži vien nav spējīgi bankas kredītu nomainīt ar citiem ārējā finansējuma avotiem;
12. uzsver bažas par MVU kredīšanas nosacījumu ievērojamo sadrumstalotību visās eurozonas valstīs;
13. uzsver vērtspapīru tirgu programmas (VTP) svarīgo, kaut arī ierobežoto, nozīmi līdz 2012. gada septembrim saistībā ar dažu eurozonas valstu parāda vērtspapīru tirgus segmentu nepareizas darbības novēršanu;
14. atzinīgi vērtē tiešu monetāru darījumu (OMT) izveidi, nenosakot *ex ante* kvantitatīvus ierobežojumus, lai garantētu monetārās politikas transmisiju, un atzinīgi vērtē lēmumu saistīt tiešo monetāro darījumu aktivizēšanu ar stingriem nosacījumiem, kas ir paredzēti Eiropas Finanšu stabilitātes instrumenta/Eiropas Stabilizācijas mehānisma (EFSI/ESM) programmā;
15. saprot SNB brīdinājumus par pārāk ilgu atvieglotas monetārās politikas periodu; ar interesi seko līdz diskusijām, kas norisinās vairumā lielāko centrālo banku, par labāko grafiku to atvieglotās monetārās politikas pakāpeniskai izbeigšanai; norāda, ka cita starpā Federālo rezervju padome plāno pēc iespējas ātrāk izbeigt pašreizējo politiku; saprot, ka, kamēr banku nozare nebūs pilnībā nostabilizējusies, ECB saglabās atvieglotas politikas pozīciju, kas var nelabvēlīgi ietekmēt valsts sektoru, un tā ir politika, ko iespējams īstenot tādēļ, ka vidējā termiņā ir sagaidāma zema inflācija;
16. uzskata, ka ECB likviditātes nodrošināšanas programmās ir pienācīgi jāaplūko arī ar inflāciju saistīti jautājumi, piemēram, neitralizācija;
17. ņemot vērā neseno notikumu attīstību ASV, uzskata, ka ekonomikas atlabšana un straujāka ekonomikas izaugsme ir drošs un stabils pamats pakāpeniskai kvantitatīvi veicinošas politikas pasākumu izbeigšanai;
18. atgādina, ka ECB monetārās politikas nestandarta pasākumi bija paredzēti kā pagaidu risinājums, tāpēc banku nozare tos nekādā gadījumā nedrīkst uzskatīt par pastāvīgu instrumentu;
19. mudina ECB dot skaidrus signālus tirgum attiecībā uz monetārās politikas nestandarta pasākumu aktivizēšanas paredzamo periodu un sākt šādu pasākumu pakāpenisku izbeigšanu, tiklīdz iespējams banku nozarē ir mazinājies, saikni starp bankām un valsti ir iespējams saraut un ar izaugsmi un inflāciju saistītie ekonomikas rādītāji šo lēmumu attaisno;
20. uzskata, ka monetārās politikas instrumenti, kurus ECB ir izmantojusi kopš krīzes sākuma, sniedzot atzinīgi vērtējamu atbalstu satricinātajos finanšu tirgos, ir atklājuši savus ierobežojumus attiecībā uz izaugsmes stimulēšanu un situācijas uzlabošanu darba tirgū; tāpēc uzskata, ka ECB varētu apzināt vēl citus pasākumus;
21. pauž bažas par to, ka valstu centrālo banku sniegtā ārkārtas likviditātes palīdzība 2011. gadā ir sasniegusi ļoti augstu līmeni, un prasa sniegt detalizētus datus un papildu informāciju par šādas palīdzības precīzo apjomu, kā arī par tās pamatā esošajām darbībām un piemērotajiem nosacījumiem;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

22. atzīst, ka, tā kā monetārās politikas transmisijas mehānisms pienācīgi nedarbojas, ECB vajadzētu meklēt veidus, kā tiešāk vērsties pie MVU; norāda, ka pašlaik līdzīgiem MVU, kas darbojas eurozonā, nav līdzvērtīgas piekļuves aizņēmumiem, neraugoties uz to, ka tiem ir līdzīgas ekonomiskās perspektīvas un riski; aicina ECB īstenot politiku, lai tieši iegādātos ar augstas kvalitātes vērtspapīriem nodrošinātu MVU aizdevumus, jo īpaši no tām dalībvalstīm, kurās nedarbojas monetārās pārneses mehānisms; uzsver, ka šādai politikai ir jābūt apjoma un laika ziņā ierobežotai, pilnībā neitralizētai un vērstai uz to, lai nepieļautu ECB bilances risku;

23. uzskata, ka ECB būtu ļoti nopietni jāizskata iespēja uzsākt īpašu programmu, lai atvieglotu kredītu pieejamību MVU, par pamatu ņemot Anglijas Bankas aizdevumu finansēšanas shēmu;

24. uzskata, ka *TARGET2* norēķinu sistēmai ir bijusi būtiska nozīme, nodrošinot eurozonas finanšu sistēmas integritāti; tomēr norāda, ka *TARGET2* ievērojamā nelīdzsvarotība parāda eurozonas finanšu tirgu satraucošo sadrumstalotību, kā arī pašreizējo kapitāla aizplūšanu no dalībvalstīm, kas saskaras ar būtiskām grūtībām finansiālās stabilitātes ziņā vai ko šādas grūtības apdraud;

25. aicina ECB publikot tiesas lēmumu par tiešu monetāru darījumu programmu, lai varētu padziļināti analizēt lēmumā ietvertu informāciju un tā ietekmi;

26. uzsver, ka ārkārtas likviditātes palīdzība ir ietverta Eurosistēmas konsolidētās bilances kategorijā "Citas euro valūtā denominētas prasības eurozonas kredītiestādēm", nesniedzot papildu informāciju un sīkākus datus par šo palīdzību, kā arī par tās pamatā esošajām darbībām un piemērotajiem nosacījumiem; aicina ECB savā tīmekļa vietnē sniegt plašāku informāciju par jaunumiem ārkārtas likviditātes palīdzības jomā katrā valstī;

27. pauž gandarījumu par *TARGET2* nelīdzsvarotības līmeņa mazināšanos 2012. gada otrajā pusē; uzsver, ka *TARGET2* sistēmai ir bijusi būtiska nozīme, nodrošinot eurozonas finanšu sistēmas integritāti; tomēr joprojām pauž satraukumu par eurozonas finanšu tirgu pašreizējo sadrumstalotību;

28. atgādina par ECB neatkarību savas monetārās politikas īstenošanā, kā tas paredzēts Līgumos; apgalvo, ka monetārās politikas īstenošanai ir jābūt demokrātiskai un jāizriet no dažādu viedokļu un pieeju izskatīšanas, lai būtu iespējams nostiprināt pārredzamību un līdz ar to arī demokrātisku atbildību; šajā saistībā atgādina par monetārā dialoga un EP deputātu iesniegto rakstisko jautājumu nozīmi;

29. pauž satraukumu par ieilgušās, ārkārtīgi atvieglotās monetārās politikas iespējamiem blakusefektiem, tādiem kā agresīva riska uzņemšanās, finansiālās nelīdzsvarotības veidošanās, sagrozīta cenu noteikšana finanšu tirgū un stimuls atlikt vajadzīgo labojumu veikšanu bilancē un nepieciešamās reformas; mudina ECB atrast pareizu līdzsvaru starp risku, ko rada ārkārtīgi atvieglotās monetārās politikas priekšlaicīga izbeigšana, un risku, kas saistīts ar šādas izbeigšanas turpmāku atlikšanu;

30. uzsver, ka, pildot savus monetārās politikas uzdevumus un uzraudzības uzdevumus attiecībā uz Parlamentu, ECB vajadzētu būt gatavai ievērot augstākos atbildības standartus, un šajā saistībā atgādina par monetārā dialoga un EP deputātu iesniegto rakstisko jautājumu nozīmi; atgādina par pastāvīgo prasību nodrošināt ECB darbības lielāku pārredzamību, kas radītu lielāku uzticamību un paredzamību, un novērtē uzlabojumus, kuri šajā jomā jau veikti;

31. uzskata, ka valūtas maiņas kurss ir būtisks ekonomikas politikas mainīgais elements, kas ietekmē eiro zonas konkurētspēju; uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt euro kā starptautisku valūtu;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

32. aicina ECB sadarbībā ar valstu centrālajām bankām izskaidrot savu politiku attiecībā uz valūtas maiņas darījumiem, kas paredzēti, lai palīdzētu saglabāt finanšu stabilitāti;

Banku savienība

33. norāda, ka Eiropas banku sistēma joprojām ir nestabila, tajā ir jāveic strukturālas reformas un tā ir jānostiprina, izveidojot īstenu banku savienību;

34. atzinīgi vērtē progresu, kas ir panākts sarunās par vienotā uzraudzības mehānisma (VUM) regulu, ar kuru ECB piešķir eurozonas kredītiestāžu un kredītiestāžu, kas vēlas pievienoties, uzraudzības pilnvaras; uzskata, ka VUM izveide veicinās saiknes saraušanu starp bankām un valstīm un palīdzēs kopējas Eiropas līmeņa pieejas izstrādē krīzes pārvaldībai;

35. īpaši atzinīgi vērtē Parlamenta iesaistīšanu Uzraudzības padomes priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka iecelšanā;

36. uzskata, ka ar VUM būtu jāpalīdz atjaunot uzticēšanos banku nozarei un atdzīvināt starpbanku aizdevumu un pārrobežu kredītu plūsmu, veicot neatkarīgu integrētu uzraudzību visās iesaistītajās dalībvalstīs;

37. aicina VUM darboties, pilnībā ievērojot finanšu pakalpojumu vienoto noteikumu kopumu un pilnībā ievērojot principus, kuri ir pamatā vienotajam tirgum finanšu pakalpojumu jomā;

38. uzskata, ka ECB būtu atzinīgi jāvērtē iespēja vienotajā uzraudzības mehānismā iesaistīt dalībvalstis, kas nav eurozonas dalībnieces, lai nodrošinātu uzraudzības prakses lielāku saskaņotību ES;

39. uzsver produktīvas ECB un kompetento valsts iestāžu sadarbības nozīmi VUM ietvaros, lai nodrošinātu efektīvu un netraucētu uzraudzību;

40. atzinīgi vērtē gatavošanos veikt visu banku, uz kurām attieksies tieša VUM uzraudzība, vispārēju aktīvu kvalitātes pārbaudi, kas būs daļa no vispatveroša stresa testa, kurš jāveic Eiropas Banku iestādei (EBA) sadarbībā ar VUM 2014. gada otrajā ceturksnī;

41. norāda, ka ECB nostiprināšana, kas izriet no vienotā uzraudzības mehānisma izveides, ir jālīdzsvaro ar lielāku atbildību dalībvalstu parlamentu un Eiropas Parlamenta priekšā;

42. uzskata, ka pārredzamībai banku uzraudzības jomā ir būtiska nozīme, kas apstiprināts Eiropas Parlamenta un Eiropas Centrālās bankas noslēgtajā iestāžu nolīgumā;

43. norāda, ka uzraudzības uzdevumu uzticēšana ECB jaunas problēmas saistībā ar interešu konfliktu, un atzinīgi vērtē Eiropas Parlamenta un Eiropas Centrālās bankas iestāžu nolīgumā iekļautos noteikumus šajā jautājumā; atgādina — lai pilnībā ievērotu šos noteikumus, ECB ir jāievieš precīzāki noteikumi, tostarp attiecībā uz banku uzraudzībā iesaistīto Eurosistēmas augstākā līmeņa vadītāju “bezdarbības periodiem”;

44. atgādina, ka ir sevišķi svarīgi, lai ECB funkcionāli nošķirtu galvenās struktūrvienības, kuras sagatavo lēmumu projektus monetārās politikas un uzraudzības politikas jomā; uzsver, cik ļoti vajadzīga ir vienošanās, par kuru notiek sarunas starp ECB un Eiropas Parlamentu, attiecībā uz praktiskiem pasākumiem demokrātiskās atbildības nodrošināšanai;

45. uzskata, ka ir steidzami jāapstiprina vienota noregulējuma mehānisma izveide, lai aizsargātu nodokļu maksātājus un novērstu turpmākas banku krīzes;

46. uzsver, ka, lai uzlabotu banku sistēmas izturētspēju, ir svarīgi nostiprināt tās daudzveidību, veicinot mazu un vidēja lieluma vietējo banku attīstību;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Institucionāli jautājumi

47. norāda, ka VUM regulā ir noteikta kārtība Eiropas Parlamenta un ECB sadarbībai demokrātiskas atbildības jomā, uzsverot Parlamenta lomu; mudina ECB nodrošināt atbilstību jaunajām prasībām, jo īpaši attiecībā uz demokrātisko atbildību un pārredzamību tās uzraudzības pasākumu jomā;

48. aicina ECB veikt kritisku pašnovērtējumu attiecībā uz visiem savas darbības aspektiem, tostarp to korekcijas programmu ietekmes novērtējumu, kuras tā palīdzēja izstrādāt, un izvērtēt to makroekonomikas pieņēmumu un scenāriju *ex post* atbilstību, kas bija šo programmu izveides pamatā;

49. aicina ECB publicēt Padomes sanāksmju protokolu kopsavilkumu, tostarp argumentus un balsošanas rezultātus;

50. pauž bažas par necieņu, ko Padome ir paudusi attiecībā uz Parlamenta 2012. gada 25. oktobra rezolūciju par ECB Valdes locekļa iecelšanu ⁽¹⁾, un norāda, ka, ieceļot amatā ECB vadītājus, ir pienācīgi jāņem vērā gan locekļu kompetence, gan dzimums; uzskata, ka ES iestādēm, tostarp ECB, būtu jārada piemērs dzimumu līdzsvara ziņā un ka ir svarīgi ECB vadošajos amatos uzlabot dzimumu pārstāvību; nosoda to, ka dalībvalstis neņēma vērā Parlamenta negatīvo balsojumu gan Ekonomikas un monetārajā komitejā, gan arī plenārsēdē, kad *Yves Mersch* iecelšanas laikā netika ievērots dzimumu līdzsvara princips; mudina dalībvalstis ievērot dzimumu līdzsvara principu ar iespēju īstenot pozitīvu rīcību, balstoties uz līdzsvarotu dzimumu pārstāvību attiecībā uz Valdes locekļu iecelšanu;

51. atgādina, ka saskaņā ar 4. protokola par Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtiem un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem 10. panta 4. punktu Padomes sanāksmes ir konfidenciālas, tomēr tā var pieņemt lēmumu apspriežu iznākumu darīt zināmu atklātībai; aicina ECB savos turpmākajos gada pārskatos sniegt detalizētu atbildi uz Parlamenta ikgadējo ziņojumu par ECB;

o

o o

52. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0396.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0602

Stāvoklis Centrālāfrikas Republikā

Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par stāvokli Centrālāfrikas Republikā (2013/2980(RSP))

(2016/C 468/29)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 17. janvāra rezolūciju ⁽¹⁾ un 2013. gada 12. septembra rezolūciju ⁽²⁾ par situāciju CĀR,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2013. gada 24. janvāra Rezolūciju Nr. 2088(2013), 2013. gada 10. oktobra Rezolūciju Nr. 2121(2013) un 2013. gada 5. decembra Rezolūciju Nr. 2127(2013),
- ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra 2013. gada 15. novembra ziņojumu un ģenerāļsekretāra pārstāvja un ANO reģionālā biroja Centrālāfrikā vadītāja *Abu Moussa* ziņojumu,
- ņemot vērā Centrālāfrikas Republikas ministru prezidenta *Nicolas Tiangaye* aicinājumu starptautiskajai kopienai sniegt palīdzību, ko viņš izteica uzrunas laikā Apvienoto Nāciju Organizācijā;
- ņemot vērā CĀR iestāžu 2013. gada 20. novembra vēstuli, kurā tās aicināja Francijas bruņotos spēkus atbalstīt MISCA,
- ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra vietnieka *Jan Eliasson* informatīvo paziņojumu 2013. gada 25. novembra ANO Drošības padomes sanāksmē,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2012. gada 21. decembra, 2013. gada 1. un 11. janvāra, 2013. gada 25. marta, 2013. gada 21. aprīļa, 2013. gada 27. augusta un 2013. gada 5. decembra paziņojumus par Centrālāfrikas Republiku,
- ņemot vērā ES humānās palīdzības un civilās aizsardzības komisāres 2012. gada 21. decembra paziņojumu par jaunu konfliktu Centrālāfrikas Republikā un 2013. gada 10. septembra paziņojumu par krīzes saasināšanos Centrālāfrikas Republikā,
- ņemot vērā pārskatīto Kotonū nolīgumu,
- ņemot vērā to, ka 2013. gada maijā izveidota Starptautiskā kontaktgrupa Centrālāfrikas Republikas jautājumos reģionālas, kontinenta mēroga un starptautiskas rīcības koordinācijai, lai šis valsts pastāvīgajām problēmām rastu ilgstošu risinājumu,
- ņemot vērā Starptautiskās kontaktgrupas tikšanos 2013. gada 3. maijā Brazavilā (Kongo Republika), kurā apstiprināja pārejas ceļvedi un izveidoja īpašu fondu, lai palīdzētu CĀR,
- ņemot vērā Starptautiskās kontaktgrupas trešajā sanāksmē Bangi 2013. gada 8. novembrī pieņemto deklarāciju par CĀR,
- ņemot vērā Starptautiskās krimināltiesas (ICC) 1998. gada Romas statūtus, ko CĀR ratificēja 2001. gadā,
- ņemot vērā Starptautiskajai Konvencijai par bērna tiesībām pievienoto fakultatīvo protokolu par bērnu iesaistīšanu bruņotā konfliktā, kuru ir parakstījusi CĀR,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības Miera un drošības padomes 2013. gada 13. novembrī izdoto paziņojumu presei par situāciju CĀR,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0033.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0389.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- ņemot vērā to, ka Āfrikas Savienības Miera un drošības padome 2013. gada 10. oktobrī pieņēma jaunu operāciju koncepciju,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības Miera un drošības padomes 2013. gada 13. novembra paziņojumu, kurā tā atzinīgi vērtē plānoto Francijas bruņoto spēku kontingenta pastiprināšanu, lai labāk atbalstītu MISCA,
- ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2013. gada 19. jūnija rezolūciju par Centrālāfrikas Republiku,
- ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētāju paziņojumu 2013. gada 27. novembrī Adisabebā (Etiopijā),
- ņemot vērā ES Padomes 2013. gada 21. oktobra secinājumus par Centrālāfrikas Republiku,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu un 110. panta 4. punktu,

Vardarbība

- A. tā kā 2012. gada beigās CĀR sākās kaujas un *Séléka* nemiernieki sagrāba varu no agrākā prezidenta *François Bozizé* 2013. gada martā, CĀR ir iestājies haoss, izraisot nopietnu pārtikas un medikamentu trūkumu;
- B. tā kā kopš *Séléka* koalīcijas militārās uzvaras 2013. gada 24. martā un varas sagrābšanas šīs koalīcijas dalībnieki ir izdarījuši daudz nežēlību, izvarošanu, noziegumu, fiziskas vardarbības aktu un zādzību, kā arī laupīšanu un citu cilvēktiesību pārkāpumu gan galvaspilsētā, gan provincēs, un uz viņiem nav attiecinātas nekādas kontroles; tā kā arvien vairāk tiek izmantoti bērni karavīri un pieaug seksuālā vardarbība;
- C. tā kā vardarbības aktus veic arī citas bruņotās grupas, no kurām dažas apgalvo, ka tās atbalsta bijušo prezidentu *Bozizé*;
- D. tā kā kopš 2013. gada 5. decembra 72 stundās Bangi bojā gāja 400 cilvēku;
- E. tā kā karš tiek padarīts par reliģiju karu, par ko liecina nožēlojams kristiešu kopienu stāvoklis, un tā kā, neraugoties uz reliģisko līderu kopīgiem centieniem izvairīties no konfesiju kara un saglabāt reliģiju un kopienu tradicionālo mierīgo līdzāspastāvēšanu, situācija var kļūt nekontrolējama, ja vien tā netiks pienācīgi risināta;
- F. tā kā pastāv iespējamība, ka karadarbība var izplatīties visā reģionā, jo, ja CĀR kļūs par patvērumu teroristiem, narkotiku tirgoņiem, džihādīstiem un bandītiem, tiks ietekmētas arī kaimiņvalstis; tā kā Kamerūnas iestādes uz laiku slēdza robežu ar CĀR pēc tam, kad *Séléka* nemiernieki bija uzbrukuši pierobežas pilsētai Toktoio un nogalinājuši Kamerūnas robežsargu;
- G. tā kā šos vardarbības aktus veic grupas, kas ir bruņotas ar moderniem ieročiem un dažiem smagā bruņojuma veidiem;
- H. tā kā bruņotie konflikti ir kļuvuši tādi, kuriem arvien vairāk raksturīga pašfinansēšanās, jo nemiernieku grupas, kriminālie tīkli, algotņi un "laupītājvalstu" vadītāji arvien vairāk ir balstījušies uz ieņēmumiem no dabas resursiem, lai finansētu militārās darbības;
- I. tā kā valsts pārejas iestādes nespēj kontrolēt tos, kas ir atbildīgi par vardarbību, kā arī nespēj pildīt savus pienākumus attiecībā uz iedzīvotāju aizsardzību;
- J. tā kā vardarbība, kas pārņēmusi CĀR, liek steidzami rīkoties, lai brīdinātu par iespējamiem liela mēroga noziegumiem pret CĀR iedzīvotājiem, un apdraud citu reģiona valstu stabilitāti;
- K. tā kā pastāv risks, ka situācija CĀR var radīt labvēlīgu vidi pārnacionālu kriminālo darbību attīstībai;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Drošība

- L. tā kā, lai gan CĀR ir izvietots 1 300 cilvēku liels Centrālāfrikas valstu ekonomikas kopienas (ECCAS) bruņoto spēku kontingents, tas nav spējis novērst šīs valsts grīšanu nelikumībās;
- M. Tā kā ANO Drošības padome, vienprātīgi pieņemot Rezolūciju Nr. 2127(2013), atļāva palielināt Francijas un Āfrikas karaspēka militārās darbības, lai atjaunotu drošību un aizsargātu civiliedzīvotājus CĀR, noteica ieroču embargo un lūdza Apvienoto Nāciju Organizāciju sagatavoties iespējamai miera uzturēšanas misijai;
- N. tā kā 2013. gada 26. novembrī ģenerālis *Jean-Marie Michel Mokoko* (Kongo) ir iecelts par Āfrikas Savienības īpašo pārstāvi Centrālāfrikas Republikā un šajā valstī dislocēto Āfrikas spēku komandieri;
- O. tā kā MISCA varēs izmantot savu karaspēku 12 mēnešus, ko pārskatīs pēc sešiem mēnešiem, un tās uzdevums būs aizsargāt civiliedzīvotājus, atjaunot kārtību un drošību, stabilizēt situāciju valstī un radīt apstākļus, kas veicinātu humānās palīdzības sniegšanu;
- P. tā kā ANO miera uzturēšanas misijas nosūtīšana, uz ko aicināja Āfrikas Savienība un kas ir paredzēta ANO Drošības padomes Rezolūcijā Nr. 2127 (2013), radītu iespēju nodrošināt pastāvīgu finansiālo atbalstu darbībai;
- Q. tā kā saskaņā ar ANO ģenerālsēkretāra ziņojumu ANO darbībai, lai tā būtu efektīva, būtu nepieciešams mobilizēt no 6 000 līdz 9 000 miera uzturētāju;

Cilvēktiesības

- R. tā kā sabiedriskās kārtības pārkāpumi un uzbrukumi CĀR patlaban ir izvērtušies par humanitāru katastrofu un nopietni apdraud arī reģionālo drošību;
- S. tā kā civiliedzīvotāju nogalināšanas, māju dedzināšanas un pamata infrastruktūras iznīcināšanas dēļ pusmiljonam cilvēku nācās pamest valsti, kurā ir 4,6 miljoni iedzīvotāju, un doties bēgļu gaitās;
- T. tā kā 2013. gada 4. septembrī Bangi Tiesas prokurors pieprasīja 10 gadu cietumsodu 24 bijušajiem *Séléka* nemierniekiem, kas tika saukti pie atbildības pirmajā tiesas procesā par pārkāpumiem, kas izdarīti CĀR;
- U. tā kā daudzi cilvēktiesību pārkāpēji un kara noziegumu izdarītāji nav atklāti izmeklēšanas ceļā un sodīti; tā kā šāda situācija veicina nesodāmības gaisotni un ir pateicīga turpmāko noziedzīgo nodarījumu izdarīšanai;

Humanitārie jautājumi

- V. tā kā, nesēn veicot nodrošinājuma ar pārtiku ārkārtas novērtējumu, atklājās, ka 484 000 cilvēkiem šajā valstī draud bads;
- W. tā kā, ņemot vērā krīzes nopietnību, humanitārās organizācijas darbojas tikai pilsētās, jo to nosaka drošības apsvērumi un nepietiekamais finansējuma līmenis;
- X. tā kā nestabilitāte ir likusi 70 % bērnu pamest skolas;
- Y. tā kā Eiropas Savienība joprojām turpina regulāru politisko dialogu ar CĀR un aizvien ir galvenais palīdzības sniedzējs šai valstij, palielinot tās humanitāro palīdzību par 8 miljoniem eiro līdz 20 miljoniem eiro; tā kā šī ES palīdzība nav pietiekama un tā kā šādas saistības jāuzņemas arī citiem starptautiskajiem partneriem;

Attīstība

- Z. tā kā krīzes sarežģītība nosaka, ka reakcijai uz to ir jābūt globālai un konsekventai, integrētai un daudzdimensionālai, jo militāra iejaukšanās viena pati nespēj atrisināt šīs problēmas;
- AA. tā kā ir svarīgi vietējā līmenī īstenot plašu un visaptverošu pieeju, kurā tiktu ņemta vērā CĀR dabas resursu pārvaldības, miera, drošības un attīstības jautājumu savstarpējā saikne, lai panāktu ilgstošu risinājumu;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

AB. tā kā ir jāsniedz nozīmīga starptautiskā palīdzība;

AC. tā kā Kimberley procesā tika pieņemts lēmums apturēt CĀR dalību tajā;

AD. tā kā, neskatoties uz neskaidro situāciju CĀR, ES nekad nav apturējusi attīstības sadarbību ar šo valsti, un tā kā ES joprojām ir lielākais humanitārās palīdzības sniedzējs; tā kā 2013. gada 5. decembrī ES piedāvāja 50 miljonus eiro afrikāņu vadītai starptautiska atbalsta misijai CĀR, lai sekmētu valsts stabilizāciju un vietējo iedzīvotāju aizsardzību un radītu apstākļus, kuros varētu sniegt humanitāru palīdzību un reformēt drošības un aizsardzības nozari,

Vardarbība

1. stingri nosoda nopietnos humanitāro tiesību pārkāpumus un plaši izplatītos cilvēktiesību pārkāpumus, jo īpaši agrāko *Séléka* vienību un kaujinieku grupējumu, piemēram, kā *anti-balaka* apzīmēto spēku, izdarītos pārkāpumus, tostarp nogalināšanu bez tiesas sprieduma, tūlītēju nāvessodu izpildi, piespiedu pazušanas, patvaļīgus arestus un ieslodzījumu, spīdzināšanu, seksuālu vardarbību un vardarbību uz dzimuma pamata un bērnu vervēšanu militāru operāciju veikšanai; pauž dziļas bažas par jaunu vardarbības un atriebības uzliesmojumu, kas ir pārņēmis CĀR un situāciju var pasliktināt tiktāl, ka tā kļūst nekontrolējama, ņemot vērā, ka tiek izdarīti vismagākie starptautisko tiesību pārkāpumi, piemēram, kara noziegumi un noziegumi pret cilvēci; tik pat lielā mērā ir nobažījies par blakusefektiem, kuru dēļ var tikt destabilizēts viss reģions;

2. pauž nopietnas bažas par situāciju CĀR, ko raksturo pilnīgs likumības un kārtības sabrukums un tiesiskuma trūkums, kā arī vardarbība reliģisko strāvojumu starpā; nosoda neseno vardarbību, kas valstī vēl vairāk pasliktinājusi pat pašus nepieciešamākos pamatpakalpojumus un saasinājusi jau tā smago humanitāro stāvokli, no kā cieš visi tās iedzīvotāji;

3. šajā sakarībā atzinīgi vērtē ANO Drošības padomes lēmumu par ieroču embargo, kas noteikts pret CĀR;

Drošība

4. atzinīgi vērtē ANO Drošības padomes saskaņā ar ANO statūtu VII nodaļu pieņemto Rezolūciju Nr. 2127 (2013) un prasa to ātri īstenot, lai CĀR apturētu turpmāko vardarbību un nedrošību;

5. atzinīgi vērtē Francijas bruņoto spēku ātru nosūtīšanu saskaņā ar ANO Drošības padomes doto atļauju un šo spēku darbību, kas tiek īstenota, lai apturētu vardarbību, aizsargātu civilos iedzīvotājus un atbruņotu kaujinieku grupējumus;

6. piemin divus Francijas kareivjus, kas cīnījās kopā ar Āfrikas spēkiem un gāja bojā savas misijas pirmajā dienā, aizstāvojot CĀR civilos iedzīvotājus;

7. atzinīgi vērtē joprojām īstenotos starptautiskos pūliņus atjaunot kārtību, tostarp stiprināt ECCAS MICOPAX miera uzturēšanas spēkus un tos padarīt par Centrālāfrikas starptautiskas atbalsta misijas (MISCA) miera uzturēšanas spēkiem, par kuriem atbildētu Āfrikas Savienība;

8. aicina starptautisko kopienu veikt visus nepieciešamos finanšu, militāros un cita veida ieguldījumus, lai palielinātu Āfrikas starptautiskās pamata drošības spēku klātbūtni un nodrošinātu šo spēku pilnvaru izpildi; šajā sakarībā atzinīgi vērtē 50 miljonus eiro, ko ES piešķirusi, atbalstot AFISMA-CAR;

9. pauž nožēlu par ANO miera uzturēšanas operācijas lēno īstenošanu un par laiku, kas Drošības padomei ir nepieciešams, lai pilnvarotu saskaņā ar ANO statūtu VII nodaļu;

10. turklāt uzskata par nepieciešamu novērst konfliktu sekas, jo īpaši, veicot bruņoto spēku un drošības spēku reformu, demilitarizāciju, demobilizāciju un bijušo kaujinieku reintegrāciju, ievērojot ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 2121 (2013), kā arī bēgļu repatriāciju, nodrošinot valsts iekšienē pārvietoto personu atgriešanos savās mājās un īstenojot reāli dzīvotspējīgas attīstības programmas;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

11. prasa Eiropas Savienības Padomei noskaidrot iespēju apmācīt un atbalstīt MISCA pēc AMISON parauga, lai palielinātu Āfrikas bruņoto spēku spēju pašiem plānot un veikt miera iedibināšanas operācijas;
12. konstatē, ka nesenās Mali un CĀR notikušās krīzes apliecina nepieciešamību Āfrikas kontinentam izveidot pašiem savu kontinentālu un optimālu militāro spēju; tāpēc aicina ES un dalībvalstis pastiprināt atbalstu 2013. gada jūnijā izveidoto Āfrikas tūlītējās reaģēšanas uz krīzēm spēku (*Carić*) efektīvai darbībai praksē, ņemot vērā, ka šie spēki neizbēgami bija jāizveido, lai nodrošinātu ātru Āfrikas Savienības Āfrikas rezerves spēku kaujas gatavību un ka šo spēku izveide bija sākotnēji plānota 2010. gadā.
13. vēlas, lai tiktu pastiprināta reģionālā sadarbība, cīnoties pret "Tā kunga pretestības armiju";

Cilvēktiesības

14. uzskata, ka par smagiem cilvēktiesību un starptautisko humanitāro pārkāpumiem vainīgie nedrīkstētu palikt nesodīti; prasa ziņot par šādu pārkāpumu veicējiem, viņus atklāt, saukt pie atbildības un sodīt saskaņā ar valsts un starptautiskajām krimināltiesībām; uzsver, ka šajā sakarībā par situāciju CĀR jau ir iesniegums Starptautiskajai Krimināltiesībai un ka saskaņā ar šīs tiesas statūtiem genocīda noziegumiem, kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci nav noilguma, kā arī atzinīgi vērtē SKT prokurora 2013. gada 7. augusta paziņojumu;
15. prasa veikt steidzamus pasākumus, lai apkarotu vardarbību pret sievietēm un meitenēm, nodrošinātu viņu aizsardzību un pārtrauktu šādu noziegumu veicēju nesodāmību;
16. jo īpaši atzinīgi vērtē to, ka ANO Drošības padome izveidoja izmeklēšanas komiteju, lai izmeklētu ziņojumus par starptautisko humanitāro tiesību un cilvēktiesību pārkāpumiem, ko CĀR kopš 2013. gada janvāra veikušas visas puses; aicina visas puses pilnībā sadarboties ar šo komisiju, lai nodrošinātu, ka šo briesmīgo noziegumu veicēji tiktu saukti pie atbildības;
17. mudina pilnībā sadarboties ar Sankciju komiteju, kas izveidota ar ANO Drošības padomes rezolūciju 2127 (2013);
18. aicina CĀR iestādes ievērot saistības, kas noteiktas Starptautiskās krimināltiesas Romas Statūtos, kurus viņu valsts ir parakstījusi;
19. prasa turpināt ievērot valsts un starptautiskās saistības attiecībā uz bērnu rekrutēšanas un izmantošanas aizliegumu bruņotajos spēkos un bruņotās grupās;

Humanitārais stāvoklis

20. atzinīgi vērtē ES gaisa humānā koridora izveidi ar Humānās palīdzības ģenerāldirektorāta no 9. decembra organizētu lidojumu starpniecību nolūkā pastiprināt starptautiskos pūliņus, lai stabilizētu situāciju CĀR, nodrošinot, ka humānā palīdzība sasniedz tos, kam tā visvairāk nepieciešama; atzinīgi vērtē Eiropas Ārējās darbības dienesta un humānās palīdzības lietu komisāra centienus aktīvi reaģēt uz šo situāciju;
21. aicina starptautisko sabiedrību saglabāt CĀR kā vienu no darba kārtības prioritātēm un atbalstīt šo neaizsargāto valsti; šajā sakarībā uzsver, ka sabiedrībai, kas sniedz humāno palīdzību, ir arī jāsauglabā savas saistības attiecībā uz CĀR, neskatoties uz pašreizējo politisko un drošības situāciju, un jāpiesūta pietiekami resursi, lai reaģētu uz medicīnisko un humanitāro krīzi, ar ko saskaras šī valsts; pauž bažas par ierobežotajām iespējām sniegt pienācīgu humāno palīdzību un pauž nosodījumu par uzbrukumiem humānās palīdzības sniedzējiem; aicina visas konfliktā iesaistītās puses un jo īpaši *Séléka* garantēt drošu un netraucētu piekļuvi humānās palīdzības sniegšanas un glābšanas organizācijām;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

22. atzinīgi novērtē ES pieaugošo atbalstu humānās krīzes risināšanai CĀR un aicina ES un tās dalībvalstis galvenos līdzekļu devējus šai valstij pilnveidot savas darbības koordināciju ar citiem līdzekļu devējiem un starptautiskajām organizācijām, lai pienācīgi nodrošinātu neatliekamās humānās vajadzības un mazinātu Centrālāfrikas Republikas tautas ciešanas;

Attīstība

23. aicina Starptautisko kontaktgrupu par CĀR nodrošināt šai valstij vajadzīgo finanšu atbalstu, lai garantētu dzīvotspējīgu ekonomisko attīstību, atjaunotu darbojošos valsts pārvaldi un pakalpojumus un ieviestu darboties spējīgas demokrātiskās iestādes, kas spēj aizsargāt pilsoņus;

24. uzsver, ka visaptverošs politisks risinājums, tostarp ieņēmumu taisnīga sadalīšana ar valsts budžeta starpniecību, ir pilnīgi nepieciešams krīzes atrisināšanai un virzībai uz ilgtspējīgu attīstību reģionā;

25. pauž nosodījumu par dabas resursu nelikumīgo izmantošanu CĀR;

26. uzskata, ka pārredzamība un sabiedrības uzraudzība ieguves rūpniecībā ir būtiska efektīvai ieguves pārvaldībai un ieguves un eksporta uzņēmumu darbības un ienākumu publiskošanai;

27. prasa ar starptautiskās sabiedrības starpniecību veikt pasākumus, lai stiprinātu centienus atrisināt politisko krīzi un izveidotu tiesu sistēmu un administratīvo infrastruktūru, piešķirot īpašu prioritāti pamata pakalpojumu atjaunošanai tieslietu, veselības aprūpes un izglītības jomā; prasa veikt pasākumus, lai nodrošinātu un veicinātu tiesības uz izglītību, kā arī prasa valdībai pastiprināt centienus īstenot rīcības plānu "Izglītība visiem";

28. nosoda dabas mantojuma izpostīšanu, jo īpaši malumedniecību (ANO Drošības padomes rezolūcija);

Politiskais process

29. atkārtoti aņņemas atbalstīt CĀR suverenitāti, vienotību un teritoriālo integritāti;

30. aicina CĀR iestādes nekavējoties īstenot nolīgumus attiecībā uz politisko pāreju, lai varētu sarīkot vēlēšanas un atjaunot konstitucionālo kārtību līdz 2015. gadam;

31. atkārtoti pauž atbalstu premjerministram *Nicolas Tiangaye*, ko atbalsta starptautiskā sabiedrība;

32. prasa atjaunot CĀR civildienestu, lai sarīkotu uzticamas un neapstrīdamas valsts līmeņa vēlēšanas ar mērķi virzīt valsti pa turpmāku demokrātijas ceļu; norāda, ka, neskatoties uz premjerministra *N. Tiangaye* centieniem, valsts struktūras un kontrole ir samazinājušās gandrīz līdz minimumam; mudina pilsonisko sabiedrību piedalīties debatēs par CĀR nākotni;

33. prasa, lai pārejas perioda iestādes nodrošinātu sieviešu pilnīgu līdzdalību visos procesa posmos (ANO Drošības padomes rezolūcija);

34. atzinīgi vērtē to, ka ANO ir aņņēmusies "cieši uzraudzīt pārejas perioda pārvaldību";

o

o o

35. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, augstajai pārstāvei/priekšsēdētāja vietniecei *Catherine Ashton*, ANO Drošības padomei, ANO ģenerālsēkretāram, Āfrikas Savienības institūcijām, ECCAS, ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai un ES dalībvalstīm un Centrālāfrikas Republikas Pārejas perioda nacionālajai padomei.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0603

Orgānu izņemšana Ķīnā

Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par orgānu izņemšanu Ķīnā (2013/2981(RSP))

(2016/C 468/30)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 7. septembra rezolūciju⁽¹⁾ un 2013. gada 14. marta rezolūciju par ES un Ķīnas attiecībām⁽²⁾, Parlamenta 2012. gada 13. decembra rezolūciju par 2011. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā⁽³⁾, Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūciju par 2009. gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē un Eiropas Savienības politiku cilvēktiesību jomā⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta 2010. gada 19. maija rezolūciju par Komisijas paziņojumu par rīcības plānu orgānu ziedošanas un transplantācijas jomā (2009-2015)⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 3. pantu par tiesībām uz personas neaizskaramību,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Cilvēktiesību apakškomitejas 2009. gada 21. novembra, 2012. gada 6. decembra un 2013. gada 2. decembra uzklaušanās un attiecīgās liecības, ko sniedza bijušais Kanādas valsts sekretārs Āzijas un Klusā okeāna reģionam *David Kilgour* un par liela mēroga orgānu izņemšanu falungu praktizētājiem bez viņu piekrišanas, kas kopš 2000. gada tiek veikta Ķīnā;
  - ņemot vērā 1988. gada 4. oktobrī Ķīnā ratificēto Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu,
  - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu un 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā Ķīnas Tautas Republikā tiek veiktas vairāk nekā 10 000 orgānu transplantācijas gadā un 165 Ķīnas orgānu transplantācijas centru reklāmās ir teikts, ka saderīgus orgānus var atrast divu līdz četru nedēļu laikā, tomēr šobrīd Ķīnā nav organizētas vai efektīvas valsts sistēmas orgānu ziedošanai vai izplatīšanai; tā kā orgānu transplantācijas sistēma Ķīnā neatbilst Pasaules Veselības Organizācijas prasībām par pārredzamību un orgānu iepirkumu ceļu izsekojamību un tā kā Ķīnas valdība ir pretojusies sistēmas neatkarīgai kontrolei; tā kā brīvprātīga un informēta piekrišana ir priekšnoteikums ētiskai orgānu ziedošanai;
- B. tā kā Ķīnas Tautas Republikā ir ārkārtīgi zems brīvprātīgas orgānu ziedošanas līmenis tradicionālo uzskatu dēļ; tā kā 1984. gadā Ķīnā tika piemēroti noteikumi, ar kuriem tiek atļauta orgānu izņemšana no ieslodzītajiem, kuriem ir izpildīts nāvessods;
- C. tā kā Ķīnas Tautas Republikas valdība nav spējusi sniegt pienācīgu informāciju par lielo orgānu daudzuma avotiem bijušajam ANO īpašajam referentam par spīdzināšanu un cita veida nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu izturēšanos vai sodu *Manfred Nowak* un Kanādas pētniekiem — cilvēktiesību juristam *David Matas* un Kanādas valsts sekretāram Āzijas un Klusā okeāna reģionam *David Kilgour*;
- D. tā kā Ķīnas orgānu ziedošanas komitejas vadītājs un bijušais veselības ministra vietnieks *Huang Jiefu* 2010. gada Orgānu ziedošanas un transplantācijas konferencē Madridē paziņoja, ka vairāk nekā 90 % no transplantējamiem orgāniem, kas tiek iegūti no mirušie donoriem nāk no ieslodzītajiem, kuriem Ķīnā ir izpildīts nāvessods, un minēja, ka 2014. gada vidū slimnīcām, kurām ir licence orgānu transplantēšanai, būs jāievēro prasība pārtraukt izmantot ieslodzīto, kuriem izpildīts nāvessods, orgānus un izmantot tikai brīvprātīgi ziedotus un jaunizveidotās nacionālās sistēmas piešķirtos orgānus;

⁽¹⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 219. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0097.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0503.

⁽⁴⁾ OV C 169 E, 15.6.2012., 81. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 65. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- E. tā kā Ķīnas Tautas Republika ir paziņojusi tās nodomu līdz 2015. gadam pakāpeniski izbeigt orgānu izņemšanu no ieslodzītajiem, kuriem izpildīts nāvessods, un ieviest datorizētu orgānu piešķiršanas sistēmu, kas pazīstama kā Ķīnas Orgānu transplantēšanas reaģēšanas sistēma, tādējādi nonākot pretrunā ar apņemšanos, ka visām slimnīcām, kuras ir licencētas transplantēt orgānus, vajadzēt pārtraukt izmantot orgānus no ieslodzītajiem, kuriem izpildīts nāvessods, līdz 2014. gada vidum;
- F. tā kā 1999. gada jūlijā Ķīnas Komunistiskā partija uzsāka intensīvu valsts mēroga vajāšanu ar mērķi izskaust falungu garīgo praksi, kā rezultātā simti tūkstošu falungu praktizētāju tika arestēti un aizturēti; tā kā ir saņemti ziņojumi, ka arī uiguru un tibetiešu ieslodzītie ir tikuši pakļauti piespiedu orgānu ziedošanai;
- G. tā kā ANO Komiteja pret spīdzināšanu un ANO īpašais referents par spīdzināšanu un cita veida nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu izturēšanos vai sodu ir paudis bažas par apgalvojumiem par orgānu izņemšanu no ieslodzītajiem un ir aicinājis Ķīnas Tautas Republikas valdību palielināt orgānu transplantēšanas sistēmas pārskatbilstību un pārredzamību un sodīt tos, kuri ir atbildīgi par sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu; tā kā reliģisko vai politisko ieslodzīto nogalināšana, lai pārdotu viņu orgānus transplantācijai ir kļedzošs un neattaisnojams pamattiesību uz dzīvi pārkāpums;
- H. tā kā 2013. gada 12. novembrī ANO Ģenerālā asambleja ievēlēja Ķīnas pārstāvi ANO Cilvēktiesību padomē uz triju gadu periodu, kas sākas 2014. gada 1. janvārī,
1. pauz dzīlas bažas par pastāvīgajiem un ticamajiem ziņojumiem par sistemātisko, valsts sankcionēto orgānu izņemšanu no ieslodzītajiem, kuri tiek turēti apcietinājumā viņu pārliecības dēļ un kuri nav devuši tam savu piekrišanu, tostarp no daudziem falungu praktizētājiem, kas ieslodzīti viņu reliģisko uzskatu dēļ, kā arī no citu reliģisko un etnisko minoritāšu grupām Ķīnas Tautas Republikā;
  2. uzsver, ka nav pieņemams, ka tikai no 2015. gada tiks izbeigta orgānu izņemšana no ieslodzītajiem, kuriem ir izpildīts nāvessods; aicina Ķīnas Tautas Republikas valdību nekavējoties izbeigt praksi izņemt orgānus no ieslodzītajiem, kuri tiek turēti apcietinājumā viņu pārliecības dēļ, kā arī no reliģisko un etnisko minoritāšu grupu pārstāvjiem;
  3. aicina ES un tās dalībvalstis pievērsties orgānu izņemšanas jautājumam Ķīnā; iesaka Savienībai un tās dalībvalstīm publiski nosodīt orgānu transplantu ļaunprātīgu izmantošanu Ķīnā un palielināt to savu iedzīvotāju izpratni par šo jautājumu, kuri ceļo uz Ķīnu; aicina ES veikt pilnīgu un pārredzamu izmeklēšanu par orgānu transplantēšanas praksi Ķīnā un saukt pie atbildības personas, kas saskaņā ar izmeklēšanas rezultātiem ir bijušas iesaistītas šādā neētiskā praksē;
  4. aicina Ķīnas iestādes rūpīgi atbildēt uz ANO īpašā referenta par spīdzināšanu un cita veida nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu izturēšanos vai sodu un ANO īpašā referenta reliģiju vai pārliecības brīvības jautājumus pieprasījumiem, kuros Ķīnas valdībai tiek lūgts izskaidrot papildu orgānu avotus pēc orgānu transplantācijas operāciju skaita palielināšanās, un ļaut viņiem veikt izmeklēšanu par orgānu transplantācijas praksi Ķīnā;
  5. prasa nekavējoties atbrīvot visus pārliecības dēļ apcietinājuma turētos ieslodzītos, tostarp falungu praktizētājus, Ķīnā;
  6. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomei, Ķīnas Tautas Republikas valdībai un Ķīnas Tautas Republikas Tautas kongresam.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0604

Stāvoklis Šrilankā

Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūcija par stāvokli Šrilankā (2013/2982(RSP))

(2016/C 468/31)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. oktobra⁽¹⁾ un 2011. gada 12. maija⁽²⁾ rezolūcijas par Šrilanku,
  - ņemot vērā Šrilankas Gūtās pieredzes un izlīguma komisijas 2011. gada novembra noslēguma ziņojumu,
  - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2013. gada 18. marta un 2012. gada 22. marta rezolūcijas par izlīgumu un saukšanas pie atbildības veicināšanu Šrilankā,
  - ņemot vērā ANO ģenerālsēdētāja izveidotās iekšējās pārbaudes grupas 2012. gada novembra ziņojumu par ANO rīcību Šrilankā notikušā kara pēdējos posmos un pēc tā beigām, cenšoties noskaidrot, kāpēc starptautiskajai sabiedrībai neizdevās pasargāt civiliedzīvotājus no plašiem humanitāro tiesību un cilvēktiesību pārkāpumiem,
  - ņemot vērā ANO augstās cilvēktiesību komisāres *Navi Pillay* 2013. gada 31. augusta paziņojumu un viņas 2013. gada 25. septembrī ANO Cilvēktiesību padomei sniegto ziņojumu,
  - ņemot vērā Francijas labdarības organizācijas “Cīņa pret badu” ziņojumu par to, ka 2006. gadā valsts ziemeļos atrodošajā Muturas pilsētā 17 tās vietējiem darbiniekiem ir izpildīts nāvessods,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības 2012. gada 5. decembra paziņojumu par tiesiskumu Šrilankā⁽³⁾,
  - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* 2013. gada 18. janvāra deklarāciju Eiropas Savienības vārdā par bijušā Šrilankas Tiesas priekšsēdētāja *Shirani Bandaranayake* apsūdzēšanu valsts nozieguma izdarīšanā;
  - ņemot vērā nesen Kolombo notikušo Sadraudzības valstu vadītāju sanāksmi un Apvienotās Karalistes premjerministra *David Cameron* aicinājumu neatkarīgi izmeklēt apgalvojumus par pastrādātajiem kara noziegumiem,
  - ņemot vērā konvencijas, kurām Šrilanka ir pievienojusies, jo īpaši Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Starptautisko paktā par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu, Starptautisko konvenciju par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu, Konvenciju par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to, Konvenciju par bērnu tiesībām, Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu un Pretkorupcijas konvenciju,
  - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu un 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā 2009. gada maijā beidzās valsts ziemeļos gadu desmitiem ilgušais konflikts starp Šrilankas valdību un separātiskajiem Tamilas tīģeru atbrīvošanas (*LTTE*) spēkiem, jo *LTTE* tika sakauti un padevās, bet viņu vadītājs gāja bojā,

⁽¹⁾ OV C 265 E, 30.9.2010., 29. lpp.

⁽²⁾ OV C 377 E, 7.12.2012., 156. lpp.

⁽³⁾ http://eeas.europa.eu/delegations/sri_lanka/documents/press_corner/20121205_en.pdf

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- B. tā kā tiek lēsts, ka pēdējo konflikta mēnešu laikā civiliedzīvotāju apdzīvotās teritorijās notikušo sīvo cīņu dēļ ir gājuši bojā un ievainojumus guvuši desmitiem tūkstošu civiliedzīvotāju un ap 6 000 ir pazuduši;
- C. tā kā 2009. gada 23. maijā ANO ģenerālsekretārs *Ban Ki-moon* un Šrilankas prezidents *Mahinda Rajapaksa* parakstīja kopīgu paziņojumu, kurā Šrilankas valdība apņēmas veikt pasākumus, lai garantētu, ka pie atbildības tiek saukti visi tie, kas 26. gadus ilgā iekšējā konflikta noslēdzošajā posmā iespējams veikuši kara noziegumus un noziegumus pret cilvēci,
- D. tā kā 2010. gada 15. maijā prezidents *Rajapaksa* iecēla Gūtās pieredzes un izlīguma komisiju (*LLRC*); tā kā liels skaits cilvēku, kas, kā liecina ziņojumi, paši ir pieteikušies runāt ar *LLRC*, liecina par stingru vēlmi un nepieciešamību pēc vispārēja dialoga par šo konfliktu;
- E. tā kā ANO ekspertu grupas 2011. gada 26. aprīļa ziņojumā secināts, ka ir ticami ziņojumi par to, ka gan valdības spēki, gan *LTTE* ir pastrādājuši kara noziegumus pēdējos mēnešos pirms konflikta beigām, kad 2009. gada maijā valdības spēki paziņoju par savu uzvaru pār separātistiem;
- F. tā kā minētajā ziņojumā iekļautie nopietnie apgalvojumi un ilgstošā starptautiskā kampaņa par šo notikumu rūpīgu izvērtēšanu, tostarp nesen notikušā Sadraudzības valstu samita laikā, liecina par to, ka ilgstošu izlīgumu Šrilankā varēs panākt tikai tad, ka būs atrisināts šis jautājums;
- G. tā kā Šrilankā saskaņā ar *LLCR* ziņojuma būtiskākajiem ieteikumiem ir sāкта valsts mēroga tautas skaitīšana, lai gūtu tiešu informāciju par to, cik daudzi civiliedzīvotāji šā konflikta laikā ir nogalināti vai ievainoti, kā arī par īpašumam nodarīto kaitējumu, un kādos apstākļos tas noticis;
- H. tā kā 2013. gada augustā tika izveidota Prezidenta izmeklēšanas komisija, lai izmeklētu valsts ziemeļu un austrumu provincēs laika posmā no 1990. līdz 2009. gadam konstatētos cilvēku pazušanas gadījumus un ziņotu par tiem;
- I. tā kā 2013. gada 25. septembrī *Navi Pillay* aicināja Šrilankas valdību izmantot laiku, kas ir atlicis līdz brīdim, kad viņai ANO Cilvēktiesību padomes 2014. gada marta sanāksmē būs jāiesniedz ziņojums par šo valsti, "iesaistīties ticamā nacionālā procesā ar taustāmiem rezultātiem", tostarp "sodot konkrētus vainīgos", citādi "starptautiskajai sabiedrībai vajadzēs pašai veidot savus izmeklēšanas mehānismus";
- J. tā kā iekšējās pārbaudes grupa par ANO darbību Šrilankā kara noslēdzošajā posmā secināja, ka ANO iestāžu nespēja aizstāvēt to cilvēku tiesības, kuru atbalstīšanai tās tika pilnvarotas, neļāva ANO kā vienotai organizācijai darboties savu institucionālo pilnvaru robežās, lai īstenotu savu pienākumu aizsargāt,
1. pauz atzinību par miera atjaunošanu Šrilankā, kas ir liels atvieglojums visiem iedzīvotājiem, un atzīst ar starptautiskās sabiedrības palīdzību īstenotos Šrilankas valdība centienus atjaunot infrastruktūru un nodrošināt atgriešanos savās dzīvesvietās lielākajai daļai no 400 000 personu, kas tika pārvietotas valsts iekšienē;
  2. atzīmē panākto progresu Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā, trīsvalodu politiku — galvenokārt mācot valsts amatpersonām singāļu, tamilu un angļu valodu — un nesen pieņemto lēmumu par plašu tautas skaitīšanu, lai noskaidrotu pilsoņu kara laikā radītos "cilvēku un īpašumu zaudējumus";
  3. atzinīgi vērtē pirmās provinces padomes vēlēšanas, kuras notika 2013. gada 21. septembrī Ziemeļu provincē un kurās ar pārliecinošu vairākumu uzvarēja Tamilu nacionālās alianses (*TNA*) partija;
  4. cer, ka tā dēvētā miera dividende nesīs labumu, vēl vairāk uzlabojot valsts attīstības programmu un ļaujot iedzīvotājiem un arvien lielākam skaitam ārvalstu viesu pilnībā izmantot valsts sniegtās priekšrocības dabas un kultūras potenciāla ziņā; uzsver — lai nodrošinātu ilgtermiņa stabilitāti, ir jāpanāk patiesa samierināšana, pilnībā iesaistot vietējos iedzīvotājus;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

5. ar bažām norāda, ka valdības militāro spēku klātbūtne teritorijās, kur iepriekš notika konflikti, joprojām ir spēcīgi jūtama, izraisot cilvēktiesību pārkāpumus, tostarp zemes sagrābšanu (tiesā vēl jāizskata vairāk nekā viens tūkstošis lietu, kurās iesaistīti zemes īpašnieki, kas zaudējuši savus īpašumus), un ir saņemts satraucoši liels skaits ziņojumu par seksuālu vardarbību pret sievietēm un cita veida ļaunprātīgu izmantošanu, ņemot vērā īpašo neaizsargātību, kādā nonākušas desmitiem tūkstošu sieviešu, kuru laulātie gājuši bojā karā;
6. pauž gandarījumu par valsts rīcības plānu, kas paredzēts LLRC ieteikumu īstenošanai, un aicina valdību pastiprināt centienus, lai pilnībā īstenotu šos ieteikumus, proti, veikt patiesu izmeklēšanu saistībā ar plaši izplatītiem iespējamiem ārpusietas nāvessodiem un piespiedu pazušanas gadījumiem, turpināt Šrilankas ziemeļdaļas demilitarizāciju, pabeigt zemes strīdu atrisināšanas mehānismu izveidi, pārskatīt aizturēšanas politiku, stiprināt pilsoniskās struktūras, kas iepriekš bija neatkarīgas, piemēram, policiju, tiesu iestādes un Cilvēktiesību komisiju, un panākt ilgtermiņa politisku vienošanos par turpmāku varas nodošanu provincēm; prasa Prezidenta izmeklēšanas komisijai izmeklēt ne tikai pazušanas gadījumus Ziemeļu provincē un Austrumu provincē, bet arī pārējā valsts daļā;
7. pauž nopietnas bažas par to, ka joprojām tiek ziņots par iebiedēšanu un cilvēktiesību pārkāpumiem (ko veic arī drošības spēki), ārpusietas nāvessodiem, spīdzināšanu, vārda, apvienošanās un miermīlīgas pulcēšanās brīvības ierobežošanu, atriebšanos cilvēktiesību aizstāvjiem, pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem un žurnālistiem, kā arī par draudiem tiesu neatkarībai un tiesiskumam un diskrimināciju reliģijas vai ticības dēļ; aicina Šrilankas valdību veikt nepieciešamos pasākumus;
8. atzinīgi vērtē nesen veiktos administrācijas pasākumus, lai izmeklētu valdības spēku veikto iespējamo slepkavības gadījumu, kad valsts ziemeļos, Muturas pilsētā, 2006. gadā tika nogalināti 17 vietējie palīdzības darbinieki, kas strādāja Francijas labdarības organizācijā "Action contre la Faim", kā arī pieci jaunieši Trinkomalē; mudina iestādes darīt visu iespējamo, lai sauktu pie atbildības tos, kas vainojami šajās slepkavībās;
9. mudina Šrilankas valdību reaģēt uz prasību saukt pie atbildības tās personas, kuras kara laikā ir izdarījušas iespējamus starptautisko cilvēktiesību un humanitāro tiesību pārkāpumus, un līdz 2014. gada martam veikt neatkarīgu un ticamu izmeklēšanu saistībā ar iespējamiem pārkāpumiem un uzskata, ka, ja tas netiks darīts, ANO būtu jāsaņem starptautiska izmeklēšana;
10. mudina Šrilankas valdību izstrādāt efektīvu liecinieku aizsardzības likumu, lai šādu noziegumu liecinieki saņemtu pietiekamu aizsardzību;
11. pauž gandarījumu par Šrilankas armijas un starptautisko NVO, piemēram, "Halo Trust", veiktajām atmiņēšanas darbībām un atzīst ievērojamo finansējumu, ko nodrošina ES, un papildu finansējumu, par kuru paziņojusi Apvienotā Karaliste; mudina Šrilankas valdību un bruņotos spēkus kopā ar ES un tās dalībvalstīm turpināt nodrošināt nepieciešamos resursus, lai arī turpmāk veiktu teritorijas atbrīvošanu no sauszemes mīnām, kuras ir nopietns šķērslis valsts atjaunošanā un ekonomikas reģenerācijā; atkārtoti aicina Šrilanku pievienoties Otavas Mīnu aizlieguma līgumam;
12. ar bažām norāda, ka saskaņā ar Eiropola neseno ziņojumu par terorisma situāciju un tā tendencēm ES *LTTE* grupējums, kas iepriekš ir veicis plašus teroristiskus uzbrukumus, joprojām aktīvi darbojas citās pasaules valstīs;
13. aicina ANO un tās dalībvalstis rūpīgi analizēt starptautiskās sabiedrības neveiksmes Šrilankā un veikt piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka līdzīgās situācijās nākotnē ANO spēš nodrošināt atbilstību daudz augstākiem standartiem aizsardzības un humanitāro pienākumu izpildes ziņā;
14. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerāļsekretāram, ANO Cilvēktiesību padomei un Šrilankas valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

P7_TA(2013)0550

Ziņojumi par faktu vākšanas braucieniem lūgumrakstu izvērtēšanai (Reglamenta 202. panta 5. punkta interpretācija)**Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra lēmums par ziņojumiem par faktu vākšanas braucieniem lūgumrakstu izvērtēšanai (Reglamenta 202. panta 5. punkta interpretācija) (2013/2258(REG))**

(2016/C 468/32)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Konstitucionālo lietu komitejas priekšsēdētāja 2013. gada 26. novembra vēstuli,

— ņemot vērā Reglamenta 211. pantu,

1. nolemj piemērot šādu 202. panta 5. punkta interpretāciju:

“Faktu vākšanas braucieniem un ziņojumu par šiem braucieniem vienīgais mērķis ir sniegt komitejai vajadzīgo informāciju, lai tā varētu tālāk izskatīt lūgumrakstu. Par šādu ziņojumu sagatavošanu ir atbildīgi vienīgi brauciena dalībnieki, kas cenšas panākt vienprātību. Ja vienprātība netiek panākta, ziņojumā jāizklāsta atšķirīgie fakta konstatējumi vai vērtējumi. Ziņojumu iesniedz komitejai apstiprināšanai ar vienu balsojumu, ja vien priekšsēdētājs vajadzības gadījumā nepaziņo, ka kādām ziņojuma daļām var iesniegt grozījumus. Reglamenta 52. pantu šiem ziņojumiem nepiemēro ne tieši, ne pēc analogijas. Bez komitejas apstiprinājuma ziņojumus priekšsēdētājam nenosūta.”;

2. uzdod priekšsēdētājam informatīvos nolūkos nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

P7_TA(2013)0519

Programma “Tiesiskums” laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko izveido programmu “Tiesiskums” laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam (COM(2011)0759 – C7-0439/2011 – 2011/0369(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/33)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0759),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 81. panta 1. punktu un 2. punktu, 82. panta 1. punktu un 84. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0439/2011),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 11. jūlija atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 18. jūlija atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 6. novembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas kopīgās apspriedes, kas rīkotas saskaņā ar Reglamenta 51. pantu,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumus un Budžeta komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0396/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 299, 4.10.2012., 103. lpp.

⁽²⁾ OV C 277, 13.9.2012., 43. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TC1-COD(2011)0369

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 10. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2013, ar ko izveido programmu “Tiesiskums” laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 1382/2013.)

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0520

Programma “Tiesības un pilsonība” laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido programmu “Tiesības un pilsonība” laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam (COM(2011)0758 – C7-0438/2011 – 2011/0344(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/34)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0758),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 19. panta 2. punktu, 21. panta 2. punktu, 114. pantu, 168. pantu, 169. pantu un 197. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0438/2011),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 26. aprīļa atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 18. jūlija atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 6. novembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Juridiskās komitejas, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas un Lūgumrakstu komitejas atzinumus (A7-0397/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0344

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 10. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2013, ar ko izveido programmu “Tiesības, vienlīdzība un pilsonība” laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 1381/2013.)

⁽¹⁾ OV C 191, 29.6.2012., 108. lpp.

⁽²⁾ OV C 277, 13.9.2012., 43. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0521

Autonomās tirdzniecības preferences Moldovai ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 55/2008, ar ko ievieš autonomās tirdzniecības preferences Moldovas Republikai (COM(2013)0678 – C7-0305/2013 – 2013/0325(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/35)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2013)0678),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. panta 2. punktu saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0305/2013),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 5. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu (A7-0422/2013),
  1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2013)0325

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 10. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2013, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 55/2008, ar ko ievieš autonomās tirdzniecības preferences Moldovas Republikai

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 1384/2013.)

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0522

ES un Marokas partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē: protokols, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu ***

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu protokolu starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti (14165/2013 – C7-0415/2013 – 2013/0315(NLE))

(Piekrišana)

(2016/C 468/36)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (14165/2013),
  - ņemot vērā projektu protokolam starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienību un Marokas Karalisti (14162/2013),
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. panta 2. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu un 7. punktu (C7-0415/2013),
  - ņemot vērā tā 2011. gada 14. decembra normatīvo rezolūciju par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienību un Marokas Karalisti ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā tā 2011. gada 14. decembra rezolūciju par jauno protokolu, kurā noteiktas Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienību un Marokas Karalisti paredzētās zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu, kā arī Attīstības komitejas un Budžeta komitejas atzinumus (A7-0417/2013),
1. sniedz piekrišanu protokola noslēgšanai;
  2. atgādina Eiropas Parlamenta tiesības būt laikus un pilnīgi informētam par protokola piemērošanu un tā rezultātiem, tādēļ no jauna uzstāj, ka jānodrošina Eiropas Parlamenta pārstāvju kā novērotāju piedalīšanās Zivsaimniecības nolīguma 10. pantā paredzētās Apvienotās komitejas sanāksmēs. Tāpat pieprasa, lai Parlamentam tiek iesniegta dokumentācija par pamatnostādņēm, mērķiem un rādītājiem attiecībā uz sadaļu, kurā paredzēts atbalsts Marokas zivsaimniecības nozares politikai, kā arī visa vajadzīgā informācija protokola 6. pantā minēto aspektu atbilstīgai uzraudzībai, tostarp galaziņojums, ko Marokai ir jāiesniedz par nozares atbalsta programmas īstenošanu. Atkārtoti arī savu lūgumu, lai Komisija, pirms uzsākt sarunas par jaunu protokolu, iesniegtu Parlamentam izsmelšu ziņojumu par spēkā esošā protokola rezultātiem un darbību.
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Marokas Karalistes valdībai un parlamentam.

⁽¹⁾ OV C 168 E, 14.6.2013., 155. lpp.

⁽²⁾ OV C 168 E, 14.6.2013., 8. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0523

Starptautiskās Darba organizācijas Konvencija par drošību ķīmisko vielu izmantošanā darba vietā ***

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar kuru dalībvalstīm atļauj Eiropas Savienības interesēs ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas 1990. gada Konvenciju par drošību ķīmisko vielu izmantošanā darba vietā (Konvencija Nr. 170) (11463/2013 – C7-0236/2013 – 2012/0320(NLE))

(Piekrišana)

(2016/C 468/37)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (11463/2013),
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pantu, 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu un 218. panta 8. punktu (C7-0236/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ieteikumu (A7-0400/2013),
1. sniedz piekrišanu Padomes lēmuma projektam;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0524

Šaujamoču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelegāla izgatavošana un aprīte ***

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam attiecībā uz to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu par šaujamoču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelegālas izgatavošanas un aprītes apkarošanu, kas papildina Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību (12324/2013 – C7-0379/2013 – 2013/0083(NLE))

(Piekrišana)

(2016/C 468/38)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (12324/2013),
  - ņemot vērā Protokolu par šaujamoču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelegālas izgatavošanas un aprītes apkarošanu, kas papildina Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību,
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. panta 1. punktu un 207. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0379/2013),
  - ņemot vērā Stokholmas programmu un tās īstenošanas rīcības plānu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2013. gada 12. septembra rezolūciju par otro ziņojumu par ES iekšējās drošības stratēģijas īstenošanu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2013. gada 23. oktobra rezolūciju par organizēto noziedzību, korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu — ieteicamie pasākumi un iniciatīvas (galīgais ziņojums) ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A7-0359/2013),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropalam un *Eurojust*.

⁽¹⁾ (COM(2010)0171).

⁽²⁾ Pieņemtie teksti. P7_TA(2013)0384.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti. P7_TA(2013)0444.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0525

ES un Ķīnas nolīgums par koncesiju grozīšanu Bulgārijas un Rumānijas saistību sarakstos, tām pievienojoties ES ***

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par nolīguma vēstuļu apmaiņas veidā noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Ķīnas Tautas Republiku saskaņā ar 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (GATT) XXIV panta 6. punktu un XXVIII pantu attiecībā uz koncesiju grozīšanu Bulgārijas Republikas un Rumānijas saistību sarakstos, tām pievienojoties Eiropas Savienībai (16112/2012 – C7-0285/2013 – 2012/0304(NLE))

(Piekrišana)

(2016/C 468/39)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (16112/2012),
  - ņemot vērā projektu nolīgumam vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Savienību un Ķīnas Tautas Republiku saskaņā ar 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (GATT) XXIV panta 6. punktu un XXVIII pantu attiecībā uz koncesiju grozīšanu Bulgārijas Republikas un Rumānijas saistību sarakstos, tām pievienojoties Eiropas Savienībai (16118/2012),
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punkta pirmo daļu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C7-0285/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A7-0332/2013),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Ķīnas Tautas Republikas valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0526

Tādas liellopu gaļas imports, kas iegūta no dzīvniekiem, kuriem nav izēdināti daži augšanu veicinoši hormoni, un par palielinātām muitas nodevām, ko Amerikas Savienotās Valstis piemēro dažiem Eiropas Savienības produktiem***

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu pārskatītu Saprašanās memorandu ar Amerikas Savienotajām Valstīm par tādas liellopu gaļas importu, kas iegūta no dzīvniekiem, kuriem nav izēdināti daži augšanu veicinoši hormoni, un par palielinātām muitas nodevām, ko Amerikas Savienotās Valstis piemēro dažiem Eiropas Savienības produktiem (14374/2013 – C7-0377/2013 – 2013/0324(NLE))

(Piekrišana)

(2016/C 468/40)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (14374/2013),
  - ņemot vērā projektu pārskatītajam Saprašanās memorandam ar Amerikas Savienotajām Valstīm par tādas liellopu gaļas importu, kas iegūta no dzīvniekiem, kuriem nav izēdināti daži augšanu veicinoši hormoni, un par palielinātām muitas nodevām, ko Amerikas Savienotās Valstis piemēro dažiem Eiropas Savienības produktiem (14375/2013),
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punkta pirmo daļu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C7-0377/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumu (A7-0427/2013),
1. piekrīt pārskatītā Saprašanās memoranda noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Amerikas Savienoto Valstu valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0527

ES un Kotdivuāras partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē: protokols, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu *****Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par protokolu, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts nolīgumā starp Eiropas Savienību un Kotdivuāras Republiku (2013–2018) (08701/2013 – C7-0216/2013 – 2013/0102(NLE))****(Piekrišana)**

(2016/C 468/41)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (08701/2013),
  - ņemot vērā projektu protokolam, ar ko nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Kotdivuāras Republiku (2013–2018) (08699/2013),
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. panta 2. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta un (C7-0216/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu un Attīstības komitejas un Budžeta komitejas atzinumus (A7-0416/2013),
1. sniedz piekrišanu protokola noslēgšanai;
  2. Aicina Komisiju sniegt Eiropas Parlamentam attiecīgo informāciju par Apvienotās komitejas sanāksmēm kā paredzēts Līguma 9. pantā, jo īpaši par atbilstīgajiem sanāksmju protokoliem un secinājumiem kopā ar ikgadējo ziņojumu par Protokola 3. pantā minētās nozaru daudzgadu atbalsta programmas īstenošanu; turklāt aicina Komisiju Protokola darbības termiņa pēdējā gadā un pirms sarunu uzsākšanas par tā atjaunošanu iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei *ex-post* novērtējuma ziņojumu, kurā ir iekļauta Protokola īstenošanas izmaksu un ieguvumu analīze;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Kotdivuāras Republikas valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0528

Dažu zvejas produktu imports Kanāriju salās 2014.–2020. gadā *

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko atver autonomas Savienības tarifa kvotas dažu zvejas produktu importam Kanāriju salās un paredz šo kvotu pārvaldību 2014.–2020. gadā (COM(2013)0552 – C7-0262/2013 – 2013/0266(CNS))

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)

(2016/C 468/42)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2013)0552),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0262/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A7-0415/2013),
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu;
  2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
  3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
  4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.
-

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0529

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana – Somijas pieteikums EGF/2013/001 FI/Nokia

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Somijas pieteikums EGF/2013/001 FI/Nokia) (COM(2013)0707 – C7-0359/2013 – 2013/2264(BUD))

(2016/C 468/43)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013)0707 – C7-0359/2013),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
  - ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā paredzēto trīspusējo sarunu procedūru,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0411/2013),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar pasaules tirdzniecības modeļu lielu strukturālu izmaiņu sekas, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, lēmumu pieņemšanā par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
- C. tā kā Somija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2013/001 FI/Nokia, lai saņemtu EGF finansiālo atbalstu pēc 4 509 darbinieku atlaišanas uzņēmumā Nokia pārskata periodā no 2012. gada 1. augusta līdz 2012. gada 30. novembrim, prasot piemērot no EGF līdzfinansētos pasākumus 3 719 atlaistajiem darbiniekiem;
- D. tā kā šis pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. piekrīt Komisijai, ka ir ievēroti EGF regulas 2. panta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi un ka līdz ar to Somija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu atbalstu;
  2. norāda, ka Somijas iestādes pieteikumu EGF finansiālā ieguldījuma saņemšanai iesniedza 2013. gada 1. februārī un ka Eiropas Komisija pieteikuma novērtējumu darīja pieejamu 2013. gada 16. oktobrī; pauž nožēlu par ieilgušo novērtēšanu un vēlas zināt, kādēļ šā konkrētā pieteikuma izskatīšanai bija nepieciešami astoņi mēneši, lai gan iepriekšējos pieteikumus, kas bija saistīti ar uzņēmumu Nokia Salo un tika iesniegti 2012. gadā, izvērtēja trīs mēnešu laikā;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

3. uzskata, ka darbinieku atlaišana uzņēmumā *Nokia plc*, *Nokia Siemens Networks* un 30 to piegādes uzņēmumos un apakšuzņēmumos mobilo tālruņu nozarē ir saistīta ar globalizācijas izraisītām lielām strukturālām pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, norādot uz to, ka nozares darbības tiek pārceltas uz trešām valstīm ārpus Eiropas un ka ir samazinājusies uzņēmuma *Nokia* tirgus daļa pamata mobilo tālruņu un viedtālruņu nozarē;
4. ņem vērā, ka 2012. gadā no darba uzņēmumā *Nokia Finland (Salo reģionā)* jau tika atlaisti liels skaits darbinieku (EGF/2012/006 FI/*Nokia Salo*) un ka abās kārtās kopā ir atlaisti vairāk nekā 6 000 uzņēmuma *Nokia* darbinieki, un tas rada ievērojamas grūtības attiecīgajām apdzīvotajām vietām, kā arī visai Somijas ekonomikai kopumā;
5. pauž nožēlu par to, ka darbinieku atlaišana uzņēmumā *Nokia* notika tādēļ, ka uzņēmums pieņēma lēmumu pārcelt savas ražotnes, kā arī projektēšanu un produktu izstrādi uz Āziju, un ka šī darbinieku atlaišana ir daļa no uzņēmuma *Nokia Corporation* plāna līdz 2013. gada beigām atlaist kopumā 17 000 darbiniekus; norāda, ka saistībā ar šo lēmumu ir iesniegti trīs pieteikumi EGF izmantošanai, lai sniegtu atbalstu 6 138 no darba uzņēmumā *Nokia* atlaistajiem darbiniekiem;
6. atgādina, ka EGF jau tika izmantots, lai sniegtu palīdzību 1 337 darbiniekiem, kas tika atlaisti, uzņēmumam *Nokia* 2008. gadā pārceļot ražotnes no Vācijas uz Rumāniju; norāda, ka tagad — piecus gadus vēlāk — EGF izmantošana saistībā ar darbinieku atlaišanu uzņēmumā *Nokia* tiek prasīta ceturto reizi;
7. atzinīgi vērtē to, ka Somijas iestādes, vēloties sāka īstenot individualizēto pakalpojumu saskaņoto kopumu jau 2012. gada 1. augustā, kad sākās darbinieku atlaišana, lai sniegtu viņiem palīdzību, pirms šie darbinieki beidz darbu uzņēmumā *Nokia*;
8. norāda, ka līdzfinansējamo individualizēto pakalpojumu saskaņotajā kopumā ir ietverti pasākumi 3 719 atlaisto darbinieku atkārtotai iekļaušanai darba tirgū, piemēram, konsultācijas un citi sagatavošanās pasākumi, apmācība un pārkvalifikācija, uzņēmējdarbības veicināšana un pakalpojumi jaunajiem uzņēmējiem, atbalsts neatkarīgas uzņēmējdarbības sākšanai, mobilitātes palīdzība, nodarbinātības pakalpojumi pakalpojumu dienestā, algas subsīdijas un datu iegūšanas sistēma, izmantojot uzņēmumus;
9. atzinīgi vērtē to, ka pakalpojumu kopumā ir iekļauti tādi inovatīvi pasākumi kā *Protomo* — atbilstošas jomas meklēšanas dienests jaunajiem uzņēmējiem;
10. ņem vērā to, ka no EGF izmaksāto finansiālo pabalstu apmērs būs ierobežots un lielākā daļa no atbalsta tiks izmantota apmācībai un uzņēmējdarbībai;
11. atzinīgi vērtē to, ka, izstrādājot EGF pieteikumu, notika apspriešanās ar sociālajiem partneriem, t. i. Somijas Rūpniecības apvienību padomi (piemēram, arodbiedrību *Pro*, Somijas Metālapstrādes darbinieku apvienību), kā arī to, ka EGF izmantošanas dažādos posmos un attiecībā uz piekļuvi EGF līdzekļiem tiks piemērota dzimumu līdztiesības politika un nediskriminēšanas princips;
12. atzinīgi vērtē to, ka darbinieku atlaišanas jautājumi un individuālo pakalpojumu saskaņotā kopuma sagatavošana ir uzticēta īpašai darba grupai, kurā ietilpst sociālie partneri (tai skaitā uzņēmuma *Nokia* pārstāvji) un reģionālās iestādes;
13. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darbinieku nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot darba ņēmēju profesionālās darbības laikā gūtās prasmes un kompetences; sagaida, ka saskaņotajā pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota ne tikai atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī attiecīgā brīža uzņēmējdarbības videi;
14. norāda, ka informācija, kas sniegta par individualizēto pakalpojumu saskaņoto kopumu, kuru paredzēts finansēt no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; uzsver — Somijas iestādes ir apstiprinājušas, ka darbības, kas tiesīgas saņemt atbalstu, netiek finansētas no citiem Savienības finanšu instrumentiem; atkārtoti aicina Komisiju gada pārskatos sniegt šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai pilnībā tiktu ievēroti spēkā esošie noteikumi un novērsta iespējamība, ka Savienības finansētus pakalpojumus sniedz divreiz;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

15. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai pilnveidotu ar procedūru saistītos noteikumus, kas varētu nodrošināt ātrāku EGF izmantošanu; atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ievieša pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu, lai tā savu novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību budžeta lēmējinstīcijai iesniegtu kopā ar priekšlikumu EGF izmantošanai; pauž cerību, ka jaunajā Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda regulā (2014-2020) procedūra tiks vēl vairāk uzlabota un ka tiks palielināta EGF efektivitāte, pārredzamība un atpazīstamība;
16. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF atbalsts palīdz atgriezties stabilā darbā konkrētiem no darba atlaistiem darbiniekiem; uzsver arī to, ka EGF atbalstu drīkst izmantot tikai, lai līdzfinansētu aktīvus darba tirgus pasākumus, ar kuriem var panākt stabilu ilgtermiņa nodarbinātību; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
17. atzinīgi vērtē Padomē panākto vienošanos par to, ka EGF regulā 2014.–2020. gadam tiek no jauna iekļauts ar krīzi saistīts kritērijs, kas ļauj sniegt finansiālu atbalstu ne vien tiem darbiniekiem, kuri atlaisti saistībā ar izmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, bet arī tiem, kuru atlaišana ir pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes rezultāts;
18. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
19. uzdod priekšsēdētājam kopā ar Padomes priekšsēdētāju parakstīt šo lēmumu un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
20. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS**

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Somijas pieteikums EGF/2013/001 FI/Nokia)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2013/788/ES.)

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0530

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana – Vācijas pieteikums EGF/2013/003 DE/First Solar

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Vācijas pieteikums EGF/2013/003 DE/First Solar) (COM(2013)0706 – C7-0358/2013 – 2013/2263(BUD))

(2016/C 468/44)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013)0706 – C7-0358/2013),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
  - ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā paredzēto trīspusējo sarunu procedūru,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0408/2013),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar pasaules tirdzniecības modeļu lielu strukturālu izmaiņu sekas, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, lēmumu pieņemšanā par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
- C. tā kā Vācija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2013/003 DE/First Solar, lai saņemtu EGF finansiālo ieguldījumu pēc 959 darbinieku atlaišanas uzņēmumā *First Solar Manufacturing GmbH* pārskata periodā no 2012. gada 15. novembra līdz 2013. gada 15. martam, prasot piemērot no EGF līdzfinansētos pasākumus 875 atlaistajiem darbiniekiem;
- D. tā kā šis pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. piekrīt Komisijai, ka ir ievēroti EGF regulas 2. panta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi un ka līdz ar to Vācija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu;
  2. norāda, ka Vācijas iestādes pieteikumu EGF finansiālā ieguldījuma saņemšanai iesniedza 2013. gada 12. aprīlī un ka Komisija pieteikuma novērtējumu darīja pieejamu 2013. gada 16. oktobrī; atzinīgi vērtē to, ka novērtēšana notikusi ātri — 6 mēnešu laikā;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

3. norāda, ka uzņēmumam *First Solar Manufacturing GmbH* veicot darbinieku atlaišanu, bezdarba līmenis pieaug par 4 procentu punktiem, bet attiecīgajā teritorijā — Brandenburgas federālajā zemē — bezdarba līmenis jau pārsniedz vidējo rādītāju (11,3 % salīdzinājumā ar valsts vidējo rādītāju 7,4 % 2013. gada februārī);
4. uzskata, ka darbinieku atlaišana no darba uzņēmumā *First Solar Manufacturing GmbH*, kurš darbojas saules enerģijas ražošanas jomā, ir saistīta ar pasaules tirdzniecības modeļu lielām strukturālām izmaiņām, ņemot vērā to, ka fotoelementu pārprodukcija Ķīnā un pieprasījuma samazināšanās visā pasaulē ir likusi samazināt cenas par 40 % salīdzinājumā ar pagājušo gadu un ka tādēļ minētais uzņēmums 2013. gadā bija spiests slēgt divas ražotnes;
5. ņem vērā, ka minētā darbinieku atlaišana ir daļa no plaša pārstrukturēšanās plāna, saskaņā ar kuru uzņēmuma *First Solar Manufacturing GmbH* kopējo darbinieku skaitu ir paredzēts samazināt par 30 % nolūkā krasi samazināt kopējo ražošanas jaudu un saskaņā ar kuru tika slēgtas divas ražotnes Vācijā; uzsver EGF pievienoto vērtību, reaģējot uz darbinieku atlaišanu, kuras iemesls ir negaidītas ar globalizāciju saistītas tirgus izmaiņas;
6. atzinīgi vērtē to, ka Vācijas iestādes, vēloties pēc iespējas ātrāk palīdzēt darbiniekiem, individualizēto pasākumu īstenošanu nolēma sākt 2013. gada 1. janvārī — labu laiku pirms galīgā lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņotajam pasākumu kopumam; norāda, ka pirms piedalīšanās EGF finansētajos pasākumos atlaistie darbinieki jau ir saņēmuši atbalstu arī no ESF; atzinīgi vērtē to, ka Vācijas iestādes ir apstiprinājušas — ir veikti nepieciešamie drošības pasākumi, lai izvairītos no Savienības līdzekļu dubultas izmantošanas;
7. norāda, ka līdzfinansējamo individualizēto pakalpojumu saskaņotajā kopumā ir ietverti pasākumi 875 atlaisto darbinieku atkārtotai iekļaušanai darba tirgū, piemēram, mācības kvalifikācijas iegūšanai, mācību pārvaldība, darbsemināri un līdzinieku grupas, atbalsta pakalpojumi un starptautiski darba meklējumi, padziļinātas uzņēmējdarbības izveides konsultācijas, darba meklēšana, pabalsts iesaistīšanai darba tirgū, turpmāka rīcība un pēcaprūpe, dienas nauda;
8. norāda, ka vairāk nekā puse no EGF atbalsta tiks izmantota pabalstiem — tiek norādīts, ka 875 atlaistie darbinieki laikā, kad viņi aktīvi piedalīsies organizētajos pasākumos, saņems iztikas pabalstu (aprēķinātās izmaksas ir EUR 2 714 vienam darbiniekam deviņu mēnešu garumā); turklāt norāda, ka pieteikumā ir paredzēts vienreizējs pabalsts iesaistīšanai darba tirgū EUR 1 869 apmērā 200 atlaistajiem darbiniekiem, kas bez papildu palīdzības pēc pasākumu beigām ātri atradīs darbu;
9. atgādina, ka atbalsts no EGF pirmām kārtām jāpiešķir apmācībai un darba meklēšanai, kā arī mācību programmām, nevis tiešā veidā jāizmanto pabalstu izmaksai; atzīmē, ka ja šādus pabalstus izmanto saskaņoto pakalpojumu kopuma finansēšanai, tam jābūt papildinošam un tam nekādā gadījumā nevajadzētu aizstāt pabalstus, par kuriem saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem atbild dalībvalstis vai uzņēmumi; šajā sakarībā uzsver, ka jaunajā EGF regulā 2014.–2020. gadam finansiālu pabalstu iekļaušana saskaņoto pakalpojumu kopumā tiks ierobežota un nepārsniegs 35 % no pasākumu kopējām izmaksām un ka neproporcionāls pabalstu apjoms saskaņā ar jauno regulu netiks pieļauts;
10. atzinīgi vērtē to, ka sociālie partneri pieņēma sociālo plānu uzņēmuma *First Solar Manufacturing GmbH* atlaistajiem darbiniekiem un ka pārejas uzņēmums izstrādās un pārvaldīs individualizēto pakalpojumu saskaņoto kopumu; ņem vērā, ka tā darbību pirmo sešu mēnešu laikā, izmantojot federālo programmu, apmaksās uzņēmums *First Solar Manufacturing GmbH* un ESF un ka pārejas uzņēmuma pakalpojumus pagarinās, ietverot jaunus EGF finansētus pasākumus; ņem vērā, ka EGF izmantošanas dažādos posmos un attiecībā uz piekļuvi EGF līdzekļiem tiks piemērota dzimumu līdztiesības politika un nediskriminēšanas princips;
11. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darbinieku nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot darbinieku profesionālās darbības laikā gūtās prasmes un kompetences; sagaida, ka saskaņotajā pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota ne tikai atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī attiecīgā brīža uzņēmējdarbības videi;
12. norāda, ka informācija, kas sniegta par individualizēto pakalpojumu saskaņoto kopumu, kurus paredzēts finansēt no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar Eiropas struktūrfondu finansētām darbībām; uzsver — Vācijas iestādes ir apstiprinājušas, ka darbības, kas tiesīgas saņemt atbalstu, netiek finansētas no citiem Savienības finanšu instrumentiem; atkārtoti aicina Komisiju gada pārskatos sniegt šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai pilnībā tiktu ievēroti spēkā esošie noteikumi un lai Savienības finansētie pakalpojumi nevarētu tikt sniegti divreiz;

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

13. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai pilnveidotu ar procedūru saistītos noteikumus, kas varētu nodrošināt ātrāku EGF izmantošanu; atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ievieša pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu, lai tā savu novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību budžeta lēmējinstīcijai iesniegtu kopā ar priekšlikumu EGF līdzekļu izmantošanai; pauž cerību, ka jaunajā EGF regulā (2014–2020) procedūra tiks vēl vairāk uzlabota un ka tiks palielināta EGF efektivitāte, pārredzamība un atpazīstamība;
14. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF atbalsts palīdz atgriezties stabilā darbā konkrētiem no darba atlaistiem darbiniekiem; uzsver arī to, ka EGF atbalstu drīkst izmantot tikai aktīvu darba tirgus pasākumu līdzfinansēšanai, ar kuriem var panākt stabilu ilgtermiņa nodarbinātību; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
15. atzinīgi vērtē Padomē panākto vienošanos par to, ka EGF regulā 2014.–2020. gadam tiek no jauna iekļauts ar krīzi saistīts kritērijs, kas ļauj sniegt finansiālu atbalstu ne vien tiem darbiniekiem, kuri atlaisti saistībā ar izmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, bet arī tiem, kuru atlaišana ir pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes rezultāts;
16. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
17. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī;
18. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS**

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Vācijas pieteikums EGF/2013/003 DE/First Solar)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2013/789/ES.)

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0531

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana (Dānijas pieteikums EGF/2012/011 DK/Vestas)

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Dānijas pieteikums EGF/2012/011 DK/Vestas) (COM(2013)0703 – C7-0357/2013 – 2013/2262(BUD))

(2016/C 468/45)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013)0703 – C7-0357/2013),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
  - ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā paredzēto trīspusēju sarunu procedūru,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0410/2013),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darbiniekiem, kurus skar pasaules tirdzniecības modeļu lielu strukturālu izmaiņu sekas, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, lēmumu pieņemšanā par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
- C. tā kā Dānija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2012/011 DK/Vestas, lai saņemtu EGF finansiālo ieguldījumu pēc 611 darbinieku atlaišanas Dānijas uzņēmumā "Vestas Group" pārskata periodā no 2012. gada 18. septembra līdz 2012. gada 18. decembrim, prasot piemērot no EGF līdzfinansētos pasākumus 611 atlaistajiem darbiniekiem;
- D. tā kā šis pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. piekrist Komisijai, ka EGF regulas 2. panta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir ievēroti un ka līdz ar to Dānija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālo atbalstu;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

2. norāda, ka Dānijas iestādes iesniedza pieteikuma EGF finansiālā ieguldījuma saņemšanai 2012. gada 21. decembrī un ka Eiropas Komisija pieteikuma novērtējumu darīja zināmu 2013. gada 16. oktobrī; norāda, ka šī pieteikums tika izvērtēts daudz ilgāk nekā iepriekšējais ar “Vestas” saistītais pieteikums, ko Dānija iesniedza 2012. gada maijā;
3. uzskata, ka darbinieku atlaišana uzņēmumā “Vestas Group”, kas nodarbojas ar vēja turbīnu ražošanu, ir saistīta ar globalizācijas izraisītām lielām strukturālām izmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, ņemot vērā pieprasījuma pēc vēja turbīnu iekārtām stagnāciju Eiropā un tirgus paplašināšanos Āzijā, Ķīnas vēja turbīnu ražotāju ienākšanu Eiropas tirgū, piedāvājot konkurētspējīgākas cenas, un Savienībā ražoto turbīnu tirgus daļas ievērojamu samazināšanos no 66 % 2006. gadā līdz 27,5 % 2012. gadā ⁽¹⁾;
4. uzskata, ka Savienības vēja enerģijas tirgus spēj vēl pieaugt, ja tiks radīts pieprasījums Savienības vēja turbīnu ražotājiem un saistītajām nozarēm, pastāvīgi veicinot atjaunojamo energoresursu izmantošanu Savienības mērogā; šajā sakarībā norāda uz obligātajiem dalībvalstu mērķiem atjaunojamo energoresursu enerģijas izmantošanai līdz 2020. gada; tādēļ pauž bažas par minēto ražotņu pārvietošanu un norāda uz risku, ka uz Savienības tirgu var nākties importēt Āzijā ražotas vēja turbīnas;
5. norāda, ka minētās atlaišanas tieši izriet no “Vestas Group” 2011. gada novembrī pieņemtā stratēģiskā lēmuma veikt uzņēmumu pārstrukturēšanu un izvietot tos tuvāk patērētājiem reģionālajos tirgos, jo īpaši Ķīnā; norāda, ka skartais reģions, proti, Ringkøbing-Skjern, ievērojami ieguldīja infrastruktūrā, lai piesaistītu inovatīvus uzņēmumus, tādus kā “Vestas Group”, un ka “Vestas” lēmums šim reģionam rada grūtības;
6. norāda, ka “Vestas Group” jau notika darbinieku liela mēroga atlaišana 2009./2010. gadā, kam sekoja jauns atlaišanas vilnis 2012. gadā, kopumā skarot aptuveni 2 000 “Vestas” darbinieku, kas ir liela problēma attiecīgajām pašvaldībām, kuras jau saskaras ar strauju bezdarba pieaugumu ⁽²⁾;
7. norāda, ka šī ir trešā EGF lieta, kas ir saistīta ar uzņēmumu “Vestas Group”, un ceturrtā EGF lieta vēja turbīnu nozarē (EGF/2010/003 DK/Vestas ⁽³⁾, EGF/2010/022 DK/LM *Glasfiber* ⁽⁴⁾ un EGF/2010/017 DK/*Midtjylland Machinery* ⁽⁵⁾);
8. atzinīgi vērtē to, ka Dānijas iestādes, vēloties pēc iespējas ātrāk palīdzēt darbiniekiem, individualizēto pasākumu īstenošanu nolēma sākt 2013. gada 1. martā — labu laiku pirms galīgā lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņotajam pasākumu kopumam;
9. norāda, ka līdzfinansējamo individualizēto pakalpojumu saskaņotajā kopumā ir ietverti pasākumi 611 darbinieku atkārtotai iekļaušanai darba tirgū, piemēram, konsultācijas, darbaudzināšana un koučings, individualizētas apmācības programmas (starpkultūru kompetenču kursi, valodu kursi, apmācība uzņēmējdarbībā, gatavas kursu un apmācības programmas), pabalsti uzņēmējdarbībai, pasākumi darba ņēmējiem, kuriem ir 55 vai vairāk gadi ar īpašu darbaudzināšanu un pārkvalificēšanu, kā arī dienas nauda;
10. atzinīgi vērtē to, ka darbinieki izmantos individualizētas apmācības programmas, kas piemērotas viņu vajadzībām, kuras definētas konsultēšanas un koučinga fāzē;
11. atzinīgi vērtē to, ka saskaņotais pasākumu kopums ietver īpašas darbaudzināšanas un pārkvalificēšanas pasākumus, kas paredzēti 55 gadus veciem vai vecākiem darbiniekiem, kuriem, visticamāk, sava vecuma dēļ nāksies saskarties ar papildu grūtībām jauna darba meklējumos;
12. norāda, ka pakalpojumu kopumā ir iekļauti būtiski finanšu stimuli savu uzņēmumu izveidei (līdz EUR 25 000), kas būs stingri saistīti ar dalību uzņēmējdarbībasursos un izvērtējumu EGF projekta īstenošanas beigās;

⁽¹⁾ Pasaules vēja enerģijas asociācija, Pasaules vēja enerģijas asociācijas 2012. gada ziņojums, Bonna, 2013. gada maijs: http://www.wwindea.org/webimages/WorldWindEnergyReport2012_final.pdf

⁽²⁾ www.dst.dk

⁽³⁾ COM(2012)0502 — Lēmums 2012/731/ES (OV L 328, 28.11.2012., 19. lpp.).

⁽⁴⁾ COM(2011)0258 — Lēmums 2011/469/ES (OV L 195, 27.7.2011., 53. lpp.).

⁽⁵⁾ COM(2011)0421 — Lēmums 2011/725/ES (OV L 289, 8.11.2011., 31. lpp.).

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

13. tomēr pauž nožēlu par to, ka vairāk nekā puse no EGF atbalsta tiks iztērēta finansiāliem pabalstiem — tiek norādīts, ka visi darbinieki saņems iztikas pabalstu, kas tiek lēsts EUR 10 400 apmērā uz vienu darbinieku;
14. atgādina, ka atbalsts no EGF pirmām kārtām jāpiešķir apmācībai un darba meklēšanai, kā arī mācību programmām, nevis tiešā veidā jāizmanto pabalstu izmaksas; norāda — ja EGF atbalstu izmanto saskaņoto pakalpojumu kopuma finansēšanai, tam jābūt papildinošam un tas nekādā gadījumā neaizstāj pabalstus, par kuriem saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem atbild dalībvalstis vai uzņēmumi; šajā sakarībā uzsver, ka jaunajā EGF regulā 2014.–2020. gadam finansiālu pabalstu iekļaušanai tiks noteikts maksimālais apjoms, proti, tie nedrīkstēs pārsniegt 35 % no pasākumu kopuma kopējām izmaksām, un ka neproporcionāls pabalstu apjoms saskaņā ar jauno regulu netiks pieļauts;
15. atzinīgi vērtē to, ka, izstrādājot EGF pieteikumu, notika apspriešanās ar sociālajiem partneriem, tostarp arodbiedrībām, kā arī to, ka EGF izmantošanas dažādos posmos un attiecībā uz piekļuvi EGF līdzekļiem tiks piemērota dzimumu līdztiesības politika un nediskriminēšanas princips;
16. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot darba ņēmēju profesionālās darbības laikā gūtās prasmes un kompetences; sagaida, ka saskaņotajā pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota ne tikai atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī attiecīgā brīža uzņēmējdarbības videi;
17. norāda, ka informācija, kas sniegta par individualizēto pakalpojumu saskaņoto kopumu, kuru paredzēts finansēt no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar Eiropas struktūrfondu finansētām darbībām; uzsver — Dānijas iestādes ir apstiprinājušas, ka darbības, kas tiesīgas saņemt atbalstu, netiek finansētas no citiem Savienības finanšu instrumentiem; atkārtoti aicina Komisiju gada pārskatos sniegt šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai pilnībā tiktu ievēroti spēkā esošie noteikumi un novērsta iespējamība, ka Savienības finansētus pakalpojumus sniedz divreiz;
18. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai pilnveidotu ar procedūru saistītos noteikumus, kas varētu nodrošināt ātrāku EGF izmantošanu; atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ieviesa pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu, lai tā savu novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību budžeta lēmējinstīcijai iesniegtu kopā ar priekšlikumu EGF izmantošanai; pauž cerību, ka jaunajā EGF regulā 2014.–2020. gadam procedūra tiks vēl vairāk uzlabota un ka tiks palielināta EGF efektivitāte, pārredzamība un atpazīstamība;
19. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF atbalsts palīdz atgriezties stabilā darbā konkrētiem no darba atlaistiem darbiniekiem; uzsver arī to, ka EGF atbalstu drīkst izmantot tikai tādu aktīvu darba tirgus pasākumu līdzfinansēšanai, ar kuriem var panākt stabilu ilgtermiņa nodarbinātību; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
20. atzinīgi vērtē Padomes panākto vienošanos par to, ka EGF regulā 2014.–2020. gadam no jauna tiek iekļauts ar krīzi saistīts kritērijs, kas ļauj sniegt finansiālu atbalstu ne vien tiem darbiniekiem, kuri atlaisti saistībā ar izmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, bet arī tiem, kuru atlaišana ir pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes rezultāts;
21. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
22. uzdod priekšsēdētājam kopā ar Padomes priekšsēdētāju parakstīt šo lēmumu un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
23. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Dānijas pieteikums EGF/2012/011 DK/Vestas)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2013/787/ES.)

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0537

Kopējā zivsaimniecības politika ***II

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu (EK) Nr. 2004/585/EK (12007/3/2013 – C7-0375/2013 – 2011/0195(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

(2016/C 468/46)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (12007/3/2013 – C7-0375/2013),
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 28. marta atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 4. marta atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā tā nostāju pirmajā lasījumā ⁽³⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0425),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 72. pantu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A7-0409/2013),
1. apstiprina Padomes nostāju pirmajā lasījumā;
  2. apstiprina Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgo paziņojumu un Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo paziņojumu, kas pievienoti šai rezolūcijai;
  3. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar Padomes nostāju;
  4. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
  5. uzdod ģenerālsēdētājam parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, ka ir pienācīgi ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsēdētāru nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS**Eiropas Parlamenta un Padomes paziņojums par datu vākšanu**

Eiropas Parlaments un Padome lūdz Komisiju paātrināti virzīt uz priekšu priekšlikuma pieņemšanu par Padomes Regulas (EK) Nr. 199/2008 grozījumiem, lai pēc iespējas drīz varētu praktiski ieviest datu vākšanas principus un mērķus, kas ir būtiski reformētās kopējās zivsaimniecības politikas atbalstam un kas izklāstīti jaunajā KZP regulā.

⁽¹⁾ OV C 181, 21.6.2012., 183. lpp.

⁽²⁾ OV C 225, 27.7.2012., 20. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, 6.2.2013., P7_TA(2013)0040.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas paziņojums par daudzgadu plāniem

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ir apņēmušies sadarboties, lai risinātu starpiestāžu jautājumus un vienotos par turpmāko darbu, ievērojot gan Parlamenta, gan Padomes juridisko nostāju, ar mērķi sekmēt daudzgadu plānu izstrādi un ieviešanu prioritārā kārtā saskaņā ar kopējās zivsaimniecības politikas nosacījumiem.

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ir izveidojuši starpiestāžu darba grupu, kura sastāv no šo triju iestāžu pārstāvjiem, lai palīdzētu rast praktiskus risinājumus un vispiemērotāko turpmāko rīcību.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0538

Zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgā organizācija ***II

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (12005/2/2013 – C7-0376/2013 – 2011/0194(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

(2016/C 468/47)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (12005/2/2013 – C7-0376/2013),
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 28. marta atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 4. maija atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽³⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0416),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 72. pantu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A7-0413/2013),
1. apstiprina Padomes nostāju pirmajā lasījumā;
  2. apstiprina Parlamenta un Padomes kopīgo paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
  3. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar Padomes nostāju;
  4. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
  5. uzdod ģenerāļsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, ka ir pienācīgi ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerāļsekretāru nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 181, 21.6.2012., 183. lpp.

⁽²⁾ OV C 225, 27.7.2012., 20. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, 12.9.2012., P7_TA(2012)0333.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Eiropas Parlamenta un Padomes paziņojums par kontroles noteikumiem saistībā ar produktu izsekojamību un patērētāju informēšanu

Pēc reformas veikšanas regulā par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju Eiropas Parlaments un Padome aicina Eiropas Komisiju iesniegt tiem priekšlikumu, kura mērķis būtu grozīt Kontroles regulu (Regula (EK) Nr. 1224/2009). Grozījumos būtu jāņem vērā nepieciešamība reglamentēt informēšanu par zvejas rīku veidiem saistībā ar produktiem, kurus iegūst savvaļas zvejā.

Eiropas Parlaments un Padome aicina Komisiju arī laikus pieņemt vajadzīgos grozījumus Komisijas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 404/2011 attiecībā uz patērētājiem obligāti sniedzamo informāciju, lai ņemtu vērā noteikumus, kuri izklāstīti šajā regulā, grozītajā Kontroles regulā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0539

Īpaši nosacījumi zvejai dziļūdens krājumos Ziemeļaustrumu Atlantijā, noteikumi par zveju starptautiskajos ūdeņos Ziemeļaustrumu Atlantijā ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz īpašus nosacījumus zvejai dziļūdens krājumos Ziemeļaustrumu Atlantijā un noteikumus zvejai starptautiskajos ūdeņos Ziemeļaustrumu Atlantijā un atceļ Regulu (EK) Nr. 2347/2002 (COM(2012)0371 – C7-0196/2012 – 2012/0179(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/48)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2012)0371),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0196/2012),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 13. februāra atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas Atbildīgas zivsaimniecības rīcības kodeksu un Eiropas Komisijas Ilgtspējīgas un atbildīgas zivsaimniecības prakses kodeksu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A7-0395/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2012)0179

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 10. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko paredz īpašus nosacījumus zvejai dziļūdens krājumos Ziemeļaustrumu Atlantijā un noteikumus zvejai starptautiskajos ūdeņos Ziemeļaustrumu Atlantijā un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 2347/2002

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

⁽¹⁾ OV C 133, 9.5.2013., 41. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Regula (EK) Nr. 2371/2002 ⁽³⁾ paredz noteikt Kopienas pasākumus, kuri reglamentē piekļuvi ūdeņiem un resursiem un ilgtspējīgu zvejas darbību veikšanu un kas vajadzīgi, lai nodrošinātu resursu racionālu un atbildīgu izmantošanu ilgtspējīgā veidā. Minētās regulas 2. pants paredz piemērot ekosistēmas un piesardzības pieeju, pieņemot pasākumus, lai līdz minimumam samazinātu zvejas darbību ietekmi uz jūras ekosistēmām.
- (1a) **Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 11. pantā ir noteikts, ka, nosakot un īstenojot Savienības politiku un darbības, tostarp dziļūdens zvejniecību aizsardzību, tajās jāparedz vides aizsardzības prasības, lai jo īpaši veicinātu ilgtspējīgu attīstību. [Gr. 1]**
- (2) Savienība ir apņēmusies īstenot rezolūcijas, ko pieņēmusi ANO Ģenerālā asambleja, jo īpaši Rezolūciju Nr. 61/105 un Rezolūciju Nr. 64/72, kurās valstis un reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas ir aicinātas nodrošināt, ka jūras jutīgās dziļūdens ekosistēmas ir aizsargātas no grunts zvejas rīku kaitējošās ietekmes, kā arī nodrošināt dziļūdens zivju krājumu ilgtspējīgu izmantošanu. **Savienības tiesību aktos būtu oficiāli jāiekļauj visi ieteikumi ar pasākumiem, kurus Saskaņā ar Rezolūcijas 61/105 83.a punktu un Rezolūcijas 64/72 119.a un 120. punktu izstrādājusi un pieņēmusi Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecības komisija (NEAFC), un kas paredzēti, lai aizsargātu jūras jutīgās dziļūdens ekosistēmas no grunts zvejas rīku kaitējošās ietekmes. [Gr. 2]**
- (2a) **Turklāt Savienībai starptautiskos forumos būtu jāuzņemas vadība, izstrādājot un ieviešot labas pārvaldības pasākumus ilgtspējīgai dziļūdens zvejas pārvaldībai saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas un ^oPLO rezolūcijām, kas atspoguļotas šajā regulā. [Gr. 3]**
- (3) Komisija izvērtēja Padomes Regulu (EK) Nr. 2347/2002 ⁽⁴⁾. Komisija jo īpaši secināja, ka regulas darbības joma attiecīgajai flotei ir pārāk liela, ka pietrūkst norādījumu par kontroli apstiprinātajās ostās un paraugu ņemšanas programmām un ka dalībvalstu ziņojumu kvalitāte par piepūles līmeņiem bija pārāk atšķirīga.
- (3a) **Kopš 2002. gada kapacitāte kuģiem, kuriem ir dziļūdens zvejas atļaujas, ir tikusi ierobežota līdz visu to kuģu kopējai kapacitātei, kuri nozvejoja vairāk nekā 10 tonnas dažādu dziļjūras zivju sugu 1998., 1999. vai 2000. gadā. Komisijas novērtējumā ir secināts, ka šīs kapacitātes maksimālajam robežlielumam nav bijis būtiskas pozitīvas ietekmes. Ņemot vērā iepriekšējo pieredzi un precīzu datu trūkumu daudzās dziļūdens zvejniecībās, ir nepiemēroti pārvaldīt šīs zvejniecības vienīgi ar piepūles limitiem. [Gr. 4]**
- (4) Lai saglabātu vajadzīgos zvejas kapacitātes samazinājumus, kas līdz šim panākti dziļūdens zvejniecībās, ir lietderīgi paredzēt, ka uz dziļūdens sugu zveju attiecas zvejas atļauja, kas ierobežo to kuģu kapacitāti, kuri ir tiesīgi izkraut dziļūdens sugu nozveju. Nolikā vērst pārvaldības pasākumus uz to flotes daļu, kas visvairāk attiecas uz dziļūdens

⁽¹⁾ OV C 133, 9.5.2013., 41. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra nostāja.

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2371/2002 (2002. gada 20. decembris) par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2347/2002 (2002. gada 16. decembris), ar ko ievieš īpašas pieejamības prasības un piemēro saistītos noteikumus zvejai dziļjūras krājumos (OV L 351, 28.12.2002., 6. lpp.).

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

zvejniecībām, zvejas atļaujas būtu jāizdod mērksugu zvejai vai piezvejai. **Tomēr Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. .../2013⁽¹⁾ noteiktais pienākums izkraut visu nozvejoto apjomu būtu jāņem vērā, lai kuģiem, kas zvejo nelielu dziļjūras sugu daudzumu un uz kuriem pašlaik neattiecas dziļjūras zvejas atļauja, netiktu liegta iespēja turpināt tradicionālās zvejas darbības.** [Gr. 5]

- (5) Tādu zvejas atļauju turētājiem, kas atļauj zvejojot dziļūdēns sugas, būtu kopīgi jāiesaistās zinātniskās pētniecības darbībās, kuru rezultātā uzlabojas dziļūdēns krājumu **novērtēšana** un dziļūdēns ekosistēmu **novērtēšana pētniecība**. [Gr. 6]
- (6) Zvejojot citas sugas kontinentālās nogāzes apgabalos, kuros atļauts nodarboties ar dziļūdēns zveju, kuģu īpašniekiem uz kuģa vajadzētu turēt zvejas atļaujas, kas atļauj veikt dziļūdēns sugu piezveju.
- (7) No dažādiem izmantotajiem zvejas rīkiem dziļūdēns zveja ar grunts traļiem visvairāk apdraud jūras jutīgās ekosistēmas, un ~~pazīnotie dati liecina, ka tajā gūst vislielākos dziļūdēns sugu nevēlamās nozvejas apjomus. Tāpēc grunts traļus būtu pastāvīgi jāaizliedz izmantot dziļūdēns sugu zvejā.~~ [Gr. 7]
- (8) Pie grunts nostiprinātu žaunu tīklu izmantošanu dziļūdēns zvejniecībās šobrīd ierobežo Padomes Regula (EK) Nr. 1288/2009, ar ko nosaka pārejas posma tehniskos pasākumus laikposmam no 2010. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 30. jūnijam⁽²⁾. ~~Nemot vērā lielos nevēlamās nozvejas apjomus, kad šie zvejas rīki neilgtspējīgi tika izmantoti dziļūdēnos, un ņemot vērā pazaudēto un pamesto zvejas rīku ekoloģisko ietekmi, arī šos zvejas rīkus būtu pastāvīgi jāaizliedz izmantot dziļūdēns sugu zvejā.~~ [Gr. 8]
- (9) ~~Tomēr, lai Zvejniekiem dotu pietiekami ilgu laiku pielāgoties ir nepieciešams pietiekami ilgs laiks, lai pielāgotos jaunajām prasībām, šobrīd spēkā esošajām zvejas atļaujām zvejojot ar grunts traļiem un pie grunts nostiprinātiem žaunu tīkliem būtu jāturpina būt derīgām konkrētu laikposmu, lai tādējādi samazinātu negatīvās sekas uz floti, kas iesaistās attiecīgajā zvejas darbībā.~~ [Gr. 9]
- (10) Turklāt kuģiem, kuriem ir jāmaina **kuri vēlas mainīt** zvejas rīki, lai tie varētu turpināt darboties zvejniecībā, **rīku**, vajadzētu būt tiesīgiem saņemt finansiālo atbalstu no Eiropas Zivsaimniecības fonda ar nosacījumu, ka jaunais zvejas rīks samazina zvejas radīto ietekmi uz nekomerciālajām sugām un arī ka valsts darbības programma paredz iespēju sniegt ieguldījumu šajos pasākumos. [Gr. 10]
- (11) Kuģiem, kas zvejo dziļūdēns sugas ~~ar citiem grunts zvejas rīkiem, nevajadzētu saskaņā ar atļauju paplašināt zvejas atļaujā noteikto~~ darbības jomu Savienības ūdeņos, ~~izņemot gadījumus, kad ja vien saskaņā ar PLO 2008. gada Starptautiskajām pamatnostādņēm par dziļūdēns zvejas pārvaldību tājūrā ("PLO 2008. gada pamatnostādnes") veikto novērtējumu netiek pierādīts, ka paplašināšana ir novērtēta kā tāda, kas nerada būtisku risku, ka negatīvi var tikt ietekmētas jutīgās jūras ekosistēmas.~~ [Gr. 11]
- (12) Zinātniskie ieteikumi attiecībā uz dažu dziļūdēns zivju sugu krājumiem liecina, ka šie krājumi ir īpaši jutīgi pret to izmantošanu, ~~un~~. Kā piesardzības pasākums būtu jāveic **šo krājumu** zvejas ierobežošana vai samazināšana. **Zvejas iespējām dziļūdēns krājumos nevajadzētu pārsniegt apjomus, kas zinātniskajos ieteikumos norādīti kā piesardzīgie apjomi un būtu jācenšas sasniegt līmeņus, kas pārsniedz maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma nodrošināšanai vajadzīgos līmeņus.** Ja pietiekamas informācijas trūkuma dēļ ieteikuma par šiem krājumiem vai sugām nav, zvejas iespējas nevajadzētu iedalīt. **Tomēr jānorāda, ka pēc ICES ziņām pēdējo trīs gadu laikā ir stabilizējušies vairāku komerciāli nozīmīgu dziļūdēns sugu krājumi, piemēram, tas attiecas uz strupdēguma garasti (Coryphaenoides rupestris), zilo jūras līdaku (Molva dypterigia) un matasti (Aphanopus carbo).** [Gr. 12]

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes .. gada .. Regula (ES) Nr. .../2013 par kopējo zivsaimniecības politiku, un ar kuru groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu (EK) Nr. 2004/585 (OV L ..).

⁽²⁾ OV L 347, 24.12.2009., 6. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- (13) Turklāt zinātniskais ieteikums liecina, ka zvejas piepūles limiti ir piemērots instruments, lai noteiktu zvejas iespējas dziļūdens zvejniecībā. Ņemot vērā zvejas rīku un zvejas modeļu lielo dažādību dziļūdens zvejniecībā un vajadzību izstrādāt papildu pasākumus, ar kuriem risina ar vidi saistītās problēmas katrā zvejniecībā atsevišķi, nozvejas limiti būtu jāaizstāj ar zvejas piepūles limitiem tikai tad, ja var nodrošināt, ka zvejas piepūles limiti ir pielāgoti konkrētajai zvejniecībai. **Ir jāsteno papildu pārvaldības pasākumi, ņemot vērā precīzu datu trūkumu lielākajā daļā dziļūdens zvejniecību un atšķirīgās īpašības, kas piemīt lielākajai daļai šo zvejniecību. Attiecīgos gadījumos nozvejas limiti būtu jāapvieno ar zvejas piepūles limitiem. Tie abi būtu jānosaka tādā līmenī, kas samazina un novērš ietekmi uz nemērķa sugām un jutīgām jūras ekosistēmām.** [Gr. 13]
- (14) Lai nodrošinātu konkrētām zvejniecībām pielāgotu pārvaldību, attiecīgajām dalībvalstīm vajadzētu būt pilnvarotām veikt papildu saglabāšanas pasākumus un ik gadu novērtēt piepūles līmeņu atbilstību zinātniskajam ieteikumam par ilgtspējīgu izmantošanu. Reģionāli pielāgotajiem piepūles limitiem būtu arī jāaizstāj pašreizējais globālais zvejas piepūles limits, par kuru vienojusies NEAFC.
- (15) Ņemot vērā to, ka bioloģisko informāciju vislabāk var savākt ar saskaņotu datu vākšanas standartu palīdzību, datu vākšanu par dziļūdens zvejas veidiem ir lietderīgi integrēt vispārējā zinātnisko datu vākšanas sistēmā, vienlaikus nodrošinot tādas papildinformācijas sniegšanu, kas vajadzīga, lai gūtu priekšstatu par zvejniecību dinamiku. Vienkāršošanas nolūkā piepūles paziņošana pa sugām būtu jāpārtrauc un jāaizstāj ar dalībvalstu periodiski sniegtu zinātnisko datu analīzi, kurā ietilpst īpaša nodaļa par dziļūdens zvejas veidiem. **Dalībvalstīm būtu jānodrošina datu vākšanas un ziņošanas pienākumu izpilde, jo īpaši attiecībā uz tiem datiem, kas saistīti ar jutīgu jūras ekosistēmu aizsardzību.** [Gr. 14]
- (15a) **Dziļūdens zvejniecībā tiek nozvejots liels skaits sugu, tostarp neaizsargātās dziļūdens haizivju sugas. Ir svarīgi nodrošināt, lai pienākums izkraut visu nozveju dziļūdens zvejniecībās attiektos uz sugām, uz kurām neattiecas nozvejas limiti, un šādām zvejniecībām netiktu piemēroti de minimis noteikumi. Pilnībā īstenots izkraušanas pienākums varētu būtiski palīdzēt novērst pašreizējās datu nepilnības šajās zvejniecībās un labāk izprast to ietekmi uz daudzām nozvejotām sugām.** [Gr. 15]
- (16) Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009⁽¹⁾, nosaka kontroles un noteikumu izpildes prasības attiecībā uz daudzgadu plāniem. Dziļūdens sugām, kas pēc būtības ir jutīgas pret zveju, kontroles ziņā būtu jāpievērš tāda pati uzmanība kā citām saglabājamām sugām, par kurām apstiprināts daudzgadu pārvaldības plāns.
- (17) Tādu zvejas atļauju turētājiem, kas ļauj zvejojt dziļūdens sugas, būtu jāanulē atļauja, ciktāl tā attiecas uz dziļūdens sugu zveju, ja tie neievēro attiecīgos saglabāšanas pasākumus.
- (18) Konvenciju par turpmāko daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecībā apstiprināja ar Padomes Lēmumu 81/608/EEK⁽²⁾, un tā stājās spēkā 1982. gada 17. martā. Minētā konvencija nodrošina atbilstīgu daudzpusējas sadarbības sistēmu jautājumos, kas attiecas uz zvejas resursu racionālu saglabāšanu un pārvaldību Ziemeļaustrumu Atlantijas starptautiskajos ūdeņos. Pārvaldības pasākumi, kas pieņemti NEAFC, ietver tehniskos pasākumus tādu sugu saglabāšanai un pārvaldībai, kuras reglamentē NEAFC, un pasākumus jūras jutīgo biotopu aizsardzībai, tostarp piesardzības pasākumus.
- (19) Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai noteiktu pasākumus, kas papildina ikgadējos piepūles limitus, ja dalībvalstis šos pasākumus nepieņem vai ja pasākumi, ko tās pieņem, neatbilst šīs regulas mērķiem vai ir nepietiekami attiecībā uz mērķiem, kas norādīti šajā regulā.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 81/608/EEK (1981. gada 13. jūlijs), kas attiecas uz Konvencijas par turpmāko daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumatlantijas zvejniecībā noslēgšanu (OV L 227, 12.8.1981., 21. lpp.).

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- (20) Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, kas var būt vajadzīgi, lai grozītu vai papildinātu šādus nebūtiskus elementus šajā regulā gadījumos, ja dalībvalstis nav pieņēmušas vai ir pieņēmušas nepietiekamus papildu pasākumi, kuri ir saistīti ar ikgadējiem piepūles limitiem, kad tie aizstāj nozvejas limitus.
- (21) Tāpēc nepieciešams ieviest jaunus noteikumus, lai regulētu zveju dziļūdens krājumos Ziemeļaustrumu Atlantijā, un atcelt Regulu (EK) Nr. 2347/2002.
- (22) Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA
VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķi

Šīs regulas mērķi ir šādi:

- (a) nodrošināt dziļūdens sugu krājumu ilgtspējīgu **pārvaldību un** izmantošanu, vienlaikus līdz minimumam samazinot dziļūdens zvejas darbību ietekmi uz jūras vidi; [Gr. 16]
- (aa) nepieļaut būtisku negatīvu ietekmi uz jutīgām jūras ekosistēmām un nodrošināt dziļūdens zivju krājumu saglabāšanu ilgtermiņā; [Gr. 17]**
- (b) uzlabot zinātnisko informāciju par dziļūdens sugām un to biotopiem a) punktā minēto iemeslu dēļ;
- (ba) līdz minimumam samazināt un, ja iespējams, izskaust piezveju; [Gr. 18]**
- (c) zvejniecību pārvaldībā īstenot tehniskos pasākumus, kurus ieteikusi Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecības komisija (NEAFC).
- (ca) zvejniecības pārvaldībā piemērot piesardzības un ekosistēmas pieeju un nodrošināt, ka Savienības pasākumi, kas vērsti uz dziļūdens zivju krājumu ilgtspējīgu pārvaldību, atbilst ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijām, jo īpaši Rezolūcijai Nr. 61/105 un Rezolūcijai Nr. 64/72. [Gr. 19]**

2. pants

Darbības joma

Šo regulu piemēro zvejas darbībām vai plānotām zvejas darbībām šādos ūdeņos:

- a) Savienības ūdeņos Starptautiskās Jūras pētniecības padomes (ICES) II līdz XI apakšapgabalā un Centrālustrumu Atlantijas zvejniecības komitejas (CECAF) 34.1.1., 34.1.2. un 34.2. apgabalā, **tostarp veiktās zvejas darbības vai plānotās zvejas darbības, ko veic zvejas kuģi, kuri kuģo ar trešās valsts karogu un ir reģistrēti trešā valstī; [Gr. 20]**

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- b) starptautiskajos ūdeņos CECAF 34.1.1., 34.1.2. un 34.2. apgabalā un
- c) NEAFC pārvaldības apgabalā.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro Regulas (EK) Nr. ~~2371/2002~~ **3. ./2013 [par kopējo zivsaimniecības politiku]** 4. pantā un Padomes Regulas (EK) Nr. 734/2008 ⁽¹⁾ 2. pantā noteiktās definīcijas. [Gr. 21]

2. Turklāt piemēro šādas definīcijas:

- a) "ICES zonas, **apakšzonas, dalījumi un apakšdalījumi**" ir zonas, **apakšzonas, dalījumi un apakšdalījumi**, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 218/2009 ⁽²⁾; [Gr. 22]
- b) "CECAF apgabali, **apakšapgabali un dalījumi**" ir apgabali, **apakšapgabali un dalījumi**, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 216/2009 ⁽³⁾; [Gr. 23]
- c) "NEAFC pārvaldības apgabals" ir ūdeņi, uz kuriem attiecas Konvencija par turpmāku daudzpusēju sadarbību Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecībā un kas atrodas ārpus ūdeņiem, kuri ir minētās Konvencijas Līgumslēdzēju pušu zvejniecības jurisdikcijā;
- d) "dziļūdens sugas" ir sugas, kas uzskaitītas I pielikumā;
- e) "visjutīgākās sugas" ir dziļūdens sugas, kas minētas I pielikuma tabulas trešajā slejā ar nosaukumu "Visjutīgākā (x)";
- f) "zvejas veids" ir zvejas darbības, kurās ar konkrētiem zvejas rīkiem konkrētā apgabalā iegūst konkrētas sugas;
- g) "dziļūdens zvejas veids" ir zvejas veids, kurā iegūst dziļūdens sugas saskaņā ar norādēm, kas noteiktas šīs regulas 4. panta 1. punktā;
- h) "zvejas uzraudzības centrs" ir karoga dalībvalsts izveidots operatīvais centrs, kurš ir aprīkots ar datortehniku un programmatūru, kas nodrošina datu automatisku saņemšanu, apstrādi un elektronisku datu pārraidi;
- i) "zinātniska padomdevēja struktūra" ir starptautiska zinātniskā struktūra zvejniecības jautājumos, kas atbilst starptautiskiem standartiem uz pētniecību balstītu zinātnisku ieteikumu izstrādei;
- ia) "**ilgtspējīga izmantošana**" ir **zivju krājuma vai zivju krājumu grupas izmantošana tādā veidā, ka zivju krājumi tiek atjaunoti un saglabāti maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma nodrošināšanai vajadzīgajā līmenī un netiek radīta negatīva ietekme uz jūras ekosistēmām**; [Gr. 24]
- jb) "**maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms**" ir **maksimālā nozveja, ko neierobežoti ilgu laiku var iegūt no zivju krājuma**. [Gr. 25]

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 734/2008 (2008. gada 15. jūlijs) par jutīgu jūras ekosistēmu aizsardzību atklātajā jūrā pret negatīvo ietekmi, ko rada grunts zvejas rīki (OV L 201, 30.7.2008., 8. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 218/2009 (2009. gada 11. marts) par to dalībvalstu nominālās nozvejas statistikas iesniegšanu, kuras zvejo Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļā (OV L 87, 31.3.2009., 70. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 216/2009 (2009. gada 11. marts) par to, kā dalībvalstis, kas zvejo apgabalos ārpus Ziemeļatlantijas, iesniedz nominālās nozvejas statistiku (OV L 87, 31.3.2009., 1. lpp.).

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

3.a pants

Pārredzamība, sabiedrības dalība un iespēja vērsties tiesu iestādēs

1. Šīs regulas īstenošanai piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/4/EK⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr. 1049/2001/EK⁽²⁾ un Nr. 1367/2006/EK⁽³⁾ noteikumus attiecībā uz vides informācijas pieejamību.
2. Komisija un dalībvalstis nodrošina, ka visu šajā regulā paredzēto datu apstrādi un lēmumu pieņemšanu veic, pilnībā ievērojot ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Orhūsas Konvencija, kas Savienības vārdā apstiprināta ar Padomes Lēmumu 2005/370/EK⁽⁴⁾). [Gr. 26]

3. b pants

Dziļūdens sugu un visjutīgāko sugu noteikšana

1. Līdz .. (*) un tad ik pēc diviem gadiem Komisija pārskata I pielikumā iekļauto dziļūdens sugu sarakstu, nosakot arī visjutīgākās sugas.
2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu, lai grozītu I pielikumā ietvertu dziļūdens sugu sarakstu, nosakot arī visjutīgākās sugas, ņemot vērā jauno zinātnisko informāciju no dalībvalstīm, zinātniskās padomdevējas struktūras un citiem būtiskiem informācijas avotiem, tostarp IUCN Sarkanajā grāmatā sniegtajiem novērtējumiem. Pieņemot šādus deleģētos aktus, Komisija īpaši ņem vērā IUCN Sarkanās grāmatas kritērijus, sugas retumu, jutību pret izmantošanu un to, vai zinātniskā padomdevēja struktūra ir ieteikusi nepieļaut piezevi. [Gr. 27]

II NODAĻA

ZVEJAS ATĻAUJAS

4. pants

Zvejas atļauju veidi

1. Zvejas darbībām, kurās iegūst dziļūdens sugas un kuras veic Savienības zvejas kuģis, ir vajadzīga **karoga dalībvalsts izdota** zvejas atļauja, kurā dziļūdens sugas ir norādītas kā mērķsugas. [Gr. 28]
2. Šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkā zvejas darbības uzskata par tādām, kurās iegūst dziļūdens sugas, ja:
  - a) dziļūdens sugas ir atzīmētas kā mērķsugas kuģa zvejas kalendārā, vai
  - b) uz kuģa atrodas vai kuģa darbības apgabalā tiek izmantots zvejas rīks, ko izmanto tikai, lai zvejotu dziļūdens sugas, vai

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīva 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

⁽³⁾ ^{17c} Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 25.9.2006., 13. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmums 2005/370/EK (OV L 124, 17.5.2005., 1. lpp.).

(*) Šīs regulas spēkā stāšanās diena.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- c) kuģa kapteinis zvejas žurnālā ieraksta **I pielikumā minēto** dziļūdens sugu procentuālo daļu, kas **nozvejota ūdeņos, uz kuriem attiecas šī regula un kas** vienāda vai lielāka par ~~10%~~ **vienu no šādām robežvērtībām:**

— 15 % no kopējās nozvejas svara attiecīgajā zvejas dienā **vai**

— 8 % no kopējās nozvejas svara attiecīgajā zvejas reisā;

robežvērtības izvēle ir kuģa kapteiņa ziņā vai [Gr. 29]

ca) **kuģis izmanto grunts zvejas rīkus vismaz 600 m dziļumā. [Gr. 30]**

2.a **Lai aprēķinātu 2. punkta c) apakšpunktā minētos procentus, I pielikumā iekļautās sugas, kurām prasības piemēro vēlāk, kā minēts šā pielikuma ceturtajā slejā, ņem vērā tikai, sākot ar .. (*), [Gr. 31]**

3. Zvejas darbībām, kurās dziļūdens sugas nav mērksugas, bet kurās dziļūdens sugas iegūst kā piezveju ~~un kuras veic Savienības zvejas kuģis~~, ir vajadzīga zvejas atļauja, kurā dziļūdens sugas ir norādītas kā piezvejas sugas. **[Gr. 32]**

4. Abi zvejas atļauju veidi, kas minēti attiecīgi 1. un 3. punktā, ir skaidri atšķirami elektroniskajā datubāzē, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1224/2009 116. pantā.

5. Neskarot 1. un 3. punktu, zvejas kuģi drīkst bez zvejas atļaujas zvejot, paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī vai izkraut jebkādu daudzumu dziļūdens sugu, ja vien minētais daudzums ir mazāks par robežvērtību, kas ir 100 kg dziļūdens sugu nozvejas jebkādā sastāvā vienā zvejas reisā. **Informāciju par visām šīm nozvejām, neatkarīgi no tā, vai tās ir paturētas vai izvestas, tostarp sugu sastāvu, svaru un izmēriem, reģistrē kuģa zvejas žurnālā un iesniedz kompetentajām iestādēm. [Gr. 33]**

5. pants

Kapacitātes pārvaldība

1. Visu to zvejas kuģu summārā zvejas kapacitāte ~~bruto tilpībā un kilovatos~~, kuriem ir dalībvalsts izdota zvejas atļauja, kas ļauj zvejot dziļūdens sugas kā mērksugas vai piezvejas sugas, nekad nedrīkst pārsniegt to minētās dalībvalsts kuģu summāro zvejas kapacitāti, kas **no 2009. līdz 2011. gadam ir** izkrāvuši 10 tonnas vai vairāk dziļūdens sugu ~~jebkuru divu kalendāro gadu laikā pirms šīs regulas stāšanās spēkā, neatkarīgi no tā, ,~~ **ņemot vērā gadu** kurā gadā ir gūts lielākais apjoms. **[Gr. 34]**

1.a **Lai sasniegtu 1. punktā noteikto mērķi, dalībvalstis veic ikgadējus kapacitātes novērtējumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. ../2013 [par kopējo zivsaimniecības politiku] 22. pantu. Novērtējumu ziņojumos, kā norādīts minētā panta 2. punktā, mēģina noteikt pārmērīgu strukturālo kapacitāti katram segmentam un novērtē katra segmenta ilgtermiņa rentabilitāti. Šos ziņojumus dara publiski pieejamus. [Gr. 35]**

1.b **Ja 1.a punktā minētie kapacitātes novērtējumi liecina, ka zvejas izraisītā dziļūdens krājumu mirstība pārsniedz ieteicamos līmeņus, attiecīgā dalībvalsts sagatavo un iekļauj ziņojumā rīcības plānu attiecīgajam flotes segmentam, lai nodrošinātu, ka zvejas izraisītā attiecīgo krājumu mirstība ir saskaņā ar 10. panta mērķiem. [Gr. 36]**

1.c **Šajā pantā minētos kapacitātes novērtējumus un rīcības plānus dara publiski pieejamus. [Gr. 37]**

1.d **Ja dalībvalstis ir veikušas dziļūdens sugu zvejas iespēju apmaiņu, zvejas kapacitāti, kas atbilst apmainītajām zvejas iespējām, uzskata par nododošās dalībvalsts kapacitātes daļu, nosakot kopējo zvejas kapacitāti saskaņā ar 1. punktu. [Gr. 38]**

(*) Pieci gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

1.e Neatkarīgi no 1. punkta reģionālajām flotēm tālākajos reģionos, kuros nav kontinentālā šelfa un praktiski nekādu alternatīvu dziļūdens resursiem, atļauj dziļūdens sugu kopējo zvejas kapacitāti, kas nekad nepārsniedz attiecīgās flotes kopējo zvejas kapacitāti katrā tālākajā reģionā. [Gr. 39]

6. pants

Vispārīgas prasības pieteikumiem zvejas atļauju saņemšanai

1. Katram pieteikumam saņemt vai **kārtējā gadā** atjaunot zvejas atļauju, kas ļauj zvejot dziļūdens sugas kā mērksugas vai piezvejas sugas, pievieno apgabala, kurā plānots veikt zvejas darbības, **aprakstu, norādot visus aptvertos ICES un CEEAF apakšapgabalus, dalījumus un apakšdalījumus, kā arī** zvejas rīku veida **un daudzuma**, dziļuma diapazona, kurā tiks veiktas darbības, un **atsevišķu konkrēto zvejas mērksugu aprakstu, kā arī zvejas darbību paredzamā biežuma un ilguma aprakstu. Šo informāciju dara publiski pieejamu.** [Gr. 40]

1.a Ikvienam zvejas atļaujas pieteikumam pievieno informāciju par attiecīgo zvejas kuģu dziļūdens sugu nozvejām no 2009. līdz 2011. gadam tajā apgabalā, uz kuru attiecas pieteikums. [Gr. 41]

6.a pants

Īpašas prasības jutīgu jūras ekosistēmu aizsardzībai

1. Dalībvalstis izmanto labāko pieejamo zinātnisko un tehnisko informāciju, tostarp biogeogrāfisko informāciju, lai noteiktu, kur ir jutīgas jūras ekosistēmas vai kur tās varētu rasties. Turklāt zinātniskā padomdevēja struktūra ik gadu izstrādā novērtējumu par apgabaliem, kur ir jutīgas jūras ekosistēmas vai kur tās varētu rasties.

2. Ja, pamatojoties uz 1. punktā minēto informāciju, ir noteikti apgabali, kur ir jutīgas jūras ekosistēmas vai kur tās varētu rasties, dalībvalstis un zinātniskā padomdevēja struktūra savlaicīgi informē Komisiju.

3. Pamatojoties uz labāko pieejamo zinātnisko un tehnisko informāciju, kā arī uz dalībvalstu un zinātniskās padomdevējas struktūras veiktajiem novērtējumiem un konstatējumiem, Komisija līdz .. (*) izveido to apgabalu sarakstu, kuros ir vai varētu rasties jutīgas jūras ekosistēmas. Komisija reizi gadā pārskata minēto sarakstu, pamatojoties uz zinātniskās padomdevējas struktūras ieteikumiem.

4. Grunts zvejas rīku izmantošana apgabalos, kas noteikti saskaņā ar 3. punktu, ir aizliegta.

5. Slēgto apgabalu noteikšanu, kas minēta 4. punktā, attiecinā uz visiem Savienības kuģiem, ja tā notiek atklātā jūrā, un visiem kuģiem, ja tā notiek Savienības ūdeņos.

6. Atkāpjoties no 4. punkta, ja Komisija, pamatojoties uz ietekmes novērtējumu un apspriežoties ar zinātnisko padomdevēju struktūru, nolemj, ka ir pietiekami daudz pierādījumu, ka attiecīgajā apgabalā, kas ietverts 3. punktā minētajā sarakstā, jutīgas jūras ekosistēmas nav atrodamas vai ir pieņemti atbilstoši saglabāšanas un pārvaldības pasākumi, kas nodrošina, ka būtiska negatīva ietekme uz šajā apgabalā esošajām jutīgajām jūras ekosistēmām tiek novērsta, tā var atļaut šajā apgabalā atkal izmantot grunts zvejas rīkus.

7. Ja zvejas kuģis zvejas darbību laikā konstatē iegūst pierādījumus par jutīgām jūras ekosistēmām, tas nekavējoties pārtrauc zveju attiecīgajā apgabalā. Tas atsāk darbības tikai tad, kad tas ir sasniedzis citu apgabalu vismaz piecu jūras jūdžu attālumā no zvejas apgabala, kurā pamanīta jutīga jūras ekosistēma.

8. Zvejas kuģis nekavējoties ziņo valsts kompetentajām iestādēm par jebkādu saskari ar jutīgām jūras ekosistēmām, savukārt minētās iestādes nekavējoties ziņo Komisijai.

(*) Viens gads pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

9. Apgabali, kas minēti 4. un 7. punktā, paliek slēgti zvejai, līdz zinātniskā padomdevēja struktūra ir veikusi apgabala novērtējumu un secinājusi, ka tajā nav jutīgu jūras ekosistēmu vai ka ir pieņemti atbilstoši saglabāšanas un pārvaldības pasākumi, kas nodrošina, ka būtiska negatīva ietekme uz šajā apgabalā esošajām jutīgajām jūras ekosistēmām tiek novērsta, – tad Komisija var atkal atļaut zveju attiecīgajā apgabalā. [Gr. 42]

7. pants

Īpašas prasības pieteikumiem saņemt un izdot zvejas atļaujas, kas ļauj izmantot grunts zvejas rīkus zvejas darbībās, kas vērstas uz dziļūdens sugām

1. Papildus prasībām, kas izklāstītas 6. pantā, katru pieteikumu tādu zvejas atļauju saņemšanai, ~~kas atļauj zvejot dziļūdens sugas kā mērksugas, kā minēts 4. panta 1. punktā,~~ **ko izdod saskaņā ar 4. pantu** un kas atļauj izmantot grunts zvejas rīkus Savienības ūdeņos, kā minēts 2. panta a) punktā, **vai starptautiskos ūdeņos, kā minēts 2. panta b) un c) punktā,** papildina ar detalizētu zvejas plānu, **kuru dara publiski pieejamu un** kurā norāda: [Gr. 43]

a) to iecerēto darbību veikšanas vietas, kurās paredzēts ~~iegt zvejojot~~ **zvejot** dziļūdens sugas, **un tās dziļūdens zvejas veidā.** ~~Veikšanas vietu(-as)~~ nosaka ar koordinātām saskaņā ar Pasaules 1984. gada ģeodēzisko sistēmu, **norādot visus aptvertos ICES un CECAF apakšapgabalus, dalījumus un apakšdalījumus;** [Gr. 44]

b) ~~darbību veikšanas,~~ **kurās 2009.-2011. gadā veiktas zvejas darbības** vietas dziļūdens zvejas veidā pēdējo trīs pilnu kalendāro gadu laikā, ja tādas ir. Šo(-is) veikšanas vietu(-as) nosaka ar koordinātām saskaņā ar Pasaules 1984. gada ģeodēzisko sistēmu, un šīs koordinātas zvejas darbību veikšanas vietu iezīmē pēc iespējas precīzāk, **norādot visus aptvertos ICES un CECAF apakšapgabalus, dalījumus un apakšdalījumus;** [Gr. 45]

(ba) zvejas rīku veidu, kā arī dziļumu, kādā tos lieto, mērksugu sarakstu un ieviešamo tehnisko pasākumu sarakstu saskaņā ar NEAFC ieteiktajiem zvejniecības pārvaldības tehniskajiem pasākumiem un Regulā (EK) Nr. 734/2008 paredzētajiem pasākumiem, kā arī jūras gultnes batimetriskā profila konfigurāciju iecerētajā zvejas vietā, ja attiecīgās karoga valsts kompetentajām iestādēm šī informācija jau nav pieejama. [Gr. 46]

1.a Pirms atļaujas izsniegšanas dalībvalstis ar šādu kuģu satelītnovērošanas sistēmas (VMS) reģistra starpniecību pārbauda, vai saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu iesniegtā informācija ir pareiza. Ja saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu iesniegtā informācija neatbilst VMS reģistrā esošajai informācijai, atļauju neizsniedz. [Gr. 47]

1.b Atļautās zvejas darbības veic tikai esošos zvejas apgabalos, kas noteikti saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu. [Gr. 48]

1.c Visas zvejas plāna izmaiņas izvērtē karoga dalībvalsts. Karoga dalībvalsts mainītu zvejas plānu pieņem tikai tad, ja tajā neatļauj zvejas darbības apgabalos, kuros ir vai varētu rasties jutīgas jūras ekosistēmas. [Gr. 49]

1.d Ja zvejas plāns netiek ievērots, karoga dalībvalsts atceļ attiecīgā zvejas kuģa zvejas atļauju. [Gr. 50]

1.e Mazus zvejas kuģus, kuru dziļūdens sugu nozveja vienā zvejas reisā nevar pārsniegt 100 kg tehnisku iemeslu dēļ, piemēram, izmantoto rīku veida un kuģa kapacitātes dēļ, atbrīvo no pienākuma iesniegt zvejas plānu. [Gr. 51]

1.f Dziļūdens sugu zvejas atļaujas atjaunošanas pieteikumu iesniedzējus var atbrīvot no prasības iesniegt detalizētu zvejas plānu, ja vien nav paredzētas attiecīgā kuģa zvejas darbību izmaiņas – tādā gadījumā iesniedzams pārskatīts plāns. [Gr. 52]

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

2. Jebkurā zvejas atļaujā, kas izdota, pamatojoties uz pieteikumu, kas iesniegts saskaņā ar 1. punktu, norāda izmantojamo grunts zvejas rīku un nosaka, ka atļautās zvejas darbības drīkst veikt tikai apgabalā, kurā pārklājas plānotā zvejas darbība, kā izklāstīts 1. punkta a) apakšpunktā, un jau veiktā zvejas darbība, kā izklāstīts 1. punkta b) apakšpunktā. Tomēr plānotās zvejas darbības apgabalu var paplašināt ārpus pašreiz veiktās zvejas darbības apgabala robežām, ja dalībvalsts, balstoties uz zinātnisko ieteikumu, ir novērtējusi un dokumentējusi, ka šādi paplašināšanai nevarētu būt ievērojama nelabvēlīga ietekme uz jutīgām jūras ekosistēmām. **Neskarot 1. punktu, zvejai ar grunts zvejas rīkiem, ko paredzēts veikt ūdeņos, kur 2009.-2011. gadā nav veikta 1. punkta b) apakšpunktā minētā dziļūdens zveja, vajadzīga zvejas atļauja, kā noteikts 4. pantā. Zvejas atļauju neizsniedz, ja vien dalībvalsts, balstoties uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem datiem un informāciju, nav novērtējusi un dokumentējusi, ka attiecīgās zvejas darbības neradīs būtisku nelabvēlīgu ietekmi uz jūras ekosistēmu. Šo novērtējumu veic saskaņā ar šo regulu un PLO 2008. gada pamatnostādņem un dara publiski pieejamu. Komisija, apspriežoties ar attiecīgo dalībvalsti un zinātnisko padomdevēju struktūru, pārskata šo novērtējumu, lai nodrošinātu, ka ir noteikti visi apgabali, kuros ir vai varētu rasties jutīgas jūras ekosistēmas, un ierosinātie kaitējuma mazināšanas un pārvaldības pasākumi ir pietiekami, lai novērstu būtisku nelabvēlīgu ietekmi uz jutīgām jūras ekosistēmām. [Gr. 53]**

2.a Līdz... (*) neizdod un neatjauno nevienu zvejas atļauju, kas ļauj zvejojot dziļūdens sugas, tostarp 1. punkta b) apakšpunktā noteiktajos apgabalos, ja vien dalībvalsts, balstoties uz labāko pieejamo zinātnisko informāciju, nav novērtējusi un dokumentējusi, ka attiecīgās zvejas darbības neradīs būtisku nelabvēlīgu ietekmi uz jūras ekosistēmu. Šo novērtējumu veic saskaņā ar PLO 2008. gada pamatnostādņem, kā arī IIa pielikumu, un to dara publiski pieejamu. [Gr. 54]

2.b Veicot ietekmes novērtējumu, dalībvalstis piemēro piesardzības pieeju. Apgabalos, par kuriem nav veikts ietekmes novērtējums vai ietekmes novērtējums ir veikts, bet ne saskaņā ar PLO 2008. gada pamatnostādņem, grunts zvejas rīku izmantošana ir aizliegta. [Gr. 55]

2.c Attiecībā uz apgabaliem, kuros ir vai varētu rasties jutīgas jūras ekosistēmas, 4. pantā minētās zvejas atļaujas neizdod, ja vien Komisija, apspriežoties ar zinātnisko padomdevēju struktūru, nenolemj, ka ir pietiekami daudz pierādījumu, ka ir pieņemti atbilstoši saglabāšanas un pārvaldības pasākumi, kas nodrošina, ka būtiska nelabvēlīga ietekme uz jutīgām jūras ekosistēmām tiek novērsta. [Gr. 56]

2.d Ja būtiski mainās veids, kā veic esošu grunts zveju, vai izmantotās tehnoloģijas vai ja jauna zinātniskā informācija liecina, ka attiecīgajā apgabalā ir jutīgas jūras ekosistēmas, vajadzīgi jauni ietekmes novērtējumi. [Gr. 57]

2.e Papildus 6. pantā prasītajai informācijai iesniedz arī informāciju par visām dziļūdens sugu nozvejām neatkarīgi no tā, vai tās ir paturētas vai izmestas, tostarp par sugu sastāvu, svaru un izmēriem. [Gr. 58]

8. pants

Kuģu dalība dziļūdens zvejas datu vākšanas darbībās

Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka visi kuģi, kas zvejo dziļūdens sugas ar atbilstoši 4. pantam izdotu zvejas atļauju vai bez tās, reģistrē visas šādu sugu nozvejas un šo informāciju iesniedz attiecīgajai kompetentajai iestādei. [Gr. 59]

Dalībvalstis visās zvejas atļaujās, kas izdotas saskaņā ar 4. pantu, iekļauj vajadzīgos nosacījumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgais kuģis sadarbībā ar attiecīgo zinātnisko institūtu piedalās jebkādā datu vākšanas shēmā, kuras darbības jomā ietilpst zvejas darbības, par kurām tiek izsniegta atļauja.

Dalībvalstis ievieš vajadzīgās sistēmas, lai nodrošinātu, ka, ja vien tas ir iespējams, savāktie dati tiek nekavējoties iesniegti attiecīgajām kompetentajām iestādēm, un tādējādi samazinātu jutīgām jūras ekosistēmām radīto risku, līdz minimumam ierobežotu piezvejas apjomu un nodrošinātu labāku zvejas pārvaldību, veicot uzraudzību reāllaikā. [Gr. 60]

(*) Divi gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

Attiecīgie dati, ko reģistrē un iesniedz saskaņā ar šo pantu, ietver vismaz informāciju par visu dziļūdens nozveju svaru un sugu sastāvu. [Gr. 61]

9. pants

Dziļūdens sugu zvejas atļauju termiņa beigās kuģiem, kas izmanto grunts traļus vai pie grunts nostiprinātus žaunu tīklus

Zvejas atļaujas, kas minētas 4. panta 1. punktā, kuģiem, kas izmanto grunts traļus vai pie grunts nostiprinātus žaunu tīklus, zaudē spēku vēlākais divus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Pēc minētā datuma neizdod un neatjauno zvejas atļaujas, kas ļauj zvejot dziļūdens sugas ar minētajiem zvejas rīkiem. Līdz ... (*) **Komisija novērtē šīs regulas īstenošanu saskaņā ar 21. pantu. Novērtē visu tādu zvejas rīku veidu lietojumu, kurus izmanto dziļūdens sugu zvejā, īpaši pievēršoties ietekmei uz visjutīgākajām sugām un jutīgām jūras ekosistēmām. Ja novērtējumā konstatē, ka I pielikumā uzskaitītos dziļūdens sugu krājumus, izņemot I pielikumā iekļautās sugas, kurām 4. panta 2. punkta c) apakšpunktu piemēro vēlāk, neizmanto maksimālajam ilgtspējīgas ieguves apjomam atbilstošos apjomus, kas ļautu atjaunot un saglabāt dziļūdens sugu krājumus virs maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma nodrošināšanai vajadzīgā līmeņa, un ka jutīgas jūras ekosistēmas nav aizsargātas pret būtisku nelabvēlīgu ietekmi, Komisija līdz ... (**)** iesniedz priekšlikumu par šīs regulas grozījumiem. Minētais priekšlikums nodrošina, ka to kuģu zvejas atļaujas, kuri zvejo dziļūdens sugas, kā noteikts 4. pantā, izmantojot grunts traļus vai pie grunts nostiprinātus žaunu tīklus, zaudē spēku un netiek atjaunotas un ka tiek ieviesti visi vajadzīgie pasākumi attiecībā uz grunts zvejas rīkiem, tostarp āķu jedām, lai nodrošinātu visjutīgāko sugu aizsardzību. [Gr. 62]

III NODAĻA

ZVEJAS IESPĒJAS UN PAPILDU PASĀKUMI

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

10. pants

Principi

1. Zvejas iespējas nosaka tādā attiecīgo dziļūdens sugu ieguves apjomā, kas ~~ir saderīgs~~ **nodrošina dziļūdens sugu populāciju pakāpenisku atjaunošanu un saglabāšanu virs biomasas līmeņa, kurā var nodrošināt** maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu. **Šis ieguves apjoms ir tāds, lai līdz 2020. gadam varētu sasniegt un saglabāt labu vides stāvokli Savienības jūras vidē, un to pamato ar labāko pieejamo zinātnisko informāciju. [Gr. 63]**

2. Ja, balstoties uz labāko pieejamo zinātnisko informāciju, ~~maksimālajam ilgtspējīgas ieguves apjomam~~ **1. punktam** atbilstošus ieguves apjomus nav iespējams noteikt, zvejas iespējas nosaka šādi: **[Gr. 64]**

a) ja labākajā pieejamajā zinātniskajā informācijā noteikti ieguves apjomi, kas atbilst piesardzīgajai pieejai zvejniecību pārvaldībā, zvejas iespējas attiecīgajam zvejas pārvaldības periodam nedrīkst noteikt lielākas par šiem apjomiem;

b) ja par konkrētu krājumu vai sugām nepietiekamu datu dēļ labākajā pieejamajā zinātniskajā informācijā nav noteikti ieguves apjomi, kas atbilst piesardzīgajai pieejai zvejniecību pārvaldībā, ~~attiecīgajai zvejniecībai~~ **zvejas iespējas iedalīt nedrīkst attiecīgajam zvejas pārvaldības periodam neparedz lielākas par apjomiem, kas noteikti atbilstoši ICES pieejai krājumiem, par kuriem ir pieejama ierobežota informācija. [Gr. 65]**

(*) Četri gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

(**) Pieci gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

2.a Ja ICES nav varējusi noteikt ieguves apjomus, kas minēti 2. punkta a) vai b) apakšpunktā, tostarp krājumiem vai sugām, par kurām ir pieejama ierobežota informācija, attiecīgai zvejniecībai zvejas iespējas neiedala. [Gr. 66]

2.b Dziļūdens sugām noteiktajās zvejas iespējās ņem vērā iespējamo nozvejas sastāvu šajās zvejniecībās un nodrošina visu nozvejoto sugu ilgtermiņu. [Gr. 67]

2.c Dalībvalstis, iedalot tām pieejamās zvejas iespējas, ievēro kritērijus, kas noteikti Regulas (ES) Nr. .../2013 [par kopējo zivsaimniecības politiku] 17. pantā. [Gr. 68]

2.d Pārvaldības pasākumus, tostarp mērksugu zvejas vai piezvejas iespēju noteikšanu attiecībā uz jaukto sugu zvejniecībām, apgabalu un sezonālu slēgšanu un zināmu rīku izmantošanu plāno un īsteno tā, lai novērstu, līdz minimumam samazinātu un izskaustu dziļūdens sugu piezveju un nodrošinātu visu zvejniecības rezultātā cietušo sugu ilgtermiņu. [Gr. 69]

10.a pants

Saglabāšanas pasākumi

1. Dalībvalstis zvejniecību pārvaldībā piemēro piesardzības un ekosistēmas pieeju un nosaka pasākumus, lai nodrošinātu dziļūdens zivju krājumu un blakussugu ilgtermiņa saglabāšanu un ilgtspējīgu pārvaldību. Šo pasākumu mērķis ir atjaunot izsīkušos krājumus, līdz minimumam samazināt, novērst un, ja iespējams, izskaust piezveju, aizsargāt nārsta barus, nodrošināt pienācīgu jutīgo jūras ekosistēmu aizsardzību un novērst būtisku negatīvu ietekmi uz tām. Šādi pasākumi var ietvert reālā laika, sezonālus vai pastāvīgus noteiktu zvejas darbību vai rīku aizliegumus konkrētos apgabalos.

2. Šī regula palīdz īstenot Padomes Direktīvu 92/43/EEK⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/147/EK⁽²⁾ un, vēlākais, līdz 2020. gadam sasniegt un saglabāt labu vides stāvokli, kā tas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/56/EK⁽³⁾, tostarp jo īpaši to, ka visi nozvejoto sugu krājumi uzrāda tādu populācijas sadalījumu atkarībā no vecuma un lieluma, kas liecina par zivju krājuma labu stāvokli, kā arī 1., 2., 3., 4., 6., 9. un 10. raksturlielumus. [Gr. 70]

10.b pants

Pienākums izkraut visu nozveju

Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. .../2013 [par kopējo zivsaimniecības politiku] 15. panta, visas tādas zivju un citas sugas neatkarīgi no tā, vai uz tām attiecas vai neattiecas nozvejas limiti, kuras ir nozvejojis zvejas kuģis, kuram saskaņā ar šīs regulas 4. panta 1. vai 3. punktu ir piešķirta atļauja zvejot dziļūdens sugas, tiek nogādātas uz zvejas kuģiem un tur paturētas, kā arī reģistrētas zvejas žurnālā un izkrautas. De minimis noteikumi uz šādiem kuģiem neattiecas. [Gr. 71]

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīva 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva), (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

2. IEDAĻA

PĀRVALDĪBA, KURĀ IZMANTO ZVEJAS PIEPŪLES LIMITUS LIMITI UN ŠO PIEPŪLI PAPILDINOŠIE PASĀKUMI [GR. 72]

11. pants

Zvejas ~~iespējas, kuru noteikšanai izmanto tikai zvejas piepūles limitus~~ **iespēju noteikšana** [Gr. 73]

1. ~~Padome, rīkojoties saskaņā ar Līgumu, var nolemt no Dziļūdens sugu ikgadējo zvejas iespēju noteikšanas zvejas piepūles limitu un nozvejas limitu izteiksmē pāriet tikai uz zvejas piepūles limitu noteikšanu konkrētām zvejniecībām. izsaka kā kopējo pieļaujamo nozveju (KPN). [Gr. 74]~~

1.a Papildus KPN var noteikt arī zvejas piepūles limitus. [Gr. 75]

1.b Zvejas iespēju noteikšanā saskaņā ar 1. un 1.a punktu ņem vērā Regulas (ES) Nr. ../2013 [par kopējo zivsaimniecības politiku] 16. panta 4. punktā noteiktos mērķus. [Gr. 76]

2. Šā panta ~~1. punkta~~ **1.a punkta** piemērošanas nolūkā katra dziļūdens zvejas veida zvejas piepūles līmeņi, ko izmanto par pamatu jebkādiem vajadzīgiem pielāgojumiem, lai ievērotu 10. pantā izklāstītos principus, ir zvejas piepūles līmeņi, kas, balstoties uz zinātnisko informāciju, ir novērtēti kā atbilstoši nozvejai, kas **laikposmā 2009.–2011. gads** gūta attiecīgajā dziļūdens zvejas veidā iepriekšējo divu kalendāro gadu laikā.

Lai novērtētu šā panta pirmajā daļā minētos zvejas piepūles līmeņus, I Pielikumā iekļautās sugas, kurām 4. panta 2. punkta c) apakšpunktu piemēro vēlāk, kā minēts šā pielikuma ceturtajā slejā, ņem vērā tikai, sākot ar ..(*). [Gr. 77]

2.a Dziļūdens zvejas veidam paredzētajos zvejas piepūles limitos ņem vērā iespējamo šo zvejniecību nozvejas sastāvu un tos nosaka tādus, lai nodrošinātu visu nozvejoto sugu ilgtermiņa ilgtspējību. [Gr. 78]

3. Nosakot zvejas piepūles limitus saskaņā ar 1. un 2. punktu, norāda:

a) konkrēto dziļūdens zvejas veidu, kam piemēro zvejas piepūles limitu, ņemot vērā reglamentēto zvejas rīku **veidu un apjomu**, mērksugas **un īpašos mērķa krājumus, dziļumu** un ICES zonas vai CECAF apgabalus, kuros var īstenot atļauto piepūli, ~~un~~ [Gr. 79]

b) zvejas piepūles vienību **vai vienību kombināciju**, kas izmantojama pārvaldībā, **un** [Gr. 80]

ba) metodes un protokolus, lai zvejas pārvaldības periodā uzraudzītu piepūles līmeni un par to ziņotu. [Gr. 81]

12. pants

Papildu pasākumi

1. ~~Ja saskaņā ar 11. panta 1. punktu ikgadējie zvejas piepūles limitu aizstāj nozvejas limitus, Dalībvalstis attiecībā uz sava karoga kuģiem saglabā vai ievieš šādus papildu pasākumus:~~ [Gr. 82]

a) pasākumus, lai nepieļautu to kuģu kopējās zvejas kapacitātes pieaugumu, uz kuriem attiecas piepūles limitu **vai izskaustu pārzveju un pārmērīgu zvejas kapacitāti;** [Gr. 83]

b) pasākumus, lai nepieļautu **novērstu un līdz minumam samazinātu piezveju, jo īpaši** visjutīgāko sugu ~~piezvejas apjoma pieaugumu~~ **piezveju**, un [Gr. 84]

(*) **Pieci gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.**

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

c) nosacījumus, lai efektīvi nepieļautu izmetumus. ~~Šo nosacījumu mērķis ir panākt~~ **Šie nosacījumi paredz pašos pamatos novērst sugu nevēlamu nozveju un prasa** visu uz kuģa esošo zivju izkraušanu, izņemot gadījumu, kad tas būtu pretrunā spēkā esošajiem kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem **vai kad ir pierādīts, ka ilgtermiņā izdzīvo liela daļa konkrētas sugas pārstāvju, kas izmesti atpakaļ jūrā;** [Gr. 85]

ca) **pasākumus, ar kuriem paredz nelegāla, neregulēta un neregistrēta dziļūdens zvejas veida novēršanu, atturēšanu no tā un izskaušanu.** [Gr. 86]

2. Pasākumi ir spēkā, kamēr pastāv nepieciešamība novērst vai mazināt riskus, kas minēti šā panta 1. ~~punkta a), b) un c) apakšpunktā~~ **punktā.** [Gr. 87]

2.a Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par saskaņā ar šā panta 1. punktu pieņemtajiem pasākumiem. [Gr. 88]

3. Komisija novērtē dalībvalstu pieņemto papildu pasākumu efektivitāti, kad tie ir pieņemti, **un pēc tam to dara katru gadu.** [Gr. 89]

13. pants

Komisijas pasākumi, ja dalībvalstis nav pieņēmušas papildu pasākumus vai ja tie ir nepietiekami

1. Saskaņā ar 20. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai precizētu pasākumus, kas papildina ikgadējos piepūles limitus, kā minēts 12. panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā:

a) ja attiecīgā dalībvalsts **līdz ...** (*) Komisijai nepaziņo pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar 12. pantu; [Gr. 90]

b) ja saskaņā ar 12. pantu pieņemtie pasākumi pārstāj būt spēkā, lai gan pastāv nepieciešamība novērst vai mazināt 12. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētos riskus.

2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu, lai precizētu pasākumus, kas papildina ikgadējos piepūles limitus, kā minēts 12. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, ja, pamatojoties uz novērtējumu, kas veikts atbilstīgi 12. panta 3. punktam:

a) dalībvalstu pasākumi tiek uzskatīti par nesaderīgiem ar šīs regulas mērķiem vai

b) dalībvalstu pasākumi tiek uzskatīti par nepietiekamiem attiecībā uz mērķiem, kas norādīti 12. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā.

3. Komisijas pieņemtie papildu pasākumi ir paredzēti, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti šajā regulā izklāstītie mērķi un uzdevumi. Kad Komisija ir pieņēmusi deleģēto aktu, pārstāj piemērot jebkādu dalībvalstu pieņemtos pasākumus.

13.a pants

Savienības īpašie pasākumi

Lai novērstu un līdz minimumam samazinātu visjutīgāko sugu piezveju, var tikt pieņemti lēmumi par rīku pārveidošanu vai to apgabalu slēgšanu reālajā laikā, kuros ir liels piezvejas apjoms. [Gr. 91]

IV NODAĻA

KONTROLE

14. pants

Kontroles noteikumu piemērošana daudzgadu plāniem

1. Regulas ~~(EK)~~ (ES) Nr. ~~1224/2009~~ **./2013 [par kopējo zivsaimniecības politiku]** piemērošanas nolūkā šo regulu uzskata par "daudzgadu plānu". [Gr. 92]

(*) Trīs mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

2. Regulas (EK) (ES) Nr. 1224/2009./2013 [par kopējo zivsaimniecības politiku] piemērošanas nolūkā dziļūdens sugas uzskata par "sugām, uz kurām attiecas daudzgadu plāns" un "krājumiem, uz kuriem attiecas daudzgadu plāns". [Gr. 93]

15. pants

Apstiprinātās ostas

1. Dalībvalstis apstiprina ostas, kurās ir jāizkrauj vai jāpārkauj visi dziļūdens sugu nozvejas daudzumi, kuru svars ir lielāks par 100 kg. Līdz ..(*) dalībvalstis nosūta Komisijai šo apstiprināto ostu sarakstu. [Gr. 94]

2. Nevienu dziļūdens sugu nozvejas daudzumu, kas pārsniedz 100 kg, jebkādā nozvejas sastāvā nedrīkst izkraut nevienā vietā, izņemot ostas, kas apstiprinātas dziļūdens sugu izkraušanai, kuras dalībvalstis saskaņā ar šā panta 1. punktu ir apstiprinājušas. [Gr. 95]

3. Lai visā Savienībā uzlabotu saskaņotību un koordināciju, Komisija nosaka pasākumus kuģiem, apstiprinātajām ostām un attiecīgajām kompetentajām iestādēm attiecībā uz pārbaudes un uzraudzības procedūrām, kas vajadzīgas dziļūdens sugu izkraušanai vai pārkraušanai un izkraušanas vai pārkraušanas datu reģistrēšanai un paziņošanai, ietverot vismaz informāciju par svaru un sugu sastāvu. [Gr. 96]

4. Kuģi, kas izkrauj vai pārkrauj dziļūdens sugas, ievēro noteikumus un nosacījumus attiecībā uz datu reģistrēšanu un paziņošanu par izkrauto vai pārkrauto dziļūdens sugu svaru un sastāvu un veic visas pārbaudes un uzraudzības procedūras saistībā ar dziļūdens sugu izkraušanu vai pārkraušanu. [Gr. 97]

16. pants

Iepriekšējs paziņojums

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1224/2009 17. panta, Visu Savienības zvejas kuģu kapteiņi, kas neatkarīgi no kuģu garuma iecerējuši izkraut vai pārkraut 100 kg vai vairāk dziļūdens sugu, neatkarīgi no kuģu garuma paziņo savas karoga dalībvalsts kompetentajai iestādei un ostas valsts iestādei par minēto nodomu. Kuģa kapteinis vai jebkura cita persona, kas atbild par 12 m vai garāka kuģa darbību, informē kompetentās iestādes vismaz četras stundas pirms paredzētās ierašanās ostā, kā tas noteikts Regulas (EK) Nr. 1224/2009 17. pantā. Tomēr mazus kuģus, kuriem nav elektroniska zvejas žurnāla, un amatierzvejas kuģus no paziņošanas prasības atbrīvo. [Gr. 98]

17. pants

Ieraksti zvejas žurnālā, zvejojot dziļos ūdeņos

Neskarot Regulas (EK) Nr. 1224/2009 14. un 15. pantu, to zvejas kuģu kapteiņi, kuriem ir atļauja saskaņā ar šīs regulas 4. panta 1. vai 3. punktu, iesaistoties dziļūdens zvejā vai zvejojot vairāk nekā 400 m dziļumā:

- a) papīra formāta zvejas žurnālā novelk jaunu līniju pēc katra iemetiena vai,
- b) ja uz tiem attiecas prasība par elektroniskas reģistrēšanas un ziņošanas sistēmas izmantošanu, pēc katra iemetiena izdara atsevišķu ierakstu.

18. pants

Zvejas atļauju anulēšana

1. Neskarot Regulas (EK) Nr. 1224/2009 7. panta 4. punktu, šīs regulas 4. panta 1. un 3. punktā minētās zvejas atļaujas anulē vismaz uz vienu gadu visos šādos gadījumos: [Gr. 99]

(*) 60 dienas pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- a) zvejas atļaujā paredzēto nosacījumu neievērošana attiecībā uz zvejas rīku izmantošanas ierobežojumiem, atļautajiem darbības apgabaliem vai, ~~attiecīgajā gadījumā, to sugu nozvejas vai un~~ zvejas piepūles limitiem, kuras ir atļauts zvejojot, vai [Gr. 100]
- b) zinātniskā novērotāja neuzņemšana uz kuģa vai neatļaušana paņemt paraugus no nozvejas zinātniskos nolūkos, kā norādīts 19. pantā.
- ba) *datu nevākšana, neregistrēšana un neziņošana saskaņā ar 8. pantu*; [Gr. 101]
- bb) *kopējās zivsaimniecības politikas prasību neievērošana*; [Gr. 102]
- bc) *visos Padomes Regulā (EK) Nr. 1005/2008⁽¹⁾ minētajos gadījumos, jo īpaši ievērojot VII-IX nodaļā iekļautos noteikumus*. [Gr. 103]
2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja tajā minēto gadījumu iemesls ir *force majeure*. [Gr. 104]

V NODAĻA

DATU VĀKŠANA UN NOTEIKUMU IEVĒROŠANA [Gr. 105]

19. pants

Noteikumi par datu vākšanu un paziņošanu

1. Dalībvalstis vāc datus par katru dziļūdens zvejas veidu saskaņā ar noteikumiem par datu vākšanu un precizitātes līmeņiem, kas noteikti Kopienas daudzgadu programmā par bioloģisko, tehnisko, vides un sociālekonomisko datu vākšanu, pārvaldību un izmantošanu, kas pieņemta saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 199/2008⁽²⁾, un citos pasākumos, kas pieņemti saskaņā ar minēto regulu. **Dalībvalstis nodrošina, lai tiktu ieviestas vajadzīgās sistēmas nolūkā atvieglot datu ziņošanu par mērķsugu un piezvejas sugu nozvejām un pierādījumu sniegšanu par atklātajām jutīgajām jūras ekosistēmām. Šādi ziņojumi ir pēc iespējas jāsniedz reālajā laikā.** [Gr. 106]

1.a Dalībvalstis izveido novērotāju īstenotas uzraudzības programmu, lai nodrošinātu attiecīgo datu savlaicīgu un precīzu vākšanu par dziļūdens sugu nozveju un piezveju, atklātajām jutīgajām jūras ekosistēmām un citu informāciju, kas nepieciešama šīs regulas piemērošanas nolūkā. Kuģus, kas izmanto grunts traļus vai pie grunts nostiprinātus žaunu tīklus un ir saņēmuši atļaujas zvejojot dziļūdens sugas, pilnībā uzrauga novērotāji. Pārējie kuģi, kuriem ir atļauts zvejojot dziļūdens sugas, novērotāji uzrauga 10 % apmērā. [Gr. 107]

2. Kuģa kapteinim vai jebkurai citai personai, kas atbildīga par kuģa darbību, ir pienākums uzņemt uz kuģa zinātnisko novērotāju, kuru dalībvalsts ir norīkojusi uz šī kuģa, ~~ja vien tas ir iespējams drošības iemeslu dēļ.~~ **saskaņā ar šā panta 4. punktā paredzētajiem konkrētajiem noteikumiem** Kapteinis atvieglo zinātnisko novērotāju uzdevumu veikšanu. [Gr. 108]

3. Zinātniskie novērotāji:

a) ~~veic kārtējos datu vākšanas uzdevumus, kā noteikts 1. punktā;~~ **ir kvalificēti veikt pienākumus un uzdevumus, kas ir jāveic zinātniskajiem novērotājiem, tostarp konstatēt dziļūdens ekosistēmās mītošas sugas;** [Gr. 109]

aa) **neatkarīgi registrē informāciju par nozveju, kas ir jāregistrē saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1224/2009, tādā pašā formātā, kādā to registrē zvejas žurnālā;** [Gr. 110]

⁽¹⁾ Padomes 2008. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju (OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 199/2008 (2008. gada 25. februāris) par Kopienas sistēmas izveidi datu vākšanai, pārvaldībai un izmantošanai zivsaimniecības nozarē un par atbalstu zinātniskā padoma izstrādei saistībā ar kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 60, 5.3.2008., 1. lpp.).

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- ab) reģistrē visas izmaiņas, kas veiktas 7. pantā paredzētajā zvejas plānā; [Gr. 111]
- ac) dokumentē visas neparedzēti atklātās jutīgās ekosistēmas, tostarp ievāc informāciju, ko var izmantot attiecībā uz šīs zonas aizsardzību; [Gr. 112]
- ad) reģistrē dziļumu, līdz kuram ielaiž rīkus; [Gr. 113]
- ae) attiecīgās kuģa karoga valsts kompetentajām iestādēm iesniedz ziņojumu 20 dienu laikā pēc novērošanas termiņa beigām, kura kopiju minētās iestādes nosūta Komisijai 30 dienu laikā pēc Komisijas rakstiskā lūguma saņemšanas. [Gr. 114]
- b) nosaka un dokumentē, kāds svars ir ar kuģa zvejas rīkiem uz kuģa paceltajiem akmens koraļļiem, mīkstajiem koraļļiem, sūklīem vai citiem organismiem, kas pieder tai pašai ekosistēmai.

3.a Zinātniskie novērotāji nedrīkst būt:

- i) tā kuģa kapteiņa vai cita virsnieka radinieki, uz kura novērotājs ir norīkots;
- ii) tā kuģa kapteiņa nodarbinātas personas, uz kuru šie novērotāji ir norīkoti;
- iii) kapteiņa pārstāvja nodarbinātas personas;
- iv) nodarbināti uzņēmumā, kurš pieder kapteinim vai viņu pārstāvim;
- v) kapteiņa pārstāvja radinieki. [Gr. 115]

4. Papildus pienākumiem, kas norādīti 1. punktā, uz dalībvalstīm attiecas īpašas datu vākšanas un ziņošanas prasības, kas ir izklāstītas II pielikumā attiecībā uz dziļūdens zvejas veidu.

4.a Pateicoties datu vākšanai, var radīt zinātnieku un zvejnieku partnerību un dot ieguldījumu tajā jūras pētniecības jomā, kas attiecas uz jūras vidi, biotehnoloģiju, pārtikas zinātnēm, pārstrādi un ekonomiku. [Gr. 116]

5. Datus, kas ievākti attiecībā uz dziļūdens zvejas veidu, tostarp visus datus, kas ievākti saskaņā ar šīs regulas II pielikumu, apstrādā saskaņā ar datu pārvaldības procesu, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 199/2008 III nodaļā.

6. Pēc Komisijas pieprasījuma dalībvalstis ik mēnesi iesniedz ziņojumus par izmantoto piepūli un/vai nozveju, un šo informāciju norāda par katru zvejas veidu. Šos ziņojumus dara publiski pieejamus. [Gr. 117]

Va nodaļa

FINANSIĀLS ATBALSTS [Gr. 118]

19.a pants

Finansiāls atbalsts zvejas rīku nomainīšanai

1. Zvejas kuģi, kas dziļūdens zvejā izmanto grunts traļus vai pie grunts nostiprinātus žaunu tīklus, ir tiesīgi saņemt finansiālu atbalstu no Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda zvejas rīku nomainīšanai un ar to saistītajai kuģa pārveidošanai, kā arī vajadzīgo prasmju apguvei un apmācībai, ja jaunajam rīkam ir pierādāmi labāka selektivitāte attiecībā uz zivju izmēru un sugu, mazāka un ierobežota ietekme uz jūras vidi un jutīgām jūras ekosistēmām un ja Komisija, apspriežoties ar neatkarīgu zinātnisko struktūru, ir atzinusi, ka tas nepalielina kuģa zvejas kapacitāti.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

2. Zvejas kuģi ir tiesīgi saņemt finansiālu atbalstu no Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda, lai līdz minimumam samazinātu un, ja iespējams, izskaustu dziļūdens sugu, jo īpaši visjutīgāko sugu, nevēlamu nozveju.
3. Viens un tas pats Savienības zvejas kuģis atbalstu var saņemt tikai vienu reizi.
4. Lai saņemtu finansiālu atbalstu no Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda, ir pilnībā jāievēro šajā regulā, kopējā zivsaimniecības politikā un Savienības vides tiesībās paredzētie noteikumi. [Gr. 119]

VI NODAĻA
DELEĢĒTIE AKTI

20. pants

Deleģēto pilnvaru īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. ~~Komisijai uz nenoteiktu laiku piešķir Pilnvaras pieņemt 3.b panta 2. punktā un 13. pantā minētos deleģētos aktus~~ Komisijai piešķir uz trīs gadu laikposmu no ... (*). Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms triju gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.. [Gr. 120]
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 3.b panta 2. punktā un 13. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Tas stājas spēkā nākamajā dienā pēc lēmuma publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, vai arī vēlākā datumā, kas tajā norādīts. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto tiesību aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Deleģēts akts, kas pieņemts saskaņā ar 3.b panta 2. punktu un 13. pantu, stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome divu mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei, nav cēlušies iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosmes minēto termiņu pagarina par diviem mēnešiem.

VII NODAĻA
NOVĒRTĒJUMS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

21. pants

Novērtēšana

1. ~~Sešu gadu laikā no šīs regulas stāšanās spēkā~~ Komisija **līdz ..(**)**, balstoties uz dalībvalstu ziņojumiem un zinātniskajiem ieteikumiem, ko tā pieprasa šajā nolūkā, novērtē šajā regulā noteikto pasākumu ietekmi un nosaka, cik lielā mērā sasniegti ~~1. panta a) un b) punktā~~ **1. pantā** minētie mērķi. [Gr. 121]

(*) Šīs regulas spēkā stāšanās datums.

(**) Četri gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

2. Novērtējumā aplūko tendences šādos aspektos:
  - a) kuģi, kas pārgājuši uz tādu zvejas rīku izmantošanu, kam ir mazāka ietekme uz jūras gultni, un ~~izmaiņas izmetumu apjomos~~ **pasākumi, kas gūti nevēlamas nozvejas novēršanā, samazināšanā līdz minimumam un izskaušanā; [Gr. 122]**
  - b) katrā dziļūdens zvejas veidā iesaistīto kuģu darbības joma;
  - c) to datu pilnīgums un uzticamība, kurus dalībvalstis krājuma novērtēšanas nolūkā nosūta zinātniskajām struktūrām vai Komisijai īpašu datu sniegšanas pieprasījumu gadījumā;
  - d) dziļūdens krājumi, par kuriem ir uzlabojušies zinātniskie ieteikumi;
  - e) ~~zvejniecības, kas tiek pārvaldītas tikai saskaņā ar zvejas piepūles limitiem, un papildu pasākumu~~ **efektivitāte, lai izskaustu izmetumus un samazinātu visjutīgāko sugu nozveju. [Gr. 123]**
- ea) ietekmes novērtējumu kvalitāte saskaņā ar 7. pantu; [Gr. 124]*
- eb) to Savienības kuģu un ostu skaits, kuras nepastarpināti ietekmē šīs regulas īstenošana; [Gr. 125]*
- ec) to pasākumu efektivitāte, kas ir noteikti, lai nodrošinātu dziļūdens krājumu ilgtspējību un novērstu blakussugu, jo īpaši visjutīgāko sugu, piezveju; [Gr. 126]*
- ed) apmērs, kādā jutīgas jūras ekosistēmas ir efektīvi aizsargātas, konkrētajās dziļūdens zonās ierobežojot atļautu zveju, slēdzot zonas, nosakot došanās projām noteikumu un/vai citus pasākumus; [Gr. 127]*
- ee) 600 metru dziļuma ierobežojuma piemērošana. [Gr. 128]*

2.a Pamatojoties uz šā panta 1. un 2. punktā minēto novērtējumu, Komisija vajadzības gadījumā līdz ... (*) izstrādā šīs regulas grozījumu priekšlikumus. [Gr. 129]

22. pants

Pārejas pasākumi

Īpašas zvejas atļaujas, kas izdotas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2347/2002, ir spēkā, līdz tās tiek aizstātas ar dziļūdens sugu zvejas atļaujām, kas izdotas saskaņā ar šo regulu, bet jebkurā gadījumā tās nedrīkst būt spēkā pēc ~~2012. gada 30. septembra~~ (**). [Gr. 130]

23. pants

Atcelšana

1. Regulu (EK) Nr. 2347/2002 atceļ.
2. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

(*) **Pieci gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.**

(**) **Viens gads pēc šīs regulas stāšanās spēkā.**

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

24. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
[...]

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
[...]

I pielikums

1. iedaļa. Dziļūdens sugas

Zinātniskais nosaukums	Vispārpieņemtais nosaukums	Visjutīgākā (x)	4. panta 2. punkta c) apakšpunkta atlikta piemērošana
<i>Centrophorus granulosus</i>	Brūnā īsraga haizivs	x	
<i>Centrophorus squamosus</i>	Pelēkā īsraga haizivs	x	
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Melnā kaķhaizivs	x	
<i>Centroscymnus coelolepis</i>	Baltacu haizivs	x	
<i>Centroscymnus crepidater</i>	Gardeguna samtainā dzeloņzivs	x	
<i>Dalatias licha</i>	Melnā haizivs	x	
<i>Etmopterus princeps</i>	Lielā laternhaizivs	x	
<i>Apristuris spp</i>	Dziļūdens kaķhaizivis		
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Apmetņa haizivs		
<i>Deania calcea</i>	Gardeguna spurainā haizivs		
<i>Galeus melastomus</i>	Melnmutes kaķhaizivs		
<i>Galeus murinus</i>	Peles kaķhaizivs		
<i>Hexanchus griseus</i>	Sešžaunu haizivs	x	
<i>Etmopterus spinax</i>	Laternhaizivs		
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Buru haizivs		
<i>Scymnodon ringens</i>	Aszobe		
<i>Somniosus microcephalus</i>	Grenlandes haizivs		
<i>Alepocephalidae</i>	Gludgalves		

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

Zinātniskais nosaukums	Vispārpieņemtais nosaukums	Visjutīgākā (x)	4. panta 2. punkta c) apakšpunkta atlikta piemērošana
<i>Alepocephalus Bairdii</i>	Bērda gludgalve		
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Garpurna gludgalve		
<i>Aphanopus carbo</i>	Melnā mataste		
<i>Argentina silus</i>	Ziemeļatlantijas argentīna		
<i>Beryx spp.</i>	Berikšas		
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Dziļūdens sarkanais krabis		x
<i>Chimaera monstrosa</i>	Eiropas himera		x
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Lielacu himera		x
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Asdeguna himera		x
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Strupdeguna garaste		
<i>Epigonus telescopus</i>	Melnā kardinālzivs	x	
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Zilmutes sarkanasarī		
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Atlantijas lielgalvis	x	
<i>Macrourus berglax</i>	Makrūrzivis		
<i>Molva dypterygia</i>	Zilā jūras līdaka		
<i>Mora moro</i>	Parastā mora		x
<i>Antimora rostrata</i>	Zilā antimora		x
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Sarkanā zobaine		x
<i>Phycis blennoides</i>	Lielacu diegspuru vēdzele		
<i>Polyprion americanus</i>	Poliprions		
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Grenlandes paltuss		
<i>Cataetyx laticeps</i>			x
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Vidusjūras ķeizarasaris		x
<i>Macrouridae,</i> kas nav <i>Coryphaenoides rupestris</i> un <i>Macrourus berglax</i>	Makrūrzivis, kas nav <i>Coryphaenoides rupestris</i> un <i>Macrourus berglax</i>		
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Degunainā čūskmakrele		
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Dzeloņzūtis		
<i>Raja fyllae</i>	Apaļā raja		x

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

Zinātniskais nosaukums	Vispārpieņemtais nosaukums	Visjutīgākā (x)	4. panta 2. punkta c) apakšpunkta atlikta piemērošana
<i>Raja hyperborea</i>	Arktiskā raja		
<i>Raja nidarosiensus</i>	Norvēģijas raja		
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Adatainā skorpēna		

2. iedaļa. Sugas, kuras papildus tiek regulētas NEAFC

~~Brosme~~ <i>brosme</i>	~~Brosme~~	
~~Conger~~ <i>conger</i>	~~Jūraszutis~~	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Astainais lepidops	x
<i>Lycodes esmarkii</i>	Esmarka likods	
~~Molva~~ <i>molva</i>	~~Jūraslidaka~~	
<i>Sebastes viviparus</i>	Sarkanasarīs (Norvēģijas pikša)	

[Gr. 131]

II pielikums

Īpašās datu vākšanas un paziņošanas prasības, kas minētas 18. panta 4. punktā.

1. Dalībvalstis nodrošina, ka datus, kas savākti par apgabalu, kas ietver Savienības ūdeņus un starptautiskos ūdeņus, pēc tam iedala sīkāk, lai tie attiektos uz Savienības vai starptautiskajiem ūdeņiem atsevišķi.
2. Ja darbība dziļūdens zvejas veidā pārklājas ar darbību citā zvejas veidā tajā pašā apgabalā, datus par pirmo minēto darbību vāc atsevišķi no datiem par pēdējo minēto darbību.
3. No izmetumiem ņem paraugus visos dziļūdens zvejas veidos. Paraugu ņemšanas stratēģija attiecībā uz izkrāvumiem un izmetumiem aptver visas sugas, kas uzskaitītas I pielikumā, kā arī sugas, kas pieder jūras gultnes ekosistēmai, piemēram, dziļūdens korāļi, sūkļi vai citi organismi, kas pieder tai pašai ekosistēmai.
4. Ja piemērojamais daudzgadu datu vākšanas plāns paredz vākt zvejas piepūles datus, kas izteikti stundās, ko traļi pavadījuši zvejā, un laikā, cik ilgi stacionārie zvejas rīki atradušies ūdenī, dalībvalsts vāc un ir gatava kopā ar šādiem zvejas piepūles datiem iesniegt šādus papildu datus:
  - a) zvejas darbību veikšanas vieta, ņemot vērā katru iemetienu atsevišķi, kas noteikta pēc kuģu satelītnovērošanas sistēmas datiem, kurus kuģis nosūtījis zvejas uzraudzības centram;
  - b) zvejošanas dziļums, kurā izmanto zvejas rīkus, ja uz kuģi attiecas ziņošana, izmantojot elektronisko zvejas žurnālu. Kuģa kapteinis paziņo zvejošanas dziļumu, ievērojot standartizēto ziņošanas formātu.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

- 4.a Komisija nodrošina, lai dati tiktu savākti laikus un visās dalībvalstīs saskaņotā veidā un lai tie būtu precīzi, droši un pilnīgi. [Gr. 132]
- 4.b Komisija nodrošina savāktu datu drošu glabāšanu, padarot tos publiski pieejamus, izņemot ārkārtas situācijās, ja ir nepieciešama atbilstoša aizsardzība un konfidencialitāte un ir darīti zināmi šādu ierobežojumu iemesli. [Gr. 133]

II a pielikums

Ietekmes novērtējumi, kas minēti 7. panta 2. punktā

Ietekmes novērtējumos, ar kuriem konstatē 7. panta 2. punktā minēto dziļūdens zvejas darbību, cita starpā analizē arī:

1. veiktās zvejas veidu(-s), tostarp kuģu un zvejas rīku veidus, zvejas apgabalus un dziļuma diapazonu, kādā tiks veiktas zvejas darbības, konkrētas mērķsugas un iespējamās piezvejas sugas, zvejas piepūles līmeņus un zvejas ilgumu;
2. labāko pieejamo zinātnisko informāciju par zivju krājumu pašreizējo stāvokli un pamatinformāciju par ekosistēmām un biotopiem attiecīgajā zvejas apgabalā, ar kuru tiks salīdzinātas turpmākās izmaiņas;
3. to jutīgo jūras ekosistēmu noteikšanu, aprakstīšanu un kartēšanu, kuras ir vai varētu būt sastopamas attiecīgajā zvejas apgabalā;
4. datus un metodes, kas tiek izmantotas, lai noteiktu, aprakstītu un novērtētu attiecīgās darbības ietekmi, noteiktu nepilnības zināšanās, kā arī izvērtētu neskaidrības par novērtējumā sniegto informāciju;
5. zvejas darbību iespējamās ietekmes, tostarp kumulatīvās ietekmes, biežuma, apjoma un ilguma noteikšanu, aprakstīšanu un novērtēšanu, jo īpaši attiecībā uz jutīgām jūras ekosistēmām un mazproduktīviem zivju resursiem attiecīgajā zvejas apgabalā;
6. ierosinātos ietekmes mazināšanas un pārvaldības pasākumus, kas jāizmanto, lai novērstu būtisku negatīvu ietekmi uz jutīgām jūras ekosistēmām un nodrošinātu mazproduktīvu zivju resursu ilgtermiņa saglabāšanu un ilgtspējīgu pārvaldību, kā arī pasākumus, kas jāizmanto, lai uzraudzītu zvejas darbību ietekmi. [Gr. 134]

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0540

Civilās aizsardzības mehānisms ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Savienības Civilās aizsardzības mehānismu (COM(2011)0934 – C7-0519/2011 – 2011/0461(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

(2016/C 468/49)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0934),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 196. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0519/2011),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 19. jūlija atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 9. oktobra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas, Ārlietu komitejas, Budžeta komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A7-0003/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. Apstiprina Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
  3. Pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
  4. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0461

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 10. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. ../2013/ES par Savienības civilās aizsardzības mehānismu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Lēmumam Nr. 1313/2013/ES.)

⁽¹⁾ OV C 277, 13.9.2012., 164. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Komisijas paziņojums

Neskarot ikgadējo budžeta procedūru, Komisija ir iecerējusi kopš 2015. gada janvāra Eiropas Parlamentam iesniegt gada ziņojumu par šā lēmuma īstenošanu, tostarp I pielikumā izklāstīto budžeta līdzekļu sadalījumu. Šīs pieejas pamatā ir civilās aizsardzības politikas specifika, un tā nerada precedentu attiecībā uz pārējiem finanšu instrumentiem.

Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas paziņojums

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ņem vērā pieeju, kas izmantota 19. panta 4. un 6. punktā un I pielikumā un kas atbilst šā lēmuma specifiskajām iezīmēm, un tā nerada precedentu attiecībā uz pārējiem finanšu instrumentiem.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0541

Kredītligumi saistībā ar mājokļa īpašumu***I**Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par kredītligumiem saistībā ar mājokļa īpašumu (COM(2011)0142 – C7-0085/2011 – 2011/0062(COD))****(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)**

(2016/C 468/50)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0142),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0085/2011),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2011. gada 18. augusta atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 14. jūlija atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 8. maija un 2013. gada 27. novembra vēstulēs pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu, kā arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A7-0202/2012),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju ⁽³⁾;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0062**Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 10. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/.../ES par patērētāju kredītligumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010**

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2014/17/ES.)

⁽¹⁾ OV C 240, 18.8.2011., 3. lpp.

⁽²⁾ OV C 318, 29.10.2011., 133. lpp.

⁽³⁾ Šī nostāja aizstāj 2013. gada 10. septembrī pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0341).

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0542

Rīsu imports no Bangladešas ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembrī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par tādu rīsu importu, kuru izcelsme ir Bangladešā (COM(2012)0172 – C7-0102/2012 – 2012/0085(COD)) ⁽¹⁾

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/51)

Grozījums Nr. 1 Regulas priekšlikums virsraksts

Komisijas ierosinātais teksts

Priekšlikums — EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA par tādu rīsu importu, kuru izcelsme ir Bangladešā

Grozījums

Priekšlikums — EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA par tādu rīsu importu, kuru izcelsme ir Bangladešā, **un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3491/90**

Grozījums Nr. 2 Regulas priekšlikums 3. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(3) Lai nodrošinātu atvieglota importa režīma uzticamību un efektivitāti, Komisijai vajadzētu būt deleģētām pilnvarām atbilstīgi Līguma 290. pantam, lai tā ieviestu noteikumus, kas noteiktu līdzdalību nolīgumā, kas atkarīgs no nodrošinājuma iemaksas. Ir īpaši būtiski, lai Komisija sagatavošanās darba laikā rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, jānodrošina attiecīgo dokumentu vienlaicīga, laicīga un atbilstīga nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

Grozījums

(3) Lai nodrošinātu atvieglota importa režīma uzticamību un efektivitāti, Komisijai vajadzētu būt deleģētām pilnvarām atbilstīgi Līguma 290. pantam, lai tā ieviestu noteikumus, kas noteiktu līdzdalību nolīgumā, kas atkarīgs no nodrošinājuma iemaksas **saskaņā ar Komisijas 2006. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 1964/2006, ar ko, piemērojot Padomes Regulu (EEK) Nr. 3491/90, atver Kopienas tarifa kvotu rīsiem, kuru izcelsme ir Bangladešā, un paredz šīs kvotas pārvaldību** ⁽¹⁾. Ir īpaši būtiski, lai Komisija sagatavošanās darba laikā rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, jānodrošina attiecīgo dokumentu vienlaicīga, laicīga un atbilstīga nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

⁽¹⁾ OV L 408, 30.12.2006., 19. lpp.

⁽¹⁾ Pēc tam jautājumu nodeva atpakaļ atbildīgajai komitejai atkārtotai izskatīšanai saskaņā ar 57. panta otrā punkta otro daļu (A7-0304/2013).

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

Grozījums Nr. 3
Regulas priekšlikums
4. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (4) Lai nodrošinātu vienādus šīs regulas **īstenošanas** nosacījumus, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras, ja nav skaidri norādīts citādāk, būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu. Tomēr, ja nepieciešama atvieglotā importa režīma atcelšana, **būtu jāatļauj** Komisijai **pieņemt** īstenošanas **aktus** bez Regulas (ES) Nr. 182/2011 piemērošanas.

Grozījums

- (4) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus **konkrētu** šīs regulas **īstenošanai nepieciešamo pasākumu pieņemšanai**, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras, ja nav skaidri norādīts citādāk, būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu. Tomēr, ja nepieciešama atvieglotā importa režīma atcelšana, Komisijai **būtu jāpieņem** īstenošanas **akts** bez Regulas (ES) Nr. 182/2011 piemērošanas.

Grozījums Nr. 4
Regulas priekšlikums
7. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (7) Lai nodrošinātu, ka atvieglotā importa režīma priekšrocības attiecas tikai uz tādu rīsu importu, kuru izcelsme ir Bangladešā, būtu jāizsniedz izcelsmes sertifikāts **un eksportētājvalstij būtu jāiekasē eksporta nodoklis, kura summa ir vienāda ar ievadmitas nodokļa samazinājumu.**

Grozījums

- (7) Lai nodrošinātu, ka atvieglotā importa režīma priekšrocības attiecas tikai uz tādu rīsu importu, kuru izcelsme ir Bangladešā, būtu jāizsniedz izcelsmes sertifikāts.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

Grozījums Nr. 5
Regulas priekšlikums
7.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (7a) Šī regula ir daļa no Savienības kopējās tirdzniecības politikas, kurai ir jābūt saskaņotai ar Līguma 208. pantā izklāstītajiem Savienības mērķiem attiecībā uz sadarbību attīstības jomā, jo īpaši nabadzības izskaušanu un ilgtspējīgas attīstības un labas pārvaldības veicināšanu jaunattīstības valstīs. Tai jāatbilst arī Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) prasībām, jo īpaši lēmumam par jaunattīstības valstu diferencētu un labvēlīgāku režīmu, savstarpību un aktīvāku līdzdalību (tā sauktā Veicināšanas klauzula), kas tika pieņemts 1979. gadā saskaņā ar Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (GATT), kurā noteikts, ka PTO locekļi jaunattīstības valstīm var piešķirt diferencētu un labvēlīgāku režīmu.

Grozījums Nr. 6
Regulas priekšlikums
7.b apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (7b) Šī regula ir balstīta arī uz atzinumu, ka mazo lauksaimnieku un laukstrādnieku tiesības uz pienācīgiem ienākumiem un drošu un veselīgu darba vidi ir būtiskas, lai varētu sasniegt vispārīgus mērķus, kas ir saistīti ar tirdzniecības preferenču piešķiršanu jaunattīstības valstīm, jo īpaši vismazāk attīstītajām valstīm. Savienības mērķis ir definēt un īstenot kopēju politiku un pasākumus, lai veicinātu jaunattīstības valstu ilgtspējīgu saimniecisko, sociālo un vides attīstību, kā galveno mērķi izvirzot nabadzības izskaušanu. Šajā kontekstā ir svarīgi ratificēt un efektīvi īstenot svarīgākās starptautiskās konvencijas par cilvēktiesībām un darba tiesībām, vides aizsardzību un labu pārvaldību, kā to atspoguļo īpašais veicināšanas režīms, kurā noteiktas papildu tarifu preferences saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 303, 31.10.2012., 1. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

Grozījums Nr. 13
Regulas priekšlikums
7.c apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (7c) *Lai nodrošinātu šīs regulas atbilstību LESD 208. pantā paredzētajiem vispārīgajiem noteikumiem, šī regula būtu jāpiemēro tikai attiecībā uz rīsiem, kas audzēti, novākti un apstrādāti, ievērojot Starptautiskās Darba organizācijas konvencijas, kuras uzskaitītas Regulas (ES) Nr. 978/2012 VIII pielikumā, un jo īpaši: Konvenciju par piespiedu darbu (Nr. 29), Konvenciju par biedrošanās brīvību un tiesību aizsardzību, apvienoties organizācijās (Nr. 87), Konvenciju par principu piemērošanu tiesībām apvienoties organizācijās un veikt kolektīvus darījumus (Nr. 98), Konvenciju par vienlīdzīgu samaksu par līdzvērtīgu darbu vīriešiem un sievietēm (Nr. 100), Konvenciju par piespiedu darba atcelšanu (Nr. 105), Konvenciju par diskrimināciju nodarbinātībā un profesijā (Nr. 111) un Konvenciju par smagāko bērnu darba veidu aizliegšanu un tūlītēju rīcību to izskaušanai (Nr. 182).*

Grozījums Nr. 7
Regulas priekšlikums
1. pants – 1.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- 1.a Šajā regulā ir atzītas mazo lauksaimnieku un laukstrādnieku tiesības gūt pienācīgus ienākumus un tiesības uz drošu un veselībai nekaitīgu darba vidi un tiek uzskatīts, ka šo tiesību ievērošana ir būtiska, īstenojot vispārējos mērķus saistībā ar tirdzniecības preferenču piešķiršanu jaunattīstības valstīm un jo īpaši vismazāk attīstītajām valstīm.*

Grozījums Nr. 8
Regulas priekšlikums
1. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

3. *Izmantojot īstenošanas aktu, kas pieņemts bez Regulas Nr. XXXX/XXXX 323. panta 1. punktā minētās komitejas palīdzības, Komisija pārtrauc piemērot atvieglotā importa režīmu, kas paredzēts šā panta 1. punktā, tad, kad tā pārliecinās ka imports, uz ko attiecas minētā režīma noteikumi, gada laikā sasniedz 2. punktā norādīto daudzumu.*

3. Komisija **pieņem īstenošanas aktu, ar ko** pārtrauc piemērot atvieglotā importa režīmu, kas paredzēts šā panta 1. punktā, tad, kad tā pārliecinās, ka imports, uz ko attiecas minētā režīma noteikumi, gada laikā sasniedz **šā panta 2. punktā** norādīto daudzumu. **Minēto īstenošanas aktu pieņem, nepiemērojot 5.a panta 2. punktā minēto procedūru.**

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

Grozījums Nr. 9

Regulas priekšlikums

2. pants – 2. punkts – a apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

a) tiek iesniegti pierādījumi tam, ka Bangladešā ir iekasēts eksporta nodoklis par summu, kas atbilst nodevu samazinājumam, kā norādīts 1. punktā;

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 10

Regulas priekšlikums

4. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Pilnvaras pieņem 3. pantā minētos deleģētos aktus tiek piešķirtas Komisijai uz *nenoteiktu laiku no šīs regulas spēkā stāšanās dienas*.

Grozījums

2. Pilnvaras pieņem 3. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai *piešķir* uz *piecu gadu laikposmu no...* (*). *Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms minētā piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināt par tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.*

(*) Šīs regulas spēkā stāšanās diena.

Grozījums Nr. 11

Regulas priekšlikums

4. pants – 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

5. Saskaņā ar 3. pantu **pieņemtais** deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo **termiņu** pagarina par **diviem** mēnešiem.

Grozījums

5. Saskaņā ar 3. pantu **pieņemts** deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo **laikposmu** pagarina par **četriem** mēnešiem.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

Grozījums Nr. 12
Regulas priekšlikums
5.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

5.a pants**Komitejas procedūra**

1. Komisiju atbalsta Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komiteja, kas izveidota saskaņā ar [323. panta 1. punktu] Eiropas Parlamenta un Padomes ... Regulā (ES) Nr. [xxxx/yyyy], ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotas TKO regula) ⁽¹⁾. Šī komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 izpratnē.
2. Ja ir minēta atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja komitejas atzinums ir jāsaņem saskaņā ar rakstisko procedūru, minēto procedūru beidz bez rezultāta, ja atzinuma sniegšanai noteiktajā termiņā tā lēmis komitejas priekšsēdētājs vai to pieprasa vairākums komitejas locekļu.

⁽¹⁾ COD 2010/0385.

Otrdiena, 2013. gada 10. decembra

P7_TA(2013)0543

Siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu izsoļu grafiks ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Direktīvas 2003/87/EK grozījumiem, kas precizē noteikumus par siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu izsoļu grafiku (COM(2012)0416 – C7-0203/2012 – 2012/0202(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/52)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2012)0416),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 192. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0203/2012),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 14. novembra atzinumu ⁽¹⁾,
  - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
  - ņemot vērā 2012. gada 15. marta rezolūciju par ceļvedi virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. gadā ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 20. novembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A7-0046/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju ⁽³⁾;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2012)0202

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 10. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) Nr. ../2013, ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, precizējot noteikumus par siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu izsoļu grafiku

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Lēmumam Nr. 1359/2013/ES.)

⁽¹⁾ OV C 11, 15.1.2013., 87. lpp.

⁽²⁾ OV C 251 E, 31.8.2013., 75. lpp.

⁽³⁾ Šī nostāja atbilst grozījumiem, kas pieņemti 2013. gada 3. jūlijā (Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0310).

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0551

Iebildumu neizteikšana pret deleģēto aktu: nosacījumi, saskaņā ar kuriem būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību deklarāciju var darīt pieejamu tīmekļa vietnē**Eiropas Parlamenta lēmums par iebildumu neizteikšanu pret Komisijas 2013. gada 30. oktobra deleģēto regulu par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību deklarāciju var darīt pieejamu tīmekļa vietnē (C(2013)7086 – 2013/2928(DEA))**

(2016/C 468/53)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas deleģēto regulu (C(2013)7086),
  - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 14. novembra vēstuli, kurā tā lūdz paziņot, ka Parlaments neizteiks iebildumus pret deleģēto regulu,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Regulu (ES) Nr. 305/2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK ⁽¹⁾ (CPR), un jo īpaši tās 7. panta 3. punktu un 63. panta 1. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 87.a panta 6. punktu,
  - ņemot vērā, ka Reglamenta 87.a panta 6. punkta trešajā un ceturtajā ievilkumā paredzētajā termiņā, kas beidzās 2013. gada 10. decembrī, netika izteikti nekādi iebildumi,
- A. tā kā ir svarīgi nodrošināt, lai deleģētā regula par elektronisku iesniegšanu stājas spēkā pēc iespējas ātrāk, jo būtiski tiesību pamataktu noteikumi, tostarp par ekspluatācijas īpašību deklarāciju iesniegšanu, ir piemērojami kopš 2013. gada 1. jūlija;
- B. tā kā iespēja minētās deklarācijas darīt pieejamas internetā saskaņā ar likumdevēja ieceri ļautu būvizstrādājumu ražotājiem samazināt izmaksas un palielinātu visas būvniecības nozares elastīgumu;
- C. tā kā Komisijai būtu vajadzējis deleģēto regulu izstrādāt iepriekš, lai novērstu kavēšanos saistībā ar atļauju ražotājiem atkāpties no pienākuma iesniegt ekspluatācijas īpašību deklarācijas kopiju papīra formātā vai elektroniski par visiem tirgū laistajiem ražojumiem;
- D. tā kā ir ļoti svarīgi, lai gan Parlaments, gan Padome var izmantot savas likumdevēju tiesības, kas noteiktas Līgumos, tostarp lemt, ko deleģēt Komisijai turpmākās tiesību pamataktos, un lai Parlaments — kopā ar dalībvalstu ekspertiem un citām ieinteresētajām personām — pārredzamā veidā var piedalīties apspriešanās pirms deleģēta akta pieņemšanas;
1. paziņo, ka neizsaka iebildumus pret deleģēto regulu;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 88, 4.4.2011., 5. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0552

Apmaiņas, atbalsta un mācību programma euro aizsardzībai pret viltošanu (programma “Perikls 2020”) ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido apmaiņas, atbalsta un mācību programmu euro aizsardzībai pret viltošanu (programmu “Perikls 2020”) (COM(2011)0913 – C7-0510/2011 – 2011/0449(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/54)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0913),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 133. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0510/2011),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2012. gada 2. marta atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 21. novembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A7-0423/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0449

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. ./2014, ar ko izveido apmaiņas, atbalsta un mācību programmu euro aizsardzībai pret viltošanu (programmu “Perikls 2020”) un atceļ Padomes Lēmumus 2001/923/EK, 2001/924/EK, 2006/75/EK, 2006/76/EK, 2006/849/EK un 2006/850/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 331/2014.)

⁽¹⁾ OV C 137, 12.5.2012., 7. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0553

Grozījumu izdarīšana Regulā (ES) Nr. 99/2013 par Eiropas statistikas programmu 2013.–2017. gadam ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 99/2013 par Eiropas statistikas programmu 2013.–2017. gadam (COM(2013)0525 – C7-0224/2013 – 2013/0249(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/55)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013)0525),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 338. panta 1. punktu saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0224/2013),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 27. novembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0401/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2013)0249

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2013, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 99/2013 par Eiropas statistikas programmu 2013.–2017. gadam

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 1383/2013.)

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0554

Starptautiskās Darba organizācijas Konvencija par pienācīgu darbu māsaimniecībās nodarbinātajām personām ***

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar kuru dalībvalstīm atļauj Eiropas Savienības interesēs ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) 2011. gada Konvenciju par pienācīgu darbu māsaimniecībās nodarbinātajām personām (Konvencija Nr. 189) (11462/2013 – C7-0234/2013 – 2013/0085(NLE))

(Piekrišana)

(2016/C 468/56)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma priekšlikumu (11462/2013),
  - ņemot vērā piekrišanas procedūras pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 153. pantu saistībā ar 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu un 218. panta 8. punkta pirmo daļu (C7-0234/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ieteikumu (A7-0394/2013),
1. sniedz piekrišanu Padomes lēmuma priekšlikumam;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0555

ES un Armēnijas nolīgums par vispārējiem principiem Armēnijas līdzdalībai Savienības programmās ***

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes Lēmumam par protokola noslēgšanu Partnerības un sadarbības nolīgumam starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Armēnijas Republiku, no otras puses, par Pamatnolīgumu starp Eiropas Savienību un Armēnijas Republiku par vispārējiem principiem Armēnijas Republikas līdzdalībai Savienības programmās (16469/2012 – C7-0009/2013 – 2012/0247(NLE))

(Piekrišana)

(2016/C 468/57)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (16469/2012),
  - ņemot vērā protokola projektu Partnerības un sadarbības nolīgumam par partnerības izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Armēnijas Republiku, no otras puses (16472/2012),
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 114., 168., 169., 172., 173. panta 3. punktu, 188., 192. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0009/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ieteikumu (A7-0406/2013),
1. sniedz piekrišanu Protokola noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Armēnijas Republikas valdībai un parlamentam.
-

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0556

ES un Francijas nolīgums par Savienības nodokļu tiesību aktu piemērošanu Senberteļmī kopienai *

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai starp Eiropas Savienību un Francijas Republiku noslēgtu nolīgumu par Savienības tiesību aktu par nodokļu uzlikšanu uzkrājumu radītiem ienākumiem un administratīvo sadarbību nodokļu jomā piemērošanu Senberteļmī kopienai (COM(2013)0555 – C7-0360/2013 – 2013/0269(NLE))

(Apspriešanās)

(2016/C 468/58)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2013)0555),
  - ņemot vērā projektu nolīgumam starp Eiropas Savienību un Francijas Republiku par Savienības tiesību aktu par nodokļu uzlikšanu uzkrājumu radītiem ienākumiem un administratīvo sadarbību nodokļu jomā piemērošanu Senberteļmī kopienai,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. un 115. pantu saistībā ar 218. panta 6. punkta otrās daļas b) apakšpunktu un 218. panta 8. punkta otro daļu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C7-0360/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu, 90. panta 7. punktu un 46. panta 1. punktu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0404/2013),
1. apstiprina nolīguma noslēgšanu;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0557

Lēmuma 2002/546/EK piemērošanas termiņa grozīšana *

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko groza Lēmumu 2002/546/EK attiecībā uz tā piemērošanas termiņu (COM(2013)0781 – C7-0420/2013 – 2013/0387(CNS))

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)

(2016/C 468/59)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2013)0781),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0420/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu un 46. panta 1. punktu,
  - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A7-0431/2013),
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu;
  2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
  3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
  4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0559

Revīzijas palātas locekļa iecelšana (*Phil Wynn Owen* — UK)

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra lēmums par priekšlikumu iecelt *Phil Wynn Owen* par Revīzijas palātas locekli (C7-0313/2013 – 2013/0811(NLE))

(Apspriešanās)

(2016/C 468/60)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0313/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 108. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A7-0438/2013),
- A. tā kā Parlamenta Budžeta kontroles komiteja pārbaudīja amata kandidāta atbilstību, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 1. punktā noteiktās prasības;
- B. tā kā Budžeta kontroles komiteja 2013. gada 7. novembra sanāksmē uzklausi ja Padomes izvirzīto Revīzijas palātas locekļa amata kandidātu,
1. apstiprina Padomes priekšlikumu iecelt *Phil Wynn Owen* par Revīzijas palātas locekli;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Padomei un informēšanas nolūkā Revīzijas palātai, kā arī pārējām Eiropas Savienības iestādēm un dalībvalstu revīzijas iestādēm.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0560

Revīzijas palātas locekļa iecelšana (*Alex Brenninkmeijer* — NL)**Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra lēmums par priekšlikumu iecelt *Alex Brenninkmeijer* par Revīzijas palātas locekli (C7-0312/2013 – 2013/0810(NLE))****(Apspriešanās)**

(2016/C 468/61)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0312/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 108. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A7-0433/2013),
- A. tā kā Parlamenta Budžeta kontroles komiteja pārbaudīja amata kandidāta atbilstību, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 1. punktā noteiktās prasības;
- B. tā kā Budžeta kontroles komiteja 2013. gada 7. novembra sanāsmē uzklauzīja Padomes izvirzīto Revīzijas palātas locekļa amata kandidātu,
1. apstiprina Padomes priekšlikumu iecelt *Alex Brenninkmeijer* par Revīzijas palātas locekli;
  2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Padomei un informēšanas nolūkā Revīzijas palātai, kā arī pārējām Eiropas Savienības iestādēm un dalībvalstu revīzijas iestādēm.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0561

Revīzijas palātas locekļa iecelšana (*Henri Grethen* — LU)

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra lēmums par priekšlikumu iecelt *Henri Grethen* par Revīzijas palātas locekli (C7-0309/2013 – 2013/0807(NLE))

(Apspriešanās)

(2016/C 468/62)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0309/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 108. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A7-0439/2013),
- A. tā kā Budžeta kontroles komiteja 2013. gada 7. novembra sanāksmē uzklusēja Padomes izvirzīto Revīzijas palātas locekļa amata kandidātu,
- B. tā kā *Henri Grethen* atbilst Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem,
1. apstiprina Padomes priekšlikumu iecelt *Henri Grethen* par Revīzijas palātas locekli;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Padomei un informēšanas nolūkā Revīzijas palātai, kā arī pārējām Eiropas Savienības iestādēm un dalībvalstu revīzijas iestādēm.
-

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0562

Revīzijas palātas locekļa iecelšana (*Nikolaos Milionis* — EL)**Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra lēmums par priekšlikumu iecelt *Nikolaos Milionis* par Revīzijas palātas locekli (C7-0310/2013 – 2013/0808(NLE))****(Apspriešanās)**

(2016/C 468/63)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0310/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 108. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A7-0436/2013),
- A. tā kā Parlamenta Budžeta kontroles komiteja pārbaudīja amata kandidāta atbilstību, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 1. punktā noteiktās prasības;
- B. tā kā minētā komiteja 2013. gada 7. novembrī rīkoja Revīzijas palātas locekļa kandidāta uzklaušīšanu;
1. apstiprina Padomes priekšlikumu iecelt *Nikolaos Milionis* par Revīzijas palātas locekli;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Padomei un informēšanas nolūkā Revīzijas palātai, kā arī pārējām Eiropas Savienības iestādēm un dalībvalstu revīzijas iestādēm.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0563

Revīzijas palātas locekļa iecelšana (*Danièle Lamarque* — FR)

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra lēmums par priekšlikumu iecelt *Danièle Lamarque* par Revīzijas palātas locekli (C7-0311/2013 – 2013/0809(NLE))

(Apspriešanās)

(2016/C 468/64)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0311/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 108. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A7-0437/2013),
- A. tā kā Parlamenta Budžeta kontroles komiteja pārbaudīja amata kandidātes atbilstību, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 1. punktā noteiktās prasības;
- B. tā kā Budžeta kontroles komiteja 2013. gada 7. novembra sanāksmē uzklusēja Padomes izvirzīto Revīzijas palātas locekļa amata kandidāti,
1. apstiprina Padomes priekšlikumu iecelt *Danièle Lamarque* par Revīzijas palātas locekli;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Padomei un informēšanas nolūkā Revīzijas palātai, kā arī pārējām Eiropas Savienības iestādēm un dalībvalstu revīzijas iestādēm.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0564

Eiropas Centrālās bankas Uzraudzības valdes priekšsēdētāja iecelšana**Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra lēmums par Eiropas Centrālās bankas priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Centrālās bankas Uzraudzības valdes priekšsēdētāja iecelšanu (N7-0103/2013 – C7-0424/2013 – 2013/0901(NLE))****(Piekrišana)**

(2016/C 468/65)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2013. gada 22. novembra priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Centrālās bankas Uzraudzības valdes priekšsēdētāja iecelšanu (N7-0103/2013),
  - ņemot vērā 26. panta 3. punktu Padomes 2013. gada 15. oktobra Regulā (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Iestāžu nolīgums starp Eiropas Parlamentu un Eiropas Centrālo banku par praktisko kārtību, kā īsteno demokrātisko pārskatatbildību un pārrauga uzdevumus, kas Eiropas Centrālajai bankai uzticēti saistībā ar vienoto uzraudzības mehānismu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Reglamentu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0452/2013),
- A. tā kā Regulas (ES) Nr. 1024/2013 26. panta 3. punktā noteikts, ka Eiropas Centrālā banka (ECB) iesniedz Parlamentam apstiprināšanai priekšlikumu par Uzraudzības valdes priekšsēdētāja iecelšanu un ka priekšsēdētāju izraugās, pamatojoties uz atklātu atlases procedūru, no personām, kam ir atzīta reputācija un pieredze banku un finanšu jautājumos un kas nav ECB Padomes locekļi;
- B. tā kā Regulas (ES) Nr. 1024/2013 26. panta 2. punktā noteikts, ka saskaņā ar minēto regulu iecelot Uzraudzības valdes locekļus, ievēro dzimumu līdzsvara, pieredzes un kvalifikācijas principus;
- C. tā kā ar 2013. gada 22. novembra vēstuli ECB iesniedza Parlamentam priekšlikumu iecelt *Danièle Nouy* par ECB Uzraudzības valdes priekšsēdētāju uz piecu gadu pilnvaru laiku;
- D. tā kā Parlamenta Ekonomikas un monetāro lietu komiteja pēc tam pārbaudīja kandidātes atbilstību, jo īpaši ņemot vērā Regulas (ES) Nr. 1024/2013 26. panta 2. un 3. punktā noteiktās prasības; tā kā, veicot novērtēšanu, minētā komiteja no kandidātes saņēma dzīves aprakstu, kā arī atbildes uz viņai nosūtīto rakstisko anketu;
- E. tā kā minētā komiteja 2013. gada 27. novembrī rīkoja kandidātes uzklauššanu, kuras sākumā viņa sniedza paziņojumu un pēc tam atbildēja uz komitejas locekļu jautājumiem,
1. apstiprina ECB priekšlikumu iecelt *Danièle Nouy* par ECB Uzraudzības valdes priekšsēdētāju;
  2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Eiropas Centrālajai bankai, Padomei un dalībvalstu valdībām.

⁽¹⁾ OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.⁽²⁾ OV L 320, 30.11.2013., 1. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0565

Kopīgi noteikumi un procedūras Savienības ārējās darbības instrumentu īstenošanai ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz kopīgus noteikumus un procedūras Savienības ārējās darbības instrumentu īstenošanai (COM(2011)0842 – C7-0494/2011 – 2011/0415(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/66)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0842),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 209. panta 1. punktu un 212. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0494/2011),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 9. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 4. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Budžeta komitejas atzinumus (A7-0447/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. apstiprina Eiropas Parlamenta paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
  3. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumus, kas pievienoti šai rezolūcijai;
  4. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0415

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko paredz kopīgus noteikumus un procedūras, lai īstenotu Savienības instrumentus ārējās darbības finansēšanai

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 236/2014.)

⁽¹⁾ OV C 391, 18.12.2012., 110. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Eiropas Komisijas deklarācija par īstenošanas aktu izmantošanu, ar ko paredz īstenošanas kārtību dažiem noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts) par pirmspievienšanās palīdzības instrumentu (PPI II)

Eiropas Komisija uzskata, ka pārrobežu sadarbības programmas īstenošanas noteikumu, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 236/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko paredz kopīgus noteikumus un procedūras, Savienības ārējās darbības instrumentu īstenošanai, un citu īpašu, sīkāk izstrādātu īstenošanas noteikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienšanās palīdzības instrumentu (PPI II), mērķis ir papildināt pamataktu un tādējādi tiem vajadzētu būt deleģētiem aktiem, kas jāpieņem, pamatojoties uz LESD 290. pantu. Eiropas Komisija neiebilda pret teksta pieņemšanu, par kuru vienojušies likumdevēji. Tomēr Eiropas Komisija atgādina, ka jautājumu par nošķirumu starp LESD 290. un 291. pantu pašlaik izskata Eiropas Savienības Tiesa lietā par biocīdiem.

Eiropas Komisijas deklarācija par atmaksājumiem

Saskaņā ar pienākumiem, kas noteikti 21. panta 5. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu, Eiropas Komisijas budžeta projektā izveidos pozīciju, kurā kārtos iekšējos piešķirtos ieņēmumus un, ja iespējams, norādīs šādu ieņēmumu summu.

Budžeta lēmējinstītūciju katru gadu informēs par budžeta plānošanas procesā uzkrāto līdzekļu summu. Iekšējie piešķirtie ieņēmumi tiks iekļauti budžeta projektā tikai tadā gadījumā, ja to summa ir noteikta.

Eiropas Parlamenta paziņojums par palīdzības, kas piešķirta saskaņā ar finanšu instrumentiem, pārtraukšanu

Eiropas Parlaments atzīmē, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 233/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 234/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Partnerības instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienšanās palīdzības instrumentu (PPI II), tekstā nav rodama tieša norāde uz iespēju palīdzību pārtraukt gadījumos, kad saņēmējvalsts neievēro attiecīgajā instrumentā noteiktos pamatprincipus un īpaši demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību ievērošanas principus.

Eiropas Parlaments uzskata, ka jebkādas palīdzības pārtraukšana šo instrumentu ietvaros mainītu vispārējo finanšu shēmu, par kuru panākta vienošanās saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Eiropas Parlaments kā viens no likumdevējiem un viena no budžeta lēmējinstītūcijas iestādēm tādējādi var pilnībā izmantot savas prerogātas, ja šāds lēmums būtu jāpieņem.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0566

Stabilitātes instruments ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Stabilitātes instrumentu (COM(2011)0845 – C7-0497/2011 – 2011/0413(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/67)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0845),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 209. panta 1. punktu un 212. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0497/2011),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 4. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Budžeta komitejas atzinumus (A7-0451/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
  3. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0413

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko izveido Stabilitātes un miera veicināšanas instrumentu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 230/2014.)

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Eiropas Komisijas deklarācija par stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu ⁽¹⁾

Pamatojoties uz LES 14. pantu, Eiropas Komisija veidos stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu pirms Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 230/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido ar ko izveido Stabilitātes un miera veicināšanas instrumentu, plānošanas un vajadzības gadījumā pēc sākotnējas apspriedes ar attiecīgajiem labuma guvējiem.

⁽¹⁾ Eiropas Komisija būs pārstāvēta atbildīgā komisāra līmenī.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Eiropas Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam attiecīgos pieejamos dokumentus par plānošanu, norādot katrai valstij/reģionam paredzēto indikatīvo piešķirumu un katras valsts/reģiona prioritātes, iespējamus rezultātus un pa prioritārajām ģeogrāfiskajām programmām iedalītus indikatīvos piešķirumus, kā arī palīdzības izvēles iespējas⁽¹⁾. Eiropas Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam attiecīgos pieejamos dokumentus par plānošanu ar norādītām tematiskām prioritātēm, iespējamiem rezultātiem, palīdzības izvēles iespējām⁽¹⁾ un finanšu piešķirumiem tematiskajās programmās paredzētajām prioritātēm. Eiropas Komisija ņems vērā Eiropas Parlamenta pausto nostāju šajā jautājumā.

Šīs regulas spēkā esamības laikā Eiropas Komisija veidos stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu, sagatavojot vidusposma pārskatu un pirms jebkādas būtiskas plānošanas dokumentu pārskatīšanas.

Pēc Eiropas Parlamenta uzaicinājuma Eiropas Komisija skaidros, kur Eiropas Parlamenta apsvērumi plānošanas dokumentos ir ņemti vērā, un visus citus ieteikumus saistībā ar stratēģisko dialogu.

⁽¹⁾ Vajadzības gadījumā.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0567

Eiropas kaimiņattiecību instruments ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu (COM(2011)0839 – C7-0492/2011 – 2011/0405(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

(2016/C 468/68)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2011)0839),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 209. panta 1. punktu un 212. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0492/2011),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 14. novembra atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 9. oktobra atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 4. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Budžeta komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Kultūras un izglītības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumu (A7-0449/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. apstiprina šīs rezolūcijas pielikumā iekļauto Parlamenta paziņojumu;
  3. pieņem zināšanai šai rezolūcijai pievienotās Komisijas deklarācijas;
  4. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 11, 15.1.2013., 77. lpp.

⁽²⁾ OV C 391, 18.12.2012., 110. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TC1-COD(2011)0405**Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu**

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 232/2014.)

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Eiropas Komisijas deklarācija par stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu ⁽¹⁾

Pamatojoties uz LES 14. pantu, Eiropas Komisija veidos stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu pirms Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, plānošanas un vajadzības gadījumā pēc sākotnējas apspriedes ar attiecīgajiem labuma guvējiem. Eiropas Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam attiecīgos pieejamos dokumentus par plānošanu, norādot katrai valstij/reģionam paredzēto indikatīvo piešķirumu un katras valsts/reģiona prioritātes, iespējamus rezultātus un pa prioritārajām ģeogrāfiskajām programmām iedalītus indikatīvos piešķirumus, kā arī palīdzības izvēles iespējas ⁽²⁾. Eiropas Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam attiecīgos pieejamos dokumentus par plānošanu ar norādītām tematiskām prioritātēm, iespējamiem rezultātiem, palīdzības izvēles iespējām ² un finanšu piešķirumiem tematiskajās programmās paredzētajām prioritātēm. Eiropas Komisija ņems vērā Eiropas Parlamenta pausto nostāju šajā jautājumā.

Šīs regulas spēkā esamības laikā Eiropas Komisija veidos stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu, sagatavojot vidusposma pārskatu un pirms jebkādas būtiskas plānošanas dokumentu pārskatīšanas.

Pēc Eiropas Parlamenta uzaicinājuma Eiropas Komisija skaidros, kur Eiropas Parlamenta apsvērumi plānošanas dokumentos ir ņemti vērā, un visus citus ieteikumus saistībā ar stratēģisko dialogu.

-Eiropas Komisijas deklarācija par īstenošanas aktu izmantošanu, ar ko paredz īstenošanas kārtību dažiem noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (PPI II)

Eiropas Komisija uzskata, ka pārrobežu sadarbības programmas īstenošanas noteikumu, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 236/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko paredz kopīgus noteikumus un procedūras Savienības ārējās darbības instrumentu īstenošanā, un citu īpašu, sīkāk izstrādātu īstenošanas noteikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības

⁽¹⁾ Eiropas Komisija būs pārstāvēta atbildīgā komisāra līmenī.

⁽²⁾ Vajadzības gadījumā.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

instrumentu (PPI II), mērķis ir papildināt pamataktu, un tādējādi tiem jābūt deleģētiem aktiem, kas jāpieņem, pamatojoties uz LESD 290. pantu. Eiropas Komisija neiebildīs pret teksta pieņemšanu, par kuru vienojušies likumdevēji. Tomēr Eiropas Komisija atgādina, ka jautājumu par nošķirumu starp LESD 290. un 291. pantu lietā par biocīdiem pašlaik izskata Eiropas Savienības Tiesa.

Eiropas Parlamenta paziņojums par palīdzības, kas piešķirta saskaņā ar finanšu instrumentiem, pārtraukšanu

Eiropas Parlaments norāda, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 233/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 234/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Partnerības instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (PPI II), tekstā nav rodama tieša norāde uz iespēju palīdzību pārtraukt gadījumos, kad saņēmējvalsts neievēro attiecīgajā instrumentā noteiktos pamatprincipus un īpaši demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību ievērošanas principus.

Eiropas Parlaments uzskata, ka jebkādas palīdzības pārtraukšana šo instrumentu ietvaros mainītu vispārējo finanšu shēmu, par kuru panākta vienošanās saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Eiropas Parlaments kā viens no likumdevējiem un viena no budžeta lēmēj institūcijas iestādēm tādējādi var pilnībā izmantot savas privilēģijas, ja šāds lēmums tiktu pieņemts.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0568

Pirmspievienošanās palīdzības instruments ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (PPI II) (COM(2011)0838 – C7-0491/2011 – 2011/0404(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/69)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0838)),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 212. panta 2. punktu saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0491/2011),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 14. novembra atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 9. oktobra atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 4. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Budžeta komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A7-0445/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. apstiprina šai rezolūcijai pievienotos Parlamenta paziņojumus un Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo paziņojumu;
  3. pieņem zināšanai šai rezolūcijai pievienotās Komisijas deklarācijas;
  4. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0404

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA II)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 231/2014.)

⁽¹⁾ OV C 11, 15.1.2013., 77. lpp.

⁽²⁾ OV C 391, 18.12.2012., 110. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Eiropas Komisijas deklarācija par stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu ⁽¹⁾

Pamatojoties uz LES 14. pantu, Eiropas Komisija veidos stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu pirms Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienšanās palīdzības instrumentu (PPI II), plānošanas un vajadzības gadījumā pēc sākotnējas apspriedes ar attiecīgajiem labuma guvējiem. Eiropas Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam attiecīgos pieejamos dokumentus par plānošanu, norādot katrai valstij/reģionam paredzēto indikatīvo piešķirumu un katras valsts/reģiona prioritātes, iespējamus rezultātus un pa prioritārajām ģeogrāfiskajām programmām iedalītus indikatīvos piešķirumus, kā arī palīdzības izvēles iespējas ⁽²⁾. Eiropas Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam attiecīgos pieejamos dokumentus par plānošanu ar norādītām tematiskām prioritātēm, iespējamiem rezultātiem, palīdzības izvēles iespējām² un finanšu piešķirumiem tematiskajās programmās paredzētajām prioritātēm. Eiropas Komisija ņems vērā Eiropas Parlamenta pausto nostāju šajā jautājumā.

Šīs regulas spēkā esamības laikā Eiropas Komisija veidos stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu, sagatavojot vidusposma pārskatu un pirms jebkādas būtiskas plānošanas dokumentu pārskatīšanas.

Pēc Eiropas Parlamenta uzaicinājuma Eiropas Komisija skaidros, kur Eiropas Parlamenta apsvērumi plānošanas dokumentos ir ņemti vērā, un visus citus ieteikumus saistībā ar stratēģisko dialogu.

Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas kopīgā deklarācija par mazākumtautību horizontālo programmu finansējumu

Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija vienojas, ka 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienšanās palīdzības instrumentu (PPI II), ir jāinterpretē tā, lai ļautu finansēt programmas, kuru mērķis ir veicināt cieņu pret mazākumtautībām un to aizsardzību saskaņā ar Kopenhāģenas kritērijiem, kā tas bija saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1085/2006 (2006. gada 17. jūlijs), ar ko izveido Pirmspievienšanās palīdzības instrumentu (IPA).

Eiropas Komisijas deklarācija par īstenošanas aktu izmantošanu, ar ko paredz īstenošanas kārtību dažiem noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienšanās palīdzības instrumentu (PPI II)

Eiropas Komisija uzskata, ka pārrobežu sadarbības programmas īstenošanas noteikumu, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 236/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko nosaka kopīgus noteikumus un procedūras, lai īstenotu Savienības ārējā atbalsta instrumentus, un citu īpašu, sīkāk izstrādātu īstenošanas noteikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienšanās palīdzības instrumentu (PPI II), mērķis ir papildināt pamataktu un tādējādi tiem jābūt deleģētiem aktiem, kas jāpieņem, pamatojoties uz LESD 290. pantu. Eiropas Komisija neiebilda pret teksta pieņemšanu, par kuru vienojušies likumdevēji. Tomēr Eiropas Komisija atgādina, ka jautājumu par nošķirumu starp LESD 290. un 291. pantu lietā par biocīdiem pašlaik izskata Eiropas Savienības Tiesa.

⁽¹⁾ Eiropas Komisija būs pārstāvēta atbildīgā komisāra līmenī.

⁽²⁾ Vajadzības gadījumā.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Eiropas Parlamenta paziņojums par palīdzības, kas piešķirta saskaņā ar finanšu instrumentiem, pārtraukšanu

Eiropas Parlaments atzīmē, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 233/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 234/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Partnerības instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (PPI II), tekstā nav rodama tieša norāde uz iespēju palīdzību pārtraukt gadījumos, kad saņēmējvalsts neievēro attiecīgajā instrumentā noteiktos pamatprincipus un īpaši demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību ievērošanas principus.

Eiropas Parlaments uzskata, ka jebkādas palīdzības pārtraukšana šo instrumentu ietvaros mainītu vispārējo finanšu shēmu, par kuru panākta vienošanās saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Eiropas Parlaments kā viens no likumdevējiem un viena no budžeta lēmējinstītūcijas iestādēm tādējādi var pilnībā izmantot savas prerogatīvas, ja šāds lēmums būtu jāpieņem.

Eiropas Parlamenta deklarācija par saņēmējiem, kas uzskaitīti I pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (PPI II)

Eiropas Parlaments norāda, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (PPI II), terminu "I pielikumā uzskaitītie saņēmēji" izmanto visā tekstā. Eiropas Parlaments uzskata, ka šis termins attiecas uz valstīm.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0569

Partnerības instruments sadarbībai ar trešām valstīm ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Partnerības instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm (COM(2011)0843 – C7-0495/2011 – 2011/0411(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/70)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0843),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 207. panta 2. punktu, 209. panta 1. punktu un 212. panta 2. punktu saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0495/2011),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 9. oktobra atzinumu,⁽¹⁾
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 4. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Attīstības komitejas, Budžeta komitejas un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumus (A7-0446/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. apstiprina Eiropas Parlamenta paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
  3. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
  4. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0411

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko izveido Partnerības instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 234/2014.)

⁽¹⁾ OV C 391, 18.12.2012., 110. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Eiropas Komisijas deklarācija par stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu ⁽¹⁾

Pamatojoties uz LES 14. pantu, Eiropas Komisija veidos stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu pirms Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 234/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Partnerības instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm, plānošanas un vajadzības gadījumā pēc sākotnējas apspriedes ar attiecīgajiem labuma guvējiem. Eiropas Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam attiecīgos pieejamos dokumentus par plānošanu, norādot katrai valstij/reģionam paredzēto indikatīvo piešķirumu un katras valsts/reģiona prioritātes, iespējamus rezultātus un pa prioritārajām ģeogrāfiskajām programmām iedalītus indikatīvos piešķirumus, kā arī palīdzības izvēles iespējas ⁽²⁾. Eiropas Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam attiecīgos pieejamos dokumentus par plānošanu ar norādītām tematiskām prioritātēm, iespējamiem rezultātiem, palīdzības izvēles iespējām² un finanšu piešķirumiem tematiskajās programmās paredzētajām prioritātēm. Eiropas Komisija ņems vērā Eiropas Parlamenta pausto nostāju šajā jautājumā.

Šīs regulas spēkā esamības laikā Eiropas Komisija veidos stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu, sagatavojot vidusposma pārskatu un pirms jebkādas būtiskas plānošanas dokumentu pārskatīšanas.

Pēc Eiropas Parlamenta uzaicinājuma Eiropas Komisija skaidros, kur Eiropas Parlamenta apsvērumi plānošanas dokumentos ir ņemti vērā, un visus citus ieteikumus saistībā ar stratēģisko dialogu.

Eiropas Parlamenta paziņojums par palīdzības, kas piešķirta saskaņā ar finanšu instrumentiem, pārtraukšanu

Eiropas Parlaments atzīmē, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 233/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 234/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Partnerības instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (PPI II), tekstā nav rodama tieša norāde uz iespēju palīdzību pārtraukt gadījumos, kad saņēmējvalsts neievēro attiecīgajā instrumentā noteiktos pamatprincipus un īpaši demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību ievērošanas principus.

Eiropas Parlaments uzskata, ka jebkādas palīdzības pārtraukšana šo instrumentu ietvaros mainītu vispārējo finanšu shēmu, par kuru panākta vienošanās saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Eiropas Parlaments kā viens no likumdevējiem un viena no budžeta lēmējinstītūcijas iestādēm tādējādi var pilnībā izmantot savas prerogātas, ja šāds lēmums būtu jāpieņem.

⁽¹⁾ Eiropas Komisija būs pārstāvēta atbildīgā komisāra līmenī.

⁽²⁾ Vajadzības gadījumā.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0570

Finanšu instruments demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanai visā pasaulē ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido finanšu instrumentu demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanai visā pasaulē (COM(2011)0844 – C7-0496/2011 – 2011/0412(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/71)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0844),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, kā arī 209. un 212. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0496/2011),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 15. novembra atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 9. oktobra atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 4. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas, Budžeta komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0448/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. apstiprina Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
  3. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
  4. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0412

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko izveido finanšu instrumentu demokrātijai un cilvēktiesībām visā pasaulē

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 235/2014.)

⁽¹⁾ OV C 11, 15.1.2013., 81. lpp.

⁽²⁾ OV C 391, 18.12.2012., 110. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Eiropas Komisijas deklarācija par stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu ⁽¹⁾

Pamatojoties uz LES 14. pantu, Eiropas Komisija veidos stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu pirms Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 235/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido finanšu instrumentu demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanai visā pasaulē, plānošanas un vajadzības gadījumā pēc sākotnējas apspriedes ar attiecīgajiem labuma guvējiem. Eiropas Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam attiecīgos pieejamos dokumentus par plānošanu, norādot katrai valstij/reģionam paredzēto indikatīvo piešķirumu un katras valsts/reģiona prioritātes, iespējamus rezultātus un pa prioritārajām ģeogrāfiskajām programmām iedalītus indikatīvos piešķirumus, kā arī palīdzības izvēles iespējas ⁽²⁾. Eiropas Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam attiecīgos pieejamos dokumentus par plānošanu ar norādītām tematiskām prioritātēm, iespējamiem rezultātiem, palīdzības izvēles iespējām ² un finanšu piešķirumiem tematiskajās programmās paredzētajām prioritātēm. Eiropas Komisija ņems vērā Eiropas Parlamenta pausto nostāju šajā jautājumā.

Šīs regulas spēkā esamības laikā Eiropas Komisija veidos stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu, sagatavojot vidusposma pārskatu un pirms jebkādas būtiskas plānošanas dokumentu pārskatīšanas.

Pēc Eiropas Parlamenta uzaicinājuma Eiropas Komisija skaidros, kur Eiropas Parlamenta apsvērumi plānošanas dokumentos ir ņemti vērā, un visus citus ieteikumus saistībā ar stratēģisko dialogu.

Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas kopīgā deklarācija par vēlēšanu novērošanas misijām

Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija uzsver nozīmīgo Eiropas Savienības vēlēšanu novērošanas misiju (EU EOMs) ieguldījumu Savienības ārējo attiecību politikā, atbalstot demokrātiju partnervalstīs. ES vēlēšanu novērošanas misijas palīdz uzlabot vēlēšanu procesu pārredzamību un uzticēšanos tiem un sniedz izsvērtus vēlēšanu izvērtējumus, kā arī ieteikumus to turpmākai uzlabošanai saistībā ar ES sadarbību un politisko dialogu ar partnervalstīm. Šajā saistībā Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija vienojas, ka līdz 25 % no budžeta periodā no 2014. līdz 2020. gadam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 235/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido finanšu instrumentu demokrātijai un cilvēktiesībām visā pasaulē, būtu jāatvēl ES vēlēšanu novērošanas misiju finansēšanai – atkarībā no ikgadējam vēlēšanu prioritātēm.

⁽¹⁾ Eiropas Komisija būs pārstāvēta atbildīgā komisāra līmenī.

⁽²⁾ Vajadzības gadījumā.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0571

Finanšu instrumenta izveide sadarbībai attīstības jomā ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā (COM(2011)0840 – C7-0493/2011 – 2011/0406(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/72)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2011)0840),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 209. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0493/2011),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 9. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 4. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Parlamenta Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Budžeta komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0450/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. apstiprina Parlamenta paziņojumu un Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo paziņojumu, kas pievienoti šai rezolūcijai;
  3. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumus, kas pievienoti šai rezolūcijai;
  4. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0406

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā 2014.–2020. gadam

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 233/2014.)

⁽¹⁾ OV C 391, 18.12.2012., 110. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Eiropas Komisijas deklarācija par stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu ⁽¹⁾

Pamatojoties uz LES 14. pantu, Eiropas Komisija veidos stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu pirms Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 233/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam, plānošanas un vajadzības gadījumā pēc sākotnējas apspriedes ar attiecīgajiem labuma guvējiem. Eiropas Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam attiecīgos pieejamos dokumentus par plānošanu, norādot katrai valstij/reģionam paredzēto indikatīvo piešķirumu un katras valsts/reģiona prioritātes, iespējamus rezultātus un pa prioritārajām ģeogrāfiskajām programmām iedalītus indikatīvos piešķirumus, kā arī palīdzības izvēles iespējas ⁽²⁾. Eiropas Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam attiecīgos pieejamos dokumentus par plānošanu ar norādītām tematiskām prioritātēm, iespējamiem rezultātiem, palīdzības izvēles iespējām² un finanšu piešķirumiem tematiskajās programmās paredzētajām prioritātēm. Eiropas Komisija ņems vērā Eiropas Parlamenta pausto nostāju šajā jautājumā.

Šīs regulas spēkā esamības laikā Eiropas Komisija veidos stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu, sagatavojot vidusposma pārskatu un pirms jebkādas būtiskas plānošanas dokumentu pārskatīšanas.

Pēc Eiropas Parlamenta uzaicinājuma Eiropas Komisija skaidros, kur Eiropas Parlamenta apsvērumi plānošanas dokumentos ir ņemti vērā, un visus citus ieteikumus saistībā ar stratēģisko dialogu.

Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas deklarācija par 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 233/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido instrumentu sadarbībai attīstības jomā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam

Piemērojot 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 233/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido instrumentu sadarbībai attīstības jomā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam, minētās regulas spēkā stāšanās laikā šādas partnervalstis kā izņēmuma gadījumi ir uzskatāmas par atbilstīgām divpusējai sadarbībai, tostarp gadījumos, kad paredzēts pakāpeniski samazināt attīstības palīdzību dotāciju veidā: Kuba, Kolumbija, Ekvadora, Peru un Dienvidāfrika.

Eiropas Komisijas deklarācija par 5. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 233/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido instrumentu sadarbībai attīstības jomā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam

Eiropas Komisija lūgs Eiropas Parlamenta viedokli pirms izmaiņām Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 233/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido instrumentu sadarbībai attīstības jomā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punkta piemērošanā.

Eiropas Komisijas deklarācija par piešķirumiem pamatpakalpojumiem

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 233/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido instrumentu sadarbībai attīstības jomā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam, būtu jānodrošina iespēja Savienībai sekmēt to, lai tiktu izpildīta Savienības kopīgā apņemšanās nodrošināt pastāvīgu atbalstu tautas attīstībai, lai uzlabotu cilvēku dzīvi saskaņā ar Tūkstošgades attīstības mērķiem. Vismaz 20 % no piešķirtās palīdzības saskaņā ar šo regulu tiks novirzīti sociālajiem pamatpakalpojumiem, īpašu uzmanību pievēršot veselības aprūpei un izglītībai, kā arī vidējai izglītībai, atzīstot, ka

⁽¹⁾ Eiropas Komisija būs pārstāvēta atbildīgā komisāra līmenī.

⁽²⁾ Vajadzības gadījumā.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

zināmam elastīgumam ir jāklūst par normu, piemēram, gadījumos, kad jāsniedz ārkārtas palīdzība. Ar šo deklarāciju saistītie dati tiks iekļauti gada pārskatā, kā noteikts 13. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 236/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko nosaka kopīgus noteikumus un procedūras, lai īstenotu Savienības ārējā atbalsta instrumentus.

Eiropas Parlamenta paziņojums par palīdzības, kas piešķirta saskaņā ar finanšu instrumentiem, pārtraukšanu

Eiropas Parlaments norāda, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 233/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 234/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Partnerības instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienšanās palīdzības instrumentu (PPI II), tekstā nav rodama tieša norāde uz iespēju palīdzību pārtraukt gadījumos, kad saņēmējvalsts neievēro attiecīgajā instrumentā noteiktos pamatprincipus un īpaši demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību ievērošanas principus.

Eiropas Parlaments uzskata, ka jebkādas palīdzības pārtraukšana šo instrumentu ietvaros mainītu vispārējo finanšu shēmu, par kuru panākta vienošanās saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Eiropas Parlaments kā viens no likumdevējiem un viena no budžeta lēmējinstītūcijas iestādēm tādējādi var pilnībā izmantot savas privilēģijas, ja šāds lēmums tiktu pieņemts.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0572

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam ***I**Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014.–2020. gads) (COM(2011)0608 – C7-0319/2011 – 2011/0269(COD))****(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)**

(2016/C 468/73)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0608),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 175., 42. un 43. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0319/2011),
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 175. pantu,
  - ņemot vērā pamatotos atzinumus, kurus saskaņā ar 2. protokolu par subsidiaritātes un proporcionālītātes principu piemērošanu iesniedza Dānijas parlaments, Nīderlandes Karalistes Pirmā palāta un Nīderlandes Karalistes Otrā palāta, un Zviedrijas Karalistes Riksdāgs un kuros apgalvots, ka tiesību akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 23. februāra atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 3. maija atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 18. oktobra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. un 37. pantu,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Budžeta komitejas, Budžeta kontroles komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0005/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 143, 22.5.2012., 42. lpp.

⁽²⁾ OV C 225, 27.7.2012., 159. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TC1-COD(2011)0269

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 1309/2013.)

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0573

Obligātā automatiskā informācijas apmaiņa nodokļu jomā *

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz obligāto automatisko informācijas apmaiņa nodokļu jomā (COM(2013)0348 – C7-0200/2013 – 2013/0188(CNS))

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)

(2016/C 468/74)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2013)0348),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 115. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0200/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Budžeta kontroles komitejas atzinumu (A7-0376/2013),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
  2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt savu priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu;
  3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
  4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
  5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Grozījums Nr. 1
Direktīvas priekšlikums
1. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (1) Pēdējos gados ievērojami pieaugusi krāpšana nodokļu jomā **un** izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, un to novēršanai arvien vairāk uzmanības velta gan Savienības, gan pasaules līmenī. Tādi ieņēmumi, kas nav deklarēti un netiek aplikti ar nodokļiem, ievērojami samazina valsts nodokļu ieņēmumus. Tāpēc steidzami nepieciešams palielināt nodokļu iekasēšanas efektivitāti un lietderību. Šajā ziņā svarīgs instruments ir automatiskā informācijas apmaiņa, un Komisija 2012. gada 6. decembra paziņojumā, kurā ir ietverts rīcības plāns, kā pastiprināt cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas⁽⁸⁾, uzsvēra nepieciešamību enerģiski veicināt informācijas automatisku apmaiņu kā nākotnes standartu Eiropā un pasaulē pārredzamības nodrošināšanai un informācijas apmaiņai nodokļu jomā. Eiropadome 2013. gada 22. maijā aicināja paplašināt automatisko informācijas apmaiņu Savienības un pasaules līmenī **ar mērķi apkarot** krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un agresīvu nodokļu plānošanu.

⁽⁸⁾ COM(2012)722 final.

Grozījums

- (1) Pēdējos gados ievērojami pieaugusi krāpšana nodokļu jomā, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas **un agresīva nodokļu plānošana**, un to novēršanai arvien vairāk uzmanības velta gan Savienības, gan pasaules līmenī, **jo īpaši krīzes laikā**. Tādi ieņēmumi, kas nav deklarēti un netiek aplikti ar nodokļiem, ievērojami samazina valsts nodokļu ieņēmumus **un rada apstākļus negodīgai konkurencei un zaudējumus**. Tāpēc steidzami nepieciešams palielināt nodokļu iekasēšanas efektivitāti un lietderību. **Būtu jāizveido efektīvas sistēmas, lai uzlabotu nodokļu iekasēšanas produktivitāti un noteiktu to, kuras dalībvalsts tiesību akti nodokļu jomā ir piemērojami**. Šajā ziņā svarīgs instruments ir automatiskā informācijas apmaiņa, un Komisija 2012. gada 6. decembra paziņojumā, kurā ir ietverts rīcības plāns, kā pastiprināt cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas⁽⁸⁾, uzsvēra nepieciešamību enerģiski veicināt informācijas automatisku apmaiņu kā nākotnes standartu Eiropā un pasaulē pārredzamības nodrošināšanai un informācijas apmaiņai nodokļu jomā. **Eiropas Parlaments 2013. gada 21. maija rezolūcijā par cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu oāzēm**⁽⁹⁾ un Eiropadome 2013. gada 22. maijā aicināja paplašināt automatisko informācijas apmaiņu Savienības un pasaules līmenī, **lai apkarotu** krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un agresīvu nodokļu plānošanu.

⁽⁸⁾ COM(2012)0722 final.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0205.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Grozījums Nr. 2
Direktīvas priekšlikums
1.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (1a) *Agrāk nodokļu politika tika uzskatīta tikai par valsts kompetences jomu, kurā Savienība neiejaucas. Šobrīd globalizācijas dēļ nodokļi ir jāapspriež arī Savienības līmenī. Informācijas apmaiņa par nodokļiem būtu lietderīgāka un efektīvāka, ja to koordinētu Komisija dalībvalstu uzdevumā, nevis dalībvalstīm slēdzot virkni divpusēju nolīgumu. Katrā valstī ir atšķirīgi standarti automātiskai informācijas apmaiņai. Tas ir nevajadzīgi sarežģīti un rada nesamērīgi lielas izmaksas gan dalībvalstīm, gan arī Savienības finanšu iestādēm.*

Grozījums Nr. 3
Direktīvas priekšlikums
1.b apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (1b) *Definīcijas, kas attiecas uz Direktīvu 2011/16/ES, būtu jāizstrādā, saskaņojot ar ESAO darbu šajā jomā, nolūkā sniegt precīzākus skaidrojumus, vienkāršojot regulējumu un veicinot grozījumu atbilstību minētajai direktīvai.*

Grozījums Nr. 4
Direktīvas priekšlikums
3. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (3) Kā uzsvērusi Eiropadome, ir lietderīgi ierosināt automātiskās informācijas apmaiņas paplašināšanu, kas jau paredzēta Direktīvas 2011/16/ES 8. panta 5. punktā. Savienības iniciatīva nodrošina saskaņotu, konsekventu un visaptverošu Savienības mēroga pieeju informācijas automātiskai apmaiņai iekšējā tirgū, **kas ļautu samazināt izmaksas gan nodokļu pārvaldēm, gan uzņēmējiem.**

- (3) Kā uzsvērusi Eiropadome, ir lietderīgi ierosināt automātiskās informācijas apmaiņas paplašināšanu, kas jau paredzēta Direktīvas 2011/16/ES 8. panta 5. punktā. Savienības iniciatīva nodrošina saskaņotu, konsekventu un visaptverošu Savienības mēroga pieeju informācijas automātiskai apmaiņai iekšējā tirgū **un ir svarīga nodokļu sistēmu efektivitātes uzlabošanai un iekšējā tirgus stiprināšanai, kurā 28 valstu nodokļu sistēmu līdzspastāvēšana rada problēmas saistībā ar dubulto aplikšanu ar nodokļiem un konkurences traucējumiem. No informācijas apmaiņas, pamatojoties uz vienlīdzīgu pieeju, labumu gūtu ne tikai dalībvalstis, bet arī Savienība, jo tā varētu uzņemties vadību līdzīgu standartu popularizēšanā starptautiskā līmenī.**

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Grozījums Nr. 5
Direktīvas priekšlikums
3.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (3a) *Dalībvalstis īsteno administratīvo sadarbību un informācijas apmaiņu, nepārkāpjot nodokļu maksātāju procesuālās tiesības un tiesības uz privāto dzīvi.*

Grozījums Nr. 6
Direktīvas priekšlikums
3.b apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (3b) *Saskaņā ar ESAO 2013. gada 19. jūnija ziņojumu un G20 valstu 2013. gada 6. septembra Sanktpēterburgas deklarāciju automatiskajā informācijas apmaiņā ir jāizmanto vienots globāls modelis, kam jānodrošina pietiekama konfidencialitāte un pareiza saņemtās informācijas izmantošana. Nodokļu informācijas automatiskās apmaiņas paplašināšana ir Savienības ieguldījums ESAO darbā, un tai jāuzlabo izredzes ieviest saskanīgu globālu sistēmu, pamatojoties uz jauno ESAO standartu, kas tiks publiskots 2014. gada februārī.*

Grozījums Nr. 7
Direktīvas priekšlikums
3.c apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (3c) *Kad dati ir iesniegti nodokļu iestādēm, lai veiktu informācijas apmaiņu ar citām valstīm, ir svarīgi paskaidrot, kā šīs iestādes drīkst minētos datus izmantot.*

Grozījums Nr. 9
Direktīvas priekšlikums
4.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (4a) *Lai mazinātu neskaidrības un nekoncekvenci un panāktu izmaksu ietaupījumu, ir būtiski saskaņot šīs direktīvas īstenošanu ar FATCA īstenošanu.*

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Grozījums Nr. 10
Direktīvas priekšlikums
5. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

- (5) Ja dalībvalstis paralēli un nekoordinēti slēgtu nolīgumus saskaņā ar Direktīvas 2011/16/ES 19. pantu, tiktu radīti izkropļojumi, kas kaitētu iekšējā tirgus netraucētai darbībai. Ja paplašinātā automatiskā informācijas apmaiņa notiktu, pamatojoties uz Savienības mēroga leģislatīvu aktu, tiktu novērsta vajadzība dalībvalstīm izmantot šo noteikumu, lai noslēgtu divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus, ko šajā jomā varētu uzskatīt par lietderīgu, ja nebūtu attiecīgu Savienības tiesību aktu.

Grozījums

- (5) Ja dalībvalstis paralēli un nekoordinēti slēgtu nolīgumus saskaņā ar Direktīvas 2011/16/ES 19. pantu, tiktu radīti izkropļojumi, kas kaitētu iekšējā tirgus netraucētai darbībai **un visai Savienības pieejai kopumā**. Ja paplašinātā automatiskā informācijas apmaiņa notiktu, pamatojoties uz Savienības mēroga leģislatīvu aktu, tiktu novērsta vajadzība dalībvalstīm izmantot šo noteikumu, lai noslēgtu divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus, ko šajā jomā varētu uzskatīt par lietderīgu, ja nebūtu attiecīgu Savienības tiesību aktu. **Tādējādi Savienībai būtu arī labākas pozīcijas sarunās, un tā varētu pasaules līmenī paaugstināt nodokļu informācijas apmaiņas standartus.**

Grozījums Nr. 11
Direktīvas priekšlikums
5.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

- (5a) *ESAO turpina darbu, lai izstrādātu divpusēja un daudzpusēja informācijas apmaiņas nolīguma modeli. Turklāt turpinās sarunas starp ASV un daudzām citām valstīm par FATCA īstenošanu, noslēdzot divpusējus nolīgumus. Daudzi no ierosinātajiem grozījumiem Direktīvā 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā, reglamentē to pašu informācijas apmaiņu, uz kuru attiecas FATCA un ESAO darbs. Komisijai būtu jāprecizē minēto dokumentu saskaņotība, lai nodrošinātu, ka par šo grozījumu piemērošanu atbildīgās valsts nodokļu iestādes un finanšu iestādes var tos īstenot.*

Grozījums

Grozījums Nr. 12
Direktīvas priekšlikums
6.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

- (6a) *Jaunās ieņēmumu un kapitāla kategorijas, attiecībā uz kurām šajā direktīvā ir paredzēta informācijas apmaiņa, būtu jānosaka saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kas iesniedz informāciju.*

Grozījums

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Grozījums Nr. 13
Direktīvas priekšlikums
7.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (7a) *Saskaņā ar pašreiz spēkā esošajiem noteikumiem valsts nodokļu iestādēm tiek nodota informācija par ieņēmumiem no kapitāla un pakalpojumu sniegšanas, lai cita starpā noteiktu nodokļu bāzi un lai minētās iestādes varētu veikt informācijas apmaiņu ar citām valstīm. Ja prasība par informācijas sniegšanu tagad tiek grozīta un informācija tiek iegūta tikai informācijas apmaiņas nolūkā, ir svarīgi precizēt veidus, kā valsts nodokļu iestādes šo informāciju drīkst izmantot.*

Grozījums Nr. 15
Direktīvas priekšlikums
9.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (9a) *Katrai dalībvalstij būtu jānosaka sankcijas par šīs direktīvas pārkāpšanu un jāveic attiecīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka tā tiek ievērota.*

Grozījums Nr. 16
Direktīvas priekšlikums
10. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (10) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši ir nostiprināti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

- (10) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši ir nostiprināti **Līguma par Eiropas Savienības darbību 16. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. pantā**. Ņemot vērā vācamo datu jutīgumu, īpaša uzmanība būtu jāpievērš tiesību uz privāto dzīvi ievērošanai un pamatotām prasībām par konfidencialitātes ievērošanu, jo īpaši izmeklēšanas laikā.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Grozījums Nr. 17**Direktīvas priekšlikums****1. pants – b apakšpunkts**

Direktīva 2011/16/ES

8. pants – 3.a punkts – 1. daļa – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

3.a Katras dalībvalsts kompetentā iestāde, veicot automātisku apmaiņu, nosūta jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei informāciju par taksācijas periodiem, sākot ar 2014. gada 1. janvāri, attiecībā uz turpmāk minētajiem posteņiem, ko finanšu iestāde maksā, garantē vai kas ir tās rīcībā, tieši vai netieši nodrošinot labumu faktiskajam īpašniekam, kurš ir fiziska persona un citas dalībvalsts rezidents:

Grozījums

3.a Katras dalībvalsts kompetentā iestāde, veicot automātisku apmaiņu, **saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem** nosūta jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei informāciju par taksācijas periodiem, sākot ar 2014. gada 1. janvāri, attiecībā uz turpmāk minētajiem posteņiem, ko finanšu iestāde maksā, nodrošina vai kas ir tās rīcībā, tieši vai netieši nodrošinot labumu faktiskajam īpašniekam, kurš ir fiziska persona un citas dalībvalsts rezidents:

Grozījums Nr. 18**Direktīvas priekšlikums****1. pants – ba apakšpunkts (jauns)**

Direktīva 2011/16/ES

8. pants – 4. punkts

Spēkā esošais teksts

4. Dalībvalstis līdz 2016. gada 1. jūlijam reizi gadā iesniedz Komisijai statistiku par automātiskās apmaiņas apjomu un, ciktāl tas iespējams, informāciju par administratīvām un citām attiecīgām izmaksām un ieguvumiem, kas saistīti ar notikušo apmaiņu un visām iespējamām izmaiņām gan attiecībā uz nodokļu administrācijām, gan trešām personām.

*Grozījums***ba) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:**

“4. Dalībvalstis līdz 2016. gada 1. jūlijam reizi gadā iesniedz Komisijai statistiku par automātiskās apmaiņas apjomu un, ciktāl tas iespējams, informāciju par administratīvām un citām attiecīgām izmaksām un ieguvumiem, kas saistīti ar notikušo apmaiņu un visām iespējamām izmaiņām gan attiecībā uz nodokļu administrācijām, gan trešām personām. **Komisija par saņemto informāciju informē Eiropas Parlamentu.**”

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Grozījums Nr. 19

Direktīvas priekšlikums

1. pants – c apakšpunkts

Direktīva 2011/16/ES

8. pants – 5. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

5. Komisija līdz 2017. gada 1. jūlijam iesniedz ziņojumu, kurā sniedz pārskatu un novērtējumu par saņemto statistiku un informāciju par tādiem jautājumiem kā automātiskās informācijas apmaiņas administratīvās un citas attiecīgās izmaksas un ieguvumi, kā arī par saistītajiem praktiskajiem aspektiem. Komisija vajadzības gadījumā iesniedz Padomei priekšlikumu attiecībā uz 1. punktā norādītajām kategorijām **un** nosacījumiem, tostarp nosacījumu, ka ir jābūt pieejamai informācijai par citu dalībvalstu rezidentiem, vai 3.a punktā minētajiem posteņiem vai abiem šiem jautājumiem.

Grozījums

5. Komisija līdz 2017. gada 1. jūlijam iesniedz **Eiropas Parlamentam un Padomei** ziņojumu, kurā sniedz pārskatu un **ietekmes** novērtējumu par saņemto statistiku un informāciju par tādiem jautājumiem kā automātiskās informācijas apmaiņas administratīvās un citas attiecīgās izmaksas un ieguvumi, kā arī par saistītajiem praktiskajiem aspektiem. Komisija vajadzības gadījumā iesniedz **Eiropas Parlamentam un Padomei** priekšlikumu attiecībā uz 1. punktā norādītajām **ieņēmumu un kapitāla** kategorijām, nosacījumiem **vai abiem šiem jautājumiem**, tostarp nosacījumu, ka ir jābūt pieejamai informācijai par citu dalībvalstu rezidentiem vai 3.a punktā minētajiem posteņiem, vai abiem šiem jautājumiem.

Grozījums Nr. 21

Direktīvas priekšlikums

1. pants – 1.a punkts (jauns)

Direktīva 2011/16/ES

18. pants – 2.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1.a Direktīvas 18. pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Dalībvalstis nosaka sankcijas par šīs direktīvas pārkāpšanu un veic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tā tiek ievērota. Šīm sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un pārliecinošām.”

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Grozījums Nr. 22**Direktīvas priekšlikums****1. pants – 1.b punkts (jauns)**

Direktīva 2011/16/ES

19.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1.b Direktīvā iekļauj šādu pantu:**“19.a pants****Pilnvaras sarunām ar trešām valstīm**

Sākot no [šīs direktīvas spēkā stāšanās datuma], tikai Komisija Savienības vārdā risina sarunas ar trešām valstīm par automatiskas informācijas apmaiņas nolīguma noslēgšanu. Sākot no minētā datuma, dalībvalstis neslēdz divpusējus nolīgumus.”

Grozījums Nr. 23**Direktīvas priekšlikums****1. pants – 1.c punkts (jauns)**

Direktīva 2011/16/ES

22. pants – 1. punkts – ca apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1.c Direktīvas 22. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“ca) nodrošinātu visus šīs direktīvas īstenošanai nepieciešamos cilvēku, tehnoloģiskos un finanšu resursus, ņemot vērā tās informācijas apjomu un sarežģītību, uz kuru sākot no 2015. gada 1. janvāra, attieksies automatiskā informācijas apmaiņa.”

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Grozījums Nr. 24

Direktīvas priekšlikums

1. pants – 1.d punkts (jauns)

Direktīva 2011/16/ES

23. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1.d Direktīvas 23. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

3. Dalībvalstis nosūta Komisijai 8. pantā minētās automātiskās informācijas apmaiņas efektivitātes ikgadēju novērtējumu, kā arī sasniegtos praktiskos rezultātus. Minētā ikgadējā izvērtējuma paziņošanas formu un nosacījumus saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka Komisija.

“3. Dalībvalstis nosūta Komisijai 8. pantā minētās automātiskās informācijas apmaiņas efektivitātes ikgadēju novērtējumu, kā arī sasniegtos praktiskos rezultātus. Minētā ikgadējā izvērtējuma paziņošanas formu un nosacījumus saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka Komisija. **Komisija katru gadu informē Eiropas Parlamentu par dalībvalstu iesniegtajiem novērtējumiem.**”

Grozījums Nr. 25

Direktīvas priekšlikums

1. pants – 1.e punkts (jauns)

Direktīva 2011/16/ES

25. pants

Spēkā esošais teksts

Grozījums

1.e Direktīvas 25. pantu aizstāj ar šādu:

25. pants

“25. pants

Datu aizsardzība

Datu aizsardzība

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Spēkā esošais teksts

Visa informācijas apmaiņa saskaņā ar šo direktīvu notiek, ievērojot noteikumus, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK. Tomēr, lai pareizi piemērotu šo direktīvu, dalībvalstis ierobežo Direktīvas 95/46/EK 10. pantā, 11. panta 1. punktā, 12. un 21. pantā paredzētos pienākumus un tiesības, ciktāl tas vajadzīgs, lai aizsargātu minētās direktīvas 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā noteiktās intereses.

Grozījums

„1. Visa informācijas apmaiņa saskaņā ar šo direktīvu notiek, ievērojot noteikumus, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK. Tomēr, lai pareizi piemērotu šo direktīvu, dalībvalstis ierobežo Direktīvas 95/46/EK 10. pantā, 11. panta 1. punktā, 12. un 21. pantā paredzētos pienākumus un tiesības, ciktāl tas **konkrēti** vajadzīgs, lai aizsargātu minētās direktīvas 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā noteiktās intereses.

2. **Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai aizsargātu informācijas apmaiņā iekļauto informāciju no tās neatļautas nonākšanas trešo personu vai trešo valstu rīcībā.**”

Grozījums Nr. 31**Direktīvas priekšlikums****2. pants – 2.a punkts (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2.a **Komisija līdz ...* [12 mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] pārskata šīs direktīvas darbību un attiecīgā gadījumā iesniedz Padomei tiesību akta priekšlikumu, lai nodrošinātu informācijas apmaiņas pārredzamību.**

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0574

Sistēma radioaktīvo materiālu pārvadātāju reģistrācijai ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par radioaktīvo materiālu pārvadātāju reģistrācijas Kopienas sistēmas izveidošanu (COM(2012)0561 – C7-0320/2012 – 2011/0225(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/75)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2012)0561),
  - ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 31. un 32. pantu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C7-0320/2012),
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 91. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 22. februāra atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. un 37. pantu,
  - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A7-0385/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. aicina Komisiju grozīt savu priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P7_TC1-COD(2011)0225

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 11. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. ../2014 par radioaktīvo materiālu pārvadātāju reģistrācijas Kopienas sistēmas izveidošanu [Gr. 1]

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā **Līgumu par Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu Savienības darbību** un jo īpaši tā ~~31. panta otro daļu un 32. pantu~~, **91. pantu**, [Gr. 2]

ņemot vērā **Eiropas Komisijas** priekšlikumu, kas sagatavots pēc Zinātnes un tehnikas komitejas ieceltu personu grupas atzinuma saņemšanas, [Gr. 3]

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

⁽¹⁾ OV C 143, 22.5.2012., 110. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu, **saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru** ⁽²⁾, [Gr. 4]

tā kā:

- (1) Līguma 33. pantā paredzēts, ka dalībvalstīm jānosaka attiecīgi noteikumi, ar kuriem nodrošina drošības pamatstandartu ievērošanu strādājošo un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma bīstamajām sekām.
- (2) Drošības pamatstandarti strādājošo un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām ir noteikti Padomes Direktīvā 96/29/Euratom ⁽³⁾. Minētā direktīva attiecas uz visām darbībām, kas ir saistītas ar mākslīgu un dabīgu starojuma avotu emitētā jonizējošā starojuma radīto risku, ieskaitot transportu.
- (3) Lai nodrošinātu drošības pamatstandartu ievērošanu, personas, organizācijas vai uzņēmumus regulatīvi kontrolē dalībvalstu iestādes. Tālab Direktīvā 96/29/Euratom paredzēts, ka dalībvalstīm ir jāievieš ziņošanas un iepriekšēju atļauju sistēma vai jāaizliedz dažu veidu darbības, kas saistītas ar jonizējošā starojuma bīstamību.
- (4) Transports ir vienīgā darbība, kam bieži vien ir pārrobežu raksturs, tāpēc radioaktīvo materiālu pārvadātājiem var būt jāievēro vairāku dalībvalstu noteiktās prasības, kas saistītas ar to ziņošanas un atļauju sistēmu. Ar šo regulu visas minētās dalībvalstu ziņošanas un atļauju sistēmas aizstāj ar visā Eiropas Atomenerģijas kopienā (turpmāk "Kopiena") vienotu reģistrācijas sistēmu.
- (4a) ***Ir jānodrošina efektīva un saskaņota šīs regulas īstenošana, nosakot vienotus kritērijus, kurus dalībvalstīm būtu jāpiemēro, izsniedzot reģistrācijas sertifikātus un izveidojot mehānismu iespējamai un obligātai informācijas apmaiņai ar citām dalībvalstīm nolūkā nodrošināt pārvadātāju uzraudzību, pārbaudot atbilstību, kā arī efektīvi reaģējot ārkārtas situācijās.*** [Gr. 5]
- (5) Šāda reģistrācijas un sertifikācijas sistēma jau ir pārvadātājiem ar aviotransportu un jūras transportu. Padomes Regulā (EEK) Nr. 3922/91 ⁽⁴⁾ noteikts, ka pārvadātājiem, kas izmanto aviotransportu, bīstamo kravu pārvadāšanai jāsaņem īpašs operatora sertifikāts. Uz jūras transportu attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/59/EK ⁽⁵⁾, ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu. Uzskatāms, ka ar civilās aviācijas iestāžu izdotajiem sertifikātiem un jūras kuģiem paredzēto ziņošanas sistēmu ir pietiekami izpildītas Direktīvā 96/29/Euratom noteiktās prasības par ziņošanu un atļaujām. Tāpēc, lai nodrošinātu šo transporta veidu atbilstību drošības pamatstandartiem, aviotransporta un jūras transporta pārvadātāju reģistrācija saskaņā ar šo regulu nav nepieciešama.
- (6) Radioaktīvo materiālu pārvadātājiem jāievēro vairākas Savienības un Euratom tiesību aktos, kā arī starptautiskajos juridiskajos dokumentos noteiktās prasības. Autotransportam, dzelzceļa transportam un iekšzemes ūdensceļu transportam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/68/EK ⁽⁶⁾ joprojām ir tieši piemērojami Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) Radioaktīvo materiālu drošas pārvadāšanas noteikumi (TS-R-1) un noteikumi par bīstamo kravu pārvadājumiem ar dažādiem transporta veidiem. Minētās direktīvas noteikumi neskar citu Kopienas noteikumu piemērošanu darba drošības, veselības un vides aizsardzības jomā.

⁽¹⁾ OV C 143, 22.5.2012., 110. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra nostāja.

⁽³⁾ Padomes 1996. gada 13. maija Direktīva 96/29/Euratom par drošības pamatstandartiem strādājošo un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām (OV L 159, 29.6.1996., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 1991. gada 16. decembra Regula (EEK) Nr. 3922/91 par tehnisko prasību un administratīvo procedūru saskaņošanu civilās aviācijas jomā (OV L 373, 31.12.1991., 4. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 27. jūnija Direktīva 2002/59/EK, ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu un atceļ Padomes Direktīvu 93/75/EEK (OV L 208, 5.8.2002., 10. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 24. septembra Direktīva 2008/68/EK par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem (OV L 260, 30.9.2008., 13. lpp.).

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- (6a) *Lai ņemtu vērā iespējamus riskus, kas saistīti ar drošības standartiem vides aizsardzības un darba ņēmēju un sabiedrības veselības aizsardzības jomā, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz to, kā nosakāmi vienoti kritēriji, kuri radioaktīvo materiālu pārvadātājiem jāievēro reģistrācijas apliecības saņemšanai. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmeni. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei. [Gr. 60]*
- (7) Lai nodrošinātu vienotus šās regulas īstenošanas nosacījumus, īstenošanas pilnvaras jāuztic Komisijai. Šīs pilnvaras īstenojamās atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulai (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (7a) *Tā kā plašākais mērķis ir samazināt nozares regulatīvo slogu, Komisijai vajadzētu turpināt uzraudzīt šīs regulas ekonomisko ietekmi uz daudziem mazajiem uzņēmumiem, kas pārvadā radioaktīvus materiālus vienas atsevišķas dalībvalsts teritorijā,*

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu izveido radioaktīvo materiālu pārvadātāju **apstiprināšanas un** reģistrācijas Kopienas sistēmu, ~~kura dalībvalstīm atvieglo uzdevumu nodrošināt drošības pamatstandartu ieviešanu attiecībā uz strādājošo un iedzīvotāju veselības aizsardzību pret jonizējošā starojuma bīstamajām sekām saskaņā ar pamatojoties uz Direktīvu 2008/68/EK un Direktīvu 96/29/Euratom.~~ [Gr. 8]

2. Šī regula attiecas uz visiem pārvadātājiem, kas veic radioaktīvo materiālu ~~transportu~~ **pārvadāšanu pa autoceļiem, dzelzceļu un iekšzemes ūdensceļiem** Kopienā, no trešām valstīm uz Kopieni un no Kopienas uz trešām valstīm. Šī regula neattiecas uz pārvadātājiem, kuri radioaktīvo materiālu transportam izmanto aviotransportu un jūras transportu. [Gr. 9]

2.a Šo regulu piemēro, neskarot dalībvalstu noteikumus par radioaktīvo materiālu pārvadājumu aizsardzību pret zādzību, sabotāžu vai citām ļaunprātīgām darbībām. [Gr. 10]

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā

- a) "pārvadātājs" ir persona, organizācija vai publisks uzņēmums, kas Kopienā veic radioaktīvo materiālu pārvadājumu darbības ar visu veidu transporta līdzekļiem. Tas ietver komercpārvadājumu un pašpārvadājumu veicējus; [Gr. 11]
- b) "kompetentā iestāde" ir iestāde, ko dalībvalsts izraudzījies šajā regulā paredzēto uzdevumu veikšanai;
- ba) "vienoti kritēriji" ir drošības standartu kopums, kuru pamatā ir noteikumi par bīstamo kravu pārvadājumiem ar dažādiem transporta veidiem (ADR, RID un ADN), Direktīva 96/29/Euratom un Direktīva 2008/68/EK, kuru standarti radioaktīvo materiālu pārvadātājiem ir jāievēro, lai saņemtu reģistrācijas apliecību; [Gr. 12]
- c) "transporti" ir visas radioaktīvā materiāla transporta operācijas, **ko pārvadātājs veic** no izcelsmes vietas līdz pārvadājuma galapunktam, ieskaitot iekraušanos, glabāšanu tranzītā un izkraušanos; [Gr. 13]

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- d) "radioaktīvais materiāls" ir ~~materiāls, kas satur radionuklīdus, kuru aktivitātes koncentrācija un kopējā aktivitāte sūtījumā ir lielāka par robežvērtībām, kas norādītas 402. 407. punktā SAEA noteikumos par radioaktīvo materiālu drošu transportu, "Safety Requirements No. TS-R-1", Vīne, 2009.;~~ **ar tādu pašu nozīmi kā noteikumos par bīstamo kravu pārvadājumiem ar dažādiem transporta veidiem (ADR, RID un ADN), kurus dalībvalstis piemēro saskaņā ar Direktīvu 2008/68/EK; [Gr. 14]**
- e) "augstas bīstamības bīstamā krava – radioaktīvais materiāls" ir radioaktīvie materiāli, **kurus var nejauši nopludināt vai** kurus iespējams izmantot terora aktu veikšanai un kuri to rezultātā var radīt tādas nopietnas sekas kā masveida nāves gadījumi vai masu iznīcināšana saskaņā ar definīciju A.9 pielikumā SAEA noteikumos par radioaktīvo materiālu drošu transportu. Kodoldrošības prasības Nr. 9 "Security in the Transport of Radioactive Material", Vīne, 2008.; [Gr. 15]
- f) "izņēmuma paka" ir iepakojums, kurā ~~atļautais ir~~ radioaktīvais saturs ir ne lielāks par aktivitātes līmeņiem, kas noteikti V tabulā SAEA dokumentā "Regulations for Safe Transport of Radioactive Material No. TS-R-1, Section IV", Vīne, 2009., vai ne lielāks par vienu desmitdaļu no šiem līmeņiem gadījumos, kad izmanto pasta sūtījumus, un kuri ir marķēti ar ANO (UN) Nr. 2908, 2909, 2910 vai 2911; **materiāls un kurš atbilst prasībām, kas izvirzītas kā "izņēmuma pakām" klasificētajām pakām un paredzētas noteikumos par bīstamo kravu pārvadājumiem ar dažādiem transporta veidiem (ADR, RID un ADN), kurus dalībvalstis piemēro saskaņā ar Direktīvu 2008/68/EK; [Gr. 16]**
- g) "skaldmateriāls" ir urāns-233, urāns-235, plutonijs-239 un plutonijs-241 vai jebkura šo radionuklīdu kombinācija.

3. pants

Vispārīgi nosacījumi

1. Radioaktīvo materiālu pārvadātājiem ir derīga reģistrācija, kas saņemta saskaņā ar 5. panta noteikumiem. Reģistrācija pārvadātājiem ļauj veikt transporta operācijas visā Eiropas Savienībā.
2. Katras transporta operācijas pavaddokuments ir pārvadātāja reģistrācijas apliecības eksemplārs, ~~bet~~ gadījumos, kad tiek veiktas 3. punktā minētās transporta operācijas, saskaņā ar attiecīgajām valsts procedūrām saņemtās licences vai reģistrācijas eksemplārs. [Gr. 17]
3. Tādu derīgu atļauju vai reģistrāciju turētājs, kas darbam ar radioaktīvajiem materiāliem vai radioaktīvus materiālus vai avotus saturošu iekārtu lietošanai izdotas saskaņā ar Direktīvu 96/29/Euratom, šos materiālus vai avotus var transportēt, neveicot reģistrāciju saskaņā ar šo regulu, ja transports ir iekļauts visu to dalībvalstu licencēs vai reģistrācijās, kurās notiek transporta operācija. [Gr. 18]
4. Valstu prasības par ziņošanu un atļaujām, kuras pārsniedz šajā regulā noteiktās prasības, drīkst attiecināt ~~tikai~~ uz šādu materiālu pārvadātājiem, **bet ne tikai uz tiem:**
  - a) skaldmateriāli, izņemot dabīgo urānu vai vājinātu urānu, kas apstarots tikai termiskajā reaktorā; [Gr. 52]
  - b) augstas bīstamības bīstamās kravas – radioaktīvie materiāli.
5. Pārvadātājiem, kuri transportē tikai "izņēmuma pakas", nav jāreģistrējas.

5.a Radioaktīvo materiālu pārvadājumus veic saskaņā ar starptautiskajiem noteikumiem un standartiem, ko paredzējusi ANO Eiropas Ekonomikas komisija, par bīstamām un piesārņojošām kravām, kā arī saskaņā ar attiecīgo ADR, RID un ADN, kā noteikts Direktīvā 2008/68/EK. [Gr. 19]

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

5.b Iesniedzot reģistrācijas pieteikumu, pieteikuma iesniedzējs iesniedz pierādījumus, ka tā finanšu līdzekļi ir pietiekami, lai saskaņā ar principu, ka maksā piesārņotājs, kompensētu zaudējumus gadījumā, ja tā transportlīdzekļu grupa ir atbildīga par negadījumu. [Gr. 53]

5.c Ir aizliegtas radioaktīvos materiālus pārvadāt, izmantojot transportlīdzekļu grupu, ar ko pārvadā sprāgstvielas. [Gr. 54]

4. pants

Pārvadātāju reģistrācijas elektroniskā sistēma (ESCReg)

1. Radioaktīvo materiālu ~~transporta~~ **pārvadātāju reģistrācijas** uzraudzībai un kontrolei Komisija izveido un uztur Pārvadātāju reģistrācijas elektronisko sistēmu (Electronic System for Carrier Registration, ESCReg) **un garantē tās drošību**. Komisija nosaka sistēmā iekļaujamo informāciju, kā arī ESCReg tehniskās specifikācijas un prasības. **Lai novērstu šo specifikāciju nepareizu interpretāciju, tām jābūt pilnīgām un nepārprotamām. [Gr. 20]**

1.a ESCReg sistēma ir droša, noturīga un pilnībā funkcionējoša pirms šīs regulas stāšanās spēkā. Turklāt pārrobežu pārvadājumu sekmēšanas nolūkā izveido kompetento iestāžu un ESCReg informācijas apmaiņas mehānismu. [Gr. 21]

2. Ievērojot attiecīgos noteikumus par personas datu aizsardzību Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK ⁽¹⁾, dalībvalstu kompetentajām iestādēm ESCReg piešķir ierobežotu un drošu pieeju datiem par reģistrētajiem pārvadātājiem un reģistrācijas pieteikumu iesniedzējiem. Kompetentajām iestādēm ir piekļuve visiem pieejamajiem datiem. **ESCRg sistēma nodrošina reģistrēto pārvadātāju saraksta publisku pieejamību. [Gr. 22]**

3. ~~Komisija nav atbildīga~~ **Dalībvalstu kompetentās iestādes ir atbildīgas** par informācijas saturu un pareizību, kas sniegta ar ESCReg starpniecību, **un tā ir precīza, savlaicīga un pārredzama. [Gr. 23]**

5. pants

Reģistrācijas procedūra

1. Pārvadātājs ar ESCReg starpniecību iesniedz **kompetentajai iestādei** reģistrācijas pieteikumu **saskaņā ar 3. punktu. [Gr. 24]**

Pieteikumu iesniegušais pārvadātājs iesniedz elektroniski aizpildītu veidlapu, kuras paraugs ir I pielikumā. **Pieteikumu iesniedzēja vajadzībām pastāvīgi ir pieejamas tiešsaistes instrukcijas, kurās norādīta kontaktinformācija un informācija par to, kā sazināties ar valsts kontaktpunktu vai kompetento iestādi. [Gr. 25]**

Piemēros viena gada pārejas periodu pēc ... (*), lai visi pārvadātāji varētu pieteikties un saņemt reģistrācijas apliecību saskaņā ar šo regulu. **Minētajā pārejas periodā piemēro Direktīvas 96/29/Euratom un Direktīvas 2008/68/EK noteikumus. [Gr. 26]**

2. Pēc pieteikuma veidlapas aizpildīšanas un iesniegšanas pieteikuma iesniedzējs automātiski saņem apstiprinājumu par tās saņemšanu un pieteikuma numuru. **Tādu pašu apstiprinājumu saņem arī attiecīgā kompetentā iestāde. Komisija ir atbildīga par šī panta 3. punkta noteikumu ievērošanu. Ja sistēma pieteikumu nav reģistrējusi, pieteikuma iesniedzējam tiek nosūtīts paziņojums par kļūdu, kurā norādīti iemesli, kādēļ pieteikums nav reģistrēts. [Gr. 27]**

3. Ja pieteikuma iesniedzējs veic uzņēmējdarbību vienā vai vairākās dalībvalstīs, pieteikumu izskata tās dalībvalsts attiecīgā kompetentā iestāde, kurā atrodas pieteikuma iesniedzēja galvenais birojs.

Ja pieteikuma iesniedzējs veic uzņēmējdarbību trešā valstī, pieteikumu izskata tās dalībvalsts attiecīgā kompetentā iestāde, kurā pirmajā pārvadātājs paredzējis ievadumu Savienības teritorijā.

Tās dalībvalsts attiecīgā kompetentā iestāde, kura izdod pārvadātāja pirmo reģistrācijas apliecību, izdod arī jauno apliecību gadījumos, kad dati tiek mainīti saskaņā ar 6. pantu.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

(*) Šīs regulas spēkā stāšanās diena.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

4. Astoņu nedēļu laikā no pieteikuma saņemšanas apstiprinājuma saņemšanas kompetentā iestāde izdod pārvadātāja reģistrācijas apliecību, ja tā uzskata, ka iesniegtā informācija ir pilnīga un atbilst šai regulai, ~~Direktīvai 96/29/Euratom un Direktīvai 2008/68/EK.~~ **un ka pieteikuma iesniedzējs atbilst vienoto kritēriju prasībām.** [Gr. 28]

5. Pārvadātāja reģistrācijas apliecībā ir II pielikumā noteiktā informācija, un to ar ESCReg starpniecību izdod standartizētas reģistrācijas apliecības veidā.

Pārvadātāja reģistrācijas apliecības eksemplāru ar ESCReg starpniecību automātiski nosūta visu ~~to~~ dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ~~kurās pārvadātājs paredzējis veikt darbību.~~ [Gr. 29]

6. **Kompetentā iestāde vajadzības gadījumā prasa pieteikumam iesniedzējam triju nedēļu laikā no tā pieprasījuma saņemšanas sniegt vajadzīgās korekcijas vai papildu informāciju.** Ja kompetentā iestāde atsaka izdot pārvadātāja reģistrācijas apliecību, atteikumu pamatojot ar pieteikuma nepilnībām vai neatbilstību spēkā esošajām prasībām, tā par to pieteikuma iesniedzējam paziņo rakstiski astoņu nedēļu laikā pēc pieteikuma saņemšanas apstiprinājuma izdošanas. ~~Pirms atteikuma kompetentā iestāde pieprasa, lai pieteikuma iesniedzējs izlabo vai papildina pieteikumu trīs nedēļu laikā no pieprasījuma saņemšanas.~~ Kompetentā iestāde izdod paziņojumu par atteikuma iemesliem. [Gr. 30]

Atteikumu un paziņojumu par atteikuma iemesliem ar ESCReg starpniecību automātiski nosūta visu ~~to~~ dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ~~kurās pārvadātājs paredzējis veikt darbību.~~ [Gr. 31]

7. Ja atteikts izdot pārvadātāja reģistrācijas apliecību, reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs var iesniegt apelāciju saskaņā ar piemērojamajām valsts juridiskajām prasībām.

8. Derīgu reģistrācijas apliecību atzīst visas dalībvalstis.

9. Pārvadātāja reģistrācijas apliecība ir derīga piecus gadus, un to var atjaunot pēc pārvadātāja pieteikuma.

9.a Kompetentā iestāde saglabā visu pieteikuma iesniedzēju darbību vēsturi, lai nodrošinātu to izsekojamību, sekmētu labāku pārraudzību un novērstu datu viltošanu. [Gr. 32]

6. pants

Datu izmaiņas

1. Pārvadātājs atbild par pieteikuma veidlapā, kas iesniegta ESCReg pārvadātāja Kopienas reģistrācijai, norādīto datu pareizības pastāvīgu nodrošināšanu. **Šā iemesla dēļ pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs vienkārši atjaunināt datus par sevi, tā samazinot administratīvo slogu.** [Gr. 33]

1.a Kompetentā iestāde, kas izsniegusi apliecību, ir atbildīga par reģistrētā pārvadātāja atbilstības šīs regulas prasībām uzraudzību, izmantojot pārbaudes, visā apliecības derīguma laikā. [Gr. 34]

2. Pārvadātājs iesniedz pieteikumu jaunas apliecības saņemšanai gadījumos, kad rodas izmaiņas datos, kas minēti pārvadātāja Kopienas reģistrācijas pieteikuma veidlapas A daļā.

2.a Lai garantētu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem pieteikumu iesniedzējiem, kompetentās iestādes nodrošina, ka reģistrācijas apliecības izsniegšanas kritēriji ir identiski un atbilst SAEA definīcijām un ka reģistrācijas process ir saskaņots. [Gr. 35]

7. pants

Atbilstības nodrošināšana

1. Ja pārvadātājs neatbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā neatbilstība konstatēta, atbilstoši šīs dalībvalsts tiesību noteikumiem veic tādus izpildes pasākumus kā rakstiski paziņojumi, apmācību un izglītošanas pasākumi, reģistrācijas apturēšana, atsaukšana vai grozīšana, vai paredz sankcijas atkarībā no neatbilstības būtiskuma drošībai un tā, kā pārvadātājs nodrošinājis atbilstību līdz šim.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Par izpildes pasākumiem nekavējoties ziņo dalībvalstij, kas izdevusi apliecību. Informētā dalībvalsts ne vēlāk kā četrās nedēļās groza, atjauno vai atsauc reģistrāciju. Lēmumu ar ESCReg starpniecību nosūta visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm. [Gr. 36]

1.a Atkarībā no neatbilstības būtiskuma drošībai un tā, kā pārvadātājs nodrošinājis atbilstību līdz šim, dalībvalsts, kurā konstatēta neatbilstība, var apturēt pārvadātāja reģistrāciju.

Par šādu apturēšanu nekavējoties paziņo dalībvalstij, kas izdevusi apliecību. Informētā dalībvalsts ne vēlāk kā četrās nedēļās groza, atjauno vai atsauc reģistrāciju. Lēmumu ar ESCReg starpniecību nosūta visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm. [Gr. 37]

2. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā neatbilstība konstatēta, pārvadātājam un ~~to~~ visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās pārvadātājs plāno radioaktīvo materiālu transportu, **kā arī Komisijai** sniedz informāciju par piemēroto izpildes pasākumu un paziņojumu par šāda pasākuma piemērošanas iemesliem. Ja pārvadātājs neievēro saskaņā ar 1. punktu piemērojamo izpildes pasākumu, reģistrāciju atsauc tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā atrodas pārvadātāja galvenais birojs, bet gadījumos, kad pārvadātājs veic uzņēmējdarbību trešās valstis, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā pirmajā pārvadātājs paredzējis ievadumu Kopienas teritorijā. **[Gr. 38]**

3. Kompetentā iestāde pārvadātājam un citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm paziņo par atsaukumu, pievienojot paziņojumu par iemesliem. **[Gr. 39]**

3.a Par visiem neatbilstības gadījumiem ziņo Komisijai un ESCReg. [Gr. 40]

8. pants

Kompetentās iestādes un valstu kontaktpunkti

1. Saistībā ar radioaktīvo materiālu ~~transportu~~ **pārvadātāju reģistrāciju** dalībvalstis izraugās kompetento iestādi un valsts kontaktpunktu. **Šo informāciju dara pieejamu pieteikuma iesniedzēja reģistrācijas lapā. [Gr. 41]**

Ne vēlāk kā viena mēneša laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā dalībvalstis paziņo Komisijai nosaukumus, adreses un visu vajadzīgo informāciju ātrai saziņai ar kompetentajām iestādēm un radioaktīvo materiālu transporta valsts kontaktpunktu, kā arī par visām šo datu vēlākām izmaiņām.

Komisija šo informāciju, kā arī visas tās izmaiņas ar ESCReg starpniecību paziņo visām kompetentajām iestādēm Kopienā **un dara to publiski pieejamu internetā. [Gr. 42]**

2. Informācija par valsts pretradiācijas aizsardzības noteikumiem, kas piemērojami radioaktīvo materiālu transportam, ~~pārvadātājiem~~ ir viegli pieejama ar kontaktpunktu starpniecību. **[Gr. 43]**

3. Pēc pārvadātāja pieprasījuma kontaktpunkts un attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde sniedz pilnīgu informāciju par prasībām attiecībā uz radioaktīvo materiālu transportu attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

Informācijai ir viegli piekļūt attālināti un ar elektroniskiem līdzekļiem, un informācija tiek atjaunināta.

Kontaktpunkti un kompetentās iestādes pēc iespējas ātrāk atbild uz visiem informācijas pieprasījumiem un gadījumos, kad pieprasījums ir kļūdainis vai nepamatots, par to ~~bez kavēšanas~~ **divu nedēļu laikā** informē pieteikuma iesniedzēju. **[Gr. 44]**

9. pants

Kompetento iestāžu sadarbība

Dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas reģistrācijas izdošanas prasību harmonizācijas jautājumos un lai nodrošinātu šīs regulas harmonizētu piemērošanu un izpildi.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Ja vienā dalībvalstī ir vairākas kompetentās iestādes, tās cieši sadarbojas uz savstarpēju juridisku vai oficiālu nolīgumu pamata, kuros noteikta katras iestādes atbildība. Tās sazinās un apmainās ar informāciju savā starpā, ar valsts kontaktpunktu un ar citām valsts un nevalstiskajām organizācijām, kurām ir līdzīgi uzdevumi.

9.a pants

Deleģētie akti

Komisija saskaņā ar 9.b pantu pieņem deleģētos aktus, nosakot vienotus kritērijus, kas paredzēti 2. pantā. [Gr. 58]

9.b pants

Deleģēšanas īstenošana

1. **Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.**
2. **Pilnvaras pieņemt 9.a pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 1. janvāra.**
3. **Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 9.a pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.**
4. **Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.**
5. **Saskaņā ar 9.a pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem. [Gr. 59]**

10. pants.

Īstenošana

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem izveido 4. pantā aprakstīto Pārvadātāju reģistrācijas elektronisko sistēmu (ESCRReg).

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 11. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

11. pants

Padomdevēja komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulai (ES) Nr. 182/2011.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.
3. Komiteja Komisijai dod padomus un sniedz atbalstu šajā regulā noteikto uzdevumu veikšanai.
4. Komitejas sastāvā ir dalībvalstu izvirzītie eksperti un Komisijas izvirzītie eksperti, un tās priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

11.a pants
Pārskatīšana

Līdz ... (*) Komisija pārskata šo regulu, lai novērtētu regulas efektivitāti un vajadzības gadījumā ierosinātu papildu pasākumus ar mērķi nodrošināt radioaktīvo materiālu drošus pārvadājumus Kopienā un no trešām valstīm. [Gr. 47]

12. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Piemērojot šo regulu, ņem vērā apstiprinātas un funkcionējošas reģistrācijas sistēmas pieejamību. [Gr. 49]

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

I PIELIKUMS

KOPIENAS TRANSPORTA REĢISTRĀCIJAS PIETEIKUMA VEIDLAPA

ŠĀ PIETEIKUMA NOSŪTĪŠANAI IZMANTOT TIKAI EIROPAS KOMISIJAS PĀRVADĀTĀJU REĢISTRĀCIJAS (ESCReg) DROŠO ELEKTRONISKO SISTĒMU

JA IR MAINĪJUSIES A DAĻĀ NORĀDĪTĀ INFORMĀCIJA, JĀPIEPRASA JAUNA REĢISTRĀCIJA. Pārvadātājs atbild par pieteikuma veidlapā, kas ar šīs sistēmas starpniecību iesniegta pārvadātāja Kopienas reģistrācijai, norādīto datu pareizības pastāvīgu nodrošināšanu.

Šajā pieteikumā sniegto informāciju apstrādās Eiropas Komisija saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK.

- JAUNA REĢISTRĀCIJAS APLIECĪBA
- ESOŠĀS REĢISTRĀCIJAS GROZĪJUMI
- ESOŠĀS REĢISTRĀCIJAS ATJAUNOŠANA

Reģistrācijas apliecības numurs/i:

Sniegt ziņas par iemesliem, kāpēc pieprasa izdarīt esošas reģistrācijas grozījumus

(*) **Divus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā.**

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

1. PIETEIKUMA IESNIEDZĒJA IDENTIFIKĀCIJA:

A DAĻA	B DAĻA
<p>UZŅĒMUMA NOSAUKUMS:</p> <p>PILNA ADRESE:</p> <p>VALSTS REĢISTRĀCIJAS NUMURS:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pārvaldītāja organizācijas atbildīgā pārstāvja (pārvaldītāja organizēšanai pilnvarotā persona) uzvārds, amats, pilna adrese, <i>mobīlā un fiksētā tālruņa numurs un e-pasta adrese:</i> 2. Iestāžu kontaktpersonas tehniskos/administratīvos jautājumos (persona, kas atbildīga par uzraudzību par pārvaldītāja veikto darbību atbilstību noteikumiem) uzvārds, amats, pilna adrese, <i>mobīlā un fiksētā tālruņa numurs un e-pasta adrese:</i> 3. Drošības konsultanta (tikai attiecībā uz iekšzemes transporta veidiem un tikai tad, ja atšķiras no 1. vai 2. punktā norādītā) uzvārds ~~un~~ pilna adrese, <i>mobīlā un fiksētā tālruņa numurs un e-pasta adrese:</i> 4. Par pretradiācijas programmas izpildi atbildīgās personas (ja atšķiras no 1., 2. vai 3. punktā norādītā) uzvārds ~~un~~ pilna adrese, <i>mobīlā un fiksētā tālruņa numurs un e-pasta adrese: [Gr. 50]</i>

2. TRANSPORTA VEIDS:

A DAĻA	B DAĻA
<p>☐ AUTOTRANSPORTS</p> <p>☐ DZELZCEĻŠ</p> <p>☐ IEKŠZEMES ŪDENSCEĻI</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Transportā iesaistītā un apmācītā personāla skaits (informācija) <ul style="list-style-type: none"> ☐ 1 līdz 5 ☐ 5 līdz 10 ☐ 10 līdz 20 ☐ >20 2. Transporta darbības nozare: veicamo transporta darbību vispārīgs apraksts (informācija) <ul style="list-style-type: none"> ☐ izmantošana medicīnā ☐ lietojums ražošanā, nesagraujošajai testēšanai, pētniecībai ☐ kodoldegvielas cikla lietojums ☐ atkritumi ☐ augstas bīstamības bīstamās kravas – radioaktīvie materiāli.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

3. ĢEOGRĀFISKAIS APTVĒRUMS

Sarakstā atzīmēt dalībvalstis, kurās plānots radioaktīvo materiālu transports, un norādīt darbības raksturu

<p>Ja darbības veic arī dalībvalstīs, kas nav dalībvalsts, kurā iesniegts reģistrācijas pieteikums, sīkākas ziņas par katru šādu valsti; piemēram, tikai tranzīts, vai galvenās iekraušanas/izkraušanas vietas attiecīgajā valstī; periodiskums:</p>	
A DAĻA	B DAĻA
☐ Austrija ☐ Beļģija ☐ Bulgārija ☐ Kipra ☐ Čehija ☐ Dānija ☐ Igaunija ☐ Somija ☐ Francija ☐ Vācija ☐ Grieķija ☐ Ungārija ☐ Īrija ☐ Itālija ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Luksemburga ☐ Malta ☐ Nīderlande ☐ Polija ☐ Portugāle ☐ Rumānija ☐ Slovākija ☐ Slovēnija ☐ Spānija ☐ Zviedrija ☐ Apvienotā Karaliste	☐ tranzīts ☐ izkraušana ☐ iekraušana galvenās iekraušanas vietas: galvenās izkraušanas vietas: periodiskums: ☐ katru dienu ☐ katru nedēļu ☐ katru mēnesi ☐ retāk

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

4. SŪTĪJUMU VEIDS

Reģistrācija pieprasīta:

A DAĻA IEPAKOJUMA VEIDS – Klasifikācija pēc TS-R-1	B DAĻA: Aptuvenais paku skaits gadā
<p>UN 2908 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, IZŅĒMUMA PAKA — TUKŠS IEPAKOJUMS</p> <p>UN 2909 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, IZŅĒMUMA PAKA — PRIEKŠMETI, KAS IZGATAVOTI NO DABISKĀ URĀNA, VĀJINĀTĀ URĀNA vai DABISKĀ TORIJA</p> <p>UN 2910 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, IZŅĒMUMA PAKA — IEROBEŽOTS MATERIĀLU DAUDZUMS</p> <p>UN 2911 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, IZŅĒMUMA PAKA — INSTRUMENTI vai PRIEKŠMETI</p> <p>UN 2912 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, ZEMA ĪPATNĒJĀ RADIOAKTIVITĀTE (LSA-I), nesatur skaldmateriālu vai to satur daudzumā, kuram pakai prasības nav piemērojamas</p> <p>UN 2913 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, OBJEKTI AR VIRSMAS NOSMĒRĒTĪBU (SCO-I vai SCO-II), nesatur skaldmateriālu vai to satur daudzumā, kuram pakai prasības nav piemērojamas</p> <p>UN 2915 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, A TIPA PAKA, nesatur īpašas formas radioaktīvo materiālu, skaldmateriālu vai skaldmateriālu satur daudzumā, kuram pakai prasības nav piemērojamas</p> <p>UN 2916 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, B(U) TIPA PAKA, nesatur skaldmateriālu vai to satur daudzumā, kuram pakai prasības nav piemērojamas</p> <p>UN 2917 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, B(M) TIPA PAKA, nesatur skaldmateriālu vai to satur daudzumā, kuram pakai prasības nav piemērojamas</p> <p>UN 2919 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, TRANSPORTĒŠANA ĪPAŠĀ KĀRTĪBĀ, nesatur skaldmateriālu vai to satur daudzumā, kuram pakai prasības nav piemērojamas</p> <p>UN 2977 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, URĀNA HEKSAFLUORĪDS, SKALDMATERIĀLS</p> <p>UN 2978 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, URĀNA HEKSAFLUORĪDS, nesatur skaldmateriālu vai to satur daudzumā, kuram pakai prasības nav piemērojamas</p> <p>UN 3321 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, ZEMA ĪPATNĒJĀ RADIOAKTIVITĀTE (LSA-II), nesatur skaldmateriālu vai to satur daudzumā, kuram pakai prasības nav piemērojamas</p> <p>UN 3322 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, ZEMA ĪPATNĒJĀ RADIOAKTIVITĀTE (LSA-III), nesatur skaldmateriālu vai to satur daudzumā, kuram pakai prasības nav piemērojamas</p> <p>UN 3323 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, C TIPA PAKA, nesatur skaldmateriālu vai to satur daudzumā, kuram pakai prasības nav piemērojamas</p> <p>UN 3324 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, ZEMA ĪPATNĒJĀ RADIOAKTIVITĀTE (LSA-II), SKALDMATERIĀLS</p> <p>UN 3325 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, ZEMA ĪPATNĒJĀ RADIOAKTIVITĀTE (LSA-III), SKALDMATERIĀLS</p> <p>UN 3326 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, OBJEKTI AR VIRSMAS NOSMĒRĒTĪBU, (SCO-I vai SCO-II), SKALDMATERIĀLS</p>	

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

A DAĻA IEPAKOJUMA VEIDS – Klasifikācija pēc TS-R-1	B DAĻA: Aptuvenais paku skaits gadā
UN 3327 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, A TIPA PAKA, SKALDMATERIĀLS, nav īpašas formas UN 3328 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, B(U) TIPA PAKA, SKALDMATERIĀLS UN 3329 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, B(M) TIPA PAKA, SKALDMATERIĀLS UN 3330 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, C TIPA PAKA, SKALDMATERIĀLS UN 3331 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, TRANSPORTĒTS ĪPAŠĀ KĀRTĪBĀ, SKALDMATERIĀLS UN 3332 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, A TIPA PAKA, SPECIĀLA FORMA, nesatur skaldmateriālu vai to satur daudzumā, kuram pakai prasības nav piemērojamas UN 3333 RADIOAKTĪVAIS MATERIĀLS, A TIPA PAKA, SPECIĀLA FORMA, SKALDMATERIĀLS	

5. PRETRADIĀCIJAS AIZSARDZĪBAS PROGRAMMA (PAP)

A DAĻA: ☐ Atzīmējot šo rūtiņu, paziņoju, ka mums ir PAP, tā ir pilnībā ieviesta un tiek precīzi izpildīta	B DAĻA: PAP aprakstošā dokumenta numurs un datums Augšupielādē PAP
---	--

6. KVALITĀTES NODROŠINĀŠANAS PROGRAMMA (KNP)

Šai KNP jābūt pieejamai kompetentās iestādes inspekcijai (saskaņā ar ADR 1.7.3 punktu)

A DAĻA: ☐ Atzīmējot šo rūtiņu, paziņoju, ka mums ir KNP, tā ir pilnībā ieviesta un tiek precīzi izpildīta	B DAĻA: Dokumenta numurs un datums
---	---------------------------------------

7. DEKLARĀCIJA

- Es, pārvadātājs, ar šo apliecinu, ka es atbilstu visiem attiecīgajiem starptautiskajiem, Kopienas un valstu noteikumiem par radioaktīvo materiālu transportu.
- Es, pārvadātājs, ar šo apliecinu, ka šajā standarta dokumentā sniegtā informācija ir pareiza.

Datums .....

Uzvārds .....

Paraksts.....

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

II PIELIKUMS

RADIOAKTĪVO MATERIĀLU PĀRVADĀTĀJA ELEKTRONISKĀ REĢISTRĀCIJAS APLIECĪBA

PIEZĪME.

ŠIS REĢISTRĀCIJAS APLIECĪBAS EKSEMPLĀRS JĀPIEVIENO KATRA ŠIS REGULAS JOMĀ IETILPSTOŠĀ TRANSPORTA PAVADDOKUMENTIEM

Šī reģistrācijas apliecība izdota saskaņā ar Padomes Regulu (Euratom) xxxxx

Šī apliecība pārvadātāju neatbrīvo no pienākuma ievērot citus piemērojamos noteikumus par transportu.

- 1) REĢISTRĀCIJAS NUMURS: BE/xxxx/dd-mm-gggg
- 2) IESTĀDES NOSAUKUMS/VALSTS:
- 3) UZŅĒMUMA NOSAUKUMS UN ADRESE
- 4) TRANSPORTA VEIDS:
  - AUTOTRANSPORTS
  - DZELZCEĻŠ
  - IEKŠZEMES ŪDENSCEĻI
- 7) DALĪBVALSTIS, uz kurām apliecība attiecas
- 8) IEPAKOJUMA VEIDS – ANO (UN) NUMURS (*sk. 1. pielikumu – tāds pats formāts*)
- 9) DATUMS

ELEKTRONISKAIS PARAKSTS

DERĪGUMA TERMIŅŠ: DATUMS + 5 gadi

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0581

Eiropas Savienības Tiesa: tiesnešu skaits Vispārējā tiesā ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembrī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Protokolu par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem, palielinot Vispārējās tiesas tiesnešu skaitu (02074/2011 – C7-0126/2012 – 2011/0901B(COD))⁽¹⁾

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

(2016/C 468/76)

Grozījums Nr. 1

EIROPAS PARLAMENTA GROZĪJUMI (*)

Tiesas projektā

Eiropas Parlamenta un Padomes regula, ar ko groza **Protokolu par** Eiropas Savienības Tiesas **statūtiem, palielinot Vispārējās tiesas tiesnešu skaitu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un it īpaši tā 19. panta 2. punkta otro daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un it īpaši tā 254. panta pirmo daļu un 281. panta otro daļu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un it īpaši tā 106.a panta 1. punktu,

ņemot vērā Tiesas lūgumu,

ņemot vērā Komisijas atzinumu,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (5) Vispārējā tiesā, kuras kompetencē esošo jautājumu loks kopš tās izveidošanas ir pakāpeniski paplašinājies, patlaban iesniegto lietu skaits nepārtraukti palielinās.
- (6) Vispārējā tiesā iesniegto lietu skaits **gadu gaitā arvien pieaug**, tāpēc, **laikam ritot**, šajā tiesā ir palielinājies izskatīšanā esošo lietu skaits un tiesvedību ilgums.
- (7) Šī tiesvedību ilguma pagarināšanās, visticamāk, nav pieņemama lietas dalībniekiem, it īpaši ņemot vērā gan Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā, gan Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā noteiktās prasības.
- (8) Šādai situācijai Vispārējā tiesā ir strukturāli iemesli, kuri ir saistīti gan ar Savienības iestāžu un struktūru likumdošanas un normatīvā darba palielināšanos un dažādību, gan Vispārējā tiesā izskatīšanai nodoto lietu materiālu apjomu un sarežģītību, it īpaši konkurences un valsts atbalsta jomās.

⁽¹⁾ Pēc tam jautājumu nodeva atpakaļ atbildīgajai komitejai atkārtotai izskatīšanai saskaņā ar 57. panta otrā punkta otro daļu (A7-0252/2013).

(*) Grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- (9) Tādējādi ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai risinātu šo situāciju, un Līgumos paredzētā iespēja palielināt Vispārējās tiesas tiesnešu skaitu ļautu īsā laikā samazināt gan izskatīšanā esošo lietu skaitu, gan šajā tiesā notiekošo tiesvedību pārmērīgo ilgumu.
- (9a) *Minētajos pasākumos būtu jāparedz arī ilgtermiņa risinājums tiesnešu izcelsmes valstu jautājumam, jo pašreizējo kārtību, kas paredz tiesnešu vietas piešķirt pēc izcelsmes dalībvalsts principa, nevar piemērot situācijā, kad tiesnešu skaits pārsniedz dalībvalstu skaitu.*
- (9b) *Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 2. punktā ir noteikts, ka Vispārējās tiesas sastāvā ir vismaz pa vienam tiesnesim no katras dalībvalsts. Tādējādi jau ir nodrošināts pienācīgs ģeogrāfiskais līdzsvars un ņemtas vērā dalībvalstu tiesību sistēmas, tāpēc pārējie tiesneši būtu jāieceļ, pamatojoties tikai un vienīgi uz profesionālo un personisko piemērotību un ņemot vērā viņu zināšanas par Eiropas Savienības un dalībvalstu tiesību sistēmām. Tomēr vienu dalībvalsti būtu jāpārstāv ne vairāk kā diviem tiesnešiem.*

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Izdarīt Protokolā Nr. 3 par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem šādus grozījumus:

6.a Aizstāt 47. panta pirmo daļu ar šādu tekstu:

“Šo Statūtu 9.a pants, 14. un 15. pants, 17. panta pirmā, otrā, ceturta un piektā daļa un 18. pants attiecas uz Vispārējo tiesu un tās locekļiem.”

7. Aizstāt 48. pantu ar šādu tekstu:

“Vispārējā tiesā ir pa vienam tiesnesim no katras dalībvalsts un 12 papildu tiesneši. Vienu dalībvalsti pārstāv ne vairāk kā divi tiesneši.

Visiem tiesnešiem ir vienāds statuss, kā arī vienādas tiesības un pienākumi.

Ja tiesnešu kopējais skaits ir pāra skaitlis, tad, ik pēc trijiem gadiem daļēji nomainot tiesnešus, katru reizi pārmaiņus nomaina pusi no tiesnešu kopējā skaita; ja tiesnešu kopējais skaits ir nepāra skaitlis, tad pārmaiņus nomaina pāra skaitu un par vienu mazāku nepāra skaitu tiesnešu.”

7.a Pievienot šādu pantu:

“48.a pants

Ieceļot pa vienam tiesnesim no katras dalībvalsts, tiesības izvirzīt kandidātu tiesneša amatam ir attiecīgās dalībvalsts valdībai.”

7.b Pievienot šādu pantu:

“48.b pants

1. Pārējās tiesnešu vietas aizpilda, neņemot vērā kandidātu piederību noteiktai dalībvalstij.

2. Norisinoties procedūrai, kas paredzēta, lai ieceltu amatā vienu vai vairākus no divpadsmit papildu tiesnešiem, visu dalībvalstu valdības var izvirzīt kandidātus. Turklāt Vispārējās tiesas tiesneši, kam beidzas amata pilnvaru laiks, var personiski pieteikties šim amatam, iesniedzot rakstisku pieteikumu Līguma par Eiropas Savienības darbību 255. pantā minētās komitejas priekšsēdētājam.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

3. Norisinoties procedūrai, kas paredzēta, lai ieceltu amatā vienu vai vairākus no 12 papildu tiesnešiem, Līguma par Eiropas Savienības darbību 255. pantā minētā komiteja sniedz atzinumu par kandidātu piemērotību pildīt Vispārējās tiesas tiesneša pienākumus. Atzinumam par kandidātu piemērotību komiteja pievieno sarakstu, kurā piemērotības secībā sakārtoti kandidāti ar visatbilstošāko augstos amatos gūtu darba pieredzi. Ja piemērotu kandidātu skaits ir pietiekams, tad sarakstā iekļauto kandidātu skaits vismaz divas reizes pārsniedz to tiesnešu skaitu, kuri dalībvalstu valdībām jāieceļ, savstarpēji vienojoties.”

3. pants

1. Šī regula stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.
2. 12 papildu tiesneši, kas iecelti tiesneša amatā, pamatojoties uz šo regulu un pēc tās stāšanās spēkā, stājas amatā nekavējoties pēc zvēresta nodošanas.

Sešiem no minētajiem tiesnešiem, pamatojoties uz izlozes rezultātiem, pilnvaru termiņš beidzas sešus gadus pēc Vispārējās tiesas sastāva pirmās daļējās nomaiņas, kura notikusi pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Pārējo sešu tiesnešu pilnvaru termiņš beidzas sešus gadus pēc Vispārējās tiesas sastāva otrās daļējās nomaiņas, kura notikusi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

... gada ....

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0582

Atsevišķu direktīvu grozīšana attiecībā uz Francijas tālākajiem reģioniem un īpaši Majotu ***Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2008/118/EK attiecībā uz Francijas tālākajiem reģioniem un īpaši Majotu (COM(2013)0577 – C7-0268/2013 – 2013/0280(CNS))****(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)**

(2016/C 468/77)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2013)0577),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0268/2013),
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu, 46. panta 1. punktu un 37. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0405/2013),
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu;
  2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
  3. prasa Padomei vēlreiz ar to apsprieties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
  4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0583

Padomes Direktīvas 2010/18/ES grozīšana Majotas statusa maiņas dēļ *

Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 2010/18/ES saistībā ar Majotas statusa maiņu (14220/2013 – C7-0355/2013 – 2013/0189(NLE))

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)

(2016/C 468/78)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2013)0413) un Padomes projektu (14220/2013),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0355/2013),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 155. panta 2. punktu, kas ir Komisijas izvēlētais juridiskais pamats šim priekšlikumam,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. un 37. pantu,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A7-0414/2013),
1. apstiprina grozīto Padomes projektu;
  2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
  3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt savu projektu;
  4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Grozījums Nr. 1

Direktīvas projekts

Virsraksts

Padomes projekts

Priekšlikums — Padomes **Direktīva**, ar ko groza Padomes Direktīvu 2010/18/ES saistībā ar Majotas statusa maiņu

Grozījums

Priekšlikums — Padomes **Lēmums**, ar ko groza Padomes Direktīvu 2010/18/ES saistībā ar Majotas statusa maiņu

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 2
Direktīvas projekts
1. atsauce

Padomes projekts

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 349. pantu,

---

Grozījums

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā **155. panta 2. punktu un** 349. pantu,

Grozījums Nr. 4
Direktīvas projekts
1. apsvērums

Padomes projekts

(1) Ar Lēmumu 2012/419/ES ⁽¹⁾ Eiropadome nolēma grozīt statusu, kas Majotai piešķirts attiecībā uz Eiropas Savienību, sākot ar 2014. gada 1. janvāri. Tādējādi no minētās dienas Majota vairs nebūs aizjūras teritorija un iegūs Savienības tālākā reģiona statusu Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. panta un 355. panta 1. punkta nozīmē. Pēc minētajām izmaiņām Majotas juridiskajā statusā Savienības tiesiskais regulējums Majotā tiks piemērots no [...] 2014. gada 1. janvāra. Tomēr būtu jāievieš daži konkrēti pasākumi **attiecībā uz Savienības tiesiskā regulējuma piemērošanas īpašajiem nosacījumiem**, pamatojoties uz Majotas īpašo strukturālo sociālo un ekonomisko situāciju kā jaunam tālākajam reģionam.

⁽¹⁾ OV L 204, 31.7.2012., 131. lpp.

Grozījums

(1) Ar Lēmumu 2012/419/ES ⁽¹⁾ Eiropadome nolēma grozīt statusu, kas Majotai piešķirts attiecībā uz Eiropas Savienību, sākot ar 2014. gada 1. janvāri. Tādējādi no minētās dienas Majota vairs nebūs aizjūras teritorija un iegūs Savienības tālākā reģiona statusu Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. panta un 355. panta 1. punkta nozīmē. Pēc minētajām izmaiņām Majotas juridiskajā statusā Savienības tiesiskais regulējums Majotā tiks piemērots no [...] 2014. gada 1. janvāra. Tomēr būtu jāievieš daži konkrēti pasākumi, pamatojoties uz Majotas īpašo strukturālo sociālo un ekonomisko situāciju kā jaunam tālākajam reģionam.

⁽¹⁾ OV L 204, 31.7.2012., 131. lpp.

Grozījums Nr. 5
Direktīvas projekts
Ievadteksts

Padomes projekts

IR PIENĒMUSI ŠO **DIREKTĪVU**.

Grozījums

IR PIENĒMUSI ŠO **LĒMUMU**.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 6
Direktīvas projekts

1. pants

Direktīva 2010/18/ES

3. pants – 2. punkts – 2. daļa

Padomes projekts

Direktīvas 2010/18/EK 3. panta 2. punktu papildina ar šādu daļu:

“Atkāpjoties no pirmās daļas, tajā minētais papildu laikposms Majotai kā tālākajam reģionam LESD 349. panta nozīmē tiek pagarināts līdz 2018. gada 31. decembrim.”

Grozījums

Direktīvas 2010/18/EK 3. panta 2. punktu papildina ar šādu daļu:

“Francijas tālākajam reģionam Majotai papildu laikposms, kas minēts pirmajā daļā, tiek pagarināts līdz 2018. gada 31. decembrim.”

Grozījums Nr. 7
Direktīvas projekts

2. pants

Padomes projekts

Šī direktīva ir adresēta Francijas Republikai.

Grozījums

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Grozījums Nr. 8
Direktīvas projekts

3. pants

Padomes projekts

Šī direktīva stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Grozījums

Šis lēmums stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0585

Grozījumu izdarīšana konkrētās regulās par kopējo tirdzniecības politiku attiecībā uz konkrētu pasākumu pieņemšanas procedūru ***II

Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par grozījumu izdarīšanu konkrētās regulās par kopējo tirdzniecības politiku attiecībā uz konkrētu pasākumu pieņemšanas procedūru (13283/1/2013 – C7-0411/2013 – 2011/0039(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

(2016/C 468/79)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (13283/1/2013 – C7-0411/2013),
  - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0082),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 72. pantu,
  - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A7-0421/2013),
1. apstiprina Padomes nostāju pirmajā lasījumā;
  2. apstiprina Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
  3. pieņem zināšanai dalībvalstu paziņojumu un Komisijas paziņojumus, kas pievienoti šai rezolūcijai;
  4. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar Padomes nostāju;
  5. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
  6. uzdod ģenerāļsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, ka ir ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerāļsekretāru nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* kopā ar visiem šai rezolūcijai pievienotajiem paziņojumiem;
  7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Kopīgs paziņojums par Regulas (EK) Nr. 1225/2009 15. panta 6. punktu un Regulas (EK) Nr. 597/2009 25. panta 6. punktu

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija uzskata, ka Regulas (EK) Nr. 1225/2009 15. panta 6. punkta un Regulas (EK) Nr. 597/2009 25. panta 6. punkta iekļaušana ir pamatota, tikai balstoties uz šo regulu konkrētajām īpašībām, pirms tās tiek grozītas ar šo regulu. Līdz ar to šāda noteikuma, proti, minēto pantu, iekļaušana ir izņēmuma gadījums attiecībā uz šīm divām regulām un nerada precedentu turpmākās likumdošanas sagatavošanai.

⁽¹⁾ OV C 251 E, 31.8.2013., 126. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Skaidrības labad Eiropas Parlaments, Padome un Komisija saprot, ka ar Regulas (EK) Nr. 1225/2009 15. panta 6. punktu un Regulas (EK) Nr. 597/2009 25. panta 6. punktu neievieš lēmumu pieņemšanas procedūras, kas būtu atšķirīgas no Regulā (ES) Nr. 182/2011 paredzētajām vai papildinātu tās.

Dalībvalstu paziņojums par Regulas (ES) Nr. 182/2011 3. panta 4. punkta un 6. panta 2. punkta piemērošanu saistībā ar antidempinga un kompensācijas maksājumu procedūru saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1225/2009 un (EK) Nr. 597/2009

Ja dalībvalsts ierosina grozījumu attiecībā uz Regulās (EK) Nr. 1225/2009 un (EK) Nr. 597/2009 ("pamatregulas") paredzētajiem antidempinga vai kompensācijas maksājumu pasākumu projektiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 3. panta 4. punktu vai 6. panta 2. punktu, tā:

- (a) nodrošina, ka grozījums tiek ierosināts savlaicīgi, ievērojot pamatregulu termiņus un atspoguļojot nepieciešamību Komisijai dot pietiekoši daudz laika vajadzīgās atklāšanas procedūras sākšanai un priekšlikuma pienācīgai izskatīšanai, un nepieciešamību komitejai izskatīt ierosināto grozīto pasākuma projektu;
- (b) nodrošina, ka ierosinātais grozījums atbilst pamatregulām, kā to skaidro Eiropas Savienības Tiesa, un attiecīgām starptautiskām saistībām;
- (c) iesniedz rakstisku pamatojumu, kurā ir norādīts vismaz tas, kā ierosinātais grozījums ir saistīts ar pamatregulām un ar izmeklēšanā atklātajiem faktiem, bet var ietvert arī citus papildu argumentus, ko dalībvalsts, kas ierosina grozījumu, uzskata par piemērotiem.

Komisijas paziņojums

saistībā ar antidempinga un kompensācijas maksājumu procedūrām saskaņā ar Regulām (EK) Nr. 1225/2009 un (EK) Nr. 597/2009

Komisija atzīst, cik svarīgi ir, lai dalībvalstis saņemtu informāciju, kā paredzēts Regulā (EK) Nr. 1225/2009 un Regulā (EK) Nr. 597/2009 ("pamatregulas"), un varētu piedalīties apzinātu lēmumu pieņemšanā, un tā rīkosies, lai šo mērķi sasniegtu.

* * *

Lai izvairītos no neskaidrībām, Komisija saprot, ka 8. panta 5. punktā Regulā (ES) Nr. 182/2011 minētā atsauce uz konsultācijām nozīmē to, ka, izņemot steidzamus gadījumus, Komisijai pirms pagaidu antidempinga vai kompensācijas maksājumu pieņemšanas jācenšas noskaidrot dalībvalstu viedokļus.

* * *

Komisija nodrošinās, ka tā efektīvi pārvaldīs visus Regulā (EK) Nr. 1225/2009 un Regulā (EK) Nr. 597/2009 paredzētos antidempinga un kompensācijas maksājumu procedūru aspektus, tostarp nodrošinot dalībvalstīm iespēju ierosināt grozījumus, lai tiktu ievēroti pamatregulās noteiktie laika posmi un pienākumi pret ieinteresētajām personām un lai galīgi noteiktie pasākumi atbilstu izmeklēšanā atklātajiem faktiem un pamatregulām saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas interpretāciju un atbilstoši Savienības starptautiskajām saistībām.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Komisijas paziņojums par kodifikāciju

Lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 37/2014, ar ko attiecībā uz atsevišķu pasākumu pieņemšanas procedūru groza dažas regulas par kopējo tirdzniecības politiku, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 38/2014, ar ko attiecībā uz pilnvaru deleģēšanu un īstenošanu konkrētu pasākumu pieņemšanai, groza dažas regulas par kopējo tirdzniecības politiku, būs nepieciešami daudzi grozījumi attiecīgajos tiesību aktos. Lai uzlabotu attiecīgo aktu skaidrību, Komisija ierosinās aktus kodificēt pēc iespējas drīz pēc šo abu regulu pieņemšanas un vēlākais līdz 2014. gada 1. jūnijam.

Komisijas paziņojums par deleģētajiem aktiem

Saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 37/2014, ar ko attiecībā uz atsevišķu pasākumu pieņemšanas procedūru groza dažas regulas par kopējo tirdzniecības politiku un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 38/2014, ar ko attiecībā uz pilnvaru deleģēšanu un īstenošanu konkrētu pasākumu pieņemšanai groza dažas regulas par kopējo tirdzniecības politiku, Komisija atgādina par apņemšanos, kas pausta Pamat nolīguma par Eiropas Parlamenta un Komisijas attiecībām 15. pantā, proti, ka Komisija sniegs pilnīgu informāciju un dokumentāciju par tās sanāksmēm ar valstu ekspertiem saistībā ar deleģēto aktu sagatavošanu.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0586

Grozījumu izdarīšana atsevišķās kopējās tirdzniecības politikas regulās attiecībā uz pilnvaru deleģēšanu konkrētu pasākumu pieņemšanai ***II

Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko attiecībā uz deleģēšanas un īstenošanas pilnvaru piešķiršanu konkrētu pasākumu pieņemšanai groza konkrētas regulas saistībā ar kopējo tirdzniecības politiku (13284/1/2013 – C7-0408/2013 – 2011/0153(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

(2016/C 468/80)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (13284/1/2013 – C7-0408/2013),
  - ņemot vērā tā nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM (2011)0349),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 72. pantu,
  - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komiteja ieteikumus otrajam lasījumam (A7-0419/2013),
1. apstiprina Padomes nostāju pirmajā lasījumā;
  2. apstiprina Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
  3. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumus, kas pievienoti šai rezolūcijai;
  4. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar Padomes nostāju;
  5. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
  6. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, ka ir ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsekretāru nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* kopā ar visiem šai rezolūcijai pievienotajiem paziņojumiem;
  7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Kopīgs paziņojums attiecībā uz Regulu (EEK) Nr. 3030/93 un Regulu (EK) Nr. 517/94

Jāatzīmē, ka procedūras, kas paredzētas Regulas (EEK) Nr. 3030/93 2. panta 6. punktā, 6. panta 2. punktā, 8. un 10. pantā, 13. panta 3. punktā, 15. panta 3., 4. un 5. punktā un 19. pantā, IV pielikuma 4. panta 3. punktā un VII pielikuma 2. pantā un 3. panta 1. un 3. punktā un Regulas (EK) Nr. 517/94 3. panta 3. punktā, 5. panta 2. punktā, 12. panta 3. punktā un 13. un 28. pantā, tiek pārveidotas par deleģēto aktu pieņemšanas procedūrām. Jāatzīmē, ka daži no minētajiem pantiem attiecas uz lēmumu pieņemšanas procedūrām aizsardzības pasākumu pieņemšanai tirdzniecības aizsardzības jomā.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, 22.11.2012., P7_TA(2012)0447.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija uzskata, ka aizsardzības pasākumi ir jāuzskata par īstenošanas pasākumiem. Ārkārtas gadījumā konkrētajās iepriekš minētajās spēkā esošās regulās pasākumi ir deleģēto aktu veidā, jo aizsardzības pasākumi tiek ieviesti, grozot attiecīgos pamatregulu pielikumus. Tas izriet no īpašās struktūras, kas ir raksturīga minētajām spēkā esošajām regulām, un ko līdz ar to neizmantos kā precedentu turpmāko tirdzniecības aizsardzības instrumentu un citu aizsardzības pasākumu sagatavošanai.

Komisijas paziņojums par kodifikāciju

Lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 37/2014, ar ko attiecībā uz konkrētu pasākumu pieņemšanas procedūrām groza konkrētas regulas saistībā ar kopējo tirdzniecības politiku, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 38/2014, ar ko attiecībā uz deleģēšanas un īstenošanas pilnvaru piešķiršanu konkrētu pasākumu pieņemšanai groza konkrētas regulas saistībā ar kopējo tirdzniecības politiku, būs nepieciešami daudzi grozījumi attiecīgajos tiesību aktos. Lai uzlabotu attiecīgo aktu skaidrību, Komisija ierosinās aktus kodificēt pēc iespējas drīz pēc šo abu regulu pieņemšanas un vēlākais līdz 2014. gada 1. jūnijam.

Komisijas paziņojums par deleģētajiem aktiem

Saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 37/2014, ar ko attiecībā uz konkrētu pasākumu pieņemšanas procedūrām groza konkrētas regulas saistībā ar kopējo tirdzniecības politiku, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 38/2014, ar ko attiecībā uz deleģēšanas un īstenošanas pilnvaru piešķiršanu konkrētu pasākumu pieņemšanai groza konkrētas regulas saistībā ar kopējo tirdzniecības politiku, Komisija atgādina par apņemšanos, kas pausta Pamatnolīguma par Eiropas Parlamenta un Komisijas attiecībām 15. pantā, proti, ka Komisija sniegs Parlamentam pilnīgu informāciju un dokumentāciju par tās sanāsmēm ar valstu ekspertiem saistībā ar deleģēto aktu sagatavošanu.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0587

Maksājumu konti ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembrī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par maksājumu kontu tarifu salīdzināmību, maksājumu kontu maiņu un piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām (COM(2013)0266 – C7-0125/2013 – 2013/0139(COD))⁽¹⁾

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/81)

[Grozījums Nr. 1, ja vien nav norādīts citādi]

EIROPAS PARLAMENTA GROZĪJUMI (*)

Komisijas priekšlikumā

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par maksājumu kontu tarifu salīdzināmību, maksājumu kontu maiņu un piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁽¹⁾,

[...]

rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar LESD 26. panta 2. punktu iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte. Iekšējā tirgus sadrumstalotība kaitē konkurētspējai, izaugsmei un darbvieta radīšanai Savienībā. Tādu tiešo un netiešo šķēršļu novēršana, kuri kavē iekšējā tirgus pienācīgu darbību, ir svarīga tā izveides pabeigšanai. Savienības līmeņa rīcība attiecībā uz iekšējo tirgu privātpersonām paredzēto finanšu pakalpojumu nozarē jau ir sniegusi būtisku ieguldījumu maksājumu pakalpojumu sniedzēju pārrobežu darbības attīstībā, uzlabojot patērētāju izvēli un palielinot piedāvājumu kvalitāti un pārredzamību.
- (2) Šajā saistībā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīvā 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK⁽²⁾ ("Maksājumu pakalpojumu direktīva"), ir noteiktas galvenās pārredzamības prasības tarifiem, ko maksājumu pakalpojumu sniedzēji piemēro pakalpojumiem, kas tiek piedāvāti saistībā ar maksājumu kontiem.

⁽¹⁾ Pēc tam jautājumu nodeva atpakaļ atbildīgajai komitejai atkārtotai izskatīšanai saskaņā ar 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0398/2013).

(*) Grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumu apzīmē ar simbolu ■.

⁽¹⁾ Vēl nav publicēts OV.

⁽²⁾ OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Tas ir būtiski veicinājis maksājumu pakalpojumu sniedzēju darbību, radot vienotus noteikumus attiecībā uz maksājumu pakalpojumu un informācijas sniegšanu, samazinājis administratīvo slogu un radījis izmaksu ietaupījumus maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.

- (2a) **Netraucēta iekšējā tirgus darbība un mūsdienīgas un sociāli iekļaujošas tautsaimniecības izveide arvien vairāk kļūst atkarīga no maksājumu pakalpojumu vispārējās pieejamības. Ņemot vērā to, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kuri darbojas saskaņā ar tirgus loģiku, cenšas koncentrēties uz komerciāli pievilcīgiem klientiem un tādējādi mazāk nodrošinātiem klientiem netiek piedāvāts vienlīdz plašs produktu klāsts, jauni tiesību akti šajā jomā jāpieņem kā gudras Savienības līmeņa tautsaimniecības stratēģijas daļa.**
- (3) **Tomēr, kā norādīts Eiropas Parlamenta 2012. gada 4. jūlija rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par piekļuvi banku pamatpakalpojumiem⁽¹⁾, jādara vairāk, lai uzlabotu un attīstītu iekšējo tirgu privātpersonām paredzētu banku pakalpojumu jomā. Šādi pilnveidojumi būtu jāsteno kopā ar centieniem panākt, lai finanšu nozare Savienībā darbotos par labu uzņēmumiem un patērētājiem. Pašlaik tarifu pārredzamības un salīdzināmības trūkums, kā arī grūtības saistībā ar maksājumu kontu maiņu joprojām rada šķēršļus pilnībā integrēta tirgus attīstībai. Banku pakalpojumu jomā privātpersonām jānovērš problēma, kas saistīta ar atšķirīgu produktu kvalitāti un zemu konkurenci, un jāpanāk augstas kvalitātes standartu ievērošana.**
- (4) Pašreizējie iekšējā tirgus apstākļi var atturēt maksājumu pakalpojumu sniedzējus no iespējas izmantot tiesības brīvi veikt uzņēmējdarbību vai sniegt pakalpojumus Savienībā, jo pastāv grūtības iegūt klientus, ienākot jaunā tirgū. Ienākšana jaunos tirgos bieži ir saistīta ar lieliem ieguldījumiem. Šādi ieguldījumi attaisnojas tikai tad, ja kontu nodrošinātājs paredz pietiekamas iespējas un patērētāju atbilstīgu pieprasījumu. Patērētāju zemo mobilitāti saistībā ar privātpersonām paredzētiem finanšu pakalpojumiem lielā mērā rada tas, ka nav nodrošināta tarifu un piedāvāto pakalpojumu pārredzamība un salīdzināmība, kā arī pastāvošās grūtības saistībā ar maksājumu kontu maiņu. Šie faktori arī mazina pieprasījumu. Jo īpaši tas attiecas uz pārrobežu darbību.
- (5) Turklāt nozīmīgus šķēršļus tam, lai pabeigtu iekšējā tirgus izveidi maksājumu kontu jomā, var radīt valstīs spēkā esošā tiesiskā regulējuma sadrumstalotība. Valstīs spēkā esošie noteikumi attiecībā uz maksājumu kontiem, jo īpaši attiecībā uz tarifu salīdzināmību un maksājumu kontu maiņu, ir atšķirīgi. Vienotu saistošu pasākumu neesamība Savienības līmenī attiecībā uz maiņu ir radījusi atšķirīgu praksi un pasākumus valstu līmenī. Šīs atšķirības ir īpaši būtiskas tarifu salīdzināmības jomā, kur Savienības līmenī nav pasākumu, pat tādu, kas pēc būtības būtu pašregulācija. Ja nākotnē šādas atšķirības kļūtu nozīmīgākas, ņemot vērā to, ka bankas savu praksi parasti pielāgo valstu tirgiem, tas paaugstinātu pārrobežu darbības izmaksas salīdzinājumā ar iekšzemes kontu nodrošinātāju izmaksām, tādējādi mazinot pārrobežu uzņēmējdarbības pievilcību. Pārrobežu darbību iekšējā tirgū kavē šķēršļi attiecībā uz patērētāju maksājumu kontu atvēršanu ārvalstīs. Spēkā esošie ierobežojošie atbilstības kritēriji var kavēt Savienības pilsoņu brīvu pārvietošanos Savienībā. Ja visiem patērētājiem tiks nodrošināta piekļuve maksājumu kontam, patērētāji varēs piedalīties iekšējā tirgū un gūt labumu no iekšējā tirgus.
- (6) Turklāt, tā kā daži iespējamie klienti neatver kontus vai nu tāpēc, ka saņem atteikumu, vai arī tāpēc, ka viņiem bieži netiek piedāvāti atbilstīgi produkti, iespējams pieprasījums pēc maksājumu kontu pakalpojumiem Savienībā pašlaik netiek pilnībā izmantots. Plašāka patērētāju dalība iekšējā tirgū turpmāk stimulētu maksājumu pakalpojumu sniedzējus ienākt jaunos tirgos. Tādu apstākļu izveidošana, kuri ļautu patērētājiem piekļūt maksājumu kontam, arī ir līdzeklis, kas nepieciešams, lai sekmētu viņu dalību iekšējā tirgū un ļautu viņiem izmantot iekšējā tirgus radītās priekšrocības.

⁽¹⁾ **Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0293.**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- (7) Tarifu pārredzamība un salīdzināmība ir risināta ar pašregulācijas iniciatīvu, kuru ierosināja banku nozare. Tomēr nav panākta galīgā vienošanās attiecībā uz šīm pamatnostādnēm. Attiecībā uz maiņu vienotie principi, ko 2008. gadā izveidoja Eiropas Banku nozares komiteja, nodrošina to banku kontu maiņas paraugmehānismu, kurus nodrošina maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas atrodas tajā pašā dalībvalstī. Tomēr, ņemot vērā to, ka šie kopējie principi nav saistoši, to piemērošana visā Savienībā ir bijusi nesaskaņota un tās rezultāti nav bijuši efektīvi. Turklāt vienotie principi attiecas tikai uz banku kontu maiņu valstu līmenī, bet neattiecas uz kontu pārrobežu maiņu. Visbeidzot, attiecībā uz piekļuvi pamatmaksājumu kontam Komisijas Ieteikumā 2011/442/ES⁽¹⁾ dalībvalstis tika aicinātas īstenot nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu ieteikuma piemērošanu vēlākais sešu mēnešu laikā pēc tā publicēšanas. Līdz šim tikai dažas dalībvalstis ievēro ieteikuma galvenos principus.
- (8) **Lai ilgtermiņā nodrošinātu efektīvu un vienmērīgu finanšu mobilitāti**, ir svarīgi izveidot vienotu noteikumu kopumu, kas būtu paredzēts, lai risinātu zemas patērētāju mobilitātes problēmu un jo īpaši lai uzlabotu maksājumu kontu pakalpojumu un tarifu salīdzināmību un stimulētu maksājumu kontu maiņu, kā arī izvairītos no tā, ka patērētāji, kas nolēmuši atvērt maksājumu kontu pārrobežu darījumā, tiktu diskriminēti dzīvesvietas dēļ. Turklāt ir būtiski pieņemt atbilstīgus pasākumus, lai sekmētu patērētāju dalību maksājumu kontu tirgū. Šie pasākumi stimulēs maksājumu pakalpojumu sniedzēju ienākšanu iekšējā tirgū un nodrošinās līdzvērtīgus konkurences apstākļus, tādējādi stiprinot konkurenci un resursu efektīvu piešķiršanu Savienības neliela apjoma finanšu darījumu tirgū tā, lai uzņēmumi un patērētāji gūtu labumu. Pārredzama informācija par tarifiem un maiņas iespējas apvienojumā ar tiesībām piekļūt pamatmaksājumu kontu pakalpojumiem arī ļaus Savienības pilsoņiem ērtāk pārvietoties un iepirkties visā ES un tādējādi gūt labumu no pilnībā funkcionējoša iekšējā tirgus neliela apjoma finanšu pakalpojumu tirgū un sniegt ieguldījumu e-komercijas izaugsmē un iekšējā tirgus turpmākā attīstībā.
- (8a) **Ir svarīgi nodrošināt arī to, lai šī direktīva nekavētu inovācijas privātpersonām, vidējiem un mazajiem uzņēmumiem paredzētu finanšu pakalpojumu jomā. Katru gadu tiek ieviestas jaunas tehnoloģijas, kuru dēļ pašreiz izmantotais maksājumu kontu modelis vairs var neatbilst jaunākajām prasībām. Kā alternatīva tradicionālajiem bankas pakalpojumiem jo īpaši būtu jāatbalsta mobilās bankas pakalpojumi, vienādranga pakalpojumi un uzkrātās vērtības maksājumu kartes.**
- (9) Šī direktīva attiecas uz klientu maksājumu kontiem. Tāpēc uzņēmumu konti, pat mazo uzņēmumu vai mikrouzņēmumu konti, ja vien tie netiek turēti privātpersonas statusā, ir ārpus direktīvas darbības jomas. Turklāt šī direktīva neattiecas uz krājkontiem, kuriem var būt ierobežotākas maksājumu funkcijas. **Šī direktīva neattiecas arī uz kredītkartēm, kurām nav būtiskas nozīmes tās mērķu, proti, finansiālās iekļaušanas un iekšējā tirgus darbības nostiprināšanas, īstenošanā.**
- (10) Direktīvā ietvertās definīcijas ir saskaņotas ar citu Savienības tiesību aktu definīcijām, jo īpaši ar definīcijām, kas ietvertas Direktīvā 2007/64/EK, un definīcijām, kas ietvertas Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 14. marta Regulā (ES) Nr. 260/2012, ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009⁽²⁾.
- (11) Patērētājiem ir svarīgi izprast tarifu, lai varētu salīdzināt dažādu maksājumu pakalpojumu sniedzēju piedāvājumus un izdarīt uz informāciju balstītu izvēli par to, kurš konts ir vispiemērotākais viņu vajadzībām. Tarifu salīdzinājumu nav iespējams veikt, ja maksājumu pakalpojumu sniedzēji lieto dažādu terminoloģiju attiecībā uz vieniem un tiem pašiem pakalpojumiem un sniedz informāciju dažādos formātos. Standartizēta terminoloģija kopā ar saskaņotā formātā sniegtu informāciju par **visraksturīgāko pakalpojumu** tarifiem **saistībā ar maksājumu kontiem**, var palīdzēt patērētājiem gan saprast, gan salīdzināt tarifu.

⁽¹⁾ OV L 190, 21.7.2011., 87. lpp.

⁽²⁾ OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- (12) Patērētāji visvairāk varētu gūt labumu no informācijas, kas ir pēc iespējas kodolīgāka, standartizēta un viegli salīdzināma dažādu maksājumu pakalpojumu sniedzēju līmenī. Rīkiem, kas pieejami patērētājiem maksājumu kontu piedāvājuma salīdzināšanai, jābūt daudzveidīgiem, un tiem nepieciešama patērētāju veiktā pārbaude. Pašreizējā posmā tarifu terminoloģija ir jāstandartizē tikai attiecībā uz visraksturīgākajiem terminiem un definīcijām dalībvalstīs, lai veicinātu ātru tās ieviešanu.
- (13) Valstu kompetentajām iestādēm būtu jānosaka tarifu terminoloģija, ņemot vērā vietējo tirgu iezīmes. ■ Ja iespējams, tarifu terminoloģija būtu jāstandartizē Savienības līmenī, tādējādi nodrošinot salīdzināmību visā Savienībā. Eiropas uzraudzības iestādei (Eropas Banku iestādei) būtu jāizstrādā pamatnostādnes, lai palīdzētu dalībvalstīm noteikt ■ pakalpojumus, **ko valsts līmenī izmanto visbiežāk un kas rada vislielākās izmaksas patērētājiem. Lai panāktu standartizētās terminoloģijas efektīvu piemērošanu, šīm definīcijām jābūt pietiekami plašām.**
- (14) Pēc tam, kad valstu kompetentās iestādes ir noteikušas to **ar maksājumu kontiem saistīto** visraksturīgāko pakalpojumu pagaidu sarakstu, uz kuriem valsts līmenī attiecas tarifi, un terminus un definīcijas, Komisijai tie būtu jāpārskata, lai, izmantojot deleģētos aktus, norādītu pakalpojumus, kas ir kopīgi lielākajai daļai dalībvalstu, un Savienības līmenī piedāvātu standartizētus terminus un to definīcijas.
- (15) Lai palīdzētu patērētājiem ērti salīdzināt maksājumu kontu tarifus visā iekšējā tirgū, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu patērētājiem jānodrošina **visaptverošs informatīvs dokuments, kurā norādīti tarifi visiem pakalpojumiem, kas saistīti ar visraksturīgāko pakalpojumu sarakstā iekļautajiem maksājumu kontiem, un jebkādi citi tarifi, kurus var piemērot šādam kontam.** Tarifu informācijas dokumentā, **kad vien iespējams, būtu jāizmanto Savienības līmenī noteiktie termini un definīcijas.** Tas arī veicinātu vienlīdzīgas konkurences apstākļus kredītiestādēm, kas konkurē maksājumu kontu tirgū. ■ Lai palīdzētu patērētājiem saprast tarifus, kas viņiem jāmaksā par saviem maksājumu kontiem, patērētāju vajadzībām būtu jānodrošina glosārijs, **kurā, neizmantojot tehnisku terminoloģiju, sniegti saprotami un nepārprotami skaidrojumi** vismaz par tiem ■ pakalpojumiem, **kas saistīti ar maksājumu kontiem, kā arī ar to saistītās definīcijas un skaidrojumi.** Glosārijam vajadzētu būt noderīgam rīkam, lai sekmētu labāku izpratni par tarifu nozīmi, veicinot patērētāju spēju izvēlēties no plašāka maksājumu kontu piedāvājuma. Būtu arī jānosaka pienākums maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ■ vismaz vienreiz gadā **bez maksas** informēt patērētājus par visiem tarifiem **un procentiem**, kas tiek piemēroti viņu kontiem. *Ex post* informācija būtu jāsniedz paredzētajā kopsavilkumā. Tajā būtu jāietver pilnīgs pārskats par **uzkrātajiem procentiem**, iekasētajiem tarifiem **un iepriekšējiem paziņojumiem par tarifu un procentu likmju izmaiņām. Patērētājam būtu jāsaņem nepieciešamā informācija, lai varētu** saprast, uz ko attiecas tarifu izdevumi **un procenti**, un novērtēt, vai nepieciešams mainīt patēriņa ieradumus vai izvēlēties citu konta nodrošinātāju. ■
- (16) Lai apmierinātu patērētāju vajadzības, jānodrošina, lai tarifu informācija saistībā ar maksājumu kontiem būtu precīza, skaidra un salīdzināma. **Tādēļ EBI pēc apspriešanās ar valsts iestādēm un patērētāju testēšanas, būtu jāizstrādā īstenošanas tehnisko standartu projekts** attiecībā uz tarifu informācijas dokumentu un paziņojumu par tarifiem **standartizētu noformējumu un kopīgiem simboliem**, lai nodrošinātu, ka patērētājiem tie ir saprotami un salīdzināmi. ■ Tarifu informācijas dokuments un paziņojums par tarifiem būtu skaidri jānošķir no citiem paziņojumiem. ■
- (17) Lai nodrošinātu saskaņotu atbilstīgās Savienības līmeņa terminoloģijas lietošanu visā Savienībā, dalībvalstīm būtu jānosaka pienākums maksājumu pakalpojumu sniedzējiem saziņā ar patērētājiem, tostarp tarifu informācijas dokumentā un paziņojumā par tarifiem, lietot atbilstīgo Savienības mēroga terminoloģiju kopā ar pārējo valsts standartizēto terminoloģiju, kura norādīta pagaidu sarakstā. **Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu būt iespējai izmantot tarifu informācijas dokumentā vai paziņojumā par tarifiem zīmolvārdus, lai apzīmētu savus pakalpojumus vai maksājumu kontus ar nosacījumu, ka tie tiek lietoti papildus standartizētajai terminoloģijai un kā sekundārs piedāvāto pakalpojumu vai kontu apzīmējums.**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- (18) **Neatkarīgas** salīdzināšanas tīmekļa vietnes ir efektīvs līdzeklis, ar kura palīdzību patērētāji vienotā vietnē var novērtēt guvumus no dažādu maksājumu kontu piedāvājumiem. **Šādas tīmekļa vietnes** var nodrošināt pareizu līdzsvaru starp nepieciešamību, lai informācija būtu skaidra un kodolīga, bet tomēr pilnīga un saprotama, ļaujot lietotājiem iegūt sīkāku informāciju, ja tas viņus interesē. Tās arī var samazināt meklēšanas izmaksas, jo patērētājiem nevajadzēs iegūt informāciju atsevišķi no katra maksājumu pakalpojumu sniedzēja. **Ir būtiski svarīgi, ka šādās tīmekļa vietnēs sniegtā informācija ir uzticama, objektīva un pārredzama un ka patērētāji tiek informēti par šādas informācijas pieejamību. Šajā sakarībā kompetentajām iestādēm būtu aktīvi jāinformē sabiedrība par šādām tīmekļa vietnēm.**
- (19) Lai iegūtu objektīvu informāciju par **maksājumu kontiem piemērotajiem** tarifiem un procentu likmēm, patērētājiem būtu jāspēj piekļūt salīdzināšanas tīmekļa vietnēm, kuras **ir publiski pieejamas un neatkarīgas** no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai patērētājiem attiecīgajā teritorijā būtu **brīvi** pieejama vismaz viena **neatkarīga un publiski pieejama** tīmekļa vietne. Šādu salīdzināšanas tīmekļa vietņu darbību var nodrošināt kompetentās iestādes, citas valsts iestādes un/vai akreditēti privātie šā pakalpojuma nodrošinātāji, **vai kāds cits pakalpojumu sniedzējs visu minēto iestāžu vārdā. Lai vairotu klientu uzticību turpmākajām pieejamām salīdzināšanas tīmekļa vietnēm**, dalībvalstīm būtu jānodrošina brīvprātīga akreditācijas sistēma, kas ļauj privātajiem salīdzināšanas tīmekļa vietņu nodrošinātājiem iesniegt akreditācijas pieteikumu saskaņā ar noteiktajiem kvalitātes kritērijiem un objektivitātes noteikumiem. Salīdzināšanas tīmekļa vietne, ko nodrošina kompetentā iestāde vai cita publiska iestāde **vai kāds cits pakalpojumu sniedzējs šo iestāžu vārdā**, būtu jāizveido, ja nav akreditētas privātas salīdzināšanas tīmekļa vietnes. Šādām vietnēm arī būtu jāievēro kvalitātes kritēriji.
- (20) Pašreizējā maksājumu pakalpojumu sniedzēju prakse ir piedāvāt maksājumu kontu kopumā ar citiem finanšu produktiem vai pakalpojumiem. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem šī prakse var būt līdzeklis, kā dažādot savu piedāvājumu un konkurēt citam ar citu, un var izrādīties, ka tas sniedz labumu patērētājiem. Tomēr Komisijas pētījums par sasaistīšanas praksi finanšu sektorā, kas tika veikts 2009. gadā, kā arī attiecīgās apspriešanas un patērētāju sūdzības ir parādījušas, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji var piedāvāt maksājumu kontus apvienojumā ar produktiem, ko patērētāji nepieprasa un kas nav būtiski maksājumu kontiem, piemēram, mājokļa apdrošināšana. Turklāt ir novērots, ka šāda prakse var samazināt cenu pārredzamību un salīdzināmību, patērētājiem ierobežot iegādes iespējas un negatīvi ietekmēt patērētāju mobilitāti. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai tad, kad maksājumu pakalpojumu sniedzēji piedāvā maksājumu kontus, kas sasaistīti ar citiem pakalpojumiem, patērētājiem tiktu sniegta informācija par **to, vai maksājumu kontu ir iespējams atvērt atsevišķi, un, ja tas tā ir, informāciju par izmaksām un tarifiem, kas tiek piemēroti** katram no pārējiem **piedāvājumā iekļautajiem** finanšu produktiem vai pakalpojumiem. ■
- (21) Patērētājiem stimulē mainīt kontus ir tikai tad, ja process neietver pārmērīgu administratīvo un finanšu slogu. Procedūrai, saskaņā ar kuru notiek kontu pārvedums pie cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja, vajadzētu būt skaidrai, ātrai **un drošai. Ja** maksājumu pakalpojumu sniedzēji piemēro tarifus par maiņas pakalpojumu, **tiem jābūt samērīgiem un jāatbilst Direktīvas 2007/64/EK 45. panta 2. punktam.** Lai pozitīvi ietekmētu konkurenci, kontu maiņa būtu jāveicina pārrobežu līmenī. Ņemot vērā to, ka kontu pārrobežu maiņa varētu būt sarežģītāka nekā kontu maiņa valsts līmenī un ka tās dēļ maksājumu pakalpojumu sniedzējiem varētu būt jāpieņem un jāprecizē savas iekšējās procedūras, **veicot kontu maiņu starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs**, būtu jāparedz garāki **pārejas periodi.**
- (21a) **Attiecībā uz maksājumu pakalpojumu sniedzēju maiņu gadījumos, kad abi pakalpojumu sniedzēji atrodas vienas valsts teritorijā, būtu jāļauj dalībvalstīm ieviest vai saglabāt kārtību, kas atšķiras no šajā direktīvā norādītās kārtības, ja tas nepārprotami atbilst patērētāju interesēm.**
- (22) Maiņas procesam vajadzētu būt patērētājam tik saprotamam, cik vien iespējams. Attiecīgi dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka saņemotais maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs par procesa uzsākšanu un vadīšanu patērētāja vārdā.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- (23) **Parasti un ar noteikumu, ka patērētājs ir sniedzis savu piekrišanu**, saņemošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam — ideālajā gadījumā vienā tikšanās reizē — **patērētāja uzdevumā būtu jāveic** periodisko maksājumu **pārvedums, kā arī jāveic visa pozitīvā atlikuma pārvedums**. Tāpēc patērētājiem būtu jāvar parakstīt vienu atļauju, dodot **vai liedzot** savu piekrišanu minēto uzdevumu veikšanai. Pirms atļaujas došanas patērētājs būtu jāinformē par visiem procedūras posmiem, kas nepieciešami, lai pabeigtu maiņu.
- (24) Veiksmīgai maiņas veikšanai ir nepieciešama sadarbība ar nododošo maksājumu pakalpojumu sniedzēju. Saņemošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam **vajadzētu būt iespējai pieprasīt vai nu no klienta vai, vajadzības gadījumā, no nododošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja informāciju**, ko tas uzskata par nepieciešamu, lai varētu atjaunot maksājumus jaunajā maksājumu kontā. Tomēr šādi informācijai nevajadzētu būt plašākai nekā nepieciešams, lai veiktu maiņu, un saņemošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam nebūtu jāpieprasa lieka informācija.
- (25) Uz patērētājiem nebūtu jāattiecinā sodi vai kāds cits finansiāls kaitējums, ko radījis nepareizi novirzīts ienākošais kredīta pārvedums vai tiešā debeta maksājums. Tas ir īpaši svarīgi atsevišķām maksātāju un maksājuma saņēmēju kategorijām, piemēram, komunālo pakalpojumu uzņēmumiem, kuri izmanto elektroniskos līdzekļus (piemēram, datubāzes), lai glabātu informāciju par patērētāju kontiem un veiktu daudzus periodiskus darījumus, kuros iesaistīts liels skaits patērētāju.
- (26) Dalībvalstīm būtu jāgarantē, lai patērētāji, kuri nodomājuši atvērt maksājumu kontu, netiktu diskriminēti pilsonības vai dzīvesvietas dēļ. Kaut arī maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir svarīgi nodrošināt, lai viņu klienti finanšu sistēmu nelieto tādiem nelegāliem mērķiem kā krāpšana, noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija vai terorisma finansēšana, tomēr viņiem nebūtu jārada šķēršļi patērētājiem, kuri vēlas gūt labumu no iekšējā tirgus priekšrocībām, veicot maksājumu kontu pārrobežu iegādi.
- (27) Patērētāji, kas likumīgi dzīvo Savienībā, **nebūtu jādiskriminē viņu pilsonības vai dzīvesvietas dēļ, vai jebkādu citu Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pantā minēto iemeslu dēļ, kad viņi Savienības teritorijā iesniedz pieteikumu maksājumu konta atvēršanai vai piekļūst tam**. Turklāt dalībvalstīm būtu jānodrošina piekļuve maksājumu kontiem **ar pamatfunkcijām** neatkarīgi no **patērētāja** finanšu apstākļiem, piemēram, **nodarbinātības statusa, ienākumu līmeņa, kredītvēstures** vai personiskā bankrota.
- (28) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai **visi** maksājumu pakalpojumu **sniedzēji, kuri nodrošina vispārējus maksājumu pakalpojumus privātklientiem un kā neatņemamu savas parastās saimnieciskās darbības daļu piedāvā patērētājiem maksājumu kontus**, piedāvātu **maksājumu kontus ar pamatfunkcijām, kā norādīts šajā Direktīvā**. Piekļuvei nevajadzētu būt pārāk sarežģītai, un tai nebūtu jārada patērētājiem pārmērīgas izmaksas. **Tiesības piekļūt maksājumu kontam ar pamatfunkcijām jebkurā dalībvalstī būtu jāpiešķir saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK⁽¹⁾, jo īpaši attiecībā uz patērētāju uzticamības pārbaudes procedūrām**. Vienlaikus šīs direktīvas noteikumi nebūtu jāizmanto kā vienīgais iemesls komerciāli mazāk izdevīgu klientu atraidīšanai. Ir jāievieš mehānisms, kas palīdzētu patērētājiem, kuriem nav pastāvīgas dzīvesvietas, patvēruma meklētājiem un patērētājiem, kuriem netiek piešķirta uzturēšanās atļauja, bet kurus nevar izraidīt juridisku iemeslu dēļ, ievērot Direktīvas 2005/60/EK II nodaļā noteiktās prasības.
- (28a) **Lai pienācīgi varētu apkalpot klientus, kas lieto maksājumu kontu ar pamatfunkcijām, dalībvalstīm jānosaka prasība kontu nodrošinātājiem garantēt, ka attiecīgais personāls ir pietiekami apmācīts un ka šos klientus nelabvēlīgi neietekmē iespējamie interešu konflikti**.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīva 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.).

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- (29) **Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji pārbauda, vai patērētājam jau ir aktīvs un līdzvērtīgs maksājumu konts tajā pašā teritorijā, un lūdz patērētājam parakstīt deklarāciju par to. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu būt iespējai noraidīt pieteikumu par piekļuvi maksājumu kontam ar pamatfunkcijām, izņemot šajā direktīvā konkrēti norādītos gadījumos.**
- (29a) **Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji izskata pieteikumus šajā direktīvā noteiktajos termiņos un ka atteikuma gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzēji informē patērētāju par konkrētiem atteikuma iemesliem, ja vien šādas informācijas izpaušana nav pretrunā valsts drošības vai finanšu noziedzumu apkarošanas mērķiem.**
- (30) Būtu jānodrošina patērētājiem piekļuve pamatmaksājumu pakalpojumu klāstam. **Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka, kamēr patērētājs maksājuma kontu ar pamatfunkcijām izmanto tikai personīgām vajadzībām, netiek piemēroti nekādi ierobežojumi attiecībā uz to operāciju skaitu, ko patērētājam nodrošina saskaņā ar šajā direktīvā minētajiem īpašajiem cenu veidošanas noteikumiem. Nosakot to, kas tiek uzskatīts par personīgām vajadzībām, dalībvalstīm būtu jāņem vērā patērētāja pašreizējā rīcība un ierastā komercdarbības prakse.** Tajos pakalpojumos, kuri saistīti ar pamatmaksājumu kontiem, būtu jāietver iespēja noguldīt un izņemt naudu. Patērētājiem būtu jāvar veikt tādus būtiskākos maksājumu darījumus kā ienākumu un pabalstu saņemšana, rēķinu vai nodokļu maksāšana un preču un pakalpojumu iegāde, tostarp izmantojot tiešā debeta maksājumu, kredīta pārvedumu un maksājumu karti. Šādiem pakalpojumiem būtu jānodrošina preču un pakalpojumu iegāde tiešsaistē un būtu jānodrošina patērētājiem iespēja uzsākt maksājuma rīkojumus, izmantojot maksājumu pakalpojumu sniedzēja banku tiešsaistes pakalpojumus, ja iespējams. Tomēr maksājumu konta ar pamatfunkcijām izmantošanu nevajadzētu ierobežot, nosakot tikai tā izmantošanu tiešsaistē, jo tas radītu šķēršļus patērētājiem, kam nav piekļuves internetam. Maksājumu kontam ar pamatfunkcijām nebūtu jānodrošina patērētājiem piekļuve pārtēriņa iespējām. Tomēr dalībvalstis var atļaut maksājumu pakalpojumu sniedzējiem nodrošināt **pārtēriņa iespējas un citus kredītproduktus klientiem, kas izmanto maksājumu kontu ar pamatfunkcijām, kā skaidri nodalītus pakalpojumus ar nosacījumu, ka piekļuve maksājumu kontam ar pamatfunkcijām vai tā izmantošana netiek ierobežota vai padarīta atkarīga no tā, vai klients iegādājas šādus kredītpakalpojumus. Jebkādiem tarifiem, kas tiek piemēroti šiem pakalpojumiem, vajadzētu būt pārredzamiem un vismaz tikpat izdevīgiem, kā noteikts pakalpojumu sniedzēja parastajā tarifu politikā.**
- (31) Lai nodrošinātu, ka pamatmaksājumu konti ir pieejami pēc iespējas plašākam patērētāju lokam, tie būtu jāpiedāvā bez maksas vai piemērojot samērīgus tarifus. **Dalībvalstīm būtu jāpieprasa, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji garantētu to, ka maksājumu konts ar pamatfunkcijām vienmēr ir maksājumu konts ar zemāko tarifu, ko piemēro par attiecīgajā dalībvalstī precizētā minimālā maksājumu pakalpojumu kopuma nodrošināšanu.** Turklāt jebkādiem papildu tarifiem, ko piemēro patērētājam par līguma noteikumu neievērošanu, vajadzētu būt samērīgiem, nekad nepārsniedzot pakalpojumu sniedzēja parastās cenu politikas tarifus.
- (32) Maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāatsakās atvērt kontu vai jāizbeidz līgums par maksājumu kontu ar pamatfunkcijām tikai īpašos apstākļos, piemēram, to tiesību aktu neievērošanas gadījumā, kuri attiecas uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu vai uz noziedzumu novēršanu un izmeklēšanu. Pat šajos gadījumos atteikums ir pamatots tikai gadījumā, ja patērētājs neievēro minētos tiesību aktus, un nevis tāpēc, ka tiesību aktu ievērošanas pārbaude ir pārāk apgrūtināta vai dārga.
- (33) **Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiek ieviesti atbilstīgi pasākumi, lai veicinātu informētību par to, ka ir pieejami maksājumu konti ar pamatfunkcijām, un par to izmantošanas procedūram un nosacījumiem, kas izklāstīti šajā direktīvā. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to veiktie informēšanas pasākumi ir pietiekami un mērķtiecīgi, jo īpaši attiecībā uz patērētājiem, kuriem vēl nav bankas konta, kā arī neaizsargātajiem un mobīlajiem patērētājiem. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu aktīvi jānodrošina pieejama patērētājiem informācija un atbilstīga palīdzība attiecībā uz konkrētām iezīmēm, kas saistītas ar piedāvāto maksājuma kontu ar pamatfunkcijām, piemērotajiem tarifiem un izmantošanas noteikumiem, kā arī darbības, kas patērētājiem būtu jāveic, lai izmantotu savas tiesības atvērt maksājumu kontu ar pamatfunkcijām. Jo īpaši patērētāji būtu jāinformē par to, ka papildu pakalpojumu iegāde nav obligāta, lai piekļūtu maksājumu kontam ar pamatfunkcijām. Lai līdz**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

minimumam samazinātu risku, ka patērētāji tiek finansiāli izslēgti, dalībvalstīm būtu jāuzlabo izglītība finanšu jomā, tai skaitā skolās, un jācīnās pret pārmērīgiem parādiem. Turklāt dalībvalstīm būtu jāveicina maksājumu pakalpojumu sniedzēju iniciatīvas, kurās maksājumu konti ar pamatfunkcijām tiek nodrošināti kombinācijā ar neatkarīgu apmācību finanšu jautājumos.

- (34) Dalībvalstīm būtu jānorīko kompetentās iestādes, kuras ir pilnvarotas nodrošināt šīs direktīvas izpildi un kurām ir piešķirtas izmeklēšanas un tiesību normu izpildes nodrošināšanas pilnvaras. Norīkotajām kompetentajām **iestādēm vajadzētu būt neatkarīgām no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un to rīcībā vajadzētu būt pietiekamiem resursiem** savu pienākumu veikšanai. Dalībvalstīm būtu jānorīko dažādas kompetentās iestādes, lai nodrošinātu šajā direktīvā paredzētos plašos pienākumus.
- (35) Būtu patērētājiem jānodrošina piekļuve efektīvām un iedarbīgām ārpusstiesas **sūdzību izskatīšanas un** tiesību aizsardzības procedūrām tādu strīdu izšķiršanai, kuri radušies saistībā ar šajā direktīvā paredzētajām tiesībām un pienākumiem. **Būtu jānodrošina ērta piekļuve alternatīvām strīdu izskatīšanas procedūrām, un kompetentajām iestādēm būtu jāievēro atbilstība vairākiem kritērijiem, piemēram, vienlīdzīga pakalpojumu sniedzēju un lietotāju pārstāvniecība.** Šādu piekļuvi jau nodrošina ar Direktīvu 2013/.../ES, ciktāl tas attiecas uz attiecīgajiem līgumiskajiem strīdiem. Tomēr patērētājiem arī vajadzētu būt piekļuvei ārpusstiesas tiesību aizsardzības procedūrām strīdos, kas rodas pirms līguma noslēgšanas saistībā ar tiesībām un pienākumiem, ko paredz šī direktīva, piemēram, kad patērētājiem tiek atteikta piekļuve maksājumu kontam ar pamatfunkcijām. Lai nodrošinātu atbilstību šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem, ir jāapstrādā patērētāju personas dati. Šādu apstrādi reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾. Tāpēc šai direktīvai būtu jāatbilst noteikumiem, kas paredzēti Direktīvā 95/46/EK, un valstu tiesību aktiem, ar kuriem tie īstenoti.
- (36) Lai sasniegtu šajā direktīvā noteiktos mērķus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz standartizētās terminoloģijas noteikšanu Savienības līmenī saistībā ar maksājumu pakalpojumiem, kas kopēji vairākām dalībvalstīm, un attiecīgajām šo terminu definīcijām.
- I**
- (38) **Vienreiz gadā, bet pirmo reizi** trīs gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā dalībvalstīm būtu jāiegūst ticami gada statistikas dati par to, kā funkcionē ar šo direktīvu ieviestie pasākumi. Tām būtu jāizmanto jebkuri būtiski informācijas avoti un jāziņo šī informācija Komisijai. **Komisijai, pamatojoties uz saņemto informāciju, būtu jāsniedz ikgadējs ziņojums.**
- (39) Lai ņemtu vērā tirgus attīstību, piemēram, jaunu maksājumu kontu un maksājumu pakalpojumu veidu rašanos, kā arī procesus citās Savienības tiesību jomās un dalībvalstu pieredzi, šī direktīva būtu jāpārskata pēc **četriem** gadiem no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas. Veicot pārskatīšanu, būtu jānovērtē, vai ieviestie pasākumi ir uzlabojuši patērētāju izpratni par maksājumu kontu tarifiem, maksājumu kontu salīdzināmību un kontu maiņas ērtību. Tās laikā arī būtu jānosaka, cik pamatmaksājumu kontu ir atvērti un cik no šiem kontiem ir tādu patērētāju konti, kuriem iepriekš nav bijis bankas konta, **šāda veida konta turēšanas ilgums, atteikumu atvērt pamatmaksājumu kontu skaits un šādu kontu slēgšanas gadījumu skaits, un tās iemesli, kā arī ar tiem saistītās izmaksas.** Būtu arī jānovērtē, vai pagarinātie termiņi, kas piemērojami maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic pārrobežu maiņu, tiks saglabāti ilgāku laiku. Būtu arī jānovērtē, vai noteikumi attiecībā uz informāciju, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējiem jāsniedz, piedāvājot produktu kopumus, ir pietiekama, vai arī ir nepieciešami papildu pasākumi. Komisijai būtu jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzības gadījumā kopā ar tiesību aktu priekšlikumiem.
- (40) Šajā direktīvā tiek ievērotas pamattiesības un principi, īpaši tie, kas noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 1. punktu.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- (41) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra Kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem dalībvalstis ir apņēmušās gadījumos, kad tas nepieciešamības ziņā ir pamatoti, ziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp direktīvas sadaļām un attiecīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (41a) *Dalībvalstīm būtu jāspēj pieņemt lēmumu, ko apstiprina Komisija, atbrīvojot maksājumu pakalpojumu sniedzējus no pienākuma piedāvāt maksājumu kontu ar pamatfunkcijām. Komisijai būtu jāapstiprina izņēmumi, ja visiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem tiek garantēti līdzvērtīgi konkurences nosacījumi, netiek ierobežotas patērētāju piekļuves tiesības un pamatkonta klientiem nav jāsaskaras ar stigmatizācijas risku. Apstiprinājuma rezultātā nedrīkst rasties situācija, kad attiecīgajā dalībvalstī šo maksājumu kontu ar pamatfunkcijām piedāvā tikai viens maksājuma pakalpojuma sniedzējs.*

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā direktīvā paredzēti noteikumi attiecībā uz to tarifu pārredzamību un salīdzināmību, kurus patērētājiem piemēro saistībā ar viņu maksājumu kontiem, kas atvērta Eiropas Savienībā un ko nodrošina maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kuri atrodas Savienībā, un noteikumi attiecībā uz maksājumu kontu maiņu Savienībā.
2. Šajā direktīvā arī paredzēta noteikumu un nosacījumu sistēma, saskaņā ar kuru dalībvalstis garantē patērētājiem tiesības Savienībā atvērt un izmantot maksājumu kontus ar pamatfunkcijām.
3. Ievērojot šo direktīvu, maksājumu konta ar pamatfunkcijām atvēršanu un izmantošanu veic saskaņā ar Direktīvas 2005/60/EK II nodaļas noteikumiem.

3.a Neskarot 15.–19. pantu, šajā direktīvā maksājumu kontu ar pamatfunkcijām uzskata par maksājumu kontu.

4. Šo direktīvu piemēro maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas atrodas Savienībā.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (a) "patērētājs" ir fiziska persona, kas darbojas nolūkos, kuri nav saistīti ar viņas amatu, uzņēmējdarbību vai profesiju;
- (aa) "likumīgs rezidents" ir ikviena Savienības pilsoņa vai trešās valsts valstspiederīgā statuss, kurš likumīgi uzturas Savienības teritorijā, tostarp personas, kuras meklē patvērumu atbilstīgi Ženēvas 1951. gada 28. jūlija konvencijai par bēgļa statusu, tās 1967. gada 31. janvāra protokolam un citiem attiecīgiem starptautiskiem līgumiem;
- (b) "maksājumu konts" ir tāds konts uz viena vai vairāku patērētāju vārda, kuru izmanto maksājumu darījumu izpildei;
- (c) "maksājumu pakalpojums" ir maksājumu pakalpojums, kā noteikts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 3. punktā;
- (ca) "ar maksājumu kontu saistītie pakalpojumi" ir visi pakalpojumi, kas ir saistīti ar maksājumu konta izmantošanu, tostarp maksājumu pakalpojumi un maksājumu darījumi, kuri ietilpst Direktīvas 2007/64/EK 3. panta g) apakšpunkta darbības jomā;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- (d) "maksājumu darījums" ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja uzsākta darbība, lai veiktu līdzekļu izvietošanu, pārvedumu vai izņemšanu, neatkarīgi no pienākumiem, kas pastāv starp maksātāju un maksājuma saņēmēju;
- (e) "maksājumu pakalpojumu sniedzējs" ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kā noteikts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 9. punktā, **izņemot nolūkā piemērot IV nodaļu, kurā šī definīcija attiecas uz visiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas atrodas dalībvalstu teritorijā un kas sniedz vispārējos maksājumu pakalpojumus privātklientiem un maksājumu kontus piedāvā apkalpot kā neatņemamu savas pamata uzņēmējdarbības daļu;**
- (f) "maksājumu instruments" ir maksājumu instruments, kā noteikts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 23. punktā;
- (g) "nododošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs" ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kurš nodod informāciju par visiem vai dažiem periodiskajiem maksājumiem;
- (h) "saņemošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs" ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kuram tiek nodota informācija par visiem vai dažiem periodiskajiem maksājumiem;
- (i) "maksātājs" ir tāda fiziska vai juridiska persona, kura ir maksājumu konta turētājs un kura atļauj veikt maksājuma rīkojumu no šā maksājumu konta, vai gadījumā, ja nav maksājumu konta, tad fiziska vai juridiska persona, kas dod maksājuma rīkojumu veikt maksājumu uz maksājuma saņēmēja maksājumu kontu;
- (j) "maksājuma saņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir pārskaitāmo naudas līdzekļu iecerētais saņēmējs;
- (k) "tarifi" ir **visas maksas un līgumsodi, ja tādi ir, ko patērētājs maksā maksājumu pakalpojumu sniedzējam par pakalpojumiem vai attiecībā uz pakalpojumiem, kas saistīti ar maksājumu kontu;**
- (ka) "kredīta procentu likme" ir ikviena procentu likme, ko patērētājam maksā saistībā ar līdzekļu turēšanu maksājumu kontā;**
- (l) "pastāvīgs informācijas nesējs" ir instruments, kas patērētājam vai maksājumu pakalpojumu sniedzējam dod iespēju uzglabāt personīgi šādam patērētājam adresētu informāciju tā, lai informācijas saturam atbilstīgā laikposmā tā būtu pieejama turpmākai uzziņai, un neizmainītā veidā pavairot uzglabāto informāciju;
- (m) "maiņa" ir no viena maksājumu pakalpojumu sniedzēja otram maksājumu pakalpojumu sniedzējam pēc patērētāja lūguma veikta informācijas nodošana par visiem vai dažiem regulārajiem rīkojumiem attiecībā uz kredīta pārvedumu veikšanu, periodiskiem tiešā debeta maksājumiem un periodiskiem ienākošajiem kredīta pārvedumiem, kas tiek veikti maksājumu kontā, veicot konta pozitīvā atlikuma pārvešanu no viena konta uz otru kontu vai neveicot to vai arī slēdzot vai neslēdzot iepriekšējo kontu. **Par maiņu neuzskata to, ka nododošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodod līgumu saņemošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam;**
- (n) "tiešā debeta maksājums" ir maksājumu pakalpojums no maksātāja maksājumu konta, ja maksājuma darījumu ierosina maksājuma saņēmējs, pamatojoties uz maksātāja piekrišanu;
- (o) "kredīta pārvedums" ir maksājumu pakalpojums maksājuma saņēmēja maksājumu konta kreditēšanai ar tādu maksājuma darījumu vai virkni maksājuma darījumu no maksātāja maksājumu konta, kuru, pamatojoties uz maksātāja sniegtu rīkojumu, veic tas maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kurš ir maksātāja maksājumu konta turētājs;
- (p) "regulārais maksājums" ir pakalpojums maksājuma saņēmēja maksājumu konta periodiskai kreditēšanai ar tādu virkni maksājuma darījumu no maksātāja maksājumu konta, kuru, pamatojoties uz maksātāja sniegtu rīkojumu, veic tas maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kurš ir maksātāja maksājumu konta turētājs;
- (q) "līdzekļi" ir banknotes, monētas un virtuāla nauda, kā arī elektroniskā nauda, kā noteikts Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 2. punktā;
- (r) "pamatlīgums" ir maksājumu pakalpojumu līgums, ar kuru reglamentē atsevišķu un secīgu maksājumu darījumu veikšanu nākotnē un kurā var būt iekļautas saistības un nosacījumi maksājumu konta atvēršanai;
- (ra) "darba diena" ir darba diena, kā noteikts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 27. punktā.**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

3. pants

Ar maksājumu kontiem saistīta standartizēta terminoloģija

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 20. pantā minētās kompetentās iestādes nosaka pagaidu sarakstu, kurā ietverti **visraksturīgākie pakalpojumi, kas saistīti ar maksājumu kontiem valsts līmenī. Šajā sarakstā ietver vismaz 10 visraksturīgākos pakalpojumus, kas ir pieejami valsts līmenī.** Sarakstā iekļauj terminus un definīcijas par katru norādīto pakalpojumu, **un ikvienā dalībvalsts oficiālajā valodā katra pakalpojuma apzīmēšanai izmanto tikai vienu terminu.**

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām kompetentās iestādes izvērtē pakalpojumus:

a) ko patērētāji parasti izmanto saistībā ar savu maksājumu kontu;

b) kas patērētājiem rada vislielākās izmaksas **gan kopumā, gan arī par katru** pakalpojumu;

Lai 1. punkta vajadzībām nodrošinātu minēto kritēriju pareizu piemērošanu, Eiropas Banku iestāde (EBI) izstrādā pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, lai palīdzētu kompetentajām iestādēm.

3. Dalībvalstis paziņo Komisijai 1. punktā minētos pagaidu sarakstus līdz ... [12 mēnešu laikā pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas]. **Dalībvalstis pēc pieprasījuma sniedz Komisijai papildu informāciju par datiem, uz kuriem pamatojoties tās ir izveidojušas minētos sarakstus, ņemot vērā 2. punktā minētos kritērijus.**

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 24. pantu, **kuros, pamatojoties uz saskaņā ar 3. punktu iesniegtajiem pagaidu sarakstiem, nosaka ES standartizētu terminoloģiju attiecībā uz tiem ar maksājumu kontiem saistītajiem pakalpojumiem, kuri ir kopēji vismaz vairākiem dalībvalstīm.** ES **standartizētā terminoloģija ir skaidra un kodolīga un ietver kopējo** pakalpojumu vienotus terminus un definīcijas. **Ikvienā dalībvalsts oficiālajā valodā katra pakalpojuma apzīmēšanai izmanto tikai vienu terminu.**

5. Pēc 4. punktā minēto deleģēto aktu publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī katra dalībvalsts bez kavēšanās **un ne vēlāk kā viena mēneša laikā** iekļauj saskaņā ar 4. punktu pieņemto Savienības standartizēto terminoloģiju 1. punktā minētajā pagaidu sarakstā un publicē šo sarakstu.

4. pants

Tarifu informācijas dokuments un glosārijs

1. Dalībvalstis nodrošina, ka **pietiekamu laiku** pirms maksājumu konta līguma noslēgšanas ar patērētāju maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošina patērētājam **visaptverošu** tarifu informācijas dokumentu. **Tarifu informācijas dokumentā norāda visus pieejamos pakalpojumus, kas saistīti ar maksājumu kontu un kas iekļauti 3. panta 5. punktā minēto visraksturīgāko pakalpojumu sarakstā, un norāda atbilstīgos katra pakalpojuma tarifus. Tajā ietver arī visus papildu tarifus un procentu likmes, kas var būt piemērojami kontam. Lai tarifu informācijas dokumentu nošķirtu no komercinformācijas vai līgumiskas dokumentācijas, tā pirmās lapas augšdaļā norāda vienotu simbolu.** Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji informē patērētājus par visām tarifu izmaiņām un attiecīgā gadījumā dara patērētājam pieejamu atjauninātu tarifu informācijas dokumentu.

Ja kāda pakalpojuma tarifs ir derīgs tikai konkrētiem saziņas veidiem, piemēram, tiešsaistē vai filiālē, vai ja tarifi mainās atkarībā no izmantotā saziņas veida, to skaidri norāda tarifu informācijas dokumentā.

1.a Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji nenosaka nekādus citus tarifus, kas nav uzskaitīti tarifu informācijas dokumentā.

2. Ja viens vai vairāki maksājumu pakalpojumi tiek piedāvāti kā **maksājumu** pakalpojumu kopuma daļa, tarifu informācijas dokumentā atklāj **visa pakalpojumu kopuma** tarifu, **to, kuri pakalpojumi ir iekļauti pakalpojumu kopumā, un pakalpojumu skaitu** un jebkura pakalpojuma tarifu, **kas nav iekļauts pakalpojumu kopuma tarifā.**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

5. Dalībvalstis nosaka pienākumu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem **darīt pieejamu patērētājiem glosāriju, kurā iekļauti visi 1. punktā minētie pakalpojumi un saistītās definīcijas un skaidrojumi.**

Dalībvalstis nodrošina, lai šā punkta pirmajā daļā paredzētais glosārijs tiktu izstrādāts, lietojot skaidru, nepārprotamu un tehniskā ziņā vienkāršu valodu, un lai tas nebūtu maldinošs.

6. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji **pastāvīgi dara pieejamu patērētājiem** tarifu informācijas dokumentu un glosāriju elektroniskā veidā savās tīmekļa vietnēs, **kur tas ir viegli pieejams, tostarp personām, kuras nav attiecīgā pakalpojumu sniedzēja klienti. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji bez maksas dara pieejamu tarifu informācijas dokumentu** pastāvīgā informācijas nesējā telpās, kas pieejamas patērētājiem, **un pēc pieprasījuma pastāvīgā informācijas nesējā dara pieejamu glosāriju.**

7. **EBI pēc apspriešanās ar valstu iestādēm un pēc patērētāju veiktām pārbaudēm izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu attiecībā uz tarifu informācijas dokumenta standartizētu noformēšanas formātu un tā vienoto simbolu.**

EBI šo īstenošanas tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai līdz ... [12 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

5. pants

Paziņojums par piemērotajiem tarifiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji **bez maksas** vismaz vienreiz gadā sniedz **patērētājiem** paziņojumu par visiem tarifiem **un procentu likmēm**, kas piemēroti **viņu** maksājumu kontam.

Līgumslēdzējas puses vienojas par saziņas veidu, kāds izmantojams, lai patērētājam sniegtu paziņojumu par tarifiem. Pēc pieprasījuma patērētājam šo paziņojumu sniedz papīra formātā.

2. Šā panta 1. punktā minētajā paziņojumā iekļauj šādu informāciju:

(a) tarifs, ko piemēro katram pakalpojumam, **un** to reižu skaits, cik pakalpojums izmantots attiecīgajā periodā, **vai gadījumā, ja pakalpojumi ir ietverti pakalpojumu kopumā — tarifu, ko piemēro visam pakalpojumu kopumam;**

(b) kopējā piemēroto tarifu summa par katru pakalpojumu, kas sniegts attiecīgajā periodā, **vajadzības gadījumā ņemot vērā ar pakalpojumu kopumiem saistītās specifiskās tarifu struktūras;**

(ba) **kontam piemērotā pārtēriņa procentu likme, dienu skaits, cik ilgi konts bijis pārtērēts, un kopējā samaksāto procentu summa, kas saistīta ar konta pārtēriņu attiecīgajā periodā;**

(bb) **kontam piemērotā kredītprocentu likme, vidējais atlikums un kopējā peļņas procentu summa attiecīgajā periodā;**

(c) kopējā **balance (pozitīva vai negatīva) pēc visu tarifa maksu atvilkšanas un peļņas procentu piemērošanas saistībā ar konta izmantošanu attiecīgajā periodā;**

(ca) **iepriekšējs paziņojums par plānoto tarifu un procentu likmju maiņu nākamajā periodā.**

4. **EBI pēc apspriešanās ar valstu iestādēm un pēc patērētāju veiktām pārbaudēm izstrādā īstenošanas tehniskos standartus attiecībā uz tarifu informācijas dokumenta standartizētu noformēšanas formātu un tā vienoto simbolu.**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

EBI šo īstenošanas tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai līdz ... [12 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

6. pants

Standartizētas terminoloģijas izmantošana paziņojumos

1. Dalībvalstis nodrošina, ka **visos paziņojumos patērētājiem, tostarp līgumu un reklāmas paziņojumos**, maksājumu pakalpojumu sniedzēji **attiecīgā gadījumā** lieto **standartizētu terminoloģiju**, kas iekļauta 3. panta 5. punktā minētajā **ar maksājumu kontu saistīto** visraksturīgāko pakalpojumu sarakstā.
2. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji drīkst lietot zīmolvārdus **konkrētu maksājumu** pakalpojumu **vai maksājumu kontu** apzīmēšanai **savos līgumu un reklāmas paziņojumos klientiem** ar nosacījumu, ka tie **attiecīgā gadījumā precīzi** norāda atbilstīgo terminu, **izmantojot standartizētu terminoloģiju, kas iekļauta** 3. panta 5. punktā minētajā **pilnīgajā** sarakstā. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji **šādus** zīmolvārdus tarifu informācijas dokumentā vai paziņojumā par tarifiem **drīkst lietot tikai papildus standartizētai terminoloģijai un kā piedāvāto pakalpojumu vai kontu sekundāru apzīmējumu.**

7. pants

Salīdzināšanas tīmekļa vietnes valsts līmenī

1. Dalībvalstis nodrošina, ka **patērētāji bez maksas piekļūst** vismaz vienai tīmekļa vietnei, **kura izveidota saskaņā ar 2. vai 3. punktu un kurā ir iekļauta vismaz šāda informācija:**
  - (a) **maksājumu kontam piemēroto samaksāto vai ieturēto procentu likmju salīdzinājums un** tarifi, ko saistībā ar maksājumu kontos piedāvātajiem pakalpojumiem piemēro maksājumu pakalpojumu sniedzēji **valsts līmenī** ;
  - (b) **to faktoru salīdzinājums, ar kuriem iespējams novērtēt pakalpojumus un kuri nosaka pakalpojumu sniegšanas līmeni, kādu nodrošina maksājumu pakalpojumu sniedzējs, ietverot tādus faktorus kā filiāļu skaits, to atrašanās vieta un bankomātu skaits;**
  - (c) **papildu informācija par Savienības standartizēto terminoloģiju, piekļuvi maksājumu kontiem, tostarp maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām, un par Savienības un valsts līmenī pieejamām kontu maiņas procedūrām. Šo informāciju var sniegt, izmantojot saites uz ārējām tīmekļa vietnēm.**
2. Dalībvalstis izveido brīvprātīgu akreditācijas sistēmu, kas paredzēta tīmekļa vietnēm, kurās salīdzināti **7. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie salīdzināšanas elementi, kurus** saistībā ar maksājumu **kontiem piedāvā privātie operatori.** Lai saņemtu akreditāciju, salīdzināšanas tīmekļa vietnei, ko nodrošina privātais operators, jāatbilst šādiem nosacījumiem:
  - (a) tās darbība **juridiski un finansiāli** ir neatkarīga no jebkāda maksājumu pakalpojumu sniedzēja;
  - (aa) **tajā ir skaidri norādīta informācija par tās īpašniekiem un finansējumu;**
  - (ab) **tajā ir norādīti skaidri un objektīvi kritēriji, uz kādiem tiks balstīta salīdzināšana;**
  - (ac) **tā ir tiktāl objektīva, lai nepieļautu maksājumu pakalpojumu sniedzēju, to pārstāvju, meitasuzņēmumu vai zīmolu reklāmu demonstrēšanu savā mājas lapā vai cenu salīdzināšanas lapās;**
  - (b) tajā lietota skaidra **un nepārprotama** valoda un **attiecīgā gadījumā** 3. panta 5. punktā **minētā Savienības standartizētā terminoloģija;**
  - (c) tajā nodrošināta **precīza un atjaunināta** informācija **un norādīts iepriekšējās atjaunināšanas datums;**
  - (d) tajā **lietotājiem nodrošināti objektīvi un plaši meklēšanas rezultāti, pilnībā ņemot vērā visus lietotāju izvēlētos meklēšanas kritērijus, un, ja iegūtā informācija nesniedz pilnīgu tirgus pārskatu, par to tiek nepārprotami paziņots pirms rezultātu parādīšanas;**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

(da) *tā akceptē pieprasījumus par iekļaušanu tīmekļa vietnē no visiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem attiecīgajā dalībvalstī;*

(e) tajā nodrošināta efektīva izziņu un sūdzību izskatīšanas procedūra.

Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem tiek piemērota maksa par iekļaušanu šādās tīmekļa vietnēs, šī maksa nedrīkst būt diskriminējoša un tā jānorāda attiecīgajā tīmekļa vietnē.

3. Ja nav saskaņā ar 2. punktu akreditētas tīmekļa vietnes, dalībvalstis nodrošina, ka tiek izveidota tīmekļa vietne, kuru nodrošina 20. pantā minētā kompetentā iestāde **vai kuru nodrošina tās vārdā**, vai jebkura cita kompetenta publiska iestāde. Ja ir saskaņā ar 2. punktu akreditēta tīmekļa vietne, dalībvalstis var nolemt izveidot vēl vienu tīmekļa vietni, kuru nodrošina 20. pantā minētā kompetentā iestāde vai jebkura cita kompetenta publiska iestāde. Attiecībā uz tīmekļa vietnēm, ko nodrošina kompetentās iestādes saskaņā ar 1. punktu, ievēro 2. punkta a) līdz e) apakšpunktu.

4. Dalībvalstis **atsaka** privātajiem operatoriem akreditācijas piešķiršanu vai **atceļ** piešķirtu akreditāciju, ja **atkārtoti vai pastāvīgi** netiek ievēroti 2. punktā noteiktie pienākumi.

4.a Maksājumu pakalpojumu sniedzēji nav atbildīgi par akreditētā vai neakreditētā tīmekļa vietnē iekļautas nepareizas vai novecojušas informācijas sniegšanu par maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vai to pakalpojumiem, ja pēc maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma tīmekļa vietnes nodrošinātājs attiecīgo informāciju nav izlabojis.

4.b Dalībvalstis nodrošina, ka patērētāji tiek informēti par 1. punktā minēto tīmekļa vietņu pieejamību un par tīmekļa vietnēm, kas akreditētas saskaņā ar 2. vai 3. punktu.

7.a pants

Savienības tīmekļa vietne salīdzināšanai

1. Dalībvalstis **paziņo EBI**, kādas salīdzināšanas tīmekļa vietnes darbojas atbilstīgi 7. panta 1., 2. un 3. punktam.

2. Līdz... [trīs gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] EBI nodrošina publiski pieejamu Savienības tīmekļa vietni salīdzināšanai, kurā patērētāji var salīdzināt iekšējā tirgū piedāvātos maksājumu kontus. Lai pilnveidotu šo informāciju, Savienības tīmekļa vietnē salīdzināšanai patērētājiem tiek nodrošināts glosārijs, kurā ir ietverta saskaņā ar 3. panta 5. punktu pieņemtā Savienības standartizētā terminoloģija un praktiski norādījumi par maksājumu kontu pārrobežu maiņu.

8. pants

Sasaistīti konti

Neskarot 4. panta 2. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka tad, kad maksājumu konts tiek piedāvāts kopā ar citu **finanšu** pakalpojumu vai produktu kā daļa no kopuma, maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē patērētāju par to, vai maksājumu kontu ir iespējams iegādāties atsevišķi, un, **ja tā ir, tad** nodrošina atsevišķu informāciju par izmaksām un tarifiem, ko piemēro katram no **pārējiem finanšu** produktiem un pakalpojumiem, kas tiek **piedāvāti** kopumā.

III NODAĻA

MAIŅA

9. pants

Maiņas pakalpojuma sniegšana

Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošina maiņas pakalpojumu, kā noteikts 10. pantā, jebkuram patērētājam, kam ir atvērts konts pie **cita** maksājumu pakalpojumu sniedzēja, kurš atrodas Savienībā **un kurš ir nokārtojies jauna maksājumu konta atvēršanu pie saņemošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja.**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Ja abi maiņas pakalpojuma sniedzēji atrodas dalībvalstu teritorijā, dalībvalstis var izveidot vai saglabāt kārtību, kas atšķiras no tās, kas izklāstīta 10. pantā, ja tas nepārprotami ir patērētāja interesēs un ja maiņas pakalpojumu nodrošina ne vēlāk kā tajā pašā kopējā termiņā, kas minēts 10. pantā.

10. pants

Maiņas pakalpojums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maiņas pakalpojumu uzsāk saņemošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs un ka tas tiek sniegts saskaņā ar 2.–7. punktā minētajiem noteikumiem.
2. Maiņas procesu uzsāk saņemošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs. **Lai to izdarītu**, saņemošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs **saņem** rakstisku atļauju no patērētāja, lai veiktu maiņas pakalpojumu. **Ja konts ir kopējs, rakstiska atļauja ir jāsaņem no visiem konta turētājiem.**

Atļauju sagatavo tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā uzsāk maiņas pakalpojumu, vai citā valodā, par kuru puses ir vienojušās.

Atļaujā sniegta iespēja patērētājam dot **vai atteikt** nododošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam īpašu piekrišanu katra 3. punkta e) un f) apakšpunktā noteiktā uzdevuma izpildei un dot **vai atteikt** saņemošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam īpašu piekrišanu katra 4. punkta c) apakšpunktā, 4. punkta d) apakšpunktā un 5. punktā noteiktā uzdevuma izpildei. Atļaujā sniegta iespēja patērētājam īpaši pieprasīt nododošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam pārsūtīt informāciju, kas norādīta 3. punkta a) apakšpunktā un 3. punkta b) apakšpunktā.

Atļaujā arī norāda datumu, no kura periodiskos maksājumus veic no konta, kas atvērts pie saņemošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja. **Minētais datums ir vismaz septiņas darba dienas pēc datuma, kurā nododošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs no saņemošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja saņem pieprasījumu veikt maiņu saskaņā ar 10. panta 6. punktu.**

3. **Divu** darba **dienu** laikā no 2. punktā minētās atļaujas saņemšanas saņemošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs lūdz nododošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam veikt šādus uzdevumus:
    - (a) nosūtīt saņemošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam un patērētājam, ja patērētājs to īpaši pieprasījis saskaņā ar 2. punktu, visu spēkā esošo regulāro kredīta pārvedumu rīkojumu un debitoru vadīto tiešā debeta maksājumu pilnvaru sarakstu, **ja tāds ir pieejams**;
    - (b) nosūtīt saņemošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam un patērētājam, ja patērētājs to īpaši pieprasījis saskaņā ar 2. punktu, pieejamo informāciju par ienākošajiem kredīta pārvedumiem un kredītoru vadītajiem tiešā debeta maksājumiem, kas iepriekšējo 13 mēnešu laikā veikti patērētāja kontā;
    - (c) nosūtīt saņemošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam **tādu** papildu informāciju, **kas saņemošajam** maksājumu pakalpojumu **sniedzējam ir nepieciešama** maiņas veikšanai;
    - (d) ja nododošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs nenodrošina **ienākošo kredīta pārvedumu** un tiešo debeta maksājumu automatizētas pārvirzīšanas sistēmu uz patērētāja turēto kontu saņemšajā maksājumu pakalpojuma sniedzēja, **■** pārtraukt tiešā debeta maksājumu pieņemšanu **un ienākošos kredīta pārvedumus, sākot no atļaujā noteiktā datuma**;
    - (e) ja patērētājs devis īpašu piekrišanu saskaņā ar 2. punktu, patērētāja noteiktajā datumā pārskaitīt jebkuru atlikušo pozitīvo atlikumu uz kontu, kas atvērts vai tiek turēts pie saņemošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja; **■**
    - (f) ja patērētājs devis īpašu piekrišanu saskaņā ar 2. punktu, patērētāja noteiktajā datumā slēgt kontu, kas tiek turēts pie nododošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja;
- (fa) atcelt regulāros maksājumus un kredīta pārvedumus, kuru izpildes datums sākas no atļaujā norādītā datuma.**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

4. Pēc tam, kad no nododošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja saņemta 3. punktā minētā pieprasītā informācija, saņemošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic šādus uzdevumus:

- (a) septiņu **darba** dienu laikā izveido regulāros maksājuma rīkojumus attiecībā uz kredīta pārvedumiem, ko pieprasījis patērētājs, un izpilda tos, sākot ar atļaujā norādīto datumu;
- (b) pieņem tiešā debeta maksājumus, sākot ar atļaujā norādīto datumu;

(ba) attiecīgā gadījumā informē patērētājus par viņu tiesībām saistībā ar SEPA tiešā debeta maksājumiem, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 260/2012 5. panta 3. punkta d) apakšpunktā;

- (c) ja patērētājs devis īpašu piekrišanu saskaņā ar 2. punktu, sniedz maksātājiem, kas veic periodiskus kredīta pārvedumus uz patērētāja maksājumu kontu, sīkāku informāciju par patērētāja kontu, kas atvērts pie saņemošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja. Ja saņemošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā nav visas informācijas, kas nepieciešama maksātāja informēšanai, tas **divu dienu laikā** trūkstošo informāciju **vai nu** pieprasa no patērētāja vai **arī, ja vajadzīgs un ar patērētāja piekrišanu, no** nododošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja;
- (d) ja patērētājs devis īpašu piekrišanu saskaņā ar 2. punktu, sniedz maksājuma saņēmējiem, kas izmanto tiešā debeta maksājumus līdzekļu saņemšanai no patērētāja konta, sīkāku informāciju par patērētāja kontu, kas atvērts pie saņemošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja, un par datumu, sākot ar kuru no minētā konta tiks veikti tiešā debeta maksājumi. Ja saņemošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā nav visas informācijas, kas nepieciešama maksājuma saņēmēja informēšanai, tas **divu dienu laikā** trūkstošo informāciju **vai nu** pieprasa no patērētāja vai **arī, ja vajadzīgs un ar patērētāja piekrišanu, no** nododošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja;
- (e) ja c) un d) apakšpunktā **minētajos nolūkos patērētājam prasa sniegt trūkstošo informāciju**, nosūta patērētājam standarta vēstules, kuras **sagatavo tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā uzsāk maiņas pakalpojumu, vai jebkurā citā valodā, par kuru abas puses ir vienojušās, un** kurās sniegta sīkāka informācija par jauno kontu un atļaujā norādīto sākuma datumu.

4.a Dalībvalstis nodrošina, ka termiņus nosaka valsts līmenī, lai gan maksātāji, gan maksājuma saņēmēji ievērotu jauno patērētāja konta informāciju, ko nosūta saņemošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs. Dalībvalstis arī nodrošina, ka patērētājus informē par minētajiem termiņiem un uzlikto atbildību.

5. Ja patērētājs devis īpašu piekrišanu saskaņā ar 2. punktu, saņemošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs drīkst veikt jebkurus papildu uzdevumus, kas nepieciešami maiņas veikšanai.

6. Pēc tam, kad no saņemošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja saņemts pieprasījums, nododošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic šādus uzdevumus:

- (a) septiņu **darba** dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas nosūta saņemošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam 3. panta a), b) un c) apakšpunktā norādīto informāciju;
- (b) ja nododošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs nenodrošina **ienākošo kredīta pārvedumu** un tiešo debeta maksājumu automatizētas pārvirzīšanas sistēmu uz patērētāja turēto kontu saņemošajā maksājumu pakalpojuma sniedzējā, **pārtrauc ienākošos kredīta pārvedumus un pārtrauc** tiešā debeta maksājumu pieņemšanu maksājumu kontā, sākot **no datuma**, ko pieprasījumā noteicis saņemošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs;
- (c) pārskaita visu atlikušo pozitīvo atlikumu no maksājumu konta uz kontu, kas atvērts pie saņemošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja;
- (d) **tiklīdz ir izpildīti a), b) un c) apakšpunktā minētie pasākumi**, slēdz maksājumu kontu;
- (e) veic jebkādu papildu uzdevumus, kas nepieciešami maiņas veikšanai, saskaņā ar 5. punktu.

6.a Nododošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav pienākuma slēgt maksājumu kontu saskaņā ar 6. punkta d) apakšpunktu, ja patērētājs nav izpildījis saistības pret maksājumu pakalpojumu sniedzēju. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties informē patērētāju gadījumā, ja šādas neizpildītas saistības tam neļauj slēgt patērētāja maksājumu kontu.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

7. Neskarot Direktīvas 2007/64/EK 55. panta 2. punktu, nododošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs nebloķē maksājuma instrumentus pirms datuma, par kuru ir vienošanās ar saņemošo maksājumu pakalpojumu sniedzēju, **lai maiņas procesa laikā netiktu pārtraukti patērētājam sniegtie maksājumu pakalpojumi.**

8. Dalībvalstis nodrošina, ka **visi** 1. līdz 7. punktā paredzētie noteikumi, **izņemot tos, kas iekļauti 4. punkta c) un d) apakšpunktā,** tiek piemēroti arī gadījumos, kad maiņas pakalpojumu uzsācis maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas atrodas citā dalībvalstī.

9. Šā panta 8. punktā minētajā gadījumā 3., 4. un 6. punktā minētie termiņi ir divreiz garāki, **izņemot saistībā ar darījumiem, kas ietilpst Regulas (ES) Nr. 260/2012 1. pantā, ja gan nododošā, gan saņemošā maksājumu konta valūta ir euro.** Uz šo noteikumu attiecas pārskatīšana saskaņā ar 27. pantu.

11. pants

Ar maiņas pakalpojumu saistītie tarifi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka patērētājiem ir iespēja bez maksas piekļūt tai savai personīgajai informācijai par spēkā esošajiem regulārajiem maksājumiem un tiešā debeta maksājumiem, kura ir nododošā vai saņemošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka nododošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs sniedz informāciju, ko pieprasījis saņemošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs, saskaņā ar 10. panta 6. punkta a) apakšpunktu, par to nenosakot maksu ne patērētājam, ne saņemošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka tarifi, ja tādi ir, ko patērētājam saistībā ar maksājumu konta slēgšanu piemēro nododošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs, tiek noteikti saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 45. panta 2. punktu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka tarifi, ja tādi ir, ko patērētājam saistībā ar jebkuru pakalpojumu, kas sniegts saskaņā ar 10. pantu, izņemot tos pakalpojumus, kuri minēti 1., 2. un 3. punktā, piemēro nododošais vai saņemošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs, ir **pamatoti.**

11.a pants

Automatizēta maksājumu pārvirzīšana

Ja vien pēc regulatīvās ietekmes novērtējuma veikšanas Komisija nenolemj citādi, dalībvalstis nodrošina, ka līdz ... [seši gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] tiek izveidota iespēja automatizētas maksājumu pārvirzīšanas nodrošināšanai no viena maksājumu konta uz citu maksājumu kontu tajā pašā dalībvalstī kopā ar automatizētu paziņojumu nosūtīšanu maksājumu saņēmējiem vai maksātājiem pēc tam, kad viņu pārvedumi ir pārvirzīti.

12. pants

Patērētāju finansiālie zaudējumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maiņas procesā iesaistītais maksājumu pakalpojumu sniedzējs patērētājam atlīdzina jebkurus **tarifus vai citus** finansiālos zaudējumus, kas patērētājam rodas tāpēc, ka minētais maiņas procesā iesaistītais maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav veicis 10. pantā paredzētos pienākumus; zaudējumus atlīdzina **triju darbdienu laikā no brīža, kad tiek konstatēta neatbilstība. Maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir pienākums pierādīt, ka ir izpildīti 10. pantā minētie noteikumi.**

2. Uz patērētāju neattiecas nekādi finansiālie zaudējumi, kas radušies tāpēc, ka maksātājs vai maksājuma saņēmējs ir kļūdaini vai nesavlaicīgi atjauninājis patērētāja maksājumu konta informāciju. **Dalībvalstis nodrošina, ka maksātāji un maksājumu saņēmēji uzņemas atbildību, ja tie neievēro dalībvalstu noteiktos termiņus, kā minēts 10. panta 4.a punktā.**

13. pants

Informācija par maiņas pakalpojumu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošina patērētājiem šādu informāciju par maiņas pakalpojumu:

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- (a) nododošā un saņemošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja funkcijas katrā maiņas procesa posmā, kā norādīts 10. pantā;
  - (b) katra posma pabeigšanai paredzētais laiks;
  - (c) saistībā ar maiņas procesu piemērotie tarifi, ja tādi ir;
  - (d) jebkura informācija, kuras sniegšana tiks pieprasīta no patērētāja;
  - (e) 21. pantā minētā alternatīvo strīdu izšķiršanas procedūru sistēma.
2. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs informāciju nodrošina bez maksas pastāvīgā informācijas nesējā visās savās filiālēs, kas pieejamas patērētājiem, un visu laiku elektroniskā veidā savās tīmekļa vietnēs.

IV NODAĻA

PIEKĻUVE MAKSĀJUMU KONTIEM

14. pants

Diskriminācijas aizliegums

Dalībvalstis nodrošina, ka patērētāji, kas likumīgi dzīvo Savienībā, netiek diskriminēti viņu pilsonības vai dzīvesvietas dēļ, **vai jebkādu citu Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pantā minēto iemeslu dēļ**, kad viņi Savienības teritorijā iesniedz pieteikumu maksājumu konta atvēršanai vai piekļūst tam. **Pamatmaksājuma konta izmantošanas noteikumi nedrīkst būt diskriminējoši. Nav atļautas nekādas diskriminācijas izpausmes, piemēram, atšķirīgs karšu noformējums un atšķirīgi kontu vai karšu numuri.**

15. pants

Tiesības piekļūt maksājumu kontam ar pamatfunkcijām

1. Dalībvalstis nodrošina, **lai maksājumu kontu ar pamatfunkcijām klientiem piedāvā visi** maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas sniedz vispārējus mazumtirdzniecības maksājumu pakalpojumus un piedāvā maksājumu kontus **kā daļu no to vispārējās uzņēmējdarbības**. Dalībvalstis nodrošina, **lai** maksājumu kontus ar pamatfunkcijām **nepiedāvātu** tikai tie maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kuri nodrošina kontu, **izmantojot tikai** tiešsaistes pakalpojumu **iespējas**.

Dalībvalstis var pieņemt lēmumu maksājumu pakalpojumu sniedzējus atbrīvot no pirmajā daļā minētā pienākuma, ja šādu lēmumu apstiprina Komisija. Visu šādu izņēmumu pamatā ir objektīvi un ierobežojoši kritēriji. Komisija apstiprina izņēmumu, ja visiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem tiek garantēti līdzvērtīgi konkurences nosacījumi, netiek ierobežotas patērētāju piekļuves tiesības un izņēmuma dēļ attiecīgajās dalībvalstīs nerodas situācija, kad pamatkonta klientiem ir jāsaskaras ar stigmatizācijas risku.

1.a Dalībvalstis var piešķirt atbrīvojumu no 1. punktā minētā pienākuma, ja maksājumu pakalpojumu sniedzēji:

- (a) ir uzskaitīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES ⁽¹⁾ 2. panta 5. punktā;
- (b) darbojas uz bezpeļņas principiem;
- (c) pieprasa dalību, pamatojoties uz noteiktiem kritērijiem, piemēram, profesiju.

Jebkurš šāds atbrīvojums nemazina patērētāju tiesības uz piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

2. Dalībvalstis nodrošina, ka **to teritorijā ir ieviesta sistēma, lai nodrošinātu patērētāju tiesības atvērt un izmantot maksājumu kontu ar pamatfunkcijām, kā noteikts 14. pantā, atbilstoši šādiem nosacījumiem:**

(a) šādas tiesības ir piemērojamas neatkarīgi no patērētāja dzīvesvietas, **neskarot 2.a punktu;**

(aa) **tiek ieviests mehānisms, kas palīdz patērētājiem, kuriem nav pastāvīgas dzīvesvietas, patvēruma meklētājiem un patērētājiem, kuriem netiek piešķirta uzturēšanās atļauja, bet kurus nevar izraidīt juridisku iemeslu dēļ, ievērot Direktīvas 2005/60/EK II nodaļā noteiktās prasības;**

(b) minēto tiesību izmantošana patērētājam **nedrīkst būt** pārlietu sarežģīta vai apgrūtināša;

(ba) **tajā ir paredzēts mehānisms, lai nodrošinātu, ka iedzīvotāji, kuriem vēl nav bankas konta, kā arī neaizsargātie un mobilie iedzīvotāji būtu informēti par to, ka tiem ir pieejami maksājumu konti ar pamatfunkcijām;**

(bb) **šīs direktīvas 10. un 11. pantā paredzēto maiņas pakalpojumu piemēro arī tad, ja patērētājs maiņas pakalpojuma ietvaros vēlas mainīt maksājumu kontu uz kontu ar pamatfunkcijām.**

2.a **Lai izmantotu 2. punktā izklāstītās tiesības, dalībvalstis pieprasa, lai patērētājiem būtu patiesa saikne ar dalībvalsti, kurā tie vēlas atvērt un izmantot maksājumu kontu ar pamatfunkcijām.**

Ja patērētājam ir jāpierāda šāda saikne, dalībvalstis nodrošina, ka tas patērētājam nav apgrūtināši. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes izveido sarakstu, kurā paredz iespējamo šādas saiknes veidu. Šis saraksts ietver vismaz pilsonību, ģimenes saites, interešu centru, darba vietu, praksi vai stažēšanos, darba iespēju meklēšanu vai citas profesionālās saites, mācību vai arodapmācības vietu, dzīvesvietu, īpašumu un jebkuru neizskatītu patvēruma vai migrācijas pieteikumu.

Lai palīdzētu kompetentajām iestādēm šā panta īstenošanā, EBI izstrādā vadlīnijas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu.

Maksājumu pakalpojumu sniedzēji ņem vērā patērētāja sniegto informāciju un var pieprasīt patērētājam būt fiziski klāt vai būt trešās personas likumīgi pārstāvētam tuvākajā pieejamajā filiālē, lai atvērtu kontu.

Dalībvalstis nodrošina, ka patērētājiem patiesas saiknes pastāvēšanu ir iespējams pierādīt viena mēneša laikā pēc konta iepriekšējas atvēršanas attālināti. Līdz šādai pārbaudei, tostarp vajadzības gadījumā personiskam apmeklējumam, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir atļauts ierobežot konta izmantošanu.

2.b **Dalībvalstis var pirms maksājumu konta ar pamatfunkcijām atvēršanas pieprasīt maksājumu pakalpojumu sniedzējiem pārbaudīt, vai patērētājam ir aktīvs un līdzvērtīgs maksājumu konts šīs dalībvalsts teritorijā, un var pieprasīt patērētājam parakstīt deklarāciju par to.**

3. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji nedrīkst noraidīt pieteikumu par piekļuvi maksājumu kontam ar pamatfunkcijām, izņemot šādus gadījumus:

(a) ja **klienta uzticamības pārbaudē, kas veikta saskaņā ar Direktīvas 2005/60/EK II nodaļu, konstatē būtisku risku, ka konts tiks izmantots, pārkāpjot Savienības tiesību aktus;**

(b) **gadījumos, kad dalībvalsts ir izmantojusi 2.b punktā minēto iespēju, ja patērētājam ir tāds maksājumu konts pie attiecīgajā teritorijā esoša maksājumu pakalpojumu sniedzēja, kurš nodrošina viņam iespēju izmantot 16. panta 1. punktā minētos maksājumu pakalpojumus;**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

4. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji pieteikumus piekļuvei maksājumu kontam ar pamatfunkcijām apstrādā septiņu darbadienu laikā no visu pieteikuma dokumentu, tostarp personu apliecinoša dokumenta, saņemšanas brīža. Dalībvalstis nodrošina, ka 3. punktā noteiktajos gadījumos maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties rakstiski un bez maksas informē patērētāju par atteikumu un konkrētiem atteikuma iemesliem, izņemot gadījumus, kad šāda informācija būtu pretrunā valsts drošības vai finanšu noziegumu apkarošanas mērķiem. Turklāt patērētāju informē par vismaz vienu apelācijas iespēju vai konsultāciju dienestu, kas viņam pieejams bez maksas vai par saprātīgu maksu, un par pieejamiem alternatīviem strīdu izšķiršanas mehānismiem.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka 3. punkta b) apakšpunktā norādītajos gadījumos maksājumu pakalpojumu sniedzējs pieņem atbilstīgus pasākumus saskaņā ar Direktīvas 2005/60/EK III nodaļu.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka piekļuve maksājumu kontam ar pamatfunkcijām nav atkarīga no papildu pakalpojumu iegādes vai maksājumu pakalpojumu sniedzēja akcijām.

16. pants

Maksājumu konta ar pamatfunkcijām iezīmes

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu kontā ar pamatfunkcijām ir iekļauti šādi pakalpojumi:

(a) pakalpojumi, kas nodrošina visas operācijas, kas nepieciešamas maksājumu konta atvēršanai, apkalpošanai un slēgšanai;

(b) pakalpojumi, kas nodrošina **naudas** izvietošanu maksājumu kontā;

(c) pakalpojumi, kas Savienībā nodrošina skaidras naudas izņemšanu no maksājumu konta **bankā un bankomātos bankas darbalaikā un ārpus tā**;

(d) šādu maksājumu darījumu izpilde Savienībā:

(i) tiešā debeta maksājumi **SEPA un valūtā, kas nav euro**;

(ii) maksājumu darījumi **SEPA un valūtā, kas nav euro**, izmantojot maksājumu instrumentu (piemēram, maksājumu karti vai programmatūras produktu), tostarp tiešsaistes maksājumi;

(iii) kredīta pārvedumi **SEPA un valūtā, kas nav euro**, tostarp regulārie maksājumi, izmantojot banku termināļus, apkalpošanu klātienē un attiecīgā maksājumu pakalpojumu sniedzēja tiešsaistes sistēmā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja patērētājs maksājuma kontu ar pamatfunkcijām izmanto tikai personīgām vajadzībām, netiek piemēroti nekādi ierobežojumi attiecībā uz to operāciju skaitu, ko patērētājam nodrošina saskaņā ar 17. pantā minētajiem īpašajiem cenu veidošanas noteikumiem. Nosakot to, kas tiek uzskatīts par personīgām vajadzībām, dalībvalstis ņem vērā patērētāja pašreizējo rīcību un ierasto komercdarbības praksi.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka patērētājs var pārvaldīt un uzsākt maksājumu darījumus no sava maksājumu konta ar pamatfunkcijām, izmantojot maksājumu pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus **filiālēs** vai tiešsaistes pakalpojumu iespējas, ja tādas ir pieejamas.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu konts ar pamatfunkcijām neparedz pārtēriņa iespējas, izņemot pagaidu bufera mehānismu nelielām summām gadījumā, ja to uzskata par piemērotu. Dalībvalstis var atļaut maksājumu pakalpojumu sniedzējiem piedāvāt pārtēriņa iespēju un citus kredītproduktus kā skaidri nošķirtus pakalpojumus pamatmaksājumu konta klientiem. Piekļuve maksājumu kontam ar pamatfunkcijām vai tā izmantošana nav ierobežota vai atkarīga no šādu pakalpojumu vai kredītproduktu iegādes. Tarifi, ko piemēro šiem pakalpojumiem, ir pārredzami un vismaz tikpat izdevīgi, kā noteikts pakalpojumu sniedzēja parastajā cenu politikā.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

4.a Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 24. pantu, lai atjauninātu to pakalpojumu sarakstu, kuri ietilpst maksājumu konta ar pamatfunkcijām piedāvājumā, ņemot vērā maksāšanas līdzekļu un tehnoloģiju attīstību.

17. pants

Saistītie tarifi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji 16. pantā norādītos pakalpojumus piedāvā bez maksas vai piemērojot samērīgus tarifus. **Dalībvalstis prasa maksājumu pakalpojumu sniedzējiem nodrošināt, ka viņu piedāvājuma klāstā maksājumu konts ar pamatfunkcijām vienmēr ir maksājumu konts ar zemāko tarifu, ko piemēro par minimālā maksājumu pakalpojumu kopuma nodrošināšanu, kas attiecīgajā dalībvalstī ir precizēts saskaņā ar 16. panta 1. un 2. punktu.**

2. Dalībvalstis nodrošina, ka tarifi, ko patērētājiem piemēro par pamatlīgumā paredzēto patērētāju saistību neievērošanu, ir samērīgi **un nekad nav augstāki salīdzinājumā ar pakalpojumu sniedzēja parasto cenu politiku.**

18. pants

Pamatlīgumi un to izbeigšana

1. Pamatlīgumiem, kas nodrošina piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām, piemēro Direktīvu 2007/64/EK, izņemot 2. un 3. punktā paredzētos gadījumus.

2. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienusēji izbeigt pamatlīgumu **tikai** tad, ja spēkā ir vismaz viens no šiem nosacījumiem:

(a) patērētājs kontu ir tīši izmantojis **nelikumīgiem mērķiem;**

(b) kontā ilgāk nekā **24** mēnešus pēc kārtas nav veikti darījumi **un maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav samaksātas apmaksājamas maksas par pakalpojumiem;**

(c) patērētājs apzināti sniedzis nepareizu informāciju, lai iegūtu maksājumu kontu ar pamatfunkcijām, gadījumos, kad, sniedzot pareizu informāciju, **pieteikums būtu noraidīts;**

(ca) **patērētājs nevar pamatot, ka pastāv patiesa saikne ar attiecīgo dalībvalsti, kā minēts 15. panta 2.a punktā, viena mēneša laikā pēc konta iepriekšējās atvēršanas no attāluma;**

(d) patērētājs vairs likumīgi nedzīvo Savienībā vai ir pēcāk atvēris vēl vienu maksājumu kontu tajā dalībvalstī, kurā viņam jau ir maksājumu konts ar pamatfunkcijām.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka, izbeidzot līgumu attiecībā uz maksājumu kontu ar pamatfunkcijām, maksājumu pakalpojumu sniedzējs rakstiski un bez maksas informē patērētāju par līguma izbeigšanas iemesliem un pamatojumu, **vismaz vienu apelācijas iespēju vai konsultāciju dienestu, kas viņam pieejams bez maksas vai par saprātīgu maksu, un par pieejamiem alternatīviem strīdu izšķiršanas mehānismiem, vismaz vienu mēnesi** pirms līguma izbeigšana stājas spēkā, **ja vien šāda informācijas atklāšana nav pretrunā valsts drošības mērķiem.**

19. pants

Vispārīga informācija par maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir īstenoti **atbilstīgi** pasākumi, kas palielina informētību par maksājumu kontu ar pamatfunkcijām pieejamību, to cenu nosacījumiem, procedūrām, kas jāievēro, lai izmantotu tiesības piekļūt maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām, un metodēm, kā izmantot alternatīvas strīdu izšķiršanas procedūras. **Dalībvalstis nodrošina, ka informēšanas pasākumi ir pietiekami un mērķtiecīgi, jo īpaši attiecībā uz patērētājiem, kuriem nav bankas konta, kā arī neaizsargātiem un mobīliem patērētājiem.**

2. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji **aktīvi** nodrošina patērētājiem **pieejamu** informāciju **un pienācīgu palīdzību saistībā ar** piedāvāto maksājumu kontu ar pamatfunkcijām īpašajām iezīmēm, tiem piemērotajām tarifiem un izmantošanas nosacījumiem. Dalībvalstis arī nodrošina, ka patērētāji ir informēti, ka papildu pakalpojumu iegāde nav obligāta, lai piekļūtu maksājumu kontam ar pamatfunkcijām.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

2.a Dalībvalstis mudina izglītības iestādes un konsultāciju dienestus izveidot palīdzības pakalpojumus neaizsargātākajiem klientiem, lai sniegtu palīdzību un atbalstu atbildīgā finanšu pārvaldībā. Dalībvalstis sekmē iniciatīvas šajā sakarā un uzlabo finanšu izglītību skolās un citur. Finansiālas atstumtības risku visiem patērētājiem samazina līdz minimumam. Turklāt dalībvalstis veicina maksājuma pakalpojumu sniedzēju iniciatīvas, kurās maksājumu konti ar pamatfunkcijām tiek nodrošināti kombinācijā ar neatkarīgas finanšu izglītības pakalpojumiem.

2.b Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēju pienākums ir piedāvāt maksājumu kontus ar pamatfunkcijām, katru gadu publicēt datus par to, cik maksājumu konti ar pamatfunkcijām attiecīgajā gadā ir pieteikti, noraidīti, atvērti un slēgti. Attiecīgos datus vāc un publicē filiāles un korporatīvā līmenī.

2.c Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes publicē, tostarp savā tīmekļa vietnē, revīzijas atskaiti par katra maksājumu pakalpojuma sniedzēja sniegumu saistībā ar prasības par tiesību uz piekļuvi ievērošanu. Šajā nolūkā attiecīgos maksājumu pakalpojumu sniedzējus neatkarīgi novērtē, ņemot vērā to sniegumu, nodrošinot maksājumu kontus ar pamatfunkcijām, un katru gadu publicē desmit visaugstāk novērtēto banku vērtējumu pēc tirgus daļām. Visus attiecīgos datus nosūta Komisijai un EBA.

V NODAĻA

KOMPETENTĀS IESTĀDES UN ALTERNATĪVĀ STRĪDU IZŠĶIRŠANA

20. pants

Kompetentās iestādes

1. Dalībvalstis norīko kompetentās iestādes, lai nodrošinātu un pārraudzītu efektīvu šīs direktīvas ievērošanu. Kompetentās iestādes pieņem visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šīs direktīvas ievērošanu. Tās ir neatkarīgas no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Tās ir kompetentās iestādes Regulas Nr. 1093/2010 4. panta 2. punkta nozīmē.

2. Šā panta 1. punktā minētās iestādes **ir neatkarīgas no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un tām ir** visas pilnvaras **un resursi**, kas nepieciešami to uzdevumu veikšanai. Ja pilnvaras nodrošināt un pārraudzīt efektīvu šīs direktīvas ievērošanu ir piešķirtas vairāk nekā vienai kompetentajai iestādei, dalībvalstis nodrošina, ka šīs iestādes cieši sadarbojas tā, lai tās varētu efektīvi veikt savus attiecīgos uzdevumus. **Minētās iestādes cieši sadarbojas ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, lai nodrošinātu šajā direktīvā paredzēto pasākumu pareizu un pilnīgu piemērošanu.**

2.a Šā panta 1. punktā minētās iestādes regulāri apspriežas ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp patērētāju pārstāvjiem, lai nodrošinātu un uzraudzītu efektīvu atbilstību šīs direktīvas prasībām, neskarot 1. punktā minēto neatkarības noteikumu.

3. Dalībvalstis paziņo Komisijai par norīkotajām kompetentajām iestādēm, kas minētas 1. punktā, līdz ... [viena gada laikā pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās]. Tās informē Komisiju par jebkādu pienākumu sadalījumu starp šīm iestādēm. Tās nekavējoties paziņo Komisijai par jebkādam turpmākām pārmaiņām saistībā ar šo iestāžu norīkošanu un to attiecīgo kompetenci.

21. pants

Alternatīva strīdu izšķiršana

1. Dalībvalstis **izveido atbilstošas un efektīvas ārpustiesas sūdzību un** tiesību aizsardzības procedūras tādu strīdu izšķiršanai **starp patērētājiem un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem**, kuri attiecas uz šajā direktīvā paredzētajām tiesībām un pienākumiem. **Šādām vajadzībām dalībvalstis izraugās pašreizējās un attiecīgā gadījumā izveido jaunas struktūras.**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

1.a Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji izmanto vienas vai vairāku alternatīvu strīdu izšķiršanas struktūru pakalpojumus, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

- (a) ierobežojuma periods strīda iesniegšanai tiesā ir pārtraukts, kamēr norisinās alternatīva strīdu izšķiršanas procedūra;
- (b) procedūra norisinās bez maksas vai ar mērenām izmaksām, kā norādīts valsts tiesību aktos;
- (c) elektroniski līdzekļi nav vienīgie līdzekļi, kurus izmantojot, puses var piekļūt procedūrai;
- (d) procedūrā ir vienlīdzīgi pārstāvēti pakalpojumu sniedzēji, patērētāji un citi lietotāji.

1.b Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji apņemas izmantot vienu vai vairākas alternatīvās strīdu izšķiršanas struktūras.

1.c Dalībvalstis paziņo Komisijai un EBI par struktūrām, kas minētas 1. punktā, līdz ... [seši mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā]. Tās nekavējoties informē Komisiju par jebkādam turpmākām izmaiņām attiecībā uz šīm struktūrām.

1.d Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji informē patērētāju par alternatīvas strīdu izšķiršanas struktūrām, ar kurām tie sadarbojas un kuras ir pilnvarotas izskatīt iespējamus strīdus starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un patērētāju. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji norāda arī to, vai viņi apņemas izmantot minētās struktūras, lai izšķirtu strīdus ar patērētājiem, vai arī viņu pienākums ir to darīt.

1.e Šā panta 1.b punktā minēto informāciju skaidrā, saprotamā un viegli pieejamā veidā sniedz pakalpojumu sniedzēja tīmekļa vietnē, ja tāda ir, un ietver starp pakalpojumu sniedzēju un patērētāju noslēgto pārdošanas vai pakalpojumu līgumu vispārējos noteikumus.

VI NODAĻA

SANKCIJAS

22. pants

Administratīvie pasākumi un **administratīvo sodu un citu administratīvo pasākumu piemērošana**

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par administratīvajiem **sodiem un citiem administratīvajiem** pasākumiem **II**, ko piemēro saskaņā ar šo direktīvu pieņemto valstu noteikumu pārkāpumu gadījumos, un pieņem visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Šādi administratīvie **sodi un citi administratīvi** **II** pasākumi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

Naudas sodi pēc iespējas ir kvantitatīvi jāizsaka Savienības līmenī, lai nodrošinātu to valsts noteikumu efektīvu īstenošanu, ar kuriem transponē šo direktīvu.

2. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izstrādā kompetentajām iestādēm paredzētas vadlīnijas par administratīvo sodu veidiem un citiem administratīviem pasākumiem un administratīvo soda naudu apmēriem.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes bez nevajadzīgas kavēšanās publicē visus sodus vai citus pasākumus, ko piemēro par valsts noteikumu, ar ko transponē šo direktīvu, pārkāpumiem, tostarp informāciju par pārkāpuma veidu un būtību.

Dalībvalstis paziņo Komisijai par noteikumiem, kas attiecas uz sodiem, līdz ... [astonpadsmit mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā], kā arī par visiem turpmākajiem to grozījumiem.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

23. pants

Deleģētie akti

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 24. pantu attiecībā uz 3. panta 4. punktu.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

24. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šā panta nosacījumus.
2. 23. pantā minētās pilnvaras piešķir uz nenoteiktu laiku, sākot ar šīs direktīvas spēkā stāšanās dienu.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 23. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā ir norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 23. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja **trijos** mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par **trim** mēnešiem.

26. pants

Novērtēšana

1. **Vienreiz gadā un pirmo reizi līdz ... [trīs gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju par šādiem jautājumiem:**
  - (a) vai maksājumu pakalpojumu sniedzēji izpilda 3.–6. panta noteikumus;
  - (b) to akreditēto salīdzināšanas tīmekļa vietņu skaits, kuras izveidotas saskaņā ar 7. pantu, **un paraugprakses attiecībā uz lietotāju apmierinātības panākšanu saistībā ar salīdzināšanas tīmekļa vietnēm;**
  - (c) mainīto maksājumu kontu skaits, vidējais **laiks, kas nepieciešams maiņas procesa pabeigšanai, vidējais kopējais tarifs, ko piemēro maiņai, maiņas atteikumu skaits, patērētājiem maiņas procesā visbiežāk sastopamās problēmas;**
  - (d) atvērto maksājumu kontu ar pamatfunkcijām skaits, **šāda veida konta turēšanas ilgums,** atteikumu **un slēgšanas** gadījumu skaits un iemesli un saistītās maksas;

(da) veiktie pasākumi, lai konsultētu neaizsargātās iedzīvotāju grupas par budžeta un pārmērīgu parādu jautājumiem.
2. **Komisija sniedz ikgadēju ziņojumu, pamatojoties uz informāciju, ko tā ir saņēmusi no dalībvalstīm.**

27. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. **[Četru gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] ...** Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu, vajadzības gadījumā kopā ar priekšlikumu.

Ziņojumā iekļauj:

- (a) **sarakstu, kurā uzskaitītas visas pārkāpumu procedūras, kuras Komisija ir uzsākusi par nepareizu vai nepilnīgu šīs direktīvas īstenošanu;**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- (b) šīs direktīvas ietekmes novērtējumu attiecībā uz standartizētu banku pakalpojumu privātpersonām saskaņošanu un integrāciju visā Savienībā un attiecībā uz konkurenci un vidējiem tarifu apmēriem dalībvalstīs;
- (c) stratēģijas, kas paredzētas, lai Savienības līmenī palielinātu maksājumu pakalpojumu sniegšanas kvalitātes pārredzamību un salīdzināmību, tostarp pārredzamību attiecībā uz uzņēmējdarbības modeļiem un ieguldījumu stratēģijām, un uzņēmumu sociālo atbildību;
- (d) izmaksu un ieguvumu novērtējumu attiecībā uz Savienības līmeņa maksājumu kontu numuru pilnīgas pārņemšanas sistēmas ieviešanu, kā arī ceļvedi, kurā ir ietverti konkrēti pasākumi tās ieviešanai;
- (e) to patērētāju raksturojuma novērtējumu, kuri kopš šīs direktīvas transponēšanas ir atvēruši maksājumu kontus ar pamatfunkcijām;
- (f) dalībvalstu paraugprakses piemērus, kas norāda, ka patērētājam vairs netiek liegta piekļuve maksājumu pakalpojumiem;
- (g) pamatmaksājumu kontiem piemēroto maksu novērtējumu, ņemot vērā 17. panta 3. punktā uzskaitītos kritērijus;
- (h) novērtējumu par iespējām Savienības līmenī noteikt ikgadējās tarifu kopsummas maksimālo apmēru attiecībā uz maksājumu kontu ar pamatfunkcijām atvēršanu un lietošanu un par veidiem, kā šādu apmēru varētu pielāgot situācijai katrā valstī;
- (i) novērtējumu par maksājumu kontu ar pamatfunkcijām nodrošināšanas ietekmi uz citu maksājumu kontu tirgu, kurā tiek piedāvāti līdzīgi pakalpojumi.

2. Pārskatīšanā novērtē, arī pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no dalībvalstīm saskaņā ar 26. pantu, vai saistībā ar maksāšanas līdzekļu un tehnoloģiju attīstību grozīt un atjaunināt to pakalpojumu sarakstu, kuri ir daļa no maksājumu kontu ar pamatfunkcijām.

3. Pārskatīšanā arī novērtē, vai **II** papildus pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar 7. un 8. pantu un veikti attiecībā uz salīdzināšanas tīmekļa vietnēm un piedāvājumu kopumiem, ir nepieciešami papildu pasākumi.

28. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz ... **[divus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā]** pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties Komisijai dara zināmu minēto noteikumu tekstu.

Ja dalībvalstu iesniegtie dokumenti, kas pievienoti transponēšanas pasākumiem, nav pietiekami, lai pilnībā izvērtētu minēto pasākumu atbilstību dažiem šīs direktīvas noteikumiem, Komisija pēc EBI pieprasījuma un nolūkā veikt savus uzdevumus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010 vai pēc savas iniciatīvas var prasīt dalībvalstīm sniegt sīkāku informāciju par šīs direktīvas transponēšanu un minēto pasākumu īstenošanu.

2. Dalībvalstis piemēro šos noteikumus pēc viena gada kopš šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstis piemēro III nodaļu no ... [18 mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] attiecībā uz pakalpojumu maiņu starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas atrodas tajā pašā dalībvalstī, un attiecībā uz maksājumu kontiem, kas izteikti eiro, starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas atrodas Savienībā, attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem, kas izteikti eiro.

Atkāpjoties no pirmās daļas un ja Komisija nenolemj citādi, izmantojot regulatīvās ietekmes novērtējumu projektu, dalībvalstis piemēro III nodaļas noteikumus no ... [48 mēnešus pēc direktīvas stāšanās spēkā] attiecībā uz pakalpojumu maiņu starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas atrodas Savienībā, attiecībā uz maksājumu kontiem, kas izteikti valūtā, kas nav eiro.

Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstis piemēro 4. panta 1.–6. punktu, 5. panta 1. un 2. punktu un 6. panta 1. un 2. punktu 18 mēnešu laikā pēc tam, kad publicēts 3. panta 5. punktā minētais saraksts.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstīm, kuras līdz 2014. gada 1. janvārim ir ieviesušas valsts tiesību aktu sistēmu, kas garantē piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām patērētājiem, kuri likumīgi uzturas to teritorijā, IV nodaļas noteikumus piemēro no ... [24 mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā].

3. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

29. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

30. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

[...],

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0588

Jūras telpiskā plānošana un integrētā piekrastes pārvaldība ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembrī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izveido jūras telpiskās plānošanas un integrētās piekrastes pārvaldības satvaru (COM(2013)0133 – C7-0065/2013 – 2013/0074(COD)) ⁽¹⁾

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/82)

Grozījums Nr. 1

Direktīvas priekšlikums

1.a atsauce (jauna)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

ņemot vērā Padomes Lēmumu 2010/631/ES (2010. gada 13. septembris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Konvencijas par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību Protokolu par kompleksu piekrastes teritoriju pārvaldību Vidusjūras reģionā ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV L 279, 23.10.2010., 1. lpp.

Grozījums Nr. 2

Direktīvas priekšlikums

1. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(1) Lai apmierinātu augsto un strauji augošo pieprasījumu pēc jūras telpas, kas būtu izmantojama dažādām vajadzībām, piemēram, atjaunojamās enerģijas iekārtām, jūras kuģniecībai un zvejas darbībām, ekosistēmu saglabāšanai **un** tūrisma un akvakultūras iekārtām, kā arī atrisinātu daudzās problēmas saistībā ar piekrastes resursiem, ir vajadzīga integrēta plānošanas un pārvaldības pieeja.

(1) Lai apmierinātu augsto un strauji augošo pieprasījumu pēc jūras telpas, kas būtu izmantojama dažādām vajadzībām, piemēram, atjaunojamās enerģijas iekārtām, **naftas un gāzes izpētei un ieguvei**, jūras kuģniecībai un zvejas darbībām, ekosistēmu **un bioloģiskās daudzveidības** saglabāšanai, **izejvielu ieguvei**, tūrisma un akvakultūras iekārtām, kā arī atrisinātu daudzās problēmas saistībā ar piekrastes resursiem, ir vajadzīga integrēta plānošanas un pārvaldības pieeja.

⁽¹⁾ Pēc tam jautājumu nodeva atpakaļ atbildīgajai komitejai atkārtotai izskatīšanai saskaņā ar 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0379/2013).

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 3

Direktīvas priekšlikums

2. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (2) Šāda pieeja okeāna pārvaldības jomā ir izstrādāta Eiropas Savienības integrētajā jūrlietu politikā, kurā viens no vides pīlāriem ir Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīva 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā. Integrētās jūrlietu politikas mērķis ir atbalstīt jūru un okeānu ilgtspējīgu attīstību un izveidot koordinētu, saskaņotu un pārredzamu lēmumu pieņemšanas mehānismu saistībā ar Savienības nozaru politikas virzieniem, kas ietekmē okeānus, jūras, salas, piekrastes reģionus, tālākos reģionus un jūrlietu nozares, tostarp izstrādāt jūras baseinu stratēģijas vai makroreģionālās stratēģijas.

Grozījums

- (2) Šāda pieeja okeāna pārvaldības un **jūrlietu pārvaldības** jomā ir izstrādāta Eiropas Savienības integrētajā jūrlietu politikā, kurā viens no vides pīlāriem ir Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīva 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā. Integrētās jūrlietu politikas mērķis ir atbalstīt jūru un okeānu ilgtspējīgu attīstību un izveidot koordinētu, saskaņotu un pārredzamu lēmumu pieņemšanas mehānismu saistībā ar Savienības nozaru politikas virzieniem, kas ietekmē okeānus, jūras, salas, piekrastes reģionus, tālākos reģionus un jūrlietu nozares, tostarp izstrādāt jūras baseinu stratēģijas vai makroreģionālās stratēģijas.

Grozījums Nr. 4

Direktīvas priekšlikums

3. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (3) Integrētajā jūrlietu politikā ir noteikts, ka jūras telpiskā plānošana un integrētā piekrastes pārvaldība ir pārnozaru politikas instrumenti, ko publiskās iestādes un ieinteresētās personas var izmantot koordinētas **un** integrētas pieejas īstenošanā. Ekosistēmu pieejas izmantošana palīdzēs veicināt jūras reģionu un piekrastes tautsaimniecību ilgtspējīgu izaugsmi, kā arī jūras un piekrastes resursu ilgtspējīgu izmantošanu.

Grozījums

- (3) Integrētajā jūrlietu politikā ir noteikts, ka jūras telpiskā plānošana un integrētā piekrastes pārvaldība ir pārnozaru politikas instrumenti, ko publiskās iestādes un ieinteresētās personas var izmantot koordinētas, integrētas **un pārrobežu pieejas** īstenošanā. Ekosistēmu pieejas izmantošana palīdzēs veicināt jūras reģionu un piekrastes tautsaimniecību ilgtspējīgu izaugsmi, kā arī jūras un piekrastes resursu ilgtspējīgu izmantošanu.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 5
Direktīvas priekšlikums

5. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

- (5) Savā nesenaajā paziņojumā "Jūras nozaru izaugsme un izaugsmes noturību veicinošās iespējas" Komisija ir apzinājusi vairākas pašreizējās ES iniciatīvas, kas paredzētas, lai īstenotu stratēģiju "Eiropa 2020 gudrai, ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei". Paziņojumā ir apzinātas arī vairākas nozaru darbības, uz kurām nākotnē būtu jākoncentrējas jūras nozaru izaugsmes iniciatīvās un kuras pienācīgi būtu jāatbalsta jūras telpiskajos plāņos un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijās.

Grozījums

- (5) Savā nesenaajā paziņojumā "Jūras nozaru izaugsme un izaugsmes noturību veicinošās iespējas" Komisija ir apzinājusi vairākas pašreizējās ES iniciatīvas, kas paredzētas, lai īstenotu stratēģiju "Eiropa 2020 gudrai, ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei". Paziņojumā ir apzinātas arī vairākas nozaru darbības, uz kurām nākotnē būtu jākoncentrējas jūras nozaru izaugsmes iniciatīvās un kuras pienācīgi būtu jāatbalsta jūras telpiskajos plāņos un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijās. ***Dalībvalstu nepārprotams atbalsts šim noteiktajām stratēģiskajām jomām nodrošinās tiesisko noteiktību un sabiedrisko un privāto ieguldījumu paredzamību, kas ietekmēs visa veida nozaru politiku saistībā ar jūras un piekrastes telpu.***

Grozījums Nr. 6
Direktīvas priekšlikums

7. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

- (7) Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas (UNCLOS) preambulā ir noteikts, ka jautājumi, kas attiecas uz okeāna telpas izmantošanu, ir savstarpēji cieši saistīti un jāuzskata par vienotu veselumu. Okeāna telpas plānošana ir to tiesību izmantošanas loģiska attīstība un strukturizācija, kas piešķirtas saskaņā ar UNCLOS, un praktisks instruments, kas dalībvalstīm palīdz izpildīt to saistības.

Grozījums

- (7) Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas (UNCLOS) preambulā ir noteikts, ka jautājumi, kas attiecas uz okeāna telpas izmantošanu, ir savstarpēji cieši saistīti un jāuzskata par vienotu veselumu. Okeāna telpas plānošana ir to tiesību izmantošanas loģiska attīstība un strukturizācija, kas piešķirtas saskaņā ar UNCLOS, un praktisks instruments, kas dalībvalstīm ***un kompetentajām vietēja mēroga iestādēm*** palīdz izpildīt to saistības.

Grozījums Nr. 7
Direktīvas priekšlikums

10. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

- (10) Lai nodrošinātu konsekvenci un juridisku skaidrību, jūras telpisko plānojumu un integrētās piekrastes pārvaldības ***stratēģiju*** ģeogrāfiskais tvērums būtu jānosaka saskaņā ar spēkā esošajiem Savienības legislatīvajiem instrumentiem un starptautiskajām jūras tiesībām.

Grozījums

- (10) Lai nodrošinātu konsekvenci un juridisku skaidrību, jūras telpisko plānojumu un integrētās piekrastes pārvaldības ģeogrāfiskais tvērums būtu jānosaka saskaņā ar spēkā esošajiem Savienības legislatīvajiem instrumentiem un starptautiskajām jūras tiesībām, ***jo īpaši — ar UNCLOS.***

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 8
Direktīvas priekšlikums

12. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (12) Kaut gan **noteikumus** par jūras telpiskajiem plānojumiem un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijām ir lietderīgi pieņemt Savienībai, dalībvalstis un to kompetentās iestādes saglabātu atbildību par to, kā attiecībā uz to jūras ūdeņiem un piekrastes zonām tiks plānots un noteikts šo plānu un stratēģiju saturs, tostarp par jūras telpas sadalījumu starp dažādām nozaru darbībām.

Grozījums

- (12) Kaut gan **saskaņotu un pārredzamu regulējumu** par jūras telpiskajiem plānojumiem un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijām ir lietderīgi pieņemt Savienībai, dalībvalstis un to kompetentās iestādes saglabātu atbildību par to, kā attiecībā uz to jūras ūdeņiem un piekrastes zonām tiks plānots un noteikts šo plānu un stratēģiju saturs, tostarp par jūras telpas sadalījumu starp dažādām nozaru darbībām **un jūrniecības izmantojuma veidiem**.

Grozījums Nr. 9
Direktīvas priekšlikums

13. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (13) Tādēļ, lai ievērotu proporcionalitātes un subsidiaritātes principu, kā arī līdz minimumam samazinātu papildu administratīvo slogu, šīs direktīvas transponēšanas un īstenošanas pamatā pēc iespējas vairāk būtu jāizmanto pašreizējie valstu noteikumi un mehānismi. Integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijām būtu jābalstās uz principiem un elementiem, kas izklāstīti Padomes lēmumā 2002/413/EK un Padomes Lēmumā 2010/631/ES.

Grozījums

- (13) Tādēļ, lai ievērotu proporcionalitātes un subsidiaritātes principu, kā arī līdz minimumam samazinātu papildu administratīvo slogu, šīs direktīvas transponēšanas un īstenošanas pamatā pēc iespējas vairāk būtu jāizmanto pašreizējie valstu **un Reģionālās jūras konvencijas** noteikumi un mehānismi. Integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijām būtu jābalstās uz principiem un elementiem, kas izklāstīti **Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 30. maija lēmumā 2002/413/EK par integrētās piekrastes zonas pārvaldības īstenošanu Eiropā** ^(18 bis) un Padomes Lēmumā 2010/631/ES.

^(18 bis) OV L 148, 6.6.2002., 24. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 10
Direktīvas priekšlikums

15. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (15) Jūras telpiskajā plānošanā un integrētajā piekrastes pārvaldībā būtu jāizmanto ekosistēmu pieeja, kā minēts Direktīvas 2008/56/EK 1. panta 3. punktā, lai nodrošinātu, ka visu darbību kopējā ietekme tiek saglabāta tādā līmenī, kas ir savienojams ar laba vides stāvokļa sasniegšanu, kā arī to, lai pēc cilvēku radītām pārmaiņām netiktu apdraudēta jūras ekosistēmu spēja saglabāties, vienlaikus ļaujot ilgtspējīgi izmantot jūras preces un pakalpojumus gan šai, gan nākamajām paaudzēm.

Grozījums

- (15) Jūras telpiskajā plānošanā un integrētajā piekrastes pārvaldībā būtu jāizmanto ekosistēmu pieeja, kā minēts Direktīvas 2008/56/EK 1. panta 3. punktā, **ņemot vērā subsidiaritātes principu un ievērojot piesardzības principu un preventīvas darbības principu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. panta 2. punktā**, lai nodrošinātu, ka visu **jūras un piekrastes** darbību kopējā ietekme tiek saglabāta tādā līmenī, kas ir savienojams ar laba vides stāvokļa sasniegšanu **un dabas resursu saglabāšanu**, kā arī to, lai pēc cilvēku radītām pārmaiņām netiktu apdraudēta jūras ekosistēmu spēja saglabāties, vienlaikus ļaujot ilgtspējīgi izmantot jūras preces un pakalpojumus gan šai, gan nākamajām paaudzēm.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 11
Direktīvas priekšlikums

16. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

- (16) Jūras telpiskā plānošana un integrētā piekrastes pārvaldība cita starpā palīdzēs sasniegt mērķus, kuri noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvā 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu⁽¹⁹⁾, Padomes 2002. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku⁽²⁰⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 884/2004/EK par grozījumiem Lēmumā Nr. 1692/96/EK par Kopienas pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai⁽²¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvā 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvā 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā, ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijā līdz 2020. gadam⁽²²⁾, Ceļvedī par resursu efektīvu izmantošanu Eiropā⁽²³⁾, ES stratēģijā par pielāgošanos klimata pārmaiņām un⁽²⁴⁾, vajadzības gadījumā, ES reģionālajā politikā, tostarp jūras baseinu un makroreģionālajā stratēģijās.

⁽¹⁹⁾ OV L 140, 5.6.2009., 16.–62. lpp.

⁽²⁰⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59.–80. lpp.

⁽²¹⁾ OV L 167, 30.4.2004., 1.–38. lpp.

⁽²²⁾ COM(2011) 244 galīgā redakcija.

⁽²³⁾ COM(2011) 571 galīgā redakcija.

⁽²⁴⁾ COM(2013) XXX.

Grozījums

- (16) Jūras telpiskā plānošana un integrētā piekrastes pārvaldība cita starpā palīdzēs sasniegt mērķus, kuri noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvā 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu⁽¹⁹⁾, Padomes 2002. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku⁽²⁰⁾, **Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvā 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību^(20 bis), Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvā 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību^(20 ter)**, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Lēmumā Nr. 884/2004/EK par grozījumiem Lēmumā Nr. 1692/96/EK par Kopienas pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai⁽²¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvā 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvā 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā, ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijā līdz 2020. gadam⁽²²⁾, Ceļvedī par resursu efektīvu izmantošanu Eiropā⁽²³⁾, ES stratēģijā par pielāgošanos klimata pārmaiņām⁽²⁴⁾ un **Komisijas paziņojumā COM(2009) 0008 “Stratēģiskie mērķi un rekomendācijas ES jūras transporta politikai 2018. gada perspektīvā”, kā arī**, vajadzības gadījumā, ES reģionālajā politikā, tostarp jūras baseinu un makroreģionālajā stratēģijās.

⁽¹⁹⁾ OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.

⁽²⁰⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

^(20 bis) **OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.**

^(20 ter) **OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.**

⁽²¹⁾ OV L 167, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²²⁾ COM(2011)0244.

⁽²³⁾ COM(2011)0571.

⁽²⁴⁾ COM(2013) XXX.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 12

Direktīvas priekšlikums

17. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

- (17) Jūras un piekrastes darbības bieži vien ir cieši saistītas. Tādēļ ir jānodrošina jūras telpisko plānojumu un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģiju koordinācija vai integrācija, lai garantētu jūras telpas ilgtspējīgu izmantošanu un pārvaldītu piekrastes teritorijas, ņemot vērā sociālos, ekonomiskos un vides faktoros.

Grozījums

- (17) Jūras un piekrastes darbības bieži vien ir cieši saistītas **un savstarpēji atkarīgas**. Tādēļ ir jānodrošina jūras telpisko plānojumu un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģiju koordinācija, **savienošana** vai integrācija, lai garantētu jūras telpas ilgtspējīgu izmantošanu un pārvaldītu piekrastes teritorijas, ņemot vērā sociālos, ekonomiskos un vides faktoros **un mērķus**.

Grozījums Nr. 13

Direktīvas priekšlikums

18. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

- (18) Lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus, jūras telpiskajiem plānojumiem un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijām būtu jāaptver pilns cikls, proti, problēmas noteikšana, informācijas savākšana, plānošana, lēmumu pieņemšana, īstenošana **un** īstenošanas uzraudzība, un to pamatā vajadzētu būt labākajām pieejamajām zinātniskajām atziņām. Pēc iespējas labāk būtu jāizmanto mehānismi, kas paredzēti pašreiz spēkā esošajos vai turpmākajos tiesību aktos, tostarp Lēmumā 2010/477/ES par laba jūras ūdeņu vides stāvokļa kritērijiem un metodiskajiem standartiem vai Komisijas iniciatīvu "Zināšanas par jūru 2020" ⁽²⁵⁾.

⁽²⁵⁾ COM(2010) 461 galīgā redakcija.

Grozījums

- (18) Lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus, jūras telpiskajiem plānojumiem un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijām būtu jāaptver pilns cikls, proti, problēmas noteikšana, informācijas savākšana, plānošana, lēmumu pieņemšana, īstenošana, īstenošanas uzraudzība, **grozīšana vai atjaunināšana**, un to pamatā vajadzētu būt labākajām **un jaunākajām** pieejamajām zinātniskajām atziņām. Pēc iespējas labāk būtu jāizmanto mehānismi, kas paredzēti pašreiz spēkā esošajos vai turpmākajos tiesību aktos, tostarp Lēmumā 2010/477/ES par laba jūras ūdeņu vides stāvokļa kritērijiem un metodiskajiem standartiem vai Komisijas iniciatīvu "Zināšanas par jūru 2020" ⁽²⁵⁾.

⁽²⁵⁾ COM(2010)0461.

Grozījums Nr. 14

Direktīvas priekšlikums

19. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

- (19) Jūras telpiskās plānošanas **galvenais mērķis** ir apzināt un pārvaldīt jūras telpas izmantojumus **un** konfliktus jūras teritorijās. Lai sasniegtu **šo mērķi**, dalībvalstīm vismaz jānodrošina, ka plānošanas procesa vai procesu beigās tiek izstrādāta visaptveroša karte, kurā noteikti dažādi jūras telpas izmantojumi, ņemot vērā klimata pārmaiņu izraisītas ilgtermiņa izmaiņas.

Grozījums

- (19) Jūras telpiskās plānošanas **galvenie mērķi** ir apzināt un pārvaldīt jūras telpas izmantojumus, **mazināt starpnozaru** konfliktus jūras teritorijās **un stiprināt jūrlietu nozares ilgtspējīgu izaugsmi**. Lai sasniegtu **šos mērķus**, dalībvalstīm vismaz jānodrošina, ka plānošanas procesa vai procesu beigās tiek izstrādāta visaptveroša karte, kurā noteikti dažādi jūras telpas izmantojumi, ņemot vērā klimata pārmaiņu izraisītas ilgtermiņa izmaiņas.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 15
Direktīvas priekšlikums

20. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (20) Dalībvalstīm savi plāni un stratēģijas būtu jāapspiež un jākoordinē ar tās dalībvalsts vai trešās valsts iestādēm, kas atrodas attiecīgajā jūras reģionā, apakšreģionā vai piekrastes zonā, saskaņā ar šo dalībvalstu un trešo valstu tiesībām un pienākumiem, ņemot vērā Eiropas un starptautiskās tiesības. Lai īstenotu efektīvu pārrobežu sadarbību starp dalībvalstīm un kaimiņos esošām trešām valstīm, visās dalībvalstīs ir jānosaka kompetentās iestādes. Tādēļ dalībvalstīm ir jāizraugās **kompetentā iestāde vai** iestādes, kas būtu atbildīgas par sadarbību ar citām dalībvalstīm vai trešām valstīm. Ņemot vērā atšķirības starp dažādiem jūras reģioniem vai apakšreģioniem un piekrastes zonām, šajā direktīvā nav lietderīgi detalizēti noteikt, kādiem tieši vajadzētu būt šiem sadarbības mehānismiem.

Grozījums

- (20) Dalībvalstīm savi plāni un stratēģijas būtu jāapspiež un, **ciktāl iespējams**, jākoordinē ar tās dalībvalsts vai trešās valsts iestādēm, kas atrodas attiecīgajā jūras reģionā, apakšreģionā vai piekrastes zonā, saskaņā ar šo dalībvalstu un trešo valstu tiesībām un pienākumiem, ņemot vērā Eiropas un starptautiskās tiesības. Lai īstenotu efektīvu pārrobežu sadarbību starp dalībvalstīm un kaimiņos esošām trešām valstīm, visās dalībvalstīs ir jānosaka kompetentās iestādes. Tādēļ dalībvalstīm ir jāizraugās **kompetentās** iestādes, kas būtu atbildīgas par sadarbību ar citām dalībvalstīm vai trešām valstīm. Ņemot vērā atšķirības starp dažādiem jūras reģioniem vai apakšreģioniem un piekrastes zonām, šajā direktīvā nav lietderīgi detalizēti noteikt, kādiem tieši vajadzētu būt šiem sadarbības mehānismiem.

Grozījums Nr. 16
Direktīvas priekšlikums

21.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (21a) *Lai pielāgotu piekrastes zonas klimata pārmaiņām un cīnītos pret krasta līniju eroziju vai pārmērīgu akumulāciju, novērstu riskus attiecībā uz krasta pārklāšanos ar jūras ūdeni, piekrastes ekosistēmu vides stāvokļa pasliktināšanos un bioloģiskās daudzveidības izzušanu, ļoti būtiska ir krasta nogulšņu pareiza, ilgtspējīga un videi draudzīga pārvaldība ar mērķi līdzsvarot kritiskas situācijas un vietas, kas pakļautas lielākam riskam. Jūras nogulšņu atliekas uz kontinentālā šelfa var izmantot nogulšņu resursu trūkuma gadījumā krasta sistēmās.*

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 17

Direktīvas priekšlikums

22. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

- (22) Jūras un piekrastes teritoriju pārvaldība ir sarežģīta un ietver dažādu līmeņu iestādes, saimnieciskās darbības veicējus un citas ieinteresētās personas. Lai efektīvi nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību, ir svarīgi, lai, atbilstīgi šai direktīvai gatavojot jūras telpiskos plānojumus un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas, attiecīgajos posmos saskaņā ar attiecīgajiem ES tiesību aktiem notiktu apspriešanās ar ieinteresētajām personām, iestādēm un sabiedrību. **Labs sabiedriskās apspriešanas noteikumu piemērs ir Direktīvas 2003/35/EK 2. panta 2. punkts.**

Grozījums

- (22) Jūras un piekrastes teritoriju pārvaldība ir sarežģīta un ietver dažādu līmeņu iestādes, saimnieciskās darbības veicējus un citas ieinteresētās personas. Lai efektīvi nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību, ir svarīgi, lai, atbilstīgi šai direktīvai gatavojot jūras telpiskos plānojumus un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas, **attiecīgajos** posmos saskaņā ar attiecīgajiem ES tiesību aktiem notiktu apspriešanās ar ieinteresētajām personām, iestādēm un sabiedrību.

Grozījums Nr. 18

Direktīvas priekšlikums

25. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

- (25) Lai nodrošinātu, ka jūras telpiskie plānojumi un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas ir izstrādātas, pamatojoties uz ticamiem datiem, un izvairītos no papildu administratīvā sloga, ir svarīgi, lai dalībvalstis savāktu labākos pieejamos datus un informāciju, izmantojot esošos datu vākšanas instrumentus un rīkus, piemēram, tos, kas izstrādāti saistībā ar iniciatīvu "Zināšanas par jūru 2020".

Grozījums

- (25) Lai nodrošinātu, ka jūras telpiskie plānojumi un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas ir izstrādātas, pamatojoties uz ticamiem datiem, un izvairītos no papildu administratīvā sloga, ir svarīgi, lai dalībvalstis savāktu **un izmantotu** labākos pieejamos datus un informāciju, **mudinot iesaistītās ieinteresētās personas savstarpēji apmainīties ar datiem un informāciju un** izmantojot esošos datu vākšanas instrumentus un rīkus, piemēram, tos, kas izstrādāti saistībā ar iniciatīvu "Zināšanas par jūru 2020".

Grozījums Nr. 19

Direktīvas priekšlikums

25.a apsvērumš (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (25a) **Lai veicinātu šīs direktīvas īstenošanu plašā un saskaņotā veidā visā Savienības teritorijā, būtu ieteicams esošajos finanšu instrumentos atrast atbalsta līdzekļus demonstrējumu programmām un labas prakses apmaiņai par pareiziem procesiem, pārvaldīšanas stratēģijām un plāniem, un piekrastes teritorijas un jūras telpas pārvaldību.**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 20
Direktīvas priekšlikums

28. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

(28) Svarīgi ir direktīvas noteikumus transponēt laikus, jo ES ir pieņēmusi vairākas politikas iniciatīvas, kas jāīsteno līdz 2020. gadam un ko šī direktīva paredz atbalstīt. Tādēļ būtu jāpieņem iespējami īsākais šīs direktīvas transponēšanas termiņš,

Grozījums

(28) Svarīgi ir direktīvas noteikumus transponēt laikus, jo ES ir pieņēmusi vairākas politikas iniciatīvas, kas jāīsteno līdz 2020. gadam un ko šī direktīva paredz atbalstīt **un papildināt**. Tādēļ būtu jāpieņem iespējami īsākais šīs direktīvas transponēšanas termiņš.

Grozījums Nr. 21
Direktīvas priekšlikums

1. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Ar šo direktīvu izveido jūras telpiskās plānošanas **un** integrētās piekrastes **pārvaldības satvaru**, kura mērķis ir veicināt jūras reģionu un piekrastes tautsaimniecību ilgtspējīgu izaugsmi, kā arī jūras un piekrastes resursu ilgtspējīgu izmantošanu.

Grozījums

1. Ar šo direktīvu izveido jūras telpiskās plānošanas **satvaru, kas aptver arī** integrētās piekrastes **pārvaldību, un** kura mērķis ir veicināt jūras reģionu un piekrastes tautsaimniecību ilgtspējīgu **attīstību un** izaugsmi, kā arī jūras un piekrastes resursu ilgtspējīgu izmantošanu, **it īpaši nosakot atbalstu Komisijas 2012. gada 13. septembra paziņojumā par jūras nozares izaugsmi un izaugsmes noturību veicinošajām spējām noteiktajām prioritārām jomām.**

Grozījums Nr. 22
Direktīvas priekšlikums

1. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Savienības integrētās jūrlietu politikas kontekstā **šis** satvars **paredz, ka** dalībvalstis **izstrādā** un **īsteno** jūras telpiskos plānojumus un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas, lai sasniegtu 5. pantā izvirzītos mērķus.

Grozījums

2. Savienības integrētās jūrlietu politikas kontekstā **šajā direktīvā paredzēts** satvars, **ko** dalībvalstis **piemēro, izstrādājot** un **īstenojot** jūras telpiskos plānojumus un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas, lai sasniegtu 5. pantā izvirzītos mērķus, **ņemot vērā sauszemes un jūras mijiedarbību un ciešāku pārrobežu sadarbību atbilstīgi attiecīgajiem UNCLOS noteikumiem.**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 23

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Šīs direktīvas noteikumi attiecas uz jūras ūdeņiem un piekrastes zonām.

Grozījums

1. Šīs direktīvas noteikumi attiecas uz **visiem Savienības** jūras ūdeņiem un piekrastes zonām **saskaņā ar esošajiem Savienības un valstu tiesību aktiem.**

Grozījums Nr. 24

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Šo direktīvu nepiemēro darbībām, kas veiktas tikai aizsardzības vai valsts drošības dēļ. **Tomēr katra dalībvalsts** cenšas nodrošināt, lai šādas darbības tiktu veiktas tādā veidā, kas ir saderīgs ar šīs direktīvas mērķiem.

Grozījums

2. Šo direktīvu nepiemēro darbībām, kas veiktas tikai aizsardzības vai valsts drošības dēļ. **Dalībvalstis tomēr** cenšas nodrošināt, lai šādas darbības tiktu veiktas tādā veidā, kas — **ciktāl tas ir saprātīgi un praktiski iespējams** — ir saderīgs ar šīs direktīvas mērķiem.

Grozījums Nr. 25

Direktīvas priekšlikums

3. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. “piekrastes zona” ir ģeomorfoloģisks apgabals abpus jūras krastam, kura robeža jūrā **ir dalībvalstu** teritoriālo ūdeņu ārējā robeža, **bet robeža uz sauszemes atbilst tai, ko dalībvalstis noteikušas savās integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijās;**

Grozījums

1. “piekrastes zona” ir **jūras krasts un** ģeomorfoloģisks apgabals abpus jūras krastam, **kā to savos attiecīgajos tiesību aktos noteikušas dalībvalstis un** kura robeža jūrā **nepārsniedz to teritoriālo ūdeņu robežu;**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 26**Direktīvas priekšlikums**

3. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. “integrētā jūrlietu politika” ir Savienības politika, **kurās mērķis ir** sekmēt koordinētu un saskaņotu **lēmumpieņemšanu**, lai pēc iespējas palielinātu dalībvalstu – jo īpaši attiecībā uz Savienības piekrastes, salu un tālākajiem reģioniem, kā arī jūrlietu nozarēm – ilgtspējīgu attīstību, ekonomikas izaugsmi un sociālo kohēziju, īstenojot saskaņotas ar jūrlietām saistītās politikas nostādnes un attiecīgu starptautisko sadarbību;

Grozījums

2. “integrētā jūrlietu politika” ir Savienības politika, **kas ir izstrādāta nolūkā** sekmēt koordinētu un saskaņotu **jūrlietu pārvaldību starpnozaru un pārrobežu līmenī**, lai pēc iespējas palielinātu dalībvalstu — jo īpaši attiecībā uz Savienības piekrastes, salu un tālākajiem reģioniem, kā arī jūrlietu nozarēm — ilgtspējīgu attīstību, ekonomikas izaugsmi un sociālo kohēziju, īstenojot saskaņotas ar jūrlietām saistītās politikas nostādnes un attiecīgu starptautisko sadarbību;

Grozījums Nr. 27**Direktīvas priekšlikums**

3. pants – 2.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

2a. “jūras telpiskā plānošana” ir plānojums vai plānojumi, kas izveidots publiska procesa gaitā, analizējot un plānojot jūru teritorijā paredzēto cilvēka darbību sadalījumu telpā un laikā, lai sasniegtu šajā direktīvā noteiktos ekonomiskos, vides un sociālos mērķus, kuri atbilst attiecīgajai valstu politikai, nolūkā apzināt iespējas jūras telpu izmantot dažādām jūras izmantošanas vajadzībām un it īpaši veicināt daudzfunkcionālu tās izmantošanu;

Grozījums

Grozījums Nr. 28**Direktīvas priekšlikums**

3. pants – 2.b punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

2b. “integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas” ir formāla vai neformāla prakse un/vai stratēģijas, kuru mērķis ir nodrošināt visu to politikas procesu integrētu pārvaldību, kas ietekmē piekrastes zonu, saskaņoti risinot sauszemes un jūras mijiedarbības jautājumus, lai nodrošinātu piekrastes un jūras teritoriju ilgtspējīgu attīstību. Ar šādām stratēģijām tiek nodrošināta pārvaldības vai attīstības lēmumu saskaņota pieņemšana nozarēs, tādējādi novēršot (vai vismaz ierobežojot) konfliktus attiecībā uz piekrastes teritoriju izmantošanu.

Grozījums

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Atsevišķs balsojums
Direktīvas priekšlikums

3. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

3. "jūras reģions **vai apakšreģions**" ir Direktīvas 2008/56/EK 4. pantā minēts jūras reģions **un apakšreģions**;

Grozījums

3. "jūras reģions" ir Direktīvas 2008/56/EK 4. pantā minēts jūras reģions;

Grozījums Nr. 29
Direktīvas priekšlikums

3. pants – 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

4. "jūras ūdeņi" ir ūdeņi, jūras dibens un dzīles, **kā definēts Direktīvas 2008/56/EK 3. panta 1. punktā**;

Grozījums

4. "jūras ūdeņi" ir ūdeņi, jūras dibens un dzīles, **kas atrodas jūras virzienā no bāzes līnijas, no kuras mēra teritoriālo ūdeņu platumu, un sniedzas līdz vistālākajam punktam apgabalā, kurā dalībvalstij ir jurisdikcija un/vai kurā tā to īsteno saskaņā ar UNCLOS, izņemot Līguma par Eiropas Savienības darbību II pielikumā minētajām valstīm un teritorijām piegulošos ūdeņus un Francijas aizjūras departamentus un teritoriālās kopienas.**

Grozījums Nr. 31
Direktīvas priekšlikums

3. pants – 7. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

7. "labs vides stāvoklis" ir vides stāvokli, kāds minēts Direktīvas 2008/56/EK 3. panta 5. punktā.

Grozījums

7. "labs vides stāvoklis" ir vides stāvoklis, kāds minēts Direktīvas 2008/56/EK 3. panta 5. punktā **un Komisijas Lēmumā 2010/477/ES.**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 32**Direktīvas priekšlikums**

4. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Katra dalībvalsts izstrādā un īsteno jūras telpisko plānojumu **vai plānojumus un** integrētās piekrastes pārvaldības **stratēģiju vai** stratēģijas. **Tos var sagatavot kā atsevišķus dokumentus.**

Grozījums

1. Katra dalībvalsts izstrādā un īsteno jūras telpisko plānojumu. **Ja dalībvalsts savā jūras telpiskajā plānā neintegrē sauszemes un jūras mijiedarbību, tad šī mijiedarbība jārisina integrētās piekrastes pārvaldības ceļā. Dalībvalstis var nolemt, vai izmantot integrētu pieeju vai izstrādāt atsevišķi jūras telpiskos plānus un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas.**

Grozījums Nr. 33**Direktīvas priekšlikums**

4. pants – 1.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

1a. Dalībvalstis vai kompetentās reģionālās vai vietējās iestādes saglabā atbildību par šo plānu un stratēģiju saturu, tostarp par jūras telpisko sadalījumu dažādām nozaru darbībām un jūras un jūrniecības izmantošanas veidiem.

Grozījums

Grozījums Nr. 34**Direktīvas priekšlikums**

4. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

3. Izstrādājot jūras telpiskos plānojumus un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas, dalībvalstis pievērš pienācīgu uzmanību reģionu un apakšreģionu īpatnībām, attiecīgajām nozaru darbībām, jūras ūdeņiem un attiecīgajām piekrastes zonām, kā arī **iespējamajai** klimata pārmaiņu ietekmei.

Grozījums

3. Izstrādājot jūras telpiskos plānojumus un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas, dalībvalstis pievērš pienācīgu uzmanību **jūras un piekrastes** reģionu un apakšreģionu īpatnībām **un vajadzībām, kā arī to sniegtajām iespējām, attiecīgajām pašreizējām un turpmākajām** nozaru darbībām, jūras ūdeņiem un attiecīgajām piekrastes zonām, kā arī klimata pārmaiņu ietekmei.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 35

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 3.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

3.a *Jo īpaši Savienības tālākajos reģionos LESD 349. pants jāievēro, ņemot vērā šo reģionu īpašās iezīmes un ierobežojumus.*

Grozījums Nr. 36

Direktīvas priekšlikums

5. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Jūras **telpiskajos plānojumos** un **integrētās** piekrastes pārvaldības **stratēģijās izmanto ekosistēmu pieeju, lai atvieglotu konkurējošu nozaru darbību** līdzāspastāvēšanu un jūras ūdeņos un piekrastes zonās **novērstu konfliktus starp šādām darbībām, un to mērķis** ir palīdzēt:

1. Saistībā ar jūras telpiskajiem plānojumiem un integrētajām piekrastes pārvaldības **stratēģijām vienādā līmenī izmanto ekosistēmu pieeju un ekonomiskos, sociālos un vides kritērijus, lai atbalstītu ilgtspējīgu attīstību un izaugsmi jūrlietu nozarē. Ar tiem veicina attiecīgo nozaru pasākumu līdzāspastāvēšanu un saderīgumu, mazina konfliktus starp minētajiem pasākumiem jūras ūdeņos un piekrastes zonās un veicina pārrobežu sadarbību, kā arī vienas jūras telpas izmantošanu dažādu nozaru vajadzībām.**

2. Jūras telpisko plānojumu un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģiju mērķis ir palīdzēt īstenot šādus Savienības mērķus:

(a) nodrošināt energoapgādi Savienībā, sekmējot jūras energoresursu attīstību, jaunu un atjaunojamu enerģijas veidu attīstību, energotīklu starpsavienojumus un energoefektivitāti;

(a) nodrošināt energoapgādi Savienībā, sekmējot jūras energoresursu attīstību, jaunu un atjaunojamu enerģijas veidu attīstību, energotīklu starpsavienojumus un energoefektivitāti;

(b) sekmēt jūras transporta attīstību **un nodrošināt efektīvus un rentablus kuģošanas maršrutus** visā Eiropā, tostarp ostu pieejamību **un** transporta drošību;

(b) sekmēt jūras transporta attīstību visā Eiropā, tostarp ostu pieejamību, transporta drošību, **multimodālus savienojumus un ilgtspējību;**

(c) veicināt ilgtspējīgu attīstību **un izaugsmi** zvejniecības un akvakultūras nozarē, tostarp nodarbinātību zvejniecībā un ar to saistītajos segmentos;

(c) veicināt ilgtspējīgu attīstību zvejniecības **nozarē un ilgtspējīgu izaugsmi** akvakultūras nozarē, tostarp nodarbinātību zvejniecībā un ar to saistītajos segmentos;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Komisijas ierosinātais teksts

- (d) nodrošināt vides saglabāšanu, aizsardzību un uzlabošanu, kā arī dabas resursu pārdomātu un racionālu izmantošanu, jo īpaši tāpēc, lai panāktu labu vides stāvokli, apturētu bioloģiskās daudzveidības izzušanu un ekosistēmu pakalpojumu degradēšanos un samazinātu jūras piesārņošanas riskus;
- (e) nodrošināt **piekrastu** un jūras **teritoriju izturētspēju** pret klimata **pārmaiņām**.

Grozījums

- (d) nodrošināt vides saglabāšanu, aizsardzību un uzlabošanu, **izmantojot reprezentatīvu un saskaņotu aizsargājamo teritoriju tīklu**, kā arī dabas resursu **piesardzīgu**, pārdomātu un racionālu izmantošanu, jo īpaši tāpēc, lai panāktu labu vides stāvokli, apturētu bioloģiskās daudzveidības izzušanu un ekosistēmu pakalpojumu degradēšanos un samazinātu **un nepieļautu** jūras **un piekrastes teritoriju** piesārņošanas riskus;
- (e) nodrošināt, **ka piekrastes** un jūras **teritorijas ir noturīgākas** pret klimata **pārmaiņu ietekmi, lai tādējādi aizsargātu mazaizsargātas piekrastes teritorijas**.

3. Jūras telpisko plānojumu un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģiju mērķis ir palīdzēt sekmēt tādas valstu mērķus kā, piemēram:

- (a) **veicināt ilgtspējīgu izejvielu ieguvu;**
- (b) **veicināt ilgtspējīgu tūrismu;**
- (c) **nodrošināt kultūras mantojuma saglabāšanu un aizsardzību;**
- (d) **garantēt sabiedrībai atpūtas iespējas un citus izmantošanas veidus;**
- (e) **saglabāt jūras ekonomikas nozaru tradicionālās ekonomiskās un sociālās īpašības.**

Grozījums Nr. 37

Direktīvas priekšlikums

6. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. **Jūras telpiskajos plānojumos un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijās** nosaka **darbības** posmus, lai sasniegtu 5. pantā izklāstītos mērķus, ņemot vērā **visas** attiecīgās darbības un pasākumus, kas uz tiem attiecas.

Grozījums

1. **Katra dalībvalsts** nosaka **procedūras** posmus, lai sasniegtu 5. pantā izklāstītos mērķus, ņemot vērā attiecīgās darbības, **izmantojumu veidus** un pasākumus, kas uz tiem attiecas.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 38

Direktīvas priekšlikums

6. pants – 2. punkts – b apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(b) jānodrošina efektīva **pārrobežu sadarbība starp dalībvalstīm, kā arī valstu iestādēm un ieinteresētajām personām** konkrētajās nozaru politikas jomās;

Grozījums

(b) jānodrošina efektīva **ieinteresēto personu līdzdalība** konkrētajās nozaru politikas jomās **saskaņā ar 9. pantu**;

Grozījums Nr. 39

Direktīvas priekšlikums

6. pants – 2. punkts – ba apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

(ba) **nodrošināt efektīvu pārrobežu sadarbību starp dalībvalstīm saskaņā ar 12. pantu**;

Grozījums

Grozījums Nr. 40

Direktīvas priekšlikums

6. pants – 2. punkts – c apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(c) jānosaka, kāda ir jūras telpisko plānojumu un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģiju pārrobežu ietekme uz jūras ūdeņiem un piekrastes zonām, kas ir trešo valstu suverenitātē vai jurisdikcijā un atrodas tajā pašā jūras reģionā vai apakšreģionā, kā arī uz saistītajām piekrastes zonām, un ar šo ietekmi saistītie jautājumi jārisina sadarbībā ar šo valstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar **12. un** 13. pantu.

Grozījums

(c) jānosaka, kāda ir jūras telpisko plānojumu un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģiju pārrobežu ietekme uz jūras ūdeņiem un piekrastes zonām, kas ir trešo valstu suverenitātē vai jurisdikcijā un atrodas tajā pašā jūras reģionā vai apakšreģionā, kā arī uz saistītajām piekrastes zonām, un ar šo ietekmi saistītie jautājumi jārisina sadarbībā ar šo valstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar 13. pantu.

Grozījums Nr. 41

Direktīvas priekšlikums

6. pants – 2. punkts – ca apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

(ca) **no vienas puses, jābūt balstītām uz labākajiem pieejamiem datiem, un, no otras puses, jānodrošina vajadzīgā elastība, lai ņemtu vērā turpmāko attīstību**;

Grozījums

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 42
Direktīvas priekšlikums

7. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Lai sasniegtu 5. pantā izklāstītos mērķus, jūras telpiskajos plānojumos iekļauj vismaz **to** jūras ūdeņu kartējumu, **kuros** noteikts visu attiecīgo jūras darbību faktiskais un iespējamais sadalījums telpā un laikā.

Grozījums

1. Lai sasniegtu 5. pantā izklāstītos **Savienības** mērķus, jūras telpiskajos plānojumos iekļauj vismaz jūras ūdeņu kartējumu, **kurā** noteikts visu attiecīgo jūras **izmantošanas veidu un** darbību faktiskais, **plānotais** un iespējamais sadalījums telpā un laikā **un nozīmīgi ekosistēmas komponenti**.

Grozījums Nr. 43
Direktīvas priekšlikums

7. pants – 2. punkts – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

2. Izstrādājot jūras telpiskos plānojumus, dalībvalstis ņem vērā **vismaz** šādus darbības aspektus:

Grozījums

2. Izstrādājot jūras telpiskos plānojumus, dalībvalstis **cita starpā** ņem vērā šādus **izmantošanas veidus un** darbības aspektus:

Grozījums Nr. 44
Direktīvas priekšlikums

7. pants – 2. punkts – a līdz g apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(a) enerģijas ieguves un atjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtas;

(b) naftas un gāzes ieguves vietas un infrastruktūra;

(c) jūras transporta ceļi;

(d) zemūdens kabeļu un cauruļvadu maršruti;

(e) zvejas apgabali;

(f) zivju audzēšanas objekti jūrā;

Grozījums

(a) enerģijas ieguves un atjaunojamās enerģijas ražošanas, **kā arī tās krastā nogādāšanas** iekārtas;

(b) naftas un gāzes, **kā arī citu izejvielu izpētes un** ieguves vietas un infrastruktūra;

(c) jūras transporta ceļi;

(d) zemūdens kabeļu un cauruļvadu maršruti;

(e) **pašreizējie un iespējamie** zvejas apgabali;

(f) zivju audzēšanas objekti jūrā;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Komisijas ierosinātais teksts

(g) dabas aizsardzības teritorijas.

Grozījums

(g) dabas **un sugu** aizsardzības **un saglabāšanas** teritorijas, **Natura 2000 teritorijas, citas jutīgas jūras ekosistēmas un apkārtējās teritorijas saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem;**

(h) **jūras un piekrastes tūrisms;**

(i) **aizsargājami kultūras mantojuma objekti;**

(j) **militārās apmācības apgabali.**

Grozījums Nr. 45

Direktīvas priekšlikums

8. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. **Integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas ietver vismaz to pasākumu uzskaiti**, kas jau tiek veikti piekrastes zonās, kā arī **vērtējumu par** to, vai vajadzīgi papildu pasākumi, lai sasniegtu 5. pantā izklāstītos mērķus. **Stratēģijās paredz** integrētu un starpnozaru politikas pasākumu īstenošanu un ņem vērā mijiedarbību starp sauszemes un jūras darbību.

Grozījums

1. **Ieviešot integrēto piekrastes pārvaldību, dalībvalstis lemj, vai izmantot prakšu kopumu, vai arī vienu vai vairākas stratēģijas. Tās apzina tos pasākumus**, kas jau tiek veikti piekrastes zonās, kā arī **izvērtē** to, vai vajadzīgi papildu pasākumi, lai sasniegtu 5. pantā izklāstītos mērķus. **Integrētā piekrastes pārvaldība uzlabo** integrētu un starpnozaru politikas pasākumu īstenošanu un ņem vērā mijiedarbību starp sauszemes un jūras darbību, **lai nodrošinātu sauszemes un jūras savienojamību.**

Grozījums Nr. 46

Direktīvas priekšlikums

8. pants – 2. punkts – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

2. Izstrādājot integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas, dalībvalstis ņem vērā **vismaz šādas darbības:**

Grozījums

2. Izstrādājot integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas, dalībvalstis ņem vērā:

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 47**Direktīvas priekšlikums**

8. pants – 2. punkts – a apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(a) *specifisku dabas resursu, arī enerģijas ieguves un atjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtu, izmantošana;*

svītrots

Grozījums Nr. 48**Direktīvas priekšlikums**

8. pants – 2. punkts – aa apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(aa) *prakse un stratēģijas, kas izveidotas saskaņā ar Ietiekumu 2002/413/EK;*

Grozījums Nr. 49**Direktīvas priekšlikums**

8. pants – 2. punkts – ab apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(ab) *pašreizējā oficiālā un neoficiālā prakse, tīkli un pārrobežu sadarbības mehānismi;*

Grozījums Nr. 50**Direktīvas priekšlikums**

8. pants – 2. punkts – ac apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(ac) *atbilstīgās darbības, iekārtas, būves un infrastruktūra;*

Grozījums Nr. 51**Direktīvas priekšlikums**

8. pants – 2. punkts – b apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(b) *infrastruktūras, energoiekārtu, transporta, ostu un jūrciņas būvju un citu struktūru, tostarp zaļās infrastruktūras, attīstīšana;*

svītrots

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 52

Direktīvas priekšlikums

8. pants – 2. punkts – c apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(c) **lauksaimniecība un rūpniecība;**

svītrots

Grozījums Nr. 53

Direktīvas priekšlikums

8. pants – 2. punkts – d apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(d) **zvejniecība un akvakultūra;**

svītrots

Grozījums Nr. 54

Direktīvas priekšlikums

8. pants – 2. punkts – e apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(e) piekrastes ekosistēmu, ekosistēmu pakalpojumu un dabas objektu, piekrastes ainavu un salu saglabāšana, atjaunošana un pārvaldība;

(e) piekrastes ekosistēmu, **aizsargājamu deltu un mitrāju**, ekosistēmu pakalpojumu un dabas objektu, piekrastes ainavu un salu **aizsardzība**, saglabāšana, atjaunošana un pārvaldība;

Grozījums Nr. 55

Direktīvas priekšlikums

8. pants – 2. punkts – f apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(f) klimata pārmaiņu mazināšana un pielāgošanās tām.

(f) klimata pārmaiņu mazināšana un pielāgošanās tām, **it īpaši palielinot ekosistēmu noturību;**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 56**Direktīvas priekšlikums**

9. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Dalībvalstis nodrošina sabiedrības līdzdalības iespējas **visām ieinteresētajām pusēm**, sākot jau ar jūras telpisko plānojumu un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģiju izstrādes sākumposmu.

Grozījums

Dalībvalstis, **sniedzot informāciju un apspriežoties ar attiecīgajām ieinteresētajām personām un iestādēm, kā arī ar attiecīgo sabiedrības daļu**, nodrošina sabiedrības līdzdalības iespējas, sākot jau ar jūras telpisko plānojumu un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģiju izstrādes sākumposmu. **Dalībvalstis nodrošina arī, ka attiecīgās ieinteresētās personas un iestādes, un attiecīgā sabiedrības daļa var iepazīties ar rezultātiem, tiklīdz tie ir pieejami.**

Grozījums Nr. 57**Direktīvas priekšlikums**

9. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. **Sabiedrības līdzdalība nodrošina, ka par plānojumu un stratēģiju projektiem notiek apspriešanās ar attiecīgajām ieinteresētajām personām un iestādēm, un attiecīgo sabiedrības daļu, un ka šīs personas var iepazīties ar rezultātiem, tiklīdz tie ir pieejami.**

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 58**Direktīvas priekšlikums**

9. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

3. **Veidojot sabiedriskās apspriešanas pasākumus, dalībvalstis rīkojas saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem, kas paredzēti citos Savienības tiesību aktos.**

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 59**Direktīvas priekšlikums**

10. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Dalībvalstis organizē jūras **telpisko plānojumu** un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģiju **izstrādei** nepieciešamo labāko pieejamo datu vākšanu un informācijas apmaiņu.

Grozījums

1. Dalībvalstis organizē jūras **telpiskajiem plānojumam** un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģiju **īstenošanai** nepieciešamo labāko pieejamo datu vākšanu un **izmantošanu, un** informācijas apmaiņu.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 60**Direktīvas priekšlikums**

10. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

3. Organizējot 1. punktā minēto datu vākšanu un apmaiņu, dalībvalstis iespēju robežās izmanto instrumentus un rīkus, kuri izstrādāti saskaņā ar integrēto jūrlietu politiku.

Grozījums

3. Organizējot 1. punktā minēto datu vākšanu un apmaiņu, dalībvalstis iespēju robežās izmanto instrumentus un rīkus, kuri izstrādāti saskaņā ar integrēto jūrlietu politiku **un citām attiecīgām Savienības politikas nostājām, piemēram, tām, kas izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 14. marta Direktīvā 2007/2/EK, ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE)**^(27 bis).

^(27 bis) OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.

Grozījums Nr. 61**Direktīvas priekšlikums**

11. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Jūras telpiskajiem plānojumam un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijām piemēro Direktīvu 2001/42/EK.

Grozījums

Jūras telpiskajiem plānojumam un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijām piemēro Direktīvu 2001/42/EK **un attiecīgā gadījumā Direktīvas 92/43/EEK 6. pantu.**

Grozījums Nr. 62**Direktīvas priekšlikums**

12. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Katra dalībvalsts, kuras piekrastes zona vai jūras teritorija robežojas ar citas dalībvalsts piekrastes zonu vai jūras teritoriju, **sadarbojas**, lai nodrošinātu, ka jūras telpiskie plānojumi un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas ir saskaņotas un koordinētas visā attiecīgajā piekrastes zonā vai jūras reģionā un/vai apakšreģionā. Šādā sadarbībā jo īpaši ņem vērā transnacionāla rakstura jautājumus, piemēram, pārrobežu infrastruktūras aspektu.

Grozījums

1. Katra dalībvalsts, kuras piekrastes zona vai jūras teritorija robežojas ar citas dalībvalsts piekrastes zonu vai jūras teritoriju, **veic visus vajadzīgos pasākumus**, lai **sadarbotos un** nodrošinātu, ka jūras telpiskie plānojumi un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas ir saskaņotas un koordinētas visā attiecīgajā piekrastes zonā vai jūras reģionā un/vai apakšreģionā. Šādā sadarbībā jo īpaši ņem vērā transnacionāla rakstura jautājumus, piemēram, pārrobežu infrastruktūras aspektu, **un cenšas sasniegt kopīgu redzējumu attiecībā uz katru esošo vai turpmāko jūras baseina stratēģiju.**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 63**Direktīvas priekšlikums**

12. pants – 1.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1.a *Lai būtu iespējama sadarbība, dalībvalstīm iespēju robežās vajadzētu saskaņot jauno jūras telpisko plānojumu izstrādes grafikus vai esošo plānojumu pārskatīšanas posmus.*

Grozījums Nr. 64**Direktīvas priekšlikums**

12. pants – 2. punkts – a apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(a) reģionālas institucionālās sadarbības struktūras, kas attiecas uz attiecīgo piekrastes zonu vai jūras reģionu vai apakšreģionu, vai

(a) **reģionālās jūras konvencijas vai citas** reģionālas institucionālās sadarbības struktūras, kas attiecas uz attiecīgo piekrastes zonu vai jūras reģionu vai apakšreģionu, vai

Grozījums Nr. 65**Direktīvas priekšlikums**

12. pants – 2. punkts – b apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(b) to dalībvalstu kompetento iestāžu **īpašu** tīklu, kuru darbība saistīta ar attiecīgo jūras reģionu un/vai apakšreģionu.

(b) to dalībvalstu kompetento iestāžu tīklu, kuru darbība saistīta ar attiecīgo **piekrastes zonu**, jūras reģionu un/vai apakšreģionu, **vai**

Grozījums Nr. 66**Direktīvas priekšlikums**

12. pants – 2. punkts – ba apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(ba) **jebkuru citu pieeju, kas atbilst 1. punktā noteiktajām prasībām.**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 67
Direktīvas priekšlikums

13. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Dalībvalstis, kuru piekrastes zona vai jūras teritorija robežojas ar trešās valsts piekrastes zonu vai jūras teritoriju, dara visu iespējamo, lai savus jūras telpiskos plānojumus un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas koordinētu ar trešo valsti jūras reģionā vai apakšreģionā un attiecīgajā piekrastes zonā.

Grozījums

Dalībvalstis, kuru piekrastes zona vai jūras teritorija robežojas ar trešās valsts piekrastes zonu vai jūras teritoriju, **saskaņā ar starptautiskajām jūras tiesībām un konvencijām apspriežas ar šo valsti un** dara visu iespējamo, lai **sadarbotos un** savus jūras telpiskos plānojumus un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas koordinētu ar trešo valsti jūras reģionā vai apakšreģionā un attiecīgajā piekrastes zonā.

Grozījums Nr. 87
Direktīvas priekšlikums

14. pants

Komisijas ierosinātais teksts

1. Katra dalībvalsts visās attiecīgajās piekrastes zonās un jūras reģionos **vai apakšreģionos** izraugās iestādi vai iestādes, kas **ir kompetentas īstenot šo direktīvu**, tostarp **nodrošināt sadarbību** ar citām dalībvalstīm, kā noteikts 12. pantā, un **sadarbību** ar trešām valstīm, kā noteikts 13. pantā.

2. Katra dalībvalsts iesniedz Komisijai **kompetento** iestāžu sarakstu, ko papildina ar šīs direktīvas I pielikumā minēto informāciju.

3. Tajā pašā laikā katra dalībvalsts nosūta Komisijai savu kompetento iestāžu sarakstu, kuras ir atbildīgas par sadarbību ar starptautiskajām struktūrām, kurās tās ir iesaistītas un kuras ir saistītas ar šīs direktīvas īstenošanu.

4. Katra **dalībvalstis** informē Komisiju par visiem grozījumiem informācijā, kas sniegta atbilstīgi 1. punktam, un to veic sešu mēnešu laikā pēc šādu grozījumu stāšanās spēkā.

Grozījums

1. Katra dalībvalsts visās attiecīgajās piekrastes zonās un jūras reģionos izraugās iestādi vai iestādes, kas **atbild par šīs direktīvas īstenošanu**, tostarp **sadarbības** ar citām dalībvalstīm **nodrošināšanu**, kā noteikts 12. pantā, un **sadarbības** ar trešām valstīm **nodrošināšanu**, kā noteikts 13. pantā.

2. Katra dalībvalsts iesniedz Komisijai **atbildīgo** iestāžu sarakstu, ko papildina ar šīs direktīvas I pielikumā minēto informāciju.

3. Tajā pašā laikā katra dalībvalsts nosūta Komisijai savu kompetento iestāžu sarakstu, kuras ir atbildīgas par sadarbību ar starptautiskajām struktūrām, kurās tās ir iesaistītas un kuras ir saistītas ar šīs direktīvas īstenošanu.

4. Katra **dalībvalsts** informē Komisiju par visiem grozījumiem informācijā, kas sniegta atbilstīgi 1. punktam, un to veic sešu mēnešu laikā pēc šādu grozījumu stāšanās spēkā.

4.a Saskaņā ar subsidiaritātes principu katra dalībvalsts var iecelt atbildīgās iestādes atbilstīgi institucionālajam un pārvaldības līmenim.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 68**Direktīvas priekšlikums**

15. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Šajā ziņojumā jābūt vismaz informācijai par 6.–13. panta īstenošanu.

Grozījums

2. Šajā ziņojumā jābūt vismaz informācijai par 6.–13. panta īstenošanu. **Ziņojuma saturu un formu pēc iespējas saskaņo ar attiecīgajām Direktīvā 2008/56/EK noteiktajām specifikācijām.**

Grozījums Nr. 69**Direktīvas priekšlikums**

15. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

3. Komisija iesniedz progresa ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, informējot par progresu šīs direktīvas īstenošanā.

Grozījums

3. Komisija iesniedz progresa ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei **ne vēlāk kā vienu gadu pēc jūras telpisko plānojumu un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģiju izveides**, informējot par progresu šīs direktīvas īstenošanā.

Grozījums Nr. 70**Direktīvas priekšlikums**

16. pants – 1. punkts – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

1. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt noteikumus par:

Grozījums

1. Komisija, **neskarot specifikācijas attiecībā uz materiāltiesiskiem jautājumiem plānos un stratēģijās**, ar īstenošanas aktiem var pieņemt noteikumus par:

Grozījums Nr. 71**Direktīvas priekšlikums**

16. pants – 1. punkts – a apakšpunkts – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

(a) direktīvas 10. pantā minēto datu pārvaldības **darbības** specifikācijām, ar nosacījumu, ka tās nav noteiktas citos ES tiesību aktos, piemēram, Direktīvā 2007/2/EK vai Direktīvā 2008/56/EK, un tās attiecas uz:

Grozījums

(a) direktīvas 10. pantā minēto datu pārvaldības **procesuālajām** specifikācijām, ar nosacījumu, ka tās nav noteiktas citos ES tiesību aktos, piemēram, Direktīvā 2007/2/EK vai Direktīvā 2008/56/EK, un tās attiecas uz:

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 72

Direktīvas priekšlikums

16. pants – 1. punkts – a apakšpunkts – 1. ievilkums

Komisijas ierosinātais teksts

— datu apmaiņu un saistību ar **pašreizējiem** datu pārvaldības un vākšanas **procesiem**; un

Grozījums

— **efektīvu** datu apmaiņu un saistību ar **pašreizējām** datu pārvaldības un vākšanas **procesu sistēmām**; un

Grozījums Nr. 73

Direktīvas priekšlikums

16. pants – 1. punkts – b apakšpunkts – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

(b) **darbības** posmiem un ziņošanu par **jūras telpiskajiem plānojumiem un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijām** attiecībā uz:

Grozījums

(b) **procesuālajiem** posmiem, **ar ko veicina jūras telpisko plānojumu un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģiju izstrādi** un ziņošanu par **tiem** attiecībā uz:

Grozījums Nr. 74

Direktīvas priekšlikums

16. pants – 1. punkts – b apakšpunkts – 3. ievilkums

Komisijas ierosinātais teksts

— pārrobežu sadarbības kārtību,

Grozījums

— **visefektīvāko** pārrobežu sadarbības kārtību.

Grozījums Nr. 75

Direktīvas priekšlikums

16. pants – 1. punkts – b apakšpunkts – 4. ievilkums

Komisijas ierosinātais teksts

— **sabiedrisko apspriešanu.**

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 76

Direktīvas priekšlikums

17. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Ja ir atsauce uz **I.** punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Grozījums

2. Ja ir atsauce uz **šo** punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 77**Direktīvas priekšlikums**

18. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Kad dalībvalstis pieņem 1. punktā minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalsts nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

Grozījums

2. Kad dalībvalstis pieņem 1. punktā minētos noteikumus, **pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā** tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalsts nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

Grozījums Nr. 78**Direktīvas priekšlikums**

18. pants – 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

4. Direktīvas 4. panta 1. punktā minētos jūras telpiskos plānojumus un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas izstrādā **36** mēnešu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Grozījums

4. Direktīvas 4. panta 1. punktā minētos jūras telpiskos plānojumus un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas izstrādā **48** mēnešu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Grozījums Nr. 79**Direktīvas priekšlikums**

18. pants – 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

5. Ziņojumus, kas minēti 15. panta 1. punktā, sniedz ne vēlāk kā **42** mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, bet pēc tam reizi sešos gados.

Grozījums

5. Ziņojumus, kas minēti 15. panta 1. punktā, sniedz ne vēlāk kā **54** mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, bet pēc tam reizi sešos gados.

Grozījums Nr. 80**Direktīvas priekšlikums**

18. pants – 6. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

6. Progresā ziņojumu, kas minēts 15. panta 3. punktā, sniedz ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc dienas, kas norādīta 5. punktā, bet pēc tam reizi **sešos** gados.

Grozījums

6. Progresā ziņojumu, kas minēts 15. panta 3. punktā, sniedz ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc dienas, kas norādīta 5. punktā, bet pēc tam reizi **četros** gados.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Grozījums Nr. 81

Direktīvas priekšlikums

18. pants – 6.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

6.a Šajā direktīvā paredzētos transponēšanas pienākumus nepiemēro dalībvalstīm, kurām nav jūras robežu.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0589

Atsevišķu direktīvu grozīšana vides, lauksaimniecības, sociālās politikas un sabiedrības veselības jomā, pamatojoties uz Majotas statusa maiņu ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza atsevišķas direktīvas vides, lauksaimniecības, sociālās politikas un sabiedrības veselības jomā, pamatojoties uz Majotas statusa maiņu attiecībā uz Savienību (COM(2013)0418 – C7-0176/2013 – 2013/0192(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/83)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2013)0418),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 43. panta 2. punktu, 114. pantu, 153. panta 2. punktu, 168. pantu un 192. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0176/2013),
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
  - ņemot vērā Padomes 2013. gada 10. oktobra vēstuli ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 18. septembra atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. un 37. pantu,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas atzinumu (A7-0399/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2013)0192

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 12. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/.../ES, ar kuru groza atsevišķas direktīvas vides, lauksaimniecības, sociālās politikas un sabiedrības veselības jomā, pamatojoties uz Majotas statusa maiņu attiecībā uz Savienību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

⁽¹⁾ 2013. gada 21. oktobra protokola 4. punkts (P7_PV(2013)10-21).

⁽²⁾ OV C 341, 21.11.2013., 97. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu, 114. pantu, 153. panta 2. punktu, 168. pantu un 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropadome ar Lēmumu 2012/419/ES ⁽³⁾ nolēma no 2014. gada 1. janvāra grozīt statusu, kas Majotai noteikts attiecībā uz Eiropas Savienību. Tādējādi Majota no minētā datuma vairs nebūs aizjūras **zeme vai** teritorija **Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 198. panta nozīmē** un kļūs par tālāko reģionu **LESD** 349. panta un 355. panta 1. punkta nozīmē. ~~No minētā datuma~~ **Pēc Majotas juridiskā statusa maiņas no 2014. gada 1. janvāra** Majotai tiks piemērotas Savienības tiesības. Pamatojoties uz Majotas īpašo **strukturālo, sociālo, vides un ekonomisko** stāvokli, **kā arī tās jauno tālākā reģiona statusu**, vairākās jomās ir lietderīgi paredzēt īpašus pasākumus. [Gr. 1]
- (2) Ir lietderīgi ņemt vērā Majotas īpašo stāvokli saistībā ar vides situāciju, attiecībā uz kuru nepieciešami būtiski uzlabojumi, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesībās izvirzītajiem vides mērķiem, un tam ir nepieciešams papildu laiks. Noteiktos termiņos būtu jāpieņem konkrēti pasākumi vides stāvokļa pakāpeniskai uzlabošanai.
- (3) Lai izpildītu prasības, kas paredzētas Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvā 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu ⁽⁴⁾, Majotā ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka aglomerācijām ir komunālo notekūdeņu kanalizācijas sistēmas. Lai varētu īstenot šos pasākumus, ir nepieciešami infrastruktūras darbi, kas būtu jāveic saskaņā ar attiecīgām administratīvām un plānošanas procedūrām, un turklāt jāizveido novadīto komunālo notekūdeņu mērīšanas un uzraudzības sistēmas. Tāpēc Francijai ir jāatvēr pietiekams laikposms šo prasību izpildei.
- (4) Lauksaimniecības jomā attiecībā uz Padomes 1999. gada 19. jūlija Direktīvu 1999/74/EK, ar ko paredz minimālos standartus dējējvistu aizsardzībai ⁽⁵⁾, jānorāda, ka Majotā dējējvistas tiek audzētas neuzlabotos būros. **Ņemot vērā Majotas ekonomiskos un sociālos ierobežojumus un** tā kā ir vajadzīgi būtiski ieguldījumi un sagatavošanās darbi, lai neuzlabotos būrus aizstātu ar uzlabotiem būriem vai alternatīvām sistēmām, attiecībā uz dējējvistām, kurām 2014. gada 1. janvārī ir dēšanas periods, aizlieguma izmantot neuzlabotus būrus piemērošana jāatliek uz periodu līdz ~~12 mēnešiem~~ **četriem gadiem** no minētā datuma. Tādējādi varētu izvairīties no būru maiņas vistu dēšanas ciklā. Lai nepieļautu konkurētspējas kropļojumus, olas, kas iegūtas uzņēmumos, kuri izmanto neuzlabotus būrus, būtu jāpārdod vienīgi Majotas vietējā tirgū. Lai atvieglotu nepieciešamo kontroļu veikšanu, olas, kas iegūtas neuzlabotos būros, būtu īpaši jāmarķē. [Gr. 2]
- (5) Attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvu 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽⁶⁾, lai to pienācīgi īstenotu attiecībā uz upju baseinu apsaimniekošanas plāniem, Francijai ir jāpieņem un jāīsteno apsaimniekošanas plāni, kuros ietverti tehniskie un administratīvie pasākumi, kas jāveic, lai nodrošinātu labu ūdens resursu stāvokli visās virszemes ūdenstilpēs un nepieļautu šā stāvokļa pasliktināšanos. Šo pasākumu pieņemšanai un īstenošanai jāatvēr pietiekams laikposms.

⁽¹⁾ OV C 341, 21.11.2013., 97. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra nostāja.

⁽³⁾ OV L 204, 31.7.2012., 131. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 135, 30.5.1991., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 203, 3.8.1999., 53. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- (6) Attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. februāra Direktīvu 2006/7/EK par peldvietu ūdens kvalitātes pārvaldību un Direktīvas 76/160/EEK atcelšanu ⁽¹⁾, lai izpildītu tās prasības, ir būtiski jāuzlabo Majotas virszemes ūdeņu pašreizējais stāvoklis. Peldvietu ūdens kvalitāti tieši ietekmē komunālo notekūdeņu attīrīšana, un Direktīvas 2006/7/EK noteikumus var pakāpeniski izpildīt tikai tad, ja aglomerācijas, kas ietekmē komunālo notekūdeņu kvalitāti, atbilst Direktīvas 91/271/EEK prasībām. Tāpēc ir jānosaka konkrēts termiņš, kādā Francijai jāsasniedz Savienības standarti attiecībā uz ūdens kvalitāti Majotā **kā jaunā tālākajā reģionā un saistībā ar tās īpašo sociālo, vides un ekonomisko stāvokli.** [Gr. 3]
- (7) Sociālās politikas jomā būtu jāņem vērā grūtības, ar ko jāsaskaras, lai Majotā no 2014. gada 1. janvāra nodrošinātu atbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvai 2006/25/EK par veselības un drošības minimālajām prasībām attiecībā uz darba ņēmēju pakļaušanu riskiem, ko izraisa fizikāli faktori (mākslīgais optiskais starojums) ⁽²⁾. Majotā **tās īpašā sociālā un ekonomiskā stāvokļa dēļ** nav pieejams tehniskais aprīkojums, kas nepieciešams, lai īstenotu pasākumus, kuri vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību minētajai direktīvai mākslīgā optiskā starojuma jomā. Tāpēc ir **iespējams lietderīgi** Francijai piešķirt atkāpi no atsevišķiem minētās direktīvas noteikumiem līdz 2017. gada 31. decembrim, ja Majotā nav pieejamas minētās struktūras un ja netiek skarti vispārējie aizsardzības un preventīvu darbību principi darba ņēmēju veselības un drošības jomā. [Gr. 4]
- (8) Lai darba ņēmējiem darba vietā garantētu augstu veselības aizsardzības un drošības līmeni, būtu jānodrošina apspriešanās ar sociālajiem partneriem, līdz minimumam jāsamazina piemērotās atkāpes radītie riski un attiecīgajiem darba ņēmējiem būtu jāgūst labums no pastiprinātās veselības uzraudzības. Ir svarīgi iespēju robežās saīsināt atkāpes piemērošanas laiku. Tāpēc valsts atkāpes pasākumi ik gadu būtu jāpārskata un jāatceļ, kolīdz beidz pastāvēt apstākļi, kas attaisno to turpmāku piemērošanu.
- (9) Attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Direktīvu 2011/24/ES par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē ⁽³⁾ tās transponēšana iespējama vien tad, ja tiek veikti vairāki pielāgojumi, kuru mērķis ir nodrošināt pacientiem sniegtās aprūpes un informācijas nepārtrauktību. Tāpēc ir lietderīgi Francijai atvēlēt papildu 30 mēnešu periodu no 2014. gada 1. janvāra, kura laikā jāstājas spēkā noteikumiem, kas nepieciešami, lai attiecībā uz Majotu nodrošinātu atbilstību minētajai direktīvai.
- (10) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 91/271/EEK, 1999/74/EK, 2000/60/EK, 2006/7/EK, 2006/25/EK un 2011/24/ES,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 91/271/EEK

Direktīvu 91/271/EEK groza šādi:

- 1) direktīvas 3. pantā iekļauj šādu 1.a punktu:

“1.a Atkāpjoties no 1. panta pirmās un otrās daļas, attiecībā uz Majotu Francija nodrošina, ka visām aglomerācijām ir komunālo notekūdeņu kanalizācijas sistēmas:

— vēlākais līdz 2020. gada 31. decembrim tām, kuru cilvēka ekvivalents (c.e.) pārsniedz ~~10 000~~ **15 000** un kuras radīs vismaz 70 % no Majotas kopējā notekūdeņu daudzuma, [Gr. 5]

— vēlākais līdz 2027. gada 31. decembrim visām aglomerācijām, **kuru c.e. pārsniedz 2 000.**”; [Gr. 6]

- 2) direktīvas 4. pantā iekļauj šādu 1.a punktu:

⁽¹⁾ OV L 64, 4.3.2006., 37. lpp.

⁽²⁾ OV L 114, 27.4.2006., 38. lpp.

⁽³⁾ OV L 88, 4.4.2011., 45. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

“1.a Atkāpjoties no 1. punkta, attiecībā uz Majotu Francija nodrošina, ka komunālos notekūdeņus, kas nonāk kanalizācijas sistēmās, pirms novadīšanas atkārtoti attīra vai attīra līdzvērtīgi:

- vēlākais līdz 2020. gada 31. decembrim aglomerācijās, kuru c.e. pārsniedz 15 000 un kuras kopā ar 5. panta 2. a punktā minētajām aglomerācijām radīs vismaz 70 % no kopējā Majotas notekūdeņu daudzuma,
- vēlākais līdz 2027. gada 31. decembrim visās aglomerācijās, **kuru c.e. pārsniedz 2 000.** [Gr. 7]

3) direktīvas 5. pantu groza šādi:

a) pantā iekļauj šādu 2.a punktu:

“2.a Atkāpjoties no 2. punkta, attiecībā uz Majotu Francija nodrošina, ka komunālie notekūdeņi, kas nonāk kanalizācijas sistēmās, pirms izvadīšanas jutīgajās zonās tiek pakļauti stingrākai attīrīšanai nekā noteikts 4. pantā:

- vēlākais līdz 2020. gada 31. decembrim aglomerācijās, kuru c.e. pārsniedz ~~10 000~~ **15 000** un kuras kopā ar 4. panta 1.a punktā minētajām aglomerācijām radīs vismaz 70 % no kopējā Majotas notekūdeņu daudzuma, [Gr. 8]
- vēlākais līdz 2027. gada 31. decembrim ~~visās~~ aglomerācijās, **kuru c. e. pārsniedz 2 000.**[Gr. 9]

3.a) Direktīvas 7. pantā pievieno šādu daļu:

“Atkāpjoties no pirmās daļas, tajā noteiktais termiņš attiecībā uz Majotu ir 2027. gada 31. decembris.” [Gr. 10]

4) direktīvas 17. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

“Atkāpjoties no pirmās daļas, programmu šīs direktīvas īstenošanai attiecībā uz Majotu Francija izveido līdz 2014. gada 30. jūnijam.”;

b) panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

“Atkāpjoties no pirmās daļas, informāciju par šo programmu attiecībā uz Majotu Francija iesniedz Komisijai līdz 2014. gada 31. decembrim.”

2. pants

Grozījumi Direktīvā 1999/74/EK

Direktīvas 1999/74/EK 5. pantā pievieno šādu punktu:

“3. Atkāpjoties no 2. punkta, Majotā dējējvistas, kurām 2014. gada 1. janvārī ir dēšanas periods un šajā datumā tiek ~~audzētas~~ **var turpināt audzēt** šajā nodaļā minētajos būros, ~~var turpināt audzēt šajos būros līdz 2014.~~ **2017.** gada 31. decembrim. [Gr. 11]

No 2014. gada 1. janvāra Majotā šajā nodaļā minētos būrus nedrīkst būvēt no jauna vai uzsākt to lietošanu pirmoreiz.

Olas, kas iegūtas no uzņēmumiem, kuri audzē dējējvistas šajā nodaļā minētajos būros, tirgo tikai Majotas vietējā tirgū. Lai varētu veikt nepieciešamās kontroles, uz šādām olām un to iepakojuma ir skaidras norādes īpaša marķējuma veidā. Šāda īpaša marķējuma skaidru aprakstu paziņo Komisijai līdz 2014. gada 1. janvārim.”

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

3. pants

Grozījumi Direktīvā 2000/60/EK

Direktīvu 2000/60/EK groza šādi:

1) direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

“Attiecībā uz Majotu a) apakšpunkta ii) un iii) punktā, b) apakšpunkta ii) punktā un c) apakšpunktā minētais termiņš ir 2021. gada 22. decembris.”;

b) panta 4. punkta ievadteikumu aizstāj ar šādu:

“Šā panta 1. punktā noteiktos termiņus var pagarināt, ja tas nepieciešams, lai pakāpeniski sasniegtu mērķus attiecībā uz ūdenstīpēm ar noteikumu, ka skartās ūdenstīpēs stāvoklis turpmāk nepasliktinās, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:”;

2) direktīvas 11. pantu groza šādi:

a) panta 7. punktā pievieno šādu daļu:

“Attiecībā uz Majotu pirmajā daļā minētie termiņi ir attiecīgi 2015. gada 22. decembris un 2018. gada 22. decembris.”;

b) panta 8. punktā pievieno šādu daļu:

“Attiecībā uz Majotu pirmajā daļā minētais termiņš ir 2021. gada 22. decembris.”;

3) direktīvas 13. pantu groza šādi:

a) panta 6. punktā pievieno šādu daļu:

“Attiecībā uz Majotu pirmajā daļā minētais termiņš ir 2015. gada 22. decembris.”;

b) panta 7. punktā pievieno šādu daļu:

“Attiecībā uz Majotu pirmajā daļā minētais termiņš ir 2021. gada 22. decembris.”

4. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/7/EK

Direktīvu 2006/7/EK groza šādi:

1) direktīvas 5. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

“Attiecībā uz Majotu pirmajā daļā minētais termiņš ir 2019. gada 31. decembris.”;

b) panta 3. punktā pievieno šādu daļu:

“Attiecībā uz Majotu pirmajā daļā minētais termiņš ir 2031. gada 31. decembris.”;

2) direktīvas 6. panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

“Attiecībā uz Majotu pirmajā daļā minētais termiņš ir 2015. gada 30. jūnijs.”;

3) direktīvas 13. panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

“Attiecībā uz Majotu pirmajā daļā minētais termiņš ir 2014. gada 30. jūnijs.”

5. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/25/EK

Direktīvā 2006/25/EK pievieno šādu 14.a pantu:

“14.a pants

1. Neskarot vispārējos aizsardzības un preventīvu darbību principus darba ņēmēju veselības un drošības jomā, Francija līdz 2017. gada 31. decembrim var atkāpties no tādu noteikumu piemērošanas Majotā, kas nepieciešami, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai, ja šo noteikumu piemērošanai ir vajadzīgs tehniskais aprīkojums un ja Majotai šāds aprīkojums nav pieejams.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Pirmā daļa neattiecas uz šīs direktīvas 5. panta 1. punktā noteiktajiem pienākumiem, kā arī uz šīs direktīvas noteikumiem, kas atspoguļo Direktīvā 89/391/EEK izklāstītos galvenos principus.

2. Pirms piemērot jebkādas atkāpes no šīs direktīvas, kuru pamatā ir tādu pasākumu veikšana, kas ir spēkā 2014. gada 1. janvārī, vai jaunu pasākumu pieņemšana, notiek apspriešanās ar sociālajiem partneriem saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi. Šādas atkāpes piemēro ar nosacījumiem, kas, ņemot vērā Majotas īpašo stāvokli, garantē, ka darba ņēmējiem radītais risks ir samazināts līdz minimumam un ka attiecīgie darba ņēmēji gūst labumu no pastiprinātās veselības uzraudzības.

3. Valsts atkāpes pasākumus ik gadu pēc apspriešanās ar sociālajiem partneriem pārskata un atceļ, kolīdz vairs nepastāv apstākļi, kas attaisno to turpmāku piemērošanu.”

6. pants**Grozījumi Direktīvā 2011/24/ES**

Direktīvas 2011/24/ES 21. pantā pievieno šādu 3. punktu:

“3. Atkāpjoties no 1. punkta pirmā teikuma, Francijā normatīvie akti un administratīvie noteikumi, kas nepieciešami, lai izpildītu šīs direktīvas prasības attiecībā uz Majotu, stājas spēkā 2016. gada 30. jūnijā.”

7. pants**Transponēšana**

1. Francija normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, pieņem un publicē šādos termiņos:

- a) attiecībā uz 1. panta 1., 2. un 3. punktu — līdz 2018. gada 31. decembrim;
- b) attiecībā uz 1. panta 4. punktu — līdz datumiem, kas minēti attiecīgi tā a) un b) apakšpunktā;
- c) attiecībā uz 2. pantu — līdz 2014. gada 1. janvārim;
- d) attiecībā uz 3. panta 1. punktu — līdz 2018. gada 31. decembrim;
- e) attiecībā uz 3. panta 2. un 3. punktu — līdz tajos minētajiem datumiem;
- f) attiecībā uz 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu — līdz 2018. gada 31. decembrim;
- g) attiecībā uz 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu — līdz 2021. gada 30. jūnijam;
- h) attiecībā uz 4. panta 2. un 3. punktu — līdz tajos minētajiem datumiem;
- i) attiecībā uz 5. pantu — līdz 2014. gada 1. janvārim, ja vien Francija neizmanto šajā pantā paredzēto iespēju;
- j) attiecībā uz 6. pantu — līdz tajā minētajam datumam.

Francija tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad Francija pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Francija nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Francija dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

8. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā ~~divdesmitajā~~ **nākamajā** dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra. [Gr. 12]

9. pants

Adresāts

Šī direktīva ir adresēta Francijas Republikai.

...

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0590

Savienības rīcība iniciatīvai “Eiropas kultūras galvaspilsētas” no 2020. līdz 2033. gadam ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko nosaka Savienības rīcību iniciatīvai “Eiropas kultūras galvaspilsētas” no 2020. līdz 2033. gadam (COM(2012)0407 – C7-0198/2012 – 2012/0199(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

(2016/C 468/84)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2012)0407),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 167. panta 5. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0198/2012),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 15. februāra atzinumu ⁽¹⁾ un 2012. gada 30. novembra atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu (A7-0226/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2012)0199

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 12. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. .../2014/ES, ar ko nosaka Savienības rīcību iniciatīvai “Eiropas kultūras galvaspilsētas” no 2020. līdz 2033. gadam un atceļ Lēmumu Nr. 1622/2006/EK

[Gr. 84 (*)]

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 167. panta 5. punkta pirmo ievilkumu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumus ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 113, 18.4.2012., 17. lpp.

⁽²⁾ OV C 17, 19.1.2013., 97. lpp.

(*) Grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumus apzīmē ar simbolu ■.

⁽¹⁾ **OV C 113, 18.4.2012., 17. lpp., un OV C 17, 19.1.2013., 97. lpp.**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Līgums par Eiropas Savienības darbību (LESD) ir vērsts uz aizvien ciešāku Eiropas tautu savienību un uztic Savienībai uzdevumu *inter alia* veicināt dalībvalstu kultūru uzplaukumu, respektējot to nacionālās un reģionālās atšķirības un vienlaikus uzsverot kopīgo kultūras mantojumu. Šajā sakarā Savienība vajadzības gadījumā atbalsta un papildina dalībvalstu rīcību, lai uzlabotu zināšanas par Eiropas tautu kultūru un vēsturi un tās popularizētu.
- (2) Komisijas paziņojumā **■** par Eiropas darba kārtību kultūrai augošas globalizācijas apstākļos **■**, ko Padome apstiprinājusi ar 2007. gada 16. novembra rezolūciju **■** ⁽²⁾ **un Eiropas Parlaments ar 2008. gada 10. aprīļa rezolūciju** ⁽³⁾, noteikti mērķi turpmākiem Savienības pasākumiem kultūras jomā. Šiem pasākumiem būtu jāveicina kultūras daudzveidība un starpkultūru dialogs. Tāpat tiem būtu jāveicina kultūra kā jaunrades katalizators izaugsmes un nodarbinātības stratēģijas ietvaros, kā arī kā Eiropas Savienības ārējo attiecību būtisks elements.
- (2a) **UNESCO konvencijai par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu, kura stājās spēkā 2007. gada 18. martā un kurai ir pievienojusies Savienība, ir mērķis aizsargāt un veicināt kultūras daudzveidību, veicināt starpkultūru izpausmes un veidot izpratni par kultūras daudzveidības nozīmi vietējā, valstu un starptautiskā līmenī.**
- (3) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes **■** Lēmumu Nr. 1622/2006/EK ⁽⁴⁾ noteica Kopienas rīcību pasākumam “Eiropas Kultūras galvaspilsēta” no 2007. līdz 2019. gadam.
- (4) Eiropas kultūras galvaspilsētu novērtējumi, kā arī sabiedriskā apspriešana, kurā tika apspriesta rīcības īstenošana pēc 2019. gada, liecina, ka iniciatīva “Eiropas Kultūras galvaspilsētas” pakāpeniski ir kļuvusi par vienu no vērienīgākajām Eiropas iniciatīvām kultūras jomā, kā arī par vienu no visaugstāk vērtētajām no Eiropas iedzīvotāju puses.
- (5) Papildus sākotnējiem iniciatīvas “Eiropas kultūras galvaspilsētas” mērķiem uzsvērt Eiropas kultūru bagātību, daudzveidību un kopīgās iezīmes, kā arī veicināt Eiropas iedzīvotāju savstarpējo sapratni, par kultūras galvaspilsētām izraudzītās pilsētas, izmantojot pasākuma ietekmi, lai veicinātu pilsētas attīstību plašākā izpratnē, pakāpeniski ir ieviesušas jaunu dimensiju **atbilstoši to attiecīgajām stratēģijām un prioritātēm.**
- (6) **Šie iniciatīvas “Eiropas kultūras galvaspilsētas” mērķi pilnībā saskaņā ar programmas “Radošā Eiropa”, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1295/2013 ⁽⁵⁾, mērķiem aizsargāt, attīstīt un veicināt Eiropas kultūru un valodu daudzveidību, popularizēt Eiropas kultūras mantojumu un nostiprināt Eiropas kultūras un radošo nozaru, jo īpaši audiovizuālās nozares, konkurētspēju, lai veicinātu gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi. Tie arī stiprina iedzīvotāju piederības sajūtu kopīgai kultūras telpai un veicina starpkultūru dialogu un savstarpēju saprašanu.**
- (6a) **Lai šos mērķus sasniegtu, ir svarīgi, lai pilsētas, kas ieguvušas šo nosaukumu, censtos attīstīt saiknes, no vienas puses, starp savām kultūras un radošajām nozarēm un, no otras puses, tādām nozarēm kā izglītība, pētniecība, vide, pilsētattīstība vai kultūras tūrisms. Konkrēti, pieredze liecina par Eiropas kultūras galvaspilsētu potenciālu, darbojoties katalizatora lomā attiecībā uz vietējo attīstību un kultūras tūrismu, kā uzsvērts Komisijas 2010. gada**

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra nostāja.

⁽²⁾ OV C 287, 29.11.2007., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 247 E, 15.10.2009., 32. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1622/2006/EK (2006. gada 24. oktobris), ar ko nosaka Kopienas rīcību pasākumam “Eiropas Kultūras galvaspilsēta” no 2007. līdz 2019. gadam (OV L 304, 3.11.2006., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1295/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido programmu “Radošā Eiropa” (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1718/2006/EK, Lēmumu Nr. 1855/2006/EK un Lēmumu Nr. 1041/2009/EK (OV L 347, 20.12.2013., 221. lpp.).

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

30. jūnija paziņojumā “Eiropa, tūristu apmeklētākā vieta pasaulē – jaunas Eiropas tūrisma nozares politikās pamatnostādnes”, ko atzinīgi vērtēja Padome savos 2010. gada 12. oktobra secinājumos ⁽¹⁾ un ko Eiropas Parlaments apstiprināja 2011. gada 27. septembra rezolūcijā ⁽²⁾.

- (6b) **Ir svarīgi arī, lai pilsētas, kas ieguvušas šo nosaukumu, censtos veicināt sociālo integrāciju un vienādas iespējas un veltītu visas pūles tam, lai nodrošinātu pēc iespējas plašāku visu pilsoniskās sabiedrības daļu iesaistīšanos kultūras programmas sagatavošanā un īstenošanā, īpašu uzmanību veltot marģinālajām un nelabvēlīgā stāvoklī esošajām grupām.**
- (7) Novērtējumi un sabiedriskā apspriešana **pārliecinoši rāda**, ka, rūpīgi plānojot **■**, no “Eiropas kultūras galvaspilsētas” pasākuma var gūt daudz labumu. Pirmkārt un galvenokārt “Eiropas kultūras galvaspilsētas” ir kultūras iniciatīva, taču tā var sniegt arī nozīmīgus sociālus un ekonomiskus labumus, jo īpaši tad, ja pasākums tiek iekļauts attiecīgās pilsētas ilgtermiņa kultūrpolitiskās attīstības stratēģijā.
- (8) Pasākums “Eiropas kultūras galvaspilsētas” vienlaikus ir arī liels izaicinājums. Kultūras pasākumu programmas īstenošana gada garumā prasa lielas pūles, un dažas **Eiropas** kultūras galvaspilsētas pasākuma potenciālu ir izmantojušas veiksmīgāk nekā citas. Tāpēc šī rīcība ir jāpastiprina, lai palīdzētu visām pilsētām gūt no pasākuma maksimālu labumu.
- (9) Arī turpmāk kultūras galvaspilsētas titulam būtu jāizraugās pilsētas **neatkarīgi no to lieluma**, tomēr attiecīgajām pilsētām, tāpat kā iepriekš, būtu jādod iespēja iesaistīt tuvējos reģionus, lai sasniegtu plašāku publiku un palielinātu ietekmi.
- (10) Arī turpmāk “Eiropas kultūras galvaspilsētas” tituls būtu jāpiešķir, pamatojoties uz kultūras programmu, kas izstrādāta tieši **pasākumam “Eiropas kultūras galvaspilsētas” ■**, kam būtu jābūt spēcīgai Eiropas dimensijai. Minētajai programmai **arī vajadzētu būt** ietvertai ilgtermiņa stratēģijā **ar ilgtspējīgu ietekmi uz vietējās ekonomiskās, kultūras un sociālās vides attīstību.**
- (11) Atlase divās kārtās, ko, pamatojoties uz sarakstu, kurā dalībvalstis izkārtotas hronoloģiskā secībā, īsteno **■** neatkarīgo ekspertu žūrija (“**Žūrija**”), ir pierādījusi sevi kā godīgu un caurskatāmu. Tādējādi pilsētas varēja uzlabot pieteikumus priekšatlases un galīgās atlases starplaikā, pamatojoties uz žūrijas ekspertu sniegtajiem ieteikumiem, un tika nodrošināts **Eiropas** kultūras galvaspilsētu taisnīgs sadalījums starp visām dalībvalstīm. **Turklāt žūrijas locekļu aizstāšanai vajadzētu notikt pakāpeniski, lai nodrošinātu darbības nepārtrauktību un izvairītos no pieredzes un zinātnības zuduma, kas notiktu, ja visus žūrijas locekļus aizstāj vienlaicīgi.**
- (11a) **Arī turpmāk būtu jānodrošina valstu ekspertu dalība, dalībvalstīm ļaujot izvirzīt žūrijā līdz diviem ekspertiem, kas atbild par pilsētu atlasī un uzraudzīšanu.**
- (12) Lai kandidātpilsētām varētu sniegt labākus norādījumus **par mērķiem un prasībām, kas tām jāizpilda, lai varētu iegūt Eiropas kultūras galvaspilsētas titulu**, būtu jāprecizē atlases kritēriji. Būtu **arī** jāuzlabo šo **atlases** kritēriju novērtēšanas iespējas, lai **■** žūrijai atvieglotu pilsētu atlasī un uzraudzību. **■ Šajā saistībā konkrētāk uzmanība būtu jāvelta kandidātpilsētu plāniem attiecībā uz ilgtermiņa kultūrpolitiskajā stratēģijā iestrādātiem kultūras mantojuma pasākumiem, kas var radīt ilgtspējīgu kultūras, ekonomisko un sociālo ietekmi.**
- (13) Izšķiroša nozīme attiecībā uz pasākuma “Eiropas kultūras galvaspilsētas” panākumiem ir sagatavošanās posmam, kas ilgst no pilsētas izraudzīšanās brīža līdz pasākuma norises gada sākumam. Ieinteresēto personu vidū valda plaša vienprātība par to, ka ar Lēmumu Nr. 1622/2006/EK ieviestie papildu pasākumi pilsētām ir bijuši ļoti noderīgi. Būtu jāturpina attīstīt minētos pasākumus, biežāk organizējot uzraudzības sanāksmes un žūrijas locekļu vizītes pilsētās, kā arī bijušajām, esošajām un topošajām **Eiropas** kultūras galvaspilsētām un kandidātpilsētām vēl intensīvāk savstarpēji apmainoties pieredzē. **Izraudzītās pilsētas var arī attīstīt tālākas saiknes ar citām Eiropas kultūras galvaspilsētām.**

⁽¹⁾ 14944/10.

⁽²⁾ OV C 56 E, 26.2.2013., 41. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- (14) *Melina Mercouri* balva ir iemantojusi svarīgu simbolisku nozīmi, kas lielā mērā pārsniedz balvas faktisko summu, ko var piešķirt Komisija. Tomēr, lai nodrošinātu, ka izraudzītās pilsētas pilda savas saistības, būtu jāpieņem stingrāki un precīzāki balvas izmaksas nosacījumi.
- (14a) **Kandidātpilsētām arī būtu jāizpēta iespēja attiecīgā gadījumā saņemt finansiālu atbalstu no Savienības programmām un fondiem.**
- (15) Ir svarīgi, lai attiecīgās pilsētas visos savos komunikācijas materiālos skaidri norādītu, ka pasākums "Eiropas kultūras galvaspilsētas" ir Savienības **pasākums**.
- (16) Komisijas novērtējumos par jau notikušu "Eiropas kultūras galvaspilsētas" pasākumu rezultātiem nav ietverti primārie dati par pasākuma ietekmi, un tie balstās uz vietējā mērogā vāktiem datiem. Tāpēc novērtēšanas procesā pilsētām būtu jāspēlē galvenā loma un tām būtu jāizmanto iedarbīgi vērtēšanas mehānismi.
- (17) **Pieredze** parādīja, ka kandidātvalstu piedalīšanās, uzsverot Eiropas kultūru kopīgos aspektus, var palīdzēt tuvināt tās Savienībai. Tāpēc arī pēc 2019. gada kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm būtu jāļauj piedalīties konkursā par Eiropas kultūras galvaspilsētas titulu.
- (17a) **Tomēr, vadoties no apsvērumiem par līdztiesību ar dalībvalstu pilsētām, kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu pilsētām laikposmā no 2020. līdz 2033. gadam būtu jāļauj piedalīties tikai vienā konkursā. Turklāt, lai nodrošinātu vienlīdzību ar dalībvalstīm, laikposmā no 2020. līdz 2033. gadam katrai kandidātvalstij vai potenciālajai kandidātvalstij pasākumu būtu jāļauj rīkot tikai vienu reizi. Tāpēc kandidātvalstis un potenciālās kandidātvalstis, kuru pilsētas jau bijušas izraudzītas Eiropas kultūras galvaspilsētas titulam šā lēmuma aptvertajā laikposmā, nedrīkstētu piedalīties nākamajos konkursos tajā pašā laikposmā.**
- (18) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā lēmuma īstenošanai un jo īpaši vienotus noteikumus Eiropas kultūras galvaspilsētu izraudzīšanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras.
- (19) Lēmums Nr. 1622/2006/EK būtu jāatceļ un jāaizstāj ar šo lēmumu. Tomēr tajā paredzētos noteikumus līdz 2019. gadam būtu jāturpina piemērot Eiropas kultūras galvaspilsētām, kuras jau ir izraudzītas vai šobrīd tiek izraudzītas.
- (20) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķus, **proti, aizsargāt un veicināt Eiropā kultūru daudzveidību, izcelt to kopīgās iezīmes un veicināt kultūras devumu pilsētu ilgtermiņa attīstībā**, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo pasākumam "Eiropas kultūras galvaspilsētas" jo īpaši vajadzīgi vienoti, skaidri un caurskatāmi kritēriji, kā arī atlases un uzraudzības procedūras un laba koordinācija starp dalībvalstīm, bet minētos mērķus, pamatojoties uz **pasākuma vērienu un sagaidāmo ietekmi**, var labāk sasniegt Savienības mērogā, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

IzveideAr šo **izveido** Savienības rīcību **"Eiropas kultūras galvaspilsētas" ("rīcība")** no 2020. līdz 2033. gadam.

2. pants

Mērķi

1. Rīcības vispārīgie mērķi ir šādi:

- (a) aizsargāt un veicināt kultūru daudzveidību **Eiropā** un uzsvērt to kopīgās iezīmes, **kā arī celt iedzīvotāju piederības apziņu kopējai kultūras telpai;**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

(b) veicināt kultūras ieguldījumu pilsētu ilgtermiņa attīstībā **saskaņā ar to attiecīgajām stratēģijām un prioritātēm.**

2. Rīcības īpašie mērķi ir šādi:

- (a) palielināt kultūras piedāvājuma klāstu, daudzveidību un Eiropas dimensiju pilsētās, cita starpā īstenojot transnacionālu sadarbību;
- (b) paplašināt kultūras pieejamību un veicināt dalību kultūras dzīvē;
- (c) uzlabot zināšanas un prasmes kultūras jomā un **kultūras saiknes** ar citām jomām;
- (d) ar kultūras palīdzību uzlabot pilsētu tēlu starptautiskā mērogā.

3. pants

Iespēja izmantot rīcību

-1. Konkurssā par Eiropas kultūras galvaspilsētas nosaukumu var piedalīties tikai pilsētas, un tās var iesaistīt savus apkārtējos reģionus.

-1a. Vienam gadam (“pasākuma norises gads”) izraugās ne vairāk kā trīs Eiropas kultūras galvaspilsētas.

Ik gadu izraugās ne vairāk kā vienu pilsētu katrā no divām dalībvalstīm, kuras ir norādītas pielikumā iekļautajā kalendārā (“kalendārs”), un attiecīgos gados – uz vienu pilsētu no kandidātvalstīm un potenciālām kandidātvalstīm vai no valsts, kas pievienojas Savienībai, apstākļos, kas norādīti 3.a punktā.

1. Dalībvalstu pilsētām ir tiesības **saskaņā ar kalendāru** vienam gadam tikt izraudzītām par Eiropas kultūras galvaspilsētām.

█

█

3. █ Kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu pilsētas, kuras **10. pantā minētā pieteikumu iesniegšanas uzaicinājuma publicēšanas dienā piedalās programmā “Radošā Eiropa” vai turpmākās Savienības kultūras atbalsta programmās**, var kandidēt uz Eiropas kultūras galvaspilsētas titulu **vienam gadam** atklātā konkursā, kas █ saskaņā ar █ kalendāru notiek reizi trijos gados.

█ Kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu **pilsētas laikposmā no 2020. līdz 2033. gadam var piedalīties tikai vienā konkursā.**

Turklāt laikposmā no 2020. līdz 2033. gadam katra kandidātvalsts vai potenciālā kandidātvalsts pasākumu var rīkot tikai vienu reizi.

3.a Valstis, kuras pievienojas Savienībai pēc šā lēmuma pieņemšanas, taču pirms 2026. gada 31. decembra, septiņus gadus pēc pievienošanās var tikt izraudzītas par Eiropas kultūras galvaspilsētām saskaņā ar tādiem pašiem noteikumiem un procedūrām, ko piemēro dalībvalstīm. Attiecīgi atjaunina kalendāru. Valstis, kas Savienībai pievienojas pēc 2026. gada 31. decembra, nav tiesīgas piedalīties šajā rīcībā “Eiropas kultūras galvaspilsētas” dalībvalsts statusā.

Tomēr gados, kad saskaņā ar kalendāru jau ir trīs Eiropas kultūras galvaspilsētas, to valstu pilsētas, kuras pievienojas Savienībai, var tikt izraudzītas par Eiropas kultūras galvaspilsētām tikai nākamajā pieejamajā gadā saskaņā ar kalendāru, to pievienošanās secībā.

Ja tādas valsts pilsēta, kura pievienojas Savienībai, ir iepriekš piedalījusies konkursā kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm, tā nav tiesīga piedalīties nekādos nākamajos konkursos dalībvalstīm. Ja pievienošanās valsts pilsēta ir izraudzīta par Eiropas kultūras galvaspilsētu laikposmā no 2020. līdz 2033. gadam saskaņā ar 3. punktu, minētā valsts pēc tās pievienošanās nav tiesīga izvirzīt kādu citu tās pilsētu par Eiropas kultūras galvaspilsētu saskaņā ar šo rīcību.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Ja vienā un tajā pašā dienā Savienībai pievienojas vairāk nekā viena valsts un ja attiecīgās valstis savstarpēji nevar vienoties par secību, kādā tās šajā rīcībā var piedalīties, Padome organizē izlozi.

4. pants

Pieteikumi

2. Komisija izveido vienotu pieteikuma veidlapu, pamatojoties uz 5. pantā noteiktajiem kritērijiem (**“pieteikuma veidlapa”**), un to izmanto visas kandidātpilsētas. **Ja pilsēta iesaista savu apkārtējo reģionu, pieteikumu iesniedz pilsētas vārdā.**

3. Visu pieteikumu pamatā ir kultūras programma, kam ir izteikta Eiropas dimensija. **Kultūras** programma ilgst vienu gadu, un tā ir izstrādāta tieši pasākuma “Eiropas kultūras galvaspilsēta” mērķiem saskaņā ar 5. pantā noteiktajiem kritērijiem.

5. pants

Kritēriji

Kritēriji pieteikumu novērtēšanai (**“kritēriji”**) ir iedalīti sešās kategorijās: **“ieguldījums ilgtermiņa stratēģijā”**, “Eiropas dimensija”, **“kultūras un mākslas saturs”**, **“izpildes spēja”**, “sabiedrības iesaistīšana” un “pārvaldība”.

1. Attiecībā uz kritēriju **“ieguldījums ilgtermiņa stratēģijā”** ņem vērā šādus faktorus:

- (a) tas, ka pieteikuma iesniegšanas brīdī ir spēkā pilsētas kultūras stratēģija, kurā ietilpst pasākums **“Eiropas kultūras galvaspilsēta” un plāni, kā saglabāt** kultūras pasākumu ilgspēju pēc pasākuma norises gada;
- (b) plāni kultūras un radošo nozaru spēju stiprināšanai, tostarp attīstot ilgtermiņa saiknes starp kultūras, ekonomikas un sociālo jautājumu nozarēm attiecīgajā pilsētā;

(d) pasākuma paredzamā ilgtermiņa ietekme uz kultūras, sociālo jautājumu un ekonomikas nozari pilsētā, tostarp ietekmi uz pilsētattīstību;

(e) plāni pasākuma ietekmes uz pilsētu uzraudzībai un novērtēšanai un novērtēšanas rezultātu izplatīšanai.

4. Attiecībā uz kritēriju “Eiropas dimensija” vērtē šādus faktorus:

- (a) tādu pasākumu apjoms un kvalitāte, ar ko popularizē Eiropas kultūras daudzveidību, **starpkultūru dialogu un labāku savstarpējo saprašanos starp Eiropas pilsoņiem;**
- (b) tādu pasākumu apjoms un kvalitāte, ar ko uzsver Eiropas kultūru kopīgos aspektus, kultūras mantojumu un vēsturi, kā arī Eiropas integrāciju un aktuālās Eiropas tēmas;
- (c) tādu pasākumu apjoms un kvalitāte, kuros piedalās Eiropas mākslinieki, un sadarbības ar dažādu valstu operatoriem vai pilsētām, **tostarp, attiecīgā gadījumā, citām Eiropas kultūras galvaspilsētām**, un transnacionālas partnerības apjoms un kvalitāte;
- (d) stratēģija plašas Eiropas un starptautiskās sabiedrības intereses piesaistīšanai.

4.a Attiecībā uz kritēriju “kultūras un mākslas saturs” vērtē šādus faktorus:

- (a) attiecīgā gada kultūras programmas skaidra un saskaņota mākslinieciskā vīzija un stratēģija;
- (b) vietējo mākslinieku un kultūras organizāciju iesaistīšana kultūras programmas veidošanā un īstenošanā;
- (c) piedāvāto pasākumu klāsts un daudzveidība un to vispārējā mākslinieciskā kvalitāte;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

(d) spēja vietējo kultūras mantojumu un tradicionālās mākslas formas savienot ar jaunām, novatoriskām un eksperimentālām kultūras izpausmēm.

4.b Attiecībā uz kritēriju “izpildes spēja” kandidātpilsētas apliecina, ka:

(a) pieteikumam ir plašs un spēcīgs politiskais atbalsts, un attiecībā uz to ir noturīga vietējo, reģionālo un valsts iestāžu apņemšanās;

(b) pilsētā ir vai tiks ierīkota pasākuma īstenošanai atbilstoša un ilgtspējīga infrastruktūra.

5. Attiecībā uz kritēriju “sabiedrības iesaistīšana” vērtē šādus faktorus:

(a) vietējo iedzīvotāju un pilsoniskās sabiedrības iesaistīšana pieteikuma sagatavošanā un pasākuma “Eiropas kultūras galvaspilsētas” īstenošanā;

(b) jaunas un ilgtspējīgas dažādu sabiedrības kārtu pārstāvju, jo īpaši jauniešu, **brīvprātīgo**, atstumtu un nelabvēlīgos apstākļos dzīvojošu personu iespējas apmeklēt kultūras pasākumus un piedalīties tajos. ■ Īpašu uzmanību pievērš tam, cik viegli minētie pasākumi ir pieejami veciem cilvēkiem un cilvēkiem ar invaliditāti;

(c) vispārējā stratēģija plašākas auditorijas piesaistīšanai un jo īpaši sasaiste ar izglītību un skolu piedalīšanās.

6. Attiecībā uz kritēriju “pārvaldība” vērtē šādus faktorus:

(a) **līdzekļu piesaistīšanas stratēģijas un** ierosinātā budžeta īstenošanas iespējas, **kas attiecīgā gadījumā ietver plānus lūgt finansiālu atbalstu no Savienības programmām un fondiem.** Minētajā budžetā paredz līdzekļus sagatavošanās posmam, pasākuma norises gadam, **novērtēšanai** un pasākumiem, kam ir ilgtermiņa ietekme, **un neparedzētu izdevumu plānošanai;**

(b) **plānotā** pārvaldes ■ un **izpildes** struktūra **pasākuma** “Eiropas kultūras galvaspilsētas” **īstenošanai, kas ietver pienācīgas sadarbības nodrošināšanu starp vietējam iestādēm un izpildes struktūru, tostarp mākslinieku komandu;**

(c) **pasākuma direktora un** mākslinieciskā direktora iecelšanas procedūra un **viņu** darbības **jomas;**

(d) **mārketinga un** komunikācijas stratēģija, kura ir vispusīga un kurā tiek uzsvērts tas, ka pasākums “Eiropas kultūras galvaspilsētas” ir Savienības **pasākums;**

(da) **tas, ka ir izpildes struktūra, kuras personālam ir piemērotas iemaņas un pieredze, lai plānotu, pārvaldītu un izpildītu pasākuma norises gada kultūras programmu.**

6. pants

Ekspertu žūrija

1. Izveido ■ neatkarīgo ekspertu žūriju (“■ žūrija”), kas veic atlasī un uzraudzību.

1.a Žūrijas sastāvā ir 10 eksperti, kurus ieceļ Savienības iestādes un struktūras saskaņā ar 2. punktu (“Eiropas eksperti”).

Turklāt, lai atlasītu un uzraudzītu pilsētu no dalībvalsts, attiecīgā dalībvalsts ir tiesīga iecelt ne vairāk kā divus ekspertus (“valstu eksperti”) saskaņā ar savām procedūrām un konsultējoties ar Komisiju.

2. ■

Komisija **publicē uzaicinājumu izteikt ieinteresētību un pēc tam piedāvā** potenciālo Eiropas ekspertu kandidātu kopumu.

Pēc tam Eiropas Parlaments, Padome un Komisija izvēlas katrs trīs ekspertus no priekšatlasē atlasīto kandidātu loka un ieceļ tos amatā saskaņā ar katras iestādes attiecīgajām procedūrām. Reģionu komiteja **no kandidātiem** izvēlas vienu ekspertu un ieceļ viņu amatā saskaņā ar savām procedūrām.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Izvēloties Eiropas ekspertus, katra no minētajām Savienības iestādēm un struktūrām tiecas žūrijas sastāvā kopumā nodrošināt zināšanu papildināmību, līdzsvarotu ģeogrāfisko sadalījumu un dzimumu līdztiesību.

2.a Visi eksperti ir Eiropas Savienības pilsoņi. Šie eksperti ir neatkarīgi un ar ievērojamu pieredzi un zināšanām kultūras jomā, pilsētu kultūras attīstībā vai pasākuma "Eiropas kultūras galvaspilsēta" organizēšanā vai līdzīga mēroga starptautiska kultūras pasākuma organizēšanā. Ekspertiem ir arī iespēja atvēlēt pienācīgu darba dienu skaitu gadā žūrijas pienākumu pildīšanai.

Žūrija izraugās savu priekšsēdētāju.

3. Eiropas ekspertus ieceļ uz trim gadiem.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, attiecībā uz žūrijas pirmo iecelšanu – Eiropas Parlaments savus ekspertus ieceļ uz trim gadiem, Padome – uz vienu gadu, Komisija – uz diviem gadiem un Reģionu komiteja – uz vienu gadu.

4. Visi žūrijas eksperti deklarē visus pastāvošos vai iespējamus interešu konfliktus saistībā ar konkrētu kandidātpilsētu. Ja kāds no ekspertiem sniedz šādu deklarāciju vai ja atklājas šāds interešu konflikts, minētais eksperts atkāpjas no amata un attiecīgā Savienības iestāde vai struktūra, vai dalībvalsts aizstāj minēto ekspertu uz atlikušo pilnvaru laiku saskaņā ar attiecīgo procedūru.

5. Visus žūrijas ziņojumus Komisija publicē savā vietnē.

7. pants

Pieteikumu iesniegšana dalībvalstīs

1. Katra dalībvalsts organizē konkursu savām pilsētām saskaņā ar kalendāru.

2. Dalībvalstis vismaz sešus gadus pirms tā gada, kuram pilsētas izraugās kultūras galvaspilsētas titulum, publicē uzaicinājumu iesniegt pieteikumus.

Izņēmuma kārtā dalībvalstis, kurām ir tiesības izvirzīt Eiropas kultūras galvaspilsētu 2020. gadā, publicē šo aicinājumu pēc iespējas drīz pēc ... (*).

Visi uzaicinājumi iesniegt pieteikumus, kas ir adresēti pilsētām, kuras piesakās titulum, satur pieteikuma veidlapu.

Pieteikumu iesniegšanas termiņš visos uzaicinājumos kandidātpilsētām iesniegt pieteikumus ir vismaz desmit mēneši pēc uzaicinājuma publicēšanas.

3. Attiecīgā dalībvalsts sniedz Komisijai informāciju par pieteikumiem.

8. pants

Dalībvalstīs veikta priekšatlase

1. Vismaz piecus gadus pirms pasākuma norises gada attiecīgās dalībvalstis sasauca žūrijas un kandidātpilsētu priekšatlases sanāksmi.

2. Pēc tam, kad žūrija ir izvērtējusi pieteikumus saskaņā ar noteiktajiem kritērijiem, tā vienojas par atlasītajām kandidātpilsētām un nāk klajā ar priekšatlases ziņojumu par visiem pieteikumiem, cita starpā sniedzot ieteikumus atlasītajām kandidātpilsētām.

3. Žūrija minēto priekšatlases ziņojumu iesniedz attiecīgajām dalībvalstīm un Komisijai. Katra attiecīgā dalībvalsts formāli apstiprina priekšatlasē atlasīto kandidātu sarakstu, kas izveidots, pamatojoties uz žūrijas ziņojumu.

(*) Šā lēmuma spēkā stāšanās datums.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

9. pants

Atlase dalībvalstīs

1. Priekšatlasē atlasītās kandidātpilsētas papildina **un pārstrādā** savus pieteikumus, **lai ievērotu kritērijus un ņemtu vērā** priekšatlasē **ziņojumā sniegtos ieteikumus**, un nosūta tos attiecīgajai dalībvalstij, kas **tos pēc tam** nosūta tālāk Komisijai.
2. Katra attiecīgā dalībvalsts sasauc **žūriju** sanāksmi ar priekšatlasē atlasītajām kandidātpilsētām, kas notiek **ne vēlāk kā** deviņus mēnešus pēc priekšatlasē sanāksmes, galīgās atlases veikšanai.

Vajadzības gadījumā attiecīgā dalībvalsts, konsultējoties ar Komisiju, var minēto termiņu pagarināt par pieņemamu periodu.

3. **Žūrija** novērtē pabeigtos **un pārstrādātos** pieteikumus.
4. **Žūrija** sniedz **atlases** ziņojumu par pieteikumiem kopā ar ieteikumu kādas pilsētas izvirzīšanai par Eiropas kultūras galvaspilsētu attiecīgajā dalībvalstī. Tomēr, ja neviena no kandidātpilsētām neatbilst **visiem** kritērijiem, **žūrija** var ieteikt attiecīgajam gadam neizraudzīt nevienu pilsētu.

Atlases ziņojumā ietver ieteikumus **attiecīgajai** pilsētai par to, kādi uzlabojumi veicami līdz pasākuma norises gadam.

Atlases ziņojumu **žūrija** iesniedz attiecīgajai dalībvalstij un Komisijai.

10. pants

Priekšatlase un atlase kandidātvalstīs un potenciālajās kandidātvalstīs

1. Komisija organizē konkursu kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu pilsētām.
2. Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī **vismaz** sešus gadus pirms pasākuma norises gada Eiropas Komisija publicē uzaicinājumu iesniegt pieteikumus.

Visos pieteikumu iesniegšanas uzaicinājumos, kas adresēti pilsētām – statusa kandidātēm, ietver pieteikuma veidlapu.

Pieteikumu iesniegšanas termiņš visos pieteikumu iesniegšanas uzaicinājumos ir ne agrāk kā 10 mēneši pēc uzaicinājuma publicēšanas.

■

4. **Vismaz** piecus gadus pirms pasākuma norises gada **žūrija** veic pilsētu priekšatlasē, pamatojoties uz **pieteikuma veidlapu**. Sanāksmes ar kandidātpilsētām **netiek** organizētas.

Pēc tam, kad žūrija ir izvērtējusi pieteikumus saskaņā ar noteiktajiem kritērijiem, tā vienojas par atlasītajām kandidātpilsētām un nāk klajā ar priekšatlasē ziņojumu par visiem pieteikumiem, cita starpā sniedzot ieteikumus atlasītajām kandidātpilsētām. Žūrija savu priekšatlasē ziņojumu iesniedz Komisijai.

5. Priekšatlasē atlasītās kandidātpilsētas **papildina un pārstrādā** savus pieteikumus, **lai ievērotu kritērijus un ņemtu vērā** priekšatlasē **ziņojumā sniegtos ieteikumus**, un nosūta tos Komisijai.

Komisija sasauc **žūriju** sanāksmi ar priekšatlasē atlasītajām **kandidātpilsētām**, kas notiek **ne vēlāk kā** deviņus mēnešus pēc priekšatlasē **sanāksmes**, galīgās atlases veikšanai. **Vajadzības gadījumā Komisija var minēto termiņu pagarināt par pieņemamu periodu.**

Žūrija izvērtē papildinātos un pārstrādātos pieteikumus.

Tā sniedz ziņojumu par atlasīto kandidātpilsētu pieteikumiem kopā ar ieteikumu par ne vairāk kā vienas pilsētas izvirzīšanu par Eiropas kultūras galvaspilsētu vienā kandidātvalstī vai potenciālajā kandidātvalstī.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Tomēr, ja neviena no kandidātpilsētām neatbilst **visiem** kritērijiem, **Žūrija** var ieteikt attiecīgajam gadam neizraudzīt nevienu pilsētu.

Atlases ziņojumā ietver arī ieteikumus **attiecīgajai** pilsētai par to, kādi uzlabojumi **veicami** līdz pasākuma norises gadam.

Žūrija savu atlases ziņojumu iesniedz Komisijai.

11. pants

Izraudzīšana

Komisija oficiāli izraugās Eiropas kultūras galvaspilsētas, pieņemot īstenošanas aktus un pienācīgi ņemot vērā **Žūrijas** ieteikumus. Komisija informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Reģionu komiteju par izraudzītajām pilsētām.

12. pants

Izraudzīto pilsētu sadarbība

Pilsētas, kas izraudzītas vienam un tam pašam gadam, cenšas sasaistīt savas kultūras programmas, **un var tikt apsvērtā sadarbība saistībā ar 13. pantā paredzētajām uzraudzības procedūrām.**

13. pants

Uzraudzība

- Žūrija** no kultūras galvaspilsētu izraudzīšanās brīža līdz pasākuma norises gadam uzrauga Eiropas kultūras galvaspilsētu gatavošanos un sniedz tām atbalstu un norādījumus.
- Šajā nolūkā Komisija sasauk trīs **sanāksmes, kurās piedalās žūrija un izraudzītās pilsētas**: pirmā sanāksme notiek trīs gadus pirms pasākuma norises gada; otrā sanāksme notiek 18 mēnešus pirms pasākuma norises gada, un trešā sanāksme notiek divus mēnešus pirms pasākuma norises gada. Attiecīgā dalībvalsts vai **kandidātvalsts, vai potenciālā kandidātvalsts** var izvirzīt vienu novērotāju, kas piedalās minētajās sanāksmēs.

Sešas nedēļas pirms katras sanāksmes pilsētas Komisijai sniedz progresa ziņojumus.

Sanāksmju laikā **žūrija** novērtē sagatavošanās darbus un sniedz padomus, lai palīdzētu pilsētām izstrādāt augstas kvalitātes **kultūras** programmas un efektīvu stratēģiju. Īpašu uzmanību **žūrija** pievērš atlases ziņojumā un iepriekšējos uzraudzības ziņojumos minētajiem ieteikumiem.

- Pēc katras sanāksmes **žūrija** sniedz ziņojumu par sagatavošanās darbu stadiju un turpmāk veicamajām darbībām.

Žūrija savus uzraudzības ziņojumus nosūta Komisijai, **kā arī** attiecīgajām pilsētām un dalībvalstīm vai **attiecīgajām valstīm.**

- Papildus uzraudzības sanāksmēm Komisija, kad vien vajadzīgs, var organizēt **žūrijas** vizītes izraudzītajās pilsētās.

14. pants

Balva

- Komisija izraudzītai pilsētai var** piešķirt Melina Mercouri vārdā nosaukto naudas balvu ("**balva**"), **ja saskaņā ar attiecīgo daudzgadu finanšu shēmu ir piešķirts finansējums.**

Balvas juridiskos un finansiālos aspektus izskata attiecīgo Savienības kultūras atbalsta programmu ietvaros.

- Balvu izmaksā ne vēlāk kā pasākuma norises gada marta beigās** ar nosacījumu, ka **attiecīgā** pilsēta turpina pildīt savas saistības, ko tā uzņēmas pieteikumu iesniegšanas posmā, **ievēro kritērijus un ņem vērā ieteikumus, kas ir ietverti atlases un uzraudzības ziņojumos.**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Uzskata, ka izraudzītā pilsēta pilda saistības, ko tā uzņēmusies pieteikumu iesniegšanas posmā, ja laikposmā no pieteikuma iesniegšanas līdz pasākuma norises gada sākumam programmā un stratēģijā nav veiktas būtiskas izmaiņas, un jo īpaši, ja:

- (a) budžets **ir ticis saglabāts tādā līmenī, lai spētu izpildīt augstas kvalitātes kultūras programmu atbilstīgi pieteikumam un kritērijiem;**
- (b) ir **pienācīgi** ievērota mākslinieku komandas neatkarība;
- (c) kultūras programmas gala versijā Eiropas dimensija vēl aizvien ir pietiekami liela;
- (d) **mārketinga** un komunikācijas stratēģijā un **izraudzītās** pilsētas izmantotajos komunikācijas materiālos ir skaidri norādīts tas, ka pasākums "Eiropas kultūras galvaspilsētas" ir Savienības **pasākums;**
- (e) ir izstrādāts plāns pasākuma ietekmes uz attiecīgo pilsētu uzraudzībai un novērtēšanai.

15. pants

Praktiskie pasākumi

Komisija jo īpaši

- (a) nodrošina rīcības vispārējo saskaņotību;
- (b) nodrošina koordināciju starp dalībvalstīm un **█** žūriju;
- (c) ievērojot mērķus un kritērijus, ciešā sadarbībā ar **█** žūriju izstrādā norādījumus, kas atvieglo atlases un uzraudzības procedūru veikšanu;
- (d) sniedz **tehnisku** atbalstu **█** žūrijai;
- (e) publicē visu attiecīgo informāciju un veicina rīcības pamanāmību Eiropas **un starptautiskā** mērogā;
- (f) veicina pieredzes un **labas prakses** apmaiņu starp bijušajām, esošajām un turpmākajām Eiropas kultūras galvaspilsētām, kā arī kandidātpilsētām, **un sekmē pilsētu novērtējuma ziņojumu un gūto mācību plašāku izplatīšanu.**

16. pants

Vērtēšana

1. Katra "Eiropas kultūras galvaspilsētas" pasākuma rezultātus vērtē attiecīgā pilsēta.

Lai nodrošinātu vienādu pieeju vērtēšanas procedūrai, Komisija izstrādā vienotas vadlīnijas un norādes pilsētām, pamatojoties uz **█** mērķiem un kritērijiem.

Pilsētas ne vēlāk kā līdz tā gada **31. decembrim**, kas seko pēc pasākuma norises gada, **sagatavo savus novērtējuma ziņojumus un** nosūta **tos** Komisijai. Komisija **novērtējuma** ziņojumus publicē **savā vietnē.**

2. Papildus pilsētu veiktajiem novērtējumiem Komisija **arī** nodrošina, **ka regulāri tiek sagatavoti ārēji un neatkarīgi rīcības rezultātu novērtējumi. █**

Minētajos ārējos un neatkarīgos novērtējumos uzmanību koncentrē uz to, lai visas bijušās kultūras galvaspilsētas **vērtētu** Eiropas kontekstā, lai varētu veikt salīdzinājumus un gūt atziņas, kas var būt noderīgas topošajām kultūras galvaspilsētām, kā arī visām Eiropas pilsētām. **Tajos** iekļauj arī vispārēju rīcības novērtējumu, ieskaitot rīcības īstenošanā iesaistīto procesu efektivitātes, rīcības ietekmes un veidu tās uzlabošanai novērtējumu.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei un Reģionu komitejai, **pamatojoties uz minētajiem novērtējumiem**, iesniedz šādus ziņojumus, **tiem vajadzības gadījumā pievienojot attiecīgus priekšlikumus**:

- (a) **līdz** 2024. gada 31. **decembrim** – pirmo starpposma ■ ziņojumu;
 (b) **līdz** 2029. gada 31. **decembrim** – otro starpposma ■ ziņojumu;
 (c) **līdz** 2034. gada 31. **decembrim** – *ex-post* ■ ziņojumu.

17. pants

Atcelšana un pārejas noteikumi

Ar šo atceļ Lēmumu Nr. 1622/2006/EK. Tomēr to turpina piemērot pilsētām, kuras ir izraudzītas vai šobrīd tiek izraudzītas par Eiropas kultūras galvaspilsētām kādam no gadiem laikposmā no 2012. līdz 2019. gadam.

18. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

..., ■

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

PIELIKUMS

Kalendārs

2020	Horvātija ■	Īrija	■
2021	Rumānija	Grieķija	Kandidātvalsts vai potenciālā kandidātvalsts
2022	Lietuva	Luksemburga	
2023	Ungārija	Apvienotā Karaliste	■
2024	Igaunija	Austrija	Kandidātvalsts vai potenciālā kandidātvalsts
2025	Slovēnija	Vācija	
2026	Slovākija	Somija	■
2027	Latvija	Portugāle	Kandidātvalsts vai potenciālā kandidātvalsts
2028	Čehijas Republika	Francija	

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

2029	Polija	Zviedrija	█
2030	Kipra	Beļģija	Kandidātvalsts vai potenciālā kandidātvalsts
2031	Malta	Spānija	
2032	Bulgārija	Dānija	█
2033	Nīderlande	Itālija	Kandidātvalsts vai potenciālā kandidātvalsts

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0591

Atsevišķu regulu grozīšana zivsaimniecības un dzīvnieku veselības jomā, pamatojoties uz Majotas statusa maiņu ***I

Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza atsevišķas regulas zivsaimniecības un dzīvnieku veselības jomā, pamatojoties uz Majotas statusa maiņu attiecībā uz Savienību (COM(2013)0417 – C7-0175/2013 – 2013/0191(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 468/85)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013)0417),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 43. panta 2. punktu un 168. panta 4. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija ir iesniegusi Parlamentam priekšlikumu (C7-0175/2013),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. pantu un 355. panta 1. punktu,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
  - ņemot vērā Padomes 2013. gada 10. oktobra vēstuli ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 18. septembra atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. un 37. pantu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas atzinumu (A7-0425/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2013)0191

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2013. gada 12. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2013, ar kuru groza atsevišķas regulas zivsaimniecības un dzīvnieku veselības jomā, pamatojoties uz Majotas statusa maiņu attiecībā uz Savienību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu, ~~un~~ 168. panta 4. punkta b) apakšpunktu **un 349. pantu, [Gr. 1]**

⁽¹⁾ 2013. gada 21. oktobra protokola 4. punkts (P7_PV(2013)10-21).

⁽²⁾ OV C 341, 21.11.2013., 97. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropadome ar Lēmumu 2012/419/ES ⁽³⁾, ko piemēro no 2014. gada 1. janvāra, grozīja statusu, kas Majotai noteikts attiecībā uz Savienību. Tādējādi Majota no minētā datuma vairs nebūs aizjūras teritorija un kļūs par tālāko reģionu **Līguma par Eiropas Savienības darbību** (LESD) 349. panta un 355. panta 1. punkta nozīmē. **Pēc minētajām izmaiņām Majotas juridiskajā statusā** Savienības tiesības Majotā tiks piemērotas no 2014. gada 1. janvāra. Pamatojoties uz Majotas īpašo **strukturālo, sociālo un ekonomisko** stāvokli, **vairākās jomās ko ietekmē tādi faktori kā attālums, tas, ka tās ir salas, maza teritorija, sarežģīts reljefs un klimats**, ir lietderīgi paredzēt īpašus pasākumus. [Gr. 2]
- (2) Zivsaimniecības un dzīvnieku veselības jomā būtu jāgroza šādas regulas.
- (3) Attiecībā uz Padomes 1998. gada 30. marta Regulu (EK) Nr. 850/98 par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos līdzekļus jūras organismu mazuļu aizsardzībai ⁽⁴⁾, šīs regulas darbības jomā būtu jāiekļauj Majotas ūdeņi un 24 **jūras** jūdžu robežās no salas pamatlīnijām būtu jāizslēdz izmantot riņķvadus tunzivju un tunzivjveidīgo zivju baros, lai aizsargātu lielo migrējošo zivju barus Majotas salas tuvumā. [Gr. neattiecas uz visām valodām]
- (4) Attiecībā uz Padomes 1999. gada 17. decembra Regulu (EK) Nr. 104/2000 par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju ⁽⁵⁾, ņemot vērā to, ka Majotas tirdzniecības shēmas ir ļoti sadrumstalotas un nav pietiekami attīstītas, zivsaimniecības produktu marķēšanas noteikumu piemērošana mazumtirgotājiem radītu slogu, kas nav samērīgs ar patērētājam sniegto informāciju. Tāpēc ir lietderīgi paredzēt pagaidu atkāpi no noteikumiem attiecībā uz tādu zivsaimniecības produktu marķēšanu, kas galapatērētājam Majotā tiek piedāvāti mazumtirdzniecībā.
- (5) Attiecībā uz Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽⁶⁾ būtu jāparedz īpaši pasākumi saistībā ar flotes reģistru un piekļuves režīmu.
- (6) Pirmkārt, ievērojamu daļu flotes, kas kuģo ar Francijas karogu un kā darbības vieta ir Francijas Majotas departamentā, veido kuģi, kuru garums nesasniedz **9 10** metrus un kuri darbojas izklaidus ap visu salu bez piesaistes konkrētām izkraušanas vietām, un kuri vēl ir jāidentificē, jāmēra un jāapriko ar obligātajām drošības ierīcēm, lai tos varētu iekļaut Savienības zvejas kuģu reģistrā; tāpēc Francija nevarēs pabeigt reģistru līdz ~~2016.~~ **2020.** gada 31. decembrim. Tomēr Francijai vajadzētu ieviest pagaidu flotes reģistru, kas garantētu šā flotes segmenta kuģu obligāto identifikāciju, lai izvairītos no neoficiālu zvejas kuģu skaita palielināšanās. [Gr. 4]
- (7) Otrkārt, lai aizsargātu jutīgo **ekoloģisko un** bioloģisko stāvokli ūdeņos ap Majotu un saglabātu šīs salas vietējo ekonomiku, ņemot vērā tās strukturālo, sociālo un ekonomisko stāvokli, minētajos ūdeņos ir jāierobežo dažas šīs salas ostās reģistrētu kuģu zvejas darbības. [Gr. 5]

⁽¹⁾ OV C 341, 21.11.2013., 97. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra nostāja.

⁽³⁾ OV L 204, 31.7.2012., 131. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 125, 27.4.1998., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 320, 5.12.2001., 7. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- (8) Attiecībā uz Padomes 2004. gada 30. marta Regulu (EK) Nr. 639/2004 par Kopienas attālākajos reģionos reģistrēto zvejas floušu pārvaldību ⁽¹⁾ ar Majotu saistītā īpatnība ir tāda, ka tās flotei nav noteikts mērķis saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2371/2002, kas atsaucas uz daudzgadu vadības programmu 1997.–2002. gadam. No zvejas resursu saglabāšanas viedokļa flotu zvejas jaudu ir lietderīgi saglabāt esošajos līmeņos, jo īpaši segmentā, kuru veido lieli kuģi ar lielu zvejas jaudu. Tomēr, ņemot vērā to, ka Francija Indijas okeāna tunzivju komisijai (IOTC) iesniedza attīstības plānu, kurā norādīts gaidāmais Majotā bāzētās flotes palielinājums, un neviens IOTC līgumslēdzēja puse, tostarp Savienība, pret to nav iebildusi, **kā arī ņemot vērā Majotas pašreizējos īpašos sociālos un ekonomiskos apstākļus**, ir lietderīgi attiecībā uz mazākiem kuģiem šā plāna mērķus izmantot kā Majotas ostās reģistrētās flotes jaudas robežlīmeņus un ļaut Francijai palielināt tās floti, ciktāl tas nepieciešams minētā attīstības plāna mērķu izpildei. [Gr. 6]
- (9) Attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 ⁽²⁾, būtu jānorāda, ka Majotai nav dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārstrādei nepieciešamās rūpnieciskās jaudas. Tāpēc ir lietderīgi Francijai noteikt piecu gadu pārejas periodu tādas infrastruktūras izveidei, kas nepieciešama, lai Majotā varētu identificēt dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, rīkoties ar tiem un tos pārvadāt, apstrādāt un likvidēt, pilnībā ņemot vērā Regulu (EK) Nr. 1069/2009.
- (10) Attiecībā uz Padomes 2009. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 ⁽³⁾, var noprast, ka Francija līdz dienai, kad Majota kļuvis par tālāko reģionu, nevarēs nodrošināt visu Savienības kontroles pienākumu izpildi attiecībā uz Majotas flotes segmentu "Majota. Pelāgiskās un bentiskās sugas. Garums < ~~9 m~~ 10 m". Šā segmenta kuģi ir darbojas izklaidus ap visu salu bez piesaistes konkrētām izkraušanas vietām, un tie vēl ir jāidentificē. Turklāt ir jāapmāca zvejnieki un kontrolieri un jāizveido piemērota administratīvā un fiziskā infrastruktūra. Tāpēc attiecībā uz šo flotes segmentu visos posmos "no kuģa līdz tirgum" ir nepieciešams noteikt pagaidu atkāpi no konkrētiem noteikumiem par zvejas kuģu kontroli un tehniskajiem parametriem, jūrā veicamajām darbībām, zvejas rīkiem un nozveju. Tomēr, lai sasniegtu vismaz dažus no svarīgākajiem Regulas (EK) Nr. 1224/2009 mērķiem, Francijai būtu jāizveido valsts kontroles sistēma, ar kuras palīdzību tā varētu kontrolēt un pārraudzīt šā flotes segmenta darbības un izpildīt Savienības starptautiskos ziņošanas pienākumus. [Gr. 7]
- (11) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 850/98, (EK) Nr. 104/2000, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 639/2004, (EK) Nr. 1069/2009 un (EK) Nr. 1224/2009,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 850/98

Regulu (EK) Nr. 850/98 groza šādi:

- (1) regulas 2. panta 1. punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"h) 8. reģions

Visi tie ūdeņi pie Francijas departamentu Reinjonas un Majotas krastiem, uz kuriem attiecas Francijas suverenitāte vai jurisdikcija.;"

⁽¹⁾ OV L 102, 7.4.2004., 9. lpp.

⁽²⁾ OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

(1a) **Regulas 2. pantā iekļauj šādu punktu:**

“3.a “Majotas jūras dabas parks” ir visa Majotas ekskluzīvā ekonomiskā zona (EEZ) (68 381 km²). Sauszemē parks sniedzas līdz plūdmaiņu zonas tālākajai robežai, kas atbilst valsts jūras īpašuma robežai.” [Gr. 8]

(2) pēc 34. panta iekļauj šādu pantu:

“34.a pants

Zvejas darbību ierobežojumi 24 jūdžu zonā ap Majotas salu

Kuģiem ir aizliegts izmantot riņķvadus tunzivju un tunzivjveidīgo zivju baros apgabalos, kas atrodas 24 **jūras** jūdžu robežās no Majotas salas krastiem, mērot no pamatlīnijām, no kurām mērīti teritoriālie ūdeņi. **[Gr. neattiecas uz visām valodām]**

Visā Majotas jūras dabas parka teritorijā ir aizliegta zveja zem dreifējošajām zivju pievilināšanas ierīcēm (ZPI) un lieliem jūras zīdītājiem un vaļhaizivīm (dabīgās ZPI).” [Gr. 10]

2. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 104/2000

Regulas (EK) Nr. 104/2000 4. pantā pēc 3. punkta iekļauj šādu 3.a punktu:

“3.a Līdz ~~2016.~~ **2021.** gada ~~16.~~ **31.** decembrim 1., 2. un 3. punkts neattiecas uz produktiem, ko piedāvā pārdošanai mazumtirdzniecībā galapatērētājam Majotā.” **[Gr. 11]**

3. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 2371/2002

Regulu (EK) Nr. 2371/2002 groza šādi:

(1) regulas 15. pantam pievieno šādus punktus:

“5. Atkāpjoties no 1. punkta, Francija līdz ~~2016.~~ **2021.** gada 31. decembrim ir atbrīvota no pienākuma iekļaut tās Savienības zvejas kuģu reģistrā kuģus, kuru lielākais garums nesasniedz ~~9~~ **10** metrus un kuru darbības vieta ir Majotā. **[Gr. 12]**

6. Francija līdz ~~2016.~~ **2021.** gada 31. decembrim uztur pagaidu reģistru, kur iekļauj zvejas kuģus, kuru lielākais garums nesasniedz ~~9~~ **10** metrus un kuru darbības vieta ir Majotā. Šajā reģistrā par katru kuģi norāda vismaz tā nosaukumu, lielāko garumu un identifikācijas numuru.”; **[Gr. 13]**

(2) pēc 18. panta iekļauj šādu pantu:

“18.a pants

Majota

Atkāpjoties no 17. panta, Francija var ~~ierobežot~~ **pieņemt saglabāšanas pasākumus, kas tiek uzskatīti par nepieciešamiem to dabas resursu saglabāšanai, kuri ir aizsargāti ar Majotas jūras dabas parka izveides tiesību aktiem, tostarp pasākumus, ar kuriem ierobežo zveju ūdeņos līdz pat 100 jūras jūdžu attālumā no Majotas bāzes līnijām un visā Majotas jūras dabas parka teritorijā**, atļaujot to veikt tikai zvejas kuģiem, kas reģistrēti Majotas zvejas ostās vai nu Savienības kuģu reģistrā, vai 15. panta 6. punktā minētajā pagaidu reģistrā, izņemot Savienības kuģus, kas divu gadu laikā līdz 2014. gada 1. janvārim zvejojusi šajos ūdeņos vismaz 40 dienas, ciktāl tie nepārsniedz tradicionāli īstenoto zvejas intensitāti.” **[Gr. 14]**

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

4. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 639/2004

Regulā (EK) Nr. 639/2004 pēc 1. panta iekļauj šādu pantu:

“1.a pants

Majotas flote

1. Atkāpjoties no 1. panta 1. punkta a) apakšpunkta, robežlīmenis zvejas kuģiem, kas reģistrēti Majotas zvejas ostās vai nu Savienības kuģu reģistrā, vai Regulas (EK) Nr. 2371/2002 15. panta 6. punktā minētajā pagaidu reģistrā, ir šīs flotes jauda 2013. gada 31. decembrī.

Tomēr zvejas kuģiem, kuru lielākais garums ir 8–12 metri un kuri izmanto āķu jedas, un zvejas kuģiem, kuru lielākais garums nesasniedz 9 10 metrus, robežlīmenis ir jauda, kas paredzēta attīstības plānā, kuru Francija 2011. gada 7. janvārī iesniedza Indijas okeāna tunzivju komisijai. [Gr. 15]

2. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 2371/2002 13. panta, Francija drīkst papildināt ar jaunu jaudu flotes segmentus, kas noteikti zvejas kuģiem, kuru lielākais garums ir 8–12 metri un kuri izmanto āķu jedas, un zvejas kuģiem, kuru lielākais garums nesasniedz 9 10 metrus, neizslēdzot no flotes līdzvērtīgu jaudu.” [Gr. 16]

5. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1069/2009

Regulas (EK) Nr. 1069/2009 56. pantu aizstāj ar šādu:

“56. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2011. gada 4. marta.

Tomēr Majotai šīs regulas 4. pantu piemēro no ~~2019.~~ 2021. gada 1. janvāra. Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātos produktus, kas Majotā radīti līdz ~~2019.~~ 2021. gada 1. janvārim, likvidē saskaņā ar 19. panta 1. punkta b) apakšpunktu. [Gr. 17]

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.”

6. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1224/2009

Regulā (EK) Nr. 1224/2009 pēc 2. panta iekļauj šādu pantu:

“2.a pants

Kopienas kontroles sistēmas piemērošana konkrētiem ~~Francijas aizjūras departamenta~~ Majotas **tālākā reģiona** flotes segmentiem [Gr. 18]

1. Šīs regulas 5. panta 3. punktu, 6.pantu, 8. pantu, 41. pantu, 56. pantu, 58. līdz 62. pantu, 66. pantu, 68. pantu un 109. pantu līdz ~~2016.~~ 2021. gada 31. decembrim nepiemēro Francijai attiecībā uz zvejas kuģiem, kuru lielākais garums nesasniedz 9 10 metrus un kuru darbības vieta ir Majotā, un uz to darbībām un nozveju. [Gr. 19]

2. Francija līdz ~~2014.~~ 2015. gada 1. janvārim izveido valsts kontroles sistēmu, kas piemērojama zvejas kuģiem, kuru garums nesasniedz 9 10 metrus un kuru darbības vieta ir Majotā. Šī sistēma atbilst šādām prasībām: [Gr. 20]

a) visu vietējo iestāžu kontroles darbības koordinē viena iestāde, kas atrodas Majotā;

b) kontrole, inspekcija un noteikumu izpilde tiek veikta, nepieļaujot diskrimināciju;

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

- c) sistēma nodrošina tādu sugu nozvejas kontroli, kuras ir Indijas okeāna tunzivju komisijas pārvaldībā un kurām piemēro aizsardzību;
- d) sistēma nodrošina, lai tiktu kontrolēta piekļuve ūdeņiem ap Majotu, jo īpaši apgabaliem, uz kuriem attiecas konkrētiem flotes segmentiem piemērojami piekļuves ierobežojumi;
- e) sistēma kā prioritāti izvirza mērķi plānot zvejas darbības ap salu tā, lai sagatavotos mērķtiecīgai rīcībai kontroles jomā.
3. Francija līdz ~~2014.~~ **2015.** gada 30. septembrim iesniedz Komisijai rīcības plānu, kurā izklāstīti pasākumi, kas veicami, lai līdz ~~2017.~~ **2018.** gada 1. janvārim nodrošinātu Regulas (EK) Nr. 1224/2009 pilnīgu īstenošanu attiecībā uz zvejas kuģiem, kuru lielākais garums nesasniedz ~~9~~ **10** metrus un kuru darbības vieta ir ~~Francijas Majotas departamentā.~~ **tālākajā reģionā.** Francija šo rīcības plānu apspriež ar Komisiju. Francija veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu minēto rīcības plānu." [Gr. 21]

7. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā ~~divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.~~ **2014. gada 1. janvārī.** [Gr. 22]

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

Ceturtdiena, 2013. gada 12. decembra

P7_TA(2013)0592

Komisijas deleģētā regula, ar ko groza I, II un IV pielikumu Regulai (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu**Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. decembra lēmums par iebildumu neizteikšanu pret Komisijas 2013. gada 30. oktobra deleģēto regulu, ar ko groza I, II un IV pielikumu Regulai (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu (C(2013)07167) – 2013/2929(DEA)**

(2016/C 468/86)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas deleģēto regulu (C(2013)07167),
  - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 25. novembra vēstuli, kurā tā lūdz paziņot, ka Parlaments neizteiks iebildumus pret Komisijas deleģēto regulu,
  - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas 2013. gada 2. decembra vēstuli Komiteju priekšsēdētāju konferences priekšsēdētājam,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 732/2008⁽¹⁾, un jo īpaši tās 3. panta 2 punktu, 5. panta 3. punktu un 17. panta 2. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 87.a panta 6. punktu,
- A. tā kā Komisija ir uzsvērusi, ka ir svarīgi, lai Parlaments pieņemtu savu lēmumu pirms 2013. gada 16. decembra, jo deleģētā regula jāpublicē līdz 2014. gada 1. janvārim, lai tādējādi VPS sistēmā varētu savlaicīgi atkal iekļaut Mjanmu/Birmu un no jauna iekļaut Dienvidsudānu;
1. paziņo, ka tas neizsaka iebildumus pret deleģēto regulu;
  2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 303, 31.10.2012., 1. lpp.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV